

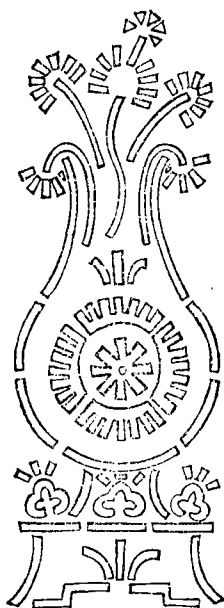

بۇلار

بۇلاق

(ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)

(تۆمۈرى 13 - سان)

AltunQora

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

1984 - يىلى ئۈرۈمچى

مۇندەرىجە

- «مائىتىرى سىمىت» دىن پارچە
 1 2 0 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقەيۇم خوجا
 مەنتىقەۋتتەيىر (داۋامى) نەشرى ناۋايى
 1 5 0 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى
 ئەرزىيەت موللا توختى
 2 2 9 نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس
 كەلكۈن سالىھ دامۇللا ھاجىم
 2 3 8 نەشرگە تەييارلىغۇچى: مۇھەممەت سالىھ

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- گۆر ئوغلى (خەلق داستانى)
 1 نەشرگە تەييارلىغۇچى: ۋاھاپ قادىر
 ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىن
 2 4 5 توپلىغۇچىلار: مۇختەر مەخسۇت، ئەخمەت ھۆسەين

گىرئوغلى

راشىتى ۋە شاھقا ئالدىراپ سالام قىلدى.
سەرخىنىڭ قاپاق - قاپچۇقلىرىنىڭ شاراق -
شۇرۇق قىلغان ئاۋازىدىن ئۈرۈككەن شاش
ئات ئىككى پۇتى بىلەن كەينىگە داجىپ
پادىشا بىلەن بىرگە دەرياغا يىقىلدى. شاھ
مەھمۇرخان ئاتتىن ئاچراپ، دەريانىڭ ئوت -
تۇرسىدىن قاشقا چىقىشقا ھەركەت قىلدى.
بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن مەھرەم يىگىتلەر قوا -
لىرىغا كەمەنلىرىنى ئېلىپ تەييار بولۇپ تۇ -
رۇش-خا، شاھ مەھمۇرخان قىرغاققا چىقتى.
سپاھلار خاننىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى ئال -
ماشتۇرۇپ يەنە بىر ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە
قايتىشتى. شاھ مەھمۇرخان ھەپتە، ئون كۈن -
دىن كېيىن ئوبدان ئوڭلىنىپ تەخت ئۈستى -
گە چىقىپ: «قەلەندەرلىكى بولسا تۇتۇپ
ئەكىلىڭلار! مەن ئۇلاردىن ئىنتىقام ئالۇرمەن.
مېنىڭ دەۋرىمدە قەلەندەرلەرگە ئورۇن يوق!»
دەپ پەرمان قىلدى، خوشامەتچىلەر شاھنىڭ
پەرمانىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ئەتىسىدىن
باشلاپ شەھەر كوچىلىرىنى كېزىپ يۈرۈپ،
قۇت يۈز نەپەر قەلەندەرنى تۇتۇۋېلىپ،
ئۇلارنىڭ قوللىرىنى باغلاپ مەھمۇرخاننىڭ
ئالدىغا ئېلىپ كېلىشتى. خان ئۇلارنى زىندان

قەدىمقى زامان ۋەقەلىرىدىن ھىكايەت
قىلغۇچىلار سۆز كانلىرىدىن دۇردانىلەرنى
ئېلىپ شۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:
سەرخىن دىۋانە، شاھزادە ئېلى ئېيىن
زەمچىنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ، جاھانگىر خارە -
زىمىنىڭ قىزى، مەلىكە خەدىجەدىن تۇغۇلغان
ئىدى.

سەرخىن: «ئاتا - بوۋامغا ۋاپا قىلمىغان
بۇ دۇنيا ماڭا ۋاپا قىلارمۇ، نەچچە كۈنلۈك
پادىشالقنى دەپلا دۇنيادىن ئۆتسەم، قىيامەت
كۈنى ھالىم نە كەچكەي؟» دەپ پادىشالقا -
تىن ۋاز كېچىپ، تەركى دۇنيا بولۇپ يۈر -
گەن ئىدى.

سەرخىننىڭ رەپىقىسى مەھمۇد كۈن
سىرىخ داۋامەندىنىڭ قىزى مەلىكە زەبىرە
ئىدى. سەرخىننىڭ قەدىمى شەھرى بەلىخقە
يېتىپ، دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدە كەپە تىكىپ
ئولتۇردى. بىر كۈنى شاھ مەھمۇرخان شىكار -
غا چىققان ئىدى. سەرخىن بۇ ئىشتىن بەخە -
ۋەر قەلەندەرلىك جەندە كۇلاسىنى كىيىپ،
خوتۇنى مەلىكە زەبىرەنى كەپىدە قويۇپ،
بەلىخ شەھرىگە راۋان بولدى. ئۇ شاھ مەھ -
مۇرخان بىلەن دەل كۆۋرۈك ئۈستىدە ئۇچ -

تىنىم ئۈچۈەدا قالغايلەر،
راۋا بولماس ساڧا كۆردۈم.

خاننىڭ ئادەملىرى سەرخىنى ئوردىنىڭ
ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. خەشامەتچىلەر ئۇنى
ئوردىغا ئەكىرىپ خانغا توغرا قىلدى. خان
كۆۋرۈكتە بولغان ئىشلارنى قەھرى - غەزەپ
بىلەن تەگەپ، ئۇنى سوراق قىلدى. سەرخىن
ئۆزىنىڭ گۇناسزلىغىنى ئېيتتى. خان سەرخىن-
نىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ، ئۇنى زىندانغا بۇي-
رۇدى. بىچارە سەرخىن زىندانغا كىرىپ
قارىسا، ئۇ يەر قەلەندەرلەر بىلەن توشۇپتۇ.
سەرخىن ئۆز ئەھۋالىغا قايغۇرۇپ بۇ مۇناجات-
نى ئوقۇدى:

قېنى يۇسۇڧ بۇ زىنداندا،
ماڭا بولسا كېرەك ئېردى،
ياتاردۇك سۆزلەشىپ شۇندا،
ماڭا ئول كۆپ يۈرەك ئېردى.

ياتارمەن بىكىشى مۇنداق،
جاھاننىڭ ئىشلارمۇ چاغ،
ۋاپا قىلماس ئىكەن باغ - راغ،
جاپا سالغان پەلەك ئېردى.

قېنى ئادەم، قېنى خانەم؟
قاين كەتتى ۋەللىلار ھەم؟
ۋاپا قىلماس ماڭا ئالەم،
نەزەر سالسام ئەۋلەك ئېردى.

بۇ غەم زىنداندا مۇنەسكۇر،
ئەسىرلەر ساھى يۇنۇسكۇر،
بالىق قارنى ئاڭا ئۆيدۇر،
ئاننىڭ زارى تىلەك ئېردى.

تېنىڭ قۇرۇت تۇشۇپ ئەۋۈپ،
ئاڭا سەبەر ئەيلادى مەنسۇپ،

غا سېلىشقا بۇيرۇدى. قازايى تەقدىر بىلەن
بىر كۈنى سەرخىن شەھەرگە كىرىپ تىلەپ
يۈرگەندە، خاننىڭ ئەمىرلىرى ئۇنى تۇتۇپ-
ۋالدى ۋە قوللىرىنى مەھكەم باغلاپ خاننىڭ
ئالدىغا ئېلىپ ماڭدى. سەرخىن كۆڭلىدە: «بۇ
زالىملار مېنى بۇ تەرەققە باغلاپ ئالدى، خاننىڭ
ئالدىغا كىرگەندە ناھەق ئۆلۈمگە مۇپتىلا بو-
لىدىغان بولدۇم»، دەپ ئويلىدى ۋە خاننىڭ قەھ-
رى - غەزىۋىدىن ئىندىشە قىلىپ كۆزلىرىدىن
ياش تۆكۈپ بۇ بىيىتىنى ئوقۇدى:

دەرىخا، مەن بۇ كۈن قاتتىخ،
قۇتۇلماس بىر بالا كۆردۈم.
قويۇپ بەرمەس مېنى سانجىخ،
پانا بولماس ئادا كۆردۈم.

مەنۇ زايىئە بولۇپ كەتتىم،
زەنۇ فەرزەندىم يېتىم كەتتىم،
جاھاندىن بى نىشان كەتتىم،
شېا بولماس داۋا كۆردۈم.

ئەجەل يەتتى ماڭا ئەمدى،
تۇشۇپ باشقا قازا ئەمدى،
تاپالماسمەن شېا ئەمدى،
باشم تۇرماس راۋا كۆردۈم.

كېلۇر جاللات ماڭا ھەر رەك،
قولدا تىخى خۇن ئاننىڭ،
كېسەر باشم ئالىپ بى جەك،
ھەما بولماس گۇۋا كۆردۈم.

ئەلەم ئۈزرە ئەلەم قىلغاي،
تۇتۇپ زىندان مېنى سالغاي،
ئۆلۈمنىڭ دارىغە ئاسقاي،
ۋاپا بولماس جاپا كۆردۈم.

غېرىپ سەرخىننى تۇتتىلەر،
باشىنى ئاندا ئۈزگەيلەر،

ھالىدىن مەن خەۋەر ئالمىسام كىم خەۋەرئالدىدۇ؟
خەۋەر ئالمىسام، خۇدايىتائالا راۋا كۆرەرمۇ؟
مەھمۇرخان تېخىمۇ دەر غەزەپ بولۇپ:
— بۇ خەتۇنىنىڭ ئىككى قولىنى كېسىپ
ئادەمنىڭ قەدىمى يەتمەيدىغان چۆل - بايا -
ۋانغا ئاپرىپ تاشلاڭلار، ئاچلىقتىن قىيىلىپ
ئۆلسۇن! — دەپ پەرمان قىلدى.

خاننىڭ خوشامەتچىلىرى زەبىرەنىڭ قولىنى
بېغىشىدىن كېسىپ تاشلىدى ۋە ئۇنى ئاتقا
باغلاپ كىشىنىڭ قەدىمى يەتمىگەن بىر با -
ياۋانغا ئاپرىپ شۇ يەردە قويۇپ قايتىشتى.
بىچارە زەبىرە چۆل - باياۋاندا يىگىلى - ئىچ -
كىلى ھىچ نەرسە تاپالماي، ھەر تەرەپكە
يۈگۈردى، ئىككى قولىنىڭ ئارىسىنى ئۇنتۇپ،
زار - زار يىغلىدى، گام ھۇشىدىن كېتىپ،
گام ھۇشىغا كېلىپ، كۆپ دۈشەققەتلەر بىلەن
ئاخىرى بىر كونا لەنگەرگە يېتىپ كەلدى.
ئاچلىق ئۇنى ھەددىدىن ئارتۇق ئازاپلايتتى.
ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇنى تالماق تۇتۇشقا باش -
لىدى ۋە كۆپ ئۆتتەي بىر ئوغۇل تۇغدى.
بىچارە زەبىرەنىڭ ئىككى قولى كېسىپ تاش -
لانغاچقا، بالىسىنىڭ كىندىگىنى كېسەلمىدى ۋە
قۇچىغا ئېلىپ ئەمگۈزەلمىدى. زەبىرەنىڭ
بالىغا قاراپ كۆڭلى بۇزۇلدى. ئۇ، زار -
زار يىغلاپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

خۇداۋەندە زەئىفدۇرمەن،
قوبۇل قىلغىلى دۇئا قىلسام،
باشىم قانىپ تۇرۇبدۇرمەن،
راۋا قىلغىلى پانا قىلسام.

قالىدۇر ئۆيدە دۇررى كانىم،
توغۇلدى ياخشى مېھمانىم،
كېسىكسىز كىندىگى جانىم،
داۋا بەرگىل پانا قىلسام.

ئوشۇل يەتتۇب دىدى يۈسۈف،
سەبەبكارى نەمەك ئېردى.

غېرىپ سەرخىن دىسام ئاھلار،
ۋاپا قىلماس بۇ دۇنيالار،
قۇتۇلماس شاھ - گادا، قوللار،
قاۋۇشتۇرغان فەلەك ئېردى.

زەبىرە كۆردىكى، ئېرى سەرخىننىڭ
تىلەپ كەتكىنىگە ئۈچ كۈن بولدى، قايتىدە -
دى. ئۇ ئېرىدىن ئەنسىرەپ: «سەرخىنگە نەمە
بولغانىدۇ؟ ئۇنىڭ بىرەر خەۋىرىنى ئالمىسام
بولماس»، دەپ شەھەرگە قاراپ راۋان بول -
دى. يول بويى ئاندا - مۇندا تىلەپ ماڭدى.
ئاخىرى سەرخىننىڭ زىندانغا گىرىپتار بولغان -
لىغىنى ئاڭلاپ يۈزىنىڭ دۈشەققەتلىرى بىلەن
زىنداننى تېپىپ، بىچارە سەرخىن بىلەن زار -
زار يىغلاپ كۆرۈشتى.

شۇندىن كېيىن، ئۇ ھەر كۈنى تىلەپ
تاپقان ئازدۇر - كۆپتۇر ئوزۇقلىرىنى سەرخىن -
گە زىنداننىڭ تۈگىگۈىدىن تاشلاپ بېرىپ
تۇردى. ئۇنىڭ سەرخىنگە ئابۇ ئاتام توشۇپ
بېرىۋاتقانلىغىنى زىندان خادىمى كۆرۈپ
قالدى. ئۇ زەبىرەنى تۇتۇپ باغلاپ شاھ مەھ -
مۇرخاننىڭ ئوردىسىغا ئېلىپ ماڭدى. زىندان
خادىمى زەبىرەنىڭ ئىشلىرىنى شاھقا بىر -
بىرلەپ بايان قىلدى. مەھمۇرخان بۇنى ئاڭ -
لاپ دەر غەزەپ بولدى:

— ئەي مەزلۇم، — دىدى ئۇ، — ساڭا
بۇ ئىشلارنى قىلىشقا كىم بىزىرۇدى؟
زەبىرە دىدى:

— ئەي خان! ماڭا ھىچكىم بۇيرۇ -
مىدى. ئېرىم ئازات ۋاقتىدا مەن ئۆيدە ئول -
تۇراتتىم. ئۇ ھەر كۈنى ماڭا ئاش، نان
تېپىپ كېلەتتى. ئەمدى ئېرىمنىڭ بېشىغا كۈن
چۈشۈپ زىندانغا گىرىپتار بولۇپتۇ، ئۇنىڭ

لاپ، ئۇنىڭ قولىغا قىستۇرۇپ قويۇپ
كۆزدىن غايىپ بولدى.

مەلىكە زەبىرە ھەيران بولۇپ: «ۋا
ئەجەبا، ئوڭۇممۇ - چۈشۈمۇ؟ غايىپتىن نۇرا -
نە بىر مويىسىپىت كىشى قېشىمغا كېلىپ كۆپ
مېھرىۋانلىق قىلدى، قوسىمىمنى تويغۇزۇپ
قويۇپ كۆزدىن غايىپ بولدى. ئۇ كىشى
كىم بولغاى؟ خىزىرنى كۆردۈممۇ ياكى ئەجەپ
بۇ كىشىنىڭ نام - نەسىبىنى سورىماپتىمەن»،
دەپ كۆپ نادامەتلەر چەكتى. خۇداغا يۈز
مىڭ شۈكرى - سانا ئوقۇپ، پەرزەنتىنى قول -
تۇقلاپ بۇ كونا لەنگەردىن چىقىپ، نىشان -
سىز ھالدا توغرا كەلگەن تەرەپكە يول ئال -
دى. مەلىكە زەبىرە كۆپ مۇشەققەتلەر چېكىپ
ئاخىر بىر تاغنىڭ ئالدىغا كەلدى. مەلىكە بۇ
تاغدىن ئۆتەلمەي، ئېرى سەرخىنى ياد ئې -
تىپ: «ئاھ خۇدا، سەرخىن شۇ بالاغا گىرىپ -
تار بولمىغان بولسا، مەن مۇشۇ كۈنلەرگە
قالماس ئىدىم، ئىككى قولىمدىن ئايرىلماس
ئىدىم. ئەمدى بۇ ئىگىز تاققا قانداق چىقار -
مەن، ئىسىم پەرۋەردىگارا، ئۆزۈڭ مەدەت
قىلغايىسەن!» دەپ زار - زار يىغلاپ بۇ مۇ -
ناجاتنى ئوقۇدى:

خۇداۋەندە زەئىفى قۇلى،
نەزەر قۇلغە سالپ ئالغىل.
غېرىپلارنىڭ غېرىبىنى،
قولۇڭنى سەن سۈنۈپ ئالغىل.

كېتەرمىزمۇ بۇ ھەسرەتدە،
بۇ غەم دەشتىدە غۇربەتدە؟
قالىدۇرمەن بۇ كۈلپەتدە،
ئۇنى ئاندىن تۇتۇپ ئالغىل.

بۇ ئالەمدە مۇساپىرمىز،
بۇ ماتەمدە قالىدۇرمىز،

تەۋانگىر ئەغنىيا ھەق سەن،
ئىلاجىم بەر ماڭا نوق سەن،
غېرىپلار ھالى سورماق سەن،
سوز ئاڭلىغىل ئىلتىجا قىلسام.

شىپا بەرمەك كېرەك سەندىن،
تىلەكلەر تىلىمەك مەندىن،
ماجاللار قالمىدى تەندىن،
كى سەن بىلگىلى قازا قىلسام.

داۋاسىز دەرەتكە مەن قالىدىم،
غېرىپلىق چۆلىگە تۈشتۈم،
قەدىم نادان ئىدىم پۇشتۇم،
مۇسەلەم قىل ئىزا قىلسام.

زەبىرە چەكسەم يۈزىمىڭ ئاھ،
شىپا بەرگىن قولۇم ئاللاھ،
كى ئالغىل جانىمە ۋاللاھ،
رىزا بولغىل قازا قىلسام.

ئاللاتائالا مەلىكە زەبىرەنىڭ دۇئا -
سىنى ئىجابات قىلىپ، ھەزرىتى خىزىر ئەلەي -
ھىسسالامغا پەرمان قىلدىكى: «ئەي خىزىر،
سەن پالان لەنگەرگە يېتىپ بارغىل. ئۇ يەر -
دە بىر ناتىۋان زەئىپ بەندەم يىغلاپ ئول
تۇرۇپتۇر. ھەرقانداق ھاجىتى بولسا راۋا
قىلغىل!»

خىزىر ئەلەيھىسسالام ئاللا تەبەرۇك ۋە -
تائالانىڭ پەرمانى بىلەن ئول لەنگەرگە
يېتىپ باردى، زەبىرەنىڭ ئالدىدىكى بالىنى
قولغا ئېلىپ كىنىدىگىنى كەستى، ئۇنى جەننەت -
نىڭ ھىلمىلە كۆپىسىگە ئوراپ، ئوڭ قۇلىغى -
غا ئەزان، چەپ قۇلىغىغا تەگبىر ئېيتىپ،
مۇبارەك ئىسمىنى «ئەدھەم» قويدى. ئاندىن
بىر پارچە ئارپا ئېنى بىلەن زەبىرەنىڭ قو -
سىغىنى تويغۇزدى - دە، بالىنى ئوبدان زاكە -

خۇداۋەندە نەچچۈك ئەيلەي،
باياۋاندا ئادا قالدىم.
بۇ دەرتكە مەن نەچچۈك پايلاي،
ۋاپا كۆرمەي قازا قالدىم.

كېسىلدى ئىلكىم ئۆلدەم،
چىقاردى شەھرىدىن شۆلدەم،
تاپالماسىمەن بىرەر ھەمدەم،
ئۆزەمدىن بىر بالا قالدىم.

قالبدۇر ئىلكىمە ئاندا،
تۇرار لەشكەرلەر ئوڭ - سولدا،
ئىشىمنى تەڭرىم سەن يوللا،
بۇ چۆلدە پۇر جاپا قالدىم.

ئەلەم سالدى پەلەك بىزگە،
مېنى تاشلادىلەر چۆلگە،
قاچان رەھىم ئەيلەسۇن بىزگە،
كىشىم يوق بى پانا قالدىم.

ئىچىم دەرت - زەھەرگە تولدى،
ئېرىم بار ئىدى بەنت بولدى،
ئۇنىڭ ھالى نىمە بولدى؟
بۇ يەردە مۇپتىلا قالدىم.

خىيال قىلدى ئۆلتۈرمەكتىن،
تۇپراق ئىچىرە كۆمدۈرمەكتىن،
قولۇمنى كەستى جەينەكتىن،
تېلەشپ ئىنتىزا قالدىم.

زەبىرە ناتىۋان مەزلۇم،
سەھەتلىك بەر ماڭا ھەيىۋم،
شىپا بەررەنجىدە سۆلدۈم،
ئەجەپ تەنھا بالا قالدىم.

مەلىكە مۇناجاتنى ئوقۇپ بولۇپ، پەر -
زەنتىنىڭ جامالىغا قاراپ: «نەچچە كۈنلەر -

غېرىب مىسكىن گادادۇرمىز،
قولنى بەندىدىن يازىپ ئالغىل.

ئۆزۈڭنىڭ بىر ئاتنىڭ راھمان،
قۇلۇڭغە رەھمە قىل سۈبھان،
غەزەپ قىلدى ئاڭا سۇلتان،
قولدىن سەن تىلەپ ئالغىل.

يۈسۈف كى تۇشتى زىندانە،
كى يوقتۇر بىزگە ھەمخۇانە،
قەلەندەر خاك دىۋانە،
غېرىپ قۇلنى تۇتۇپ ئالغىل.

زەبىرە زار - زار يىغلار،
ئۆلۈم كەبى بېلىن باغلار،
تېنىمدە قالدى ھاللار،
گادانى سەن باقىپ ئالغىل.

مەلىكە زەبىرەنىڭ تىلىگى ئاللاننىڭ
دەرگاھىدا قوبۇل بولۇپ، پۇت - قولغا قۇۋ -
ۋەت پەيدا بولدى. ئاندىن ئۇ «بىسىمىلاھىر
رەھمانىر رەھىم» دەپ تاققا ياماشتى. ئۇ
خۇدايەتسالانىڭ قۇدرەت كامالى بىلەن،
گويا بىر كىشى يۈدۈپ تاققا چىقىرىپ قويغان -
دەك بىردىنلا تاغ ئۈستىگە چىقىپ قالىدى.
ئۇ بىردەم ئارام ئالغاندىن كېيىن، تۆت
تەرەپكە قاراپ بىرەر ئىنسان ياكى دەل -
دەرەخنىڭ نىشانىسىنى كۆرمىدى. ئۇنىڭ
كۆڭلى بۇزۇلدى، كۆزىگە ياش ئېلىپ: «بىرەر
ئادەم بار جايغا بېرىپ ئالسام بولاتتى، ئىن -
سان يۈزىنى كۆرمىگىلى خېلى كۈنلەر بولدى»،
دەپ ئاھ ئۇردى ۋە پەرزەنتىنىڭ ئاغزىغا
ئەچچەك سالدى. بالا شۇنچە شورسىمۇ ئان -
نىڭ كۆكسىدىن سۈت چىقىمىدى. مەلىكە زە -
بىرە پەرزەنتىنىڭ بۇ ئەھۋالىغا قاراپ ئۆزىنى
يىغىدىن توختىتالماي بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

مېنىڭ ئىشىم ئەمەس ئۆزۈڭ،
مېنىڭ ئىشىم يامان بولدى.

ئاياغىم پاتتى لايىئە،
چۆمۈپ مەن دەريا قەردىگە،
قۇۋۋەت بەر ئىككى پايمىگە،
يېقىن پەرزەنت نەھان بولدى.

خۇدايا ئاسى قۇلدۇرمەن،
ساڭا بىخىلاپ تۇرۇبدۇرمەن،
ئۆزۈڭگە ئاھ ئۇرۇبدۇرمەن،
زەئىق ئىشى يامان بولدى.

مېنى غەرق قىلما تەڭرىم سەن،
ھەممىشە پىكىرى - زىكرىم سەن،
ئۆزۈڭ ھەر يەردە ھازىر سەن،
زەئىق قۇل ناتىۋان بولدى.

زەبىرە جان تىلەپ يىغىلار،
بۇ ئاغىنىنى خۇدا ئاڭلار،
ماڭا ھەممىمەت بەر دەپ يىغىلار،
تۇرار جايىم ماكان بولدى.

مەلىكە زەبىرە مۇناجات قىلىپ، ئاھ
تارتىپ يىغلاپ تۇراتتى. ھەزرىتى ئاللا تائالا
بارەك سۈبھانى ۋە تائالانىڭ پەرمانى بىلەن
ھەزرىتى ئىلياس ئەلەيھىسسالام شول يەرگە
ھازىر بولۇپ، مەلىكە زەبىرەنى دەريادىن
چىقىرىپ قويۇپ غايىپ بولدى.

مەلىكە دەريادىن چىقىپ، بالىسىنى قول-
تۇقلاپ شۇ يۈرگىنىچە ئۈچ كېچە - كۈندۈز
يول يۈرۈپ بىر دەشت - باياۋانغا يېتىپ كەلدى.
قۇملۇقتا ھالسىزلىنىپ مېڭىشقا ھىچ ھالى قال-
مىدى. ئاچلىق غالىپ كېلىپ بىچارە مەزلۇم-
نى يىقىتتى. شۇ ئەسنادا، بىر كىيىمك پەيدا
بولۇپ زەبىرەنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈپ ئالدى.

دىن بۇيان ھىچ نەرسە يېمەي، پۇت - قو-
لۇمدا ماڭغۇچىلىك ماجال قالماپتۇر»، دەپ
ھەسرەت چېكىپ ئولتۇراتتى، تاغنىڭ باغرىد-
ىن دۈەبىسىگە ئوۋلىغان ئولجىلىرىنى يۈد-
ىگەن بىر ئوۋچى كېلىپ، زەبىرەنىڭ ئالدىدا
توختاپ، ئۈچمىسىدىكى ئولجىلارنى يەرگە
تاشلىدى. ئاندىن چاقىلاق تاش بىلەن ئوت
يېقىپ، گۆشلىرىنى پىشۇرۇپ كاۋاپ قىلىپ
زەبىرەگە يىگۈزدى، ئېشىپ قالغانلىرىنى يۆ-
گەپ زەبىرەنىڭ قولىغا قىستۇرۇپ، ئانا -
بالا ئىككىسىنى تاغدىن چۈشۈرۈپ قويدى ۋە
خوشلىشىپ كۆزدىن غايىپ بولدى.

مەلىكە تاغدىن چۈشكەنىگە ئىنتايىن
خوشال بولۇپ، خۇداغا شۈكرى قىلىپ، تاغ
باغرىدىن ماڭغانچە ئىككى كۈن يول يۈرۈپ
بىر كاتتا دەريانىڭ لېۋىگە كېلىپ قالدى.
ئەلغىسە: مەلىكە زەبىرە دەريانىڭ باش
ئايىغىغا بېرىپ ھىچ يەردىن ئۆتۈشنىڭ
ئىلاجىنى تاپالماي، ئاخىر ئۇدۇل كەلگەن
يەردىن ئۆتۈشكە جىزم قىلدى ۋە بالىسىنى
بېشىغا ئېلىپ، دەرياغا كىردى. ئاش پىشىم
چامىسىدا سۇ كېچىپ يۈرگەندىن كېيىن دەر-
يانىڭ تېيىز يېرىگە چىقىشقا باشلىدى. مە-
لىكە زەبىرە نىجاتلىققا ئېرىشمەك ئۈچۈن
خۇدانى ياد ئېتىپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

كىرەم قىلغىن خۇداۋەندە،
ماڭا ئاخىر زامان بولدى.
يەر ۋە كۆكتە ھازىر ئاللا،
مېنىڭ كارىم يامان بولدى.

كىرىپ دەرياغا غەرق بولدىم،
بالام بىلەن ئۆلەر بولدىم،
بۇ جانىدىن ئۈمىت ئۆزدۈم،
چىرايىم زەپىران بولدى.

چىقالماي سەن قولۇم يوقلۇق،
بالامنى قىستۇرۇپ قولتۇق،

زەئىق قۇلمەن ئىلاجىم يوق،
نە مەنزىل، نە ماكانىم يوق،
مېنى يوقلاغۇچىم ھەم يوق،
يۈرەر يولۇمنى بەرپا ئەت.

لىباسىم بولسا تىللادىن،
تىلەرمەن بەختىمنى ئاللادىن،
نەسىمەم بولسا دۇنيادىن،
ھەممە مالىمىنى بەرپا ئەت.

زەبىرە دىدى ياراھىمان،
ياپقايىسەن ئەيىبەمنى غەفىران،
خۇدايا قىل مېنى جانان،
تىرىك جانىمنى بەرپا ئەت.

زەبىرەنىڭ ئوقۇغان مۇناجاتىنى ئاللا
تابارەك ۋە تائالا ئىجابەت قىلىپ خىزىر
ئەلەيھىسسالامغا پەرمان قىلدى. خىزىر ئەلەيھىسسالام
شول زامان مەلىكە زەبىرەنىڭ قېشىغا
ھازىر بولۇپ: «ئەي مەزلۇم، سەۋىر قىلغىل،
مەن ھاجىتىڭنى راۋا قىلغىلى كەلدىم!» —
دىدى، ئاندىن قولىنى ئۇزىتىپ پادىشا مەھ-
مۇرخاننىڭ ئوردىسىدىن كېسىلگەن ئىككى-
قولىنى كەلتۈرۈپ، كېسىلگەن جايىغا توغرىلى-
دى ۋە مۇبارەك ئابى دەھلىلىرىنى سۈرتۈپ
دۇئا قىلغان ئىدى، زەبىرەنىڭ قوللىرى سەل
لىمىزا ساقىيىپ بۇرۇنقى ھالىغا كەلدى. مەل-
كەزەبىرە ئىككى قولىغا قاراپ يۈز مىڭ شۈكرى-
سانالار ئوقۇپ سوردىكى: «ئەي بۇزۇكچۇر،
ئۆزلىرى كىم بولسا؟ ماڭا كۆپ ياخشىلىقلار
قىلىدۇ، مۇبارەك ئىسىم-شەرىپلىرى نەمە؟»
ئۇ كىشى: «مېنى سوردىڭ، پالانى يەر-

دە قوسىغىنىڭنى توغۇرغان، پەرزەنتىڭنىڭ
كىندىگىنى كېسىپ، ئات قويۇپ، كۆپىگە يۆگەپ،
قولتۇغۇڭغا قىستۇرۇپ قويغان ۋە يەنە پالانى
تاغنىڭ ئاستىدا كىيىكلەرنى كاۋاپ قىلىپ

زادە قولۇمنى كۆرۈپ، بۇ خوتۇن ئوغرى
ئوخشايدۇ، بولمىسا قولىنى كېسەمدۇ؟ دەپ
ئويلىمىساممۇ؟» دىگەن ئەندىشە بىلەن كۆڭلى
يېرىم بولۇپ ئولتۇرغاندا شاھزادە گىرىزان
ئۆزىنى تۈزەپ ئۇنىڭ ھوجرىسىغا كىردى.
مەلىكە ئۇنىڭدىن ئۈچ كۈنلۈك مۇھەلت سو-
رىغان ئىدى، شاھزادە ماقۇل بولۇپ ھوجرد-
دىن چىقىپ كەتتى.

مەلىكە زەبىرە بىر خالى جايىغا كە-
رىپ كېنىزەكلەرگە:

— مېنى غۇسلى تاھارەت قىلدۇرۇپ
قويۇڭلار! — دىدى. كېنىزەكلەر مەلىكىنى غۇس-
لى تاھارەت قىلدۇرۇپ قويدى. ئاندىن ئۇ
كېنىزەكلەرنى چىقىرىۋېتىپ، خالى ئۆيدە ئىك-
كى رەكەت ناماز ئوقۇدى، بېشىنى سەجدىگە
قويۇپ سۇبھانە ۋە تائالادىن ئىككى قولىغا
شېلىق تىلەپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

خۇداۋەندە ئاسان قىلغىل،
مېنىڭ ئىلكىمنى بەرپا ئەت.
ھەممە ئەيىبىم نەھان قىلغىل،
دىلۇ جانىمنى بەرپا ئەت.

ساڭا ئېيتۇر قۇلۇڭ ئەرزىن،
سورىغايىسەن ئۇنىڭ ھالىن،
بېرىپ شاد قىلغىل ئىقبالىن،
باغرى قانىمنى بەرپا ئەت.

دۇنيات ئەيلە يا سۇبھان،
قولۇمنى تازە قىل يەزدان،
مېنى سەن قىلماغىل ھەيران،
يۈرەك باغرىمنى بەرپا ئەت.

ئارا تۈشتۈم ماكانىگە،
ۋەلى ئىشرەت ۋىسالىگە،
باقىپ كۆرسەم زامانىگە،
تۇرار مۈلكۈمنى بەرپا ئەت.

خۇداۋەندە ساڭا قويدۇم،
بالامنى خار-زار ئەتمە.
بۇ سائەت ساڭا تاپشۇردۇم،
دەلىلىنى زار-زار ئەتمە.

پەلەك سالىدى بۇ سەۋداغە،
تىرىك ئايرىلىدىم ئۆلۈمگە،
كېتەر بولدى شۇ دەرگاھتە،
بارۇر جايىنى تار ئەتمە.

ماڭا خىزىرى بولۇپ ھەمدەم،
بالامنى تۇتتى ئۇل مەھكەم،
ئەمەس كۆڭلى ئۇنىڭ پۇرغەم،
مەدەت بەر زەررە ئار ئەتمە،

ئەجەپ ياخشى بولدى ھالىم،
ئەزەلدە نەمىس ئىقبالىم،
ساڭا يەتكەي مېنىڭ ئاھىم،
غەزەپكە ئىختىيار ئەتمە.

ئۆزۈڭ بول پاسىبانە راھ،
قويۇبدۇرمەن باشىم دەرگاھ،
تۇشۇبدۇرمەن ئۇلۇغ يەرگە،
دۈشەننى ماڭا يار ئەتمە.

تەلەپنى سەن ئىجابەت قىل،
ئۆزۈڭ ئاسراپ ئىنايەت قىل،
زەبىرە ھەققە تائەت قىل،
مېنى سەن خار-زار ئەتمە!

مەلىكە زەبىرە شاھزادە گىرىزان بىلەن
شاد-خورام ھايات كەچۈردى.
پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە
سۆزنى بەلىخ پادىشاھى مەھمۇرخانىنىڭ شاھزادە
سەرخىن ئىبىن ئېلى زەدەچىنى شېھىت قىل
غانلىرىدىن ئىشتىك:

قوسىغىڭنى تويۇتۇرۇپ قويغان كىشى بولۇر-
مەن. سەن مېنىڭ ئېتىمىنى سورىغىچە پەرزەند-
تىڭنى ماڭا بەرگىن، بېقىپ چوڭ قىلىپ بالا-
غەتكە يەتكەندە، يەنە قولۇڭغا بېرەي. شۇنى
ساڭا ئېيتىپ قويايىكى، بۇ پەرزەنتىڭ بىلەن بۇ
ئېرىڭ قولىدا كۆپ تۇرالمىسەن. ھەرقانداق
خوتۇننىڭ باشقا ئەرەدىن بالىسى بولسا
يېڭى ئەرنىڭ قولىدا ئولتۇرالماس. پەرزەند-
تىڭنى ماڭا بەرسەڭ، ئۇششۇ شاھزادەنىڭ
غەدىخورلۇغىدا ئوبدان ھايات كەچۈرسەن»،
دىدى. ھەزرىتى ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزى
مەلىكە زەبىرەگە ماقۇل كەلدى. ئۇ، بالىسىنى
تويغىچە ئەمگۈزۈپ ئۇنىڭ يۈز-كۆزلىرىگە
سۆيۈپ خىزمىتى ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا
تاپشۇردى.

ئەلەيھىسسالام: ئەتىسى مەلىكە زەبىرە ناشتا
قىلىپ ئولتۇراتتى، شاھزادە گىرىزاننىڭ زە-
بىرىنى كۆرگىسى كېلىپ خاس ھوجرىغا كە-
رىپ كەلدى. مەلىكە ئورنىدىن تۇرۇپ ئېگە-
لىپ سالام قىلدى. شاھزادە مەلىكىنىڭ بالد-
سىنىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ: «ئەي جېنىمىنىڭ
جانانى، ئەي ئارامۇ جانىم، قولۇڭدا بالا
كۆرگەن ئىدىم، ھازىر كۆرۈنمەيدۇ، ئۇ نە-
دە؟» دەپ سورىدى. زەبىرە خۇش تەبەس-
سۇم بىلەن: «ئەي شاھزادە، ئۇ بالا مېنىڭ
ئەمەس ئىدى، ئانىسىغا بەردىم»، دەپ جا-
ۋاپ بەردى. شاھزادە باشقا سۆز قىلماي،
مەلىكىنىڭ قېشىدا بىردەم ئولتۇرۇپ ئانىدىن
چىقىپ كەتتى.

گىرىزان مەلىكە زەبىرەنى بىر سائەت كۆرد-
مىسە تاقت قىلالمايتتى، شۇ كېچىسى ئىككىسى
مۇرات-مەقسەتلىرىگە يەتتى. بىر كۈنى مەلىكە
زەبىرە ئوغلى ئەدەمنى ياد ئېتىپ: «ئى خۇدا،
پەرزەنتىمنى ساڭا تاپشۇردۇم. ھەرگىز خار قىل-
مىغايەن!» دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

قانداق جاۋاپ بېرەرسەن؟ بۇ دۇنيادىنمۇ نا-
ھەق خۇنىمىزنى تۆكەرسەن، قىيامەتتە ھالىڭ
نە كەچكەي؟»

زالىم شاھ دەر غەزەپ بولۇپ: «ئەي
قەلەندەر، بېھۇدە سۆزلىمە، مەن قىلغان سۆ-
زۈمدىن ھەرگىز يانمايمەن» دىدى.

شاھزادە سەرخىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ،
ھەسرەت-نادامەتتە: «بىز بىچارىلەرنى دۆل-
تۈرۈپ ناھەق قان تۆكسەڭ، ئاللا ساڭا زاۋاللىق
بەرگەي، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرمىگەيسەن!» دەپ
بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

سەندەك زالىم خۇنىخۇۋار شاھغە،
قاھىار ئىگەم زاۋال بەرسۇن!
بولدۇڭ يامان شاھ گاداڭغە،
جاپپار ئىگەم ئەجەل بەرسۇن!

كۈندىن - كۈنگە بەتتەر بولۇشل،
كۈندە يۈزىڭ جەبرى كۆرگىل،
سەن ھەم ناھەق زۇلۇم كۆرگىل،
غاپپار ئىگەم ۋۇبال بەرسۇن!

كۆكتىن كەلسۇن ساڭا ئەجەل،
بەرمىسۇن ھەق ئىددە مەھەل،
جەبىرە ئەينەسۇن ساڭا ئەۋەل،
ئاللا ئىگەم ۋۇبال بەرسۇن!

سەرخىن ئېيتۇر ئۆلەدۈرسەن،
پاتراق گۆرگە كۆمۈنۈرسەن،
جان قەدرىنى بىلەدۈرسەن،
غەدىخۇار ئىگەم ئەجەل بەرسۇن!

شاھ مەھمۇرخاننىڭ ۋەزىر - ۋۇززالىرى
سەرخىندىن بۇ تەرىقە سۆزلەرنى ئاڭلاپ:
«ئەي قەلەندەر، تەپتارتىماستىن پادىشاھ-
مىزنىڭ شەندىگە بۇ تەرىقە يامان سۆزلەرنى

بەلىخ پادىشاھى مەھمۇرخان نەزىرى
كۈنى ئۆز خىزمەتچىلىرىگە: «ھەم، گۇناھ-
كارلارنى رىگىستانغا ئېلىپ بېرىڭلار!» دەپ
پەرمان قىلدى. جاللاتلار سەرخىن باشلىق
تۆت يۈز قەلەندەرنى رىگىستانغا ئېلىپ كەل-
دى. شاھ مەھمۇرخان ۋەزىر - ۋۇززالىرى بىلەن
رىگىستانغا كېلىپ، شاھانە سەندەل قويدۇرۇپ
ئولتۇردى. ئاندىن شاھ مەھمۇرخان: «بۇ
قەلەندەر خاكىسلارنىڭ بېشىنى كېسىڭلار!»
دەپ پەرمان قىلدى. شۇ يامان بىرنەچچە
بەد - بەشىر جاللاتلار شەشەرىلەرنى غىلاپتىن
چىقىرىپ بۇ بىگۇنا بىچارىلەرنى يالڭاچلاپ
ئۆلۈمگە ھازىرلىدى. شاھزادە سەرخىن بۇ
ئالامەتلەرنى كۆرۈپ: «ئەي قەلەندەرلەر،
ئەي بۇرادەرلەر! بۇ زالىم شاھنىڭ قولىدىن
قۇتۇلالمايدىغان ئوخشايمىز، خەيىرلىشىپ
ئالايلى!» دىدى. قەلەندەرلەر بىر - بىرلىرى
بىلەن خەيىرلىشىپ رازىلىق بېرىشقا تەييار
مەزگىلدە، زالىم شاھ جاللاتلارغا يەنە پەر-
مان قىلىپ: «بۇ گۇناھكار قەلەندەرلەرنى ئال-
دىمغا ئەكىلىڭلار، سۆزى بولسا ماڭا ئېيتسۇن،
كۆڭلىدە ئارمان ئالمىسۇن!» دىدى. سەرخىن
باشلىق تۆت يۈز قەلەندەر شاھنىڭ ئالدىغا
كەلتۈرۈلدى. شاھ مەھمۇرخان ئېيتتىكى:
«ئەي قەلەندەرلەر، ھەرقانداق سۆزۈڭلار
بولسا ماڭا ئېيتىڭلار، كۆڭلۈڭلەردە ئارمان
قالمىسۇن!» لېكىن قەلەندەرلەردىن ھەچكىم
بىر ئېغىز گەپ قىلمىدى. بىر ئازدىن كېيىن
شاھزادە سەرخىن ئالدىغا چىقىپ، شاھ مەھ-
مۇرخانغا قاراپ رىددىكىم: «ئەي قان ئىچ-
كۈچى زالىم پادىشاھ، بىزنىڭ خۇداۋەندە
كېرىمىڭ ئالدىدا گۇناھىمىز بولسا باردۇر،
لېكىن مەخارۇتنىڭ ئالدىدا گۇناھىمىز يوق.
ئەسلى گۇناھكار سەن ئۆزەڭ! زامان ئاخىر
بولۇپ قىيامەت قايم بولغاندا، بىز سەندىن
خۇنىمىزنى نەلەپ قىلىپ ئالىمىز. شۇ چاغدا

ئەجەلنىڭ نوبىتى يەتسە،
نەھەد يارى گۇۋا تاپسۇن!

شاھ ۋەزىر-ۋۇزرا مىردىن: «ئۇ قەلەندەر نەبە
دەيدۇ؟» دەپ سىزىدى. ۋەزىرلەر ئېيتتىكى:
«ئەي پادىشاھى ئانەم، بۇ قەلەندەر ھەممىدىن
يامان ئىكەن، ھەزرەتلىرىنى تولا قاغاپ دۇ-
ئايمىبەت قىلدى.»

شاھ مەھمۇرخان بۇ سۆزنى ئاڭلاپ:
«بۇ قەلەندەرنى بەگنىڭ خۇمارى تۇتۇپتۇ،
شۇنجا ھەر خىل سۆزلەرنى قىلدۇ. بۇ بەگگە-
نىڭ قاغىشىغا نىسبەت بولۇرمەن»، دىدى. ئان-
دىن قەلەندەرگە قاراپ: «ئەي قەلەندەر،
سىلەر ئىنساننىڭ كۆزىگە دىۋە كۆرۈنىسىلەر،
مۇبادا بىر كىشىنىڭ كۆزىگە بىر قەلەندەر،
كۆرۈنسە، ھاياىل قىلماي ئۇنى ئۆلتۈرسە ساۋاپ
تاپار»، دەپ كۆپ مازاق قىلدى.

غېرىپ سەرخىن مەھمۇرخاندىن بۇ تە-
رىقە سۆزلەرنى ئاڭلاپ: «ئەي بەدبەخت، بى-
رەھىم پادىشا، ماڭا قارىدىل، سۆزۈمنى ئاڭلا.
بىزىلەرنى ھەرنە قىياساڭ قىلغۇرسەن، ئىختىيار
سەندە!» دەپ بۇ بىمىتتى ئوقۇدى:

ئىشىت مەھمۇر سۆزۈم كۆپتۇر،
غەزەپ قىلىدىڭ غېرىپلارغا.
جاھان بىزىلەرگە تاردۇر،
قولىڭ سوردۇڭ غېرىپلارغا.

ئادا قىياساڭ بۇ ئۆمرۈمنى،
مۇراتقا يەتمىگەن قۇنى،
چىمتارساڭ جەممەدىن جاننى،
غەزەپ قىلىدىڭ غېرىپلارغا.

غېرىپ بىناۋادۇرمىز،
جاھاندىن ماسىۋادۇرمىز،
قەلەندەر بى ئادادۇرمىز،
ختاپ قىلىدىڭ غېرىپلارغا.

قىلىپ، دۇئايمىبەت قىلىشقا نەھەددىڭ بار؟
ئۆلۈمدىن ئەندىشە قىلىمىدىڭمۇ؟» دەپ كۆپ
دەشەم قىلدى. بىچىارە سەرخىن يەنە بىر-
نەچچە قەدەم ئالدىغا چىقىپ بۇ خۇشامەت-
چىلەرگە شۇنداق دىدى: «شاھ بىزگە ئۆلۈم
ھۆكۈم قىلدى. مىڭ يالۋۇرساقمۇ، ئۆز قارارىدىن
يانمايدۇ. شېھىتلىق بىزگە ئاتا-بوۋىمىزدىن
مىراس قالغان. ئەمما، شۇنداق بىر كۈن كې-
لىدۇكى، بىزنىڭ ئەۋلادىمىزدىن بىر كىشى
چىقىپ بۇ زالىمنىڭ تاج-تەختىنى ۋەيران
قىلىپ، كۈلۈمى كۆككە سورۇپ، بىگۇنا پۇق-
رالارنىڭ قىساسىنى ئالىدۇ. شۇ چاغىدا، بۇ
زالىم پادىشا قىلىمىشىغا پۇشايمان قىلدۇ،
ئەمما پايدىسى بولمايدۇ»، دەپ بۇ نەزمىنى
ئوقۇدى:

شاھى زالىم بۇ دۇنيادا،
گىرىپتارى بالا تاپسۇن.
مادارى ئاخىر بولغۇنچە،
سازاۋارى جازا تاپسۇن.

مۇقامى مەنزىلى كۆيگەي،
ئۇرۇق-تۇققانلىرى قاچقاي،
باشنى ئۆز خەلقى ئۈزگەي،
باقارغا بىر گادا تاپسۇن.

ھەممە لەشكەرلىرى قاچقاي،
باشىدىن دۆلىتى كەتكەي،
باشنى بىر يىمىگە ئۈزگەي،
داۋاسىز بىر قازا تاپسۇن.

ھەممە دۆلەت بىلەن شەۋكەت،
بۇ تەختى-تاجى زەرخىمەت،
كېلۇرلەر ئورنىغە كۈلپەت،
شىكارى با ئادا تاپسۇن.

قەلەندەر سەرخىن ئۆلسە،
پەلەكلەر باشىدىن يانسە،

ئاندىن ئۇ يەنە: «ئەي قەلەندەرلەر،
ماڭا مەڭ يىل يىغلاپ يالۋۇرساڭلارمۇ، ھىچ
قايسىڭلارنى تىرىك قويمايمەن!» دېدى.
غېرىپ سەرخىن شاھ مەھبۇر خاننىڭ قاپا-
ھەتلىك تەلەتتىدىن، ياۋۇز خۇي - پەيلىدىن نەپ-
رەتلىنىپ: «ئەي زالىم بەدبەخت، ئول كۈنى سا-
ڭا قازا كېلىپ كۆۋرۈك ئۈستىدە مەن باھانە بو-
لۇپ-تىمەن. ئېتىڭ بىلەن دەرياغا يىقىلىپ
ئۆلمەي سالامەت چىقىپسەن. ئەگەردە دەر-
يادىن تىرىك چىقماي ئۆلگەن بولساڭ، بىز-
لەرنى ئۆلتۈرۈپ، شۇم جەسمىڭىگە تاشلىغان
بىلەنمۇ تىرىلمەس ئىدىڭ. سەن بۇ ئاداۋەتنى
كۆڭلۈڭدىن چىقارماي بىزلەرنى ناھەق ئۆل-
تۈرسەڭ، سېنىڭ شاھلىق سەلتەنىتىڭ، ئابرو-
يۇڭ ئاشارمۇ؟ بۇ قاتارلىق قەلەندەرلەرنى
ئۆلتۈرۈپ نىمىگە ئېرىشەلەيسەن؟ يا بىزدە
ھىچ قانداق مال - دۇنيا بولمىسا»، دەپ بۇ
بىيىتنى ئوقۇدى:

سەن بەدبەخت سۆزۈم ئاڭلا،
كېسەر باشىڭنى بىر كۈن ھەم.
سۆزۈمنى جان بىلەن تىڭلا،
ئۆزەر باشىڭنى بىر كۈن ھەم.

ئالۇرغە مەندە دۆلەت يوق،
يەنە باغ بىرلە يەز ھەم يوق،
گادايلىرىدە زىرائەت يوق،
چاپار باشىڭنى بىر كۈن ھەم.

سالامەت يۈرەرسەن قانچە يىل؟
ئۆمۈر كۆرەرسەن نەچچە يىل؟
ئەسلىڭنى بىلىسەڭ ئاب گۈل،
ئاسار باشىڭنى بىر كۈن ھەم.

چىقارسەن بىر كۈن شىكارغە،
كۆمەرلەر خەلق سېنى گۆرگە،

سېنىڭ قەھرىڭ پايدا قىلماس،
ئەجەل كەلگەندە جان سىغماس،
بۇ دۇنيا ساڭا ۋاپا قىلماس،
ھىساپ سالىڭ غېرىپلارغا.

قەلەندەر سەرخىن ئۆلگەي،
تامام خەلقنىڭ ساڭا يانغاي،
تېنىڭ چۆل ئىچىدە قالغاي،
بىتاب سالىڭ غېرىپلارغا.

شاھ مەھبۇر خان دەر غەزەپ بولۇپ:
«ئەي ئەسكى چاپان - لەندەر! مېنىڭ ئۇ-
داق ئۆلۈشۈمنى سەن قانداق بىلىسەن؟
ئۇندىن كۆرە ئۆز غەمىڭنى يە، بىھۇدە سۆز-
لىمە! بۇ دۇنيادا سېنى ھەرگىز تىرىك قوي-
ماسمەن»، دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

بويۇن سۇنغىل قەلەندەرلەر،
ئۆلۈمگە مەن نىياز ئەيلەي.
ھەممىڭنى ئۆلتۈرۈپ، خۇنلار -
ئاققۇزۇپ شەرمىساز ئەيلەي.

ھەممىڭنى زەنجىردە باغلاپ،
جاھاننى ساڭا تار ئەيلەپ،
ئەجەلنىڭ شەمشىرى بىلەپ،
بۇ دۇنيادىن ئاياز ئەيلەي.

سۆزۈڭگە قىلغاي مەن ئارە،
ئاسادۇرمەن سېنى دارە،
بولۇرسەن دۇنيادا خارە،
ھاۋا قۇشغە باز ئەيلەي.

ھەممىڭ ئۆلدۈك بۈگۈن بىلىگىل،
ئۆلەرسەن يالبارساڭ مەڭ يىل،
ئاتىم مەھبۇر گۆرگە كۆمگىل،
ئۆلۈمگە سەرفىراز ئەيلەي.

گاداي سەرخىنىڭ ئەۋلادى،
بولۇر ئالدىڭدا شاھزادى،
ئىبراھىم دەر ئۇنىڭ ئاتى،
ئۆزەر باشىڭنى چۆلمەردە.

شاھ مەھمۇرخان شۇنچە خالايتى ئارد-
سىدا سەرخىندىن بۇ تىل - ئاھانە تىلەرنى
ئاڭلاپ رەسۋا بولدى. جاللاتلارغا قاراپ:
«بىر قەلەندەر شۇنچە تىل سېلىپ مېنى ھاقا-
رەت قىلسا قاراپ تۇراھسىلەر؟ بىر - بىردىن
سۇ ئىچكۈزۈپ، كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قى-
لىڭلار!» دەپ پەرمان قىلدى. جاللاتلار بىچارە -
قەلەندەرلەرگە سۇ بېرىپ، ھەممىسىنىڭ بېشىنى
كەستى.

پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە
سۆزنى ئەدھەم ئېيتى سەرخىنىڭ ۋەقەلە-
رىدىن ئىشتىڭ:

بىيىت:

ساقيا كەل كۆڭۈلنى ئابات ئەت،
فەيزى جامى بىلەن مېنى شاد ئەت.

بۇلبۇلى مەست ئۆلۈپ قىلىپ پەرۋاز،
ئەيلەيىن ئۆزگە داستان ئاغاز.

دىدىلەر راۋى بۇ رىۋايەتنى،
مۇنداغ ئەلقىسسە بۇ ھىكايەتنى.

ئۇشۇ مەكتۇپنىڭ سۇخەندانى،
قىلدى بۇ نەۋى شىكەر ئەۋشانى.

بوۋاي قەمبەر شۇنداق رىۋايەت قىلۇر-
لەركى، ھەزرىتى خىزمەر ئەلەيھىسسالام ئەد-
ھەنى ئۈچ ئايلىق ۋاقتىدا ئانىسى زەبىرە-
نىڭ قولىدىن ئېلىپ كېلىپ، ئون سەككىز
ياشقا كىرگىچە تەربىيە قىلدى. ھەزرى-
تى خىزمەر ئەلەيھىسسالام كۈنىلەرنىڭ بىرىدە

ئول كۈن بولۇر ھالىڭ ئۆزگە،
تۆكەر قانىڭنى بىر كۈن ھەم.

غېرىب سەرخىن شېھىت بولسام،
بۇ زالىم قولىدا ئۆلسەم،
باشىمدىن مەن جۇدا بولسام،
چاچار قانىڭنى بىر كۈن ھەم.

شاھ مەھمۇرخان سەرخىنىڭ تەكرار
دۇئاىيەت قىلىشىغا تاقەت قىلالماي، چوڭقۇر
خىيالغا چۆكتى ۋە قورقۇشقا باشلىدى. بىر
ئەقلىدىن كېتىپ، بىر ئەقلىگە كېلىپ چىرايى
سارغىيىپ بېشى قېيمىشقا باشلىدى. ئۆزىنى
زورغا تۇتۇپ سەرخىندىن سورىدى: «ئەي
قەلەندەر، سەن كىم؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟
كىمىنىڭ ئەۋلادى بولسەن؟ مېنىڭ ئۆلىدىغان
ۋاقتىمنى، قانداق ئۆلۈشۈمنى سەن قانداق
بىلىسەن؟ مېنى ئۆلۈم ۋەھەمىسى بىلەن
قورقۇتۇپ ئۆلۈمدىن قۇتۇلمەن دىمە! ساڭا
ھەرگىز ئىشەنمەسمەن ھەم سېنى ئۆلتۈرمىگىچە
ھەرگىز ئوردىغا يانماسىنەن!» دېدى.

سەرخىن: «ئەي زالىم، مېنىڭ ئەۋلا-
دىمدىن بىر كىشى چىقىپ خىزمىتىڭنى قىلىدۇ
ھەم سەن زالىمدىن مېنىڭ قىساسىمنى ئالىدۇ»،
دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئايا زالىم خۇنخۇار شاھ،
ئىشت سۆزۈمنى كۆزلەردە.

چېكەرلەر شاھ - گادا يۈز ئاھ،
كېچەر لەشكەر مۇ تۈزلەردە.

قىلاي دەپ چىققانم كۆرۈنۈش،
يىقىلىڭ سۇغا بەندە ھۇش،
سالۇرسەن بىزگە كۆپ شۇرۇش،
ساۋۇت كەيدىڭ بۇ جايلاردا.

ئېتىگىلىك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ بىتاقىت بولدى ۋە ئىشقا ئوتىنىشقا غالىپلىقىدىن تادىنىشقا ئۈستىگە سەكرەپ چىقىپ كۆردىكى: مەلىكە باغنىڭ بوستانىدا ناز-كەرەشمە بىلەن ئولتۇرۇپتۇ. ئەدەم بېشىغا ھەربالا كەلسەمۇ مەلىكىنى چاقىرىپ باقاي دەپ تام ئۈستىدە ئولتۇرۇپ بۇ بېيتنى ئوقۇدى:

يۈرەمسىز سەيلان ئۇرۇپ،
بۇ باغدا ھەيران ئۆزگىچە.
تۇردۇم قاراپ بەريان بولۇپ،
ھىجرىتىدا مەستان ئۆزگىچە.

تۇردۇم مەن سىزگە قاراپ،
ھالىمنى سورىساڭ كۆپ ساۋاپ،
قىلما يۈرەگىمنى كاۋاپ،
قىزۇ جۇۋانلار ئۆزگىچە.

قالدىم تۇرۇپ ئارمان بىلەن،
سىز يۈرەمسىز سەيلى بىلەن،
ئۆمرۈم ئۆتەرۈپ سىز بىلەن،
تۇردۇم پەرىشان ئۆزگىچە.

قىلىشقا تاماشالار يۈرۈپ،
نىقاپنى يۈزۈڭدى ئېلىپ،
باشىڭغا بىر باغ گۈل قىسىپ،
يۈردۈڭ خىرامان ئۆزگىچە.

ساچ ① باغ سالىمىن باشىڭىگە،
خۇشەۋ ياراشۇر ئۆزۈڭگە،
كەلدىم بولۇپ يولداشىڭىگە،
يولۇڭدا قۇربان ئۆزگىچە.

مەھەببىدىن چۈشۈپ باققا كىرىپ،
تۇردۇڭ چىمەنگە قاراشىپ،

ئەدەمگە نەزەر سېلىپ قارىغۇدەك بولسا،
ئۇ بالاغەتكە يېتىپتۇ. ھەزرىتى خىزمى ئەلەيھىسسالام كۆڭلىدە، «ئۇنى ئۆيلەپ قويۇش ۋاقتى كەپتۇ»، دەپ ئويلىدى ۋە مۇۋاپىق قىز ئىزلەپ يەتتە ئىقلىمغا نەزەر سالدى، ئۇنىڭ نەزىرى بەلىخ شەھرىگە چۈشتى. قارىسا، پادىشاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزى بالاغەتكە يېتىپتۇ.

شۇ كۈنى مەھمۇرخانىنىڭ قىزى تامامى كېنىزەكلەرى بىلەن شەھەردىن چىقىپ سەھرا-ددىكى چاھار باققا كېتىپ بارغان ئىكەن. خىزمى ئەلەيھىسسالام كۆڭلىگە پۈككەن مەقسىدىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، بىر باھانە بىلەن ئەدەمنى بەلىخ شەھرىگە خىزمەتكە بۇيرۇدى، ئەدەم، خوپ بولغاي، دەپ شەھرى بەلىخكە راۋان بولدى.

ئەلەيھىسسالام: شاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزى ئۈچ يۈز ئاتىمىش كېنىزى بىلەن شەھەردىن چىقىپ چاھارباغ تاماشاسىگە كېلىپ چۈشتى. شۇ مەزگىلدە ئەدەممۇ دەل شۇ يەرگە يېتىپ كەلگەن ئىدى. ناگاھ ئۇ قىز باققا كىرمەك ئۈچۈن مەيدىن چۈشۈۋاتقاندا شامال چىقىپ قىزنىڭ نىسقاۋىنى ئېچىپ تاشلىدى.

مەلىكىنىڭ ئايدەك جامالىنى بىر كۆرۈش بىلەن ئەدەمنىڭ يۈرەك-باغرىغا ئىشقا ئوتى تۇتاشتى ۋە ئاشىقى بىقارار بولۇپ شۇ ھامان بىھۇش بولدى، لېكىن ئۇنىڭغا ھىچكىمەۋ قاراپ قويمىدى. مەلىكە كېنىزەكلەرى بىلەن چاھار باققا كىرىپ كەتتى. باغۋەن باغنىڭ دەرۋازىسىغا قۇلۇپ سېلىپ قويۇپ ئۆز ئىشىغا كەتتى. بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن، ئەدەم ھۇشقا كېلىپ ئەتراپقا قارىغۇدەك بولسا، چاھارباغنىڭ ئالدىدا ھىچكىم قالماپتۇ. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ چاھار باغنىڭ دەرۋازىسى يېنىغا كېلىپ، دەرۋازىنىڭ

① ساچ باغ — ئاياللار چېچىغا سالىدىغان جالا.

باش - كۆزىگە تايلاق بىلەن ئۇرغىلى تۇردى.
ئەدھەم بولسا: «ئەي خۇدا، مۇرادىمغا
يەتكۈزگىل!» دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئۇرما مېنى ئەي باغچى سەن،
غېرىپ ئۆزۈم، ئەغيار ئەمەس.
دوست مەن ساڭا ئەي باغۋەن،
ئالەم مەنۇ، خۇنخۇار ئەمەس.

ئازار بەردىڭ غېرىپقا سەن،
تۇرغىل بۈگۈن باغچىدا سەن،
گۈل كۆرۈنۈر ئۇشۇ چىمەن،
چۈشكەن ئىشىم دىشۋار ئەمەس.

ھالەمنى سور ئۇرغىل تايلاق،
قىلىما مېنى باغدىن يىراق،
ئىشقى ئوتىدا تارتتىم پىراق،
مەلىكەمدىن بىزار ئەمەس.

ئويناشما مەن ئەدھەم غېرىپ،
كىردىم بۇ باقتا سارغىيىپ،
كەتمەيدۈرمەن بۇندىن يانپ،
باغنىڭ تىكەن گۈلزار ئەمەس.

ئاندىن ئۇ بىر كۈچەپ باغۋەننىڭ قولىدىن
تايلاقنى يۈلۈپ ئالدى، باغۋەن ئەدھەمنىڭ
بۇ ئەلپازىنى كۆرۈپ، ئالدى - كەينىگە قارىماي
قېچىپ ئۆزىنى دالدىغا ئالدى. ئۇ: «بۇقەلەندەر
مەلىكەمگە ئاشىق بولۇپتۇ. ئۇنىڭغا تەسەللى
بېرىپ كەتكۈزۈۋېتەي»، دەپ ئويلىدى ۋە:
«ئەي قەلەندەر يىگىت، ئۆزەڭ ياش ئىكەنسەن.
بۇ خام خىيالىڭدىن يېنىپ، ئۆز مەنزىلىڭگە
كەتكىن. بىھۇدە رەنجى مۇشەققەت تارتما!
مەلىكە ھەرگىز سېنى ياراتمايدۇ. سەن بۇ
باغدىن دەرھال چىقىپ كېتىپ، ئۆزەڭگە

ھال سورەپنىڭدىن بىر باقىپ،
تۇردۇم پەردىشان ئۆزگىچە.

تۇردۇم مەنەم ئارماندا مەن،
بىر كۆرمەيىن دەرداندا مەن،
بولسام رىزا شەرمەندە مەن،
يۈردۈڭ خىرامان ئۆزگىچە.

ئەدھەم قاراپ كۆرسەم كىمە،
سوراغلار سەن مەندىن ھەمە،
كەلمەس قاشىقچە ھەپكە،
..... ① جان ئۆزگىچە.

ئەدھەم بىيىتنى تۈگەتسىپ، زار - زار
يىغلاپ ئاھ ئۇردى. لېكىن، مەلىكە ئەدھەم
نىڭ پەريادىنى ئاڭلاپ ئورنىدىن تۇرۇپ
باغنىڭ ئوردا سۇپىسى تەرەپكە يۈرۈپ كەت-
تى. ئەدھەم مەلىكىنىڭ ئىچكىرى كىرىپ
كەتكەنىنى كۆرۈپ: «مېنىڭ مەھبۇبەم
كۆزۈمدىن غايىپ بولدى. ئەمدى قانداق
قىلۇرمەن؟» دەپ ئۆزىنى تام ئۈستىدىن
باغنىڭ ئىچىگە تاشلىدى ۋە بىر بېسىپ،
ئىككى بېسىپ گۈللۈكنىڭ ئىچى بىلەن
مەلىكىنى ئىزلەپ ماڭدى. باغۋەننىڭ خوتۇنى
ئەدھەمنى كۆرۈپ قېلىپ، پەريات ئۇرۇپ
ۋاقىرىدى: «ھەيھات، باققا ئوغرى
كىرىپتۇ!»

خوتۇننىڭ ۋاقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان
باغۋەن دەرھال كېلىپ ئەدھەمنى تۇتۇۋالدى.
ھەيۋە قىلىپ سورىدىكى: «ئەي خەردوز ② بۇ باقتا
نىمە ئۈچۈن كىردىڭ؟ ئۆزەڭچە مەلىكەمنىڭ
ياكى كېنىزەكلەرنىڭ كىيىم - كېچەك،
نەرسە - كېرەكلىرىنى ئوغرىلاش قەستىدە
بولدۇڭمۇ؟» ئاندىن ئۇ، بىچارە ئەدھەمنىڭ

① بۇ جاي قوليازىدا ئۆچۈپ كەتكەن.

② خەردوز - ئوغرى، ئېشەك.

كۆز ئاچما مەلىكەمگە،
باغۋەنلىك تامايم بار.

ئەدھەم: «ئەي باغۋەن، مېنى قورقۇ-
تۇپ باغدىن چىقىپ كەتكىن، بولمىسا
ھاياتىڭدىن ئايرىلسەن، دىدىڭ. مەن ئۆلۈم
گە پەرۋا قىلماسەن. پادىشا تېنىمنى
پارچە - پارچە قىلىۋەتسۇ، ئاشقىلىقتىن
يانماسەن. جاندىن كەچمەگۈنچە جانانىغە
يېتىپ بولماس!» دەپ بۇ بىيىستنى
ئوقۇدى:

باغۋەن مېنى قورقۇتما،
ئۆلۈمدىن غېمىم يوقتۇر،
مەندىن چوڭ ئەمەس ئۇ شاھ،
ۋەزىردىن كېمىم يوقتۇر.

مەردانە كېلىدۇرمەن،
بۇ جايىنى كۆرۈبدۇرمەن،
ئەرزىمنى قىلىدۇرمەن،
مۈلكەت ئەجىمىم يوقتۇر.

مەن بىر ئاجىز دىۋانە،
يار دەردىدە پەرۋانە،
مەن بارسام ئېزىز جانە،
ھەرگىز غەنىمىم يوقتۇر.

كېلىپ ئېردىم سەھەر ۋاقتىدا،
باردى يارىم بۇ باغدا،
كىردىم يارنى دەپ ئاستا،
باقسام سەنىمىم يوقتۇر.

ھۆسننى شەمسى ئەنۋەردەك،
ساچ باغلارنى چۈن زەردەك،
تۇردۇم غالىچا قۇللاردەك،
كۆرگەن ئەلىمىم يوقتۇر.

چۈشلۇق كىشىلەرنىڭ قىزىغا ئېغىز ئاچقىل!
بولمىسا ئۆز بېشىڭغا بالا تېپىۋالسەن.
ئۇ چاغدا كۆپ پۇشمان قىلساڭمۇ پايدىسى
بولماس. ئاندىن ئۇ ئەدھەمگە قاراپ بۇ
بىيىتلەرنى ئوقۇدى:

شورىدە قەلەندەر چىق،
قولۇمدا تاياغىم بار.
ئۆرۈمەن ئەمدى كۆپ قاتتىق،
بىلگۈچى سوراغىم بار.

يانغىل بى ئەدەپ بولماي،
پۇل ئال مەن سېنى ئۇرماي،
چىقىغىل سەن ئىزا تارتماي،
مىنگىل بىر ئۇلاغىم بار.

سۆزلەشمە مېنىڭ بىرلەن،
كۆرۈشمە خېنىم بىرلەن،
خوبلاشمە جانىڭ بىرلەن،
ياش سەن، كۆزدە چاغىم بار.

دۇچارى غەزەپلەنمە،
جازاڭ تاپىپ ئەدەپلەنمە،
گۆھەردەك سەدەپلەنمە،
فەھىم ئەتكەن چىراغىم بار.

زۇلمەن چىقما بۇ باغدىن،
ماكان تۇت بارىپ تاغدىن،
چىقىپ كەلسە شاھ شەھەردىن،
ئولتۇرۇرغە باغىم بار.

ئاڭلاتسا كىشى شاھىغە،
سېنى ئاسادۇر دارغە،
ئۆمرۈڭ تويادۇر ئاھىغە،
بىر ئۆيىگە سولاغىم بار.

بىچارە غېرىب جانىغە،
ئەسلا تويمادىم نانغە،

مەن بىر فەقىر مەسكىن گادا،
بى خانۇمان بولغان كىشى.
كۆرگەچ ئۇنى بولدۇم ئادا،
بىر ناتىۋان بولغان كىشى.

كۆردۈم ئۇنى سۆيسەم كېرەك،
لايىق قىلىپ تۇتسام بىلەك،
بولغاي ھارام يۈتسەم نىمەك،
مەن خانۇمان بۇزغان كىشى.

چىقسۇن نىگار يارىم بۇيان،
قىلاي ئاڭا نەچچەن ئۇيان،
قولنى تۇتۇپ كىرسەم قويان،
تا جان ئاڭا بەرگەن كىشى.

جانان باقىپ قىلسا نەزەر،
كەلسە ئاتاسىدىن خەبەر،
سەنەمنى مەن ئەيلەي سەپەر،
قۇربان بولۇپ كەلگەن كىشى.

بىلمەس مېنى ھەچكىم كۆرۈپ،
تۇردۇم قاراپ كۆپ ئاھ ئۇرۇپ،
ئىشقى ئوتىدا كاۋاپ بولۇپ،
بەر يان يەڭلىغ پىشقان كىشى.

ئەدھەم ئاتىمىدۇر فەھىم قىل،
ھالىمگە باق، كۆپ رەھىم قىل،
تەئەنە ئەتمە مەندىن ۋەھىم قىل،
گىرىيان بولۇپ تۇرغان كىشى.

ئەدھەم كېنىزەكلەرگە ئەھۋالنى بايان
قىلىپ يىغلاپ تۇردى.

كېنىزەكلەر ئەدھەمنىڭ سۆزىنى
باشتىن - ئاخىر ئاڭلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭ
يىغىسىغا تاقەت قىلالماي ئۆزلىرىمۇ يىغىلىشىپ
كەتتى. كېنىزەكلەر مەلىكىنىڭ ئالدىغا كىرىپ
تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن: «ئەي

زىبا سەنىمىم چىقسا،
ماڭا بىر نەزەر سالسا،
ماڭا ئول قىيا باقسا،
سۆزلەرگە كىسىم يوقتۇر.

يوقلاتسا مېنى دىلبەر،
ئول ماڭا بولۇر رەھبەر،
بىللە قوپارمىز مەھشەر،
جەبرى سەتىمىم يوقتۇر.

ئەدھەم ئاھ ئۇرسام گاھ،
ئاڭلاسا بۇ ئىشنى شاھ،
جاپپار ئىگەمىز غەمخۇاھ،
ۋەتەن مۇقىمىم يوقتۇر.

ئەدھەمنىڭ كۆزلىرىدىن مۇنچاقتەك
ياشلار ئېقىشقا باشلىدى. باغۋەننىڭ ئۇنىڭغا
رەھىمى كېلىپ ئېيتتىكى: «ئەي قەلەندەر،
چىن ئاشىقلىغىڭنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن سېنى
قويۇپ بېرەي. مۇندىن كېيىن ھەرقانداق
ۋاقىتتا كەلسەڭ سېنى توسمايمەن!»

ئەدھەم خوشال بولۇپ باغۋەنگە كۆپ
رەھمەت ئېيتتى. شۇ پەيتتە مەلىكىگە
ئەدھەمنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ كېنىزەكلەرگە:
«سىرتتا بىر كىشىنىڭ خۇش ئاۋازى ئاڭلىنىپ
ۋاتىدۇ. چىقىپ قاراپ بېقىڭلار!» دەپ
بۇيرۇدى. كېنىزەكلەر باققا چىقىپ چوڭ بىر
تۈپ قىزىلگۈلنىڭ ئارىسىدا بىر ياش
يىگىتنىڭ ماراپ ئولتۇرغانلىغىنى كۆردى ۋە
قېشىغا بېرىپ: «ئەي قەلەندەر، كىم
بولسىەن؟ بۇ يەردە كىمنى ماراپ
ئولتۇرىسىەن؟» دەپ سورىدى. ئەدھەم
كېنىزەكلەرنى كۆرۈپ بىر ئاھ تارتىپ،
كۆزىگە ياش ئېلىپ: «ئەي كېنىزەكلەر، مېنى
سوردىڭلار، فراق ئوتىدا كۆيۈپ، ئىششىق
ئوتىدا كاۋاپ بولغان كىشىدۇرمەن»، دەپ
بۇ بېيتنى ئوقۇدى:

«سەن ئۇ يىگىتكە ياخشى سۆزلەر قىلىپ
باغدىن چىقىرىۋەت، بولمىسا دادام ئول
يىگىتنىڭ باققا كىرىپ ئېيتقان سۆزلىرىنى
ئاڭلاپ قالسا، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدۇ
ۋە ھەممىمىز بالاغا گىرىپتار بولىمىز.»

باغۋەن ئەدەمنىڭ قېشىغا كېلىپ
مەلىكىنىڭ سۆزلىرىنى بىر-بىر بايان قىلدى.
ئەدەم باغۋەنگە: «مەن بۇ يەرگە مەلىكىمنى
دەپ كەلمىگەن. ئاتام مېنى بىر ئىش
بىلەن شەھەرگە بۇيرۇغان ئىدى، باغنىڭ
دەرۋازىسى ئالدىغا كەلگەندە مەلىكىە بىلەن
ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇنى بىر كۆرۈش بىلەن
ئاشقى بىقارار بولدۇم»، دەپ بۇ بېيىتنى
ئوقۇدى:

كەلدىم بۇ يەرگە كارنى دەپ،
باقسام بىر يار تۇرادۇر.
يىغلىدىم مەن ئاھ-ۋاھ دەپ،
باقاي ماڭا يۈرەدۇر.

يەتمەس ئاڭا ئاۋازىم،
قەددى بەلەند شاھبازىم،
جانلار بولۇر نىيازىم،
بىلمەي ئەھلىدىن سورادۇر.

كېلىپ كۆردۈم بەند بولدۇم،
ھۆسنىگە ئاشق بولدۇم،
كۆرمەك ھامان ئاھ ئۇردۇم،
باغ ئىچىگە قارايدۇر.

ھىچكىم بىلمەس ئىش ئوتىن،
تاپماس ھەركىم ئىش يولىن،
سايرار بۇ جان بۇلبۇل،
ئۇشبۇ چىمەن گۇۋاھدۇر.

سورساڭ مېنى ۋەلى مەن،
ئەسلىم ئېيىن ئەلى مەن،

خېنىم، باغنىڭ پالان يېرىدە چىرايلىق،
نەۋقيران بىر يىگىت يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ.
بىز ئۇنىڭدىن، نىمە ئادەمسەن؟ قەيەردىن
كەلدىڭ؟ بۇ يەردە نىمە ئۈچۈن يىغلاپ
ئولتۇرىسەن؟ ياكى بىرەر كىشى ئازار
بەردىۋۇ؟ دەپ سورىساق، ئۇ، ھىچكىم ماڭا
ئازار بەرمىدى، دەپ ئۆز ئەھۋالىنى بىر-بىر
بايان قىلىپ ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ بۇ بېيىتنى
ئوقۇدى»، دېدى:

ئېيتادۇر تۇرغان كىشى،
ئول مەلىكىم چىقسۇن بۇيان.
كۆپ ئاقىپتۇر كۆزىنىڭ ياشى،
تەگسۇن دەيدۇر ئاچىپ زۇبان.

دەر ئول يىگىت ئالسام خانىم،
بىرەدۈرمەن ئېزىز جانىم،
شاھىم تۇتۇپ تۆكسە قانىم،
ئاندىن سۈگرە تاپسام ئامان.

بولدى يامان ھالىم خاراپ،
بىر يارنى دەپ ئۆلسەم ساۋاپ،
ئىش ئوتىدا بولدۇم كاۋاپ،
دەپ ئېيىتتى سۆز بىزگە نىشان.

رەھىم ئەت ئاڭا نەزارە قىل،
سۆزلەپ ئاڭا كۆپ شادە قىل،
بىزگە كېرەكدۇر يارە قىل،
يىغلار سېنى دەپ ھەر زامان.

بىز قۇل كېنىزەكلەر كۆرۈپ،
كەلدۇق ئۇنىڭدىن سۆز سورۇپ،
ئاتىم ئەدەم دېدى يىغلاپ تۇرۇپ،
ئول مەرت ئىكەن، بىزلەر زانان.

مەلىكە كېنىزەكلەردىن ئەدەمنىڭ
ئەھۋالىنى ئاڭلاپ باغۋەنگە بۇيرۇدىكى:

ئۆلگۈچە يېتىپ يېسەڭمۇ خىراجىتىڭگە يېتىدۇ.
ئەگەر جاھىللىق قىلىپ باغدىن چىققىلى
ئۇنىمىساڭ باغۋەن ھەم كېيىنرەكلىرىم بىلەن
بىرلىشىپ سېنى ئۆلتۈرىمەن. ئەي قەلەندەر،
مېنى بىلەمسەن؟ مەن مۇشۇ شەھرى بەلىخ
نىڭ پادىشاسى شاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزى
بولمىسەن»، دەپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

نەيەردىن كېلۈرسەن ئەي ئادىمىزات،
بايان قىل ھەر سۆزۈڭ بولسا راۋانە.
مېنى كۆرمەك ھامان بولدۇڭ دىلىك شات،
كۆرۈۋېدۈرسەن ماراپ ئەيلەپ نىشانە.

مېنى بىلسەڭ شاھى مەھمۇر قىزمەن،
شايم تازە گۈل شەھىر پەرى مەن،
كۆڭلۈڭنىڭ ئارامى، دەردنىڭ خىلى مەن،
جاۋاپ بەردىم چىقىپ كەتكىل راۋانە.

ماڭا قىلغىن بايان ئەسلىك بىلەيمىن،
شاھمۇ سەن، پېقىرمۇ؟ سەندىن سورايىم،
چىقىپ كەتكىل بۇ كۈن دۇنيا بېرەيمىن،
ئەمەس يالغان سۆزۈم ئېيتسام بايانە.

سەلىمە دەر ئاتىمنى باققا چىقىپ مەن،
باغ سەيلىگە ئەلنى باشلاپ كېلىپ مەن،
غېرىپقا ئوخشارسەن سېنى بىلدىم مەن،
ئاتام بىلسە ساڭا ئۇرغاي زىيانە.

ئەدھەم مەلىكىدىن بۇ سۆزنى ئىشلىتىپ
قاتتىق پىشغان چەكتى، ئاندىن مەلىكىگە
قاراپ تۇرۇپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

كەت دىمە يار مېنى سەن،
كەتكۈنچە ئۆلگەن ياخشىراق،
بالا يەتكۈرسەڭ باشىمە سەن،
ئىچىندە يۈرگەن ياخشىراق.

ئەرەنلەرنىڭ بىرى مەن،
خىزىر ماڭا ئاتادۇر.

ئەدھەم مېنى دەڭىزلەر،
ئەيىپلىرىمنى يېيىڭلار،
بارىپ سۆزۈم ئېيتىڭلار،
ئىشتىپ ئاندىن يانادۇر.

ئاندىن: «ئەي باغۋەن، مەلىكىمەنىڭ
ئايىدەك جامالىنى بىر كۆرمىگۈچە، بىر
كەلىمە شىرىن سۆزىنى ئۆز ئاغزىدىن
ئاڭلىمىغۇچە باغدىن ھەرگىز چىقماسمەن»،
دەپ زار-زار يىغلىدى.

باغۋەن ئەدھەمدىن بۇ تەرىقە سۆزلەرنى
ئىشتىپ ھېچ ئىلاج قىلالماي، مەلىكىنىڭ
قېشىغا كىرىپ: «ئەي خەيىنىم، مەن ئۇ
يىگىتكە ياخشى سۆزلەر بىلەن قانچە
نەسىھەت قىلدىم. لېكىن ئۇ يىگىت بەرنا
باغدىن چىقىدىغاندەك ئەمەس. گاھ يىغلاپ،
گاھ ئاھ ئۇرۇپ باغدىن چىققىلى ئۇنىمىدى.
مەن ئۇنىڭ يىغىشىغا تاقەت قىلالماي،
يەنە ئۆزلىرىنىڭ ئالدىلىرىغا كىردىم»، دىدى.
بۇنى ئاڭلاپ مەلىكە تەڭەجىچۈپلەندى. ئاندىن
باغۋەنگە: «ئۇ يىگىتنى باشلاپ كىرگىنى،
قانداقراق يىگىت ئىكەن، كۆرۈپ باقاي.
بىرنەچچە ئېغىز سۆزلىشىپ باغدىن
چىقىرىۋېتەي»، دەپ بۇيرۇدى. باغۋەن مەلى-
كىنىڭ پەرمانى بىلەن ئەدھەمنى چاقىرىپ
كىردى. ئەدھەم مەلىكىنى كۆرگەن ھامان
تازىم بىجا كەلتۈرۈپ ئىككى قولىنى كۆكسىگە
قويۇپ ئەدەپ بىلەن تۇردى. مەلىكىگە
ئەدھەمنىڭ سالامىغا جاۋاپ بېرىپ: «ئەي
قەلەندەر، مېنىڭ بۇ باغدا ئىكەنلىگىمنى
ساڭا كىم ئېيتتى؟ ئاتامنىڭ قەھرى - غەزىۋى-
دىن قورقىدىڭمۇ؟ ئەگەر مال-دۇنيا
تاماسىدا كەلگەن بولساڭ مانا بۇ تىللارنى
ئېلىپ تېزىدىن چىقىپ كەت! بۇ ئالتۇنلارنى

چىقىپ كەتسەڭ! سۆزۈمگە كىرمەي يەنە بىر ئاز تۇرساڭ، سېنىڭ تۈپەيلىڭدىن ھەممىمىز ناھەق ئۆلۈمگە گىرىپتار بولىمىز. سەن ھەم سالا-مەت قالمايسەن!» دەپ يىغلاشقا باشلىدى. ئەدھەم قارىسا مەلىكە باشلىق ھەممىسىنىڭ رەڭگى-روپى سارغىيىپ تىترەپ تۇرۇپتۇ. ئەدھەمنىڭ ئۇلارغا رەھىمى كېلىپ «بۇلارنى بىرەر بالاغا گىرىپتار قىلىپ قويماي»، دەپ باغدىن چىقىپ ئۆز يولىغا راۋان بولدى. شاھ مەھمۇرخانىنىڭ خىزمەتچىلىرى كېلىپ مەلىكىنى كېنىزەكلىرى بىلەن بەلىخ شەھەرگە ئېلىپ ماڭدى.

ئەلچىسى: ئەدھەم يولدا كېتىۋېتىپ مەلىكىنى ياد ئېتىپ، ئۇنىڭ ئىشقى-پىراقىدا يىغلاپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

ئىلىمدى يار كۆزگە مېنى،
كەتتى شەھەر سىرى قاراپ.
قاراتمىدى يۈزىگە مېنى،
بولدى مېنىڭ ھالىم خاراپ.

ئايرىلىدىم ئول ياردىن بۇ دەم،
قىلغان ئېردى تەڭرىم بەھەم،
نىچۈك بولۇر مېنىڭ ئىشىم،
كۆرسەم ئىدىم ئانى ساۋاپ.

بارچە مېنى دىۋانە دەر،
خەلق ئەھلىدىن بىگانە دەر،
تەي قىلسا يول جەۋلانە دەر،
مەن تەشناگە يوقتۇر شاراپ.

دادىم يېتەر ھەققە زامان،
قىلسام بۈگۈن يۈزىڭ پىغان،
ئەدھەمگە تار ئۇشبۇ جاھان،
بارسام ئۇنى بىر-بىر پۇراپ.

ئەدھەم كۆپ پەريادلار چېكىپ

كەلسە قازالار باشىمە،
تۇرغىل سەلىمە قاشىمە،
يەنە كۆرەر بۇ جانىمە،
سەن ئانى كۆرگەن ياخشىراق.

قايغۇرما مەندىن جەۋ بول،
كەلسە رەقىبىلەر نەچچە يول،
باشىنى قىلسا قەتلە ئول،
جىسمىنى كۆرگەن ياخشىراق.

جانىم پىدادۇر سەن ئۈچۈن،
كۆپ تۆكىمە ياشىڭ مەن ئۈچۈن،
باشلار بىرۈر مەن ۋاجە كۈن،
ھىجر ئوتىدا كۆيگەن ياخشىراق.

ئەدھەم نەپەس ئالغۇسى يوق،
ئۇشبۇ ئىكەن بىزگە بۇيرۇق،
ئاتما تېنىمگە تەننە ئوق،
ئۆزىنى بىلىگەن ياخشىراق!

مەلىكە: «سەن قەلەندەرگە ياخشى سۆز كار قىلمايدىغان ئوخشايدۇ، دەرھال كۆزۈمدىن يوقال!» دەپ تۇرۇشىغا، سىرتتا ئاتلارنىڭ دۈپۈر-دۈپۈرى ۋە كىشى-شىگەن ئاۋازلىرى ئاڭلاندى.

مەلىكە كېنىزەكلىرىنى سىرتقا چىقىپ نىمە ئەھۋال ئىكەنلىكىنى ئوقۇپ كىرىشكە بۇيرۇدى. كېنىزەكلىر باغدىن چىقىپ شەھەر تەرەپكە قاراشتى ۋە ئاسمان پەلەك كۆتىرىلگەن چاڭ-توزاڭنىڭ بارغانچە يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈشتى. ئۇلار مەلىكىنىڭ ئالدىغا كىرىپ شەھەر تەرەپتىن نۇرغۇن لەشكەرلەرنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى بايان قىلدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ مەلىكە باشلىق كېنىزەكلىرىنىڭ چىرايمىدا قان قالمىدى. مەلىكە ئەدھەمگە يالۋۇرۇپ: «ئەي ئەدھەم، خۇدانىڭ ھەققى ھۆرمەتى ئۈچۈن بۈگۈن باغدىن

تىرىش. مەنمۇ ساڭا ياردەمدە بولاي. ساڭا شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، مۇندىن كېيىن ئۆز كۈنىڭنى ئۆزەڭ ئال! ئەمما ئاللا تائالادىن غاپىل بولما! دەپ يەنە كۆپ نەسىھەتلەر قىلغاندىن كېيىن ئەدەمنىڭ كۆزىدىن غا-يىپ بولدى.

بىچارە ئەدەم خىزمىتىگە ئەلەيھىسسالامدىن ۋە مەھبۇبىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا يىغلاپ تۇرسۇن، ئەمدى گەپنى شاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزى مەلىكە سەلىمەدىن ئاڭلايلى:

سەلىمە ئىككى ھەپتىدىن كېيىن يەنە باغ سەيلىسىگە چىقتى. شۇ كۈنى ئەدەم-مۇ ئىككى ھەپتىدىن بۇيان يۈرىكىنى مۇجۇپ كېلىۋاتقان مەلىكىنىڭ ئىشقى-پىراقىدا باغنىڭ تېمىنى ياقلاپ كېتىپ باراتتى. تۈيۈقسىز باغنىڭ ئىچىدىن يېقىملىق ناخشا-ئاۋازى ئاڭلاندى. ئەدەم بىر تەرەپتىن ناخشىغا قۇلاق سېلىپ، يەنە بىر تەرەپتىن يۈگۈرۈپ باغنىڭ دەرۋازىسىغا يېتىپ باردى. ئەمما دەرۋازا ئېتىگىلىك ئىدى. ئۇ باغنىڭ تېمىغا سەكرەپ چىقىپ كۆردىكى، مەلىكە ئۈچ يۈز ئاتمىش كېنىزلىكى بىلەن نەغمە-ناۋا قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ خوشاللىقىدىن ئۆزىنى باغنىڭ ئىچىگە ئېلىپ ھىچكىمگە كۆرۈنمەي چىمەنلەرنىڭ ئارىسىغا كىرىپ مۆكۈپ ئولتۇردى. بىر ئازدىن كېيىن مەلىكە كېنىزەكلىرىگە: «ماڭا چىرايلىق ئېچىلغان ھەر خىل گۈللەردىن ئەكىلىپ بېرىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. كېنىزەكلىر چىمەنلەرنىڭ ئارىسىدىن رەڭ-رەڭ گۈللەرنى تېرىپ يۈرۈپ يوشۇرۇنۇپ ياتقان ئەدەمنى كۆرۈپ قېلىشتى ۋە مەلىكىنىڭ قېشىغا بېرىپ: «ئەي خېنىم، قەلەندەر ئەدەم گۈللەرنىڭ ئارىسىدا سىزنى ماراپ ئوتتۇرۇپتۇ»، دەپ مەلۇم قىلشتى. مەلىكە كۆڭلىدە: «بىزنىڭ باققا كىرگىنىمىزنى ئۇنىڭغا كىم خەۋەر قىلغاندۇر؟» دەپ ئويلاپ بىر كېنىزەككە ئەدەمنى باشلاپ

تۇرار جايىغا يېتىپ كەلدى. خىزمىتىگە ئەلەي-ھىسسالام ئۇنى كۆرۈپ سورىدى: «نىمىشقا ھايال بولدۇڭ؟ ساڭا نىمە بولدى؟ نىمىگە يىغلىدىڭ؟ ياكى بىرەر كىشى ئىزا-ئاھانەت قىلدىمۇ؟ ھالىڭنى ماڭا بايان قىل!» ئەدەم ئۆزىنى توختىتالماي ئاھ ئۇرۇپ، زار-زار يىغلاپ مەلىكە بىلەن بولغان ۋەقەنى بايان قىلدى:

قىلىسام سۆزۈمنى مەن بايانە،
كۆرسەت يولنىڭ كۈشتەسى،
سۇندى كۆرۈپلا ئۇستىخان،
ھالىمنى ئالدى پۈشتەسى.

كۆيدۈردى جانىمنى ئوتى،
ئارامى جانىمنىڭ خوشى،
كۆزدە ياشىم يار ئەشكىسى،
تۇتتى مېنى يار رىشتەسى.

كۆرمەك ھامان يارىمنى مەن،
قىلدىم تالاق كارىمنى مەن،
ياش ئاقىزىپ كۆزۈمدىن مەن،
بولدۇم ئۇنىڭكى ئۈشتەسى.

ئاللا ماڭا سالدى پىراق،
مەندىن ئول يار بولدى يىراق،
جانىمغا يەتتى زۇلمى تاياق،
ئول باغ ئىكەن بىھىشتەسى.

ئەدەم كۆرۈپ كەلدىم ئانى،
خار ئەيلەدى ئول يار مېنى،
كۆرسەم يەنە جامالىنى،
بولسام ئۇنىڭ تۈشتەسى.

خىزمىتىگە ئەلەيھىسسالام كۆلۈپ ئىپتىتىكى:
«ئەي ئوغلۇم، ئۇ مەھبۇبەڭ ئۈچۈن كۆپ يىغلىما. مەلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن

ئېيتتىكى: «ئەي يىگىت، ئەمدى باغدىن تېز چىقىپ كەتكىن: ئەگەر چىقىمىساڭ گۈزۈڭنى يۇمۇپ ئاتتۇر. ئۇنداق قىلىمىساڭ سېنى كېنىزەكلەردىن بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرىمىز»، دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ياقىغا ئال ئۆزۈڭنى،
سەن كەتمەسەڭ سوقارىمىز،
يۇمغىل بۇ دەم كۆزۈڭنى،
كۆز ئاچما، چىق ئۇرارمىز.

ئۇرارمىز سېنى ئۆلگۈنچە،
جاننىڭ تەندىن چىققۇنچە،
جىسمىڭ يەرگە پاتقۇنچە،
ئۆلۈپ كۆمۈپ قويارىمىز.

سېنى قىلدۇرۇپ بەرەنە،
كۆپ قىلىپ خەلقىم رەخنە،
قىلىنۇم بۇ باققا دەپنە،
قىلىپ يانپ كېتەرەمىز.

سەن چىقىمىساڭ ئەي گادا،
قىلىنۇم ساڭا كۆپ جاپا،
كېلۇر دىمىگىل ۋاپا،
باغلاپ ئېلىپ چىقارمىز.

ئەي قەلەندەر تېز چىقىغىل،
ئۆز جايىڭغا پات كەتكىل،
سەلەمە دەر قوشۇلغىل،
ئۆز ئەھلىڭنى كۆرەرەمىز.

ئەدەم مەلىكىدىن بۇنداق قاتتىق سۆز-
لەرنى ئاڭلاپ ئېيتتىكى: «ئەي كۆڭلۈمنىڭ
ئارامى، سەن ماڭا ھەرقانچە ئاپەت يەتكۈزسەڭ،
سېنىڭ يولۇڭدا ھەرقانچە جەبرى-جاپالار
كۆرسەم رازىمەن. ئاشىق دىگەن مەشۇقنىڭ
يولىدا يۈز جانى بولسا ئايىماس. ئەگەر

كېلىشىنى بۇيرۇدى. كېنىزەك ئەدەمىنىڭ
ئالدىغا بېرىپ: «ئەي يىگىت، تۇرۇڭ! سىزنى
مەلىكەم چاقىرىۋاتىدۇ»، دەپ ئۇنى مەلىكە-
نىڭ قېشىغا ئېلىپ كەلدى. ئەدەم مەلى-
كەگە تازىم قىلىپ، ئەدەپ بىلەن سالام
بەردى. مەلىكە ئۇنىڭغا قاراپ: «ئەي قە-
لەندەر، مېنىڭ باقتا چىققىنىمنى ساڭا كىم
خەۋەر قىلدى؟ باقتا يەنە نىمە ئۈچۈن
كىردىڭ؟ مەن بەرگەن ئالتۇن-كۈمۈشلەر
تۈگىدىمۇ؟ ماڭا يەنە قانداق سۆزۈڭ بار،
دىگىن، مۇرادىڭنى ھاسىل قىلاي!»
دېدى.

ئەدەم مەلىكىنىڭ شىرىن سۆزلىرىنى
ئاڭلاپ يەنە بىر تازىم قىلىپ، كۆڭلى
بىسىيار شاد بولۇپ، بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

شىرمەن سۆزۈڭدىن ئايلىناي،
سەن-سەن بېھىشتىنىڭ ھۆرسى.
ھەم قاش-كۆزۈڭدىن ئايلىناي،
سەن بۇ جاھاننىڭ دۈررەسى.

سەن زەبىدەنى ئەزەل سەن،
تاپساڭ زامان مەھەل-سەن،
كۆرسەت ماڭا جامال سەن،
بۈدۈر كۆڭۈل مورەسى.

ئەرزىم ئېيتسام جامائەت،
يارىمىدە بار شىجائەت،
قىلىسا ماڭا قانائەت،
ئول يار گۈزەل جۈرەسى.

ئەدەم دېسە سۆزىنى،
كۆزگە سۈرتەر ئىزىنى،
ئاشىقلارنىڭ دەردىنى،
بىلۇر ھۇشيار شورەسى.

مەلىكە ئەدەمدىن بۇ نەزمىنى ئاڭلاپ

يۈپ ئادا بولدۇم. بۇ باغدىن ئۆلۈگۈم چىقسا
چىقىدۇكى، تىرىگىم چىقىماس»، دەپ بۇ
بىيىتنى ئوقۇدى:

ئەي يارىم ۋاپادارم،
سەن بۈگۈن شاپائەت قىل،
تەسەددۇقدۇر مېنىڭ جانىم،
سەن ماڭا قانائەت قىل.

ئەسر بولدۇم ساڭا مەن،
سېنىڭ ھالىڭنى بىلىدىم مەن،
غېرىپلىق ئىچىرە قالدۇم مەن،
سەن بىزگە زىياپەت قىل.

ئىكۈۋگە قەست قىلغانغە،
غەزەپ قىل تەننە قىلغانغە،
ئىشەنمە سۆزى يالغانغە،
سەن بۈگۈن ئىتائەت قىل.

ئەدھەم دەرمەن سۆزۈم ئېيتسام،
ھەممە ئىشدىن تانىپ قايتسام،
ھەممە دەردىم بۈگۈن ئېيتسام،
سەن شۇل دەم مەنپەئەت قىل!

مەلىكە كۆڭلىدە بۇ گادايدىن قۇتۇلا-
مايدىغان ئوخشايەن دەپ: «ئەي ئەدھەم،
سەن ماڭا چىن ئاشىق بولساڭ، مېنىڭ شانۇ-
شەۋكىتىمگە قاراپ بىر بىيىت ئوقۇپ بەر-
گىن، مەن ئاڭلاي»، دىدى. ئەدھەم خو-
شاللىق بىلەن تازىم بىجا كەلتۈرۈپ، مەل-
كىگە قاراپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئەجەپ شاد ئېرۇر ھەم سەن پەرىزات،
كۆڭۈلنىڭ رەۋشەنى ئۆلدۈر نىگارم،
قارا كۆز سەن بەھەم بولساڭ بۇدىل شاد،
ساڭا جانلار نىسار بولسۇن نىچە يارىم.

جېنىنى ئايسا ئۇ كىشى ئاشىقلارنىڭ قاتنا-
رىدا بولالاماس»، دەپ بۇ بىيىتنى
ئوقۇدى:

مەشۇقنى سۆيگەننىڭ ھەم،
كۆڭلىدە ئارمان بولغۇسى،
ھىجر ئوتىدا كۆيگەننىڭ،
كۆڭلىدە ئىرپان بولغۇسى.

دەردلەر چېكىپ يار ھىجرىدە،
ئول يار بولۇر يول پىكرىدە،
ئاشىق ئەمەس ئەندىشەدە،
خاس ئىشقىدە دەرمان بولغۇسى.

بېھۇش يۈرەر ئاشىق كىشى،
يىغلاپ يۈرەر يازۇ قىشى،
ئاللاغە يەتسە ناللىشى،
دىل جانى بەريان بولغۇسى.

ئەدھەم دەرھىچ مەن سۇنماغان،
يار ھىجرىدە دىل داغلاغان،
شام سەھەر مەن ئويماغان،
ئەھىل كۆرسە گەريان بولغۇسى.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ مەلىكىنىڭ كۆڭلى سەل
يۈمشىدى ۋە ئېيتتىكى: «ئەي يىگىت، كاجلىق
قىلماي بۇ داۋادىن ئۆتكىل. مەن ساڭا
يەنە تۆت سەر ئاللىتۇن بېرەي. ئاتا-ئاناڭ
يۇرۇق-تۇققانلىرىڭ بىلەن جەم بولۇپ با-
ياشات ياشا! مەندىن باشقا كىشىنىڭ قىزىغا
ئاشىق بول! بۇ باغدىن چىقىپ كەت!
مېنى ئۆز ئارامىدا ئولتۇرغىلى قوي!»

لېكىن ئەدھەم ئۈنىمىدى. ئۇ: «سەن
مېنى بۇ داۋادىن ئۆتكىل، باشقا كىشىنىڭ
قىزىغا ئاشىق بول، باغدىن چىقىپ كەتكىل،
دەيسەن. سېنىڭ ئىشقى-پىراقىڭدا كۆ-

سېنىڭ كىيىملىرىڭ زىقىرە ئالتۇن،
زىرە ئەتلەس ھەممە كىمخاپ زۇلقۇن،
تۇتار باسساڭ ئاياغ يۈزگىچە مەھزۇن،
ھۆنەر بولدى ماڭا يۈز ئاھ زارە.

باشىڭغا كېيىپسەن تاجى مۇرەسسە،
ئايانغىڭغا كىيىپسەن ياخشى مەسە،
چىقارساڭ باشىڭغا تاۋاقتى سۈبە،
ھەممە روشەن بولۇر سەندىن زىيادە.

تۇرۇپسەن قەددى سەرۋى دەرختەك،
يۈرەرسەن باغ ئىچرە بىر زور بېلىقدەك،
ماڭارسەن چەككە باسقان بىر كىيىمكتەك،
كۆرۈندى بۇ غېرىپ ئەدھەم بۇ خارە.

ئەلەقسە: شاھ مەھمۇرخان ئوتتۇرىدا
سۆز توشۇيدىغان سۇخەنچىلەردىن ئەدھەم
بىلەن مەلىكىنىڭ چاھار باغدكى ۋەقەلىرىنى
ئەندەك ئاڭلاپ قېلىپ، دەرغەزەپ بولۇپ،
بىرمۇنچە لاۋۇ لەشكەرلىرىگە: «باققا بېرىپ
ئۇ قەلەندەر بىلەن قىزىمنى دەرھال باغلاپ
كېلىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. شۇ زامان لاۋۇ
لەشكەرلەر چاھار باغ تەرەپكە راۋان بولدى.
ئەدھەم ئۇلارنىڭ كېلىۋاتقانلىغىنى «كارامەت»
بىلەن بىلىپ، كۆڭلىدە: «ئەگەر مەن باغدا
بولسام، مەشغۇم بىلەن كېنىزەكلەرگە بىرەر
ئاپەت يەتمەسۇن»، دەپ باغدىن چىقىپ ئۆز
ماكانىغا راۋان بولدى. بىرنەچچە سائەتتىن
كېيىن لەشكەرلەر باققا كىرىپ كەلدى. باغ
نىڭ ئىچىنى ھەر تەرەپتىن ئىزلەپ بېقىپ،
ئەركىشى ئەۋلادىنى تاپالماي، مەلىكە بىلەن
كېنىزەكلەرنى شەھەرگە ئەكىرىپ پادىشاغا
توغرا قىلدى ۋە شاھ مەھمۇرخانغا تازىم بى-
جا كەلتۈرۈشۈپ، يەرگە قارىشىپ تۇردى.

شاھ مەھمۇرخان قىزىدىن سورىدىكى:
«گىسۇ بىردە، باغدا يىگىت بىلەن ئوينىغى-
نىڭ راستمۇ؟»

لىبىڭدىن يۈتسە گىرىبىگە شەبنەم،
بەسى بىخۇت بولۇر سۆيگەنكى ئادەم،
بولۇر ھەركىم ئۆلۈم تاپسا شۇل بىغەم،
سېنىڭ ئالدىڭ بەھەم بولسا قارارىم.

ھۆسنۇڭ كۈندىن زىيادە ئەي سەرۋى ئازاد،
قەددىڭ زىبا ئېرۇر، لۇتفۇڭ شەمشاد،
بويۇڭ نازۇك كەرەشمەڭدىن، دىلىڭ شاد،
ئانارىڭ قوش ئۈچۈن بەردىم بۇ جانىم.

ئايانغىڭ تىزلىگىن كۆرسە بىراقلا،
قەدەم قويساڭ يېقىن بولۇر يىراقلا،
كىيىپسەن تاج خىلىتتىن تونلار،
قەدەم قويماي يېتەر پايىڭ سۇۋارىم.

غېرىپ ئەدھەم چېكەر يۈز ئاھ كىمەن،
مېنىڭ يارىم ئالدىمدا قاراپ تۇرارەن،
ئۆزۈڭ شاھ سەن، مېنى گاداي كۆرەرسەن،
سېنىڭ ئالدىڭدە خەستەچە يوق ئىتىبارىم.

مەلىكە بۇ بىيىتلارنى ئاڭلاپ مۇنداق
دىدى: «ئەدھەم، مېنى ئازغىنە تەرىپلەپ سۆ-
زۈڭنى تۈگەتتىڭ. سەن ماڭا چىن كۆڭلۈڭ-
دىن ئاشىق ئەمەسكەنەن، ئەگەر چىن كۆڭ-
لۈڭدىن ئاشىق بولساڭ، ھۆسۇن - جامالىمنى،
قەدىر - قەممىتىمنى، كىيىگەن لىباسىمنى تە-
رىپلەپ تۈگەتەلمەس ئىدىڭ»، دىدى.

ئەدھەم كۆڭلىدە: «مەلىكە مەندىن خا-
پا بولغان ئوخشايدۇ»، دەپ مەلىكىنىڭ قەد-
دى - قامىتىگە، ئۇچىسىدىكى سەرىپايىغا ۋە
ھۆسۇن - جامالىغا قاراپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ساڭا قاراپ نەچچە قىلسام تەرىقات،
سېنىڭ دەردىڭ مېنى قىلدى ئاۋۋارە،
زىبا بويۇڭ ئېرۇر نىھالى شەمشات،
ئەزەل چەكىش قەلەم بولسا نە چارە.

ماڭا بولدى ئەلەم كۆرمەي يارىمنى،
كىشى بىلىمەس ئۇنىڭ ھالى سىرىنى،
كۆرەلمىدىم ئۇنىڭ ھۆسىنى - يۈزىنى،
ئىشىم مۈشكۈل بولۇپ قالدى يولۇمىدىن.

«ۈكەررەم ئېردىم ئول ياشلىق چاغىدە،
تەلەم باردۇر مېنىڭ غەملىك باشىدە،
كۆڭۈل ۋەيرانلىرى باردۇر دىلىدە،
قەلەندەر ئات كۆتەرگەن يەتتە پۇشتۇمدىن.

غېرىپ ئەدھەم كى جەننەت يارى جاي،
يىتىمگە رەھنىما ئول كەردىگار،
قايان كەتتى ئىككىن يار، چاھار باغ،
ئاسان چىقماق بى مۈشكۈل بۇ گۈلۈمدىن.

ئەدھەم شەھەرگە كېلىپ، مەلىكىنىڭ
قايسى قەسىردە ئىكەنلىكىنى ئىزلەپ يۈرۈر
ئىدى، بىر كىشى ئالدىغا ئۇچرىدى. ئۇ كىشى
مەلىكىنىڭ قۇلى ئىدى. ئۇ، ئەدھەمنى تونۇپ
تېپچىلىق سورىدى ۋە مەلىكە تۇرغان قەسىر-
نىڭ نىشانىسىنى ئېيتىپ بەردى. ئەدھەم مە-
لىكىنىڭ تۇرغان قەسىرىنى ئوبدان ئۇقۇۋې-
لىپ، يۈز مىڭ مۈشەققەتتە ئۇ يەرنى تېپىپ،
«ھەق شەيدىللا» دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

مەنكى كەلدىم ئۇشۇ ئۆيگە،
كەلگەنمىنى يار ئاڭلىسۇن،
باش كېتەر ئاخىر بۇ ئىشقا،
كەلگەنمىنى يار ئاڭلىسۇن.

ئاخىر ئالۇرمەن باش بېرىپ،
تۈردۈم ئىشىكتە سارغىيىپ،
چىقىغىل قاشىمگە ناز قىلىپ،
كەلگەنمىنى يار ئاڭلىسۇن.

بولغۇم بۇ ئىشقا مۇپتىلا،
بولدۇم شەھىدە كەر بالا،

مەلىكە: «ئەي ئاتا، دۈشمەنلەر ماڭا
توھمەت قىلىپتۇر، مېنىڭ بۇ ئىشتىن ئەسلا
خەۋىرىم يوق. ئەگەر ئىشەنمىسىڭىز باشقىلار-
دىن سورال!» دەپ تېنىپ تۇرۇۋالدى. شاھ
مەھمۇرخان بارغانلاردىن سورىدى. ئۇلارمۇ:
«مەلىكىنىڭ سۆزى توغرا، مەلۇمات يالغان
ئىكەن!» دېيىشتى. شاھ مەھمۇرخان قىزىنى
ئۆيىگە سولاپ، بۇندىن كېيىن باغ سەيلىسە-
گە چىقمايلىغىنى ئۇقتۇردى. ئاندىن ئوتتۇ-
رىدا سۆز توشۇغۇچى سۇخەنچىلەرنى تاپتۇ-
رۇپ كېلىپ، قوللىرىنى باغلىدى، يەرگە ياتقۇزۇپ،
كالتەك بىلەن قىرىقتىن ئۇرۇپ «قىزىمغا بەد-
نام قىلغاننىڭ جازاسى شۇ!» دەپ پۈتەندىن
سۆرتىتىپ، ئوردىنىڭ سىرتىغا چىقىرىپ
تاشلىدى.

شاھ مەھمۇرخان قىزى سەلىمەنى ئەسلا
ئەر كىشى ئەۋلادىغا كۆرسەتمەي تۇرسۇن،
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى بىچارە ئەدھەمدىن
ئىشىتىك:

ئەدھەم شۇ كۈنى باغدىن چىقىپ ئۆز
ماكانىغا كەلدى. ئۇ، مەلىكىنىڭ ئىشقى-پە-
راقىدا تاقەت قىلالماي، ئۇنى يەنە كۆرەر-
مەنمۇ دەپ گاھى-گاھى شەھەرگە كېلىپ،
نەچچە چۆڭىلەپ كېتەر ئىدى. شۇنداق قى-
لىپ ئارمىدىن بىر يىل ئۆتتى. بىر كۈنى ئەد-
ھەمنىڭ تاقىتى-تاق بولۇپ، ماكانىسىنى
تاشلاپ، مەلىكىنىڭ ئىشقى-پىراقىدا
زار-زار يىغىلاپ شەھەرگە قاراپ ماڭ-
دى. شەھەرگە يېتىپ بارغىچە ئۆز-
نىڭ خۇددى بىلىمەي، گاھ يىقىلىپ، گاھ تۇ-
رۇپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

قاچان كۆرگەيمەن ئول يار يۈزىنى،
مۇرادىم مەقسىدىم كەتتى قولۇمدىن.
ئىشىتىسەم، سۆزلىسەم يارىم سۆزىنى،
چىمەن باغنىڭ قۇشى ئۇچتى قولۇمدىن.

«مۇ ئالىمەن!» دىدى. ۋەزىر - ۋۇززالار ئەدەمىدىن بۇ تەرىقە سۆزنى ئىشىتىپ، بىر بىرىگە قارىشىپ، ئاغزىنى تۇتۇشۇپ كۈلۈشتى. پادىشا ۋەزىرلەردىن: «بۇ قەلەندەر نىمە دەيدۇ؟» دەپ سورىدى. ۋەزىرلەر ناھايىتى تەسلىكتە ئەدەمنىڭ تەلىۋىنى پادىشاغا ئاڭلاتتى. شاھ مەھمۇرخان دەر غەزەپ بولۇپ: «جاللات! بۇ قەلەندەرنى ئەپچىقىپ بېشىنى كىسىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. ئەمما قازى - قۇز زات، ئولما - پەزىللەر پادىشادىن سەل تەخىر قىلىشنى ئۆتۈنۈپ مۇنداق دېيىشتى: «ئەي پادىشاھى ئالەم، ئادەم ئۆلتۈرگىلى ئانچە ئالدىرىماڭ، شەرىئىتى ھەزرىتى رۇسۇل خۇدا سەللەللاھۇئەلەيھى ۋەسەللەم «قىزىڭلار بالا - غەتكە يەتسە ھايال قىلماي ئەرگە بېرىڭلار، ئوغلۇڭلار بالاغەتكە يەتسە ھىچ تەخىر قىلماي خوتۇن ئېلىپ بېرىڭلار!» دەپ بۇيرۇپتۇ. ئەپسۇسكى، قىزىڭىزنى ماڭا بېرىڭ، مەن سىزگە كۈيۈغۇل بولاي دەپ كەلگەن كىشىنى ئۆلتۈرۈڭلار دىمەپتۇ. ئەگەر ھەزرەتلىرى ئول كىشىنى قەلەندەر، كەمبەغەل دەپ نومۇس قىلسا، ئۇنى مۈشكۈل بىر خىزمەتكە بۇيرۇ - سىلا، ئۇ خىزمەتلىرىنى بىجا كەلتۈرەلەي، قىزلىرىدىن ۋاز كېچىپ، باشقا بىر تەرەپكە كېتىشى مۇمكىن، شۇندىلا بۇ قەلەندەردىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ.» بۇ سۆز شاھ مەھمۇرخانغا ماقۇل كەلدى ۋە: «ئەي ئەمىرلەر، مەن ئۇ قەلەندەرنى قانداق خىزمەتكە بۇيرۇسام بو - لىدۇ؟» دەپ سورىدى. ئەمىرلەر: «بىر جۈپ گۆھەر تېپىپ كەلگەن دەپ سورىغايلا!» دىيىشتى. مەھمۇرخان ئەمىرلەرنىڭ بۇ سۆزى بىلەن ئەدەمگە «ئەگەر ماڭا كۈيۈغۇل بو - لۇشنى خالىساڭ، ئەڭ ئىسىل قىممەتباھا گۆھەردىن بىر جۈپ تېپىپ كەل!» دەپ بۇيرۇدى. ئەدەم پادىشاغا قاراپ: «خوپ بولغاي، ئەمىرڭىزنى بىجا كەلتۈرۈشكە تەييار -

قىلىدىم ئىشكىڭدە مەن سىزا، قىلغانىمنى يار ئاڭلىسۇن.

ئەدەم كېتەر چىقىغىل بۇيان، سۆزلىشەيلى سائەت زامان، ئۇرسا ماڭا ئاتاڭ زىيان، كەلگەنىمنى يار ئاڭلىسۇن.

مەلىكە ئىچكىركى ئۆيدە ئولتۇرغان ئىدى. ئەدەمنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ بىر كېنىزەككە: «ناخشا ئېيتقان قەلەندەرنى ئىشەك ئالدىدىن قوغلىۋەت!» دەپ بۇيرۇدى. كېنىزەك تاشقىرىغا چىقىپ، ئەدەمگە كۆپ ھاقارەتلەر قىلىپ، ئىشەك ئالدىدىن قوغلىدى. ئەدەم سۆز ياندۇرماي ئىشەك ئالدىدىن يىراقلاپ كەتتى. ئۇ قەسىرگە قاراپ شۇنداق قەسەم قىلدىكى: «مەن سەن بىلەن سۆزلەشكۈچە، ئاتاڭ بىلەن سۆزلىشىپ سېنى ئالماي دىغان بولسام، نەبىرى ھەزرىتى ئېلى شايى مەردان بولمىغايەن!» دەپ پادىشا مەھمۇرخاننىڭ ئوردىسىغا كىرىپ، يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن «ھەق شەيدىللا!» دەپ پادىشا باشلىق ھەممە ئەمىرلەرگە تازىم قىلىپ تۇردى.

شاھ مەھمۇرخاننىڭ كۆزى ئەدەمگە چۈشۈپ، ئەمىر - ئەمىرلىرىغا قاراپ: ئول بىز - لەرگە قاراپ تۇرغان قانداق قەلەندەر؟ دەپ سورىدى. ئەمىرلەر: «ئەي قەلەندەر، بۇ يەر - گە نىمە سەۋەپ بىلەن كىردىڭ؟ پادىشاھ - مىزگە ئەرز قىلغىلى كىردىڭمۇ؟ ئەگەر ئەرزىڭ بولسا بىزگە دىگىن، پادىشاھىمىزگە ئاڭلىتىپ ئېرزىڭنى سوراپ قويمايلى!» دىدى. ئەدەم: «ئەي ۋەزىر - ۋۇززالار، مېنىڭ سىلەرگە قىلىدىغان ئەرزىم شۇكى، پادىشا گۈل سەلىمە ئاتلىق قىزىنى ماڭا بەرسە، مەن پا - دىشاغا كۈيۈغۇل بولاي دەپ كەلدىم، پادىشا ئول قىزىنى ماڭا بەرسىمۇ ئالىمەن، بەرمىسە -

غەرىپمەن، يېتىشمەن، ماڭا رەھىم قىل،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

رەت قىلماغىل مېنىڭ ئۇشۇ سۆزۈمنى،
ساڭا قويدى غەرىپ بەندەڭ باشىنى،
راۋا قىل ھاجىتىم، بارچە ئىشىمنى،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

ئىجابەت سەندىن، بىردىن مۇناجات،
راۋا قىلغان خۇدايا جۈملە ھاجەت،
ياراتتىڭ بارچىنى ئەرزۇ ساخاۋەت،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

غەرىپ مىسكىننى سەن بەندەم دىگەيسەن،
كى ياتماق قويماغىڭ ئېسەن - ئامان سەن،
ماكان يوق تاما يوق سەن لامكان سەن،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

كەرىم لۇتفۇڭ بىلە ماڭا گۆھەر بەر،
بىھەققى ئادەم ئول جۈملە پەيتەمبەر،
بىھەققى مۇستافا تۆرت يار ھەيدەر،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

ئۆمرۈم بولۇر ئاخىر يۆتكەسە،
مەدەد قىلغىل بۈگۈن جۈملە ماشايىخ،
يۈرەر چەرخى پەلەك باشىدا مەرىخ،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

غەرىپ بەندەڭ كېلىپ يىغىلار ئۆزۈڭگە،
تىكىپ مەن كۆز ئاچىپ سېنىڭ يولۇڭگە،
بېرەي ھاجەت دىگىل غەرىپ ئەدھەمگە،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن!

ئاللاتائالا ئەدھەمنىڭ دۇئاسىنى ئى
جاپەت قىلىپ، خىزمى ئەلەيھىسسالامنى ئەد
ھەمنىڭ ھاجىتىدىن چىقىشقا بۇيرۇدى. خى
زمى ئەلەيھىسسالام ئەدھەمنىڭ قېشىغا ھازىر

مەن! دەپ ئوردىدىن چىقىپ، دەريا بويىغا
قاراپ ماڭدى. ئۇ «پادىشا تەلەپ قىلغان گۆ-
ھەرنى قەيەردىن تاپارمەن ۋە كىمىدىن سورار-
مەن؟» دەپ غەمگە پېتىپ، خۇدايتائالانى ياد
ئېتىپ، «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ زار - زار يىغ-
لاپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

بارۇرمەن يار ئۈچۈن گۆھەر سوراغلاپ،
نىچۈك تاپغۇڭ بېرىپ كۆڭلۈم دەشتى،
ئالۇرمەن گۆھەرنى قايدىن ياراغلاپ،
خىيالىم، مەقسۇدۇم مۇنداق دەشتى.

جاھاندىن مەن ھەرنە ئىشلارنى كۆرۈپمەن،
ماڭا كۆرسەت ئۇنى ئاللا دىيۈپمەن،
گۆھەر بار يەر قايناندۇر دەپ يۈرۈپمەن،
نە بولغاي ئول گۆھەر يوقتۇر دەشتى.

ماڭا چەرخى پەلەك سالغان جاپادۇر،
غەرىپ مەن ھەم يېتىم تەڭرىم گۇۋادۇر،
نەچچە كۆرسەم سىتەمنىڭ جان پىدادۇر،
ۋاپا قىلماس جاھان ئىقلىم دەشتى.

ئول ياخشى يار ئۈچۈن باغلاپ بېلىمنى،
راۋا كۆرسەم كېرەك باشقا ئۆلۈمنى،
ئەرەن مەن دەپ تۇتۇپ قويدۇم يولۇمنى،
ئەدھەمگە جان تويۇڭ بولماس دەشتى.

ئەدھەم دەريانىڭ مۇز ئۇرۇپ تۇرغان
يېرىگە كېلىپ، غۇسلى تاھارەت قىلىپ، ئىك-
كى رەكەت ناماز ئوقۇپ، ئاللاتائالادىن گۆ-
ھەر تەلەپ قىلىپ: «خۇدايا، مەن كەمىنە ئا-
جىز بەندەڭگە گۆھەر ئانا قىلساڭ، دىل جا-
نىم سەندىن سۈيۈنۈپ شاد بولسا، مۇرادىغا
يەتكۈزسەڭ!» دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

خۇدا ئەندە ماڭا گۆھەر كىرىم قىل،
دىلۇ جانىم بۈگۈن سەندىن سۈيۈنسۇن.

بولۇپ: «ئەي ئەدھەم، بېشىڭنى كۆتەرگىن، مەن ساڭا مەدەت قىلغىلى كەلدىم!» دېدى. ئەدھەم بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئاتىسى خىزمىتىگە ئەلەيھىسسالامنى كۆردى ۋە ئورنىدىن چاچراپ قوپۇپ، ئەدھەم بىلەن سالام بەردى. خىزمىتىگە ئەلەيھىسسالام ئەدھەمنىڭ سالىمىغا جاۋاپ بېرىپ: «ئەي ئوغلۇم ئەدھەم، ساڭا نىمە بولدى؟ ساڭا كىمدىن دەرت - ئەلەم يەتتى؟ نىمە ھاجىتىڭ بار؟ ماڭا ئېيتقىن، ھاجىتىڭنى راۋا قىلاي!» دېدى.

ئەدھەمنىڭ كۆڭلى شاد بولۇپ، بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بايان قىلىپ، بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئاتام خىزمىتى ماڭا قىل مەسلىھەتلەر،
چۈشتىلەر باشىمغا بىر يارنىڭ دەردى،
ئەمەس مۇنىس ماڭا ئۇردى زىيانلار،
چۈشتىلەر باشىمغا بىر يارنىڭ دەردى.

ئۇنى مەن ھېچ يېقىن قىلماي كېلىپ مەن،
قولدىن ھەر جاپا كەلدى كۆرۈپ مەن،
شاھى زالىم ئىشنى باشقا ئېلىپ مەن،
چۈشتىلەر باشىمغا بىر يارنىڭ دەردى.

ئەجەپ قاتتى باشىم گۆھەرگە بۇيرۇپ،
يۈرەمدەن يىغلاپان ھەردەم ئاھ ئۇرۇپ،
پەلەك بىزنى ئەجەپ جاپاغا سېلىپ،
چۈشتىلەر باشىمغا بىر يارنىڭ دەردى.

ئەدھەمدەك تارتىمىسۇن ھىچكىم ئاھلار،
گۆھەرلەر نەدە دەپ كەزدىم كۆپ يوللار،
ئىشارەت سەندىن ئول كەزمەك بۇ قۇللار،
چۈشتىلەر باشىمغا بىر يارنىڭ دەردى.

خىزمىتى ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئەدھەم! كۆزۈڭنى يۇمغىن! ئاچ دىمىگۈنچە كۆزۈڭنى ھەرگىز ئاچما!» دېدى. ئەدھەم كۆزىنى

يۇمىدى. بىر سائەت يول يۈرگەندىن كېيىن «كۆزۈڭنى ئاچ!» دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئەدھەم كۆزىنى ئېچىپ ئاجايىپ بىر گۈزەل جاينى كۆردى. ئۇ ھەيران بولۇپ «نەگە كېلىپ قالدىمىكىن؟» دەپ تۇرغان ئىدى، قارشىسىدىن بىر نۇرانە كىشى چىقىپ كەلدى. ئەدھەم دەرھال سالام قىلدى. ئۇ نۇرانە كىشى ئەدھەمنىڭ سالىمىغا جاۋاپ بېرىپ: «ئەدھەم دېگەن سەنمۇ؟ بۇ يەرگە نىمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟» دېدى. ئەدھەم بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى ئۇ كىشىگە بىر - بىر بايان قىلدى. ئۇ نۇرانە كىشى ھەزرىتى ئىلىياس ئەلەيھىسسالام ئىدى. ئۇ ئەدھەمدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، رەھىمى كېلىپ، سۇ خەلقىگە: «ئەي غەۋۋاسلار! ھەممىڭلار بۇ كىشىگە دەريادىن گۆھەر تاشلاپ بېرىڭلار. بۇ يەردىن تېز يانسۇن!» دەپ پەرمان قىلدى. غەۋۋاسلار دەريانىڭ تېگىگە چۆكۈپ، گۆھەرلەرنى دەريانىڭ لېۋىگە تاشلاپ بەردى. ئەدھەم بۇ گۆھەرلەرنى تېرىپ يانچۇغىمغا سالىدى ۋە ئىلىياس ئەلەيھىسسالام بىلەن خوشلىشىپ ئارقىسىغا ياندى. ئۇ بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، بەلىخ شەھرىگە يېتىپ باردى. ئۇ، شاھ مەھمۇرخانىنىڭ ئوردىسىغا قەدەم قويغان ئىدى، دەرۋازىۋەنلەر ئالدىنى توساپ، «شاھنىڭ خىزمىتىنى بىجا كەلتۈرگەن بولساڭ كىر، بولمىسا ئارقاڭغا قايت»، - دېيىشتى. ئەدھەم دەرۋازىۋەنلەرگە: «مەن پادىشاھنىڭ بۇيرۇغىدىن زىيادە ئىشلارنى قىلىپ كەلدىم»، دېدى. دەرۋازىۋەنلەر كىرىشكە ئىجازەت بەردى. ئەدھەم «بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم»، دەپ دەرۋازىدىن كىرىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، تازىم بىجا كەلتۈرۈپ تۇردى. پادىشاھ ئەدھەمنى كۆرۈپ

خىزمىتى ئەلەيھىسسالام: «ئەي ئەدھەم! كۆزۈڭنى يۇمغىن! ئاچ دىمىگۈنچە كۆزۈڭنى ھەرگىز ئاچما!» دېدى. ئەدھەم كۆزىنى

قايسى ئۇلۇغ پادىشاھنىڭ غەزىنىسىدىن ئوغللاپ كەلدىك؟» دىدى.

ئەدھەم پىشەرىيات ئۇرۇپ: «ئەي خالايتىقلار، پادىشاھنىڭ سۆزىنى ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ دەسلەپ مەن كۆرسەتكەن بىر جۈپ گۆھەرنى مېنىڭ غەزىنىمىدىن يۈتۈپ كەتكەن، مۇندىن باشقا گۆھىرىم يوق دېگەن ئىدى. مەن ھەممە گۆھەر-لىرىمنى تۆكسەم، بۇ گۆھەرلەرنى قايسى ئۇلۇغ پادىشاھنىڭ غەزىنىسىدىن ئوغللاپ كەلدىك؟ دەيدىدۇ. بۇ سۆزلەرگە گۇۋا بولۇڭلار! گۆھەر دېگەن پادىشاھلا بولامدۇ؟ خۇدايىتائالانىڭ غەزىنىسىدە يوقمۇ؟ بۇ گۆھەرلەر ئالانىڭ ماڭا بەرگەن ئىلتىپاتى، دەپ بۇ بېيتنى ئوقۇدى:

ھەق ياراتقان گۆھەر كۆپتۇر،
تۈبىسىز دەريانىڭ ئىچىدە.
سەندەك شاھلار ئاڭا قۇلدۇر،
ئۇشبۇ دۇنيانىڭ ئىچىدە.

ساڭا سۇلتان ئات قويۇپتۇر،
ئالەم ئىچىدە تۇرغان يۈكتۇر،
بۇ سۆزۈمدە يالغان يوقتۇر،
بارسەن بەرپانىڭ ئىچىدە.

كەڭرى ھەقنىڭ خەزىنىسى،
بولدۇڭ ئەھلىنىڭ مەستانىسى،
قۇلغا ھەقنىڭ ئاستانىسى،
ياخشى ئەلانىڭ ئىچىدە.

سەندەك زالىم تۇتماس ئەقلىم،
كۈندە شاھدۇر مېنىڭ ئەقلىم،
ئالغاندۇرمەن ھەقدىن تەلىم،
چۈشكەن سەۋدانىڭ ئىچىدە.

سەندەك نامەرت بولماس ھېچكىم،
تۆھمەت قىلساڭ تۇتقىل مەھكىم،

دەرغەزەپ بولۇپ: «ئەي قەلەندەر! مەن بۇيرۇغان خىزمەتنى بىجا كەلتۈرەلەيدىكەنمۇ؟» دەپ سورىدى. ئەدھەم ئىپتىقانلىرىنى بىجا كەلتۈردۈم» دەپ، يېڭىنىڭ ئىچىدىن بىر جۈپ گۆھەرنى چىقىرىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا قويدى. پادىشاھ بۇ گۆھەرلەرنى كۆرۈپ، ئەقلىدىن كېتىپ ھەيران قالدى، ئاندىن ئۇلارنى قولغا ئېلىپ، ئۇيان-بۇيانغا قاراپ: «بۇلار ئەسلىدە مېنىڭ گۆھەرلىرىم ئىدى. غەزىنىمىدىن قانداق ئوغللىدىك؟ گۆھەر دېگەن مەندەك ئۇلۇغ پادىشاھلا بولماي، سەندەك قەلەندەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟» دەپ تۆھمەت قىلدى ۋە ئەمەللەرگە: «بۇ ئوغرى قەلەندەرنى تۇتۇڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. ئەدھەم مەھمۇرخانىدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ: «ئەي پادىشاھ، غەزىنىڭدىن يۈتۈپ كەتكەن گۆھەر بىر جۈپىمىدى. ياكى يەنىمۇ بارمۇ؟» دەپ سورىدى. پادىشاھ: «ئەي قەلەندەر، مېنىڭ غەزىنىمىدىن بىر جۈپ گۆھەر يۈتۈپ كەتكەن» دىدى. ئەدھەم پىشەرىيات قىلىپ ۋاقىرىدىكى: «ئەيھەنناس، ئەي بەلىخنىڭ ئادەملىرى، ئەي پادىشاھنىڭ ئەمەللىرى، ھەممىڭلار گۇۋا بولۇڭلار، پادىشاھ مۇشۇ بىر جۈپ گۆھەرنى مېنىڭ دەۋاتىدۇ. غەزىنىدىن ئوغللانغان پادىشاھنىڭ گۆھىرى بىر جۈپ بولسا، ماڭا خۇدانىڭ بەرگەن گۆھەرلىرىنى كۆرۈڭلار!» دەپ يانچۇغىنى تەتۈر ئۆرۈگەن ئىدى، بەش يۈز جۈپ گۆھەر يەرگە تۆكۈلۈپ، قاراپ تۇرغانلارنىڭ كۆزلىرىنى قاماشتۇرۇۋەتتى.

شاھ مەھمۇرخان باشلىق ئوردىنىڭ ھەممە مەنسەپدارلىرى ۋە بارچە خالايتىق ھەيران قېلىشتى. پادىشاھنىڭ ئەقلى لال بولدى. خوشامەتچىلەر سۈكۈت كەچۈشتى. پادىشاھنىڭ زەھەرلىك ئىچىسى ئەدەپ: «ئەي قەلەندەر، سەن بۇ گۆھەرلەرنى

شەرىئەتتىن يول تېپىپ تۆتكىم،
ئولتۇر گۇۋانىڭ ئىچىدە.

ئەدەمگە ھەق بەرگەن گۆھەر،
ئالساڭ مەندىن تارتىپ مۇرتەر،
تۇرار قاراپ شۇنچە ئەھلىلەر،
بولغاي دۇئانىڭ ئىچىدە.

كۆپىلەرنىڭ ئارىسىغا مۆكۈۋالدى.
ئەدەم ئارقىسىغا ئۇرۇلۇپ قارىسا،
ئوردىنىڭ ئىچىدە ھىچكىم قالماپتۇ.
دەرغەزەپ بولۇپ «ئىنشائاللا، مەن
بۈگۈن دەريانىڭ سۈيىنى ئەكىلىپ بۇ
زالىم شاھنىڭ ئەسلى - ۋەسلىنى سۇدا
غەرق قىلىسام، نەبىرى ھەزرىتى ئىپلى
شاھى مەردان بولمىغايمەن!» دەپ ئەھدە
قىلىپ دەريايىنى بەلىخ تەرەپكە راۋان
بولدى ۋە بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئەجەپ بەختىم قارا چۈشتى،
ئىرادە بولمىدى سۇ بەر.
بۈگۈن ھاجەت ساڭا چۈشتى،
خۇدا يارىم سىرى يول بەر.

ئاتا ئەيلە ئۇل يارىمنى،
كۆرەر مەنمۇ ماكانىمنى،
يوقاتتىم ئاھۇ زارىمنى،
كۆرۈشكىلى ئاڭا يول بەر.

تەۋانگىر تەڭرى بەر نۇسرەت،
بېرۇرمەن ئاڭا كۆپ ئاپەت،
تېنىمدە قالدى تاقەت،
تىلەرمەن ئەمدى بىر قۇلىنى.

ئاقادۇر ھەر تەرەپ ئەشكىم،
خالايتقە كېلىپ رەشكىم،
ئىچەرمەن بادىدىن نۇشكىم،
يۈرەرگە يول ئوڭ - سول بەر.

قازا كەلسە شاھىزە كەلسۇن،
دۈشمەنلەر ھىچ قۇتۇلمىسۇن،
ئوشۇل زالىم ئادا بولسۇن،
يېقىن پۇرسەتدە بىر گۆر بەر.

باشىم كېتەر، مەن ئەدەمنىڭ،
مادارى كەتتى ھالىمنىڭ،

شاھ مەھمۇرخان مەنسەپدارلىرىغا
يارلىق چۈشۈرۈپ: «تۆتۈڭلار بۇ ئوغرىنى!
گۆھەرلەرنى تارتىپ ئېلىڭلار! ئوردىدىن
ھەيدەپ چىقىرىڭلار!» دىدى. خوشامەتچىلەر
ھەر تەرەپتىن يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ بىچارە
ئەدەمنى ئوتتۇرىغا ئالدى. ئەدەم
دەرغەزەپ بولۇپ، كالتىگىنى قوللىغا
ئېلىپ قېشىغا ھىچكىمنى كەلتۈرمىدى ۋە
گۆھەرلەرنى يانچۇغىغا سېلىپ بولۇپ،
ئۆزىگە قەست قىلىپ كەلگەن خوشامەت -
چىلىرىنى ئوردىنىڭ ئىچىدە قوغلاپ
يۈرۈپ، كالتەك بىلەن راسا ئۇردى.
پادىشا تەخت ئۈستىدە ئۆرە تۇرۇپ:
«تۇتجامسەن قەلەندەرنى، ئالمامسەن
گۆھەرلەرنى!» دەپ ھەر تەرەپكە قېچىپ
يۈرگەن كىشىلىرىنى دەۋەت قىلاتتى.
ئەدەم بۇ ۋەزىنى ئاڭلاپ، ئالدى
بىلەن پادىشا ئانى بىر تەرەپ قىلاي،
ئۆزگىلەرنىڭ ئىشى ئاسان دەپ ئالدىغا
كەلگەننى ئۇرۇپ ھەش - پەش دىگەنچە
يەتمىش - سەكسەن ئادەمنى ياتقۇزۇۋەتتى.
سالامەت قالغانلىرى جېنىنىڭ بىر -
قېچىپ ئوردىدىن چىقىپ كەتتى. ئەدەم
تەختنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ قەھرى -
غەزەپ بىلەن پادىشاغا بىر كالتەك
ئۇردى. ئەمما پادىشا ئۆزىنى تەختنىڭ
ئارقىسىغا تاشلاپ كالتەك زەربىدىن
قۇتۇلۇپ قالدى. شۇ قاچىنىچە، ئۆيىگە
كىرىپ ئىشكىنى مەھكەم تاقاپ يۆتەتقان -

ئەدھەم قاچىسىنى ئۆشنىسىگە يۈدۈپ،
بەلىخ شەھرىنىڭ دەرۋازىسىغا كەلدى.
شەھرىنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئىگىزەرەك
بىر دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقىپ: «بۇ سۇ
شەھەر خەلقىنىڭ ھەممىسىگە بەركەت»
دەپ قاچىسىدىكى سۇنى تۆكۈپ، ئاللاننىڭ
قۇدرەت كامالى بىلەن شەھرىنىڭ ھەممە
كوچىلىرىدا سۇلار مەۋج ئۇرۇپ ئېقىشقا
باشلىدى. شەھەر ئىچى سۇغا غەرق
بولدى. خەلىقلەر ئىگىز دۆڭلەرگە ۋە
دەرەخلەرگە چىقىپ ئالدى.

ئەللىسى: ئەدھەم ئۈچ كۈندىن
كېيىن شەھەرگە كېلىپ قارىسا شەھەر
خەلقى بۇ ئۇلۇغ سۇنى يىغىشتۇرالمىدى،
ھەيران، سەرگەردان بولۇپ يىغىلىشىپ
يۈرۈپتۇ. ئەدھەمنىڭ پۇقرالارغا ئىچى
ئاغرىپ ھەممە سۇنى قاچىسىغا جەمى
قىلىپ بەلىخ دەرياسىغا ئاپىرىپ تۆكۈپ.
بەلىخ دەرياسى ئاۋالقىدەك مەۋج ئۇرۇپ
ئېقىشقا باشلىدى. شۇندىن باشلاپ كىشىلەر
ئەدھەمنى — «ئەدھەم ساقى» دەپ ئاتاشقا
باشلىدى. ئەدھەم:

ئەجەپ مەستانە ئالەمدۇر،
ئۆزىنى بىناۋا قىلىش.
بىرگە تۇرۇپ مائەمدۇر،
بىرونى ئاشنا قىلىش.

بىرو ئەيشى - پاراغەتتە،
ياتار ھەر پەسلى راھەتتە،
بىرو يۈز خارى ئاپەتتە،
ئىشكىلدە ناۋا قىلىش.

جاپا سالدى پەلەك بىزگە،
بۇ ئالەم بولدىلەر ئۆزگە،
قۇلاق سالسام جاھان سۆزگە،
مېنى تەڭرىم گادا قىلىش.

چىراغى ئۆچتى جاننىڭ،
يۈرەر يەرلەردە دۈلدۈل بەر!

ئەدھەم دەرياسى بەلىخنىڭ بويىغا
كەلدى ۋە قىرغاققا تۇرۇپ، كاساسىنى
دەرياغا تۇتۇپ: «ئەي دەريا سۈلەيى،
مۇشۇ قاچىسىغا كىرگەيسىلەر! سۈلەيى
بەلىخ شەھرىگە ئېلىپ بېرىپ، زالىم
پادىشانىڭ ئوردىسىغا تۆكۈپ، پادىشانى
غەرىق قىلىپ، مۇرادىغا يەتكەيسىمەن!»
دەپ بۇ بىيىتىنى ئوقۇدى:

كىرگىل سۇلار بۇ كۈلبارغە،
تەھتىڭ بۈگۈن ئاچقىلى ئەمدى.
ھەممە سۇ خەلقى، بېلىقغە،
يارلىغ بۈگۈن قاچقىلى ئەمدى.

سۈيۈك ئالىپ بارۇرمەن،
بەلىخ شەھرىگە تۆكەرمەن،
قىساسىنى ئالۇرمەن،
كىيەي باشىمغە تاج ئەمدى.

غەرق بولسۇن ئول رەقىبلار،
قان يىغلاسۇن مۇھىبلار،
بەرگۈم ئەھلىگە ئەدەپلار،
ئالغۇم قىرىپ باج ئەمدى.

ئەدھەم كىسەر ئۆمرىنى،
قىلىسام، غەرىقلار خەلقىنى،
بۇزسام شەھرى بەلىخنى،
تىل زەھرىنى ساچ ئەمدى.

ئەدھەم «ياھۇ» دەپ نەرە تارتقان
ئىدى، دەريانىڭ سۈيى ئۇنىڭ قاچىسىغا
كىرىپ بەنت بولدى. دەريانىڭ تېپىگى
كۆرۈنۈپ، ئۈنچە - مەرۋايىتىلار ئاشكارا
بولدى.

ئىشىتىپ غەزەپكە چىداپ تۇرالمىي
 بىرلىشىپ شاھقا ياندى: «ئەي زالىم
 قاراقچى شاھ، سىنىڭ بىزلەرگە بىرەر
 ئېغىز چىرايلىق سۆزۈڭ يوق، يەنە بىزگە
 غەزەپ قىلاەسنە؟ بىزنىڭ ئۆي - ماكانىمىز،
 پۇل - مالىمىزنىڭ ۋەيران بولۇشىغا سەن
 سەۋەپچى بولدۇڭغۇ؟ ئەدەم پۇل - مال
 بىلەن خوشى يوق ئاق كۆڭۈل يىمىگىت
 ئىكەن. ئۇ ساڭا كۈيۈغۇل بولاي دەپ
 كەلسە، ئۇنىڭغا ھەر خىل بانىلەرنى
 قىلىپ ئىنتايىن مۈشكۈل خىزمەتكە بۇيرۇ -
 دۇڭ. بىچارە يىمىگىت سەن بۇيرۇغان
 خىزمەتنى بىجىنىدىل ئورۇنلاپ كەلسە
 سەن ئۇيالىماسىتىن تەۋھىمەت قىلىپ
 ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن گۆھەرلىرىنى بۇلاپ
 ئالماقچى بولدۇڭ. قەيسەر ئەدەم ساڭا
 بوزەك بولىدى. قىزىڭنى ئادەم بالىسىغا
 بەرمەي ھايۋانغا بەرمەكچىدىڭ؟»

پادىشاھ پۇقرالارنىڭ بۇ ئىزا -
 ئاھانەتلىرىگە ئاقەت قىلىپ تۇرالمىي،
 مەنسەپدارلىرىغا: «ئەي تۈركۈرلەر، نىمىگە
 قارىشىپ تۇرىسىلەر؟ قولۇڭلارغا قورال
 ئېلىپ بۇ ئائەھلىلەرنى ئوردىدىن ھەيدەپ
 چىقىرىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. شەھەر
 خەلقى نومۇسىز شاھنىڭ يامان پەيلىنى
 كۆرۈپ تېخىمۇ غەزەپلەندى ۋە شاھنىڭ
 خوشامەتچىلىرىنى ئۇ بۇلۇڭدىن بۇ بۇلۇڭغا
 قوغلاپ يۈرۈپ ئۇر، يىقت قىلىپ، زالىم
 شاھنىڭ ئوردىسىنى بت - چىت قىلىۋەتتى.
 بۇنى كۆرگەن مەھمۇرخان ئۆزىنى چەتكە
 ئېلىپ تەختنىڭ ئاستىغا مۆكۈۋالدى.

شاھ مەھمۇرخان ئەتىسى مۆكۈپ
 ئالغان يېرىدىن چىقىپ ئوردىنىڭ ئىچىگە
 قارىغۇدەك بولسا، ئوردىنىڭ ئىچىدە
 بوران ئۇچۇپ يۈرۈپتۇ. زىبۇ زىننەتلەر،
 زىلچە - گىلەملەرنى خالايسىق ئېلىپ
 كېتىپتۇ. پۇلغا يارىغۇدەك ھىچنەرسە

زامانە ياندىلەر بىزدىن،
 نامۇس قىلۇر بىزلەردىن،
 چىقالماس بەندە ئۆزلۈكىدىن،
 خالايتقىدىن ئەبا قىلىشى.

جازا بەرسۇن ئىلاھىم نەق،
 ماڭا باردۇر ياراتقان ھەق،
 ئۆلەرمەن ئاقبەت ناھەق،
 بۇ زالىملار ئادا قىلىشى.

قەلەندەر ئەدەم ئاھىم بار،
 خۇداغە تۇرغە زارىم بار،
 ماڭا يوق ھىچ بىر غەمخۇار،
 تەقى تىنماي دۇئا قىلىشى.

دەپ ئۆز ماكانىغا كېلىپ، تائەت -
 ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولدى.
 پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە
 سۆزنى شەھەر خەلقى بىلەن شاھ مەھمۇرخان
 خاننىڭ ۋەقەلىرىدىن ئىشتىك:

شۇ كۈنى شەھرى بەلىخنىڭ خەلقى،
 شاھ مەھمۇرخاننىڭ ئۈستىدىن غەلىيان
 كۆتىرىپ، قولغا تاش - كېسەك، تاياق -
 توقماق ئېلىپ ئوردىغا باستۇرۇپ كىردى.
 ئارىدىن بىرقانچە يۈرەكلىك ئادەم
 ئوتتۇرىغا چىقىپ: «ئەي پادىشاھ، بىزنىڭ
 ئۆي - ماكانىمىز، مال - ۋارانلىرىمىز
 سېنىڭ كاساپىتىڭدىن ۋەيران بولدى.
 بىزنىڭ تارتقان بۇ زىيىمىمىزنى تۆلەپ
 بەر دەپ قېشىڭغا كەلدۇق!» دىدى.

شاھ بۇ سۆزنى ئىشىتىپ دەرغەزەپ
 بولۇپ: «ئەي پەس قەلەندەرلەر، نىمە
 ئۈچۈن سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارنى مەن
 تۆلەيمەن؟ شەھەرنى سۇغا مەن باستۇر -
 مىدىم. يوقىلىش كۆزۈمدىن!» دەپ دەھشەت
 بىلەن ۋاقتىردى.

شەھەر خەلقى بۇ تەرىقە - دەشنامەلارنى

چىراغىم يوق ئېرىدىم پانۇس،
سەندىن ئالدىم نەھرى ياۋۇس،
كەتتى مەندىن ئەمدى نامۇس،
دەپ مەن سېنى ئىستەر بولدى.

ئەمدى كېلىك مۇندا سىز پات،
تاپتىك غېرىپ ئەمدى نىجات،
مېنى ئالساڭ تۇتقۇم سىرات،
تۇرار جايىم گۈزەر بولدى.

سەلىمە سەن قىل ھەزىرى،
چۈشكەي ساڭا ئەر نەزىرى،
بولسا قىيامەت مەھشىرى،
يار ئىتىگىن تۇتار بولدى.

مەلىكە كۆڭلىدە «بىچارە ئەدھەم ماڭا
ئاشىق بولۇپ تارتىمىغان جەبرى-جاپالىرى
قالىدى. ئەمدى مەن ئۇنىڭ ئىشقى-پە-
راقىدا جەبرى-جاپا تارتىدىغان بولىدۇم»،
دەپ ئەدھەمنىڭ ئىشتىياقىدا ھەلقۇمىدىن
تائام ئۆتمەي ھەر كۈنى ئۇنىڭ يولىغا قا-
راپ تۇردى.
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى ئەدھەمدىن
ئىشتىك:

ئەدھەم بىر كۈنى ئۆز ماكانىدا تا-
ئەت-ئىبادەت قىلىپ ئولتۇراتتى. ھاۋادا
بىرمۇنچە غازلار غاقلىدىشىپ ئۇچۇپ كەل-
دى. بۇلار غاز ئەمەس خۇدايىستانلانىڭ
پەرمىنى بىلەن غاز سۈرىتىدە كەلگەن غايىپ
ئەرەنلەر ئىدى. ئەدھەم ئۇلارنىڭ ئۆز جۈپ-
تىلىرى بىلەن كېتىپ بارغىنىنى كۆرۈپ، مە-
لىكە يادىغا يەتتى. «مېنىڭمۇ جۈپتۇم بولغان
بولسا يالغۇز قالماستىن، ھەلىمەم بولسا
بىر ئىلاجى قىلىپ باقاي»، دەپ يارى ئۈچۈن
بىر نامە پۈتۈپ ئەۋەتمەك بولۇپ غازلارغا
قاراپ: «ئەي ھاۋادىكى غازلار، مەن سىز-
لەرگە نامە بېرىمەن، بەلىخ شەھرىدىكى مەھ-

قالماپتۇ. شاھ بۇ ئالامەت-لەرنى كۆرۈپ
ئۆزىنىڭ شەرمەندە بولغانلىقىنى ھەم
قىلدى.

پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە
سۆزنى پادىشاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزىدىن
ئىشتىك:

شاھ مەھمۇرخانىنىڭ قىزى شۇ كۈنى
ئۆيىدە ئولتۇرۇپ، ئەدھەمنىڭ قىلىغان
ئىشلىرىنى مۇلاھىزە قىلدى: ئەدھەم
ئەۋلىيا ئوخشايدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا
كىشىنىڭ ئەقلىگە كەلمەيدىغان شۇنچە
چوڭ ئىشلارنى قىلالاماس ئىدى. شۇنچە
ئالامەتلەرنىڭ سەۋىيىسىنى بىلدۈرىدۇ؟
ئەمدى ئۇ بۈگۈن كەلسە بۈگۈن،
ئەتە كەلسە ئەتە ئۆزەمنى ئۇنىڭغا
قوبۇل قىلاي. ئۇنداق قىلىمىسام، ئەدھەم
مېنى دۇئايى بەنت قىلىۋىر. يا بولمىسا
سېھىر-جادۇ قىلىۋىر. ئول ۋاقتىدا مېنىڭ
ھالىم نە بولۇر؟ ئەگەر مەن ئۇنىڭغا
ئۆزەمنى قوبۇل قىلىمىسام، ئاتام مېنى
بىرەر پادىشاھقا ياكى بىرەر شاھزادىگە
بېرىۋىر. مەن ئۇلار بىلەن راھەت-پارا-
غەتلىك تۇرمۇش كەچۈرگەندىن، ئەدھەمنىڭ
تېپىپ-يېمىپ بەرگەنلىرىگە قانائەت قىلىپ
ئۆمۈر ئۆتكۈزسەم، شۇ مەن ئۈچۈن
دۆلەت-سانادەت ئەمەسمۇ؟ دەپ بۇ
بىيىتىنى ئوقۇدى:

زۇلم بىرلەن سۆيەر يارىم،
بىلىم قاين كېتەر بولدى.
ساڭا غەزەپ قىلغان ئاتام،
بۈگۈن ئىتتىن بەتتەر بولدى.

بولدى چۈشۈم سۈبھى سادىق،
مۆمىن ئېرىدىم بولدۇم پاسىق،
سېنى كۆرۈم ئەمدى لايىق،
دۆلەتلەردىن كېچەر بولدى.

بۇيەم مەلىكە سەلىمەگە ئاپىرىپ بەرگەي-
سەلەر»، دەپ بۇ بىيىمنى ئوقۇدى:

يۈزىڭنىڭ سالام مەندىن بۈگۈن يارىمغا،
بارساڭ دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.
نەزەر سېلىپ كەتكىل بۈگۈن ھالىمغا،
سالام دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.

مۇندىن ئوتەر بولساڭ ئۇچار باغلار،
مۈشكۈل ئەمەس بۇ يولنىڭ ئاسان تاغلار،
چوقۇر، سېنى كۆرۈپ توسار زاغلار،
دۇئا دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.

دۇئا دىمەك مەندىن ئاڭلا لازىمدۇر،
ئول يارنى دەپ يىغلاپ ئۇرغان ئاھىمدۇر،
گۈل سەلىمە بىلىمىڭ مېنىڭ يارىمدۇر،
يىغلار دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.

چەكسىز ھىجران پىراقىنى سۈيى شام،
بىلەر مېنى بارچە ئالەم خاسۇ ئام،
ئېيتتىم ساڭا يارىم ئۈچۈن يۈز سالام،
پايام دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.

سورساڭ غازلار ئەدھەم دەرلەر ئاتىمنى،
شاھى مەردان ئەۋلادىدۇر زاتىمنى،
بارساڭ دىگىل مېنىڭ ئاڭلا ھالىمنى،
ئىلدام دىگىل يارىم سىرى ئۇچقان غاز.

ئەدھەم كارامەت نەزىرى بىلەن يەر-
گە چۈشۈڭلار دىگەن ئىدى، غازلار شۇ ھا-
مان يەرگە قوندى. ئەدھەم بىر غازنى تۇتۇپ
مەكتۈبىنى ئۇنىڭ قانىتىغا باغلاپ قويۇپ
بەردى، غازلار شەھرى بەلىخ تەرىپىگە را-
ۋان بولدى.

شۇ كۈنى مەلىكە راۋاق ئۈستىدە ئەد-
ھەمنىڭ كېلىرى يولغا قاراپ ئولتۇرغان ئىدى.
ھاۋادا بىر مۇنچە غازلار ئۇچۇپ كەلدى.

مەلىكە بۇ غازلارنى كۆرۈپ: «ئەي غازلار،
ئەي خۇدايى-تائالانىڭ ياراتقان مەخلۇ-
قاتلىرى، قەيەردىن كەلدىڭلار؟ قەيەرگە با-
رىسىلەر؟ ئەدھەم دىگەن بىر غېرىپنى كۆر-
دۇڭلارمۇ؟» دەپ بۇ بىيىمنى ئوقۇدى:

ھاۋا ئۈزرە چەرەخ ئۇرۇپ،
باشىم ئۈزرە كەلگەن غاز.
قانات قاقىپ غارقىراپ،
مۈلكۈم ئۈزرە كەلگەن غاز.

كۆردۈڭمۇ يارىم يۈزىنى،
تۇتتۇڭمۇ چۆل يولىنى،
ئېيتقىل ئۇنىڭ يولىنى،
كۆكتىن ئۇچۇپ كەلگەن غاز.

بارغان يېرىڭ گۈلزار بولسۇن،
بۇ چۆل ساڭا تۈز يول بولسۇن،
مەندەك زەئىفلار قۇل بولسۇن،
پەريات ئۇرۇپ كەلگەن غاز.

ھالىم ئىشتىكىل جانۇران،
بولدۇم ئاڭلا مەن پىكران،
كەلسە چىقىپ ئول ناگىھان،
تېگەر مەن ئېيت كەلگەن غاز.

مەن گۈل سەلىمە دەرت بىلەن،
قان تۆكەر مەن كۆز بىلەن،
يانغىل بۇيان سۆز بىلەن،
قايتمىل بۇيان كەلگەن غاز.

غازلاردىن بىرى يەرگە قوندى. ئەد-
ھەمنىڭ نامىسىنى قانىتى ئارىسىدىن چىقىرىپ
مەلىكەگە كۆرسەتتى. مەلىكە خەتنى غازنىڭ
قانىتىدىن يېشىمىلىق ئوقۇپ باقسا، شۇنداق
پۈتۈپتىكى: «ئەي جېنىمنىڭ ھوزۇرى، كۆڭ-
لۇم ئارامى، ئەي يارى مەھبۇبەم، مېنىڭ

ئۇچۇپ كەتتى، ئەدھەم نامىنى يەردىن ئېلىپ ئوقۇدى. ئۇنىڭدا شۇنداق يېزىلىپتۇ: «ئەي مۇبارەك جامالى كۆڭلۈمگە يېقىن، كۆزۈمدىن يىراق قەلەندەر يىگىت. بىز بىر - بىرىمىز - دىن خۇددى چىراق ياغدىن، كىيىك تاغدىن ئايرىلغاندەك ئايرىلىپ كەتتۇق. نېمە ئانچە باغرى قاتتىقلىق قىلىسىز؟ مېنى شۇنچە ئۇ - زۇن تاشلاپ كەتتىڭىز، ئەسلا يوقلىمىدىڭىز. ھىلىھەم بولسا، مۇشۇ نامەم قوللىڭىزغا تەك - كەن ھامان تېز كېلىڭ، ئىككىمىز بېشىمىز قايغان تەرەپكە قېچىپ كېتەيلى. ھايال بولماڭكى، مەن ھەم سىزنى ئىزلەپ چىقار مەن.» نامىنىڭ ئايىغىغا يەنە مۇنداق نەرمە پۈتۈپ قويۇپتۇ:

كەل مېنى دەپ ئەمدى سەن،
تېز ئەمىر بولغاندىن كېيىن.
سالدىم خېتىمگە سۆزنى مەن،
كەل نامە بارغاندىن كېيىن.

سەن كەلسەڭ ئاندىن تېگەي مەن،
ئىشقى ۋەسالىڭ بولاي مەن،
ھىجرىڭدە ئالان قىلاي مەن،
سەن بىزگە كۆيگەندىن كېيىن.

دېشۋار ئىكەن ئاشىق يولى،
ھىچ كۆرمىسۇن ئادەم ئوغلى،
سايرا چىمەننىڭ بۇلبۇلى،
خوش گۈلنى تاپقاندىن كېيىن.

سەن كۆپ مېنى دەپ چەكتىڭ ئاھ،
ھىچ كۆرگىنىڭ يوق گاھى - گاھ،
پاتراق كەلگىل تۇتايلى راھ،
مەن چۆرە بولغاندىن كېيىن.

كەتسەم كېرەك جاندىن كېچىپ،
كەلسە قازا سىنەم ئاچىپ،

غەمگۈزارىم، سېنىڭ ئىشقىڭدا دەرتكە مۇپ -
تىلا بولدۇم.» بىيىت:

ئەي ئەلىق قەددىڭ نىھالىڭ بەرماڭا،
تىلەر كۆڭلۈم پەرىشانىمنى كۆر،
ساۋابدۇر بىر قىيا كۆرسەم جامال،
ھايا يوقتۇر غەرىپ جانىمنى كۆر.

خىيانەت قىلمايىن.....①

دېيازەتدىن ئىشىم تاپتى زاۋال،
سالامەت بولغىچە سەن بول شاراپەتلىك كامال،
سەدىقىمە زايىئە بولۇپ كەتتى يار ھالىمنى كۆر.

ئىت خۇيلۇق قىلىپ بولدۇڭ زەبى،
ئار ئەتمەك بىلە بولدۇڭ غەنى،

پىراق پۇرقتىدىن قىلىپ سەن ياز - قىشى،
كۆكلەپ ئېردى ياشلىغىم كەتتى مېنىڭ
ھالىمنى كۆر.

كەبى لايىق بولالماي تاپمىدىم ھەرگىز مۇرات،
نە بولۇپ ئالدىڭ - نە كەل ئەمدى ئۇيات،
ھىدايەت تاپمىدىڭ سەن بۇ ئىشقىدىن يانچات،
ئەدھەم ئېيتۇر ئالەمنى ھالىم بىلەن زارىمنى كۆر.

مەلىكە نامىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئاھ ئۇ -
رۇپ كۆزلىرىگە ياش ئالدى. نامىنى يۈز -
كۆزىگە سۈرتتى ۋە ئەدھەمگە نامە ئەۋەت -
مەك ئۇچۇن مۇشەققەت بىلەن مەكتۇپ يېزىپ
غازنىڭ ئالدىغا تاشلىدى. غاز نامىنى چىش -
لەپ قالغان غازلار بىلەن ئارقىسىغا يېنىپ
ئەدھەمنىڭ ماكانى تەرىپىگە پەرۋاز قىلدى.
شۇ چاغدا ئەدھەم كەپسىنىڭ ئالدىغا چە -
قىپ ئەۋەتكەن نامىنىڭ ئۇچۇرى كېلەرمە -
كىن دەپ شەھەر تەرەپىگە قاراپ ئولتۇرغان
ئىدى. غازلار بەلىخ تەرەپىدىن پەرۋاز قىلىپ
چىقىپ كەلدى، بىر غاز تۇمشۇغىدىكى نامىنى
ئەدھەمنىڭ ئالدىغا تاشلاپ يەنە بىر تەرەپكە

شېرىن سۆزىنى ئېيتىماس،
بىلىدىڭىز: بۇ ھېساپ گەردە.

ئۆتتى دۇنيادىن شېرىن،
پەرھات ئىشقىدا تىرىن،
ئول لەيلى ئۈچۈن مەجنۇن،
كەچتى كارى باب گەردە.

كۆڭلۈمنى پەرشان قىل،
يولۇڭدا ئۇرار ئاھ يىل،
قەدىرىڭنى بىلەي سەن كەل،
بۇ جىسىم شىكافى گەردە.

راۋادۇرمۇ سەن قاچماق،
پىنپان سىرىنى ئېيتماق،
مىسكىنلەرگە ئوت ياقماق،
سۆز شولمۇ ئازاپ گەردە.

كۆيدى ئاتامىز ئادەم،
تۇتتى نەچچە يىل مائەم،
يەتتى ۋەسلىگە شول دەم،
بىلىگىل ئەي نىقاپ گەردە.

.....

يۈسۈف بولدىلەر پىدا،
سۆردى يۈسۈفم قايدا،
يوقالدى كاۋاپ گەردە.

چىقتى دەمبە دەم ئىزلەپ،
تاپسا قول سۇنار خوشلاپ،
ئالدى ئىلىگە ئۇچلاپ،
جۇفت ئولدى شاراپ گەردە.

ئەدھەم دەر ھامان سائەت،
تېنىمدە قالمىدى تاقەت،
ئوردۇڭ ۋەسلىگە ئاپەت،
بىر كۆڭلى خاراپ گەردە.

چۈشسەم ساڭا مۇندىن قېچىپ،
يار مەيلى بولغاندىن كېيىن.

ھەق قىلسا بىزنى جۈپنى يار،
سەن بولغىل ئەمدى روزىگار،
كەلسەڭ سېنىڭ بىرلە قاچاي،
بىر خىلى بولغاندىن كېيىن.

كەيدىم تۈمەن گۈلگۈن لىباس،
بەرسەڭ كىيەرمەن ھەم پالاس،
ئالدىمغا بولغىل چاپراس،
مەستانە بولغاندىن كېيىن.

قاندۇ بولاي بەرسەڭ قولۇم،
جان سەن بىرلە ئوتسۇن كۈنۈم،
ئاسان ئەمەس تۇتقان يولۇم،
دىۋانە بولغاندىن كېيىن.

كەچتى سەلىمە ئەھلىدىن،
بىزارى بولدى خەلقىدىن،
تاپتىم يولۇمنى مەنىدىن،
تەييارى بولغاندىن كېيىن.

بىچارە ئەدھەم مەلىكىنىڭ نامىسىنى
باشتىن-ئاياق ئوقۇپ، بىسىپار شات بولغۇ-
نىدىن شەھرى بەلىخ تەرىپىگە قاراپ تازىم
قىلدى ۋە مەلىكىنىڭ ئىناپقا كەلگەنلىكىگە
شۈكرى قىلىپ بۇ بىيىمنى ئوقۇدى:

رەھىمىڭ كەلدىمۇ بىزگە،
ئەي كۆڭلى خىتاپ گەردە.
ئىشەنمەسمەن بۇ سۆزۈڭگە،
ئەي يارى شىتاپ گەردە.

ئاشىق بولمىغان كۆيىمەس،
مەشۇقىغا كۆڭۈلى ئويىماس،

ئىلاھى بەرمىدىڭ تەۋبىق،
بۇ نەپسىمگە قەرب قۇلمەن،
سېنىڭ يولۇڭغا تائەت يوق،
ھەممىدىن بىي نېسىپ قۇلمەن

ساڭا قۇل بولمىدىم ئەسلا،
خۇدا سەن بارچىدىن ئەلا،
ياراتقان باشتا سەن ئاللا،
ئۆزۈم بەدبەخت قۇلمەن.

ماڭا بىر مۇشكۇل ئىش چۈشتى،
بۇ تەلەي بەختىمدىن كۆچتى،
چىراغىم مەشئىلىم ئۆچتى،
كۆڭۈل تىنىدۇرمىغان قۇلمەن.

ئەدھەم دەر قىلدى گەريانى،
بولۇپ مەن نەپسى ھەيرانى،
دۆرتەندى يارىغە جانى،
ساڭا ھىچ يانمىغان قۇلمەن.

ئەدھەم كۈچىنىڭ ئايىغىغا بېرىپ
قارىسا، بۇ خالىتا كۈچا ئىكەن. ئارقىسىغا
يېنىپ چوڭ كۈچىغا چىقىشى ھامان كېچى-
لىك كۈزەتچىلەرنىڭ مەشئەل كۆتۈرىپ،
تاك - تاك چېلىپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ
قالدى. ئەدھەم ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ
قالماسلىق ئۈچۈن ئۆزىنى كونا تامنىڭ دالدى-
سىغا يوشۇردى. ئۇ شۇ يەردە تۇرۇپ تۇر-
سۇن، ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى مەلىكىدىن
ئىشتىك:

شۇ كۈنى مەلىكە: «مەن غازلاردىن
ئەدھەمگە نامە ئەۋەتكەن ئىدىم، ئۇ نامە
ئەدھەمگە تەككەن بولسا، ئوقۇپ كۆرۈپ
ئەلۋەتتە كۆرۈشكىلى كېلىدۇ. كېچىسى كېلىپ
قالسا، مېنى ئىزلەپ تاپالماي ئۆز ماكانىغا
كېتىپ قالمىسۇن، مەنمۇ سىرتقا چىقىپ ئىز-

ئەدھەم ئاندىن بەلىخ شەھرى تەرد-
پىگە راۋان بولدى. ئۇ كۈنى يول يۈرۈپ
خۇپتەن ۋاقتى بىلەن شەھەرگە كەلدى.
ئەدھەم قاراڭغۇدا شەھەر كۈچلىرىنى كېزىپ
يۈرۈپ مەلىكىنىڭ ئوردىسىنى پەرق ئېتەلمەي
قايغۇغا چۆكتى. «مەلىكىنىڭ قەسىرىنى بىر
كىشىدىن سورىسام سىرىم پاش بولۇر، ئە-
گەر سورىمىسام بۇ يەردە ئولتۇرۇپ ئىش
پۈتمەس. ئەمدى قانداق قىلۇرمەن؟» دەپ
بۇ بەيىتنى ئوقۇدى:

كىشى بىر يارنى ئىزلەپ كەلسە،
بىلىپ ئول مۇندا چىقماسمۇ.
بىرۈگە سىرىنى پاش ئەتسە،
بېرىپ دۈشمەنگە چاقماسمۇ؟

تاشلاپ كەلدىم دىيارىمنى،
تاپارمەنمۇ ئول يارىمنى،
خازان بولغان باھارىمنى،
كىشى كۆرسە ئۆچۈرمەسمۇ؟

مېنى دەپ ئول خەبەر قىلغان،
بىلالىمام ئول نىلەر بولغان،
ئوشۇل ھەم ئاندىن قورققان،
ياماندىن بارچە قورقماسمۇ؟

نە ۋاقتىدۇر دىسە ئەدھەم بار،
چىقالمايسەن ئۆيۈڭدىن يار،
ماڭا يوق ھىچبىر غەمخۇار،
مىرشاپ كەلسە سوقماسمۇ؟

ئەدھەم يەنە كۈچىلارنى ئارىلاشقا
باشلىدى. ئۇ، ئوردىنىڭ ئارقىسىدىكى كو-
چىغا ئۆتۈپ مەلىكىنى بۈگۈن تاپالمايدىغان
ئوخشايمەن، دەپ سەلىمەنىڭ ئىشىدا بۇ
بەيىتنى ئوقۇدى:

قاندىمەن؟ ئۇ قەلەندەر مېنى تازىمۇ تەقەززا قىلىدىغۇ؟ بۇ قاراڭغۇ كېچىدە ئۆز ئايىغىم بىلەن چىقىپ، ئۆز-ئۆزۈمگە جاپا قىلىدىم. ئەمدى قايتاي دىسەم، دەرۋازا ئېتىگلىككە ئەگەر ئەتە ئوردىغا بارسام ئاتام نەگە بار-دىك؟ دەپ ناھەق ئۆلتۈرىدۇ. ئەمدى قانداق قىلۇرمەن؟» دەپ ئەندىشە قىلىپ، بۇ مۇەناجاتنى ئوقۇدى:

سۇندۇرمىغىل ياشلىغىمنى،
بىزنى ئادا يۇتقان پەلەك.
كەمگە ئېيتاي ئىچ دەردىمنى،
بىزنى قارا تۇتقان پەلەك.

تاپمىدىم ھېچ دەرتكە دەرمان،
قالدى بولغاي مەندە ئارمان،
ئاتام قىلسا بىزگە پەرمان،
بىزنى جاپا تۇتقان پەلەك.

قاچاي دىسەم بىلمام يولنى،
تىكەن يىرتار گۈل پەردىنى.
ھەققە ئېيتاي ئىچ دەردىمنى،
بىزنى ئەجەل تۇتقان پەلەك.

سەلىمە دەر چىقتىم ئىزلەپ،
ئول خۇداغا چەندەن يىغلاپ،
ئىشقى ئوتىدا باغرىم داغلاپ،
بىزنى گۇمراھ تۇتقان پەلەك.

مەلىكە ئۆزىنى توختىتالماي يىغلاپ كەتتى. ئەدھەم مۇناجاتنى ۋە يىغا ئاۋازىنى ئاڭلاپ، بېشىنى كۆتەردى. ئاندىن: «ئەي يىغلىغۇچى، سىزگە نىمە ۋەقە يۈزلەندى؟ نىمە ئۈچۈن يىغلايسىز؟ ئىسمىڭىز نىمە؟ نە-دىن كەلدىڭىز؟ ئۆزىڭىزنى بېسىۋېلىڭ»، دەپ تەسەللى بەردى.

بۇ ناتونۇش كىشىدىن بۇنداق تەسەللى

لەپ كۆرەي، ئۇنى تېپىپ ئالسام ئەجەپ ئەمەس»، دەپ ئوردىدىن چىقتى. ئۇ، كوچىغا چىقىپ مەھەللىسىمۇ - مەھەللە ئىزلەپ ئەدھەمنى تاپالماي، ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋېتىپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

سىردىمنى بىلىندۈرگىل،
ھەمدىمىگە جاپپارا،
ئول گاداىغە يەتكۈرگىل،
بۇ غېمىمنى غاپپارا.

مەن ئانى دىبان چىقتىم،
كېچىلىكىدە يول ئازدىم،
بىلمام يېڭىلىپ ياندىم،
راھىلىمنى راببارا.

تارتتىم جەربىلەر چەندەن،
ئىزلەپ تاپمايىن ھەيران،
بۇ باشىم قاتىپ مەستان.
كۆز ھالىمنى ساتتارا.

قايدا ئىكەننى بىلمەي،
ئالدى - كەينىمگە باقماي،
سەلىمە ياندى يول تاپماي،
ياندىم ئۆيىگە قاھھارا.

مەلىكە ئوردا تەرەپكە كېتىۋاتقاندا، ئەدھەمنىڭ ئالدىغا ئۇچرىغان كۈزەتچىلەرنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ قالماسلىق ئۈچۈن، شەپە چىقارماي تېز-تېز مېڭىپ، ئەدھەم مۆكۈۋالغان ۋەيرانە تام كەينىگە ئۆتۈپ بىر بۇلۇڭدا ئولتۇردى. كۈزەتچىلەر ئۆز يولىغا كېتىۋەردى. مەلىكە ئۇ يەردە بىر ئاش پىششىگچە ئولتۇرۇپ مۇنداق بىمەھەل كېچىدە ئەدھەمنى ئىزلەپ چىققىنىغا پۇشايمان قىلدى. «مېنى ئىزلەپ كەلمىگەن ئەدھەمنى دەپ نىمە ئۈچۈن ئوردىدىن چىق-

كەتمەس يۈرەكتىن ئىشقى ئوتى،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.

ئەدھەم مەلىكىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ:
«بىچارە مەلىكە ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ، مېنى
شۇ قاراڭغۇ كېچىدە ئىزلەپ چىقىپ شۇنچە
جاپا - مۇشەققەتلەرنى تارتىپتۇ»، دەپ ئۆزىنى
مەلىكە سەلىمەگە بىلدۈرمەك ئۈچۈن بۇ بىيىتنى
ئوقۇدى:

مەن ئىشىنىپ سۆزۈڭگە،
كەلدىم بۈگۈن خاس ئىخلاس.
مۇشتاق ئېرىدىم يولۇڭغا،
تۇردۇم بۈگۈن خاس ئەلخاس.

قان يىغلىدىم كۆرگۈنچە،
نامىڭ يېتىپ بارغۇنچە،
سېنى دىسەم ئۆلگۈنچە،
سۆيىدۈم بۈگۈن خاس ئەلخاس.

كەتسەك دۈشمەن ئارادىن،
كۆرمەس بولساق جاپاسىن،
تاپتىم كۆڭۈل مۇرادىن،
كەتسەم ئېلىپ خاس ئەلخاس.

مۇندىن چىقىپ كېتەيلى،
ئاڭ ئاتقۇنچە قاچايلى،
بىر گۈشەدە ياتايلى،
يۈرگۈم بۈگۈن خاس ئەلخاس.

ئاندا ئۇلۇغ ئاتام بار،
ئول ھەم بولۇر بىزگە يار،
بىر مەخپى يەر شۇندا بار،
ئالغۇم بۈگۈن خاس ئەلخاس.

ئاتىم ئەدھەم دىۋانە،
خانۇ ماندىن بىگانە،

سۆزلەرنى ئاڭلاپ مەلىكىنىڭ كۆڭلى سەل
تىندى ۋە: «ئەي مەندىن ھال سورىغۇچى
كىشى، ئۆزىڭىز كىم بولىسىز؟ مېنىڭ بۇ پىنھان
يەردە يىغلىشىمنىڭ ئەلۋەتتە سەۋىيىسى بار!»
دېدى. ئەدھەم: «سىزگە يەتكەن ئازاپ بىلەن
ئورتاقلاشسام بولامدۇ؟» دەپ سورىدى. مەلىكە:
«يىغلىشىمنىڭ سەۋىيىسى شۇكى، بۇ كېچىدە
مەشۇغۇمنى ئىزلەپ چىققان ئىدىم. دىققەتسىز -
لىكتىن كۈزەتچىلەرگە ئۇچراپ قېلىپ بۇ ۋەي -
رانلىققا قېچىپ كىردىم. ئىزلىگەن كىشىمنى
تاپالماي، ئۆز ماكانىمدىن ئايرىلىپ قالدىم.
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن!» دەپ بۇ
مۇناجاتنى ئوقۇدى:

چىقتىم كېچە يۈز دەرت بىلەن،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.
شەرت ئەيلىدىم ئول زامان،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.

چىقتىم گادايىنى تاپقىلى،
دەرتكە مەلھەم باسقىلى،
ئۆزۈمنى ئاڭا قوشقىلى،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.

كەلدىم يولۇمنى يۇتتۇرۇپ،
مەن نامە بىرلەن كەلتۈرۈپ،
ئۆيىدىن چىقتىم ئىزلەپ يۈرۈپ،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.

ھالىمنى مەن ئۆيىدە قويۇپ،
قان يىغلارمەن ئىزلەپ يۈرۈپ،
ياش ئورنىغا قانلار تۆكۈپ،
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.

ئاتىم سەلىمە، شاھ قىزى،
بواغىل ئىشتىپ ئاگاھى،

بىزگە يامان زامانە،
تاپتىم سېنى خاس ئەلخاس.

سەن ئىكەنسەن ئەۋلىيا،
ئىشىڭدە يوق ھىچ رىيا،
راستلىق دىگىل بۇ يەردە،
مۇنچە ئىشنى قىلماقنى!

سەن ماڭا سۆز قىلماغىل،
تېز بول يىراق ئەپ كەتكىل،
ئاندىن سوئال سوراغىل،
مۇنچە ئىكرام قىلماقنى.

سىرنى كىشى بىلمىسۇن،
دۈشمەن كۆرۈپ قالمىسۇن،
ئاتامغا چېقىپ قويىمىسۇن،
ئىنئاملارنى ئالماقنى.

سەلىمە دەر قاچايلى،
نەچەن يوللار ئاشايلى،
ئۆلگۈنچىلىك ياتايلى،
ئاندا مۇقام قىلماقنى.

ئۇلار بىر بىرى بىلەن تېپىشقىنىغا
شۈكرى قانائەت قىلىشىپ ۋەيرانلىقتىن چىقتى،
خالى كۈچلەر بىلەن يۈرۈپ سېپىل تۈۋىگە
كېلىشتى. سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، سېپىلنىڭ
كۈنگۈرسىگە كەمەنى باغلاپ بىر - بىرلەپ
پەسكە چۈشتى. خەندەكتىن ئۆتكەندىن كېيىن،
ئەدھەم مەلىكىنى يۈدۈپ ھەقتالانى ياد
ئېتىپ ئۆز ماكانىغا راۋان بولدى. خېلى يول
يۈرگەندىن كېيىن مەلىكە: «ئەي ئەدھەم،
سېنىڭ ماكانىڭ قەيەردە؟ خېلى ئۇزۇن يول
يۈردۈق، خوپ چارچىدىم. تاڭ يورۇشقا ئاز
قالدى. سەن مېنى يۈدۈپ يۈرسەڭ گويا مەن
سېنى يۈدۈپ يۈرگەندەك پۈتۈن ئۈستىمخانىلىرىم
ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ. تېزەرەك مېنى بىر جايغا
يوشۇر، مۇبادا بىرەر كىشى مېنى كۆرۈپ قېلىپ
ئاتامغا چېقىپ قويسا، بىزنى پالاكەت باسدۇ»،
دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئەدھەم مەلىكىگە ئۆزىنى ئاشكارا قىل-
دى. مەلىكە بۇ سۆزنى ئاڭلاپ: «سەن راس-
تىن ئەدھەم دىگەن قەلەندەرمۇ؟» دەپ سو-
رىدى، ئەدھەم: «ئارى مەن. ئەي خېنىم،
سىز غازلاردىن ماڭا نامە ئەۋەتكەن ئىكەنسز،
نامىڭىزدا تېزىدىن يېتىپ كەل، ئىككىمىز تەقدىر
خالىغان جايغا قېچىپ كېتەيلى، دىگەن ئىكەن-
سىز. شۇ نامىڭىزغا ئىشىنىپ خوشاللىغىمدا
بەلىخ شەھرى قېنى سەن دەپ، كۆز باغلان-
غاندا شەھەرگە يېتىپ كەلدىم. كېچىدىن بېرى
ئۇ يەرگە - بۇ يەرگە دۇقۇرۇپ يۈرۈپ كۈزەت-
چىگە ئۇچراپ قالدىم. ئۇلاردىن ئەندىشە
قىلىپ، بۇ ۋەيرانلىققا قېچىپ كىردىم، كېيىن
سىزمۇ كىرىپ كەلدىڭىز!» دىدى.

مەلىكە بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ: «ئەل-
ھەمدۇلىللا شۈكرى، كېچىدىن بۇيان تارتقان
جاپا - مۇشەققەتلىرىمنى ئاللا تائالا زايى قىل-
ماپتۇ. ئەمدى مۇرادىمغا يېتىدىغان ئوخشاشمەن
دەپ ئويلىدى ۋە: «ئەي ئەدھەم، سەن باتۇر
يىگىت ئىكەنسەن، يالغۇز تۇرۇپ كۆپ ئىشلارنى
قىلدىڭ. شۇ كۈنى سېنىڭ قىلغان كارامەت-
لىرىڭنى كۆرۈپ ماڭا بىر ئىش ئوتى تۇتاشتى.
شۇندىن بۇيان ئۆيدە ئولتۇرالماي قالدىم،
بۈگۈن كېچىلەپ سېنى ئىزلەپ چىقتىم»، دەپ
بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

كىم ئۈگەتتى سىزگە چىن،
مۇنچە كالام قىلماقنى؟
ئەۋلىيالار ئەھلىدىن،
مۇنچە سالام قىلماقنى؟

قايسى كىتاپ بىلدۈردى،
سېنى كىمىلەر يەتكۈزدى،
مېنى كىمىلەر كەلتۈردى،
مۇنچە كەرىم قىلماقنى؟

توق تۇتۇڭ»، دىدى ۋە بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئەزەل ۋاقتىدا خۇدايىمىز،
ياراتقاندۇر گادا مېنى.
بىر - بىرىمىز جۈپت ئەيلە بان،
تۆرەتكەندۇر خۇدا مېنى.

ئادەم ئاتام ھاۋا بىرلەن،
جۈپتىن بولۇشتى نىدا بىرلەن،
يىتىم كۆڭلى خۇدا بىرلەن،
يول يۈرەردۇر ئىزا يەبى.

يۈسۈف ئۆتتى يارىم دىمەي،
ئەسلا زىلەيخانم دىمەي،
زىندانغا چۈشتى غەم يىمەي،
قىلدى نەچچۈك سەدا يەبى.

ئۆتتى تامام ھارۇن، مۇسا،
ئەيسائۇ مەريەم بى ئادا،
ئۆتتى ئۇ شۇنداق مۇستاپا،
قېنى كۆرۈڭ قازا يەبى.

سەدىق، ئۆمەر، ئوسمان، ئەلى،
قېنى ھەسەن - ھۈسەن ۋەلى،
ئۇل بەندىلەرنىڭ ئەۋزىلى،
قىلدىمۇ دۇن ۋاپا يەبى.

بارچە نەبى مۇرسىل ئۆتۈپ،
كەتتى بەھىشت سىرى كۆچۈپ،
قالدۇق جاھاندا بىز تۇرۇپ،
كۆرمەك كېرەك جاپا يەبى.

ئەدھەم ساڭا پەندىن ئېيتۇر،
تاڭ ئاتقۇنچە يىتىپ بارۇر،
قىلغۇم سېنى تازا مەستۇر،
قىلسا خۇدا نىدا يەبى.

تاڭ يۈرۈدى پاتراق بول،
يوشۇر مېنى بىر تەرەپ.
قىلما مېنى سەن كۆپ مالال،
قاچۇر مېنى بىر تەرەپ.

تاڭ ئاتسا ئەھىل كۆرەرلەر،
سالامىدىن تونارلەر،
ئاتامغا چېقىپ قويارلەر،
تاپار مېنى كىم بىر تەرەپ.

ئاتام بۇ ئىشنى بىلسىلەر،
ئۆزى كېلىپ تۇتارلەر،
رىگىستاندا ئاسارلەر،
چاپار مېنى كىم بىر تەرەپ.

تېز بول ئاسان سەن تېز بول،
كەزدىڭ يۈرۈپ سەن نەچچە يول،
باقسام بۇ يول چۆل ئوڭۇ - سول،
تۈشۈر مېنى كىم بىر تەرەپ.

ئول دەم بىلىپ كېلىپ مەن،
غېرىپلىغىڭنى بىلىپ مەن،
سەن بىرلە بىر بولۇپ مەن،
ئاشۇر مېنى كىم بىر تەرەپ.

سەلىمە دەرلەر نەچچە خىل،
باشقا كېلۈردىن باشتا بىل،
قىلدىم سۆزۈمگە بۇ دەلىل،
كەچۈر مېنى كىم بىر تەرەپ.

ئەدھەم مەلىكىگە تەسەللى بېرىپ: «ئەي
مەھبۇبەم، مېنى بىر كىشى كۆرۈپ قالدۇرمىگەن
دەپ ئەسلا غەم قىلماڭ. مەن ھاياتلا بولسام
ھېچكىم سىزنى كۆرەلمەيدۇ. بۇ مەنزىل شەھ-
رى بەلىختىن شۇنچە يىراقكى، ئادىمىزات بىر
يول يۈرسىمۇ بۇ يەرگە قەدىمى يەتمەس.
ماكانىمگە يەتكىلى ئاز قالدۇق. كۆڭلىڭىزنى

شەھەرگە قايتىپ كەتمەسمەن،
ئۆلۈپ كېتەي يانغۇنچە.

مەلىكە ئەدەمنىڭ كەپسىگە كىرگىلى
ئۇنىماي: «ئەي دەرىخ، ئۆز ئايىغى بىلەن
بىراۋنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ، ئاتا-ئانا،
تۇغۇلغان ئەل-يۇرتتىن كېچىپ كەلگەننىڭ
جازاسى شۇمۇ؟ مەن تېخى بۇ قەلەندەرنىڭ
ئۆي-ماكانى باردۇر، دەپ خىيال قىلىپ بۇ
يەرگە كەلگەن ئىدىم. ئەسلا ئۆيى يوق
ماكانىمىز قەلەندەر ئىكەن. بۇنداقلىغىنى
ئاۋال بىلگەن بولسام، بۇ ئەسكى كەپسىگە
ھەرگىز ئاياق باسقاس ئىدىم. ئەي بەختسىز
سەلىمە!» دەپ چاپلىرىنى يۇلۇپ تاجى-
دۆلىتى كۆز ئالدىغا كېلىپ تېخىمۇ قاتتىق
يىغلاشقا باشلىدى.

ئەدەم سەلىمەدىن بۇ سۆزلەرنى
ئىشتىپ: «ئەي مەھبۇبەم، كۆڭلىڭىزنى
مۇنچە پەرىشان قىلماڭ. ئاتىڭىزنىڭ ئالتۇن-
دىن قىلغان ئايۋان-سارايلىرىدىن مېنىڭ
بۇ ئەسكى كەپمە ياخشىراق. ئاتا-ئانىڭىز-
نىڭ باغۇ بوستانلىرىدىن كەپمەنىڭ ئەترا-
پىدىكى يانتاق-قامقاق، قۇمۇشلار مىڭ ئەۋ-
زەل. ئەگەر مەن دۇنيانى دىسەم مۇنداق
يۈرمەس ئىدىم»، دەپ مەلىكىگە ھەر خىل
چىرايلىق سۆزلەر بىلەن تەسەللى بېرىپ،
مال-دۇنيادىن كۆڭلىنى سوۋۇتۇپ بۇ بە-
يىتنى ئوقۇدى:

مېنىڭ بۇ ئەسكى كەپمەنى،
ئۇلۇغ مەۋايىغە بەرمەسمەن.
بۇ راھى تۈرۈپ زەيىمىنى،
بەلەند ئىقبىغا بەرمەسمەن.

مەغلان دەشتىنى تۇتتۇم،
خالايق ئىچىدىن ئۇتتۇم،

ئەدەم تاڭ ئاتقچە مەنزىلگە يېتىپ
كەلدى. ئەدەمنىڭ قۇمۇشتىن ياسالغان
كەپمى بار ئىدى. ئۇ، مەلىكىنى ئۆشنىسىدىن
چۈشۈرمەي كەپمنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ ئاستا
يەرگە قويدى. مەلىكە بۇ كەپمنى كۆرۈپ:
«ئەي ئەدەم، سېنىڭ ئۆيۈڭ مۇشۇمۇ؟ مۇن-
داق چەللە باراڭدا مەن ھەرگىز ئولتۇرماي-
مەن»، دەپ يىغلاپ كەپمنىڭ سىرتىغا چىقىپ
بۇ بەيىتنى ئوقۇدى:

ئۆلگەن ياخشى يا ئەدەم،
مۇنداغ ئۆيگە كىرگۈنچە.
ئولتۇرمايمەن بىر زامان،
تىزىم يەرگە پاتقۇنچە.

ياخشى ماكان تېپىپ بەر،
يا بولمىسا ئېتىپ بەر،
كەلدىم غېرىپ بولۇپ مەر،
ياتاي ئەلنى كۆرگۈنچە.

مۇندا كەلدىم سېنى دەپ،
ياخشى ئۆيلەرنى تاشلاپ،
ئاتا-ئانامدىن مەن كېچىپ،
سېنى دىدىم ئۆلگۈنچە.

كۆپ قۇلۇم بار خىزمەتلىك،
ئالتۇندىن ئۆي سېلىغلىق،
كىمخاپ بىسات سېلىغلىق،
ئېردى ئۆزۈم ياتقۇنچە.

ھالىم ھالغا ئۇلىشىپ،
بارچە ھەمدەم بولۇشۇپ،
خادىملىرىم قارىشىپ،
تۇرار ئېردى كىرگۈنچە.

سەلىمە دەر كىرمەسمەن،
بۇ كەپمەڭدە ياتماسمەن.

كىشى بىر ئەر كىشىنى دەپ،
ئۆز مەيلىچە كېلۇرمۇ؟
ئاتامنى مەن يامان دەپ،
مۇنداق يەرگە كېلۇرمۇ؟

مەن بۇ ئەرنى دېمىسەم،
ئۆز جايىمدىن چىقمىسام،
كەينىگە كىرىپ كەلمىسەم،
ماڭا ئەلەم بولۇرمۇ؟

كۆردۈم شەھەرگە ئۇزاغلىق،
ئىكەن خالى بۇ چاغلىق،
تارتتىم بۇ يەردە خارلىق،
كەلگەن زارلىق تارتارمۇ؟

ھەر كىم يامان بولمىسا،
ئەلگە زۇلۇم سالىمىسا،
ئۆز ھەددىنى تونىسا،
ئۆز يۇرتىدىن چىقارمۇ؟

بۇ مەنزىلىك قۇم چىغان،
يىرتىلىپ تۇرماس بۇ چاپان،
قىلىسام بولماس پۇشايمان،
قىلغان بىرلەن قويۇرمۇ؟

سەلىمە دەر بولمىدى،
بىر يار دىگەن يانمىدى،
دۇررى گۆھەر ئالمىدى،
دۇنيا دىگەن كېلۇرمۇ؟

مەلىكە ئەدەمگە ئەگىشىپ بۇ جاڭ-
گالغا كەلگىنىگە يۈز مىڭ پۇشانلار قىلىپ،
شەھەر تەرەپكە قاراپ زار-زار يىغلىغىلى
تۇردى.

ئەدەم مەلىكىنىڭ بۇ ئەلپازىغا قا-
راپ، يانچۇغىدىن دۇررى-گۆھەرلىرىنى

تۇغۇلدۇم مۇندا چوڭ بولدۇم،
سەھى بازارغا بەرمەسمەن.

ئىمارەت باغۇ بوستاننى،
دىلىم خوشلايدۇر ئىنساننى،
چىمەن بۇلبۇل گۈلستاننى،
ئۇشبۇ ئەلانغا بەرمەسمەن.

ئاتام ئۆتكەن، ئانام ئۆتكەن،
قازا كەلگەندە تەڭ كۆچكەن،
ماڭا گۈلشەن تۇرۇر تىكەن،
ئۇنى سەۋداغا بەرمەسمەن.

تەئەللۇق مەندە ھىچ مال يوق،
غەنى قۇللاردا ئەئمال يوق،
غېرىپ مەن بىر يىتتىم ھال يوق،
ئىشىم بەرپاغا بەرمەسمەن.

تىلەپ تاپقان غىزايمىنى،
ساتار مەن كىم سادايىمىنى،
قىلۇرمەن ياد خۇدايمىنى،
شۈكرى سالۋاغا بەرمەسمەن.

گاداي ئەدەم قەلەندەرمەن،
تۇتۇپ بۇ يەردە ماكان مەن،
تونۇڭ بىر گۆرنى كولارمەن،
تۈگەل دۇنياغا بەرمەسمەن!

سەلىمە ئەدەمىنىڭ بىر گۆر كولاي-
مەن، گۆرگە سىزنى سولايمەن، دىگەن
سۆزىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتى ۋە: «ئەي
قەلەندەر، تېخى مېنى تىرىك تۇرغۇزۇپ
گۆرگە سولامسەن؟ ھەر كىشى ئۆز ئىختىيارى
بىلەن ئىشنى ئوتىغا گىرىپتار بولۇپ، بىراۋ-
نىڭ كەينىگە كىرسە، مۇشۇنداق ئاقىۋەتلەرگە
قالامدۇ؟» دەپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

تاپتى ۋە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، زار - زار
يىغلاپ: «ئەي ئەدھەم، ماڭا دۇئا قىلىڭ!»
دەپ ئىككى قولىنى ئېچىپ تۇردى. ئەدھەم
قىلۋىگە قاراپ مەلىكىنىڭ ھەقىقەتە كۆپ دۇئا
قىلىپ، ئاتىسى خىزمىتىگە ئەلەيھىسسالامنىڭ
كېلىپ، نىكا ئەقىدە قىلىپ قويۇشنى ئاللا -
تائالادىن تەلەپ قىلىپ بۇ مۇناجاتنى
ئوقۇدى:

كۆپ سېغىنىدىم ئۆزۈڭگە،
يەرۇ كۆڭلىڭ خۇدايى،
رەھىم ئەيلەگىل قۇلۇڭگە،
ھەم مەخلۇقنىڭ خۇدايى.

ساڭا كۆزۈم تىكىپمەن،
ئۆز يولۇڭغا كىرىپمەن،
سەندىن تىلەك تىلەيمەن،
ئاجىزلارنىڭ خۇدايى.

سانسىز مېنىڭ دەردىم بار،
ئىچ - تاشقىم رەنجىم بار،
ساڭا بۈگۈن ئەرزىم بار،
بارچە قۇلنىڭ خۇدايى.

بولدى يارىم كۆپ مالال،
بارىدۇرلەر ئۆزىگە ھال،
كەلسە ئاتام دەرمە ھال،
ئىسى - جىنىنىڭ خۇدايى.

بىزگە كەرمى ئاتا قىل،
خەيلى خۇش دىن جۇدا قىل،
ھاجىتىمنى راۋا قىل،
بارچىمىزنىڭ خۇدايى.

كۆپ داد ئېيتار يىغلاپ ھەم،
يارىم قورقۇپ قىلۇر غەم،

ئالدى ۋە: «ئەي مېھرىۋان مەھبۇبەم، ئەي
مەلىكە دىلسۆزۈم، سىزگە دۇنيا كېرەك
بولسا مانا ئېلىڭ. بۇ قىممەتباھا تاشلار -
نى سىزنىڭ تويۇلۇشىڭىزغا تەييارلاپ قويغان
ئىدىم. بۇلار ئاتىڭىزدەك ئون پادىشانىڭ
بايلىقىغا باراۋەر كېلىدۇ. بۇ ماكان كۆڭلى
سۇنۇق، كۆڭلىدە زەررىچە كىبرى يوق
كىشىلەرنىڭ ماكانىدۇر، دەپ بۇ بىيىتىنى
ئوقۇدى:

قويغىل كىبرى ھالىڭنى،
غېرىپ بولغان چاغىڭدا.
كۆرۈپ قالدىم ئۆزۈڭنى،
ئاشق بولغان باغىڭدا.

كەچكىل خىيال پاستىدىن،
بولغىل سەن ھەم ئاشتىدىن،
ساڭا لايىق ئۇشبۇدىن،
قاراپ تۇرغان چاغىڭدا.

ھالا بىر گۆر كولارمەن،
مۈلۈككە پەشۋا ئۇرارمەن،
تۈن - كۈن ھەققە يىغلارمەن،
مۇنچە كەلگەن چاغىڭدا.

ياتقىل گۆرنىڭ ئىچىندە،
غەيۋەت خەلقنىڭ ئىچىندە،
تەۋپىق تىلەي ئامىن دە،
يىتىم بولغان چاغىڭدا.

قوبۇل قىلسا ھەق جاپپار،
ئېزىم ئاتام خىزمىتى بار،
ئەدھەمگە سەن بولغىل يار،
دەسە كېلۇر چاغىڭدا.

ئەدھەمنىڭ بۇ يالقۇنلۇق سۆزلىرى ئەندەك
تەسىر قىلىپ، مەلىكە تەۋپىق ھىدايەت

قويدى باشىن خاك ئەدھەم،
غەرىپلارنىڭ خۇدايى.

بولدۇم جۇدا پەلەكتىن،
ئايرىغۇچى كىم ئېردى،
چىقتى ئاھىم يۈرەكتىن،
ئاڭلىغۇچى كىم ئېردى؟

كېچە - كۈندۈز يىغلىسام،
باغرىم ئوتقا داغلىسام،
ئۆلمەي تۇرۇپ يولۇقسام،
سولغۇچى كىم ئېردى؟

ماڭا بۇ گۆر زىنداندۇر،
كۈيەر باغرىم بەرياندۇر،
جانىم ئاڭا قۇرباندۇر،
ئاسرىغۇچى كىم ئېردى؟

كەلدىم مۈلكۈمنى تاشلاپ،
تۇردۇم مېھنەتنى خوشلاپ،
ئىككى كۆزۈمنى ياشلاپ،
يوقلىغۇچى كىم ئېردى؟

قالدىم قايغۇ - ئەلەمگە،
تۈشتۈم ئۆزۈم ئەدھەمگە،
رازى قىلغان ئىشىمگە،
ياراتقۇچى كىم ئېردى؟

كەلدى مۇندا سەلىمە،
قىلدى دۇنيا غېمىنە،
ئەرەپ، ئەجەم، مەدىنە،
چىن ئۆلگۈچى كىم ئېردى؟

ئەدھەم مەلىكىنىڭ كۆڭلىگە تەسكىن
بەرمەك ئۈچۈن بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

دىمە دۇنيا ئىشرەتن،
بۇ ئىش ئەمەس كىم كارىدىن.
بى سەۋەپ ئەمەس بۇ ئىش،
سۈنئىتى جاپپارىدىن.

شول زامان ھەق سۇبھانە ۋە تائالانىڭ پەر -
مانى بىلەن، خىزمى ئەلەيھىسسالام ھازىر
بولۇپ: «ئەي ئەدھەم، كۆزۈڭنى ئاچ!»
دىدى. ئەدھەم كۆزىنى ئېچىپ خىزمى ئەلەي -
ھىسسالامنى كۆردى. خوشاللىقىدا ئورنىدىن
سەكرەپ تۇرۇپ سالام قىلدى. خىزمى ئەلەي -
ھىسسالام ئەدھەمنىڭ سالامغا جاۋاپ بېرىپ:
«ئەي ئوغلۇم، قانداق سۆزۈڭ بار؟ ماڭا
دىگىن، مۇرات - مەقسىدىڭنى ھاسىل قىلاي،
يىغلىما!» دەپ ئۇنىڭ باش - كۆزىنى سىلدى.
ئەدھەم خىزمى ئەلەيھىسسالامغا: «ئەي
غەرىپلارنىڭ ئاتىسى، سىلگە ھاجىتىم شۇكى،
مەھبۇبەمنى كەمىنە پەرزەنتلىرىگە نىكا ئەقدە
قىلىپ قويسىلا ئىكەن. كۆڭلۈم ھەزرىتىلەردە -
دىن شاد بولسا!» دەپ يەرگە قاراپ تۇردى.
شۇ ھامان ھەزرىتى خىزمى ئەلەيھىس -
سالام مەلىكىنى ئەدھەمگە ئەقدە نىكا قىلىپ
قويدى. ئاندىن ھەر ئىككىسىگە بەخت تىلەپ
كۆزدىن غايىسىپ بولدى. ئەدھەم شۇ كۈنى
گۈل سەلىمەدىن مۇرات ھاسىل قىلدى.
مەلىكە ئەدھەمدىن «گۆر ئوغلى» غا ھامىلدار
بولدى.

بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن
ئەدھەم مەلىكىنى كىشىلەرنىڭ كۆرۈپ قېلى -
شىدىن ئەندىشە قىلىپ، كەينىنىڭ كەينىدىن
مۇۋاپىق جاي تاللاپ ئازادە بىر «شەرمى
گۆر» كولاپ، ئۇنى لاي بىلەن سۇۋاپ
چىقتى. بىساتلار سېلىپ ھەممە تەييارلىغى
پۈتكەندىن كېيىن، شەرمى گۆرگە مەلىكىنى
تەكلىپ قىلدى. مەلىكە بۇ تەكلىپنى رەت
قىلدى ۋە زار - زار يىغلاپ: «ئەي ئەدھەم،
مەن دۇنيادىن كەتمەي تۇرۇپ گۆرگە كە -
رىدىغان ئوخشايمەن!» دەپ گۆرنىڭ ئۈس -
تىدە تۇرۇپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

سۆيىمە جاھانى يان بۇيان،
بۇ گۆر بەشتۇر يەر قويان،
قىلماس ۋاپا ئۇشبۇ جاھان،
ئالغىل خەۋەر ئەسرايدىن.

ئەدھەم دەپ ئېيتۇر زىنھارى،
بولسا بۇ گەنجىڭ بىشۇمار،
قالغاي بۇزۇلۇپ بى مادار،
قىلدىم نىشان ئىزھارىدىن.

مەلىكىگە ئەدھەمىنىڭ سۆزلىرى تەسىر
قىلىپ: «ئەي ئەدھەم، دۇنيا ئىشى شۇنداق
بولسا، ھەممىدىن كەچتىم، مەن ھەم ساڭا
ئوخشاش پىقىرلىقنى ئىختىيار قىلىدىم، مۇن-
دىن كېيىن ھەقىتى ئاللاننىڭ رازىلىقىنى
ئىستەيمەن»، دەپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

تاشلىدىم مەن بارچىنى،
دۇنيانى مەن قويدۇم تامام.
ئۆي، مۈلۈك، باغ ھەممىتى،
ئەھباب بىلەن قويدۇم تامام.

دۇنيانى دەپ كەچسە كۈنۈم،
شەيتان لەشەن تۇتسا يولۇم،
ئىمان كەتسە مەندىن ئۆل دەم،
كەلسە كېرەر گۆرگە تامام.

قىلسا ئىگەم ئىمان ئاتا،
كېتەر ئىكەن قۇلدىن خاتا،
كەلمەس دوزاختىن ھېچ جاپا،
سالسا ئىگەم ئاغا تامام.

قىلسا كىشى مۇندىن سەپەر،
مۇنكىر - نەكىر گۆرگە كېرەر،
چەندەن سوئال گۆردە سورار،
ئالۇر جاۋاپ قويماس تامام.

ئاتاڭ ئىكەن شاھى رەقىپ،
چوڭ قىلىپدۇر سېنى بېقىپ،
كەلدىم جاھانغا ئوت يېقىپ،
ئۇشبۇ پەلەك گەردارىدىن.

ئېردىم ئۆزۈم مەن بىر گادا،
قىلدىم ئىشىكىڭدە مەن سازا،
بوادۇڭ بەھەم سەن ماڭا،
ئالدىم ئاتاڭ مەككەرىدىن.

ئۆلدى تامام ئەجدادىمە،
مەن ھەم بېرۇرمەن باشىمە،
كۆكۈل بېرىپ دۇنيا دىمە،
كەچكىل ئاتاڭ خۇنخۇارىدىن.

كىرەلمەي بۇ گۆرگە شاھ، گادا،
بولدۇم بۇ ئىشقا مۇپتىلا،
بولغۇم سېنى دەپ مەن ئادا،
ئاڭلاپ كېلىپ مەن سارىدىن.

يارىم بۇ ئىشقا شۈكرى قىل،
ئۆمرۈڭ ئۆتەرگە پىكرى قىل،
بولما بىتاقەت سەبەر قىل،
كەلمەس ۋاپا دىدارىدىن.

سەن خەيش تابادىن بول يىراق،
كەتسۇن يۈرەكتىن دەرت - پىراق،
سالغىل سۆزۈمگە سەن قۇلاق،
بىر سۆز ئىشت دىلدارىدىن.

دىمە قاشىمدە تام خەيش،
كەتتى قۇلۇڭدىن ئۇشبۇ فىش،
بۇ يەر ئېرۇر سەككىز بەشت،
بىر ئۆي تۇتۇڭ تەييارىدىن.

مەلىكىنى ھەممە ئۆيلەرنى ئىزلەپ تاپالماي،
خوتۇنى ۋە كېنىزەكلەردىن: «قىزىم قېنى؟»
دەپ سورىدى. ئۇلار شاھنىڭ غەزىۋىدىن
قورقۇپ تىتىرىشىپ: «ئەي پادىشاھى ئالەم،
بىرنەچچە زامان بولدى، مەلىكىم ئىز -
دېرەكسىز يوقاپ كەتتى. بىز ئىزلىمىگەن
شەھەر تاغ - باياۋان قالمايدى. مەلىكىمىڭ
يوقلۇقىنى ئۆزلىرىگە ئاڭلىتايلى دېسەك،
قەھرى - غەزەپلىرىدىن قورقتۇق»، دەپ
يەرگە قارىشىپ تۇرۇشتى.

شاھ مەھمۇرخان بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ
بەك ئوسال بولدى ۋە تاشقىرى چىقىپ
يىگىت تەرەپنىڭ ئىلچىسىگە ئەھۋالنى تەپ -
سىلى ئېيتىپ دېھود شاھىغا ئۆزى ئېيتىپ
قويۇشنى ھاۋالە قىلدى. توي باشلاپ كەلگۈ -
چىلەرنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن لايىھىدا
ئۆزىتىپ قويىدى. جامائەت تولۇق ئۇزاپ
بولغاندىن كېيىن، شاھ مەھمۇرخان ۋەزىر -
ئەمىرلىرىگە: «قىزىم سەلىمەنى قەيەردىن
بولسا تېپىڭلار! ئۇنى دېۋە - پەرىلەر ئېلىپ
قاچىتىمۇ ياكى قاراقچىلار ئېلىپ قاچىتىمۇ؟
ياكى ئۆتكەندە شەھەرنى سۇغا باستۇرغان
قەلەندەر ئېلىپ كەتتىمۇ؟ ھاياتمۇ، ئۆلۈكمۇ؟
ئېزىك ماڭا بىر نىشانە بېرىڭلار! كۆڭلىم
تىنچىسۇن»، دەپ پەرمان قىلدى ۋە مۇنەجج -
جىم قۇرئاندازلارغا: «مەلىكە توغرىسىدا
قۇرئى بېقىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى.

قۇرئاندازلار قۇرئى باقتى. بىرىنچى
قۇرئى: مەلىكىنىڭ يەر يۈزىدە ئەمەس،
چوڭتۇر بىر قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئىكەنلىكىدىن
دالالەت بەردى. ئىككىنچى مەرتىۋە قۇرئى
تاشلاشتى: گۈل سەلىمە بەلىخ شەھرىنىڭ
تەۋەسىدە بارلىقىدىن بىشارەت بولدى.
ئۈچىنچى مەرتىۋە قۇرئى سالغاندا، مۇنەجج -
جىملەر: «مەلىكە ھايات ئىكەن، قارا يەر -
نىڭ تېگىدە ھامىلىدار بولۇپ يېتىپتۇ. ھامى -
لىسى ئوغۇل ئىكەن»، دەپ ئەھۋالنى شاھ

سەلىمە دەرقاتسا بۇ باش،
بولسام ئىدىم بەندە نەكاش،
قالماس قېچىپ نە قېرى - ياش،
بىر - بىر ئۆلۈپ كەتتى تامام.

مەلىكە ئەدەمىنىڭ كەمبەغەل، نامرات -
لىغىغا تەن بېرىپ، سۈلتانلىق تەمەسسىنى
كۆڭلىدىن مۇتلەق چىقاردى. ئۆلىمەي تۈ -
رۇپ قاراڭغۇ گۆرنى خوش كۆرۈپ ئەدەم
بىلەن قول تۇتىشىپ شەمى گۆرنىڭ ئىچىگە
كىردى.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى شاھ مەھ -
مۇرخاندىن ئىشەتتى:

شاھ مەھمۇرخان قىزىنىڭ قەسىردە
يوقلۇقىدىن بىخەۋەر، ئۇنى دېھود شەھەر -
نىڭ پادىشاھىنىڭ ئوغلىغا بېرىشكە ۋەدە
قىلغان ئىدى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، دېھودنىڭ شاھى
ئوغلى موساخانغا، شاھ مەھمۇرخاننىڭ
قىزىنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، شەھرى بەلىخقە
داغدۇغىلىق توي باشلاپ كەلدى. يىگىرمە
كۈن شاھانە توي بولدى. تويغا قاتناشمىغان
شاھ، گادا، غېرىپ - مەسكىن، تۇل خوتۇن -
يىتىم ئوغۇل قالمايدى. يىگىرمە بىرىنچى
كۈنى قازى - قۇززات، ئولما - ئاخۇنلار
نىكا قىلماقچى بولۇپ: «قىز - يىگىتنى ھازىر
قىلىڭلار!» دەپ بۇيرۇدى. ئۇندىن كېيىن
قازى: «ھەي گۈل سەلىمە، ئۆزلىرىنى شاھ -
زادە موساخانغا قوبۇل قىلىشمۇ؟» دېگەن
ئىدى، ئىچكىرىدىن ھېچقانداق ئاۋاز چىق -
مىدى. بۇ سۆزنى بىرقانچە قېتىم تەكرار -
لىسىمۇ، ئىچكىرىدىن ھېچقانداق سادا
چىقمىدى. شۇ ۋاقىتتا گۇۋاچى شاھىتلار:
«مەلىكە ئۆيدە يوق ئوخشايدۇ. ئەگەر مەلىكە
بولسا ئاۋازى ئاڭلىنۇر ئىدى»، دېيىشتى.

شاھ مەھمۇرخان بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ
دەرغەزەپ بولۇپ ئىچكىرى كىردى. ئۇ

سوراي، مېنى زادى كىم ئۆلتۈردۇ؟ — دەپ سورىدى.

قۇرئاندا، مۇنەججىملەر:

— ئەي شاھى جاھان، مۇندىن ئارتۇق بىلمەيمىز. قالغىنىنى ئاللا ئۆزى بىلۇر. بىلگىنىمىزنى ھەزرەتلىرىگە ئېيتىپ بەردۇق، مۇندىن زىيادە سۆزلەشكە ئاجىزمىز، — دېدى-شىپ قول باغلىشىپ تۇردى.

شۇ زامان پادىشانىڭ پۇت - قولىدا ماجال قالماي، سوللىشىپ غەم دەرياسىغا چۆمۈپ، خىمال تاشقىنىدا غەرق بولدى ۋە بۇ ئىشلارغا ئەقلى يەتمەي، قىزىنى ئىزلەپ تېپىش نىيىتىدە بىرنەچچە كىشىنى ئۆزىگە ھەمرا قىلىپ شەھەردىن چىقتى. سەھرا، كەنت، دەشت - باياۋان، كونا لەنگەرلەردىن ئىزلەپ قىزىنى تاپالماي، ئاخىرى شەھەرگە قايتىپ كەلدى ۋە شەھەر ئىچىنىمۇ نەچچە رەت قېزىپ تاپالماي ئوردىسىغا قايتىپ كىردى. شاھ مەھمۇرخاننىڭ كۆزىگە ئۇيغۇ كەلمىدى، ھەلقۇمدىن تائام ئۆتمىدى، ئۇ قىزىنىڭ پىراقىدا غەم - غۇسسە بىلەن ئۆتۈپ تۇرسۇن. ئەمدى بىر كەلمە سۆزنى ئەدھەم - دىن ئىشتىك:

بىر كۈنى ئەدھەم مەلىكىنىڭ ئالدىغا داستۇرخان سېلىپ، قېتىپ قالغان پارچە نان بىلەن قايناقسۇ قويدى. بۇنى كۆرگەن مەلىكە ئەدھەمدىن نارازى بولۇپ: «ئەي ئەدھەم، مەن سېنىڭ بۇ ماكانىڭغا كەلگەندىن بۇيان بىرەر قېتىم ئېغىزىغا تېتىغۇدەك تائام يېمىدىم. شىرنە - شەربەت دىگەن نەرسىنىڭ قارىسىنىمۇ كۆرمىدىم. ئاپام ماڭا ھەر كۈنى پاختا - گۆشەدە كاۋاپ ئېتىپ بېرىتتى»، دەپ بۇ ئاددى تاماققا ئېغىز تەگمەي بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

كاتتا بولغان قەنت - شارابۇ يەپ - ئىچىپ، ھىچكىم مەندەك بولسا ھەرگىز يار بولماس.

مەھمۇرخانغا بىر - بىر بايان قىلدى.

شاھ مەھمۇرخان مۇنەججىملەردىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ خىمالغا چۆمدى. خېلى ئۆتكەندىن كېيىن بېشىنى كۆتىرىپ: «ئەي قۇرئاندازلار، قىزىمنىڭ قوسىغىدىكى بالىسى يورۇق دۇنياغا چۈشسە، چوڭ بولۇپ نىمە ئىشلارنى قىلۇر؟» دەپ سورىدى.

مۇنەججىم قۇرئاندازلار قۇرئى ئېيتىتىكى: «ئەي پادىشاھى ئالەم، ئۇ بالا چوڭ بولسا ھەزرەتلىرىنىڭ ئورنىغا پادىشا بولغۇدەك. شاھ مەھمۇرخان يەنە سورىدى: «ئۇ بالىنىڭ ئاتىسى پادىشا زادىمۇ ياكى رەئىيە پۇقرامۇ؟» مۇنەججىملەر قۇرئىغا قاراپ: «بالىنىڭ ئاتىسى پادىشا زادە ئەمەس، قەلەندەر زادە ئىكەن»، دېيىشتى.

شاھ مەھمۇرخان: «ئەي قۇرئاندازلار، مەن ئۆز ئەجىلىم بىلەن ئۆلمەيمەنمۇ ياكى قەست بىلەن كىشىلەر قولىدا ئۆلمەيمەنمۇ؟» دەپ سورىدى.

مۇنەججىملەر قۇرئى سېلىپ دېدىكى: «ئەي پادىشاھى ئالەم، ئۆزلىرى كىشى قولىدا ئۆلىدىكەنلا!»

مەھمۇرخان يەنە سورىدى:

— مېنى قانداق كىشى ئۆلتۈرىدىكەن؟ مۇنەججىملەر:

— ئۆزلىرى بېقىپ چوڭ قىلغان پەر - زەنتلىرى ئۆلتۈرىدىكەن. ئاندىن ئۇ بالا ھەزرەتلىرىنىڭ ئورنىغا پادىشا بولىدىكەن! — دەپ جاۋاپ بېرىشتى.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ شاھنىڭ رەڭگى - رويى ئۆزگەردى، چىرايىدا قان دېدارى قالمايدى. ھۇشدىن كېتىپ تەختىدىن يىقىلىپ چۈشتى. بىر ئاش پىشىمىدىن كېيىن ھۇشقا كېلىپ، مۇنەججىملەردىن:

— ئەي ھۆكەمالار، يەنە بىر سوئال

لۇك - پۇشقاقلرىنى كېزىپ يۈرۈپ، مەك
تەستە ئىككى چاشقان بالىسىنى تۇتۇپ يىدى.
ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسى مۇشۇنىڭ يامانلىغى-
دىن قورقۇپ كاماردىن چىقالمىدى. يىگىلى
ھىچ نەرسىسى بولمىغاچقا ئۇلارنىڭ قوساق-
لىرى ئېچىپ زار - زار يىغلىدى ۋە ئاللا-
تائالانىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ مۇشۇنىڭ
ھىدايەت تېپىشىغا دۇئا قىلىپ بۇ مۇناجاتنى
ئوقۇشتى:

قىل ئىجابەت سەن ھەق مۇناجاتىم،
دانىگە خوش قىلغىل بىزنى سەن دانا.
شول مۇشۇ دەستىدىن قىيىنالىدى جانلار،
بەر ھىدايەت ئاڭا سەن دانىگە دەر قانا.
جىسمىدا جان يوق دەستىدىن قورقۇپ،
دانىگە تار بولدى بۇ جاھان ھەم خوپ،
دانىگە دەرەزى كۆپ سېغىنىپ يارەب،
دانىگە بولسۇن سەرۋەرى ئىھسانا.

چاشقانلارنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بولۇپ،
مۇشۇكتە ئىنساپ، تەۋپىق، ھىدايەت ھاسىل
بولدى، كۆڭلى يامان نىيەتتىن خالاس بول-
دى. ئۇ، چاشقانلارنىڭ كاماردىن چىقالماي
يىغلاشقانلىرىنى كۆرۈپ، ئۆز - ئۆزىگە ئېيتتى-
كى: «ئەي نا ئىنساپ، بەدىئىيەت، زالىم
مۇشۇك! بۇ كونا تۈگمەننىڭ كېلىپ ئىككى
بىچارە جاندارنى تۇتۇپ يىدىڭ. ئەمدى
قالغان چاشقانلارغىمۇ ئامان بەرمەمسەن؟
سېنىڭ بۇ شۇم نەپسىڭنىڭ يامانلىغىدىن
چاشقانلارغا زاۋاللىق يۈزلەندى. بۇ يامانلىقنى
قويۇپ ھەر نىمە تاپساڭ شۇنىڭغا قانائەت
قىلىپ، رىسقىڭنى ئاللادىن تەلەپ قىلساڭ،
تۇرمۇشۇڭ پاراۋان بولماسمىدى؟

كېچە - كۈندۈز سەن خۇدا دەپ يىغلساڭ،
رەھىم قىلىپ ئاللا ساڭا ئاش - نان بېرۇر.

ئۆزۈڭ يىمەي ماڭا زورلاپ تاڭارسەن،
ئۆز يولىنى تېپىپ يۈرگەن خار بولماس.

مېنى ئەھلىم ئاسراپ ئوبدان باقاردى،
شەھدۇ شەھۇ يىمەككىگە تاپاردى،
كېيىمەككىگە ئەتلەس كىمخاپ بېرۇردى،
قەدرىن بىلگەن مۇندا كېلىپ زار بولماس.

گۆھەر پارە قۇلاغمىگە سېلىنغان،
باشلارمىگە دۇيۇلغە زەر قويۇلغان،
يىمەككىگە كۈندە بىر قوي سويۇلغان،
ھەق بەرمىگەن كىشى ھەرگىز باي بولماس.

ھەر ئەسبابىم بار ئېردى كۆپ كېمى يوق،
دۇنيالىقتىن ئەسلا مېنىڭ غېمىم يوق،
بىر ئەرگە مەن تېگىپدۇرمەن تېگى يوق،
دۇنيا سۆيگەن ئەلنىڭ ئۆيى تار بولماس.

سەلىمەدەر يىمەيدۇرمەن نان، قاق،
بىر ئاھ ئۇرسام چىقار كۆزدىن ياش بۇلاق،
يارىم بولساڭ بۇ سۆزۈمگە سال قۇلاق،
غەمدە كۆيگەن ئەلنىڭ مۈلكى نار بولماس.

مەلىكە ناشتا قىلغىلى ئۇنىماي يىغلاشقا
باشلىدى. ئەدھەم مەلىكىدىن بۇ سۆزنى
ئاڭلاپ: «ئەي ۋاپادارم، ئەي غەمگۈزارم،
مېنىڭ سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭ، مەن سىزگە
قانائەت بابىدىن بىر ھىكايە ئېيتىپ بېرەي»،
دەپ بۇ ھىكايىنى باشلىدى:

رېۋايەت پۈتكۈچىلەر شۇنداق رېۋايەت
قىلىپتۇرلەركى، مەغرىپ زېمىنىدە بىر مۇشۇك
بار ئىدى. ئۇنىڭ يامانلىغىدىن يەر يۈزىدىكى
ھەممە چاشقانلار زار قاقشايتتى. مۇشۇك
دالغا چىقسا چاشقانلارغا كۈن يوق ئىدى.
مۇشۇك بىر كۈنى ئوۋغا چىقىپ ھىچ يەر-
دىن يىگۈدەك بىرەر نەرسە تاپالماي، بىر
كونا تۈگمەننىڭ كەلدى ۋە تۈگمەننىڭ بۇ-

ئاھ ئۇرۇپ شامۇ سەھەر ياد ئەيلەسەڭ،
لۇتقىنى بەغمىشلاپان رەھمىتى باران بېرۇر.

قىل ئىبادەت تەڭرىگە سەن ئېزىز جانىڭنى بەر،
سەن كىرىپ مەردان يولغە شۇم نەپسىڭنى قىر،
نەپسىڭنى، كىرىڭنى قوي، بەھرىنىڭ يولغە كىر،
جان چىقار ھالەتتە ھەق ساڭا نۇر ئىمان بېرۇر.

تۆبە تەقۋا يولىنى تۇت ئەي مۇشۇك بى ئەقىل،
تۇرغە زايىئە قىلماغىل ئۆمرۈڭنى نادان جاھىل،
قىلماس ئاللا ئول كۈنى قىلغان گۇناھىڭنى بىدىل،
قىل تەۋەككۈل ئاڭا سەن نىمىتى ئالغان بېرۇر.

مۇشۇك ئۆز - ئۆزىگە بىر مۇنچە نە -
سېھەتلەرنى قىلىپ كونا تۈگمەندىن چىقتى.
كۆپ يوللارنى بېسىپ ئاخىر بىر چىمەنزار -
لىققا كەلدى. ئۇ يەردە بىر شەيخنىڭ
مۇرىت - مۇخلىسلىرى قاتار ھالقا تۈزۈپ ئول
تۇرغان ئىكەن. مۇشۇك ئۇلارنى كۆرۈپ ئۆز -
ئۆزىگە: «مەن بۇ يەرگە نەزەر ئېلىپ كەلمەي،
قۇرۇق قول كەپتىمەن. يېقىن بارماي مۇشۇ
يەردە تۇراي»، دەپ كۆزىنى يۇمۇپ، بېشىنى
ئىچىگە تىقىپ، خىقىراپ ئولتۇردى. ئۇ يەر -
دىكى شەيخنى شەيخ ھەت - ھەت دەپ
ئىدى. ئۇنىڭ مۇرىتلىرى مۇشۇكنى كۆرۈپ
ئىچكىرى كىرىپ شەيخقا خەۋەر بەردى.
شەيخ ھەت - ھەت دەرھال بۇيرۇدىكى: «ئۇ
بۇزۇكۋارنى قىچقىرىڭلار، قېشىمغا كىرسۇن!»
شەيخ ھەت - ھەتنىڭ مۇرىتلىرى مۇشۇكنى
دەرھال ئۇنىڭ يېنىغا باشلاپ كىردى. مۇ -
شۇك شەيخ بىلەن ھۇ تارتىپ يىغلاپ كۆ -
رۈشتى، ئاندىن ئۇنىڭغا قول بېرىپ مۇرىت
بولدى. شۇ مەزگىلدە شەيخنىڭ ئۇمۇچى
پىشقان ئىدى، مۇلازىملار داس - تۇرخان سال -
دى. مۇرىتلار ئاش - نان يەپ تويغاندىن
كېيىن، دۇئا - تەگبىر قىلىشپ، قاچا - قۇ -
مۇچلارنى يىغايلى دەپ قارىشۋىدى، سوپى

مۇشۇكنىڭ ئالدىدىكى ئاش شۇ پېتى تۇرۇپ -
تۇ. مۇشۇك ئاشقا نەزەر كۆزىنى سالماي،
دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ، زىكرى ساماغا مەش -
غۇل بولۇپتۇ. شەيخ ھەت - ھەت سوپى مۇ -
شۇكنىڭ مۇنداق دىيانەتلىك ئىكەنلىكىنى
كۆرۈپ، ئۇنى دىۋان بېگى قىلىپ قويۇپتۇ.
ئەلقسە: بىر كۈنى شەيخ ھەت - ھەت
توقسان كۈنلۈك ئىتىكاپتا ئولتۇرۇشنى نىيەت
قىلىپ، كېڭەش مەسلىھەت بىلەن ئۆز ئور -
نىغا مۇشۇكنى ئائىپ شەيخ قىلدى. باھار
مەزگىلىدە سەھرا - رانىڭ سوپىلىرى كېڭەش
مەسلىھەت قىلىشپ: «ئەمدى شەيخنى سەھ -
راغا تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ چىقايلى، نەزەر -
نىيازىمىزنى ئالدىغا قويۇپ دۇئاسىنى ئالايلى.
بۈگۈن يا ئەتە شەيخ توقسان كۈنلۈك ئىتە -
كاپقا كىرىپ كەتسە، دۇئاسىنى ئالالماي
قالىمىز»، دېيىشپ شەيخ ھەت - ھەتنىڭ
ئالدىغا كىرىپ، ئۇنى سەھراغا تەكلىپ قىل -
دى. شەيخ: «ئەي مۇرىت - مۇخلىسلىرىم،
ئەمدى مەن سەھراغا چىقالمايمەن. ئۆز ئور -
نۇمدا نايىپ مۇشۇك شەيخ چەتسۇن. ئۇ
زات مەن بىلەن باراۋەر ئىستىقامەتكە ئىگە.
ناھايتى كۆپ رىيازەت چەككەن، نەزەر -
نىيازىڭلار بولسا، شۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ
دۇئاسىنى ئېلىڭلار!» دېدى. شەيخ ھەت -
ھەت نايىپ شەيخ مۇشۇككە سەككىز نەپەر
مۇرىتىنى ۋە ئۈچ نەپەر خۇش ئاۋاز ھاپىزنى
قوشۇپ بېرىپ، ئۇنى سەھراغا چىقاردى.
سوپى مۇرىتلار مۇشۇكنى ۋاي شەيخىم دەپ
ئىززەت - ئىكراملار بىلەن ئېلىپ ماڭدى.
بىر ھاپىز ھەممىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ
قۇلغىنى چىڭ تۇتۇپ بۇ ھۆكۈمەتنى ئوقۇدى:

سوپى بولساڭ چۈشكىن ئال،
چىقتى ھويو شەيخىم مېنىڭ،
چىقتۇق جاھانغا كۆر جامال،
كەلدى ھويو شەيخىم مېنىڭ.

شاتىر بولۇپ ھاسا تۇتۇپ،
چىققان مۈشۈك شەيخىم مانا.

ھاپىزلار شەيخ مۈشۈكنىڭ ئالدىدا ھۆك
مەت ئوقۇپ، يول باشلاپ ماڭغاندىن كېيىن،
سەھرانىڭ مۇرىت - مۇخلىسلىرى شەيخ ھۈ-
شۈكنىڭ كەلگىنىنى ئاڭلاپ يول - يولدا ئۇنىڭ
ئالدىغا چىقتى. ھەممەيلەن ھاردۇق سوراپ
بولغاندىن كېيىن، بىر سوپى ئۇنى مېھمانغا -
نىغا تەكلىپ قىلدى. ئالدىغا داستۇرخان سې-
لىپ تۈرلۈك تائاملارنى قويۇپ ئىززەت - ئىك-
راملار بىلەن مېھمان قىلدى ۋە بىر كېچە
قوندۇرۇپ، ئۇنى ئاتىغان نەزەر - نۇزۇرەتلى-
رىنى ئالدىغا قويۇپ، دۇئاسىنى ئېلىپ يان-
دۇردى.

ئەلئىسىم: شۇ تەرىقىدە مۈشۈك شەيخنى
كۈندە بىر سوپى ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ قوندۇر-
دى ۋە نەزەر بېرىپ، دۇئاسىنى ئېلىپ تۇردى.
ئەمما مۈشۈك شەيخ قايسى ئۆيىگە كىرمىسۇن
ئالدىغا قويۇلغان تائاملارغا ئەسلا نەزەر سال-
ماي شۇ ئولتۇراتتى. ئۇ: «سوپىلار مېنى
شەيخ ھىت - ھىتتىنسىز ئارتۇق رىيازەتلىك،
ناھايىتى قانائەتچان شەيخ ئىكەن دىسۇن»،
دەپ ئاچ قوساق يۈرەتتى.

بىر كۈنى بىر سوپى: ئەتە شەيخىمنى
مېھمان قىلىپ دۇئاسىنى ئالسىمەن، دەپ بىر
سان گۆش تەييارلىغان ئىدى، مۈشۈك شەيخ
شۇ كۈنى ئۇ گۆشنى كۆرۈۋېلىپ ئۆز جايىغا
كەتتى ۋە كېچىسى مۇرىت - مۇخلىسلىرىنى ئۆز-
لىتىپ قويۇپ، ھىلىقى ئۆيىگە كېلىپ مورىدىن
چۈشتى. ئاندىن ئاسقىغا ئېسىپ قويغان گۆش-
نى يىمەك ئۈچۈن بىر سەكرىگەن ئىدى، گۆش
بىلەن تەڭ گۈلۈپپىدە يەرگە يىقىلدى. ئۆي
ئىگىسى سوپى بۇ تاراق - تۇرۇق قىلغان ئاۋازنى
ئاڭلاپ، «ئۆيىگە ئوغرى كىرگەن ئوخشايدۇ»،
دەپ چىراق ياندۇردى. ئۇ، بېشىدا قويغان

چىقىتى نۇسرەت ئالغىلى،
ھەمىيانغا مال سالغىلى،
ئالەمنى چاڭلاپ يانغىلى،
چىقىتى مويو شەيخىم مېنىڭ.

چىقىغىل تامامىڭ ئالدىغا،
قىلغىل نەزەر شەيخ ھالىغا،
ۋە بال مۈشۈكنىڭ جانىغا،
غەيرى مويو شەيخىم مېنىڭ.

باشلاپ كېلىپ بىزنى بۇيان،
كۆتەردىلەر ئاسايى نان،
ھۆكەمەت ئوقۇر تورغاي راۋان،
كۆچتى مويو شەيخىم مېنىڭ.

ئاندىن يەنە بىر ھاپىز ئالدىغا ئۆتۈپ
زىكرى - ساما قىلىپ، بەلەن ئاۋاز بىلەن
بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

ئالغىل خەبەر چىن سوپىلار،
كەلگەن مۈشۈك شەيخىم مانا.
ئېيتۇر نەسىھەت پەندىلار،
يەتكەن مۈشۈك شەيخىم مانا.

ھالى بورك يول كۆرگىچە،
كارى پاسىق كۈن تاپقىچە،
كۆزلىرى ئاشقا تويغىچە،
چىققان مۈشۈك شەيخىم مانا.

ئاش - نان، گۆش كۆزدە قويۇڭ،
شەيخ ئالدىدا بىغەم يۈرۈڭ،
ئالتۇن - كۈمۈش نەزەر قويۇڭ،
پۈتكەن مۈشۈك شەيخىم مانا.

بۇلۇ ئاڭا ھاپىز بولۇپ،
شەيخ ئالدىدا ھۆكەمەت ئوقۇپ،

پەيغەمبەر سەن، دائىم كېچەر ھاياتىڭ،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.
بىلىمەس ھىچكىم سېنىڭ تۇتقان ماكانىڭ،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

ئاللا ماڭا پەرزەنت بەردى خۇش ئاڭا،
ئۇنىڭ ئۈچۈن سېغىنۇرمەن كۆپ ساڭا،
سانادەتلىك بەش-ئىككى ئوڭ بالا،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

ئات قويۇپ بەر كېلىپ ئاڭا يارەسۇل،
رەھىم ئېتىپ بىزنىڭ سىرى قىل مەنزول،
كەلمەسەڭ مەن بولۇرمەن كۆپ مەلۇل،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

ئات قويۇشنى بىزلەر ئەسلى بىلىمەيمىز،
سەن يوق بىزلەر بىر ئات تېپىپ قويمايمىز،
نە يوسۇندا ئات قويۇشنى ئوقمايمىز،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

تۇرالمايمەن سېنى كۆزۈم كۆرگۈنچە،
تەيىن قىلىپ بىر ئات ئاڭا قويغۇنچە،
ئاتنى قويۇپ تامام بولۇپ يانغۇنچە،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

ئەدەم خوشنۇد بۈگۈن سېنى كېلىۋ دەپ،
ياخشى ئاتنى خىزىر ئاتام بىلۈر دەپ،
ئىككى ئالەم ئىچىرە پانا بولۇر دەپ،
بۈگۈن كېلىپ ئوغلۇمغا ئات قويۇپ بەر.

شۇ زامان ئاللا تابارەك ۋەتائالانىڭ
پەرمانى بىلەن خىزىر ئەلەيھىسسالام ئەدەم -
نىڭ قېشىدا ھازىر بولۇپ: «ئەي ئەدەم
سالامەت بارمۇ سەن؟» دېدى. ئەدەم بۇ سۆز -
نى ئاڭلاپ كۆزىنى ئېچىپ خىزىر ئەلەيھىسسا -
لامنى كۆردى. ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ سالام
قىلدى. خىزىر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سالامغا

پالتىنى ئېلىپ قازناققا يۈگۈرۈپ كىردى ۋە
پالتىنى تەۋەككۈلگە ئېتىۋىدى، پالتا مۈشۈك
شەيخنىڭ پىشانىسىگە تېگىپ، بۇ ھۆرمەتلىك
شەيخ تىن تارتماستىن ئۆلدى.
ئەتىسى ئۇ سوپى قازناققا كىرىپ قا -
رسا، مۈشۈك شەيخ ئۆلۈپتۇ. سوپى بۇ ئەد -
ۋالنى مۇرت - مۇخلىسلىرىغا خەۋەر قىلدى.
ئۇلار كېلىپ قارىسا، مۈشۈك شەيخ ھەق
راست ئۆلۈپتۇ. مۇرتلار مۈشۈك شەيخنىڭ ئۆ -
لۈش سەۋىيىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا بولغان ئەخ -
لاس - ئىتىقاتلىرىدىن يېنىپتۇ.

ئەدەم ھىكايىسىنى تۈگىتىپ، گۈل
سەلىمەگە: «ئەي كۆڭلۈمنىڭ ھوزۇرى، ئاڭ -
لىغىنىكى، مۈشۈك شەيخ ئىشنىڭ تولىسى تۈ -
گەپ، ئازراغى قالغاندا قانائەت قىلغان بول -
سا، شەيخ ھىت - ھەتتىڭ ئالدىغا ئىززەت -
ئابرويى بىلەن ئامان - ئېسەن قايتار ئىدى،
ئەپسۇسكى نەپسىنىڭ يامانلىغىدىن بېشىغا
پالتا تېگىپ ئۆلدى. بۇ ئىشنى ئەستە ساقلى -
غايىسەن!» دېدى.

شۇندىن باشلاپ مەلىكە ئالدىغا ھەرقانداق
تائام كەلسە، نارازى بولماي يەيدىغان
بولدى.

ئەلەقسە: مەلىكە شۇ تەرىقىدە بىر -
نەچچە كۈننى ئۆتكۈزدى. مەلىكەنىڭ ئاي -
كۈنى تولۇپ، بىر پەرزەنت تەۋەللۇت قىلدى.
ئەدەم پەرزەنتىگە قاراپ كۆردىكى، ھۇمايۇن
ئوغلۇ تۇغۇلۇپتۇ. پىشانىسىدىن ئۇلۇغ ئادەم
ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. ئۇ ناھايىتى
خوشال بولۇپ: «مەن بۇ پەرزەنتىمنى ئاتام
ھەزرىتى خىزىر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇچىغىغا
سېلىپ، ئىسمىنى قويغۇزمەن» دەپ، خىزىر
ئەلەيھىسسالامنى ياد ئېتىپ، ئىككى رەكەت
ناماز ئوقۇدى ۋە قولىنى دۇئاغا ئېچىپ: «ئەي
خىزىر ئاتا، تېزىرەك كېلىپ پەرزەنتىمگە ئات
قويۇپ بەرگەيلا!» دەپ بۇ مۇناجاتنى ئو -
قۇدى:

سالماي ئۆتۈپ كەتتى. خۇدايىم بۇ ئۈچەي-
لەننى زالىمغا كۆرسەتمىدى. ئۇلار بالا-قازا،
خېيىم-خەتەردىن ئامان قالدى. گۈل سەل-
مە: «ئەي خۇدا، بىزلەرنى ئۇ زالىمغا كۆرسەت-
مەي ئۆز ھىمايىتىڭدە ساقلىدىڭ»، دەپ شۇكرى-
سانالار ئېيتىپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

بىزنى خۇدا سەن ساقلىدىڭ،
پەزىلىك بىلەن كەتتى يانا.
شاھ دەستىدىن بەردىڭ پانا،
قىلدۇق ساڭا شۇكرى-سانا.

غايىل بولۇپ تۇرساق ئۇ چاغ،
كۆرسەتسەلەر بىزنى بىرو،
كېلىپ تۇتسا ئەيلەپ غىرو،
دەقئى ئولدى ئول قاتتىغ بالا.

كۆرسە ئېردى گۆرنى كېلىپ،
كىرەر ئېردى ئىزدىن بىلىپ،
تۇتار ئېردى زەنجىر سېلىپ،
ئەيلەر ئىدى باشنى جۇدا.

ھالىمغا رەھىم ئەتتىڭ بىلىپ،
ئەلدىن بىزنى جۇدا قىلىپ،
ئاسرىدىڭ سەن پەردەڭ يېپىپ،
قالدۇق سالامەتتىن غەنا.

ئەدھەم مۇلاقات بولمىدىڭ،
ئوغلۇڭنى سەن كۆرسەتمىدىڭ،
سەلىمەنى بىلدۈرمىدىڭ،
شاھدىن قۇتۇلۇپ قالدى گادا.

ئەلقسەسە: بىركۈنى گۆر ئوغلى ئىبرا-
ھىم ئاتىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ بىر كەمەننى
ئۆشنىسىگە ئېسىپ، شىكارغا چىقماق ئۈچۈن
دەشت-باياۋانغا راۋان بولدى. بۇ كۈنكى

جاۋاپ بېرىپ: «ئەي ئەدھەم، ئوغلۇڭنى ئال-
دىمغا ئېلىپ چىققىن. ئۇنىڭغا ئات قويۇپ
بېرى!» دىدى. ئەدھەم پەرزەنتىنى ئېلىپ
چىقىپ ھەزرىتى خىزىر ئەلەيھىسسالامغا بەر-
دى. خىزىر ئەلەيھىسسالام بالىنى قولغا ئې-
لىپ، قىلۋىگە قاراپ ئوڭ قۇلىغىغا ئەزان،
چەپ قۇلىغىغا تەگىر ئېيتىپ، مۇبارەك ئېتى-
گىز «گۆر ئوغلى ئىبراھىم» بولسۇن، دەپ ئات
قويدى، ئاندىن بالىنىڭ پىشانىسىگە بۆسە
قىلىپ، ئېتىگىزغا مۇبارەك بولسۇن! دىدى ۋە
ئەدھەمگە بالىنى بېرىپ: «ئەي ئەدھەم، ئوغ-
لۇڭنىڭ پىشانىسىدىن پادىشالىق، ئەۋلىيالىق
نشانىسى مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ»، دەپ ئەد-
ھەمگە سەۋرى-قانائەت ھەققىدە كۆپ نە-
سەھتەلەر قىلىپ كۆزدىن غايىپ بولدى.

ئۇشۇ كىتاپنىڭ سۈخەندىنى موللا ئەن-
ۋەر ئىبىن بوۋايى قەمبەر ئاندىن رىۋايەت
قىلىپتۇرلەركى، ئەدھەم بالىسىنى پەرۋىش قى-
لىپ ئون ئىككى ياشقا كىرگەچە ئىلىم ئۈگەت-
تى. ئۇ، ھەر كۈنى گۆر ئوغلىنى ئارقىسىغا ئە-
گەشتۈرۈپ جاڭگالدا شىكار قىلۇر ئىدى.

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى، ئاتا-بالا ئىك-
كىسى قولىغا ئوقيا ئېلىپ، شىكار قىلماق ئۇ-
چۇن باياۋانغا راۋان بولدى. شۇ كۈنى ئىك-
كىسى ناھايىتى كۆپ سەيدىلارنى شىكار قىلىپ
ناماز ئەسىر ۋاقتىدا ئۆز ماكانىغا قايتىپ
كەلدى. ئۇلار كەپىنىڭ ئالدىدا ئوت قالاپ
سەيدىلەرنى پىشۇرۇپ كاۋاپ قىلىپ ئوزۇق-
لىنىۋاتاتتى، كەيىننى تەرەپتىن ناغرا-سۇناي
ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇلار كەينىگە قاراپ ئۆز-
لىرى ئولتۇرغان جايغا قاراپ كېلىۋاتقان بىر-
قانچە كىشىنى كۆردى ۋە دەرھال ئوتنى ئۆ-
چۈرۈپ سەيدىلەرنى يىغىپ يۈگۈرگەن يېتى
شەمى گۆرنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدى.

كەلگەنلەر شاھ مەھمۇرخان ۋە ئۇنىڭ
لەشكەرلىرى بولۇپ، ئۇلار شەمى گۆرگە سەپ-

لارغا چۈشۈپ كۆردىكى، ئۇلار بىر ياش با-
لنى ئاتقا مەھكەم باغلاپ جېنىنىڭ بېرىچە
قېچىۋېتىپتۇ. شاھ مەھمۇرخان: «بىزنى كۆ-
رۈپ قېچىپ كېتىۋاتقان ئاۋۇ گۇمانلىق كىش-
لەرنى تېزىدىن ئالدىغا كەلتۈرۈڭ-لار. ئۇلار-
نىڭ ئىچىدە بىر سىر بار ئوخشايدۇ»، دەپ
بۇيرۇدى. شۇ زامان شاھنىڭ مۇلازىملىرى
ئات سېلىپ قوغلاپ، قاراقچىلارغا يېتىۋېلىپ،
ئۇلارنى شاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. پادى-
شانى كۆرۈپ قاراقچىلارنىڭ چىرايى ئۆگدى
ۋە غازاڭدەك تىترەشكىلى تۇردى.

شاھ مەھمۇرخان قاراقچىلارغا قاراپ:
«ئەي قاچىقۇنچى ئوغرىلار، سىلەر كىم ۋە
قايسى دىياردىن بولىسىلەر؟ ئاتقا تۇشلەپ
باغلىغان يىگىتنى قەيەردىن ئېلىپ قاچتىڭلار؟
بۇ كىمنىڭ بالىسى؟ ماڭا راست جاۋاب بېرىڭ-
لار!» دەپ غەزەپ بىلەن ۋاقىرىدى.
قاراقچىلار شاھنىڭ غەزىۋىدىن قورقۇپ،
زۇۋانى تۇتۇلۇپ تىلى سۆزگە كەلمەي يەر-
گە قارىشىپ تۇردى.

پادىشا خىزمەتچىلىرىگە: «ئاتقا باغلاق-
لىق ئوغۇلنى بوشىتىپ ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭ-
لار، مەن ئۇنىڭدىن بىر كەلىمە سۆز سوراپ
باقاي!» دېدى. خىزمەتچىلەر گۆر ئوغلىنى
پادىشانىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى.

پادىشا گۆر ئوغلىنى ئالدىغا ئولتۇرغۇ-
زۇپ، ئۇنىڭ باش-كۆزىنى سىلاپ: «ئەي
ئوغۇل، ئاتا-ئانىڭىز بارمۇ ياكى بۇ كىشىلەر-
نىڭ ئوغلى بولامسىز؟ بۇلار ئالدىدا نىمە
گۇنا قىلغان ئىدىڭىز؟ بۇلار سىزنى بۇ شە-
ھەرگە ساتقىلى ئېلىپ كەلدىمۇ؟» دەپ سورى-
دى. گۆر ئوغلى ئىبراھىمغا شاھنىڭ ھامىلە-
خى تەسىر قىلدى، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن مۇنچاق تەك
ياشلار ئېقىشقا باشلىدى. ئۇ، يىغلاپ تۇرۇپ
بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر-بىر
بايان قىلدى. پادىشا گۆر ئوغلىنىڭ سەرگۈ-

شكار ئوڭىدىن كېلىپ، گۆر ئوغلى بىرنەچ-
چە بۇغا، كىيىملىرىنى ئوۋلاپ ئالدى. ئۇ،
سەيىدلارنى ئۆشنىسىگە ئارتىپ كېتىپ بارااتتى،
قۇمۇشلۇق ئىچىدىن بىرنەچچە سەييات چىقىپ
ئۇنى كۆرۈپ قېشىغا كەلدى ۋە: «ئەي ئو-
غۇل، سىز قايسى دىياردىن كېلىۋاتىسىز؟ كىم-
نىڭ ئوغلى بولىسىز؟ ئاتا-ئانىڭىزنىڭ ئى-
سمى نىمە؟ بۇ سەيىدلارنى قەيەرگە ئەكىتىپ
بارىسىز؟» دەپ سورىدى.

گۆر ئوغلى: «مەن بىر باياۋان كەز-
گۈچىمەن. ئاتا-ئانامنى بىلىمەيمەن. ھەتتا
ئۆز ئىسمىمىنىمۇ ئۇقمايمەن»، دەپ جاۋاب
بەردى. بۇ سەيياتلار نىيەتلىرىنى بۇزۇپ: «بۇ
سەيىدلارنى بىزگە بەرگىن!» دېدى. گۆر ئوغ-
لى: «ئەي ئاكىلار، سىلەر مەندىن چوڭ.
بۇ سەيىدلارنى مەندىن تالاشماي، باياۋان-
دىن ئوۋلاپ يەڭلار. مېنىڭ يىمەك-ئىچىمىگىم
باياۋاندىن، شىكار قىلىپ ئاران تاپقان نې-
مەتلىرىمنى سىزلەرگە ھەرگىز بەرمەيمەن!»
دېدى.

سەيياتلار دەرغەزەپ بولۇپ، تۆت تە-
رەپتىن كەمەن تاشلاپ گۆر ئوغلىنى يىقىتىپ
باغلىدى. ئاندىن ئۇلار گۆر ئوغلىنى بەلىخ
شەھرىگە ئاپىرىپ سېتىپ پۇلىنى تەڭ بۆلۈ-
شۈپ ئالماق ئۈچۈن، ئۇنى ئاتقا چىڭ باغ-
لاپ شەھرى بەلىخ تەرەپكە ئېلىپ ماڭدى.
ئۇلار مېڭىپ تۇرسۇن. ئەمدى بىر
كەلىمە سۆزنى مەھمۇرخاندىن ئىشتىك:

شۇ كۈنى شاھ مەھمۇرخان بىرنەچچە
كەمەندازنى ئېلىپ ھەممە ئەمراۋىرى بىلەن
شەھەرنىڭ سىرتىغا چىققان ئىدى. گۆر ئوغ-
لىنى ئېلىپ كەلگەن قاراقچىلار شەھەرنىڭ
ئالدىغا كەلگەندە، شاھ مەھمۇرخاننى كۆرۈپ
قېلىپ، ئارقىغا بۇرۇلۇپ، دەشت - باياۋانغا
قاراپ قاچتى.

شاھ مەھمۇرخاننىڭ كۆزى بۇ قاراقچى-

قىلىپ، بىرنەچچە ئاتىنىڭ ئىزى شەھرى بەلىخ تەرىپىگە كېتىپتۇ. ئەدەم ئاتلارنىڭ ئىزىنى يوقاتماي شەھەرنىڭ ئالدىغا كەلدى. قارىسا، بىرنەچچە ئادەمنىڭ ئۆلۈكى يولنىڭ چېتىدە يېتىپتۇ. ئۇ دەرھال بېرىپ ئۆلۈك لەرنىڭ ئارىسىنى ئىزلەپ، ئوغلىنى تاپالماي مۇلاھىزە قىلىشقا باشلىدى. ئەدەم ئويلىغان سېرى بېشى قېتىپ «ۋادەرىخ، ئوغلىمنى قا- راقچىلار تۇتۇپ كەتكەن ئوخشايدۇ»، دەپ كۆزىگە ياش ئېلىپ ئەتراپقا قاراپ تۇراتتى، شۇ ئەسنادا، باياۋان تەرەپتىن چاڭ-توزاڭ كۆتىرىپ ئادەم قارىسى كۆرۈندى. ئەدەم زەڭ سېلىپ كۆرگەندىن كېيىن «بۇ چوقۇم مەھمۇرخان دىگەن زالىم ئوخشايدۇ. قەدىم- قىلار دىۋىنى كۆرسەڭ، كۆزۈڭنى يۇم، دىگەن ئىكەن. ئۆزەمنى دالدىغا ئالاي. بۇ زالىم مېنى كۆرۈپ قالمىسۇن»، دەپ يولنىڭ بو- يىدىكى بىر توپ قۇمۇشلۇقنىڭ ئىچىگە كى- رىۋالدى.

ئەدەم قۇمۇشلۇقنىڭ ئىچىدە ماراپ ئولتۇرۇپ ئوغلىنىڭ شاھ ئالدىدا بىر ئاتقا مىنىپ، ئۇچىسىغا شاھانە كىيىملەر كىيىپ كې- تىپ بارغىنىنى كۆرۈپ: «ۋادەرىخ، بۇ زالىم پەرزەنتىمنى تۇتۇپ ئېلىپ ئۆزىگە نەۋكەر قىلىۋاپتۇ. ئۇ زالىمنىڭ قېشىغا بېرىپ ئوغلىمنى تەلەپ قىلسام، مېنى تۇتۇپ قېلىپ «ئەي قە- لەندەر قىزەمنى قەيەرگە ئېلىپ قاچتىڭ؟» دەپ تۇتۇپ ئۆلتۈرەر. ئوغلىمنىمۇ ساق قويىماس. ئوغلىمىزدىن ئايرىلىپ قانداق ياشارىمىز، جە- گەر پارەمدىن ئۆلمەي تىرىك ئايرىلىدىم»، دەپ يىغلاپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

تىلەپ بولماس قاشىغە بېرىپ،
ئاڭما ئۇغلۇم دىيار ئەتسۇن.
خۇدا زالىمغا قەھرى ئەيلەپ،
يامان دۈشمەننى خار ئەتسۇن.

زەشتلىرىنى ئاڭلاپ غەزەپكە كېلىپ «جاللات!» دەپ ۋاقىرىدى ۋە: «بۇ ئادەم ئوغرىسى قا- راقچىلارنىڭ بېشىنى كېسىڭلار! ھىچ كىشى مېنىڭ ۋاقتىمدا ئادەم ئوغرىلاپ ساتمىسۇن. ئادەملەر بىر بىرىگە دەخلى - تەرۇز قىلىم- سۇن!» دەپ بۇيرۇدى. جاللاتلار شاھنىڭ پەرمانىنى دەرھال بىجا كەلتۈردى. شاھ مەھ- مۇرخان گۆر ئوغلى ئىبراھىمغا شۇ يەردىلا شاھانە سەرىپايىلارنى كىيىدۈردى، قوسىغىنى تويغۇزۇپ ئۇنى ئۆزىگە نەۋكەر قىلىپ شىكار- غا ئېلىپ ماڭدى.

گۆر ئوغلى ئاتىسىدىن ئۈگەنگەن ھەر خىل سەيياتلىق ھۈنەرلىرىنى كۆرسىتىپ، نا- ھايىتى كۆپ بۇغا، ماراللىرىنى ئوۋلاپ كېلىپ شاھنىڭ ئالدىغا تاشلىدى. بۇ ئوغلىنىڭ يېشىنىڭ كىچىكلىكىگە باقمىي، سەيياتلىقتا كامالەتكە يەتكەنلىكى پادىشاغا يېقىپ قالدى ۋە «مۇ- شۇ كۈنگە قەدەر قېشىمدا خاس مەھرەم يوق ئىدى. بۇ ئوغلىنىڭ قولىدىن خېلى كۆپ ئىشلار كېلىدىغان ئوخشايدۇ»، دەپ گۆر ئوغ- لىنى ئۆزىگە خاس مەھرەم قىلغانلىغىنى جا- كالاپ شەھەرگە قايتتى.

پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى ئەدەمدىن ئىشتىڭ:

ئەدەم شۇ كۈنى پەرزەنتىگە رۇخسەت بەرگىنىگە ئۆزىمۇ خاتىرجەم بولالماي، ناماز ئەسىردىن كېيىن تاقىتى - تاق بولۇپ، بىچارە سەلىمگە سەۋرى قىلىشنى تاپىلاپ، گۆر ئوغ- لىنىڭ ئىزى بىلەن جاڭگالغا قاراپ ماڭدى. تاڭ ئاتقەچە ھىچ يەردىن پەرزەنتىنىڭ نە- شانىسى بولمىدى. ئالەم يورۇغاندىن كېيىن، ئەدەم بىر پىيادە كىشىنىڭ ئىزىنى تاپتى. ئۇ بۇ ئىزنى يۇتتۇرمەي خېلى ئۇزۇن يول يۈردى. بىر يەرگە كېلىپ كۆردىكى: بىرمۇنە- چە ئاتلارنىڭ ئىزى بۇ پىيادە ئادەمنىڭ ئىزى بىلەن قوشۇلۇپتۇ. پىيادە كىشىنىڭ ئىزى يو-

ئايىرىلىپ قالغىنىغا ئۆكۈنۈپ، ئۆز ماكانىغا
كېتىپ بېرىپ بۇ بېيىتىنى ئوقۇدى.

خۇداۋەندە ساڭا قويدۇم،
بالام كەتتى قاين ئەمدى؟
ئۆزۈڭدىن مەن سالام سوردۇم،
بىلەلمەسمەن قاين ئەمدى!

خۇدا ئوغلۇمنى نە قىلدىڭ،
ئىشارەت قىل ئۇنى سۆيىدۇڭ،
دۈشمەنلەردىن خالاس ئەتتىڭ،
باراي ئاڭلاپ قاين ئەمدى؟

ئۇنى سەن ئاسرىدىڭ ئاللا،
ھايات كۆردۈم بۈگۈن ئاللا،
كۆرەدۈرمەن يۈزىمىڭ ئاڭلا،
بولۇر مۈلكى قاين ئەمدى.

قىلالىسىمەن ئاڭلا تاقەت،
ماڭا يەتتى بۈگۈن ئاپەت،
بالامغا بەر ئۆزۈڭ راھەت،
ئىشى بولغاي قاين ئەمدى.

ئەدھەم سەن تولا غەم قىلما،
بەھەم بولسا ئۆلۈم باشقا،
كۆرەرسەن دۆلەتلەر ئاندا،
سوراي ئۇنى قاين ئەمدى.

ئەدھەم ئىلاجىسىز ئۆز ماكانىغا
قايتتى. مەلىكىمۇ بىتاقەت بولۇپ، شەمى
گۆرنىڭ تېشىغا چىقىپ: «ئەدھەم ئوغلۇمنى
قاچان ئېلىپ كېلەركىن»، دەپ، ئۇلارنىڭ
يولغا ئىنتىزار بولۇپ تۇراتتى، شۇ ئەسنادا
ئەدھەم ئۆزى يالغۇز يىغلاپ قايتىپ كەلدى.
مەلىكە يۈگۈرگەن پېتى ئەدھەمنىڭ ئالدىغا
بېرىپ بىتاقەتلىك بىلەن «ئوغلۇمىز قېنى؟»
دەپ سورىدى. بىچارە ئەدھەم «ئاھ بالام!»

بولۇپ زالىم ھەممىگە ئول،
ھەممە دۈشمەن تۇرۇر ئوڭ - سول،
دۇئاسى بولمىسۇن مەقبۇل،
جانىغە ئوت دىشۋار ئەتسۇن.

ئاخىر ئۆلگەي ئوشۇل زالىم،
بىلۈرسەن تەڭرىم ئەھۋالىم،
پەلەكنى ئاڭلا بەر جانىم،
ئۆزىنى ئاشكار ئەتسۇن.

قازاندا قاينىماي تاشقان،
بىلەلمەي تالىيى قاچقان،
خەلققە ھەددىدىن ئاشقان،
كەشنى بارچە خار ئەتسۇن.

قىلىپ ئەھلىگە بەسى كۈلپەت،
كشى يوق كۆرمىگەن زۈلمەت،
ئوغلۇم بىر كۈن قىلۇر ھىممەت،
چېپىپ شاھنى خار ئەتسۇن.

خوپ قىلدىڭ ئوغلۇمىزنى بەنت،
چىقارسۇن سېنى ئەھلى دەرت،
خۇنۇم ئالسۇن ئوشۇل پەرزەنت،
جاھاندا كارى زار ئەتسۇن.

ئۈزۈپ باشى ئېلىپ ئورنىن،
بېسىپ ئولتۇرسۇن ئۇنىڭ تەختىن،
خۇدا بەرسۇن ئوغلۇم بەختىن،
كۆرۈپ ئەل نامدار ئەتسۇن.

ئوغلۇدىن ئايىرىلىپ ئەدھەم،
بارادۇر ئوغلۇمىز بى غەم،
ياشم بولدى ئېقىپ شەبنەم،
ئېچىپ كۆككە بارار ئەتسۇن.

ئەدھەم مۆكۈپ ئولتۇرغان جايىدىن
تۇرۇپ، ھەسرەت - نادامەت ئىچىدە ئوغلۇدىن

سۆزلەڭ، بالىمىزغا نىمە بولۇپتۇ؟ كۆزىڭىز بىلەن كۆردىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى.
ئەدھەم مەلىكىگە ئوغلنىڭ ۋەقەلىرىنى بايان قىلىپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

قۇلاق سالغىل سەن سۆزۈمگە،
قۇرۇق قالدۇق قۇربانىمدىن.
قاراپ باقىغىل سەن يۈزۈمگە،
قۇرۇق قالدۇق جانانىمدىن.

نەچچە يىللار چېكىپ مېھنەت،
ئەمدى كۆردۈق دەردۇ ئاپەت،
قولدىن كەتتى ئەمدى دۆلەت،
قۇرۇق قالدۇق دەريانىمدىن.

پەرزەنتىمىز شىكار چىقىپ،
كېلۇر ئىكەن ھېرىپ - ئېچىپ،
قىرىق قاراقچى تۇتۇپ ئېلىپ،
قۇرۇق قالدۇق بەريانىمدىن.

تۇتۇپ باغلاپ ئاتقا چېتىپ،
بارۇر ئىكەن شەھەرگە ئېلىپ،
يولدا ئاتاڭ ئۇچراپ قېلىپ،
قۇرۇق قالدۇق دەريانىمدىن.

شاھ ئۆزىگە مەھرەم قىلىپ،
قايدا بارسا بىللە ئېلىپ،
ئوغلۇم ئاغا خىزمەت قىلىپ،
قۇرۇق قالدۇق ئارمانىمدىن.

ئەدھەم يىغلار ئوغلى ئۈچۈن،
ئاققان يېشى بولۇپ جەيھۇن،
باشىم كېتەر ئۇنىڭ ئۈچۈن،
قۇرۇق قالدۇق گىريانىمدىن.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان مەلىكىنىڭ كۆزلىرىگە ئالەم قاراڭغۇ كۆرۈنۈپ، ئوغلنىڭ

دەپ ئۆزىنى توختىتالماي زار - زار يىغلاپ تۇرۇپ بۇ بىيىتنى ئوقۇدى:

بۇ دۇنياغا كۆزۈم ئېچىپ،
تاپقان بالام كەتتى نىتەي.
زالىملارغا نەۋكەر بولۇپ،
ئۆز ئەيىبىدىن قاچتى نىتەي.

باقماس بالام زىنھار بۇيان،
كەتتى مەندىن نامۇ نىشان،
قالۇر ئاڭا ئۇشبۇ جاھان،
جانىمگە ئوت ياقتى نىتەي.

تاپار مېنى شاھ ئاختۇرۇپ،
ئۆزىگەي باشىمنى چاپتۇرۇپ،
قالغاي ئاتاسىز تەلىمۈرۈپ،
ئۆز يولىدىن كەچتى نىتەي.

ھالىمدىن ئول ئالسا خەبەر،
ئۆز دەردىگە سالسا نەزەر،
بولۇر ماڭا ئەمدى خەتەر،
ئەژدەر مېنى يۈتسە نىتەي.

ئاناسىغۇ ئۆيىگە كېتەر،
زالىم ماڭا ئۇرار خەنجەر،
خۇنۇم بالام ئالسا مەگەر،
دۇنيا تېپىپ قالدى نىتەي.

ئەدھەم تەلەپ قىلسا تاپار،
تېنى قارا گۆردە ياتار،
ئوغلۇم باشنى تېز ئۆزەر،
ئەھلى جېدەل قىلسا نىتەي.

ئەدھەمنىڭ جاۋاۋى قانائەتلىنەرلىك بولمىغانلىقى ئۈچۈن بىچارە سەلىمە: — ئەي غەمگۈزارىم، ئوغللىمىزدىن بىرەر خەۋەر ئالالىدىڭىزمۇ؟ ئوغللىمىز ھەققىدە ئوچۇقراق

ئىككىسى يىغىلىشىپ شەمى گۆردە ئولتۇرۇپ تۇرسۇن.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى گۆر ئوغلى ئىبراھىم بىلەن شاھ مەھمۇرخانىنىڭ ۋەقەلىرىدىن ئىشتىنىڭ:

رېۋايەتلەردە ئېيتىلىپتۇرلەركى، بىر كۈنى گۆر ئوغلى ئىبراھىم ئۆيىدە يالغۇز ئولتۇرۇپ ئاتا - ئانىسىنى سېغىنىپ، تاھارەت ئېلىپ ئىككى رەكەت ناماز ھاجەت ئوقۇدى. ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلىپ يالغۇز قالغىنىغا ھەسرەتلىنىپ ئىككى قولىنى دۇئاغا كۆتىرىپ: «ئەي پەرۋەردىگارا، مەندەك ئاجىز بەندەڭنى مېھرىۋان ئاتا - ئانامدىن ئايرىپ غەرىپ قىلىدىك. شەپقەتلىك ئاتا - ئانامنى بىر كۆرۈشكە نېسىپ قىلساڭ! سېنىڭ قۇدرىتىڭ ئۇلۇغدۇر»، دەپ بۇ مۇناجاتنى ئوقۇدى:

قادىرئاللا سۈننىڭ بىرلەن،
بىزگە نەزەر قىلساڭ كېرەك.
كەرىمنىڭ كۆپ لۇتقۇڭ بىرلەن،
بىزدىن خەۋەر ئالساڭ كېرەك.

ئەۋۋەل ئادەم سەفى ھەققى،
شەيس، ئىدرىس، نوھ ھەققى،
جۈملە ئۆتكەن نەبى ھەققى،
ماڭا رەھمى قىلساڭ كېرەك.

ئۆتتى ئوشۇل موسا، ھارۇن،
كۈشەندىسى ئېردى پىرئۇن،
توسقان ئېردى بەلىم بائۇن،
بىزدىن قەدەر ئالساڭ كېرەك.

ئول خېلىل ھەم ئىسمائىلى،
قۇربان قىلدى ئېزىز جاننى،
ئۆتكۈزۈمىدىڭ پىچاق كاننى،
بىزدىن گەزەر ئالساڭ كېرەك.

دەرت - پىراقىدا كۆز چەشمىسىدىن ھەسرەت يېشىنى تۆكۈپ زار - زار يىغىلىدى، گىھ ھۇشسىز كېتىپ، گىھ ھۇشقا كېلىپ ئۆزىنى توختىتالماي بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

سۇبھاناللا بۇ نە ئەلەم،
بولسا ماڭا ئاتام قىلۇر.
بۇ گۆر ماڭا بولدى بەھەم،
كىملىر تىرىك ماكان قىلۇر؟

بىزنى بۇ ئوتلارغا سېلىپ،
دەرت ئوقلىرى سىنەم تېشىپ،
قالدى يۈرەگىم ئۆرتىنىپ،
كۆيۈپ - پىشىپ تامام قىلۇر.

مۇڭلۇغ باشىم مۇڭسىز بولۇپ،
جان جىسمىمدىن چۈن ئايرىلىپ،
بۇ كۆز ياشىم تىنماي ئېقىپ،
بۈگۈن جاھان ھارام قىلۇر.

ئالەم ماڭا بولدى قەپەس،
ھىچ يوق مەندە ئارام نەپەس،
بولسا ماڭا روزى ئەلەس،
تىلەپ زەنن نىزام قىلۇر.

سورسا سوئال بالامدىن ئەل،
ئۆلتۈرمىگى شاھقادۇر سەھەل،
ئوغلۇم بىر كۈن تاپسا مەھەل،
جازاسىغا سالام قىلۇر.

سەلىمە دەر بىلىسە بالام،
شاھنىڭ ئۆمرىدىن قىلسا تامام،
رەھىمەت ئوقۇرلەر خاسۇئام،
شاد بولۇشۇپ كالام قىلۇر.

ئوغللىنىڭ دەرت - پىراقىدا ئەر - خوتۇن

سېنى رەنجىتكەن دۈشمەنلىرىڭدىن ئەنتىڭنى
ئېلىپ بېرەي»، دېدى. ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا
سوئال - جاۋاب بولدى.

سوئال:

ئول كۈن بولدۇڭ ئوغلاننىم نەۋكەرسەن ماڭا،
راستىڭ دىگىل ئوغلاننىم ئەرزىڭ سوراينى،
بىراۋ زۇلۇم قىلغان بولسا دىگىل سەن ماڭا،
ئەرزىڭنى دىگىل ماڭا دادىڭ سوراينى.

جاۋاب:

شەھىنشاهىم سورساڭ مېنىڭ ئەرزىمنى،
ئاتام بىرلەن ئانامدىن قالدىم، يىغلايمەن.
سورىما مەندىن ھالۇ ئەھۋال دەردىمنى،
ئاتام بىرلەن ئانامدىن قالدىم يىغلايمەن.

سوئال:

كىم ئوردى ئېيت، كىم سوقتى ئېيت، بېرەي داد،
كۆپ يىغلىما مۇندىن كېيىن بولغىل شاد،
سېنى ئەيلەيىن بۇ غەملەردىن ئازات،
پۇلسىز بولساڭ بۈگۈن ئۇنى بېرەيىن.

جاۋاب:

مەندىن سورساڭ ئەسلا يوقتۇر ھېچ دەردىم،
ئاتام مازاراتىن كۆرمەك خىيالىم،
ھاجىتىم يوق مالۇ دۇنيادىن شاھىم،
مۇقەممىدىن ئايرىلىپ قالدىم، يىغلايمەن.

سوئال:

مەندىن قورقما گۇناھىڭدىن ئۆتۈمەن،
سېنىڭ ئۈچۈن زەھەر خۇناپ يۇتۇمەن،

مەككە بىنا قىلدى خېلىل،
قوبۇل قىلدىڭ رەببىم جېلىل،
يەتكۈز مېنى ئەلۋەل ئەلىل،
بىزگە بەھرى بەرسەڭ كېرەك.

ئەيسا، مەريەم ئۆتتى يىغلاپ،
كۆككە چىقتى قەۋمىن تاشلاپ،
كۆپ يىغلىدىم كۆزۈم ياشلاپ،
بىزگە ھۈنەر بەرسەڭ كېرەك.

كەتتى جاھاندىن باش بولۇپ،
بىزلەرنى دەپ كۆپ ئاھ ئۇرۇپ،
مېھراج ئۆزى سەندىن تىلەپ،
بىزدىن زەرەر ئالساڭ كېرەك.

تۆرت يارى ئول تەڭ با ساپا،
ھەسەن - ھۈسەندەك كەر بالا،
ئۆتتى جەمى ئەنبىيائ،
بىزگە رەھىم قىلساڭ كېرەك.

قويغان ماڭا ئىبراھىم ئات،
ئېرۇر ماڭا بۇ ئەللەر يات،
زالىم قولىدىن بەر نىجات،
بىزدىن ئەسەر ئالساڭ كېرەك.

گۆر ئوغلى كۆزلىرىدىن مۇنەججاق،
مۇنچاق ياش تۆكۈپ، پەيغەمبەر، ئەنبىيا -
لارنى شەپقى كەلتۈرۈپ مۇناجات ئوقۇپ
ئولتۇراتتى، شاھ مەھمۇدخان ئۇنىڭ
ھوجرىسىغا كىرىپ كەلدى ۋە ئۇنىڭ
قىلىڭىگە قاراپ قولىنى كۆتىرىپ يىغلاپ
دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە ئاڭا:
«ئەي ئىبراھىم، سەن بىرەر دەرتكە
مۇپتىلا بولدۇڭمۇ؟ ئۆيدە ياغۇز ئولتۇرۇپ
مۇنچە يىغلىشىڭنىڭ سەۋىيىسى نىمىدۇر؟
ھەرقانداق دىردىڭ بولسا ماڭا ئېيت،

ھالىڭ دىگىل راۋان دىدىم ئوغلۇمىمەن،
قايسى ھاجەت سەندىن چىقسا قىلايىن.

جاۋاپ:

ئەرزىم شولندۇر شاھا مۇلكۇم بىر كۆرسەم،
ئاتام مازاراتىن كۆزۈمگە سۈرتسەم،
ئىچ دەردىمنى چىقىرىپ ئاندىن مەن كەلسەم،
ئول كۈن ئانام مەندىن قالدى، يىغلارمەن.

سوئال:

ئول مازارات قايندادۇر ماڭا دە،
مالۇ مۈلكۈڭ ئاتا - ئاناڭ قايندە،
خەلقلىرىڭنى يوشۇرسەن بۇ يەردە،
جايىڭ دىگىل بۈگۈن جاۋاپ بېرەيىن.

جاۋاپ:

سورساڭ مەندىن شاھىم ئاتام ئېتىنى،
بادى خازان ئۇچۇرغاندۇر خېتىنى،
ماكان ئەيلەپ بىزلەر يەرنىڭ تېگىنى،
ئول كۈن كالام مەندىن قالدى يىغلارمەن.

سوئال:

بىز ئىككىمىلەن بېرىپ كۆرۈپ كېلەيلى،
تۇپراقنى ياساپ قويۇپ يانايلى،
تاملا سېلىپ گۈمبەز بىنا قىلايلى،
باشلا مېنى بۈگۈن مەن ھەم بارايىن.

جاۋاپ:

سۇلتان دۇرسەن ساڭا بارماق ئار تۇرۇر،
گۈلزار ئەمەس ئول يەر بەسى خار تۇرۇر،
ئۇششاق - چوڭلار گۈل يۈزۈڭگە زار تۇرۇر،
ئاتام بىرلە ئانامدىن قالدىم، يىغلارمەن.

سوئال:

جاۋاپ بەردىم مەھمۇرلۇغۇم بىلۇرسەن،
بۈگۈن بېرىپ ئەرتە يېنىپ كېلۇرسەن،
تېز كەلمىسەڭ سۆزۈم تەھقىق ئۆلەرسەن،
سەن كەلگۈنچە مەن ھەم دۇئا قىلايىن.

جاۋاپ:

گۆر ئوغلى دەر ئاتىمنى سەن ئىشىتىسەڭ،
رۇخسەت بېرىپ ماڭا جاۋاپلار بەرسەڭ،
ھايال بولماي كېلەي ئەگەر سەن بىلسەڭ،
ئول كۈنى مەن بۇبامدىن قالدىم، يىغلارمەن.

گۆر ئوغلى شاھ مەھمۇرخانىنىڭ بۇندە -
داق ياخشى سۆزلىرىدىن تەسلىنىپ،
پەگاغا چۈشۈپ تازىم بىجا كەلتۈردى ۋە:
«ئەي پادىشاھى ئالەم، بۈگۈن كېچە ئاتام - ئانام
چۈشۈمگە كىرىپ قاپتۇ، شۇڭا كۆڭلۈم
يېرىم بولۇپ يىغلىدىم. ئەي كىرەملىك
شاھىم، مۇشۇ كۈنگە قەدەر ماڭا ھىچ كىم -
دىن دىل ئازار يەتمىدى. كەممىنە پىقىرگە
رۇخسەت بەرسىلە، ئاتا - ئانامنىڭ تۇپرىغىغا
بېرىپ دۇئا قىلىپ كەلسەم!» دىدى.

شاھ مەھمۇرخان گۆر ئوغلىغا: -
رۇخسەت بېرەي، لېكىن بۈگۈن بېرىپ،
ئەتە ناشتا ۋاقتى بىلەن قايتىپ كېلىسەن.
ئەگەر مۇھەلت ئېشىپ كەتسە، كەينىڭدىن
ئادەم ئەۋەتىپ ئەكەلدۈرۈپ، بېشىڭنى
كېسىمەن! دىدى.

گۆر ئوغلى شاھتىن رۇخسەت ئېلىپ
يەنە بىر تازىم بىجا كەلتۈردى ۋە ئارغىماققا
مىنىپ بەلىخ شەھرىدىن چىقتى.

ئۇ مېھرىۋان ئاتا - ئانىسىنى تېپىزەك
كۆرۈش مەقسىدىدە ئاتنى شامالەك چاپتۇ -
رۇپ، سەككىز پەرسەڭلىك يولنى ئىككى
ئاش پىشىم ۋاقت ئىچىدە باستى. شە گۆرگە

دېدى بارغىل جاۋاپ بەردىم،
دىبان سۆزىنى ئادا قىلدى.

گۆر ئوغلى دەر بالاڭدۇرمەن،
غېرىبى بىناۋاڭدۇرمەن،
رەپىقى مۇددىئاڭدۇرمەن،
بالا قىلدى خۇدا قىلدى.

گۆر ئوغلى يىغلاپ تۇرۇپ، بېشىدىن
ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بايان قىلدى.
ئۈچەيلىن يېرىم كېچىگە چە ھال - مۇڭ
تۆكۈشتى.

ئەتەسى گۆر ئوغلى سەھەر تۇرۇپ
ناشتا قىلغاندىن كېيىن، ئاتا - ئانىسى بىلەن
خوشلاشماقچى بولۇپ: «ئەي بۇزۇكۋار ئاتا،
ئەي مېھرىۋان ئانا، ماڭا رۇخسەت بېرىڭلار!
مۇندىن زىيادە ھايل بولۇپ قالسام، زالىم
شاھ كەينىمدىن ئادەم ئەۋەتسە، ھەممىمىز
ھالاك بولىمىز. خۇدا خالىسا مەن سىلەرنى
يوقلاپ تۇرىمەن»، دەپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

رۇخسەت بېرىڭ كەتتىم ئاتام،
كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.
دۇئا قىلىڭ ھەر سۈبھى شام،
كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

زالىم مېنى ئالدى تۇتۇپ،
نەۋكەر بولغىل سەن ماڭا دەپ،
يۈردۈم ئاتا، قانلار يۇتۇپ،
كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

قىلىڭ ئاتا ماڭا دۇئا،
داڭم تىلەڭ ھەقتىن پانا،
پەلەك قىلدى بىزنى جۇدا،
كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

سائەت ئۆتۈپ كەتسە ئىشىم،
غەمگە تولۇر ئىچى - تېشىم،

ئون چاقىرىم يول قالغاندا، ئۇ ئاتىدىن
ئۆزىنى تاشلاپ: - ئەي مېھرىۋان ئاتا، ئەي
جان - جىگەر ئانا، قايدا سىلەر؟ دەپ يۈگۈر -
گەن يېتى شەمى گۆرنىڭ بېشىغا يېتىپ
كەلدى. ئاندىن ئالدىراشچىلىقتا يىقىلىپ،
پۇتلىشىپ شەمى گۆرنىڭ ئىچىگە كىرىپ،
ئەسسالامۇئەلەيكۇم! دەپ ئاتا - ئانىسىنىڭ
ئايىقلىرىنى يۈز - كۆزىگە سۈرتۈپ بېشىدىن
ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى مۇنداق بايان
قىلدى:

ئايا جانىم پەدەر ئاڭلاڭ،
پەلەك بىزنى جۇدا قىلدى.
سۆزۈم باشتىن تۇرۇپ تىڭلاڭ،
يۈرەك باغرىم يارا قىلدى.

سىزدىن رۇخسەت ئېلىپ چىقتىم،
تولا كىيىكلەرگە دام قويدۇم،
سەيدىلارنى مەن ئېلىپ يۈردۈم،
قاراقچىلار جاپا قىلدى.

ئېلىپ يۈردى مېنى باغلاپ،
ساتاي دەپ شەھەرنى چاغلاپ،
يۈرەگىمنى ئۇلار داغلاپ،
ئۇلۇغ يولنى بىزا قىلدى.

قاراقچىغا ئول شاھ ئۇچراپ،
تۇتۇپ ئالدى تامام باغلاپ،
باشنى كەستى تون چولغاپ،
پەلەككە شاھ ئىزا قىلدى.

خۇدا ساقلاپ مېنى ئاندا،
مەھرەم ئەيلەپ ئول كۈن يولدا،
ئۆزۈم شائىر ئەمەل قولدا،
سوراپ ۋاقتى سادا قىلدى.

ئول شاھ سوردى مېنىڭ ئەرزىم،
ئاڭا ئېيتتىم تامام دەردىم،

دەپ بۇيرۇيدۇ. سىز بۇيرۇغان خىزمەتنى
 بېجىرىپ كەلمەك ئۈچۈن بېلىڭىزنى چىڭ
 باغلاڭ! لېكىن سىز يولدا ئېزىپ قالسىز.
 بىرقانچە كۈندىن كېيىن بىر چاھار باغ
 نىڭ ئالدىغا كېلىسىز. ئۇ چاھار باغنىڭ
 ئىچىدىن ساھىبجامال بىر قىز ئالدىڭىزغا
 چىقىپ، ناز - كەرەشمە بىلەن سىزنى چاھار
 باققا تەكلىپ قىلدۇ. شۇ چاغدا سىز باققا
 كىرىڭ. ئۇ قىزنىڭ ئىپتىقان سۆزلىرىگە
 بىجانبىل ئەمەل قىلىڭ! زىنھار ئۇنىڭ سۆزىدىن
 چىتماڭ. شۇ قىزنىڭ سەۋىۋى بىلەن
 مۇرادىڭىز ھاسىل بولۇر ۋە ئۆلۈمدىن نىجات
 تاپارسىز. ئاندىن سۇلتانلىق تەختىگە چىقىپ
 ئولتۇرىسىز.

ئەدەم كۆزلىرىنى يۇمۇپ، باتىن
 كۆزلىرىنى ئېچىپ، كەشىپى كارامەتلىرى
 بىلەن گۈر ئوغلنىڭ ئالدىغا ئۇچرايدىغان
 ئىشلارنى بىر - بىر ئېيتىپ بەردى. ئاندىن
 ئوغلنىڭ بېشىدىن - ئايىغىغىچە قاراپ ئاي -
 رىلغۇسى كەلمەي يىغلاپ تۇرۇپ مۇنداق
 دىدى:

بالام سەندىن رازىدۇرمەن،
 سەن ھەم رىزا بولغىل ئەمدى.
 كۆرەر كۈندىن ئادادۇرمەن،
 يېقىن كەلدى قازا ئەمدى.

كۆرەرسەن مېنى ئۆلتۈرسە،
 قارا يەر ئىچىرە كۆمدۈرسە،
 ئاناڭغا زۇلۇم يەتكۈرسە،
 چىقارما ياش راۋا ئەمدى.

داۋاسىز دەرەتكە قالغايىسىز،
 زالىمنىڭ باشىنى ئۆزگەيسىز،
 بەلىخ شەھرىنى سورىغايىسىز،
 بولۇرسىز پادىشاھ ئەمدى.

يەتمەس بۇ يەرگە ناللىشىم،
 كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

كەلدىم تىلەپ رۇخسەت ئاران،
 كەلسە ئىزلەپ سوراپ بۇيان،
 بىزگە بولۇر ئۇرسا زىيان،
 كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

گۈر ئوغلى دەر يىغلار ساڭا،
 دۇئا قىلىڭ ئاتا - ئانا،
 نەۋكەر بولدۇم ئول كۈن ئاڭا،
 كېتەي بۈگۈن بەلىخ شەھرىگە.

ئەدەم پەرزەنتىگە قاراپ دۇئا قىلىپ
 مۇنداق دىدى: كۆزۈمنىڭ نۇرى، بېلىمنىڭ
 مادارى ئوغلۇم، سىز ھەم بىزلەردەك مۇشە
 پىق ئاتا - ئانىڭىزدىن رازى بولۇڭ. ئەي
 ئوغلۇم، ئۇ زالىم پادىشاھ يېقىن كۈنلەردە
 پېقىر ئاتىڭىزنى سىزنىڭ ئالدىڭىزدا كۆزدە
 ئىگىزگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ شېھىت قىلدۇر.
 ئانىڭىزنى ھەم بۇ شەمى گۆردىن ئېلىپ
 چىقىپ ئۆلتۈرمەكچى بولغاندا، شاھنىڭ ۋە -
 زىر - ۋۇزرالىرى ئۇنىڭ گۇناھىنى تىلەپ
 ئالۇر. ئاندىن زالىم پادىشاھ ئۇنى سۆرەپ -
 قىيناپ شەھەرگە ئېلىپ كېتۈر. سىزگە شۇنى
 ئېيتىپ قويايىكى، بۇ ۋاقىتتا ھەرگىز كۆزدە
 ئىزنى ياشلاپ پىغان چەكمەڭ! زالىم شاھ
 گۇمانلىنىپ سىزگە زىيان يەتكۈزمەسۇن.
 سىزدىن ئۆمەيدىم شۇكى، مېنى شېھىت قىل -
 غاندىن كېيىن تۇپرىغىمغا كېلىپ پات -
 پات دۇئا قىلىپ تۇرۇڭ! روھىم سىزدىن
 شات بولسۇن. كۈنلەردىن بىر كۈنى زالىم
 پادىشاھنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپ سىزنى يوقاتماق
 ئۈچۈن، يەتتە - سەككىز كۈنلۈك يەرگە ئۈچ
 كۈندە بېرىپ كېلىسەن، ئەگەر ئۈچ كۈندە
 ئىشنى بېجىرىپ كەلمەسەڭ كاللاڭنى ئالىمەن،

ئول زىكرىيادەك ئىگراتىپ،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

ئۆزۈڭنى تاشلاپ ئوتقا سەن،
قىلىدېڭ ئۆزۈڭنى ئاندا بەند،
يىغلار ئاتاڭ ئاناڭ بىلەن،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

قالدىم يۈرەك قانغا تولۇپ،
قەقىنىس كەبى رەڭگىم سۇلۇپ،
ئاتا - ئاناڭ بىرگە بولۇپ،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

زالىم ئاتام قىلسا زۇلۇم،
بولغاي قارالغىدىن ئويۇم،
يىغا بىرلەن ئۆتەر كۈنۈم،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

ئانام سەلىمە دەرمۇ سىز،
كەتكىل قاشىمىدىن تېز - تېز،
ئاتا - ئاناڭ بىز ئىككىمىز،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

مەلىكە سەلىمەمۇ ئوغلىغا رۇخسەت
بەردى. گۆر ئوغلى ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلا -
خۇسى كەلىجەي، كۆزلىرىدىن يامغۇردەك
ياش تۆكۈپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

سەھەر ۋاقتىدا تولغاق يەپ،
مېنى تۇققان ئانامدۇر سەن،
بۆشۈگۈمنى تەۋرىتىپ،
ھىچ ئۇيمىغان ئانامدۇرسەن.

ئۆزۈم بۇ يەرنى تاشلارمەن،
دۈشمەن قاشىغا بارۇرمەن،
غۇربەتلىكتە يىغلارمەن،
قاراپ قالغان ئانامدۇرسەن.

كشىگە ئېيتما سىرىڭنى،
چىقارما ئەسلى ئاھىڭنى،
كىمەرسە بىلسە ھالىڭنى،
بولۇر كۆپ ماجرا ئەمدى.

ھايال بولماي بېرىڭ يولدا،
خىياللار كۆپتۈر ئول شاھدا،
ئۆزۈڭنى ئاسرا بارغاندا،
دۇئا قىلغىل ماڭا ئەمدى.

ئاتاڭ ئەدھەم قويۇپ دۇنيا،
گۇمان قىلۇر سەندىن ئول گۇمراھ،
ئىمانىم مەشغۇلۇم ئاللا،
تاپالمايمەن داۋا ئەمدى.

ئەدھەم سۆزىنى تۈگىتىپ، گۆر ئوغ -
لىغا رۇخسەت بەرگەندىن كېيىن، مەلىكە
گۈل سەلىمە ئوغلىنىڭ ئالدىدا يىغلاپ تۇ -
رۇپ: «ئەي چەشمە چىراغىم ئوغلۇم، مەن -
دەك زەئىپ مۇشپىق ئاناڭنى تاشلاپ
كېتەر بولدۇڭ. خەير، دىلىمنىڭ باھارى،
مېنى ئاللاغا تاپشۇردۇم!» دەپ بۇ نەزمىنى
ئوقۇدى:

جىگىرىم جانىم بالام،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.
مۇندا تۇرماق ساڭا ھارام،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

ئەدھەم كەبى يۇرت تاشلىدىم،
جۇرجىسقا ئوخشاش قاينىدىم،
يەھيا سۈپەت قان يىغلىدىم،
ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

مۇساغا ئوخشاش باقى لەپ،
ئەيسا كەبى كۆككە چىقىپ،

گۆرنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئاللاننىڭ تائەت -
ئىبادىتىگە مەشغۇل بولۇپ تۇرسۇن.
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى گۆر ئوغلى
ئىبراھىمدىن ئىشتىنىڭ:

گۆر ئوغلى ئاتا - ئانىسىنىڭ ئالدىدىن
كۆز يېتىم يەرگە بېرىپ ئارغىماققا مىنىدى
ۋە مەزىلىلەرنى ئارقىغا تاشلاپ شەھرى
بەلىخقە يېتىپ كەلدى. ئاتنى جايلاپ قو -
يۇپ ئوردىغا كىرىپ شاھ مەھمۇرخانغا تا -
زىم بىجا كەلتۈردى.

پادىشا مەھمۇرخان: «ئەي گۆر ئوغلى
ئىبراھىم، ئولتۇر، ئاتا - ئانىڭنىڭ تۇپرىغىغا
بېرىپ دۇئا قىلىپ كەلدىڭمۇ؟» دەپ سورى -
دى. گۆر ئوغلى جاۋاپ بېرىپ كۆرسىتىل -
گەن جايدا ئولتۇردى.

ئەلقسە: ئارىدىن بىر نەچچە كۈن
ئۆتۈپ، بىر كۈنى پادىشا مەھمۇرخاننىڭ
كۆڭلىدە شىكار قىلماق ھەۋسى پەيدا بول -
دى ۋە گۆر ئوغلىنى ئۆز ئورنىدا قويۇپ
ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى، لاۋا - لەشكەرلىرى بى -
لەن دەشت - باياۋان تەرەپكە راۋان بولدى.
گۆر ئوغلى شاھنىڭ ئورنىدا دەرتىمەن -
لەرنىڭ ئەرەزىنى ئادالەت بىلەن سوراپ
يامانلارنىڭ جازاسىنى بېرىپ ھۆكۈم يۈرگۈ -
زۇش بىلەن مەشغۇل بولدى. شەھەر خەلقى
گۆر ئوغلىنىڭ ئادىللىقىغا تەشەككۈر ۋە
ئاپىرىنلار ئوقۇپ، بۇ نەۋكەر يىگىتكە پادى -
شالىق يارىشىدىكەن، كەم - كۈتسىز پادىشاغا
لايىق يىگىت ئىكەن، دىيىشتى.

بىر كۈنى گۆر ئوغلى بېرىلگەن ئاش -
نى زەرچاپ داستىخانغا يۆگەپ قويۇپ ئان -
دىن بىر دوستىنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە:
«ئەي بۇرادەر، بۈگۈن ئۇستىخانلىرىم ئىچەپ
ئاغرىپ، بېشىم قىيىۋاتىدۇ. ئوردىدا پۇقرا -
لارنىڭ ئەرەزىنى سورىيالمىدىغان ئوخشايدى -
مەن. ئەتىگەچە مېنىڭ ئورنۇمدا ئوردا

ئاتام قورقۇتتى كۆپ بىزنى،
كېتەر ئېرىمىش ئېلىپ سىزنى،
خۇدا بەرسە ماڭا ئىزنى،
نەزەر سالغان ئانامدۇرسەن.

گۆر ئوغلى دەر شۇ سائەت،
قىلاي تەسبىھنى مەن ئادەت،
سالۇرمەن شاھقا كۆپ غارەت،
جاۋاپ بەرگىل، ئانامدۇرسەن.

گۆر ئوغلى ئىبراھىم ئاخىرى ئىلاجە -
سىز ھالدا ئاتا - ئانىسى بىلەن خوشلىشىپ
يولغا راۋان بولدى.
ئەدھەم ئوغلىنىڭ قارىسى كۆزىدىن
يۈتكىچە يىغلاپ تۇرۇپ، بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

كەتتىڭ بالام مېنى تاشلاپ چۆللەرگە،
دىدار قالدى قىيامەتكە باقى راق.
يىغلاپ قالدى ئاتاڭ قاراپ يولۇڭغا،
كۈنۈم پۈتتى ئاناڭ قالدى تاقى راق.

خۇدا بەرسۇن ساڭا ھىممەت غەيرەتنى،
قويماغىل سەن زىنھار شەۋكەت، ئەدەپنى
كۆرگىل بالام سۇلتان بولۇپ دۆلەتنى،
قىلسا شېھىت، بالام تۇرغىل نېرىراق.

ھارام بولدى تۇرماق ماڭا بۇ دۇنيا،
ھىچ تاپمىدىم سەندىن ئۆزگە ئاشىنا،
شېھىت قىلسا ئول كۈن مېنى پادىشا،
ئەجەل يەتسە ماڭا يوقتۇر ساقىراق.

ئۈمىدەت ئېردىم مۇستاپاغا ئەزەلدە،
بۈگۈن قالدىم جان ۋەھىمدىن ئىگرانە،
كېتەر ۋاقىتنىڭ يەتتى ئەدھەم چىناندە،
ئىمان بەرسە ماڭا ئىگەم ئالراق.

ئەدھەم بىلەن مەلىكە سەلىمە شەمى

لاپ كۆرۈشتى، ئۇ ئېلىپ كەلگەن تائامنى ئاتا - ئانىسىنىڭ ئالدىغا ئەدەپ بىلەن قو - يۇپ، ئۇلارنى تائامغا تەكلىپ قىلدى. ئانىسى: - ئەي جىگەر پارەم بالام، بۇ ئاشنى بىز يىمەيمىز. بىزلەرگە زالىمنىڭ تائامى ھال - رامدۇر. سەن كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ خىزمە - تىنىنى قىلسەن. بۇ تائامنى ئۆزەڭ يىگىن، ساڭا ھالاللدۇر»، دېدى.

گۈر ئوغلى ئاتا - ئانىسىغا قاراپ: «ئەي ھۆرمەتلىك ئاتا، ئەي مېھرېۋان ئانا! بۇ تائامنى مەن سىزلەرنى يەرمىسەن دەپ ئەكىلىپتەنمەن، يىمەسەڭلەرمۇ مېنىڭ يۈز - خا - تىرىم ئۈچۈن قولۇمدىن ئېلىپ ئەكىرىپ قو - يۇڭلار، مەن كەتكەندىن كېيىن جان - جاز - ۋارلارغا تۆكۈپ بېرەرسەلەر. مەن ناھايىتى ئالدىراپ كەلدىم. ئەي مېھرېۋان ئانا، كەم - نە ئوغلۇڭىزغا رۇخسەت بېرىڭ، قايتىپ كې - تەي!» دەپ رۇخسەت سورىدى.

گۈر ئوغلى:

خوش قېلىڭلار يىغلاشمايىن،
جانىم ئانام تا كۆرگۈنچە.
ياشىڭنى سەن قىلما ئېقىن،
كەڭبىم ئانام تا كۆرگۈنچە.

ئانىسى:

رۇخسەت بېرەي پات - پات كېلىڭ،
يولدا كۆزۈم بولماغۇنچە.
كېلىپ بىزدىن سوئال قىلىڭ،
يولدا كۆزۈم بولماغۇنچە.

گۈر ئوغلى:

ئەي ئانا سەن كۆپ قىلما غەم،
بىر ۋاقىتنى تاپسام مەن ھەم،

خىزمىتىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرسىڭىز! دەپ ئۆز خانىسىغا قايتتى. ئۇ ناماز خۇپتەندىن كېيىن زەرباپ داستانغا يۆگەپ قويغان ئاشنى قولغا ئېلىپ، ئارغىماققا مىنىپ ئۆ - زىنى ھەچكىمگە بىلىنىدۇرمەي شەھەردىن چىقىپ، ئانا ماكانىغا راۋان بولدى. ئۇ، شەمى گۈرنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتتىن چۈش - تى، گۈرنىڭ ئىچىگە بېشىنى تىقىپ تۇرۇپ ئاتا - ئانىسىغا قاراپ مۇنداق دېدى:

ئەسسالامۇئەلەيكۇم پەدەر ۋالدىم،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.
ئۆزۈڭدىن ئايرىلىپ كۆپ تارتتىم ئەلەم،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.

پەلەك سالىدى ماڭا دەردۇ ئەلەمنى،
قاچساق كېرەك دىيار تۇتۇپ ئەجەمنى،
مۇندىن كەتسەك كۆرمىگەيمىز ئەلەمنى،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.

يا ھىندۇستان، مازانداران قاچايلى،
چىراغ يەڭلىغ بىز بۇ يەردىن ئۇچايلى،
يا جەڭ ئۈچۈن جاندىن كېچىپ چىقايلى،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.

ئىش پۈتمىگەي مۆكۈپ چۆكۈپ يوشۇرۇنۇپ،
ئول زالىمدىن قېچىپ يۈرۈپ قورقۇشۇپ،
ياتارمىزمۇ گۆرگە كىرىپ مۆكۈشۈپ،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.

گۈر ئوغلەمەن، كەلدىم چېپىپ شۇ سائەت،
بىر تاۋاق ئاش ئېلىپ كەلدىم بۇ ھالەت،
ھەقتىن كەلگەن سىزگە رىسقى زىياپەت،
بۈگۈن ساڭا مۇشتاق مەن ياكۇر.

گۈر ئوغلى ئاتا - ئانىسى بىلەن يىغ -

ئاللا ماڭا قىلسا كەردەم،
كەئىبىم ئانام تا كۆرگۈنچە.

ئانىسى:

كۆپ قىلۇرمەن غەم سەن ئۈچۈن،
سەن قايغۇرما كۆپ مەن ئۈچۈن،
كۆڭلۈڭ داۋام خۇرسەن ئۈچۈن،
يولدا كۆزۈم بولماغۇنچە.

گۆر ئوغلى:

سەنسەز نىچۈك راھەتتىمەن،
كۆڭلۈم تىلەك ھاجەتتىمەن،
ھەر كۈندە يۈز ئاپەتتىمەن،
جانىم ئانام تا كۆرگۈنچە.

ئانىسى:

مەۋلۇم ئىگەم قىلسا خىتاپ،
سەن كۆرمە ھىچ ئەسلا ئازاپ،
خاك ئەھلىنى كۆرمەك ساۋاپ،
يولدا كۆزۈم بولماغۇنچە.

گۆر ئوغلى:

گۆر ئوغلى دەر بولدۇم ھايال،
زالىمدا بار يۈزىڭ خىيال،
بىلسە بىراۋ كەلمەك مەھال،
كەئىبىم ئانام تا كۆرگۈنچە.

ئانىسى:

سەلىمە دەر جانىم بالام،
دۇئا قىلاي سىزگە داۋام،
قىلغان ئىشىڭ بولسۇن تامام،
يولدا كۆزۈم بولماغۇنچە.

گۆر ئوغلى ئىبراھىم ئاتا - ئانىسىدىن
رۇخسەت ئېلىپ، بىر پەرسەڭ يەرگە پىيادە
بېرىپ ئاندىن ئارغىماققا مىنىدى. ئۇ، تاڭ
يورۇش بىلەن تەڭ يېتىپ كېلىپ، دەرۋازا
ئېچىلغان ھامان شەھەرگە ئۇچقاندەك كىرىپ
كەتتى، ئاتنى جايلاپ قويۇپ، كۈن ئۆرلە -
گەندە ئوردىغا كىردى.

گۆر ئوغلى ئىبراھىمنىڭ دوستى: ئەي
بۇرادەر، ئىككى كۈندىن بۇيان سىزنى كۆر -
مىدىم. قەيەرگە كەتتىڭىز؟ - دەپ سورىدى.
گۆر ئوغلى: ئەي بۇرادەر ئەزىز! مەن سىز -
گە بىتاپ بولۇپ قالدىم دىمىدىممۇ؟ بۇ ئىك -
كى كۈندىن بېرى ئۆيدە يېتىپ تەرلەنگەن
ئىدىم، بۈگۈن سەھەر ئورنىمىدىن قوپسام خې -
لى يېنىمىڭلارغا شىپا تېپىپتىمەن. مانا ھازىر
ئۆيىدىن كېلىشىم، - دېدى. دوستى گۆر ئوغ -
لىغا تەختنى بىكارلاپ بەردى. ئۇ تەختكە
ئولتۇرۇشى ھامان ھەر تەرەپتىن دەرتىمەنلەر
كېلىپ دەرت ئېيتقىلى تۇردى. گۆر ئوغلى
بۇ دەرتىمەنلەرنىڭ داۋاسىنى سوراپ بىر -
نەچچە كۈننى ئۆتكۈزدى.

ئەللىسى: بىر كۈنى شاھ مەھمۇر -
خان ۋەزىر ۋە ئەمىرلىرى بىلەن شىكاردىن
قايتىپ كېلىپ تەخت ئۈستىگە چىقتى. ئاندىن
ئوردىدا قالغان ئەمىرلەرگە، مەن شىكارغا
چىقىپ كەتكەن ۋاقىت ئىچىدە گۆر ئوغلى
پۇقرالارنىڭ ئەرزىنى قانداق سورىدى؟
دەپ سوئال قويدى. ئەمىرلەر: «ئەي پادى -
شاھى ئالەم، گۆر ئوغلى پۇقرالارنىڭ ئەر -
زى ئەھۋالىنى ئادىللىق بىلەن سورىدى. ئۇ -
نىڭ ئىشلىرىدىن قىلچىمۇ سەۋەنلىك كۆرمە -
دۇق، - دەپ جاۋاپ بەردى.

شاھ مەھمۇرخان بۇ سۆزلەرنى ئىشە -
تىپ، بىننەيەت شات بولۇپ گۆر ئوغلىنىڭ
ئىززىتىنى تېخىمۇ يۇقۇرى كۆتەردى. ئارىدىن
بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن شاھ

نىڭ شەھەر سەھراىرىنى تاماشا قىلىشقا چىقتى. ئەلقىسىمى: شۇ شەھەردە شاھ مەھمۇر-خانىنىڭ قىزى گۈل سەلىمە ئايىمنى ئەمدۈر-گەن بىر ئىنىگىئانا بار ئىدى. ئۇ گۈل ئوغلىنى بىر كۆرۈش بىلەن ئۇنى گۈل سەلىمىگە ئوخشىتىپ، دەرھال ئوردا ئىچىگە كىرىپ شاھ مەھمۇر-خانىنىڭ خوتۇنى مەلىكە گۈلرۇخ ئايىمىگە: «ئەي مەلىكە، بەلىخ شەھەرىدىن يىگىرمە نەپەر نەۋجۇۋان يىگىت كەلپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر يىگىتنى كۆر-دۈم. ئۇ يىگىت غايىپ بولۇپ كەتكەن گۈل سەلىمە ئايىمىگە ئەجەپ ئوخشايدىكەن»، دەپ گۈل ئوغلىنىڭ تەۋسىيىسىنى قىلدى، بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان گۈلرۇخ ئايىمىدا شۇ زامان گۈل ئوغلىنى كۆرۈش ئىشتىياقى پەيدا بولۇپ، شاھ مەھمۇر-خانىغا كىشى چىقاردى ۋە بەلىخ شەھەرىدىن كەلگەن يىگىتلەر ئاردا-سىدا گۈل ئوغلى دىگەن يىگىت بار ئىكەن. شۇ يىگىتنى بىزنىڭ قېشىمىزغا كىرگۈزسە، دەپ ئىلتىماس قىلدى.

شاھ مەھمۇر-خانى شۇ ھامان گۈل ئوغلىنى چاقىرىپ مەلىكە گۈلرۇخ ئايىمىنىڭ يېنىغا كىرگۈزدى. گۈل ئوغلى مەلىكە بار ئۆيگە كىرىشتىن تارتىنىپ تاشقىرىدا تۇردى. مەلىكە گۈلرۇخ ئايىم ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى پەردىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ گۈل ئوغلىغا باش-تىن - ئاياق قاراپ: ئەي ئوغلۇم، سىز كىم-نىڭ پەرزەنتى؟ ئېيتىڭىز نەمە؟ قايسى ئاش-ياندىن پەرۋاز قىلىپ كەلدىڭىز؟ ئاتا - ئانىڭىزنىڭ ئىسمى نەمە؟ قايسى گۈلستاننىڭ سەرۋىرى ۋە قايسى چىمەننىڭ بۇلبۇلى سىز؟ مەن سىزنى بىر كىشىگە ئوخشىتىپ چاقىرتتىم. مېنىڭ بىر تۇققان ئىگىچىم بار ئىدى، ئۇنىڭ دۇنيالىقتا ئاران بىرلا قىزى بار ئىدى، ئۇنىڭ ئېتى گۈل سەلىمە ئايىم بولۇپ، مۇندىن بىرقانچە يىل مۇقەددەم غايىپ بو-

مەھمۇر-خانى گۈل ئوغلى ئىبراھىمنى ئۆزىنىڭ بىر تۇققان قېرىندىشى شاھ مەھمۇر-خانىنىڭ قېشىغا - قەلئە قۇندۇزغا خىزمەتكە بۇيرۇدى. گۈل ئوغلى شۇ كۈنى يىگىرمە نەپەر نەۋجۇۋان يىگىتنى ئېلىپ بەلىخ شەھەرىدىن ئاتلاندى ۋە بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ قەلئە قۇندۇز شەھەرگە كەلدى. شاھ مەھمۇر-خانى ئۇنى - ئومىرالىرى بىلەن ئالدىغا چىقىپ، ئۇلارنى ئوردىسىغا باشلاپ كىردى ۋە كاتتا ئىززەت بىلەن كۈتۈۋالدى.

گۈل ئوغلى شاھ مەھمۇر-خانى بەرگەن نامىنى شاھ مەھمۇر-خانىغا تۇتۇپ بەردى. شاھ مەھمۇر-خانى قېرىندىشى ئەۋەتكەن نامىنىڭ ئۈستىدىن زەر نىسار قىلدۇرۇپ نامىنى ئېچىپ مۇنىشقا بەردى. مۇنىش بەلەن ئاۋازى بىلەن ئوقۇدى: ئەي مېھرىۋان ئىنىم شاھ مەھمۇر-خانى، بۇ نامە مېنىڭدىن سىزگە ئاندىداغ ۋەسى بولسۇنكى، مېھرىۋان ئاتام سۇلتان مەھمۇتخان غازى، تاغىمىز سۇلتان سەنجىرى ماخىدىن ماڭا نەچچە ئۆۋەت نامە كەلدى. نامەدە شەھىنشاه ئىغرىسخاننىڭ پەرمانى بىلەن، شام شەھرىنىڭ دەرۋازىسىنى توسۇپ، ئەسقىر شاھ ئابدۇللا مەرۋانى شەھەردىن چىققىلى قويماي ئۇرۇشۇپ ياتتۇق، دەپتۇ. بۇ خەۋەرنى سىزگە مەلۇم قىلغان ئىدىم. ئەمما سىزدىن ھىچبىر جاۋاپ بولمىدى. شۇڭا گۈل ئوغلى ئىبراھىم دىگەن نەۋكىرىمنى نامە بىلەن سىزگە ئەۋەتتىم. ئاللا دىدار كۆرۈشۈشكە نىسپ قىلغاي! نامە تامام ۋەسسالام.

شاھ مەھمۇر-خانى نامە مەزمۇنىدىن خەۋەردار بولۇپ، گۈل ئوغلىغا ئىززەت - ھۆرمەت قىلىپ بىرنەچچە قېتىم مەجلىس قىلدۇرۇپ بەردى.

كۈنلەردىن بىر كۈنى گۈل ئوغلى يىگىرمە نەۋجۇۋان يىگىت بىلەن قەلئە قۇندۇز-

ئويناپ كۈلگىل قورقماي روزى شىبانە،
ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم؟

جاۋاب:

مېھرىبانلىق قىلىپ مەندىن سورايسىز،
ئوخشايدۇر دەپ باش - ئاياغىم قارايسىز،
مەن ئوخشىسام ئوخشىغايەن، تۇرغايىسىز،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟

سوئال:

بىزلەر ئۇنىڭ ھىجرى بىرلەن مائەمدار،
ئىزدەرمىز ئۇنى تۇن - كۈن ھاتەمدار،
ياقۇپ كەبى يىغلايدۇرمىز زار - زار،
ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم؟

جاۋاب:

مېنى سورىساڭ ئەلدىن پىنھان يېرىم بار،
ئېيتمايدىغان كىشىگە مېنىڭ سىرىم بار،
بىر ۋاقىت تېپىپ ئاندىن ئېيتۇر كىشىم بار،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟

سوئال:

گۈلرۇخ خانىمەن بىلىدىم سېنىڭ سۆزۈڭدىن،
ئوخشىتىپمەن ئاڭا يۈزۈڭ - كۆزۈڭدىن،
قاش - كىرىپىڭىڭ، ھەممە قەددىڭ - ھۈسنۈڭدىن،
ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم؟

جاۋاب:

گۆر ئوغلى دەر ئاتىمنى ئەلنىڭ ئىچىدە،
تۇغۇلغانىمەن ئۆرۈم گۆرنىڭ ئىچىدە،
كىشى بىلىمەس مېنى سورىساڭ بۇ يەردە،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟

لۇپ كەتكەن ئىدى. سىز ئىككىمىزنىڭ شۇ
غايىپ بولۇپ كەتكەن قىزىغا ئەجەپ ئوخ -
شايدىكەنسەز، - دىدى. ئاندىن گۈلرۇخ ئا -
يىم بىلەن گۆر ئوغلى ئوتتۇرىسىدا مۇنداق
سوئال - جاۋاپلار بولدى:

سوئال:

ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم،
قورقماي دىگىل سۆزلىرىڭ ئەسلا بىزلەردىن.
ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم،
قىلماغىل سەن ئەندىشە ھەرگىز بىزلەردىن.

جاۋاب:

مەندىن سورىما داغى - دەردىم تۈمەندۇر،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟
دىلجەمى بولماي ئېيتقان سۆزلەر گۇماندۇر،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟

سوئال:

قاپا پەلەك ساڭا كۈلپەت قىلغاندىن
سۆزلىيەلمەي قورقۇپ تۇردۇڭ بىزلەردىن،
راستىڭ دىگىل ئەسلا قورقماي بىزلەردىن،
ئوغلۇم دىگىل بۈگۈن ماڭا ئاناڭ كىم؟

جاۋاب:

ئانامنى بىلىمەسمەن مەندىن سورىغانلار،
ئوخشايدۇر دەپ ماڭا قاراپ تۇرغانلار،
بولۇر ماڭا ھەر كۈنى ئاخىر زامانلار،
بۈگۈن مەندىن سورىساڭ ئايىم نە دەرمەن؟

سوئال:

ساڭا بولسا بۈگۈن ئاخىر زامانە،
قىلمايمىز ئانداغ ئىشنى يامانە،

ئايىمىدىن سالام يەتكۈزۈپ قەلئە قۇندۇزدا گۆر ئوغلنىڭ قىلغان سۆزلىرىنى ئەۋەلىدىن - ئاخىرغىچە بايان قىلىپ ئېيتتى، ئۇ: - ئەي مەلىكە ئاللىرى، ئۆزلىرىنىڭ غايىپ بولۇپ كەتكەن قىزلىرى گۈل سەلىمەگە ئاشۇ گۆر ئوغلى ئاتلىق مەھرەم يىگىت ئەسجەپ ئوخ - شايدىكەن، - دىدى.

شاھ مەھمۇرخاننىڭ خوتۇنى مەلىكە دۇختەربانو بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ قېتىپلا قالدى. ئۇ، ئارى راست، گۆر ئوغلى ئىبراھىم قىزىم گۈل سەلىمەگە ھەقىقەتەن ئوخشايدۇ. مۇشۇ كۈنگە قەدەر گۆر ئوغلدىن بۇ ھەقتە بىرەر گەپ - سۆز سۈرماپتىمەن، ھەلىمەم بولسىمۇ سوراپ كۆرەي، دەپ شاھ زالىمغا بىلدۈرمەي گۆر ئوغلىنى ئالدىغا چاقىرتتى، ئۇنى يېنىغا ئول - تۇرغۇرۇپ ئالدىغا زەرباپ داستىخان سال - دى، ھەر خىل تائاملارنى تىزىپ ئىززەت - ھۆرمەت كۆرسەتتى. تائامدىن كېيىن، مەلىكە دۇختەربانو شىرىن سۆزلەر بىلەن: «ئەي پەرزەنت، كىمنىڭ ئەۋلادى بولىسىز؟ ئاتا - ئانىڭىزنىڭ ئېتى نىمە؟ ئۇلارنىڭ جاي - ماكانى قەيەردە؟ بىزدىن يوشۇرماي نەسەپ - نامىڭىزنى بايان قىلىڭ!» دىگەندە گۆر ئوغلى قارا كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ تۇرۇق - ئەۋلادىنى مەلىكە دۇختەربانۇغا بايان قىلىپ مۇنداق دىدى:

جىگەردىن سۆز - سۆخەنمىنى،
ساڭا ئېيتسام تامام يىغلار.
بايان قىلسام مەن ئەسلىمنى،
ئىشتىكەن خاسۇ ئام يىغلار.

ئۆزۈم ئەۋلادى ھەيدەرمەن،
تەرىقى چۈن قەلەندەرمەن،
تۇتۇپ دەشتلەردە لەنگەرمەن،
غېرىپقا سۈبھى شام يىغلار.

گۆر ئوغلى بىر ئاھ تارتىپ قارا كۆز - لىرىگە ياش ئالدى. بۇ يەردە پادىشاھ مەھمە - مەتخانىمۇ بار ئىدى. بۇ سورۇندا ھازىر بول - غانلارنىڭ گۇمانى ئېشىپ، ئۇلار گۆر ئوغلى نىڭ چوقۇم گۈل سەلىمە ئايىمىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىگە ئىشەنچە ھاسىل قىلدى.

مەلىكە گۈلرۇخ ئايىم گۆر ئوغلى بىلەن قايتىدىن كۆرۈشۈپ ئۇنى بۇرۇنقىدىن ئەۋزەل - رەك ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن قايتۇردى.

گۆر ئوغلى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن شاھ مەھمەتخان پەرمان قىلىپ: «بۇ سىر ئەسرارنى ھېچ كىشى بىلىپ قالمىسۇن. ئەگەر ئاكام شاھ مەھمۇرخان ئاڭلاپ قالسا، بىزلەر بۇ ياش يىگىتنىڭ جېنىغا زامىن بولغان بو - لىمىز. كىم بۇ سىرنى ئاشكارا قىلسا، تىلىنى كېسىمەن!» دەپ ئېلان قىلدى.

شاھ مەھمەتخان ئەتىسى سەھەر قې - رىنىدىشى شاھ مەھمۇرخاننىڭ ئەۋەتكەن نام - سىگە جاۋاپ يېزىپ بىرمۇنچە سوغا - سالام - لارنى ھەدىيە قىلىپ، گۆر ئوغلىنى يىگىتلىرى بىلەن بەلىخ شەھرىگە يولغا سالدى.

گۆر ئوغلى باشلىق يىگىتلەر بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ بەلىخ شەھرىگە يېتىپ كە - دى. شاھ مەھمۇرخان قېرىندىشى ئەۋەتكەن سوغا - سالام ۋە مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ بېھەد خوشال بولدى.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى قۇندۇزدا گۆر ئوغلى ھەققىدە شاھ مەھمەتخاننىڭ خوتۇنىغا خەۋەر بەرگەن ئىنىگى ئانىسىدىن ئىشتىك:

قەلئە قۇندۇزدا گۆر ئوغلنىڭ قىلغان سۆزلىرىنى ئاڭلاپ گۇمانى تېخىمۇ كۈچەيگەن ئىنىگى ئانا قۇندۇز شەھرىدىن چىقىپ بىرقان - چە كۈنلەر يول يۈرۈپ بەلىخ شەھرىگە كە - دى. ئاندىن ئۇ، شاھ مەھمۇرخاننىڭ خوتۇ - نى قېشىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا مەلىكە گۈلرۇخ

دىن بۇ زالىمنى يوق قىلغىن دەپ تەلەپ
قىلىمىز. كۆڭلىڭىزگە ھىچقانداق شەك -
شۈبھە كەلتۈرمەڭ. بۇ سىر ئەسرارنى ھىچبىر
كىشىگە ئېيتماڭ، — دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

گۆر ئوغلى سۆزۈم ئاڭلا،
ئەجەپ جانىمغا ئوخشارسەن.
بىلۈرمىز يا بۈگۈن تاڭلا،
سۈخەندىمىغا ئوخشارسەن.

خۇدا بەرگەن قىزىم بىر جان،
يوقالدى شۇل كۈنى ئاسان،
نەچچە يىل ئىزدىدۇق چەندەن،
لەئەل كانىمغا ئوخشارسەن.

ئاتىن قويغان كۈنى شاينە،
كىتاپ كۆرسەتتى يوق تالە،
يوقاتتى شاھ ئۇنى زايىنە،
زەرەپشانىمغا ئوخشارسەن.

ئاتىم ئەدھەم دىبان شول دەم،
زالىمغا ئۇرۇپ بەرھەم،
دىدى: بەرگىل قىزىڭنى ھەم،
دىگەن باغىمغا ئوخشارسەن.

دىدى: گۆھەر تېپىپ كەلگىل
رىيازەت كۆپ چېكىپ كەتكىل،
تاپالماي دەئۋادىن ئۆتكىل،
شۇ مېھمانىمغا ئوخشارسەن.

چىقىپ كەلتۈردى گۆھەرنى،
ئېلىپ ئېردى شاھ بۇ دۇررىنى،
يىقىتتى ئوردا مەنزىرىنى،
پەرىشانىمغا ئوخشارسەن.

ئەۋلىيا ئىكەن ئول ئەدھەم،
چىقىپ كەتتى بولۇپ بىغەم،

مۇھەممەتدۇر ئەلى ئوغلى،
ئۇنىڭ ئوغلى ئەھمىدى زەمچى،
ئەھمەد ئوغلى ئەلى زەمچى،
سۈخەندىمىم كالام يىغلار.

كى بىز دۇنيانى تەركىدىن،
بىلۈرسەن قەلئە زەمچىدىن،
قەلئەندەر سەرخىن نەسلىدىن،
كى ئەدھەم سۈبھى شام يىغلار.

غېرىپ بىكەس يىتىمدۈرمەن،
زالىم قولدا غەمدە دۈرمەن،
ئەجەل ياندا جىمدۈرمەن،
ماكانسىز بى مۇقام يىغلار.

ئاتام يوقتۇر مېنىڭ ئەسلا،
ئاناسىز مەن سۆزۈم ئاڭلا،
خالايمىقتىن ئىدۇك ئەئلا،
گۆر ئوغلىغا تامام يىغلار.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ دۈختەربانۇ
باشلىق كېنىزەكلەر يىغلىشىپ كەتتى. شۇ
ھامان گۆر ئوغلىدا ئەندىشە پەيدا بولدى،
ئۇ تاشقىرى چىقماقچى بولۇپ ئورنىدىن
تۇرغان ئىدى، مەلىكە دۈختەربانۇ ئۇنىڭ
ئالدىنى توستى. قېشىغا ئولتۇرغۇزۇپ، شاھ -
نە تونلار كىيگۈزدى ۋە ئىززەت - ئىكرام
قىلىپ: ئەي بالام، بىزدىن ھەرگىز ئەندىشە
قىلماڭ. ھەر كۈنى مېنىڭ يېنىمغا بىر - ئىك
كى قېتىم كىرىپ تۇرۇڭ. سىز مېنىڭ شۇ
غايىپ بولغان قىزىم گۈل سەلىمەگە ئەجەپ
ئوخشايدىكەنسەز. شۇڭا جامالىڭىزنى كۆرسەم
غايىپ بولغان قىزىمنىڭ ئوتى - پىراقى سەل
بولسىمۇ بېسىلىدۇ. بىزلەرمۇ بۇ زالىم پادى
شادىن بىزاردۇرمىز. ئۇنىڭ بىزگەمۇ سالىم
غان زۇلەمى قالمايدى. كېچە - كۈندۈز ئاللا -

دىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، مەلىكە دۇخ-
تەربانۇ ھەممە كېنىزەكلەرگە گۆر ئوغلى
بىلەن بولغان گەپلەرنى ھەرگىز تاشقىرىدا
سۆزلەپ يۈرمەسلىكىنى ئېيتتى، كىمدە - كىم
بۇ سىرنى ئاشكارىلاپ قويسا، پۈتۈن ئۇرۇق
ئەۋلادىنى قۇرۇتىمەن، دەپ قورقۇتتى.
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى پادىشا
مەھمۇرخاندىن ئىشتىك:

پادىشا مەھمۇرخان بىر كېچىسى يې-
تىپ چۈش كۆردى. چۈشىدە، ئۆزى بىر با-
ياۋاندا شىكار قىلىپ يۈرگەنمىش، بىر تە-
رەپتىن بىر شىر كېلىپ ئۇنىڭغا ئېسىلدى.
ئاندىن ئۆزى ھەم بىر شىر بولۇپ ئۇنىڭ
بىلەن ئېلىشتى، ئۇ شىرنى يوق قىلدى. شۇ
ۋاقىتتا، ئەسكەرلىرى ئارىسىدىن بىر كىچىك
ئارىسلان بۆسۈپ چىقىپ، ئىرىسىخان ناملىق
چوڭ ئوغلىنىڭ بېشىنى ئۈزۈپ تاشلىدى. بۇ
ۋاقىتتا كىچىك ئوغلى ئىلىنىشخان ۋاي ئاكام
دەپ يېقىن كېلىشى ھامان، ئارىسلان ئۈنىمۇ
نابۇت قىلدى. پادىشا دەرغەزەپ بولۇپ قولغا
شەمشەر ئېلىپ مەيدانغا چۈشۈشكە تەمىشكەن
ئىدى، ھىلىقى كىچىك ئارىسلان پادىشاغىمۇ
ھۇجۇم قىلدى، پادىشا مەھمۇرخان «ۋاي!»
دەپ ۋاقىراپ ئويغىنىپ كەتتى. شاھ مەھمۇر-
خان مۇنداق چۈش كۆرگىنىگە كۆڭلى پەرب-
شان بولۇپ، مىڭ تەستە تاڭ ئاتقۇزدى.
ئەتسى ئۇ بارلىق مۇنەججىم - ھۆكمالارنى
ئوردىغا يىغىپ، ئۇلارغا كۆرگەن چۈشىنى
بىر - بىر بايان قىلىپ «چۈشۈمگە تەبىر بې-
رىڭلار!» دەپ پەرمان قىلدى. مۇنەججىم -
ھۆكمالار پادىشانىڭ كۆرگەن چۈشكە كۆپ
مۇلاھىزە قىلىپ تەبىر بەردى. پادىشا مۇنەج-
جىم - ھۆكمالارنىڭ بەرگەن تەبىرىگە قانا-
ئەت ھاسىل قىلماي دەرغەزەپ بولۇپ، ئۇ
بىچارىلەرنى زىندانغا تاشلىدى.
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى مەلىكە دۇخ -

يەنە كەلتۈردى كۆپ سۇ ھەم،
ئوشۇل جانىمغا ئوخشارسەن.

بولۇپ غايىپ بالام شەھەردىن،
كى تاقەت قالمىدى تەندىن،
مەلىكە سورايدۇر سەندىن،
شەبستانىمغا ئوخشارسەن.

قىلىك دۇختەر سۆزىنى قىسقا،
ئىزلەپ يۈردۈق بەلەن - پەستكە،
پەلەك ئول كۈن بولۇپ ئۆزگە،
گۈلىستانىمغا ئوخشارمەن.

مەلىكە دۇختەربانۇ گۆر ئوغلىغا قا-
راپ: ئەي بالام، ئاشۇ غايىپ بولغان قى-
زىمغا بىر قەلەندەر ئەلچى بولۇپ ئۆزىنىكا-
ھىغا ئېلىشنى نىيەت قىلىپ كەلگەن ئىدى.
ئەپسۇسكى پادىشا بىلەن قەلەندەر ئوتتۇرى-
سىدا ناھايىتى كۆپ جەڭ - جىددەللەر بولدى.
ئاخىرى ئۇ قەلەندەر شەھەرنى سۇغا باستۇ-
رۇپ ئۆزى يوقالدى، قىزىمىمۇ غايىپ بولدى.
ئۇ بىچارە قىزىمنى يەر يۈتۈپ كەتتىمۇ ياكى
دېۋە - پىرىلەر كۈيىنچاققا ئېلىپ قاچ-تەتمۇ؟
بۇنىڭدىن ھىچبىر خەۋەر يوق. قىزىم غايىپ
بولغاندىن بۇيان، كىيىگىنىم كىيەن، يىگىنىم
زەھەر بولۇپ كېچىلىرى كۆزۈمگە ئۇيقۇ كەل-
مەيدۇ. ئەي ئوغلىم، سىز گۈل سەلىمەگە
ئوخشىغانلىغىڭىز ئۈچۈن قېشىمغا چاقىرتتىم! -
دېدى.

گۆر ئوغلى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئىخ-
تىيارسىز يىغلاپ كەتتى. مەلىكە دۇختەر ۋە
ھەممە كېنىزەكلەر، بۇ يىگىت شەكسىز مەلىكە
گۈل سەلىمەنىڭ پەرزەنتى ئىكەن. ئۇنداق
بولمىغاندا كۆزىدىن ھەرگىز ياش چىقماس
ئىدى، دەپ، گۆر ئوغلىغا تېخىمۇ ئىززەت -
ئىكرام قىلدى. گۆر ئوغلى ئۇلارنىڭ ئالدى-

تەربانۇدىن ئىشتىك:

شۇ كۈندىن باشلاپ مەلىكە دۇختەر-
بانۇدا قىزى گۈل سەلىمەنى كۆرۈش ئىشت-
ياقى تېخىمۇ كۈچەيدى. بۇ كۈنلەردە زالىم
پادىشا شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىدى. مەلى-
كە دۇختەربانۇ ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ،
بىر بوخچىغا ئېسىل كىيىم - كېچەكلەرنى
چەگدى. ئاندىن گۆر ئوغلنى ھەمرا قىلىپ
بىردىن ئاتقا مىنىدى، ئەلدىن ئوغرىلىقچە
بەلىخ شەھرىدىن چىقىپ ئەدەمنىڭ مەنزى-
لىگە يېتىپ كەلدى. گۈل سەلىمە ئايىم ئات-
لارنىڭ تۇياق ئاۋازىنى ئاڭلاپ تېزلىك بى-
لەن شەمى گۆر ئىچىگە كىردى ۋە بىر بۇ-
لۇڭدا شەپە چىقارماي بېشىنى يۆگەپ ياتتى.
مەلىكە دۇختەربانۇ گۆرنىڭ ئالدىغا
كېلىپ ئاتتىن چۈشتى ۋە شەمى گۆرنىڭ
ئىشىكىدىن بېشىنى تىقىپ: «ئەي قىزىم، قېنى
سىز؟» دەپ گۈل سەلىمەنى چاقىردى. گۈل
سەلىمەدىن ھىچقانداق جاۋاپ بولمىغاندىن
كېيىن بىچارە ئانا كۆزلىرىدىن ھەسرەت -
نادامەت يېشىنى ئاققۇزۇپ مۇنداق دىدى:

يېتىپسەن ئۆلمەيىن گۆرنىڭ ئىچىدە،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

قارالغۇتۇر ئاتاڭ ئەلنىڭ ئىچىدە،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

كىشى ئۆلسە كۆمەر يەرنىڭ تېگىگە،

نىشان بەرمەي قىلالىمىز ئەھلىگە،

ئۇيالىماي چىققىل سەن مېنىڭ ئالدىغا،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

قىزىم كۆرمەسىمىڭىز ئەرنىڭ يۈزىنى،

ساڭا يەر يۈزىدە ياساپ بەرمەي بىر

ئۆيىنى،

يوشۇرۇنۇپ يېتىپسەن گۆرنىڭ ئىچىدە،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

پۇشانلار تولا بىلىم سېنىڭدە،

نادامەتلەر تولا باردۇر دىلىڭدە،

ماڭا رۇخسەت بېرىپ: گۆرگە كىرىڭ! دە،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

ئېلىپ كەلدىم نەچچە خىلئەت تونىڭنى،

ئۇنۇتقايسەن كىيىپ كۆرگەن كۈنۈڭنى،

نەخۇش كۆرسەم يۈزۈڭ، يا بىر ئۆزۈڭنى،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

ئاناڭ دۇختەر كېلىپ تۇردۇم بۇ سائەت،

ئۇياتماي چىققىل سەن قىلماي نادامەت،

كى قىلماس ھىچ كىشى ساڭا مالا مەت،

نەھاجەت ياتىمىڭىز گۆردە بالام سەن؟

گۈل سەلىمە يەنىلا ئاۋاز چىقارماي

شۇك ياتتى. مەلىكە دۇختەربانۇنىڭ تاقىتى

تاق بولۇپ، يىغلىغان پېتى گۆرنىڭ ئىچىگە

كىرىپ قارىسا، قىزى بېشىنى پۇركەپ يىغلاپ

يېتىپتۇ. كىيىگەن كىيىملىرى پارە - پارە بو-

لۇپ ئەۋرىتىنى يېمىشقىلا ياراپتۇ.

مەلىكە دۇختەربانۇ قىزىغا مۇلايىم

سۆزلەپ، بېشىنى يۆلەپ ئۇنى تۇرغۇزدى ۋە

ئېلىپ كەلگەن كىمخاپ تونلارنى كىيىۋەردى.

مەلىكە گۈل سەلىمە ئانىسىغا قارىيالىماي

يەرگە قاراپ يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتتىكى: ئەي

مېھرىۋان ئانا، كەمەنە بى ئەقىل قىزىڭىزنى

ئۇنتۇپ قالماي ئۆزۈڭنى كېلىپسىز.

ئاندىن ئانا - بالا ئىككىسىنىڭ ئوتتۇ-

رىسىدا مۇنداق سوئال - جاۋاپلار بولدى:

گۈل سەلىمەنىڭ سوئالى:

كەلىمەك ساڭا نەھاجەتدۇر مېنى تاشلىماي،

سەردارى يوق قىزنى دىگەن بولۇرمۇ؟

گۈل سەلىمەنىڭ سوئالى:

ۋادەرىخا مېنىڭ ئىشىم پۈتۈپتۇر،
ئەدەمگە بۇ دۇنيا ھارام بولۇپتۇر،
سەلىمەگە بۈگۈن ئەلەم بولۇپتۇر،
مادارى يوق قىزنى دىگەن بولۇرمۇ؟

دۇختەر ئايىمنىڭ جاۋاۋى:

دۇختەردۇرمەن سېنى بېقىپ چوڭ قىلغان،
سەن سەن يار دەپ مېنى تامام ئۇنتۇغان،
كۆپ يىغلىتىپ ئانىسىنى قۇرۇتقان،
سەن يوق كۈنۈم كەچمىدى بىر كۆرمىگۈنچە.

ئانا - بالا يىغلىشىپ بىر بىرىنىڭ
بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بايان
قىلىشىپ بولغاندىن كېيىن، دۇختەربانۇ قىز
زىنىڭ باش - كۆزلىرىنى يۇيۇپ تارىدى.
ئاندىن ئۆزى ئېلىپ كەلگەن كىيىملەرنى
ئۇنىڭغا كىيگۈزۈپ: قىزىم، سېنى بەلىخ شەھ-
رىگە ئېلىپ كەتسەم ماقۇل دەمەسەن؟ - دەپ
سورىدى. گۈل سەلىمە جاۋاپ بېرىپ: «ئەي
مېھرىۋان ئانا، ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت.
زال ئاتام ئۆزى كېلىپ مېنى ئۆلتۈرۈپ
ئۆلۈگۈمنى بەلىخ شەھرىگە ئېلىپ كەتسە كې-
تىدۇكى، ئەمما مەن ھايات تۇرۇپ ئۇ يەرگە
بارمايمەن. ماڭا غەزىنە، دەفى دۇنيانىڭ
لازىمى يوق. مەن ئۈچۈن ئاللاننىڭ رازىلى-
قىنى ئەۋزەلدۇر. مەن، خۇداگۈي ئەدەمنىڭ
تاھارىتىگە سۇ بېرىپ خىزمىتىنى قىلىپ ئۆم-
رۈمنى ئۆتكۈزەي، - دىدى.

دۇختەربانۇ قىزنى ئېلىپ كېتىشتىن
ئۈمىت ئۈزۈپ، ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى ۋە
گۆر ئوغلى بىلەن ئاتقا مېنىپ بەلىخ سىرى
راۋان بولدى. ئۇلار شەھەرگە كېلىپ كىش-
ىگە كۆرۈنمەي، ئوردىغا كىرىپ كېتىشتى.

شەھەر ئىچىدە خالايمىنى باشلىماي،
غەمخوارى يوق قىزنى دىگەن بولۇرمۇ؟

دۇختەر ئايىمنىڭ جاۋاۋى:

ئەي جان بالام بۈگۈن بولما خىجالەت،
سەن يوق كۈنۈم كەچمىدى بىر كۆرمىگۈنچە.
سېنى دەپ يىغلايدۇ تۈن - كۈن جامائەت،
سەن يوق كۈنۈم كەچمىدى بىر كۆرمىگۈنچە.

گۈل سەلىمەنىڭ سوئالى:

مۇندا كەلسەڭ مېنى دىبان چاغىم بار،
تاغۇ دەشتتە مەنسى يوق باغىم بار،
كېلىپ كۆردۈڭ راھەت يوقتۇر نالىم بار،
دىلدارى يوق قىزنى دىگەن بولۇرمۇ؟

دۇختەر ئايىمنىڭ جاۋاۋى:

نومۇس قىلما، خىجىل بولما مېنىڭدىن،
قورقارمۇ سەن ئوشۇل زالىم ئاتاڭدىن،
رازىدۇرمەن سېنىڭ قىلغان ئىشىڭدىن،
سەن يوق كۈنۈم كەچمىدى بىر كۆرمىگۈنچە.

گۈل سەلىمەنىڭ سوئالى:

سەن باشلىما دەرت ئوتىنى كۆيەردە،
يېزىلغاندۇر پىشانەمگە ئەزەلدە،
مېنى ئېلىپ كېتەي دېمە كۆڭلۈڭدە،
ئەسرارى يوق قىزنى دىگەن بولۇرمۇ؟

دۇختەر ئايىمنىڭ جاۋاۋى:

خوش كەلمىدى ساڭا قىلغان سۆزلىرىم،
سۈبھى شامۇ يىغلاپ ئۆتەر ياز - قىش،
بىكار ئىكەن ساڭا قىلغان ئىشلىرىم،
سەن يوق كۈنۈم كەچمىدى بىر كۆرمىگۈنچە.

ئاتام كېلىپ مۇندا تۇرسا سوراققا،
شەھەردىن بىر بۆلۈك دۇردانە كەلدى.

ئەجەپ بىلدى رەقپ ئەھلى بۇ يەرنى،
كى ۋاقىت تاپسا كېلىپ بىزنى كۆرەرنى،
كېلىپ قىلسا ئاتام بىزگە زەرەرنى،
شەھەردىن بىر بۆلۈك ئەفغانە كەلدى.

سەلىمە دەر ھامان سائەت قاچايلى،
جاھاننى بىر يولى يوق دەپ پۈكەيلى،
بالامنىڭ ئىشىنى ھەققە قويمايلى،
شەھەردىن بىر بۆلۈك سوزانە كەلدى.

ئەدھەم گۈل سەلىمەنىڭ سۆزلىرىنى
ئاڭلاپ: «ئەي يار مېھرىۋانم، ئەمدى
مېنىڭ ئۆمرۈم ئاخىرلىشىپ ئەجىلىم يېقىن -
لىشىپتۇ. ئىنسان بالىسى ئەجەلدىن قېچىپ
قۇتۇلالماس. ئەمدى قاچقاننىڭ پايدىسى
يوق»، دىدى ۋە كۆزىگە ياش ئېلىپ بۇ
نەزىمنى ئوقۇدى:

يېقىن يەتتى ئەجەل تولدى كۈنۈم يار،
ئېيتاي سۆزنى بىر باشتىن بۇ ھالىم.
جاھان زۇلمەت بىلەن تولدى ئەجەپ تار،
ئاقارماي ساچ ساقال كەتتى بۇ ياشم.

تىشىم چۈشمەي بىلىم پۈكۈلمەي ئۆلەرمەن،
كى مەن ئۆمرۈم دىسەم قىرىق بەش ياشارمەن.
ئەجەل كەلسە چىراغ يەڭلىغ ئۆچەرمەن،
ئىلىپتەك تۈز ئىدى كۆڭلۈم - خىيالىم.

ئەجەل يەتتى ماڭا بەدبەخت قاتىل،
ئۆچۈرگەي بىر كۈنى ئول زەھەر مەلاھىل،
دىلى كۆپ سۈخەت بەداغيار جاھىل،
سۇنار ئەل ئىچرە بۇ شاخ مىسالىم.

تىرىكمەن ئۆلگۈنچە بولسام قارالىغ،
بولۇر كۆپ ئەل مۇندا سانسىز يارالىغ.

ئەلقسىسە: گۈل سەلىمەنىڭ ئىككى
ھەمىشەرسى بار ئىدى. ئۇلار دۇختەربانۇ -
دىن ئىگىچىسى گۈل سەلىمەنىڭ خەۋىرىنى
ئاڭلاپ، شاھ مەھمۇرخان شىكارغا چىقىپ
كەتكەن ۋاقىتتا، بىر كېچىسى گۆر ئوغلىنى
ھەمرا قىلىپ شەمى گۆرنىڭ ئالدىغا باردى
ۋە ئىگىچىسى بىلەن كۆرۈشۈپ، مۇگدەشپ
ياندى. ئاخشىمى ئەدھەم شىكاردىن قايتىپ
كېلىپ تامىغىنى يەۋاتقاندا، گۈل سەلىمە
ئانىسى بىلەن گۆر ئوغلىنىڭ ھەم ئىككى
ھەمىشەرسىنىڭ يوقلاپ كەلگەنلىگىنى
ۋە ئوتتۇرىدا قىلىنغان سۆزلەرنى ئۈنىڭغا
ئېيتىپ بەرمەك بولۇپ مۇنداق دىدى:

پەلەك بۇزدى يەنە ئۇشبۇ ماكاننى،
شەھەردىن بىر بۆلۈك بىگانە كەلدى.
ھىچ كىشى كۆرمىسۇن بۇنداق زامانى،
شەھەردىن بىر بۆلۈك بىگانە كەلدى.

مېنى كۆرمەك ئۈچۈن ئاتام كېلىپتۇر،
مېنىڭ ئۈچۈن ئۆرتۈنۈپ ماتەم قىلىپتۇر،
قارلىقتىن ماتەم ئەڭلىك كىيىپتۇر،
شەھەردىن بىر بۆلۈك گىريانە كەلدى.

ئاتام كەلدى، بالام كەلدى تۇققانە،
دىلى غەملىك كۆزى ياشلىق گىريانە،
يەنە كەلدى زامان ئۆتمەي زامانە،
شەھەردىن بىر بۆلۈك تۇققانە كەلدى.

بۇ يەر بولدى شوھور ئەلنىڭ راباتى،
بالىمىزنىڭ ئەمدى سۇندى قاناتى،
تاپالماسىز مۇندىن قېچىپ نىجاتى،
شەھەردىن بىر بۆلۈك گىريانە كەلدى.

قاچايلى بىز ئىكۈۋ مۇندىن يىراققا،
تۇشۇپ قالمايلى بىز ئەمدى توزاققا،

يوق. ھۇنەر - كەسپ، تىجارىتىمىز ھەم يوق. كۈنىمىزنىڭ قاتتىقلىغىدىن سەيياتلىق قىلىپ ھايات كەچۈرەتتۇق. باياۋاننىڭ جان-ۋارلىرىنى تۇتۇپ يەپ، ئاشقلىنىنى سېتىپ تۇرمۇشىمىزغا كېرەكلىك نەرسىلەر ئېلىپ يۈرەتتۇق. لېكىن يېقىنىدىن بۇيان شىكار-گاھىمىزدا بىر قەلەندەر پەيدا بولۇپ، بىز - نىڭ تۇتىدىغان جانۋارلىرىمىزنى تۇتۇپ كېتىدىغان بولدى. بۇنىڭ بىلەن كۈنىمىز ئېغىر - لىشىپ، ھاياتىمىز خەۋپ ئاستىدا قالدى. شۇڭا ئۆزلىرىگە ئەرزمىزنى بايان قىلايلى دەپ كەلدۇق! - دەپ بېشىنى ئېگىپ تۇردى. ئىككىنچى سەييات تازىم بىجا كەلتۈرۈپ ئېيتتىمىكى: «ئەي ئۇلۇغ پادىشاھى ئالەم، ھازىر ئۇ قەلەندەرنىڭ دەستىدىن بىزنىڭ تۇرمۇش كەچۈرمىگىمىز بەك قىيىن بولۇپ قالدى. پەقەت ئۇ ئۆيىگە كەتكەندىن كېيىن بەختىمىز يار بەرسە، بىرەر بۆجەنى تۇتۇشقا قادىر بولالايمىز. بولمىسا، قۇرۇق قول ئۆيىمىزگە قايتىمىز. ئۆيىگە كەلسەك بالا - ۋاقىمىز ئاچلىقتىن زار - زار يىغلىشىپ ئولتۇرغان. بىز دەرتكە چىدىماي ئۇ قەلەندەرنىڭ نەدىن كېلىشىنى بىلەيلى، دەپ، بىر كۈنى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مارىدۇق. ئۇ قەلەندەر شىكاردىن كېيىن ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. بىزمۇ ئۇنى قارا كۆرۈپ ماڭدۇق. ئۇ كېتىۋېتىپ ئۇشتۇمتۇت كۆزىمىزدىن يوقالدى. بىز ھەيرانلىقتا يېقىن بېرىپ كۆرسەك، ئۇ، يەرنىڭ تېگىنى كولاپ ئۆيىمىزغا كىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. قەلەندەرنىڭ ئۆيىنى ئوبىدان كۆرۈۋېلىپ، ئاندىن ھەزرەتلىرىگە ئەرەز قىلغىلى كەلدۇق.

شاھ مەھمۇرخان بۇ سەيياتلارنىڭ ئەرەزىگە ئېتىۋارسىز قاراپ قۇلاق سالمايدى. ئاندىن سەيياتلار ئەدەمىنىڭ خوتۇنى گۈل سەلىمەنى ئەسلىپ: «ئەي پادىشاھى ئالەم،

ئول كۈن ئوغلۇم بولۇر بىرنەچچە ئاھلىغ، ئەدەم ئۆلدى دىگەي ئوغلۇم تامايم.

ئەدەم يەنى ئېيتتىكى: ئەي مېھرىد - ۋانىم، مەندىن رازى بولۇڭ. پىشانىمىزگە نىمە پۈتۈلگەن بولسا، ئۇنى كۆرمەسكە ھېچ چارىمىز يوق. ئاندىن ئەر - خوتۇن ئىككىسى بىر بىرىدىن رازىلىق ئېلىشىپ بولغاندىن كېيىن تائەت - ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇشتى. ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى شاھ مەھمۇرخاندىن ئىشتىك:

پادىشاھ مەھمۇرخان بىر كېچىسى يامان چۈش كۆردى. چۈشىدە بىر ئارسلان پەيدا بولۇپ ئۇنىڭغا تاشلاندى. پادىشاھ مەھمۇرخان قولدىكى شەمشىرى بىلەن ئارسلاننى ئۆلتۈردى. شۇ ھامان تەختنىڭ تېگىدىن كىچىككىنە بىر شىر سەكرەپ چىقىپ، پادىشانىڭ قوسىغىنى يېرىپ، ئۈچەي باغرىنى چۈۋۈپ تاشلىدى. ئاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىككى ئوغلىنى ھالاك قىلدى. شۇ ھامان ئاسماندىن بىر توپ قاغا - قۇزغۇنلار چۈشۈپ پادىشانىڭ ھارام گۆشىنى چوقۇپ يىگىلى باشلىدى. زالىم پادىشاھ بۇ قاغا - قۇزغۇنلاردىن قۇتۇلالماي دەھشەت بىلەن «ۋايىجان، ئادەم بارمۇ؟» دەپ ۋاقىرىدى ۋە ئويغىنىپ كەتتى. ئۇندىن كېيىن، تاڭ ئاتقىچە ئۇيقۇسى كەلمەي، كۆرگەن چۈشىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئەتىسى تەخت ئۈستىدە پەرىشان ھالدا ئولتۇردى.

ۋەزىر - ئەمىرلەر ئىككى تەرەپتە سەپ تۈزۈپ قاتار تۇراتتى، ئىككى سەييات، دات پادىشاھى ئالەم! دەپ كىرىپ كەلدى. شاھ مەھمۇرخان: ئەي سەيياتلار، قانداق ئەرەزىڭلار بولسا ئېيتىڭلار! - دېدى. بىرىنچى سەييات

ئالدىغا چىقىپ: ئەي پادىشاھى ئالەم، بىز پالانى باياۋاندىن كېلۈرمىز. ئۆي - ماكانە - مىز شۇ يەردە. بىزنىڭ تېرىلغۇ يېرىمىز

ئەدھەم تۆكەرلەر ياشنى،
 ھەققە بىرەردۇر جاننى،
 نەئەيلەر جۇدالىق باشنى،
 جان ئاچچىغىدىن ئەلۋىدا.

ئەدھەم خوتۇنى گۈل سەلىمە بىلەن
 ۋىدالىشىپ بولغىچە، شاھ مەھمۇرخان يېتىپ
 كېلىپ جاللاتلارغا: ئۇ قەلەندەرنى ئېلىپ
 چىقىڭلار! دەپ پەرمان قىلدى.
 ئەدھەم مەشۇقى بىلەن ۋىدالە-
 شىپ بولۇپ شەمى گۆردىن چىقتى. زالىم
 پادىشا ئەدھەمنى كۆرۈپلا تونۇدى ۋە غەزەپ
 بىلەن تىكىلىپ: ئەي ئوغرى قەلەندەر، قىزىمنى
 يولدىن ئازدۇرۇپ مۇشۇ يەرگە قېچىپ كېلىپ
 مۆكۈپ ياتتىڭمۇ؟ ئاخىرىغۇ سېنى ئىزلەپ
 تاپتىم. ئەمدى مېنىڭ قولۇمدىن قانداق
 قۇتۇلارسەن؟— دېدى ۋە نەزمە ئوقۇدى:

كۆردۈڭمۇ قەلەندەر سەن،
 سېنى تۇتقىلى كەلدىم.
 قىزىمنى ئوغرىلاپسەن،
 بېشىڭنى كەسكىلى كەلدىم.

يەر قەرىگە مۆكۈپسەن خوپ،
 سەيياتنى ئۇرۇپسەن كۆپ،
 سەندەك نەچچە بولسا كۆپ،
 قېنىنى چاچقىلى كەلدىم.

تۇردى لەشكىرم قورشاپ،
 قاچالماسسەن مۇندىن بوشاپ،
 كېتەرەن باشىڭنى ئۇشلاپ،
 باغرىڭ يارغىلى كەلدىم.

قىلاي سەن بىرلە كۆپ جەڭلەر،
 مەيدانغا بېرەي رەڭلەر،
 ئىمانغا دۇئا دەڭلار،
 قايناپ تاشقىلى كەلدىم.

ئۇ قەلەندەرنىڭ گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق
 ساھىپچامال خوتۇنى بار ئىكەن، سىياقى
 ھەزەرەتلىرىگە ئەجەپ ئوخشايدۇ»، دېيىشتى.
 بۇ سۆزلەردىن كېيىن، شاھ مەھمۇرخان
 غايىپ بولغان قىزىنى يادىغا كەلتۈرۈپ كۆڭ-
 لىدە، يوقالغان قىزىم شۇ بولسا ئەجەپ
 ئەمەس. شىكار قىلغاچ بىر كۆرۈپ كېلەي،
 دەپ ئەمىر لەشكەرلىرى بىلەن بۇ ئىككى
 سەيياتنى ئالدىغا سېلىپ، باياۋان تەرەپكە
 راۋان بولدى. ئىككى سەييات شاھ مەھمۇر-
 خاننى ئەدھەمنىڭ ماكانىغا باشلاپ كەلدى.
 ئەدھەم شاھ مەھمۇرخاننىڭ كەلگىنىنى
 يىراقتىن كۆرۈپ، دەرھال شەمى گۆرنىڭ
 ئىچىگە كىردى ۋە: ئەي مەھبۇبەم، مەندىن
 كۆپ رازى بولۇڭ!— دەپ، بۇ نەزمىنى
 ئوقۇدى:

جىسمىمدىن چىقسا پىغان،
 قىلما پىغان زار ئەلۋىدا.
 ھالىمغا رەھىم ئەت مېھرىبان،
 جانۇ جاھانم ئەلۋىدا.

ياش ئالمىغىل كۆرۈڭىگە سەن،
 ئىشەنمىگىل ئاتاڭغا سەن،
 بەلىخ شەھرىگە كېتەدۇرسەن،
 بولغۇڭ ماكاندىن ئەلۋىدا.

يارىم جاھاندىن ئال خەبەر،
 ئوغلۇم غېرىپ قالدى نىتەر،
 بولغاي ئاتاڭ زىرۇ زەبەر،
 ئاندا دىگەيسەن ئەلۋىدا.

سەن بول مېنىڭدىن رازى كۆپ،
 بېھۇدە تۆكۈمە ياشنى خوپ،
 دىل دەردىنى جانغا تۆكۈپ،
 رازى مەنەم قال ئەلۋىدا.

تۈزكۈرلەر، نىسە ئۈچۈن بۇ قەلەندەرنىڭ
بېشىنى كەسمەي قاراپ تۇرسىلەر؟
شاھ مەھمۇرخانىنىڭ پەرمانىغا نارازى
بولغان بىرقانچە يۈرەكلىك لەشكەر باشلىق-
لىرى بىلەن ئەمىرلەر: «ئەي پادىشا، ئۇ
قەلەندەر بىگۇنادۇر، بىز ئۇنى ھەرگىز
ئۆلتۈرمەيمىز. بىزگە ھايات كېرەك. ئۇندىن
باشقا خىزمەتكە بۇيرۇساڭ بىجانبىل ئورۇن-
لايمىز، ئۆلتۈرمىەن دېسەڭ ئۆزەڭ كېلىپ
ئۆلتۈر!» دەپ، ئۇنىڭ بۇيرۇغىدىن باش
تارتىشتى. شاھ مەھمۇرخان ئىلاجىسىز ئۆز
ھۆكۈمىنى ئۆزى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن قولغا
شەمشەر ئېلىپ ئەدەمنىڭ ئالدىغا يۈگۈرگەن
ئىدى، گۆر ئوغلى تاقەت قىلالماي، ئۇنىڭ
ئالدىنى توساپ، ئاچچىغىغا ھاي بەرمەك
بولۇپ مۇنداق دېدى:

زالىم بولۇپ ئەلگە يامان بولۇرسەن،
بەھۇدە سەن جانغا قىلما تومۇغلۇق.
ئاجىزلارنى كۆرسەڭ تۈتۈپ يۇتارسەن،
توۋا قىلىپ ئۆزۈڭنى قىل ئوچۇغلۇق.

شاكر بولغىل ئۆتكەن ئىشقا تانىبان،
نەسۋادەك بۈگۈن ئۆزگە كېلىپان،
ئۆمرۈڭ ئاخىر بولۇپتۇر سېنىڭ بى گۇمان،
ئۆلەر بولساڭ ئاندا مىزان قۇرۇغلۇق.

خۇدا قازى بولۇپ سورسا نە دەرسەن؟
ئۆلگەنلەرنىڭ قىياسىنى بېرۇرسەن،
زۇلۇم-جاپا قىلغىنىڭنى تارتارسەن،
ئاندا سېنىڭ جانىڭ بولۇر تومۇغلۇق.

بۇ دۇنيادا سۇلتان مەن دەپ زۇلۇم ئەتتىڭ،
بەندىلەرنى كۆپ قاخشىتىپ يىغلاتتىڭ،
ئۆزۈڭنى سەن قەستەنگىنە يوقاتتىڭ،
مۈشكۈل ئىشلار ئالدىڭدا بار تۇرۇغلۇق.

ئاتمى مېنىڭ مەھمۇر شاھدۇر،
سەندەكلەر ماڭا خار دۇر،
جازايىڭ قارا چاھدۇر،
كۆمۈپ سالغىلى كەلدىم.

زالىم پادىشا قەھرۇ غەزەپ بىلەن
شەمشىرنى قىنىدىن سۇغاردى. ئەدەم
شاھنىڭ قولىغا شەمشەر ئالغىنىنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭغا غەزەپ بىلەن قاراپ تۇرۇپ، دۇئا-
يىمبەت قىلىپ: «ئەي زالىم شاھ، سەن
مېنى شەھىت قىلساڭ ئۆزۈڭمۇ ئۇزۇن ئۆمۈر
كۆرمەيسەن. دەشت-باياۋاندا ئۆلسەن،
گۆشۈڭنى قاغا-قۇزغۇنلار چوقۇپ يەيدۇ،
نەسلىڭ بۇ دۇنيادىن قۇرۇپ كەتسۇن، ئامىن
ئاللاھۇ ئەكبەر!» دېدى. شاھ مەھمۇرخان
ئەدەمدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ تېخىمۇ
دەر غەزەپ بولۇپ: تۈتۈڭلار بۇ ئوغرى
قەلەندەرنى! — دەپ ۋاقىرىدى. خوشامەتچىلەر
ھەر تەرەپتىن يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ ئەدەمنى
تۇتۇپ، ئۇنى ئىككى قولىنى ئارقىسىغا
قايرىپ مەھكەم باغلىدى. ئاندىن شاھ مەھ-
مۇرخان: — ئەي جاللاتلار، بۇ ئوغرى قەلەن-
دەرنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىڭلار! —
دەپ بۇيرۇدى.

بەت-بەشەرە جاللاتلاردىن يەتتىسى
بىراق كېلىپ بىچارە ئەدەمنىڭ بېشىغا
شەمشەر ئۇرغىلى قولىنى كۆتەرگەن ئىدى،
ئەدەمنىڭ كارامىتى بىلەن ئۇلارنىڭ شەم-
شەر تۇتقان قولى شۇ كۆتىرىلگەن يېتى
قېتىپ قالدى. شاھنىڭ قالغان ئەمىر-لەش-
كەرلىرى ئەدەمنىڭ بۇ كارامىتىنى كۆرۈپ،
بۇ كىشى كارامەت ئۇلۇغ كىشى ئىكەن،
دەپ ئويلىشىپ ئۇنىڭغا تىغ كۆتىرىشكە
يېتىنالىمىدى. كۆڭۈللىرىدە بولسا ئۇنىڭ
بۇ ئەھۋالىغا يىغلىشۇر ئىدى. زالىم شاھ
لەشكەرلىرىگە غەزەپ بىلەن ۋاقىرىدى: ئەي

بۇ ئادەمنى ئۆلتۈرمىگىل، ئوق ئاتما،
سەن بولما كۈرەرمەندە دىلى يۇمۇغلۇق.

كۈن ئالىمدى ۋاقتىڭدا بۇ غەرىپلار،
نە كۈڭلى توق بولماي يىتىم، زەئىپلار،
ئازات قىل كۈن ئالسۇن بۇ قەلەندەر،
گۆر ئوغلغا شىتاپ گەر ئوشۇغلۇق.

گۆر ئوغلى شاھ مەھمۇرخانغا شۇنچە
كۆپ نەسىھەتلەر قىلىسمۇ، اپكىن پادىشانىڭ
قېتىپ كەتكەن كۆڭلى ئېرىش ئۇياقتا
تۇرسۇن، ئەكسىچە تېخىمۇ قېتىپ، گۆر
ئوغلغا: ئەي تۈزكۈر، سەنمۇ مېنىڭ ھۆك-
مىمنى تۇتماستىن، تېخى ماڭا نەسىھەت قىلىپ،
بۇ ئوغرى قەلەندەرنى ئۆلتۈرمە دەيسەنغۇ!—
دەپ ۋاقىرىدى ۋە ئەدەمنىڭ بېشىغا شەم-
شەر ئورغىلى قولىنى كۆتىرىپ: ئەي ئادەم
ئوغرىسى قەلەندەر! ئەمدى مېنىڭ قولۇمدىن
قانداق قۇتۇلارسەن؟ بۈگۈن سېنى ئۆلتۈرۈپ،
جاھان خەلقىگە سازايى قىلاي! سەن مېنىڭ
يەتتە جاللىتىمغا جادۇگەرلىك قىلىدىڭ،
ئەمدى ماڭىمۇ جادۇگەرلىك قىلىپ قول-
پۇتۇمنى قۇرۇتقىنىڭنى كۆرەي!—دىدى. بۇ
ۋاقىتتا ئەدەم يۈزىنى قىلۋىگە قىلىپ تۇر-
غان ئىدى. ئۇ: ئەي خۇدا، مەندەك ئاجىز
بەندەڭنىڭ خۇنىنى ئېلىپ بەرگەيسەن!
ئوغلۇمنى خار قىلماي ئەزىز تۇتقايسەن. بۇ
زالىم پادىشا مېنى ئۆلتۈرسە، ئۇزۇن ئۆمۈر
بەرمىگەيسەن، ئۇ ئۆلەر ۋاقتىدا يۈز مىڭ
ئازاپ-ئوقۇبەتلەر سېلىپ جېنىنى ئالغاي-
سەن!—دەپ دۇئائىيەت قىلدى ۋە مۇنداق
دەپ نەزمە ئوقۇدى:

مېنى ئۆلتۈرگۈچى ئادەم،
يېقىن پۇرسەتتە خار بولسۇن.
سالۇرسەن بارچىغا ماتەم،
كۆزى دۆلەتكە زار بولسۇن.

ئۇشۇ دۇنيا سەندىن قالدۇر ۋە بىزدىن،
بارچە بىزار يامان زالىم كىشىدىن،
ئاخىرەتتە رەسۋا بولۇپ يۈرگەندىن،
بولساڭچۇ سەن ئەمدى ھەقىقىي تونۇغلۇق.

ئار ئەمەستۇر ساڭا خۇدا دىمەكلىك،
كۆڭلۈڭ بولسۇن دىن ئىشىغا كۈيۈكلۈك،
ئاخىرەتتە بولماي ئارىسلان يۈرەكلىك،
ئوشۇل ۋاقىتتا قاراڭ بولۇر ئۇلۇغلۇق.

تاڭلا خۇدا قازى بولۇپ سورىغاندا،
رەسۇللا شاپائەتلىك تۇرغاندا،
ئەۋەل - ئاخىر بەندىلەرنى يىققاندا،
ئاندا بولما پۇشايماندىن ئويۇغلۇق.

كاتتا - كىچىك قۇلدىن سوئال سورىسلەر،
ئۇلار بىر - بىر ھەققە جاۋاپ بەرسىلەر،
بىر - بىر ئۆتۈپ نۆۋەت ساڭا كەلسىلەر،
نادامەتنى چەندەن قىلغان بۇزۇغلۇق.

زالىم بولۇپ ئۇرما - سوقما ئاجىزنى،
ئابروي بىلىپ يۈرمىگىن سەن بۇ ئىشنى،
يامان بولساڭ ئاخىر يەرسەن بېشىڭنى،
كۆرمىگەيسەن زەررە جاھان يورۇغلۇق.

ئۆتتى سەندەك كاتتا ھەر بىر نامدا،
ئالدىدا كۆپ ئەسكەر بىلەن تاجدار،
ھەممە ئۆتتى، سەن ئوتەرسەن نابكار،
ئېردى ھەممە ئۆيىلەر زەررە قۇيۇغلۇق.

سەن مۇسۇلمان، ئول مۇسۇلمان ئىشنىڭ يوق،
ئالدىرىمىغىل ئاخىر بىر كۈن بېشىڭ يوق،
نالە قىلساڭ ئاڭلىغىلى كىشىڭ يوق،
بولۇر ئەھلىڭ سېنى تېپىپ ئويۇغلۇق.

يامان بولۇپ ئەلنى تولا يىغلانما،
باشىڭنى سەن خالايمىققا ئۇشلانما،

تۇرۇپ ئەدەمنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدى. شۇ ھامان ھاۋا بۇزۇلۇپ بىر قارا تۇمان پەيدا بولدى.

شاھ مەھمۇرخانىنىڭ ئەمىر لەشكەرلىرى ئەدەمنىڭ گۇناسىز ئۆلگەنلىكىنى كۆرۈپ يىغلاشپ، زالىم شاھنىڭ ناھەق قان تۆككەنلىكىگە لەنەت ئوقۇشتى. گۆر ئوغلى ئەختىيارىسىز، ئاھ ئاتام! دەپ يىغلاپ بېشى ئايلىنىپ يىقىلدى. ھۇشغا كېلىپ قارىسا، زالىم شاھ گۈل سەلىمە ئايىنى چېچىدىن تۇتۇپ سۈرەپ شەمى گۈرنىڭ تېشىغا ئېلىپ چىقىپ ئۆلتۈرمەككە تەييارلىنىپتۇ. شۇ ھامان شاھنىڭ دۈككى ۋە لەشكىرىي خادىملىرى قوللىرىغا قورال ئېلىپ زالىم شاھقا قارشى چىقتى. ئۇلار پادىشانىڭ ئالدىنى توساپ: ئەي تاش يۈرەك شاھ، ئەدەمنىڭ ئوخشاش نۇرغۇن كىشىلەرنى ناھەق ئۆلتۈردىڭ. دۇڭ. بۇنى ئاز دەپ ئەمدى ئۆز پۇشتۇڭدىن بولغان بۇ بىچارە مەزلۇمنى ئۆلتۈرسەڭ، ئەلگە قايسى يۈزۈڭ بىلەن قارايسەن؟ قەزىڭنىڭ گۇناھى نەمە؟ بىز ئۇنى ئۆلتۈرگىلى قويمىمىز. ئەگەر قىزىڭغا زەررىچە ئازار بېرىدىغان بولساڭ، سەندەك خەنجەر زالىمنى ئۆلتۈرۈپ پىشانىمىزگە پۈتۈلگەننى كۆرمىز!— دېيىشتى. لەشكەرلەر ئارىسىدىن ئەزەلەس بەگ ئىبىن لەئىل جۈببى بەلەند كامان خارالەزىمى ھەممىنىڭ ئالدىغا چىقىپ مۇنداق دېدى:

كۆرگىل سەن ھۇنەر مەندىن،
ئۇرسام مەن كېرەك رەقتاس.
بىزار ھەممىمىز سەندىن،
ئۆلسەم مەن كېرەك قىساس.

ئاتەمنى چاپاي يەككە،
شورشلار سالار كۆككە،
قانلار ئاقتۇزاي چەككە،
تۇرسام مەن كېرەك رەقتاس.

سېنى يوق قىلغۇچى مەخلۇق،
خالايتقا بولۇر خۇيلۇق،
قارا قاشلىق كىچىك بويلۇق،
كىشى ئەل ئىچرە بار بولسۇن.

مېنىڭ خۇنۇمنى ئالغاي ئول،
مەدەت قىلۇر خۇدا رەسۇل،
دۇئاسى ھەر زامان مەقبۇل،
پەيغەمبەر ئاڭا يار بولسۇن.

ئاچىلغان گۈل ئۇزارىڭنى،
خازان قىلغاي باھارىڭنى،
ئىشتەمس نالە - زارىڭنى،
جاھاندا نامدار بولسۇن.

مېنى قورقۇتما بۇ ئىشدىن،
غەم يوق باش كېسىلىشىدىن،
كى قىلماڭ ئەسلا قاينۇدىن،
دىلىڭ ئەمدى غۇبار بولسۇن.

ئاتامنى يىدىڭ ئەي بەدبەخت،
ئانامنى ئايرىدىڭ دىل سۇخەت،
يوق بولسۇن سەندىن بۇ دۆلەت،
يولۇڭ بىر دەشت دىيار بولسۇن.

زاۋاللىك بولدى نامازشام،
قىلۇرسەن ماڭا كۆپ بەدىنام،
بۇ سۆزنى ئېيتۇرمەن ئەللام،
ياتار جايىڭدا نار بولسۇن.

مېنىڭ ئاتىم ئېرۇر ئەدەم،
مېنى قورقۇتما مەن بەخەم،
ياشىمدىن يەرۇ كۆڭ شەبنەم،
دۇئا قىلغانغا كار بولسۇن.

زالىم شاھ ئەدەمدىن بۇ ھاقارەت-
لەرنى ئاڭلاپ تاقەت قىلالماي بىر شەمشەر

ساخىتىلىق بىلەن كۈلۈپ: ئەي ئەمىر-لەشكەر-
لىرىم، مەن سىلەرنى سىنىماق ئۈچۈن بۇ
سۆزلەرنى ئېيتقان ئىدىم. سىلەر كېچە-كۈن-
دۈز مېنىڭ ئەمىر-پەرمانىمنى تۇتۇپ كې-
لىۋاتىسىلەر، شۇنداق تۇرۇقلۇق سىلەرگە نى-
مىشقا جازا بېرىمەن؟ ئەكسى ھالدا سىلەرگە
زۇلۇم قىلغان دۈشمەنلەرنى تاپسام، ئاڭا غە-
زەپ قىلىۋىمەن. شەھەرگە بارغاندا، مۇددىئە-
يىللار نىمە بولسا، سىلەرچە بولىدۇ، دەپ
ئۇلارنىڭ غەزىۋىنى باسماقچى بولدى.

بۇ ھىلىگەر زالىمنىڭ قاپقىنىغا چۈ-
شۈشنى خالىمىغان ئابدۇللا ھەممىد بەگ قاتارلىق
بىرمۇنچە ئەمىرلەر مەردانلىق بىلەن ئوتتۇرىغا
چىقىپ: ئەي شاھ، شەھەرگە يۈرگىن! شەھەر ئ-
چىدە سېنىڭ بىزگە قىلىدىغان زۇلۇمنىڭ بولسىمۇ،
ئىنتىماڭ بولسىمۇ كۆرەيلى. سېنىڭ يامان
پەيلىڭدىن زەررىچە ئەندىشە قىلمايمىز، ئىنتا-
مىڭدىن تامايىمىز ھەم يوق. شۇنى بىلىپ
قويكى، سېنى ئوتتۇرىدىن كۆتىرىپ، ئورنىڭغا
باشقا بىر كىشىنى پادىشا قىلىمىساق خاتىرجەم
بولمايمىز. بۇ يەردە ھىچكىم سېنىڭ پەرما-
نىڭنى تۇتمايدۇ، ئەكسىچە ساڭا لەنەت
ئوقۇيدۇ، — دېدى. ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن شاھ-
ئوتتۇرىسىدا مۇنداق سوئال-جاۋاپلار بولۇپ
ئۆتتى:

سوئال:

خونخور شاھ سۆزۈڭدىن،
مۇنچە زەر گەپ ئۇرارسەن.
كۆتىرىلىش شەرمى ھايا يۈزۈڭدىن،
ئەلگە نە دەپ قارارسەن؟

جاۋاب:

سۇلتاندۇرمەن ھەممىڭلەرگە،
قىلما بۇ سۆزنى زىيان بار.

ھەق بەرسە ماڭا دەرمان،
مەيدان قان قىلاي غەلتان،
مەن شۇنداق قىلىپ جەۋلان،
قىلىسام مەن كېرەك ئىخلاىس.

خونخور شاھنى ئۆلتۈرمەك،
ئوتتا تاشلاپ كۆيدۈرمەك،
لازىم يەرگە كۆمدۈرمەك،
قىلىسام مەن كېرەك قىساس.

ئاجىزنى تېپىپ ئۆلتۈر
مەزلۈدگە جاپا يەتكۈر،
راۋامۇ ئىشنىڭ مەھبۇر،
يۈتسەم مەن كېرەك ھەق راس.

ھەممەتتىن بولۇپمىز جەم،
يەمەسەن ئەلدىن زەردە غەم،
قىلىماس زۇلۇمنى ئادەم،
يۈرسەم كۆرسىتىپ ئەۋلاس.

زالىم شاھ لەشكەرلىرىنىڭ ئۆزىگە قار-
شى چىقىپ ئەمىرىنى تۇتمايۋاتقانلىقىنى كۆ-
رۈپ تېخىمۇ غەزەپلەندى. ئۆزىنى رۇستىمى
داستان، بەرزۇيى دەھقان دەك چاغلاپ: ئەي
ۋەزىرلىرىم، ئەي لەشكەرلىرىم، سىلەر بۇ
باياۋاندا مېنى يالغۇز كۆرۈپ ماڭا يېنىۋات-
سىلەر، ئىنشائاللا شەھەرگە بارغاندا دېمىڭ-
لاردىن دۇت چىقىرىمەن! — دەپ ھەيۋە قىلدى.
لېكىن ئەمىر-لەشكەرلەر ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن
چۆچۈمدى.

شاھ مەھمۇرخان قارىسا، لەشكەرلىرىنىڭ
ئىچىدە ئۇنىڭ ئەمىرىنى تۇتۇپ، پەرمانىغا
بويىنىدىغان ھىچ كىشى قالماپتۇ. ھەممىسى
قوللىرىغا قورال-ياراق ئېلىپ شاھقا غەزەپ
بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ. شاھ مەھمۇرخان لەش-
كەرلىرىنىڭ بۇ ئەلپازىنى كۆرۈپ ھىچ ئىلا-
جى قىلالماي، ھىلە ئىشلەتمەكچى بولدى.

جاۋاپ:

مەن ئەمدى قويدۇم سوختىمنى،
بەرسە خۇدا خەلق بەختىنى،
تۇتسام سۇلايمان تەختىنى،
ھەر بار پەلەك جاھان بار.

سوئال:

سۇبھان ئىگەم قادىرا ھەد،
يىغىلار خەلقى جۇن بۇ ھەمىد،
يامان ئەزەلدە تائەبەد،
نە ۋاقىتدا خوپ بولۇرسەن.

جاۋاپ:

مەھبۇر قىلۇر بۇ يۇرت باھار،
ئاچىلسا گۈل لەيلىل ناھار،
ئىچمەك يىمەك تولىسا كىھار،
ۋاقتى چىمەندە جاھان بار.

پادىشا مەھبۇرخان ئابدۇللا ھەمىد بەگ
بىلەن سۆزلەشكەندىن كېيىن بىلدىكى، ھەم-
مە لەشكەرلەرنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ. شۇڭا،
ئۇ ئەمدى باشقا زۇۋان سۈرمەي قىزىنى بىر
ئاتقا مىنگۈزدى. ئۆزى بىر ئاتقا مىنىپ،
ئەمىر-لەشكەرلىرى بىلەن شەھەرگە كەلدى.
مەھبۇرخان گۈل سەلىمەنى ئانىسىغا تاپشۇ-
رۇپ، ئۆزى تەخت ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ
تۇرسۇن. ئەمدى بىر كەلسە سۆزىنى گۆر
ئوغلدىن ئىشتىك:

گۆر ئوغلى ھوجرىسىدا ئولتۇرۇپ،
ئاتىسىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا ھەسرەتلىنىپ
يىتىلىك ھىس قىلدى. ئاتىسىنىڭ ئىشتىيا-
قىدا كۆيۈپ، غەدىنىڭ زىندانىغا گىرىپتار،
سەبىرنىڭ دەرياسىغا غەرق بولۇپ، كېچىلىرى
كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمىدى. ئۇنىڭ بوۋىسى بىلەن

يامان مەندەك تۆرەڭلەرگە،
ھۆكۈمەنى تۇتقانغا ھايان بار.

سوئال:

سالىڭ جاپانى خەلقلەرگە،
پايدىسى يوق ئىشلارغا.
زۇلۇم سالىڭ مومىنلەرگە،
بىھۇدە ئىشقا ماڭارسەن.

جاۋاپ:

ساڭا مەن قىلدىم ئىشەنچى،
كۆڭلۈڭلەرگە بەردىم رەنجى،
شەھەرگە بارغاندا بېرەي گەنجى،
دۇررى ئۆزرە كۆپ ھايان بار.

سوئال:

سەن قىلمىساڭ ئىپتىراز،
بارچە قىلۇر جان نىياز،
بولمىغىل سەن شەرمىساز،
يامان بولۇپ نە دەرسەن؟

جاۋاپ:

مەن قىلمىسام يامانلىغ،
بولۇرمۇ يۇرت ئامانلىغ،
قىل مەسلەھەت ئۇ يانلىغ
قوبۇل قىلاي قاين بار.

سوئال:

سۆزۈڭنى ئەلگە ئىشلىتىپ،
ئىتگە پۇشتۇڭنى چىشلىتىپ،
غېرىپنى گۆردە قىشلىتىپ،
ھەم ياخشى سۆزنى ئايارسەن.

كۆردۈڭلارمۇ ئىشەنى،
ھەرنە قىلسام كىشىمنى،
ئەرزان قىلۇرمەن ئۆلۈمنى،
قويمام كى چاپماغۇنچە.

مەھمۇرلىغىمنى ئىشت،
سالخىل قۇلاق بەگ يىگىت،
ئوخشار خۇيۇم دىۋە سۈپەت،
بىر خۇيدا بولماغۇنچە.

شاھ مەھمۇرخانىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى
ئاڭلىغان مەجلىس ئەھلى ئۇنىڭ زالىملىقىغا
كۆڭۈللىرىدە لەنەت ئوقۇشتى.
ئەلقىسە: ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى
گۆر ئوغلى ئىبراھىمدىن ئىشتىك:

رىۋايەت قىلغۇچىلار ئانداغ رىۋايەت
قىلۇرلەركى، بىر كۈنى خۇشقران شەھرىنىڭ
ھاكىمى قارقۇن ئاتىشى مىڭ لەشكەر بىلەن
قەلئە قۇندۇز شەھرىگە ھۇجۇم قىلىپ، شە-
ھەرنى قورشىۋالدى. قارقۇن ئەتىسى شەھەرگە
ئەلچى كىرگۈزدى. ئەلچى قۇندۇز شەھرىنىڭ
پادىشاھىغا ئەلچىلىك قائىدىلىرىنى بىجا كە-
تۈرگەندىن كېيىن، ئۆز باشلىغىنىڭ پەرمانى
بويىچە: قۇندۇز شەھرىنى بىزگە بېرىڭلار،
ياكى بىزنىڭ دىنىمىزغا كىرىپ، بىزگە ئىتتا-
ئەت قىلىڭلار ۋە باج - خىراج تۆلەڭلار. بۇ
شەرتلەرنى ئورۇنلىساڭلار ئۇرۇشماي قايتىپ
كېتىمىز. ئەگەر شەرتلىرىمىزگە كۆنمىسەڭلار،
جەڭگە چىقىڭلار! - دەپ پادىشاھ مەھمۇرخان
دىن جاۋاپ كۈتۈپ تۇردى.

مەھمۇرخان ھۇجۇم قىلغۇچىلارغا
تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ئون كۈن
لۈك مۇھەلت سورىدى، مۇشۇ ئون كۈن
ئىچىدە باج - خىراجنى تەييارلاپ، ئالدىڭلار-
غا چىقىپ بەيئەت قىلالى، - دەپ ئەلچىنى
ياندۇردى. ئەلچى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن،

ئاتىسى شاھ مەھمۇرخانىنىڭ قولىدا ھالاك
بولدى. ئۇ كېچە - كۈندۈز بۇ ئىنتىقەھنى قان
داق ئېلىشنىڭ چارە - تەدبىرىنى ئويلايتتى.
ئەلقىسە: ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى
شاھ مەھمۇرخاندىن ئىشتىك:

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى شاھ مەھمۇرخان
جەمئى ۋەزىر - ۋۇزرا، قازى - قۇززات ۋە بەلىخ
شەھرىنىڭ كاتتىلىرىنى ئوردىسىغا يىغىپ،
ئۇلارغا نەغمە - ناۋا قىلدۇرۇپ بەردى. ئۇلار -
نىڭ ئىچىدىن بەزىلىرىگە خەيرى - ئەھسانلار
قىلىپ شاھانە تونلار ياپتى. ئاندىن مەجلىس
ئەھلىگە: ئەي ۋەزىرلىرىم، ئەي قازى - قۇززات -
لار، ئەي يۇرتنىڭ كاتتا ئاكىلىرى، مېنىڭ
قىلۋاتقان بۇ ئىشلىرىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟ خا-
لىسام بىراۋنى قەھرى - غەزەپ قىلىپ ئۆلتۈ-
رىمەن ۋە بەزەن كۆڭلۈم خالىسا نەغمە -
ناۋا قىلىپ، ئەھسانلار قىلىمەن. بۇ دۇنيادا
مەندەك كاتتا ئۆتكەن پادىشاھ يوقتۇر، كۆڭ-
لۈم نىمىنى خالىسا، شۇنى قىلۇرمەن، دەپ
بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

ھەچكىم ماڭا ئۇلاشماس،
يامانى بولماغۇنچە.
ئۆز راھىگە ئۇلاشماس،
جاپانى تارتماغۇنچە.

زۇلۇم بىرلە ئىش پۈتەر،
رەھىم بىرلە يۇرت كېتەر،
ئۆمرۈم بۇ يەڭلىغ ئۆتەر،
دۇنيانى يىغماغۇنچە.

ھىچ پادىشاھ ئىش بىلمەس،
تارتماي جاپا كۈن ئۆتەس،
مەندەك بولۇپ زۇلۇم ئەتمەس،
ئەل قانى ساچماغۇنچە.

تۇرۇپتۇ.

گۆر ئوغلى بۇ ئالامەتلەرنى كۆرۈپ:
ئەي باتۇر يىگىتلەر! ھاردىم-ئاچتىم دىمەي
بۇ دۈشمەنلەرگە ئۆزەڭلارنى ئۇرۇڭلار!—دەپ
پەرمان چۈشۈرۈپ، ئاۋال ئۆزى ئات سالىدى.
ئارقىدىن بەگىلەر ۋە ھەممە يىگىتلەر ئات
سېلىپ چاپ-چاپقا چۈشتى. گۆر ئوغلى جەڭ
قىلىپ يۈرۈپ يىگىتلەرگە قاراپ مۇنداق
ددى:

ئەجەپ چۈشتۇق بۇ جايلارغا،
سوقۇش بىسىيار بولغايمۇ؟
سالمىش جان بازارلارغا،
خېرىدار جاننى ئالغايمۇ؟

زەمىن مەيدانى بولدى رەڭ،
ماتائى تىغ خۇن ئاھەڭ،
تاقابىل بولغىچى ھەم تەڭ،
خەرىت بولماي سېتىلغايمۇ؟

كىمەرسە زوقمەن بولسا،
باھاسى بولسا كۆپ ئالسا،
كى قاقچانلارغا ئات سالسا،
مېلى يەر ئۆزرە قالغايمۇ؟

كېلىپتۇر مۇندا بىر كارۋان،
بولۇپتۇر ماللىرى ئەرزان،
قىلايلى بىز ئېلىپ يەكسان،
مېلى تونغا پېچىلغايمۇ؟

گۆر ئوغلى دەر يىگىتلەرگە،
چىراغ بولسۇن شەيدىلەرگە،
تۇتۇلسا ئول تەلەپلەرگە،
غازات يولى ئېچىلغايمۇ؟

شاھ مەھمەتخان سېپىل ئۈستىدە
تۇرۇپ گۆر ئوغلى ۋە ئۇنىڭ يىگىتلىرىنىڭ

مەھمەتخان مۈلكى ۋە لەشكىرىسى خادىم-
لىرى بىلەن ئاللىبىلە تىلىشىپ ئاكىسى شاھ
مەھمۇرخانغا مۇنداق بىر نامە يازدى:

«ئەي مېھرىۋان قېرىندىشىم شاھ مەھمۇرخان، ئاكا ۋە
دانا بولغايسىزكى، شەھرىمىزگە خۇشقىراننىڭ ھاكىمى ھۇجۇم
قىلىپ كەلدى. ئۇلار ماڭا نامە كىرگۈزۈپتۇ. ئۇنىڭدا، ئەي
قۇندۇز پادىشاھى مەھمەتخان، شەھرىمىزنى بىزگە بىكارلاپ
بېرىڭلار، ئەگەر شەھرىمىزنى ئۆزىمىز سورايمىز دىسەڭلار، بىز-
نىڭ دىنىمىزغا كىرىڭلار. بىزگە ئىتائەت قىلىپ باج-خىراج-
نى ۋاقتىدا تۆلەڭلار. سىلەر بىلەن ئۇرۇشماي كېتەيلى، دەپ-
تۇ. ئەي مېھرىۋان ئاكا، ئۇلار بىلەن ئۇرۇشاي دىسەم، ئاجىز
كېلىدىغان ئوخشايمەن. ئالدىدا لەشكىرىم ناھايىتى ئاز. شۇڭا
ئۇلاردىن ئون كۈنلۈك مۇھەلت ئالدىم. ھايال بولماي يار-
دەم ئۈچۈن لەشكەر ئەۋەتتىمىز. كۆڭلۈم سىزدىن خوشنۇد
بولماي.»

مەھمەتخان نامىنى بىر ئۇچتۇر چە-
ۋەنداز يىگىتكە بەردى. بۇ يىگىت كېچىنى-
كۈندۈزگە ئۇلاپ پادىشاھ مەھمۇرخاننىڭ ئال-
دىغا يېتىپ باردى ۋە شاھ مەھمەتخاننىڭ
سالىمىنى يەتكۈزۈپ نامىنى تاپشۇردى.

شاھ مەھمۇرخان نامىنى ئوقۇپ پەرمان
قىلىدىكى: ئەي گۆر ئوغلى، ئۆزەڭگە يەتكۈ-
دەك لەشكەر ئېلىپ دەرھال قەئە قۇندۇزغا
يېتىپ بارغىل، قېرىندىشىم شاھ مەھمەت-
خاننىڭ دۈشمەنلىرىنى يوقىتىپ، قۇندۇز
شەھرىنى غەمدىن خالاس قىلىپ كەلگىن.
يولدا بارغىچە ھايال بولما!

گۆر ئوغلى شاھ مەھمۇرخاننىڭ ھۆكۈمى
بىلەن قولىدىن ئىش كېلىدىغان يىگىتلەرنى
تاللاپ، ئەلەملەرنى لەپىلدەتتى، داڭ-دۇمباق،
ناغرىلارنى چالدۇرۇپ، ھەيۋەت بىلەن قۇندۇز
شەھىرىگە راۋان بولدى.

گۆر ئوغلى قۇندۇز شەھىرىگە يېتىپ
بېرىپ قارىسا، دۈشمەنلەر شاھ مەھمەت-
خان بىلەن ئۇرۇشنى باشلاپتۇ. مەھمەتخان
ئۇلارنىڭ ھۇجۇمىغا بەرداشلىق بېرەلمەي
شەھەرگە قامىلىپ قاپتۇ. دۈشمەنلەر سېپىلنىڭ
ھەر تەرىپىدىن چىقىپ شەھەرگە كىرگىلى

بولۇرسەن يەتتە ئىقلىمغا ياخشىلىقتىن مەشھۇرى،
دىلىڭگە سالغۇسى ئاللا ئىماننى جانغا مەستۇرى،
سەن سۇلتانلىق ئەيلەسەڭ نەۋكەر بولايىمەن.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ھەممە بەگلەر،
لەشكەرلەر خوشال بولۇشتى. بەزى يىگىتلەر
بىر بىرىگە: شاھ مەھمۇرخان دىگەن زالىم-
دىن خويىمۇ زېرىكتۇق. ئۇنىڭ زۇلمى ھەد-
دىدىن ئاشتى. ئۇ قېرى ئۆلگەن بولسا، مۇشۇ
گۆر ئوغلىنى ئورنىغا پادىشا سايلاپ ئالساق
ياخشى بولاتتى،— دىيىشتى. لېكىن يىگىتلەر-
نىڭ بۇ شىرىن خىياللىرىنى لەشكەرلەر ئىچى-
دىكى بەزى جاسۇسلار شاھ مەھمەتخانغا يەت-
كۈزۈپ قويدى.

شاھ مەھمەتخان قېرىندىشى ھەققىدە-
كى بۇ غەيۋەت-شىكايەتلەرنى ئاڭلاپ كۆڭ-
لىدە، ئاكام شاھ مەھمۇرخان ئەلنى ئادىللىق
بىلەن سوريماي، پۇقرالارغا تولا زۇلۇم-سىتەم
قىلغان ئوخشايدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا، قېرىن-
دىشىنىڭ ئارقىسىدىن بۇنداق غەيۋەت-ش-
ىكايەت بولماس ئىدى. دۇنيادا ئىككى ئىش
زادى ئۇنتۇلماس، بىرى ياخشىلىق، يەنە بىرى
يامانلىق. ئەگەر بىر شەھەرنىڭ پادىشاى
زالىم بولسا، كىشىنىڭ كۆڭلى قانداق ئارام
تاپىدۇ؟ دەپ ئويلىدى ۋە ئەتىسى لەشكەر-
لەرگە: «ئەي يىگىتلەر، ئۆز پادىشاھىڭلار-
نىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار!» دەپ ياخشى نى-
يەت بىلەن كۆپ نەسىھەتلەر قىلدى.

شاھ مەھمەتخاندىن تەنبە ئاڭلىغان
لەشكەرلەر ئۆزئارا ئېيتقان سۆزلىرىگە پۇشايد-
مان قىلىشىپ خىجىل بولۇشتى. بەزىلىرى شاھ
مەھمۇرخاننىڭ غەيۋىتىدىن قورقۇپ ئەندىش-
ىگە چۈشتى.

ئەلقسىسە: شاھ مەھمەتخان گۆر ئوغ-
لى بىلەن بىللە بەلىخ شەھرىدىن كەلىگەن
ئەمىر ۋە بەگلەرگە شاھانە زىياپەت بېرىپ،

دۈشمەنلەرنى سۈرۈپ-توقاي قىلىپ قىرىۋات-
قانلىغىنى كۆردى. ئاندىن شەھەر دەرۋازىسى-
نى ئېچىپ، لەشكەرلىرى بىلەن ھۇجۇم قىلىپ
چىقتى. دۈشمەنلەرنى گۆر ئوغلى سىرتىدىن،
شاھ مەھمەتخان ئىچكىرىدىن قىسىپ قوغ-
لاپ يۈرۈپ، راسا قىردى. ئاخىرى دۈشمەن-
لەر بەرداشلىق بېرەلمەي بەدەر قاچتى. جەڭ
شاھ مەھمەتخان لەشكەرلىرىنىڭ غەلىبىسى
بىلەن تاماملاندى. شاھ مەھمەتخان بىلەن
گۆر ئوغلى كۆرۈشۈپ، ئۆلگەنلەرنى دەپنە قىل-
دى، يارىدارلارنى ئەمەلىي ئۇچۇن مەخسۇس
كىشىلەرگە تاپشۇردى. دۈشمەنلەردىن ئەسەر
چۈشكەنلەر ئىچىدە تۆلىك باھادىر دەپ ئا-
تىلىدىغان بىر باتۇر بار ئىدى، ئۇ گۆر ئوغ-
لىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: سىز پادىشا بولغۇدەك
يىگىت ئىكەنسىز. بۇ جەڭگە ناھايىتى ئوبدان
رەھبەرلىك قىلدىڭىز. سىز پادىشا بولسىڭىز-
مەن سىزگە نەۋكەر بولسام!— دەپ بۇ نەز-
مىنى ئوقۇدى:

سۇلتان بولساڭ بولماسەۇ گۆر ئوغلىنى،
سەن سۇلتانلىق ئەيلەسەڭ نەۋكەر بولايىمەن.
كېتىپ ئېرىدىم ياندۇردى دىلىم تۇغىيانى،
سەن سۇلتانلىق ئەيلەسەڭ نەۋكەر بولايىمەن.

ساڭا قىلاي كېچە-كۈندۈز كۆپ خىزمەت،
بۈگۈن قىلاي ئەمدى سىزگە ئىتائەت،
دۈشمەن كەلسە كۆرسىتەي ئۆزۈم شىجائەت،
سەن سۇلتانلىق ئەيلەسەڭ نەۋكەر بولايىمەن.

شىجائەتتىم كۆپتۇر بىلىمەڭ رۇستەمدىن،
ئاتقان ئوقۇم ئۆتۈر پولات قاتماندىن،
سۆزلەيدۇرمەن نەچچە قىسمى زۇباندىن،
سەن سۇلتانلىق ئەيلەسەڭ نەۋكەر بولايىمەن.

تۆلىك دەر ماھ ئەنۋەر شەمس ئالدىن گۆرى،

يوشۇرما سۆزۈڭنى بۇ تۇرغان تاغاڭ،
جاۋاپ بەر ئوغلانم جانڭ ئامانمۇ؟
جاۋاپ:

ئىمان يوق مەندە بىرلەشە بۇ ئىشدىن،
ئاتام تۇيغان يوق مۇنداق بولۇشىدىن،
يازىلغان قىسمىتىم بۇ سىر نۇشىدىن،
ھاياتىم بولماغىلىق ماڭا دەر گۇمان.
سوئال:

ئەلەمنى جېنىڭغا تىكىپ يۈرمىگىل،
پەلەكتىن بۇ ئىشنى كۆرۈپ يۈرمىگىل،
غەيۋەتنى زۇنناردەك ئېسىپ يۈرمىگىل،
ئەزەلدۇر رىزا بول كۈنلەر ئامانمۇ؟
جاۋاپ:

ئاتام ئۆلدى، ئانام كۆرمەم نەچچە ۋاقىت،
ئاچىلىسا بىر كۈنى تالەي بىلەن بەخت،
دېسەم كۆيگەي زۇبان بىلەن ئۇنى سەخت،
نە بولدى، نە قالدى ئول تۇتقان ماكان.
سوئال:

دېمە سەن سىرىڭنى ماڭا گۆر ئوغلان،
ئىشتىكەيچەن بۇ دەم سەن ئاچقىل زۇبان،
خەم يەيەي دىگىل سەن چەكمىگىل ئەفغان،
يۇرتۇڭدا دۇئاڭگوي شەپەخلار بارمۇ؟
جاۋاپ:

سوراپسەن مەندىن ئول ئانام ئىسمىنى،
سۆزلەندى ئەفئالى كەلتۈردى ماھىنى،
ئاتامنى ئۆلتۈرۈپ كەلتۈرۈپ باشنى،
نە ئازدۇق، نە يازدۇق، نە بولدى زامان؟

جەڭدە چۈشكەن خەندەتلەرنى ھەممىگە با-
راۋەر ئۆلەشتۈرۈپ بەردى. يەنە بىرمۇنچە
سوغات راسلاپ گۆر ئوغللىغا بېرىپ، ئۇنى
بەلىخ شەھرىگە ئۆزىتىپ قويماقچى بولدى.
بۇ خەۋەرنى مەلىكە گۈلرۇخ ئايمى ئاڭلاپ،
گۆر ئوغلى دىگەن يىگىت مەن بىلەن كۆرۈ-
شۇپ يانسۇن، دەپ شاھ مەھەممەتخانغا كى-
شى چىقاردى. شاھ مەھەممەتجان شۇ ھامان
گۆر ئوغلىنى گۈلرۇخ ئايمى قېشىغا كىرگۈزدى.
گۆر ئوغلى مەلىكە گۈلرۇخ ئايمى قې-
شىغا كىرىپ ئەدەپ بىلەن سالام بىجا كەل-
تۈردى.

گۈلرۇخ ئايمى گۆر ئوغلىغا ئىززەت-ئىك-
راملار قىلىپ تۆرگە باشلاپ: ئەي ئوغلىم،
ئاڭلىسام ئاتا-ئانىڭىز بار ئىكەن. شاھ مەھ-
مۇرخان ئاتىڭىزنى شەپىت قىلىپ، ئانىڭىزنى
بەلىخ شەھرىگە ئېلىپ كېلىپتۇ. مۇشۇ گەپلەر
راستىمۇ؟— دەپ سورىدى. ئاندىن ئىككىسى
ئوتتۇرىسىدا مۇنداق سوئال-جاۋاپلار بولۇپ
ئۆتتى:

سوئال:

نە كەچتى ئەھۋالڭ يىللار ئىچىدە،
جاۋاپ بەر ئوغلانم كۆڭلۈڭ ئامانمۇ؟
ئاتاڭنى ئەيلەمىش قەتلى تېغىدە،
سەھىرۇ ئۆشۈرۈ سۆز باخراڭ ئامانمۇ؟

جاۋاپ:

بۈگۈن مەندىن سورار بولساڭ بۇ سائەت،
نە چارە بار، نە كۈن بار، مەندىن، نە زامان.
سۆزۈڭنى ئۇتقان كەبى ئەيلەر ئىشارەت،
نە بولغاي ھەددىم يوق كۆڭلۈم پىغان.

سوئال:

ئىشتىسەم بار ئىكەن ئاتاڭمۇ ئاناڭ،
ئاتاڭنى قىلغان ئىمىش شەپىت چوڭ بوۋاڭ،

سوئال:

بالام سورساڭ مېنى گۈلرۇخ دەر ئەللەر،
ئالۇرسەن ئىنتىقامىڭ تېپىپ مەھەللەر،
بۇ ئىشقا سەئى ئەيلەپ قىلغىل ئەھەللەر،
ئۇرۇق - تۇققان، قېرىنداش، بەگلەر ئامانۇ؟

جاۋاب:

خىيالىم مەقسۇدۇم سىز ئېيتقان كەبى،
يېقىندۇر قاتلىم تۈكۈلگەي قانى،
كېسەرمەن ئاخىرى دۈشمەن باشىنى،
بولۇر باشى جۇدالىقتىن ئول يامان.

گۆر ئوغلى بىلەن گۈلرۇخ ئايىم بىر
بىردىگە ئەھۋالنى ئېيتىشىپ تۇققان ئىكەنلىگە-
نى بىلىشتى. لېكىن بۇ سىرنى ئىككى-سىدىن
باشقا ھېچكىم بىلمىدى. شاھ مەھەممەتخاننىڭ
پەردە ئىسبەت ئىچىدە چوڭ قىلغان ۋە بالا-
غەتكە يەتكەن ساھىبجامال بىر قىزى بار ئى-
دى. ئۇنىڭ ئىسمى مەلىكە پاتىمە ئىدى.
بۇ قىز گۆر ئوغلىنى كۆرۈپ قالدى. شۇ ھا-
مان گۆر ئوغلىنىڭ يۈرىكىدىن بىر ئىشق ئو-
تى ئۇچۇپ چىقىپ، مەلىكە پاتىمەنىڭ سىنە
ساندۇقىغا بەنت بولدى. بىچارە پاتىمە ھۇش-
سىزلىنىپ يىقىلىشقا ئاز قالدى. يۈز مىڭ مۇ-
شەققەتتە ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ ئېلىپ، ئەھ-
ۋالنى ھىچ كىشىگە بىلدۈرمىدى. ئەمما ئۇ
گۆر ئوغلىنىڭ ئىشتى - پىراقىدا رىمىتى جان،
پوستى ئۇستىخان بولۇپ، كېچىلىرى كۆزىگە
ئۇيقۇ كەلمەي يىمەك - ئىچمەكتىن قالدى.
ئەلقىسىگە: ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى
شاھ مەھمۇرخاندىن ئىشتىڭ!

بىر كۈنى شاھ مەھمۇرخان تەخت
ئۈستىدە ئولتۇرۇپ قىزى گۈل سەلىمە
ئايىمنى ئەسلىدى ۋە قىزىدىنى ئېلىپ كەل-
گەندىن بۇيان كۆرمەپتەن، ئەھۋالنى سو-

رىماپتىمەن، ئۆيىگە كىرىپ قىزىمىدىن ئەھ-
ۋال سوراپ چىقاي، دەپ تەختىدىن چۈشۈپ
قىزى بار ئۆيىگە كىردى. ئەھۋال سوراپ
بولغاندىن كېيىن قىزىغا قاراپ: ئەي قىزىم،
سەن مېنى زالىم ۋە يامان دەپ بىر قەلەم
دەرنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ قېچىپ كەتتىڭ. ئۇ
ئادەم ئوخشىسى قەلەندەرنىڭ قولىدا تۇرۇپ
قانچە بالىلىق بولدۇڭ؟ ئۇ بالىلىرىڭ قېنى؟
ئىسمى نىچە؟ ماڭا تولۇق جاۋاب بەر. ئەگەر
يالغان ئېيتساڭ، بېشىڭنى تېنىڭدىن جۇدا قى-
لىمەن! - دېدى ۋە قولغا قىلىچ ئېلىپ، قى-
زىنىڭ بېشىغا تەڭلەپ، ئۇنى قورقۇتتى.

مەلىكە گۈل سەلىمە ئايىم ئاتىسىدىن
قورقۇپ غازاڭدەك تىترەپ، بېشىدىن ئۆتكەن
سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاتىسىغا ئېيتىپ بەرمەك
بولۇپ كۆزىدىن ئۈنچىدەك ياشلىرىنى تۆكۈپ
مۇنداق دېدى:

ئاتا ماڭا غەزەپ قىلما بۇ سائەت،
مېنىڭ سۆزۈۋەنى ئاتا ئەيلىسەڭ.
غەزەپتىن سالىمىغىل باشقا قىيامەت،
مېنىڭ بۇ سۆزۈۋەنى راۋا ئەيلىسەڭ.

ياشىڭنى تۆكۈپسەن خۇداغا يىغلاپ،
بىر پەرزەنت بەرگىل دىيان ھەققە يىغلاپ،
بېرىپتۇر ھەق مېنى سىزگە رەھىم ئەيلەپ،
مېنىڭ بۇ سۆزۈۋەنى راۋا ئەيلىسەڭ.

تالىيىمىگە كۆرسىتىپسەن كىتاپتىن،
مۇنەججىلەر كۆرۈپ راھەت - ئازاپتىن،
قىلىپسەن ئۇلارغا قاتتىق شىتابتىن،
مېنىڭ بۇ سۆزۈۋەنى تەبا ئەيلىسەڭ.

مۇنەججىلەر كۆرۈپ سىزدىن زۇلۇمنى،
كۆرگەن ئىكەن يۈرگەن - تۇرغان يولۇمنى،
غېرىپلارغا ئەمىر ئېيتىپسەن ئۇلۇمنى،
مېنىڭ بۇ سۆزۈۋەنى شىپا ئەيلىسەڭ.

پادىشا گۈل سەلىمەگە: ئەي كۆڭلى
قارا گېسۇ بىردە، سەن ئۇ قەلەندەرنىڭ ئار-
قىسىغا كىرىپ قېچىپ كەتمىگەن بولساڭ، مەن
سېنى ئىسىل - كاتتا يەرگە بەرمەسەمدىم؟ ھەي
بەدبەخت! سېنىڭ ئۇ قەلەندەر بىلەن قېچىپ
كەتكەنلىكىڭدىن بىخەۋەر، مەن سېنى قەلئە
دىۋىدىنىڭ ھاكىمىغا بېرىپ دەپ ئۇلارنىڭ ئەل-
چىسىگە رازىيەنلىكىمنى بىلدۈرۈپتىمەن. ئۇلار
ئوغلى ئۈچۈن توي باشلاپ كېلىپ بۇ يەردە
يىگىرمە كۈن توي قىلدى. يىگىرمە بىرىنچى
كۈنى سېنى نىكاھ قىلماقچى بولۇپ، بەلىخ
شەھرىنىڭ قازى - قۇززات، ئاخۇنلىرى خەتبە
ئوقۇپ سېنىڭ ئېتىڭنى نەچچە مەرتىۋە قىچ-
قاردى. ئەپكەن سېنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىڭنىڭ
مەلۇم بولۇپ، خەلقى ئالەم ئالدىدا شەرمەن-
دە بولدۇم. سېنى ئىزلەپ بارمىغان ھىچ يەر
قالمىدى. ئاخىر توي باشلاپ كەلگۈچىلەرگە
ناماقۇل بولۇپ، ھەر قىسما ياخشى گەپلەرنى
قىلىپ، ھوزۇرخالىق ئېيتىپ ياندۇردۇم. ئەي
نومۇسىسىز بەدبەخت! سەۋىر قىلىغان بولساڭ
مەن سېنى ئىززەت - ئابرويۇڭ بىلەن شاھانە
چوڭ توي قىلىپ كاتتا يەرگە بەرمەسەمدىم؟
ئەي نا ئىنساپ، قېچىپ تەككەن ئېرىڭ ساڭا
قانداق راھەت - پاراغەت كۆرسەتتى؟ - دەپ،
ئۇنىڭ بېشىغا بىرنەچچىنى ئۇرۇپ چىقىپ
كەتتى.

مەھمۇرخان گۆر ئوغلى ھەققىدە نىيە-
تىنى بۇزۇپ، تەختى ئۈستىگە چىقىپ ئاتۇ-
رۇپ تۇرسۇن.
ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى گۆر ئوغلى
دىن ئىشەتتىڭ:

گۆر ئوغلى بەلىخ شەھرىگە يانماقچى-
بولۇپ، سوغاتلارنى ھارۋىلارغا بېسىپ شاھ
مەھمەتخان بىلەن خوشلاشتى ۋە لەشكەر-
لەر بىلەن قەلئە قۇندۇزدىن چىقىپ، ئەلەم-
رىنى لەپىلدەتتى، بىرنەچچە كۈن يول يۈ-

ئاخىر ئەدھەم مېنىڭ ئۈچۈن ئەرز ئېيتىپ،
كېتىپتۇر سېنىڭدىن ئاھانەت ئىشەتتىپ،
يوق ئەتمىش شەھەرنى ئول سۇ كەلتۈرۈپ،
مېنىڭ بۇ سۆزۈمنى باھا ئەيلەسەڭ.

بىر كۈن كىردى قاشىمغا، مەن بىلەن كېتەرسەن،
مۇندىن بېرىپ ئۆيۈمگە ماڭا چۈشەرسەن،
گەر چۈشمىسەڭ يېقىرغا تەھقىق ئۆلەرسەن،
مېنىڭ بۇ سۆزۈمنى گۇۋاھ ئەيلەسەڭ.

ئاخىر قورقۇتۇم ئۇنىڭدىن جادۇ قىلۇر دەپ،
يا بولمىسا مېنى قاتتىق قاغاپ ئېتۇر دەپ،
جادۇ قىلىپ مېنى يوق قىلمىسۇن دەپ،
مېنىڭ بۇ سۆزۈمنى ئەللا ئەيلەسەڭ.

سەلىمە دەر ئاقىبەت ئاڭا تۈشۈپتەن،
نەچچە يىللار ئاھ ئۇرۇپ گۆردە يېتىپتەن،
دۇنياغا كۆز ئېچىپ نەكۈن كۆرۈپتەن،
مېنىڭ بۇ سۆزۈمنى ئىنشا ئەيلەسەڭ.

مەلىكە گۈل سەلىمە ئايىم: مېنىڭ ئۇ
كىشىگە چۈشمىگەن ئۆز ئىختىيارىدىن بولغان
ئەمەس، پىشانەمگە پۈتۈلگەننى كۆرمەسكە
ئىلاجىم بولمىدى، - دىدى.

شاھ مەھمۇرخان مۇلايىملىق بىلەن:
ئەي مېھرىۋان قىزىم، ئاڭلىسام سېنىڭ ئۇ
قەلەندەردىن بولغان بالاڭ بار ئىكەن، ئۇ
بالاڭنى نىمە قىلدىڭ؟ قەيەرگە يوشۇردۇڭ؟
ماڭا ئېيتقىن! ئۇ بالا ماڭا نەۋرە بولغاندىن
كېيىن، مەن ھەم ئۇنى كۆرۈپ تەربىيەت
قىلاي! - دەپ گۈل سەلىمەنى ئالدىدى.

گۈل سەلىمە ئاتىسىنىڭ بۇ سۆزلىرىگە
ئالدىنىپ: ئەي مېھرىۋان ئاتا، بالامنىڭ ئىس-
مى گۆر ئوغلى ئىبراھىم. ھازىر سىزگە مەھ-
رەم بولۇپ خىزمىتىڭىزنى قىلىۋاتىدۇ، - دەپ
سىرىنى ئاشكارا قىلىپ قويدى.

ئالا بەردى ئەقىل كۆزنى،
بىزگە بولسۇن سۆزۈڭ تەيسۈز.

پادىشا گۇر ئوغلىدىن بۇ سۆزلەرنى
ئاڭلاپ، كۆڭلىدە، گۇر ئوغلى خېلى چوڭ
پادىشا قىلالايىدىغان ئىشنى بېجىرىپ
كەپتۇ. ھازىر ئۇ تېخى كىچىك، ئەقلى تولۇپ
يەتمىدى، لېكىن چوڭ بولغاندا، ئۇنى مەندىن
ئاتا-بوۋىسىنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلمايدۇ،
دىگىلى بولامدۇ؟ شۇڭا ۋاقىتتا ئۇيقۇمنى ئې-
چىپ، بىرەر ھىلە بىلەن ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇپ
تەي، دەپ گۇر ئوغلىغا قارىتا نىيىتىنى بۇز-
دى. شۇ كۈنى كەچ شاھ خۇپتەندىن كېيىن
ئىچكىرى ئۆيىگە كىرىپ، راھەت تەككىگە
يېنىنى قويۇپ، پاراۋەت توشىگىدە يېتىپ
چۈش كۆردى.

پادىشا مەھمۇرخاننىڭ ناھايىتى ئەتىۋار-
لاپ بېقىۋاتقان بىر بۇقىسى بار ئىدى. چۈ-
شە: چاقماق مۇڭگۈزۈك بىر كىچىك قوچ-
قار سىرتىن كىرىپ، پادىشانىڭ بۇقىسىنىڭ
يېنىغا كەلدى. ئىككىسى ھىدلاشتى. ئاندىن،
قوچقار بىلەن بۇقىنىڭ بىر بىرىگە ئاچچىقى
كېلىپ ھەر ئىككىسى بىرقانچە قەدەم كەي-
نىگە ياندى. پادىشا، مېنىڭ بۇقام زور، قوچ-
قار بۇقىنىڭ ئالدىدا ھەرقاچان يېڭىلىدۇ،
دەپ تاماشا كۆرۈپ تۇردى. بۇقا بىلەن قوچ-
قار بىر بىرىگە قارشى يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ
قاتتىق ئۈسۈشتى. پادىشانىڭ بۇقىسى قاپاق
تېرەكتەك يېقىلىپ چۈشتى ۋە ئېغىر بىر تى-
نىپ جان بەردى. شاھ مەھمۇرخاننىڭ بۇقىسىغا
ئىچى ئاغرىپ، بۇ ياۋۇز قوچقارنى تۇتۇپ
باغلاپ قويماي، دەپ ئۇنىڭغا يېقىن كېلىۋ-
دى، قوچقار ئارقىسىغا يېنىپ، بىر كالا قو-
يۇپ ئۇنى يېقىتىپ قويدى. شاھ مەھمۇرخان
چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتى. قارىسا سەھەر
ۋاقتى بولۇپتۇ. پادىشا تەختكە چىقىپ ئول-

رۇپ بەلىخ شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ، شاھ
مەھمۇرخاننىڭ ئالدىغا كىرىپ تازىم بىجى-
كەلتۈرۈپ، قۇندۇز شەھىرىدىن ئېلىپ كەلگەن
سوغاتلارنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ ئەدەپ بى-
لەن ئۆز جايىغا كېلىپ ئولتۇردى.

شاھ مەھمۇرخان سوغاتلارنى غەزىنىگە
سالدۇرۇپ قۇندۇز جېڭىگە بارغان گۇر ئوغ-
لى باشلىق ھەممە ئەمىر-لەشكەرلەرگە ئىتىپاق-
ئىتىپاق قىلدى. ئۇندىن كېيىن گۇر ئوغلى-
دىن قۇندۇز جېڭىدا قانداق قىلىپ غالىپ
بولغانلىقىنى، ئەسەرلەرنى قانداق دەستىگىز-
غانلىقىنى سورىدى.
گۇر ئوغلى جەڭ ئەھۋالىنى ئەۋەلدەن-
ئاخىرىغىچە بايان قىلىپ مۇنداق دېدى:

چىقىم قىرىق مىڭ ئەسكەر بىرلەن،
باردۇق نەچەند كۈنلەر ئۆتكەن،
بارساق جەڭلەر بولغان ئىكەن،
ئاتلار سالدۇق ئەھلىگە تېز-تېز.

تا تۇتۇز كۈن قىلدۇق جەڭنى،
كۆپ ئىشلەتتۇق ياۋغا رەڭنى،
ئوترا ئالدۇق دۈشمەنلەرنى،
كاپىر بولدى گەرد گەردەم رىز.

ئاتلار سالدۇق قىلىچ چېپىپ،
دۈشمەنلەرنىڭ جانىن ئېلىپ،
تۈش-تۈشلەردىن مىلىتىق ئېتىپ،
بىرلەر ئۇردۇق شەھەرلەرنى تېز.

نەئىرە تارتتۇق تەگبىر ئېيتىپ،
قاچسا قوغلاپ مىلىتىق ئېيتىپ،
ئولجا ئالدۇق زار يىغلىتىپ،
تۇرماي قاچتى دۈشمەن گەرخىز.

گۇر ئوغلى دەر سىزگە سۆزنى،
تىلەر بولسا سىزدىن ئۆزنى،

تۈشۈپتۈرمەن تۈمۈغ ئاتىلىخ ماكانغا،
ئاغزىڭ ئاچ، تىلىڭ ساچ، تەبىرى قانداق؟

مۇنەججەم، قۇرئاندازلار پادىشانىڭ
كۆرگەن چۈشۈشىنى ئاڭلاپ كىتاپنى ئاچتى.
«ئۇستۇرلاپنى» يۈگۈرتۈپ، ئاپتاپنىڭ باراۋە
رىگە تۇتۇپ، ئون ئىككى بۇرجى، يىمىگىرمە
تۆت سائەتنى سىرى قىلىپ شاھنىڭ چۈشكە
تەبىر بېرىشىپ مۇنداق دىيىشتى:

كۆرۈپسەن ياخشى چۈش ياتقان يېرىڭدە،
شاھا كۆرگەن چۈشۈك تەبىرى ئەتران.
بۇ ئىش بولسا، قوي بۇقا جەڭ كاللا ئۆيدە،
تويۇپتۇر دۇنيا ھەم سەن ئەيلە ئىنسان.

بۇقا سەن، قوچقارنىڭ چىمىسا ئۆيۈڭدىن،
چىقار مەرت شىر بىر كۈن ئىچىڭدىن،
ئاڭما باقار دۆلەت باش ئالسا سەندىن،
بىستەھقىق ئول كىشى ھەم قەتاپ ئەلەقتاپ.

قازاندا كاللا كۆپ بولسا پىشارمۇ،
جاپا سالىڭ جاھان ئەھلى قويارىمۇ،
يامان بولدۇڭ خەلقەرگە يارى بېرۈرمۇ،
ۋاقىت تاپسا خالايمىق باشىڭنى ئۇشلاپ،

تولا قىلىڭ زۇلۇم ھەددىڭدىن ئېشىپ،
جاپا سالىڭ جاھان ئەھلىگە شاشىپ،
چىتار بىر ئەر سېنىڭ زۇلمىڭنى شاشىپ،
قۇتۇلماسەن گۇناھ كۆپ سەندە تاقاپ.

مۇھەممەدۇر ئىككىسى بىر كاللا قويغان،
كىشىڭدۇر قوچقارنىڭ چۈشۈڭدە ئۆسكەن،
ئۆزۈڭسەن بىر بۇقا تاختەك يىمىلغان،
ئىچىلمىشەدۇر جاھان ئىسلامدىن شىكاپ،

كۆرۈپسەن تېرىغان - تىككەن ئىشىڭنى،
ئاخىر يەرسەن بىر كۈن زالىم بېشىڭنى،

تۇرغاندىن كېيىن، مۇنەججەم - قۇرئانداز -
لارنى يىغىپ، كېچە كۆرگەن چۈشكە تەبىر
سورماق ئۈچۈن مۇنداق دىدى:

يېتىپ بىر چۈش كۆرۈپ قوپتۇم سەھەردە،
مۇنەججەملەر مۇنۇڭ تەبىرى قانداق؟
چىقاردى جانىمنى تۇرماي تېنىمدە،
كىتاپ كۆرۈڭ چۈشۈمگە تەبىرى قانداق؟

تۇرار ئېرىدىم قاراپ ئوڭدىن - سولۇمغا،
زىمىن كۆككە نەزەر سالىدىم يولۇمغا،
شول سائەت بىر قوچقار كىردى ئۆيۈمگە،
بىر بۇقا بار ئېرىدى تەبىرى قانداق؟

قاراپ تۇرسام كېلىپ بىر بىرى بىرلەن،
خىزمىياز تارتىشىپ بىر بىرى بىرلەن،
يېنىپ ھەر ئىككىسى يۈز قەدەم يەردىن،
ئېتىلدى دوق ئەتتى تەبىرى قانداق؟

يوغان پىلادەك بۇقا يىمىلدى، ئۆلدى،
كىچىك قوچقار يەنە خىز قىلدى كەلدى،
بۇقامغا رەھىم ئەيلەپ تۇرغان چاغ ئىدى،
مېنى ئۈستى ئول قوچقار تەبىرى قانداق؟

يىمىلدىم ئول زامان تۇرغان يېرىمدە،
يوقالدىم مەن تۇرۇپ كۆرگەن چۈشۈمدە،
بەسى قورقتۇم قوپۇپ كۆرگەن چۈشۈمگە،
ئېيتىڭلار چۈشۈمنىڭ تەبىرى قانداق؟

كۆزۈمدىن غايىپ بولدى تامام ئالەم،
جاھان خەلقى مېنىڭ چۈن سالىدى ماتەم،
تۇرغان جايىم خالى قالدى بۇ ئالەم،
چۈشۈمنىڭ مەزھىر تەبىرى قانداق؟

ئاتەم مەھمۇر يامان بولدۇم جاھانغا،
كۆزۈم ئاچىپ قارىدىم ياخشى - يامانغا،

تاپالماسسەن سوراپ ھەرگىز كىشىنى،
قىلۇر يەر بىرلە يەكسان خەلق سېنى ئىلغاپ.

مۇنەججەملەرنىڭ تەئىرىنى ئاڭلىغان
پادىشانىڭ كۆزىگە يورۇق دۇنيا قاراڭغۇ
بولۇپ كۆرۈندى. كۆڭلەدە ئويلدىكى، ۋەزىر
ۋە ئەمىرلەر ماڭا دۈشمەن بولغىلى خېلى
ئۇزۇن بولدى. ئەمدى قۇرئانداز - مۇنەج -
جىمىلەرمۇ، پۇقرالارمۇ ئۇلارغا يۆلىنىپ ماڭا
دۈشمەن بولۇپتۇ. بۇ مۇنەججەم - قۇرئانداز -
لارغا نىمىشقا بۇنداق تەئىر بېرىسەلەر؟ دى-
سەم بارلىق پۇقرالار ماڭا قارشى چىقىدىغان
ئوخشايدۇ، ياخشىسى ئەمدى سۆزلىمەي قو-
ياي. ئاندىن ئۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، بىر
قوچقار ئۆيۈمدىن چىقتى، ئۆزىدىن چوڭراق
بۇقىغا غالىپ كەلدى. بۇ ياخشىلىقتىن بىشا-
رەت ئەمەس، گەر ئوغلى دىگەن تۈزكۈر
ئاشۇ قوچقار بولسا كېرەك، ئۇنىڭ ئاتا -
بوۋىسىنى ئۆلتۈرگەن ئىدىم. ئۇ ئاخىرى ۋەزىر -
ئەمىرلىرىم، بەگ - پالۋانلىرىم ۋە شەھەر
خەلقى بىلەن بىرلىشىپ مېنى يوقاتماي قويىمە-
غۇدەك. ئۇ ماڭا قول سالماستىن بۇرۇن، ئۇ-
نىڭ ئىسمىنى بىر ياقلىق قىلمىسام بولمايدى-
غان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلدى. ئاندىن گۆر
ئوغلى باشلىق تۆت يۈز كىشىنى ئېلىپ شى-
كارغا ئاتلاندى. تۆت - بەش كۈن باياۋان-
لارنى كېزىپ يۈرۈپ، كۆپ شىكار قىلدى.
شاھ مەھمۇرخان ئەمىرلەر بىلەن بىر يەرگە
چىۋىشۇپ، قىلغان ئوۋلىرىنى تەقسىم قىلىپ،
كۆڭلەدە، گۆر ئوغلىنى ئۆزەم ئۆلتۈرسەم،
ھەممە كىشى «گۆر ئوغلى سېنىڭ ئالدىڭدا
نىمە گۇنا قىلدى؟ نىمە ئۈچۈن بىگۇنا ئا-
دەم ئۆلتۈرسەن؟» دەپ ماڭا قارشى چىقىدۇ
ۋە يەنە بىلىمگەنلەر، ئۆزىنىڭ نەۋرىسىنى بى-
كاردىن - بىكارغا ئۆلتۈردى دەپ مالاھەت
قىلار، ئۇندىن كۆرە بۇ بىر قىسىم سەيىدىنى

بىر نامە بىلەن ئىنىم شاھ مەھمەتخانغا ئەۋە-
تەي، ئۇ نامىنى ئوقۇپ كۆرۈپ، گۆر ئوغلىنى
ئۆلتۈرسۇن، ھىچ كىشى يامانلىقىنى مەندىن
كۆرمىسۇن، دەپ ئويلاپ، مۇنىشلەرگە نامە
يازدۇرۇپ، ئايىغىغا ئۆزىنىڭ چوڭ مۆھۈرىنى
بېشىپ خەتنى لىپاپقا سالدى. گۆر ئوغلىنى
چاقىرىپ: بۇ تۆھپە بىلەن نامىنى قەلئەقۇندە
دۇزغا ئاپىرىپ، ئىنىم شاھ مەھمەتخانغا
تاپشۇرۇپ بەر، لېكىن ئۈچ كۈندە ئالدىمدا
ھازىر بولغىن، ئەگەر ئۈچ كۈندە كۆرۈۋەتكەن-
رۈنمەيدىغان بولساڭ، سېنى ئۆلتۈرىمەن! - دەپ،
ئۇنى يولغا سالدى.

گۆر ئوغلى شاھ مەھمۇرخاننىڭ بۇي-
-رۇغى بىلەن نامىنى تاجىسىغا قىستۇرۇپ،
سەيىدىلەرنى ئاتنىڭ غانجۇغىسىغا باغلاپ،
قەلئە قۇندۇزغا راۋان بولدى. ئۇ مېڭىپ كەت-
كەندىن كېيىن، ئۇنىڭ يارى - بۇرادەرلىرى
ئەپسۇس - نادامەتلىر قىلىپ، ۋاي ئىسىت،
زالىم پادىشا مۇشۇ بانا بىلەن گۆر ئوغلى
بىچارىگە بىر گۇنا قويۇپ، ئۇنى شەھەت قى-
لىدىغان ئوخشايدۇ. بولمىسا ئون كۈنلۈك
يەرگە ئىشقا بۇيرۇپ، ئۈچ كۈندە كەلمىسەڭ
ئۆلتۈرىمەن دەمدۇ؟ قانداق ئىنسان ئۈچ
كۈندە قەلئە قۇندۇزغا بېرىپ كېلىدۇ؟ دى-
يىشىپ گۆر ئوغلى ئۈچۈن غەم قىلىشتى.
ئەمدى بىر كەلمە سۆزنى گۆر ئوغلىدىن
ئىشىنىڭ:

گۆر ئوغلى پادىشا ئالدىدىن چىقىپ
بىر يەرگە كەلگەندە، يول ئۈچكە ئايرىلدى. قايت-
سى يولغا كىرسەم بولار ئىكەن دەپ، ئاخىرى
تەۋەككۈل قىلىپ بىر يولغا كىردى. بىر -
ئىككى كۈندىن كېيىن بۇ يولنىڭ ئاخىرى
تۈگەپ بىر دەشت - باياۋانغا چىقىپ قالدى.
گۆر ئوغلى ھەر تەرەپتىن يول ئىزلەپ ئې-
تىنى چاپتۇرۇۋەرگەچكە، ئات بەرداشلىق
بېرەلمەي ئاخىرى جان تەسلىم قىلدى. گۆر

سىگە چىتقان ئىدى.

بىر كېيىنرەك قازاي ھاجەت ئۈچۈن چاھارباغنىڭ سىرتىغا چىقىپ، گۆر ئوغلنى كۆردى ۋە دەرھال باققا كىرىپ مەلىكە پالەتمەگە باغنىڭ ئالدىدا گۆر ئوغلنىڭ تۇرغانلىقىدىن خەۋەر بەردى. مەلىكە پالەتمە كېيىنرەك گىدىن بۇ خۇش خەۋەرنى ئاڭلاپ بىرمۇنچە كېيىنرەكلەر بىلەن گۆر ئوغلنىڭ ئالدىغا چىقتى ۋە ناز-كەرەشىمە بىلەن تازىم بىجا كەلتۈرۈپ، ئۇنى باققا تەكلىپ قىلدى. گۆر ئوغلنى خوپ بولغاي، دەپ باغ سىرى ماڭدى. ئىككىسى باغدا يۈرگەچ بىر بىرىدىن ئەھۋال سوراپ مۇنداق دىيىشتى:

ئوغلنى سەيىدلەرنى يۇدۇپ مېڭىپ، ئون ئالتە كۈن بولغاندا، قۇندۇز شەھرىنىڭ تەۋەسىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ بىر ئاز ئارام ئېلىپ، يەنە يولغا چۈشتى. بىر يەرگە كەلگەندە، كۆزىگە بىر چاھارباغ نامايەن بولدى. گۆر ئوغلنى، شۇ كۆرۈنگەن باغدا ئالەم بولسا، شەھەرنىڭ يولىنى سوراپ ماڭاي، دىگەن نىيەت بىلەن يېقىن كېلىپ قارىغان ئىدى. كۆز ئالدىدا يەتتە ئاچا يول پەيدا بولدى. لېكىن ئۇ، قايسى يولنىڭ شەھەرگە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. بۇ چاھارباغ شاھ مەھەممەتخاننىڭ بولۇپ، شۇ كۈنى شاھنىڭ قىزى مەلىكە پالەتمە ئۈچ يۈز كېيىنرەك بىلەن باغ سەيىلە:

مەلىكە:

كۈن توي قىلدى بۈگۈن باغ سىرىگە،
كەلدى جاننىڭ ھوزۇرى، دەرتكە دەرمانىمۇسەن؟
بىر نەزەر ئەيلەپ قەدەم قويساڭ بۇ قەسىرگە،
كەلدى جاننىڭ ھوزۇرى، گۆر ئوغلنى مېھمانىمۇسەن؟

گۆر ئوغلنى:

شەھىستەك شوئلا ئۇرۇپ چىقىشنىڭ نىمە سەۋەب،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن، تازە جانانمۇسەن؟
بۇنچە سورىماقتا بۈگۈن مۇددىئا نەدۇر تەلەپ،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن، يارى جانانمۇسەن؟

مەلىكە:

نە سەۋەپتىن مۇنداق كەلدىڭ ئازغىشىپ رەنا يىگىت،
مەن كەمىنە قىزنى ئال، ھۆسنۈگە باپ رەنا يىگىت،
ئارزۇلۇقدۇرمەن سېنىڭ ھۆسنۈگە ئەي يارىم خەرىد،
كەلدى جاننىڭ ھوزۇرى، شاھى دەۋرانمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

تولغۇنۇر جانىم قۇشى، مەن يارنى كۆرگەندىن كېيىن،
سەد ھەزار بولسۇن تەسەددۇق سىزنى كۆرگەندىن كېيىن
قوزى يەڭلىخ ئارقىسىدىن ئەرگىشىپ يۈرگەندىن كېيىن،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن تازە گىريانىمىمۇسەن؟

مەلىكە:

نەچچە يىلدۇر كىم سىنىڭ ئوتۇڭدا كۆيگەن خەستە مەن،
ئەقلى ھۇشۇم ھىلى يوق، بىر تەلپە قالغان مەستىمەن،
ھىجر ئوتى باغرىمدا بار دائىم كۆيگەن پىستىمەن،
كەلدى جانىمنىڭ ھوزۇرى، گۆرى خاقانىمىمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

نە سەۋەبتىن ماڭا كۆيدۈڭ — بىر غېرىپ بىچارىگە،
تەلپە يۈرگەن ئىت كەبى مەن يول تاپالماي خانىگە،
كېچە - كۈندۈز قويسام ئازدۇر باشىمە ئاستانىگە،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن، تازە بەريانىمىمۇسەن؟

مەلىكە:

كىملىرىدىن يەتتى ئەلەم بولمىسۇن ھالى پۇتۇن،
ساڭا زۇلۇم ئەتكەن كىشىنىڭ كۈنى خار بولسۇن زەبۇن،
ئەمدى سەن بىر ئىش قىلىپ بەرمىگىل ئاڭا بويۇن،
كەلدى جانىمنىڭ ھوزۇرى گۆرى سۇلتانىمىمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

بۇيرۇدى سۇلتانى ئالەم ماڭا بىر بېرىش - كېلىش،
بار بۈگۈن ئۈچ كۈندە كەل دەپ ئېرىدىلەر قالدى بۇ ئىش،
يولدا ئۆلىدىلەر ئاتىم كىلىپان مۇندا ياتىش،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن قازە جانانىمىمۇسەن؟

مەلىكە:

شەھرى بەلىختىن مۇندا كەلدىڭ بىزگە دېيىپان بولغىلى،
نەچچە كۈنلۈك يول يۈرۈپ كەلدىڭ بۇ يەرگە ھىلى،

ساڭا يوقتۇر باغمە كىرمىسەڭ يول ئۆتكىلى،
كەلدى جانىمنىڭ ھوزۇرى، گۆرى سۇلتانىمىمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

ئەمىر ئېتىپ بۇ سەھەد گۆش ئىبەردىلەر مەندىن بۇيان،
بۇ سەبىل بارغاندىن ئىنىم مەھەممەتخان بىر نىشان،
دىدى بەردىلەر ئۇنى شول دەمدە بولدۇم مەن راۋان،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن تازە جانانىمىمۇسەن؟

مەلىكە:

نەمە دەپ بەردى بۇ گۆشنى، بىر كۆرەي نامەڭنى مەن،
نامە قانداق يېزىلىپتۇ سۆزىنىڭ مەزمۇنى ھەم،
ساختا دىلدۇر بىلىسەم ئانى زۇلۇمگوي شاھى بى رەھەم،
كەلدى جانىمنىڭ ھوزۇرى، گۆرى دەۋرانىمىمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

مەن بېرەلمەسمەن ئامانەت ئىگىسىن تاپچاي بۈگۈن،
نە بولۇر ئەقئالى خەت يۈزىدىن مەجنۇن بۈگۈن،
چىقىمىسۇن ھەر ئىككى شاھ لەۋزىدىن ئەفسۇن بۈگۈن،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن، تازە جانانىمىمۇسەن؟

مەلىكە:

پاتىمەدەر ئەي يىگىت كىر بۇندا بىر دەۋران قويماي،
كېچە بولۇپتۇر باغدا قون، ئالدىڭدا مەن بەر يان قويماي،
ھال دەردىم دۈگىدىشىپ سەن بىلەن ئىشرەت قىلاي،
كەلدى جانىمنىڭ ھوزۇرى، گۆرى مېھمانىمىمۇسەن؟

گۆر ئوغلى:

ساڭا دەر گۆر ئوغلى شول سۆزۈمنى ئەمدى ئىشت،
ئەلچىنىڭ مەجلىسىنى شاھ بولۇپ ئۆزۈڭ قىزىت،
سۆزدۈر ئۆزىچە ئەمەسسەن مېنىڭ ھالىمغا يەت،
ئىلتىپات بىزگە قىلۇرسەن تازە خەندانىمىمۇسەن؟

مەتەخان، سىزگە بۇ نامە بىلەن سەھەد گۆش ئەۋەتتىم. مۇشۇ نامە يېزىپ بارغان ھامان، ھايال قىلماي گۆر ئوغلىنى ئۆلتۈرۈپ، كالىسىنى ماڭا ئەۋەتتىڭ! كۆڭلۈم سىزدىن خوشمۇ بولسۇن. ئۇنى ئۆزۈم ئۆلتۈرەي دېسەم، نەۋرەم ئىكەن. ئانىسى مەندىن رەنجىگۈدەك. ئەگەر ئۆلتۈرمەي دېسەم. ئۇ ئاخىر بىر كۈن بېشىمغا چىقىپ، ئاتا - بوۋىسىنىڭ ئىنتىقامىنى مەندىن تەلەپ قىلىدىغان ئوخشايدۇ. شۇڭا قېرىنداشلىق ھەققىنى بىجا كەلتۈرۈپ، ماڭا خەۋەر قىلىشىڭىزنى بۇيرۇيمەن.»

مەلىكە پاتىيە بۇ نامەنى كۆرۈپ: «ۋا ئەجەب، گۆر ئوغلى ئۆزىنىڭ ئۆلۈم خېتىنى كۆتۈرۈپ كېلىپتۇغۇ! ئۇنىڭ بۇ ھىلە - نەيىرەڭدىن ئەسلا خەۋىرى يوق ئوخشايدۇ. بۇ نامەنى مەن كۆرمىگەن بولسام، ئۇ ناھەق ئۆلۈپ كېتەر ئىكەن. ئەمدى گۆر ئوغلىنىڭ سالامەت قىلىشىمغا مەن بىر سەۋەپ قىلىپ باقاي. ئۇنىڭ ئەجىلى تولىمىغان بولسا، قىلغان ئىشىم كارغا ياراپ قالار، دەپ كۆڭلىگە پۈكتى. بۇندىن بىرنەچچە يىل بۇرۇن شاھ مەھمۇرخان قۇندۇز شەھىرىگە كەلگەندە، پاتىيە ئۇنىڭ پادىشاھلىق مۆھۈرىنى قەغەزلىرىگە بېسىپ ئويىنىغان ئىدى. مەلىكە ئۇ قەغەزلىرىنى ھەر دائىم ئۆزى بىلەن ئېلىپ يۈرەتتى. ھازىر شۇ قەغەزلىرىدىن بىرىگە مۇنداق دەپ يازدى:

«ئەي مېھرىبان قېرىندىشىم شاھ مەھمۇرخان، مېنىڭ بۇ نامەم سىزگە يېزىپ مەلۇم بولسۇنكى، مەن شىكارغا چىقىپ بىر - مۇنچە سەيىدلەرگە ئىگە بولدۇم. ئۇ سەيىدلەرنى نامە بىلەن سىزگە تۆھپە قىلىپ ئەۋەتتىم. ئۇشبۇ نامەم يېزىپ بارغان ھامان، ئۆزى كەلمەپتۇ دېمەستىن، قىزىڭىز مەلىكە پاتىيەنى مۇشۇ خەتنى ئېلىپ بارغۇچى نەۋرەم گۆر ئوغلىغا ئەقەدە نىكاھ قىلىپ قويغايىسىز. مەن شىكاردىن قايتىپ چوڭ توي

مەلىكە گۆر ئوغلى بىلەن باغنىڭ ئىچىدە ھال - ئەھۋال سورىشىپ ئاندىن ئۇنى شاھ سوپىغا تەكلىپ قىلدى. گۆر ئوغلى تەكلىپ بىلەن: ئەي مەلىكە جاھان، مەن بۇ يەردە ھايال بولۇپ قالسام، ئىش مەھەلدىن ئۆتۈپ كېتەر. شاھ مەھمۇرخان ماڭا ئۈچ كۈنلۈك مۇھەلت بەلگىلەپ بەرگەن ئىدى، لېكىن ئارىدا خېلى كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى. يەنە ھايال بولسام شاھنىڭ قەھرى - غەزەپىگە قالدۇرمەن، - دېدى.

مەلىكە پاتىيە: ئەي بەرنايىگىت، ئەمدى مەڭ ئالدىرىغان بىلەن ۋاقىت ئۆتۈپ كەتتى، قانچە ئالدىرىساڭمۇ، يەنىلا پادىشاھ مەھمۇرخاننىڭ قەھرى - غەزەپىگە گىرىپتار بولۇرسەن. ئۇنىڭدىن كۆرە باقىغا كىرىپ ئەيش - ئىشرەت قىل. بۈگۈن بۇ يەردە قونۇپ ئەتە سەھەر بار! ئاتاممۇ شەھەردە يوق، شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىدى، بۈگۈن - ئەتە كېلىپ قالار، - دەپ گۆر ئوغلىنى تۇتۇپ قالدى ۋە ئالدىغا زەر باپ داستانخان سېلىپ، خىلمۇ - خىل نازۇ - نىمەتلىرىنى قويۇپ، ئۇنى مېھمان قىلدى.

مەلىكە ئۆزى ساقى بولۇپ گۆر ئوغلىغا بىرنەچچە نۆۋەت شاراپ تۇتتى. گۆر ئوغلىغا سەپەرنىڭ ھاردۇغىنى يەتكەن ئىدى. ئىچكىن شاراپنىڭ تەسىرى بىلەن كۆپ ئوت - مەي مەستتۇ - مۇستەغىرات بولدى ۋە زالىم شاھنىڭ قەھرى - غەزەپىنى ئۇنتۇپ ئۇيقۇغا غەرق بولدى. مەلىكە گۆر ئوغلىنىڭ بېشىمغا كېلىپ ئۆلتۈردى. يىگىتنىڭ جامالىغا قاراپ ئۇنىڭ بۇرۇن يانغان ئىشقى يەنە ئوتى لاۋۇلداشقا باشلىدى. گۆر ئوغلىنىڭ تاجىسىغا قىستۇرۇلغان نامەگە ئۇنىڭ كۆزى چۈشتى، ئۇنى ئاستا ئېلىپ ئوقۇپ ھەيران قالدى. نامەدە مۇنداق سۆزلەر يېزىلغان ئىدى:

«ئەي مېھرىبان قېرىندىشىم شاھ مەھمۇرخان»

مۈشكۈلۈك ئىنشائاللا بولغاي ئاسان،
بىخەبەر يۈرمە ئېزىپ مالىڭ كۈيەر.

سەن ئۆزۈڭ باشىڭنى بەرمەككە كېلىپ،
تاشلىماپسەن نامەنى يولدا ئوقۇپ،
يىغلار ئېردىڭ سۆڭرە سەن ئاندىن بىلىپ،
ئەمدى قوي سەدىڭنى ئىخلاساڭ كۈيەر.

سەن ئۆزۈڭنى ھۇشمەند چاڭلاپ يۈرۈپ،
جەبرە ئەيلەر ئىكەنسەن جانىڭغا مۇندا كېلىپ،
سېنى ئەيلەر ئىكەن زالىم مۇندا شەھىت قىلىپ،
تاشلا ئەۋكەرلىكنى سەن جانىڭ كۈيەر.

ئاخىر ئېردى بولمىسام ئۆمرۈڭ سېنىڭ،
بارچىدىن قالغاي ئىدى قۇرۇپ جېنىڭ،
سەن ئۈچۈن بۇزۇق ئىكەن كۆڭلى ئۇنىڭ،
توختاقىل ھەرىشىنى سەن زۇلمىدىن بارىڭ كۈيەر.

پاتىمە ھالىڭ كۆرۈپ قىلىدىم بىر ئىش،
قوي كۆڭۈل ئۆمرۈڭگە سەن شۈكرى قىلىش،
ئوت يېنىپ تۇرغان ئىكەن ھەم يازۇقش،
ئوت قېشىغا بارمىغىل تەلبە سەن پايىڭ كۈيەر.

مەلىكە پاتىمە گۆر ئوغللىغا كۆپ
نەسىھەتلىرىنى قىلىپ، ئاندىن ئۇنى ئاتقا
مەندۈردى ۋە ئۇنىڭ جامالىنى يەنە بىر
كۆرۈش ئىستىگىدە: يېنىشىڭىزدا ئاتنى ماڭا
تاپشۇرۇپ كېتەرسىز، دەپ تاپىلىدى. گۆر ئوغلى
مەلىكە بىلەن خوشلىشىپ، ئېلىپ كەلگەن
سەيىدىلىرىنى ئاتنىڭ غانجۇغىسىغا مەھكەم
باغلاپ يولغا راۋان بولدى. ئۇ بىر سائەتتىن
كۆپرەك يول يۈرۈپ شەھەرگە داخىل بول-
دى. ئوردىغا كىرىپ شاھ مەھەممەتخانغا تازىم
بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ئېلىپ كەلگەن تۆھپىسى
بىلەن نامەنى ئەلچىلىك قائىدە - يوسۇنى
بىلەن ئۇنىڭغا تاپشۇردى.

ئۆتكۈزۈپ قىزىڭىزنى ئېلىپ كېلىمەن.»
مەلىكە نامەنى لىپاپقا سېلىپ گۆر ئوغ-
لىنىڭ تاجىسىغا قىستۇرۇپ قويدى. بىر سا-
ئەتتىن كېيىن، گۆر ئوغلى ئويغىنىپ: ئەي
مەلىكە، ئەمدى ماڭا رۇخسەت بېرىڭ، ئىشىمغا
مۇقت بولاي، — دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

مەن كېتەي رۇخسەت بېرىپ مۇندا قېلىڭ،
شەھەر سىرىگە مەن بارايسىن بۇ زامان.
باش ئېلىپ مۇندىن كېتەي رۇخسەت بېرىڭ،
مۇنتىزاردۇر پادىشاھىم بۇ زامان.

نەجايا سالۇر ئىكەن بارسام قاشى،
ساقلىغاندۇر مەن ئۈچۈن غەزەپ ئوقى،
ۋەھشىتىدىن ماڭا چۈشتى ئاتەشى،
نېمە كۈن كۆرەر ئىكەن بىچارە جان.

گۆر ئوغلى دەر جانانم مەن ئائىلاج،
مەن ئۈچۈن قىلغىل دۇئا ياشىڭنى ساج،
مەن ئۈچۈن ئەي يارىما قىلغىل ئىلاج،
بۇ سەبەبىدىن قورقمەن ئەي مېھرىبان.

مەلىكە پاتىمە گۆر ئوغلىغا: ئەي
بەرنا يىمىگەت، شەھەرگە بارغاندا، نامەنى
ئاتامغا بېرىپ سۆز قىلىماي جىم تۇرۇڭ.
بېشىڭىزدا قازايى مۇھەللەت باردۇر. سىزنى
خۇداغا تاپشۇردۇم. مۈشكۈللىڭىزنى خۇدا
ئۆزى ئاسان قىلىغاي! — دەپ بۇ نەزمىنى
ئوقۇدى:

بار بۈگۈن گۆر ئوغلى شەھەرگە تېز راۋان،
بىھۇدە سۆز قىلما كۆپ پايىڭ كۈيەر.
مۈشكۈلۈك ئاسان ئەتكەي قادىر مەۋلان،
بىلىمسەڭ بۇ ئىشنى سەن پايىڭ كۈيەر.

بۇ پەلەك باشىڭغا نۇش ئۇرغان ئىكەن،
مەن سەبەپ قىلىدىم سۇنۇپ كەتتى تىكەن.

قارا تاغ يىقىلغانىدەك بولدى. ئۇ قەھرى - غەزەپ بىلەن: ئەي ئائىمىساپ بەدبەخت! مەن سېنى قۇندۇزغا ئۈچ كۈنلۈك مۇھەت بىلەن ئەۋەتكەن ئىدىم. ھالا بىر ئايدىن بۇيان نەگە يوقالدىڭ؟ - دەپ ئۇنى سوراق قىلدى.

گۆر ئوغلى يولدا ئېزىقىپ كەتكىنىنى، قەلئە قۇندۇزدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بىرمۇ - بىر بايان قىلدى.

شاھ مەھمۇرخان نامەنى ئېچىپ كۆرگەندىن كېيىن تېخىمۇ غەزەپلىنىپ: ئەي ئىتنىڭ بالىسى، مەن سېنى شاھ مەھمەتخاننىڭ قىزى بىلەن توي قىلىپ كەلگىن دەپ ئەۋەتمىگەن. يازغان نامەمدىمۇ شاھ مەھمەت مەتخانغا قىزىڭنى گۆر ئوغلىغا بەرگىنى دىمىگەنمۇ؟ سەن مېنىڭ پەرمانىمغا مۇخالىپ ئىشلارنى قىلىپ كەپسەن! - دىدى ۋە جاللات! - دەپ ۋاقىرىدى.

گۆر ئوغلى بىلەن بىللە كەلگەن بەگلەر شاھ مەھمۇرخاننىڭ ئالدىغا چىقىپ: ئەي پادىشا، مەستىمۇ سەن ياكى ساراڭمۇ؟ ئۆزۈڭ قىلغان ئىشتىن نېمە ئۈچۈن تانىسەن؟ ئەگەر پادىشاھىمىزنىڭ ئەۋەتكەن نامەسىگە ئىشەنمىسەڭ، مانا ئۆزۈڭ يازغان نامەنى كۆر! - دەپ، مەلىكە پاتىمەنىڭ چاھار باغدا يازغان نامەسىنى شاھ مەھمۇرخانغا سۇندى.

شاھ مەھمۇرخان ئۇ نامەنى كۆرۈپ، غەزەپ بىلەن پارچە - پارچە قىلىپ يىرتىپ ۋەتتى ۋە: مەن بۇنداق نامە يازمىغان، گۆر ئوغلى يولدا بارغىچە باشقا نامە يېزىپ شاھ مەھمەتخانغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ ۋە ھىلى - مېڭىرى بىلەن قىزىنى نىكاھىغا ئاپتۇ. پەرمانىمدىن تاشقىرى ئىش قىلغانلىغى ئۈچۈن گۆر ئوغلى دىگەن بۇ بەدبەختنىڭ بېشىنى كېسىڭلار! - دەپ بۇيرۇدى.

شاھ مەھمەتخان تۆھپىلەرنى ئىچكىدە - رىگە كىرگۈزۈپ بەردى. نامىنى ئوقۇپ مەزمۇ - نىغا مۇتالىئە يۈرگۈزدى. ئاندىن چاھار باقى كەشى ئەۋەتىپ مەلىكە پاتىمەنى ھازىر قىلدى، قازى - قۇزۇتلارنى ئوردىغا چىللاپ گۆر ئوغلىغا مەلىكە پاتىمەنى ئەقەدە نىكاھ قىلىپ قويدى. ھەممە بىردەك گۆر ئوغلىنى مۇبارەكلىدى. شۇندىن كېيىن، شاھ مەھمەت مەتخان گۆر ئوغلىغا قىزىنى تەخرىسز نىكاھ ئەقەدە قىلىپ رەسمىيىتىنى بىجا كەلتۈرگەنلىك ھەققىدە شاھ مەھمۇرخانغا نامە يېزىپ ئاخىرىغا مۆھۈرىنى باشتى. ئۇ، گۆر ئوغلىغا شاھانە تونلار ياپتى ۋە ئون نەپەر كاتتا بەگنى قوشۇپ، ئۇنى بەلىخ شەھىرىگە يولغا سالىدى.

پەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى پادىشا مەھمۇرخاندىن ئىشەنك:

پادىشا مەھمۇرخان، ئۆزى شىكار قىلىپ يۈرگەن باياۋاندا، گۆر ئوغلىنىڭ بېشىنى قاچان ئېلىپ كېلىشەركىن، دەپ تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپ تۇراتتى. لېكىن شۇنچە كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى، گۆر ئوغلىدىن نامۇ - نىشان ياكى ئىنسى شاھ مەھمەتخاندىن بىرەر خەۋەر بولمىدى. بىر كۈنى شاھ مەھمۇرخان، ئىنىم، گۆر ئوغلى دىگەن تۈزكۈر بەدبەختنى ئاللىقاچان ئۆلتۈرگەندۇر، بولمىسا گۆر ئوغلى بۇچاقچىچە يېتىپ كېلەتتى، دەپ ئويلاپ تۇراتتى، باياۋان تەرەپتىن توپا - چاڭ كۆتىرىلىپ، گۆر ئوغلى ۋە شاھ مەھمەتخان قوشۇپ ئەۋەتكەن بەگلەر يېتىپ كەلدى. گۆر ئوغلى ئۈستىگە شاھانە تونلار، بېشىغا تاج كىيىپ تونۇغۇسىز بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ، شاھ مەھمۇرخانغا تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، شاھ مەھمەتخاننىڭ نامەسىنى بېشىدىن ئېلىپ ئۇنىڭغا سۇندى، گۆر ئوغلىنى سالامەت كۆرگەن شاھ مەھمۇرخاننىڭ بېشىغا خۇددى

دۇنيا قاراڭغۇ بولۇپ كۆرۈندى، ئۇ دەرغەزەپ بولۇپ، ئىككى ئوغلى بىلەن بىر قىسىم خاس خىزمەتچىلىرىنى ئىشقا سېلىپ، ئۆزىگە قارشى چىققان كىشىلەردىن يەتمەش - سەكسەن كىشىنى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈردى. لەشكەرلەر ئۆزۈڭدىن ئىككى تەرەپ بولۇپ بۆلۈندى. كۆپچىلىك ئەمىر - بەگىلەر دەرھال ئاتلىنىپ، شاھنىڭ ھۇجۇمىغا تاقابىل تۇردى.

شاھنىڭ خاس يىگىتلىرى بىلەن گۆر ئوغلىنىڭ تەرىپىنى ئېلىپ جەڭ قىلىۋاتقانلار، بىر بىرىنى يېڭىلەشەي تۇرغان پەيتتە، گۆر ئوغلى ئات يۇگۇرتۇپ بېرىپ شاھ مەھ - خۇرخاننىڭ ئالدىنى توساپ، ئەي زالىم، قانخور، مېنىڭ ئاتا - بوۋام قېنى؟ ئۇلارنى سەن مۇشۇ مەيداندا ئۆلتۈرگەن ئىدىڭ. ئۇلار ساڭا نىمە گۇنا قىلغان؟ بۈگۈن مۇشۇ مەيداندا ئۇلارنىڭ خۇنىنى مەن سەندىن ئالىمەن. ئەي بەدبەخت، مەن ساڭا نىمە گۇنا قىلدىم؟ مېنى ئىشقا بۇيرۇش باھانىسى بىلەن ھىلى - مىكەر قىلىپ باشقىلارغا ئۆلتۈر - گۈزەمەكچى بولدۇڭ. ئەمدى مېنىڭ ھۈنۈرىم - نى كۆرگىن! - دېدى. شۇ پەيتتە، نامەرت شاھ گۆر ئوغلىغا بىر قىلىچ ئۇردى. گۆر ئوغلى ئۇنىڭ ئۇرغان قىلىچنى قايتۇرۇپ، ئىككىنچى مەرتىبە قىلىچ ئۇرۇشىغا ئامان بەرمەي، ئۇنىڭ بېشىغا بىر قىلىچ ئۇرۇپ، كاللىسىنى ئۇچۇرۇپ چۈشۈردى.

شاھ مەھمۇرخاننىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتىنى ئىرىجىسىخان، كىچىكىنىڭ ئېتىنى ئىلىنىشخان دەپ ئىدى، سابىت بەگ ئىلىنىشخاننىڭ ئالدىنى توساپ قىلىچۈزلىق قىلىۋاتاتتى. ئۇلار گۆر ئوغلىنىڭ شاھ مەھمۇرخاننى ئۆلتۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ شىددەت بىلەن جەڭ قىلىشتى، سابىت بەگ بىر قىلىچ ئۇرۇپ ئىلىنىشخاننى ئۆلتۈردى،

قۇندۇز شەھرىدىن كەلگەن بەگىلەر: ئەي پادىشا، ئەگەر نامەنى يالغان دېسەڭ، بۇ مۆھۈرگە نىمە دەيسەن؟ بۇ مۆھۈر سېنىڭمۇ ئەمەس؟ ئويلاپراق گەپ قىلغىن! - دېگەن ئىدى، شىكار مەيدانىدىكى ھەممە ئەمىر - بەگىلەر تەڭلا: ئەي پادىشا، گۆر ئوغلى ساڭا نىمە گۇنا قىلدى؟ قەلىئە قۇندۇزغا بۈگۈن مېڭىپ ئۈچ كۈندە ئالدىڭغا ھازىر بول! دەپ، ئۇنى كىشىنىڭ چامى يەتمەيدىغان مۇشەققەت خىزمەتكە بۇيرۇدۇڭ. قۇندۇزغا ئون كۈندە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. بىلىپ تۇرۇپ ئۈچ كۈنلۈك مۇھەلت بەلگە - لەپ بېرىشنىڭ گۆر ئوغلىنى قەستلىگەنلىكىڭ ئەمەسمۇ؟ - دېيىشتى. شاھ مەھمۇرخان ئاچچىغىنى باسالماي: ئەي تۈزكۈرلەر! ھەممىڭلار گۆر ئوغلىنىڭ تەرىپىنى ئېلىپ ماڭا يۈز ئۆرۈدۈڭ - لارمۇ؟ گۆر ئوغلىنى ئۆلتۈرۈڭلار دېسەم، تېخى ماڭا نەسىھەت قىلامسىلەر؟! ئات - ياراق، يىمەك - ئىچمەك ۋە كىيىم - كېچەكلىرىنى مەندىن ئالغان تۇرۇقلۇق، نىمە ئۈچۈن پەرمانىڭغا بويسۇنمايسىلەر؟ - دېدى.

ئەمىر - بەگىلەر شاھنىڭ بۇ سۆزىدىن تېخىمۇ غەزەپلىنىپ: ئەي پادىشا، سەن بىزگە ھەرنە بەرسەڭ، ساڭا خىزمەت قىلغانلىقىمىز ئۈچۈن بەردىڭ. سەن بىگۇنا ئادەملەرنى شۇنچە كۆپ ئۆلتۈرۈپمۇ يەنە مۇرادىڭغا يەتمەي، ئەمدى گۆر ئوغلىنى ئۆلتۈرەي دەمسەن؟ گۆر ئوغلى سېنىڭ ئالدىڭدا نىمە گۇنا قىلدى؟ ئۇ ساڭا كۆپ خىزمەتلەرنى قىلىدىغۇ! بىز سېنى ئەمدى بىگۇنا ئادەملەرنى ئۆلتۈرگىلى قويمايمىز. سېنىڭ قەھرى - غەزىۋىڭگە پەرۋا قىلمايمىز. ئۆلتۈرۈشكە توغرا كەلسە، ئۆزۈڭنى ئۆلتۈرۈش كېرەك! - دېيىشتى.

ئەمىر - بەگىلەردىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، شاھ مەھمۇرخاننىڭ كۆزىگە يورۇق

بولۇپ، ئوردىغا بارغىچە، ئېلىپ چىققان تۆھپىلىرىنى پىشكەش قىلىپ، ئۇنى مۇبارەكلىدى. ئەمىرلەر گۆر ئوغللىنى تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ، پەرمان بەردار بولدى.

گۆر ئوغلى سۇلتانلىق تەختىگە چىقىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، شاھ مەھمۇرخان توپىلىغان ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئەمىر - بەگىلەرگە، لەشكەرلەرگە ۋە شەھەر خەلقىگە بۆلۈپ بەردى. ھەممە خەلق خوشۋاقت بولدى. ئۇلار گۆر ئوغللىنىڭ ياخشى سۈپەتلىرىنى ۋە ياخشى تەئرىپىنى كۈچ - گۈزەلەردە سۆزلىشىپ تۇرسۇن.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى قەلئە قۇندۇزنىڭ پادىشاھىدىن ئاڭلاڭ:

شاھ مەھمۇرخان ئاكىسى شاھ مەھمۇرخاننىڭ ئۆلگىنىنى، ئورنىغا گۆر ئوغلى پادىشاھ بولغىنىنى ئاڭلاپ، بىر بۆلۈك ئەمىر - بەگىلەرنى ئۆزىگە ھەمرا قىلىپ، بەلىخ شەھەرگە راۋان بولدى، بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ بەلىخ شەھەرگە يېتىپ كەلدى.

گۆر ئوغلى شاھ مەھمۇرخاننىڭ كەلگىنىنى ئاڭلاپ، ئەمىر - بەگىلەر بىلەن ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالدى ۋە ئۇنى ئوردىغا باشلاپ كىردى. شاھ مەھمۇرخاننىڭ گۆر ئوغللىنى مۇبارەكلەپ، بەلىختە بىر ھەپتە تۇرغاندىن كېيىن، خوشلىشىپ قەلئە قۇندۇزغا قايتىپ كەتتى.

گۆر ئوغلى سۇلتان بىر كۈنى ئايرىلىپ كەتكىلى ئۇزۇن بولغان مەھرىۋان ئانىسى بىلەن كۆرۈشتى. ھەر ئىككىسى ئۆز بېشىغا چۈشكەن كۈلپەتلەرنى ئېيتىشىپ، يىغلىشىپ تۇرغان مەزگىلدە، شاھ مەھمۇرخاننىڭ خوتۇنى دۇختەربانۇ كىرىپ كەلدى. ئۇ نەۋرىسى گۆر ئوغلى بىلەن كۆرۈشۈپ مۇنداق دىدى:

ھاشىم بەگ ئىرجىسخاننى ئۆلتۈردى.

شاھ مەھمۇرخانغا خوشامەت قىلىپ يۈرگەن بەگىلەرنى گۆر ئوغللىنىڭ تەرەپدارلىرى قەدەممۇ - قەدەم قوغلاپ يۈرۈپ سۈر - توقاي قىلغىلى تۇردى. بىر قىسىم بەگىلەر قىلىچ - قالقانلىرىنى بوينىغا ئېسىپ ئامانلىق تىلەشتى، ئاخىرغىچە شاھقا بولۇشۇپ سوقۇشقانلارنىڭ بولسا، بىرسىمۇ ئامان قالمايدى.

گۆر ئوغللىغا ھامى بولۇپ يارى سارلىق قىلىشقانلار مەسلىھەت قىلىپ شاھ مەھمۇرخاننىڭ تاجىنى گۆر ئوغللىنىڭ بېشىغا كىيگۈزدى ۋە ئۇنى پادىشاھ قىلىپ، ئىززەت - ئىكراملار بىلەن ئالتۇن مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ، مەپىنىڭ ئالدىدا تۇغ - ئەلەملەرنى كۆتۈرۈشۈپ، ناغرا - كانايىلارنى چېلىپ، بەلىخ شەھەرگە قاراپ ماڭدى. گۆر ئوغللىدىن بىر كۈن ئىلگىرى بەلىخ شەھەرگە يېتىپ كەلگەن جاكچىلار كۈچ - گۈزەلەردە ئات چاپتۇرۇپ بەلەن ئاۋاز بىلەن: ئەي-يۇھانناس، ئەي خالايتىلار! ئاڭلىدىم - ئىشتىدىم دېمەڭ - لار! پادىشاھى ئالەم شىكاردا بۇغا - مارال، كىيىكلەرنى تولا تۇتۇپ، گۆشنى تولا يەپ قوسمىنى كۆپۈپ ئۆلۈپتۇ. ئورنىغا گۆر ئوغلى دېگەن مەھرەمنى پادىشاھ قىلىپ ئېلىپ كەلدۇق! - دەپ ئۇقتۇردى. شەھەر خەلقى زالىم پادىشانىڭ ئۆلگەنلىكىگە ناھايىتى خوشال بولۇشتى. كۈچىلارنى سۈپۈرۈپ سۇ چېچىپ، گۆر ئوغلى ئىبراھىمنىڭ ئىستېبالىغا سەپ - سەپ بولۇپ چىقىشتى.

ئەلەسسە: شەھەر خەلقى چىقىپ بىر ئاش پىشىمىدىن كېيىن، باياۋان تەرەپتىن گۆر ئوغلى كاناي - سۇنايلار ساداسى ئىچىدە يېتىپ كەلدى. شەھەردىن چىققانلار يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە تۇرۇپ تازىم قىلدى، ئاندىن گۆر ئوغلى بىلەن شەھەرگە داخىل

زۇپ، ئۇنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلمەسەم بولمايدۇ، دەپ ئويلاپ، ئەتىسى كۆڭلىگە يېقىن ۋەزىر، بەگلىرىدىن بىرقانچىنى ئاندىنغا مەسلىھەت سېلىشقا ئەۋەتتى. ئانىسى گۈل سەلىمە ئايىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى خوشال بولدى. توي تەييارلىغى باشلىنىپ كەتتى. ھەممە تەييارلىقلار پۈتكەندىن كېيىن، گۆر ئوغلى سۇلتان كاتتا ئەمىر - بەگلىرىدىن تارتىپ ئاددى پۇقرالار - غىچە ھەممە كىشىنى تويغا تەكلىپ قىلدى. گۆر ئوغلى بەلىختىن قەلئە قۇندۇزغا بېرىپ ئون كېچە - كۈندۈز شاھانە توي قىلىپ، ياخشى كۈن ياخشى سائەتنى تاللاپ مەلىكىنى قايتا ئۆز نىكاھىغا ئالدى. ئاندىن بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ بەلىخ شەھرىگە يېتىپ كەلدى.

مەۋلانە ھەزرىتى موللا ئەنۋەر رەھىمتۇللا ئەلەيھى شۇنداق رىۋايەت قىلدۇ: ئەسكەر شاھ شام شەھرىدىن لەخىمە كولاپ قېچىپ كەتتى. ئىغرىشخان ئۇنى تۇتۇش ئۈچۈن، ھەممە سۇلتان، ئەمىر - بەگلىرىنى ۋە لەشكەرلەرنى يەتتە بۆلۈك تەقسىم قىلىپ، ھەر بىر توپ لەشكەرگە جەسۇر، داڭلىق، سۇلتان ۋە ئەمىرلەرنى باشلىق قىلىپ، ھەر بىر توپ لەشكەرنى بىردىن شەھەرگە ئەۋەتتى. گۆر ئوغلى بىلەن مەھەممەت مۈلكىزات خاقانى ھىندىستان ۋىلايىتىگە ئەۋەتتى.

ئىغرىشخان گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ لەشكەرلىرىگە ۋەز - نەسىھەت قىلىپ: ئەي بەگلەر! ئەي باتۇر چەۋەندازلار! گۆر ئوغلى سىلەرگە ھەرقانداق پەرمان قىلسا، بىجا ئىدىل پەرمان بەردارلىق قىلىڭلار! - دېدى. گۆر ئوغلى ئىغرىشخان بىلەن خوش - لەشپ ھىندىستان تەرەپكە ماڭدى. ئۇ شام شەھرىدىن چىقىپ، بىرقانچە ھەپتە يول

خوش كېتىپتۇر دۇنيادىن، يەتكەن ئېردى جاپاسى. بارچە بىزار ياماندىن، بۇ ئىش ئۇنىڭ جازاسى.

قىلدى ئەلگە يامانلىق، يوق ئېردى ھىچ ئامانلىق، ئەمدى بولدۇق ماكانلىق، قەھرى ئەتكەندۇر خۇداسى.

بىزار بولغان بىز ئاندىن، كىملىك قاچماس ياماندىن، ئەمدى قالدۇق پىغاندىن، خوشنۇد جاھان گۇۋاسى.

ئېردۇق بارچە زۈلمەتتە، ئەل يىغلىشىپ كۈلپەتتە، ھىچكىمىڭ يوق غەيرەتتە، قالدۇرۇڭ گەنج دۇنياسى؟

دۇختەر ئېيتۇر بۇ سائەت، سەن كۆرسەتتىڭ شىجائەت، ئۆلدۈرۈر راست ئۇ ئاپەت، تېپىلىپتۇر داۋاسى.

مەلىكە دۇختەربانۇ گۆر ئوغلىنىڭ پادىشا بولغىنىغا خوشال بولۇپ ئۇنى مۇبارەكلىدى.

ئەلقسە: بىر كېچىسى گۆر ئوغلىنىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەي، شاھ مەھەممەتخان - نىڭ قىزى مەلىكە پاتىمەنىڭ قىلىنغان ياخشىلىقلىرىنى ئويلاپ ياتتى. ئۇ يار - ۋاپادارلىقىنىڭ سەۋىۋى بىلەن سۇلتانلىق تەختىگە چىقتىم. ئەگەر ئۇ چاھار باغدا ماڭا ۋاپادارلىق قىلمىغان بولسا، ناھەق ئۆلۈپ كېتەر ئىكەنچەن. ئەمدى شاھانە توي ئۆتكۈ -

تەۋەللۇت قىلغانلىغىنى مەلۇم قىلدى. گۆر ئوغلى بۇ خۇشخەۋەرنى ئاڭلاپ ئۆيىگە كىرىپ كۆردىكى، مەلىكە پاتىمە راستىنلا بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ، گۆر ئوغلى غايەت خوشال بولۇپ، شەھەرنىڭ چوڭ-كىچىك خەلقىنى چىللاپ قىرىق كۈن شاھانە توي بەردى، پەرزەنتىنىڭ ئېتىنى ھاۋازخان قويدى.

يەسلى داستان، ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى ئەلچىلەردىن ئىشەنك:

بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ھىندىستان شەھرىگە كەتكەن ئەلچىلەر گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىغا بەزىلىرى قۇلاق، بۇرىندىن، بەزىلىرى تىلىدىن ئايرىلغان ھالدا يىغلىشىپ قايتىپ كەلدى. بۇ ئەلچىلەرنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالىغا قاراپ گۆر ئوغلىنىڭ يۈرىكى ئاغرىدى ۋە دەرغەزەپ بولۇپ: «لەشكەرلەر كەستىھام شەھرىگە يۈرۈش قىل-سۇن!- دەپ پەرمان قىلدى. شۇ زامان لەشكەرلەر يەر تەۋرىگەندەك، بۇلۇت كۆچ-كەندەك ياكى دۇنيانى قارا بوران باسقان-دەك ھەيۋەت ۋە ھەشەم بىلەن يولغا راۋان بولدى.

گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ كېلىدىغان خە-ۋىرىنى ئاڭلىغان قەئە كەستىھامنىڭ ھاكىمى قەھقام ھىندى ھەممە لاۋۇ-لەشكىرىنى يىغىپ مۇكەممەل تەييارلىق قىلىپ تۇردى.

گۆر ئوغلىنىڭ ئالدىن ماڭغان لەشكەر-لىرى كەستىھام شەھرىنىڭ ئەتراپىغا يېتىپ كېلىپ، بولنىڭ بىرقانچە ئون چاقىرىم يېرىنى سۈپۈرۈپ سۇ چېچىپ، سۇلتاننىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇردى، ئاندىن، ئەمىر-بەگلەر ئارقا-ئارقىدىن كېلىپ چېدىر-بار-گالىرىنى تىكىپ، كەستىھام شەھرىنى ھالقىغا ئالدى. ئاخىرىدا، گۆر ئوغلى سۇلتان شانۇ-شەۋكەت ۋە سەلتەنەت بىلەن چىقىپ كەلدى. بالدۇر كەلگەن ئەمىر-بەگلەر گۆر ئوغلىنىڭ

يۈرگەندىن كېيىن، ئىزاۋال بەلىخ شەھرىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ يول بويى ئۇستا تۆمۈرچى قۇيىمىگەرلەرگە توپ، زەمبىرەك، مىلتىق ۋە قىلىچ - قالقان ياسىتىپ ماڭدى. ياغاچچە-لارغا ھارۋا ياسىتىپ، ھەر بىر ھارۋىغا خېچىر قوشتۇردى ۋە ئۇستىلارغا ئىككى باراۋەر ھەق بەردى.

ئەلقسە: گۆر ئوغلى سۇلتان قېينا-تىسى شاھ مەھەممەت خاننى قەلئە قۇندۇز-دىن بەلىخ شەھرىگە ئېلىپ كېلىپ پادى-شالىق تەختىدە ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن، خوتۇنى مەلىكە پاتىمەنى مەپىگە سېلىپ، شاھ مەھەم-مەتخان باشلىق كىشىلەر بىلەن خوشلاشتى. ئىككى ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن، لەشكەر-لەرنىڭ ئالدى نىشاپۇرغا يېتىپ باردى. ئا-خىرىدا يۈرگەن ئەمىر-بەگلەر بىلەن گۆر ئوغلى نىشاپۇرغا كېلىپ سەلتەنەت بىلەن ئولتۇرغاندىن كېيىن، تۆت يۈز قىرىق تۆت بەگنى ھىندىستان ئېلىگە ئەلچى قىلىپ ئە-ۋەتتى. بۇ ئەلچىلەر ھىندىستاننىڭ ھەر بىر ئايماق، شەھەر ۋە بازارلىرىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

گۆر ئوغلى، بۇ ئەلچىلەر ھىندىستان ۋىلايەتلىرىدىن قايتىپ كەلگەچە، لەشكەرلە-رىنى نىشاپۇر مەيدانىغا ئېلىپ چىقىپ ئۇ-مۇتبازلىق، نەيزىۋازلىق ۋە قىلىچۋازلىق مەشىقى قىلغۇزدى، لەشكىرى ئىنتىزامنى چى-كىتتى؛ ئىككىنچى قەدەمدە، ئۇلارغا ئات مىنىش بىلەن قىلىچ ئۇرۇشنى ۋە ئات ئۆس-تىدە بولىدىغان ھەممە ھۆنەرلەرنى ئۆگەتتى. ئاخىرىدا، توپ-زەمبىرەكلەرنى قانداق ئىش-لىتىشنى بىلدۈردى. شۇنداق قىلىپ، ئۇنىڭ لەشكەرلىرى ئۇرۇش قىلىشقا ماھىر چەۋەن-دازلاردىن بولۇپ يېتىشتى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، گۆر ئوغلىنىڭ يې-قىن كىشىلىرى ئۇنىڭغا خوتۇنىنىڭ پەرزەنت

تۇيۇق ساۋۇتىنى كىيگەنلەر،
كەلگىل بۈگۈن يەككە - يەككە.

تاماشا كۆرسۇن بەگۈ - خان،
مەيداندا ئاقسۇن قىزىل قان،
مەيداندىكى تۇرغۇن بىر جان،
كەلگىل بۈگۈن يەككە - يەككە.

ئايروى كىچىگە بولادۇر،
كىچىلەر مەيداندا ئۆلەدۇر،
كىم مەيداندىن ساق چىقاردۇر،
ئەمدى كەلگىل يەككە - يەككە.

گۆر ئوغلى دەپ مېنى ئېيتادۇر،
مەيداندا سىزلەرنى يىغلايدۇر،
ئەمدى تاماشا كۆرسەتۈر،
كەل قىزىلباش يەككە - يەككە.

گۆر ئوغلى مەيداننىڭ ھەر تەرىپىگە
ئات سېلىپ: مەندۈرمەن، گۆر ئوغلى سۇل -
تانىدۇرمەن، ئەي بەدبەختلەر، ئىشىتىڭلار،
ئەگەر سىلەر قورقۇپ ئالدىغا كەلمىسەڭلار،
مانا مەن ئالدىڭلارغا كەلدىم! - دەپ ئۆزىنى
قەھقامنىڭ لەشكىرىگە ئۇردى. ئۇنىڭ ئارقى -
سىدىن: بىلىسەڭ بىلىدىڭ، بىلىمسەڭ مەندۈر -
مەن مەھەممەت مۈلكىزات خاقانىدۇرمەن! -
دەپ يەنە بىر كۈچتىڭىز ئۆزىنى ھىندى
لەشكىرىگە ئۇردى. بۇ ئىككى سۇلتاننىڭ
دۈشمەن سېپىنى قالايمىقانلاشتۇرۇپ، باھا -
دىرلارچە جەڭ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن
ھەممە ئەمىر - بەگىلەر ھىندىلارغا ئېتىلىپ
جەڭ قىلىشقا باشلىدى. بۇ ئىككى دەريايى
لەشكەر ئۈچ كېچە - كۈندۈزگىچە توختىماي
جەڭ قىلدى: قەھقام ھىندى گۆر ئوغلىنىڭ
بۇنداق جاسارەت بىلەن قىلىۋاتقان جېڭىگە
تاقەت قىلالماي، لەشكىرىلىرىنى بىر يەرگە

ئىستىقبالغا چىقتى. گۆر ئوغلى سۇلتان ئات -
تىن چۈشۈپ بارگاھىغا كىرىپ ئولتۇرغاندىن
كېيىن: كەستىھام شەھرىگە يېزا - قىشلاقلار -
دىن كىرىدىغان ئاشلىق - لارنى توساڭلار! -
دەپ پەرمان قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، لەش -
كەرلەر، ھىندىلارنىڭ يېزا - قىشلاقلاردىن ئې -
لىپ كەلگەن ئاشلىق - چارپايلىرىنى، ئوتۇن -
سامانىلىرىنى تۇتۇپ قېلىپ شەھەرگە كىرگۈز -
مىدى.

قەھقام ھىندى بۇ ئىشتىن غەزەپلىنىپ
لەشكىرىلىرى بىلەن مەيدانغا چىقتى ۋە سەپ
تۈزۈپ ئۇرۇشقا ھازىرلاندى. گۆر ئوغلى،
قەھقام، قىلىچ - قالقانلىرىنى بويىنىغا ئېسىپ
ئالدىغا كەلسۇن! دەپ بىر يىگىتنى ئۇنىڭغا
ئەلچىلىككە ئەۋەتتى، قەھقام بۇ سۆزنى ئاڭ -
لاپ: ئەي ئەلچى، گۆر ئوغلىغا بېرىپ ئېيت -
قىنكى، ئۇنىڭ ئالدىغا مەن ھەرگىز بۇنداق
شەرمەندىچىلىك بىلەن بارمايمەن. گۆر ئوغلى
ھەرقانداق ھۈنەرى بولسا كۆرسەتسۇن.
مەن بىر كۆرۈپ باقاي، - دەپ جاۋاپ
بەردى. ئەلچى يىگىت قەھقامنىڭ بەرگەن
جاۋابىنى گۆر ئوغلىغا يەتكۈزدى.

گۆر ئوغلى بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ ئاچ -
چىغىدا بىر ئات، بىر قامچا بىلەن مەيدانغا
چۈشۈپ، ئوتتۇز ئىككى خىل ھۈنەرنى كۆر -
سىتىپ، ئەي قەھقام، ھەرقانداق پالۋاننىڭ
بولسا پەرمان قىل، مەيدانغا چۈشسۇن دەپ
بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

مەن بۇ ياندىن، سەن ئۇ ياندىن،
كەل بەدبەختلەر يەككە - يەككە.
كەچكىل بۈگۈن شىرىن جاندىن،
ئالدىغا كەل يەككە - يەككە.

قاراشپ تۇرغان قىزىلباشلار،
ئىنئاملارنى كۆپ ئالغانلار،

قەھقام ئۆلمىدى، ئۇ بىر قىسىم ئادەملەرنى بىلەن قەلئە ئافغانغا قېچىپ كەتتى! — دەپ مەلۇم قىلدى.

گۆر ئوغلى ئەمىر — لەشكەرلەرنى باش — لاپ داغدۇغا بىلەن قەلئە ئافغانغا راۋان بولدى.

ئەلەقسە: كەستىھام خەلقى جەڭدە يېڭىلىپ ئامانلىق تىلگەن كۈنى، قەھقام كەستىھامدىن قاچقىنىچە ھىچ يەردە توخ — تىماي بىر كۆزىدىن قان، بىر كۆزىدىن ياش ئاقتۇزۇپ ئافغان ھاكىمى سىھراپىنىڭ ئالدىغا پانا تىلەپ باردى. سىھراپ قەھقامنى داغدۇغا بىلەن قارشى ئېلىپ شەھەرگە ئېلىپ كىردى ۋە ئۇ تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن، ئەھۋال سورىدى.

قەھقام ھىندى گۆر ئوغلى بىلەن بولغان ئىشلارنى ئەۋىلىدىن — ئاخىرىغىچە بىر — بىر بايان قىلىپ، زار — زار يىغلىدى.

قەھقامدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، سىھراپ شاھنىڭ پۈتۈن جىسمى لەرزىگە كېلىپ، ۋۇجۇدىغا قورقۇنچ ياماشتى. ئۇ لەشكىرىنى يىغىپ شەھرىنى مۇستەھكەملىپ بولغىچە، گۆر ئوغلىنىڭ لەشكەرلىرى يېتىپ كېلىپ شەھەرنى ھالقىسىمان قورشاپ ئالدى ۋە كەستىھامدىكى ئۇرۇش تەجرىبىلىرىگە ئاساسەن، شەھەرگە يېزا — قىشلاقلاردىن كىرىدىغان ئاشلىق — تۈلۈكلەرنى توساپ، شەھەرنىڭ ھايات مەنبەسىنى ئۇزۇپ تاشلىدى.

گۆر ئوغلى ئەلچى ئارقىلىق سىھراپ شاھقا نامە كىرگۈزدى. سىھراپ ئەلچىنىڭ قولىدىن نامىنى ئېلىپ ئوقۇدى. نامەدە: «مەندىكى گۆر ئوغلى سۇلتاندىۋرمەن، كەستىھامنىڭ ھاكىمى قەھقام جەڭدە يېڭىلىپ سېھنىڭ ھامىلىگىغا ئۆزىنى ئالدى، پەرمانىم شۇكى، قەھقامنى تۇتۇپ ماڭا تاپ — شۇر! ئۆزەڭ لاۋۇ — لەشكىرىڭ بىلەن ئالدىمغا

توپلاپ، قېچىشنىڭ كويىغا چۈشتى.

گۆر ئوغلى قەھقامنىڭ پىلاننى سېزىپ قېلىپ توپ قاتارلىق چوڭ قوراللارنى ئىشقا سالدى. توپ ئوقلىرى ھىندى لەشكەرلىرىنىڭ ئارىسىغا چۈشۈپ، ئۇلارنى مۆلدۈردەك تۈ — كۈۋەتتى.

قەھقام ھىندىنىڭ لەشكەرلىرى بۇ ئالەمتىلەرنى كۆرۈپ ھەر تەرەپكە قېچىشقا باشلىدى. مەرگەنلەر قاچقانلارنى مىلىتىق بىلەن ئاتتى. ئاخىرى ھىندىلار جەڭگە بەرداشلىق بېرەلمەي يىغىلىشىپ: ئەل ئامان — ئەل ئامان! — دەپ، ياراغ — جابدۇقلىرىنى بوينىغا ئېسىشىپ گۆر ئوغلىدىن ئامانلىق تىلەشتى. گۆر ئوغلى، تەبەل باز ئۇرۇپ، ئۇلارغا ئامانلىق بېرىپ، لەشكەرلىرىنى باشلاپ مەيداندىن يېنىپ چىقتى.

ئەتىسى قەلئە كەستىھامنىڭ پۇقرالىرى كاتتا تۆھپىلەرنى كۆتىرىشىپ چىقىپ، گۆر ئوغلىغا شەرتسىز بويسۇنىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. گۆر ئوغلى ھىندىلارنىڭ تۆھپىسىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۆزىمۇ ئىنئاملار بېرىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى شات قىلدى. ئۇ، جەڭدە ئۆلگەنلەرنى دەپنە قىلدى، يارىدارلارنى داۋالاشقا پەرمان چۈشۈردى، ئاندىن قەلئە كەستىھامغا كىرىپ تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ: قىمارخانا، شاراپخانىلارنى بۇزۇپ، ئورنىغا مەسچىت — مەدرىسە بىنا قىلىڭلار! — دەپ پەرمان چۈشۈردى. ئەمىر — لەشكەرلەر شەھەر — مۇ — شەھەر، كەنت — كەنت يۈرۈپ قىمارخانا، شاراپخانىلارنى بۇزدۇرۇپ ئورنىغا مەسچىت — مەدرىسە بىنا قىلدۇرۇپ، شەرىئەتكە مۇخالىپ ئىشلارنى تۈگەتتى.

گۆر ئوغلى شەھەر خەلقىدىن: قەھقام قېنى؟ ئۇ ئۆلدىمۇ، يە ھاياتمۇ؟ — دەپ سورىدى.

شەھەر خەلقى: ئەي شاھى سۇلتان،

ئۆزدى. ئاغا بەگ ئەسراپنىڭ ئاتقان ئوقنى مىقراز بىلەن تۇتۇپ ئېلىپ، تىزىغا قويۇپ سۇندۇرۇپ تاشلىۋەتتى.

نۆۋەت ئاغا بەگكە كەلدى. ئۇ كەمەندىنى ئۆشنىسىدىن ئېلىپ ئەسراپقا بىر ئوق راۋان قىلدى. ئەسراپ ئۆزىنى قاچۇرۇپ بولغىچە، ئوق ئۇنىڭ سول كۆكرىگىگە تېگىپ، جېنىنى جەھەننەمگە ئېلىپ كەتتى.

سەرخاپ ھىندى ۋەزىرىنىڭ بۇ ئېچى - نىشلىق ئۆلۈمىگە تاقەت قىلالماي، ئات يۈگۈرتكىنىچە مەيدانغا كىرىپ كەلدى. ئۇ ئاغا بەگ بىلەن قىلىچۋازلىق قىلىپ، ئۇنى زەخمىدار قىلدى. ئاغا بەگ مەيداندىن يېنىپ چىقتى. قەتران مەرۋىزى گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىغا كېلىپ تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، مەيدانغا كىرىشكە ئىجازەت سورىدى. ئىجازەت بولغاندىن كېيىن، ئۇ مەيدانغا ئات چاپتۇرۇپ كىرىپ، سەرخاپنىڭ ئالدىنى تو - ساپ، ئۇنىڭ بىلەن قىلىچۋازلىق قىلىشقا باشلىدى. سەرخاپ ماھىر لەشكەر باشلىغى ئىدى. ئۇ قەتران مەرۋىزىنىڭ قىلىچۋازلىقى تىكى ئاجىزلىق تەرىپىدىن پايدىلىنىپ، قول تۇغىغا بىر قىلىچ ئۇردى - دە، ئۇنى ئۆل - تۈردى. ئارقىدىن يەھيا ئىسپھانى مەيدانغا كىردى، ئۇمۇ ئۆلدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاسىم مەرۋىزى مەيدانغا كىردى ۋە ئۆلدى. ئايۇپ دامغانى ئۇنىڭ ئۆلۈگىنى مەيداندىن ئېلىپ چىقتى ۋە يېنىپ مەيدانغا كىردى. ئۇ سەرخاپقا بىر ئوق ئېتىپ، ئۇنى ئاتتىن تىك موللاق چۈشۈردى.

ئەسراپ ناملىق يەنە بىر ھىندى مەيدانغا كىرىپ ئايۇپ دامغانغا ئامان بەرمەي قىلىچ بىلەن گەدىنىگە چېپىپ شەھەر قىلدى. ئەسراپ ھىندى شۇ كۈنى بەش كىشىنى زەخمىلەندۈرۈپ، سەككىز كىشىنى شەھەر قىلدى. كەچ بولغاندا، ھەر ئىككى تەرەپ

چىقىپ مېنىڭ پەرمانىمغا بويسۇن! ئەگەر رەت قىلساڭ، شەھرىڭنى ۋەيران قىلىپ، ئۆزەڭنى ئۇرۇق - ئەۋلادىڭ بىلەن قۇرۇتۇۋېتىمەن»، دەپتۇ.

سەراپ دەر غەزەپ بولۇپ ئېيتتىكى: ئەي ئەلچى! چىقىپ پادىشاھىڭغا دىگەن. مەن قەھنامغا ئوخشاش قورقۇنچاق ئەمەس. پادىشاھىڭنىڭ ھەرقانداق ھۇن - ىرى بولسا كۆرسەتسۇن. زەررىچە ئەندىشە قىلمايمەن!

ئەلچى گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىغا بېرىپ سەراپنىڭ ئېيتقانلىرىنى تولۇق يەت - كۈزدى. گۆر ئوغلى سەراپنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپكە كەلدى. شۇ مەزگىلدە سەراپ شاھ لاۋۇ - لەشكەرلىرى بىلەن شەھەردىن چىقىپ كەلدى. ئۇ لەشكەرلىرىنى سەپ - سەپكە تىزىپ، تەبىلى جەڭ ئۇردى ۋە يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن ۋاقىرىدى: لەشكىرىم ئىچىدىن قېنى قايسى نامدار پالۋان چىقىپ بۇ خۇداپەرەستلەرنىڭ ئەدىۋىنى بېرىدۇ؟ ئۇنىڭ ۋەزىرى ئەسراپ ئېتىنى يۈگۈرتۈپ كېلىپ مەيدانغا چۈشۈشنى تەلەپ قىلدى.

بۇ تەرەپتىن ئاغا بەگ سەردار ئات يۈگۈرتۈپ كېلىپ گۆر ئوغلى سۇلتاندىن مەيدانغا كىرىشكە ئىجازەت سورىدى ۋە ئىجازەت ئالغاندىن كېيىن مەيدانغا كىرىپ ئەسراپنىڭ ئالدىنى توستى.

ئەسراپ ئەي خۇداپەرەست، نام - نەسىبىڭنى بايان قىل! مېنىڭ قولۇمدا نامۇ نىشانىز ئۆلۈپ كەتمە! - دىدى.

ئاغا بەگ ئۇنىڭ سۆزىگە پىسەنت قىلماي: مېنىڭ نام - نەسىبىمنى سورىغىچە ئىشىڭغا مۇقت بول! بولمىسا، ھېلى كۆرگۈ - لۈگىڭنى كۆرسەن! - دىدى.

ئەسراپ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ئاچچىغىدا كەمەنىنى قولغا ئېلىپ ئۈچ مەرتىۋە ئوق

رومىنىڭ قولىدىن بېغىشىنى ئاجرىتىۋالماي: ئەي شۇم، قولىمنى قويۇپ بەرگىن. ماڭا ھەرقانچە يالۋۇرساڭمۇ سۆزۈڭگە ئېتىۋار قىلمايمەن. ئەمدى تازا ئاچچىغىم كەلدى! — دىدى.

شاھزادە سىدىق رومى: ئەي نىت، قولىڭنى پالۋانلىغىم بىلەن تۇتۇپ ئالدىم. ساڭا ئەسلا يالۋورمايمەن. چامىڭ يەتسە قولىڭنى مەندىن ئاجرىتىپ ئال! — دەپ بىر شەمشەر ئۇرۇپ ئۇنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدى. بۇنىڭ ئارقىسىدىن شەھراپ دىگەن بىر ھارامزادە مەيدانغا كىردى. ئۇمۇ يەر قۇچۇپ ياتتى.

ئەلقىسسە: ئۇ كۈنى ئون تۆت نەپەر ھىندى پالۋانى ئارقا-ئارقىدىن مەيدانغا كىرىپ سىدىق رومىنىڭ قولىدا جان بەردى. سىھراپ شاھ بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ دەر-غەزەپ بولۇپ: ئەمدى ھەممە لەشكەرلەر مەيدانغا تەڭلا باستۇرۇپ بېرىپ ئۇ يىتىم ئوغلاقنىڭ بېشىنى كېسىپ ئەكىلىڭلار! — دەپ پەرمان چۈشۈردى. شۇ ھامان ھەممە لەشكەرلەر تەڭلا ئات سېلىپ شاھزادە سىدىق رومىنى ئوتتۇرىغا ئالدى. گۆر ئوغلى سۇلتان بۇنى كۆرۈپ، ئاللاھۇ ئەكبەر! دەپ مەيدانغا ئات سالدى، ئارقىسىدىن ھەممە ئەمىر، لەشكەرلەر ئات سېلىپ شۇنداق جەڭ قىلدىكى، خۇددى بۆرە قويغا چاپقان-دەك، ئۇياندىن-بۇيانغا قوغلاپ يۈرۈپ ھىندى لەشكەرلىرىنىڭ ھىچ ھالىنى قويىمىدى. گۆر ئوغلى سۇلتان پىشىنىڭچە ھىندىلار بىلەن جەڭ قىلدى. ئاندىن توپچىلارغا: ئېتىڭلار! — دەپ پەرمان قىلدى. توپچىلارنىڭ سەردارى بىر كاناي چالدۇرغان ئىدى، لەشكەرلەر جەڭدىن قولىنى يىغىپ دەرھال مەيداندىن يېنىپ چىقتى. ئارقىدىنلا تۆت تەرەپتىن توپ ئېتىلىشقا باشلىدى. ھىندى

مەيداندىن چىقىپ ئۆز بارگاہلىرىغا بېرىپ ئارام ئالدى.

ئەسرەپ ھىندى ئەتىسى تاڭ سەھەردە يەنە مەيدانغا كىرىپ مەرت تەلەپ قىلدى. بۇ تەرەپتىن شاھزادە سىدىق رومى گۆر ئوغلى سۇلتاندىن ئىجازەت ئېلىپ مەيدانغا كىردى. ئۇ ئەسرەپ ھىندىنىڭ ئالدىنى تو-ساپ: ئەي ئەسرەپ! قىلىچ، ساغداق-ئوق-يالىرىڭنى كىشىلەرگە داڭلاپ، ئۆزەڭنى نام-دارلار قاتارىدا سانارسەن. شۇنچىلىك ئىش-لىرىڭغا مەغرۇرلىنىپ لاپ ئۇرىسەن. كەل-گىن، ئىككىمىز كۈچ ئېلىشىپ كۈرەيلى. مۇ-رات شامىلى قايسى-مىزغا ئۇرار ئىككىن؟ — دىدى.

ئەسرەپ ھىندى سىدىق رومىنىڭ سۆ-زىنى ئاڭلاپ ئاچچىغىدا: ئەي نامى يوق بى ئەقىل، گۆر ئوغلىنىڭ لەشكەرلىرى ئىچىدە قولىدىن سەندىن كاتتاراق ئىش كېلە-دىغان پالۋان يوقمۇ؟ ئەگەر جەڭ قىلسام، دەسلەپتىنلا قولىمدىن سالامەت چىقماي ئۆ-لەرسەن، بارغىن، سېنى ئازات قىلىدىم. بۇ-گۈندىن باشلاپ مەندەك كاتتا، زور پالۋانلار بىلەن جەڭ قىلىمەن دەپ كەلمىگىن! — دىدى.

شاھزادە سىدىق رومى مەيداندا جەۋ-لان قىلىپ: ئەي ھارامزادە، ھۇنىرىڭنى كۆر-سەت! — دىدى.

ئەسرەپ ھىندى دەرغەزەپ بولۇپ: ئەي كەم ئەقىل شۇم، سېنى كىچىك ئىكەن دەپ رەھىم قىلىپ شۇنچە نەسىمەت قىلسام گېپىمگە قۇلاق سالماي كاجلىق قىلىۋاتىمەن-غۇ؟ خەير، ئەمدى ئۆز ئۆزۈڭگە! — دەپ سىدىق رومىغا قىلىچ ئۇردى. سىدىق رومى چاققانلىق قىلىپ سول قولى بىلەن ئەسرەپنىڭ بېغىشىدىن تۇتۇپ ئالدى. ئەسرەپ قانچە يۇلغۇنۇپمۇ سىدىق

ئوغللىنىڭ ئىستىقبالىغا چىقتى، ئۇنى داغدۇغا بىلەن قارشى ئېلىپ شەھەرگە باشلاپ كىرىپ تەختكە ئولتۇرغۇزدى. ئۆزى بارلىق چوڭ-كىچىك مەنسەپدارلىرى بىلەن قۇللۇق قىلىپ گۆر ئوغلى سۇلتانغا باش ئېگىپ تۇردى. گۆر ئوغلى تەقىرىپ شاھىدىن: قەھقام بىلەن سىمھراپنى سىجۋىگە قېچىپ كېلىپتۇ دەپ ئاڭلىدىم. ئۇ ئىككى بەدبەخت قەيەرگە كەتتى؟ خەۋىرىڭىز بارمۇ؟ — دەپ سورىدى.

تەقىرىپ شاھ: ئەي سۇلتانى ئالەم، ئۇ ئىككى بەدبەخت كەلگەن ئىدى، شەھەرگە كىرگىلى قويمىدىم. ئۇلار قەلئە سەھىبىگە كەتتى، — دەپ جاۋاپ بەردى.

گۆر ئوغلى شۇ ھامان: قەلئە سەھىبىگە يۈرۈش قىلىڭلار! — دەپ ئالدىن يۈرەر لەش-كەرلەرگە پەرمان قىلدى.

لەشكەرلەر شۇ ھامان قەلئە سەھىبىگە يۈرۈش قىلدى.

ئەلئەسسە: قەھقام بىلەن سىمھراپ قەلئە سەھىبىگە بېرىپ شۈكۈر شاھقا گۆر ئوغلىدىن كۆرگەن جاپا-مۇشەققەتلىرىنى ئېيتىپ زار-زار يىمىغلاشتى. شۈكۈر شاھنىڭ بۇ ئىككىسىگە رەھىمى كېلىپ: ئەي قەھقام، ئەي سىمھراپ، سىلەر مېنى پانا تارتىپ زور ئىشەنچ بىلەن كېلىپسىلەر. سىلەرگە رەھىمىم كەلدى. ئەمما سىلەر مېنىڭ مەھبۇبىمگە بەندە بولۇپ باش ئۇرساڭلار، ئاندىن سىلەرگە قولۇمدىن كېلىشىچە مەدەت بېرىمەن. ئارقاڭلاردىن قوغلاپ كەلگەن دۈشمەنلارنى ئۆلتۈرۈپ، سىلەرنى ئۆز شەھەرلىڭلارغا ھاكىم قىلىپ قويىمەن، — دېدى.

بۇ ئىككىسى شۇ ھامان بۇتخانغا بېرىپ كالىنىڭ ھەيكىلىگە باش ئۇردى. ئارقىدىن شۈكۈر شاھ كالىنىڭ شەكلى چۈشۈرۈلگەن ئىككى دانە «گەردەن بەنت» نى قەھقام بىلەن سىمھراپنىڭ بويىغا ئېسىپ قويدى ۋە

لەشكەرلىرى دەرەخنىڭ يوپۇرمىغىدەك ئات ئۈستىدىن يەرگە تۈكۈلدى. ئۇلارنىڭ جەسەتلىرى گويا باغلاقلىق قوناق شېخىدەك ياناتتى. سالامەت قالغانلىرى، ئەل ئامان-ئەل ئامان! — دەپ توۋلىشىپ قورال-ياراقلىرىنى بويىغا ئاسقان ھالدا يىغىلىشىپ ئامانلىق تىلەشتى.

گۆر ئوغلى ئۇلارغا ئامانلىق بېرىپ، شېھىتلىرىنى دەپنە قىلدى. ئاندىن ئوردىغا كىرىپ تەختكە ئولتۇردى ۋە شەھەر ئەھلىدىن: قەھقام بىلەن سىمھراپ قەيەرگە قاچتى، بىلەمسىلەر؟ دەپ سورىدى. شەھەر ئەھلى: ئەي سۇلتانى ئالەم، قەھقام بىلەن سىمھراپ بىرمۇنچە لەشكەرلىرى بىلەن سىجۋىگە قېچىپ كەتتى، — دەپ جاۋاپ بەردى.

گۆر ئوغلى سۇلتان ئالدىنقى لەشكەرلەرگە قەلئە سىجۋىگە قاراپ يۈرۈشنى بۇيرۇدى. شۇ ھامان لەشكەرلەر تۇغ-ئەلەملەر-نى كۆتۈرىشىپ، داڭا-دۇمباقلىرىنى چېلىشىپ، قەلئە سىجۋى تەرەپكە راۋان بولدى. ئاندىن، ئەمىر-بەگ-لەر ئارقا-ئارقىدىن سىجۋىگە يۈرۈپ كەتتى. گۆر ئوغلى سۇلتان ھەممە ئەمىر-بەگلەرنىڭ ئارقىسىدىن خاس لەشكەرلىرى بىلەن يولغا چىقتى. قەھقام بىلەن سىمھراپ بىرمۇنچە لەشكەرلىرى بىلەن قەلئە سىجۋىگە كېلىپ بىر-ئىككى كۈن تۇردى ۋە بۇ شەھەرنىڭ ھاكىمىغا ئىشەنچ قىلالماي ئۇ يەردىن چىقىپ كېچتى. كۈندۈزگە ئۇلاپ يۈرۈپ، مىڭ مۇشەققەتتە سەھىبىگە يېتىپ كەلدى.

قەلئە سىجۋىنىڭ ھاكىمى تەقىرىپ شاھ گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ياخشى تەرىپىنى ۋە ياخشى سۈپەتلىرىنى كۆپ ئاڭلىغان ئىدى. شۇڭا ئۇ شەھەر ئىچىنى تازىلىتىپ پۈتۈن لاۋۇ-لەشكەرلىرى ۋە پۇقرالار بىلەن گۆر

خىنىغا ئالدىنىپ گۆر ئوغلى بىلەن ئۇرۇش ساڭ، شەھەر ۋەيران بولۇپ، خالايقىلار ئات ئايىغىدا قالىدۇ. سەن ۋە بىزمۇ سالامەت قالمايمىز. ئاڭلىساق، بىرقانچە شەھەرنىڭ پادىشاھلىرى ئۇلار بىلەن ئۇرۇشۇپ كۈچ ئېلىشالماي ئۆلۈپ كېتىپتۇ، شەھەرلىرىمۇ ۋەيران بولغانىمىش، بۇ خۇداپەرسەستىلەرنىڭ گۆر ئوغلىدىن باشقا يەنە بىر چوڭ پادىشاھى بارمىش. ئۇنى ئىغرىشخان - يۇنۇسخان دەپ ئاتىرىمىش. ئۇلارنىڭ چوڭ پادىشاھى ئەسەر قەدر شاھ بىلەن ئۇرۇشۇپ، ئۇنىڭدىن شام شەھرىنى تارتىۋېلىپ، ئۇنىڭ ئۆزىنى شەھەر - مۇ - شەھەر قوغلاپ يۈرەرمىش ۋە يەنە بىر قىسىم لەشكەرلىرى رۇم شەھرىنىڭ پادىشاھى سى بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتقانمىش. ئۇلارنىڭ ئازغىنا بىر بۆلۈكى بۇ شەھەرگە كېلىپتۇ. بۇنداق تولا لەشكىرى بار پادىشاھقا قانداق تەڭ كېلەلەيسەن؟ بۇنداق خام - خىيالىنى قىلما! قەھقام بىلەن سىمھراپىنىڭ سۆزىگە كىرمىگىن! ئۆزىڭ زىيان تارتىمەن. ۋاقىت ئۆتسە، پۇشمان قىلغان بىلەن ئورنىغا كەلمەيدۇ، - دەپ جاۋاپ بېرىشتى.

قەھقام بىلەن سىمھراپ شۈكۈرشاھنىڭ ۋەزىرلىرىدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، شۇ كېچىسى ھېچ كىشىگە بىلدۈرمەي بۇ شەھەر - دىن چىقىپ قېچىشقا قەتئىي قەلئە مىلانىغا كەلدى.

مىلانىنىڭ ھاكىمى مىلانىشاھ ھىندى بۇ ئىككى بەدبەختىن ھال سورىدى. بۇ ئىككىسى بىلەن يىغلاپ تۇرۇپ گۆر ئوغلى بىلەن بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاياق بايان قىلدى، مىلانىشاھ بۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، قورقۇپ قالدى ۋە ئۇلارنى شەھەردىن ھەيدەپ چىقاردى.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى گۆر ئوغلى سۇلتاندىن ئىشتىك:

ئۇلارنى مۇبارەكلىدى. ئاندىن قەلئە سەھىبىنى مۇستەھكەم قىلىپ، ھەممە لاۋۇ - لەشكەر ۋە پۇقرالار بىلەن سېپىل ئۈستىگە چىقىپ گۆر ئوغلىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇردى.

بىر كۈنى باياۋان تەرەپتىن توپا - چاڭ كۆتىرىلىپ قارا كۆرۈندى. بۇ قارا بارغانچە روشەن كۆرۈنۈپ گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىدىن يۈرەر لەشكەرلىرى چىقىپ كەلدى. ئۇلار ئاتتىن چۈشۈپ چىدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ تەييار قىلىپ تۇردى. ئاندىن، ئەمىر - بەگلەر لەشكەرلىرى بىلەن ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ قەلئە سەھىبىنى يۆگەپ ھالقىغا ئېلىپ، چۈشكۈن قىلدى. ئەڭ ئاخىرىدا گۆر ئوغلى سۇلتان خاس لەشكەرلىرى بىلەن كەلدى. ئەۋەل كەلگەنلەر سۇلتاننىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ، ئۇنى بارگاھقا ئېلىپ كەلدى. سەھىبىنىڭ ئەتراپىدا ئاياق باسقۇدەك بوش يەر قالمايدى، شەھەر ئەتراپى لەشكەرلەر ۋە زەمبىرەكلەر بىلەن تۈۋەدى، كەلگەنلەر ھەممە زەمبىرەكلەرنى شەھەر سەھىبىگە قارىتىپ تىزىپ قويىدى.

شۈكۈر شاھ سېپىل ئۈستىدە تۇرۇپ زەمبىرەكلەرنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە ۋەزىرلىرىدىن: بۇ ئاجايىپ نەرسىلەرنى ئاتقا سۈرىتىپ ئېلىپ كەلدى. ئۇ قانداق نەرسە؟ - دەپ سورىدى.

ۋەزىرلەر: ئەي پادىشاھ، ئۇلار ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەر لەشكىرى ياراق ئىمىش. ئۇ ياراقلارنى بىز بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان، ئەمما تەئرىپىنى ئاڭلىغان ئىدۇق. ئۇ ياراق - لارغا ئوق سېلىپ شەھەرنىڭ ھەرقانداق مۇستەھكەم دەرۋازىسىغا ئاتسا، دەرۋازا ۋەيران بولۇپ يىقىلارمىش. لەشكەرلەرگە قارىتىپ ئاتسا، ئات ئۈستىدىكى ئادەملەر خۇددى دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرى تۈكۈلگەندەك تۈكۈلەرمىش. سەن قەھقام بىلەن سىمھراپنىڭ يىغلاپ - قاخىمى -

چىقىپ ئۇلارنىڭ يولىنى توساپ تۇرۇڭلار. مۇبادا ئۇ قاراقچىلار قەھقام بىلەن سىمھراپنى قوغلاپ بۇ يەرگە كېلىپ قالسا، دەرھال خە- ۋەر قىلىڭلار! مەن ئۇ قاراقچىلارنىڭ ئال- دىغا چىقىپ تۇرۇشۇپ، ئۇلارنى يەر يۈزى- دىن قۇرۇتىمەن! - دەپ يولغا سالدى.

گۆر ئوغلى سۇلتان كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ قەئەمە دەكىنىگە كەلدى. بۇ شەھەر- نىڭ پۇقرالىرى كۈنىگە چوقۇناتتى. ئۇلار گۆر ئوغلىنىڭ كېلىۋاتقان خەۋىرىنى شە- جەر شاھقا مەلۇم قىلدى. شەنچەر شاھ جەڭ كىيىملىرىنى كىيىپ، قەھقام بىلەن سىمھراپنى ئەگەشتۈرۈپ ھەممە لەشكەرلىرى بىلەن شەھەردىن چىقتى ۋە گۆر ئوغلىنىڭ كېلىدىغان تەرىپىگە قاراپ يول توساپ يات- تى. كۆپ ئۆتمەي گۆر ئوغلىنىڭ ئالدىن يۈرەر لەشكەرلىرى يېتىپ كەلدى. شەنچەر شاھ ئۇلارنى كۆرۈپ: بۇ ئاز لەشكەر ئىكەن، چېدىر-بارگاھلىرىنى تارتىپ ئالايلى. ماڭا تازىدۇ لايىق بارگاھ ئىكەن، ھەممىڭلار تەڭ ئات سېلىپ بۇ ياۋايى قاراقچىلارنى ئۆلتۈ- رۈپ بارگاھنى ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار! - دەپ بۇيرۇدى.

شەنچەر شاھنىڭ لەشكەرلىرى تەڭ ئات سېلىپ، گۆر ئوغلىنىڭ لەشكەرلىرىنى ئوتتۇرىغا ئالدى. ئىككى-تەرەپ قىزىق جەڭ قىلىپ، شەنچەر شاھنىڭ لەشكەرلىرى بارگاھنى تارتىپ ئالاي دەپ قالغاندا، توپىچى لەشكەرلەر يېتىپ كەلدى ۋە ئە- ۋالنى ئوقۇپ، شەنچەر شاھنىڭ لەشكەرلىرى ئۈستىگە توپ ئوقىنى يامغۇردەك ياغدۇردى. شەنچەر شاھنىڭ لەشكەرلىرى ئات ئۈستىدىن خۇددى ئۈزۈم تۆكۈلگەندەك تۆكۈ- لۈپ كەتتى.

شەنچەر شاھ بۇ ئالامەتنى كۆرۈپ، تۇغ - ئەلەملىرىنى يىغىپ شەھەرگە قاچتى.

شۈكۈر شاھ گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ لەشكەرلىرىنىڭ كۆپلۈگىنى كۆرۈپ قورقتى. ئۇ ۋەزىرلەرنىڭ سۆزى بىلەن گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنىڭ پەرمانىغا جان - دىلى بىلەن بويسۇنىدىغانلىقىنى بىلدۈ- رۈپ تازىم بىجا كەلتۈردى ۋە گۆر ئوغلىنى شەھەرگە باشلاپ كىرىپ، تەختتە ئولتۇرغۇ- زۇپ، ئۇنى ئۈچ كۈن مېھمان قىلدى.

گۆر ئوغلىنىڭ بىردىن - بىر ئارزۇسى قەھقام بىلەن سىمھراپنى دەستىگىز ئەيلەش ئىدى. شۇڭا شۈكۈر شاھدىن ئۇلارنىڭ مىلانغا قاچقانلىقىنى ئاڭلاپ، لەشكەرلىرى بىلەن شۇ ياققا راۋان بولدى.

گۆر ئوغلى ئۇلارنىڭ قەئەمە مىلاندىن قەئەمە دەكىنىگە قېچىپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ، مىلان شەھەرگە كىرمەي دەكىنىگە يۈرۈپ كەتتى.

قەھقام بىلەن سىمھراپنىڭ بىرنەچچە ئايدىن بېرى ئۆزلىرىگە باشپانا ئىزلەپ ئۇ قەئەمدىن بۇ قەئەمگە قېچىپ يۈرۈپ ھېچ ھالى قالمىغان ئىدى. ئۇلار ئاخىرى قەئەمە دەكىنىگە كېلىپ شەنچەر شاھقا ئۆزلى- رىنى ئاتتى. شەنچەر شاھتىن ئۆزلىرىگە باش- پانا بولۇشنى تىلەپ، زار - زار يىغلاشتى.

شەنچەر شاھنىڭ بۇ ئىككىسىگە ئىچى ئاغرىپ يىراق - يېقىندىكى ھەممە لەشكەرلى- رىنى يىغدى ۋە شەھەر ئاھالىسىگە سېپىلنىڭ بۇزۇلغان جايلىرىنى ياساشنى بۇيرۇدى.

شەنچەر شاھ ۋەزىر - ئەمىرلىرى بىلەن سېپىل ئۈستىگە چىقىپ: بىرمۇنەچچە يۇرت بۇزۇغى خۇداپەرەستلەر قەھقام بىلەن سىم- راپنىڭ شەھەرلىرىنى تارتىۋاپتۇ. بۇ ئىككى شاھ مېنى پانا تارتىپ شەھرىمىزگە كېلىپتۇ. ئەمدى مەن ئۇلارنىڭ دادىغا يېتىپ، دۈش- مەنلىرىدىن ئىنتىقامنى ئېلىپ بەرمەكچىمەن! - دېدى ۋە بىر بۆلۈك ئادەمىنى، سەلەر

غەتلىرىدىن خەۋەر بېرىپ، دوزاقنىڭ ھەر خىل ئازاپلىرىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭغا كۆپ نەسىھەتلەر قىلدى. ئەمما بۇ سۆزلەر شەن جەر شاھقا قىلچە تەسىر قىلمىدى. بەلكى ئۇ تېخىمۇ غەزەپلىنىپ: ئەي خۇدايەرەست مۇھەممىدى، مەن ئاتا-بوۋامنىڭ دىنىدىن ھەرگىز يانمايمەن. ئەگەر سەن مېنىڭ قولىمغا چۈشكەن بولساڭ، مەن بىر ئېغىز گەپ سورىماي، سېنى يالىڭاچلاپ، چوڭ قازاندا قايناپ تۇرغان ياققا بېسىپ ئۆلتۈرەتتىم. ئاھ، نە قىلاي، كۆڭلۈمدە بىر ئارمان قالدى. مەن سېنىڭ قولىڭغا چۈشتۈم. ئىختىيار سەندە! ھەرنە قىلساڭ قىلىغىن! — دىدى.

گۆر ئوغلى سۇلتان شەنچەر شاھتىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپلەندى. يىگىتلەرگە: بۇ ئاپتاپپەرەستنىڭ دىگەندەك قىلىڭلار! — دەپ پەرمان قىلدى.

لەشكەرلەر بۇ بەدبەختنى قازاندا قايناپ تۇرغان ياققا بېسىپ ئۆلتۈردى. ئاندىن گۆر ئوغلى شەھەر ئەھلىسىدىن: قەھقام بىلەن سىھراپنى كۆرگەنلەر بارمۇ؟ — دەپ سورىدى.

شەھەر ئەھلى: «ئەي پادىشا سۇلتان، ئۇ ئىككى نابكار شەھەر سىرتىغا جەڭ قىلغىلى چىققان ئىدى. قايتا شەھەرگە كىرمىدى. مەي-داندا ئوق تېگىپ ئۆلدۈرۈپ بىر تەرەپكە قېچىپ كەتتىمۇ، بىلىمدۇق؟ — دىدى، گۆر ئوغلى شەھەر ئەھلى بىلەن خوشلىشىپ داقا-دۈم-ياقلارنى ھەيۋەت بىلەن چالدۇرۇپ سىراندەپ تەرىپىگە راۋان بولدى.

گۆر ئوغلى لەشكىرى بىلەن شۇ يۈرگەنلەرچە مەزىلىلەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ ئۈچ ئاي يول يۈرۈپ سىراندەپ شەھەرگە يېتىپ كەلدى ۋە چېدىر-بارگاھلارنى يېشىپ چۈشكۈن قىلدى. ئەتىسى سىراندە

قەھقام بىلەن سىھراپ شەنچەر شاھنىڭمۇ شەرمەندە بولغانلىقىنى كۆرۈپ، يەنە باشقا شەھەرگە قاچتى. گۆر ئوغلىنىڭ لەشكەرلىرى قېچىپ كېتىۋاتقانلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ شەھەرگە باستۇرۇپ كىردى ۋە دۈشمەنلەرنى ئۇچرىغان يەردە قىرىشقا باشلىدى. كۆپ ئۆتمەي گۆر ئوغلى سۇلتان يېتىپ كەلدى. قارىسا، مەيداندا ئازلا لەشكەرلەر چېدىر-بارگاھلارنى ساقلاپ تۇرۇپتۇ. گۆر ئوغلى سۇلتان ئۇلاردىن: قالغان ئەمىر-بەگلەر بىلەن لەشكەرلەر قېنى؟ — دەپ سورىدى. بارگاھ ساقلاپ تۇرغان چەۋەندازلار بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەردى. گۆر ئوغلى دەرغەزەپ بولۇپ: بۇ شەھەرنىڭ پادىشاسى قاراقچى ئوخشايدۇ. ھەممەڭلار تەڭ ئات سېلىپ شەھەردە جەڭ قىلىۋاتقانلارغا ياردەم قىلىڭلار! — دەپ پەرمان چۈشۈردى ۋە ئۆزى ئاۋال شەھەرگە ئات سالىدى. ئارقىسىدىن بارلىق لەشكەرلەر شەھەرگە بېسىپ كىرىپ، بىر كېچە - كۈندۈز جەڭ قىلدى ۋە شەنچەر شاھنى كەمەن تاشلاپ تۇتۇپ ئالدى. گۆر ئوغلى تەبىلىچىلەرگە ئۇرۇشتىن توختاش ناغرىسىنى چېلىشنى بۇيرۇدى ۋە ھەممە-ئەمىر-بەگلەرنى باشلاپ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقتى. ئۇ، شەھەرلەرنى دەپمەن قىلىپ، يارمىدارلارنىڭ يارىسىنى تېڭىشقا ئادەم بەلگىلىگەندىن كېيىن، خاس يىگىتلەرگە: شەنچەر شاھنى ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپ بۇيرۇدى.

يىگىتلەر شەنچەر شاھنىڭ قول-ئايىمىدىكى زەنجىر-كەشەنلەرنى ئېلىۋېتىپ، ئۇنى گۆر ئوغلى سۇلتانغا توغرا قىلدى. گۆر ئوغلى ئۇنىڭغا سەندەل قويىدۇرۇپ بېرىپ، ئالدىغا زەرباپ داستىخان سالىدى، ئۇنى شاھانە تائاملار بىلەن مېھمان قىلدى. تائامدىن كېيىن، جەننەتنىڭ راھەت-پارا-

ھەلىقى ئاتنىڭ ئىشقى - پىراقىدا خالى ھوجە رىدا ئاش - نان يىمەي، كېچە - كۈندۈز يىغلاپ يېرىم جان، پوستى ئۈستىدە خان بولۇپ ياتقانلىقىنى باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ بەردى. گېۋر ئوغلى شۇ ھامان ھاۋازخان ياتقان ھوجىرىغا كىرىپ قارىسا، ئوغلى ھاۋازخان راستىنلا ئۆلەر ھالەتتە يېتىپتۇ. ئەگەر يەنە بىر - ئىككى كۈن خەۋەر ئالسا - خان بولسا، ئىشقى ئوتىدا ئۆلەر ئىكەن.

گېۋر ئوغلى ھاۋازخاننىڭ بېشىنى يۆلەپ: ئەي ئوغلۇم شىكاردا ئالدىڭىزغا ئۇچرىغان قانداق ئات ئىكەن؟ ئۇ ئاتنىڭ رەڭگى قانداق؟ مەن ئۇ ئاتنى ھىندى يېرىدە بولسىمۇ، پەرەڭدە بولسىمۇ ئىزىلەپ تېپىپ بېرىمەي. ئۆزىڭىزنى مۇنداق كېسەلگە مۇپتىلا قىلماڭ! - دەپ ئۇنىڭغا كۆپ نەسىھەتلەر قىلدى.

ھاۋازخان ئاتىسىدىن بۇ شىرىن سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلى شاد بولۇپ ئۇ ئاتنىڭ تەرىپى - تەۋسىيىنى قىلىپ مۇنداق دىدى:

ئەي ئاتا كۆردۈمەن بىر ئات شىكاردا، ئىككى ياندا باردۇر ئۇنىڭ قاناتى. نەچەن قىسمى كۆرۈنۈر ئادەم كۆزىگە، ئاڭا مىنگەن يىگىتنىڭ ئاسان نىجاتى.

قۇلاقلىرى كىچىكدۇر كۆزلىرى نەركەس، بويى ئىگىز، سىنەسى قىستادۇر ئەتلەس، باشلىرى يا ئاھۇ، يېشىلدۇر كەركەس، مىڭ تىل بىرلە ئېيتسا ئازدۇر سىفاتى.

تۆت يۈز قىردىق تۆت يەردە، بىلىڭ، خالى بار، بويىدا مارجان شاختەك يالى بار، ئىككىدە دۇر يا بىردە دۇر سالى بار، بەرسە ئازدۇر يىمەككە ناۋاتى.

دېنىڭ ھاكىمى چىقىپ گۆر ئوغلىنى شەھەر - گە باشلاپ كىردى. ھەر خىل نازۇ نىمەت - لەرنى ئالدىغا قويۇپ، شاھانە بەزمىلەر ئۇيۇشتۇردى.

ئەمدى بىر كەلىمە سۆزنى ھاۋازخان دىن ئىشتىك:

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى شاھزادە ھاۋاز - خان قىردىق يىگىتى بىلەن شىكارغا چىقىپ دەشت - باياۋانلارنى كېزىپ يۈرەتتى. بىر يەرگە كەلگەندە، ھەيھات، ئالدىغا شۇنداق بىر ئات ئۇچرىدىكى. ئۇ ئۈچ كۆزى بار، ئەزاسى گۈللۈك نەخشى نىگار، ھەر قېتىم قارىسا، ئادەمنىڭ كۆزىگە ھەر خىل كۆرۈنىدىغان بىر ئات ئىدى. ئۇ ئات نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئالدى ئىككى ئايىمىنى ئىگىز كۆتىرىپ قاتتىق كىشىنىدى ۋە يەرنى چاپ - چېچىپ شۇ ھامان ھاۋازغا كۆتىرىلىپ كۆزدىن غايىپ بولدى. شاھزادە ھاۋازخان ئۇ ئاتنى ئىككىنچى كۆرۈلگەندى. ئۇ شۇ تۇرغانچە خېلى ۋاقىتقىچە ئاتنىڭ ئىشقى - پىراقىدا كۆزىگە ھېچ نەرسە كۆرۈنمەي قېتىپلا قالدى. ئاخىرى ھەمراھلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن سىراندىپ شەھەرگە قايتىپ كېلىپ بىر خالى ھوجىرىغا كىردى ۋە ھېچ كىشىگە كۆرۈنمەي، ھەلىقى ئاتنىڭ ئىشتىياقى بىلەن كېچە - كۈندۈز يىغلاپ يىمەك - ئىچمەكتىن قالدى.

ئەلچىسى: گۆر ئوغلى بىرنەچچە كۈنلۈك بەزمىدىن كېيىن قارىسا، ھەممە ئەمىر، بەگ - لەر، بەگزادىلەر ئولتۇرۇپتۇ، شاھزادە ھاۋازخان يوق. ئۇ بەگ - يىگىتلەر - دىن: ئوغلۇم ھاۋازخان قېنى؟ - دەپ سورىدى.

ئىشتىن خەۋىرى بار كىشىلەردىن بىرسى ئورنىدىن تۇرۇپ، ھاۋازخاننىڭ

گۆر ئوغلى بارسۇن كۈھىقاپ،
قىلما بالام جاننى شىكاف،
تارتاي يولۇڭدا مەن ئازاپ،
دەردى داۋاغا مەن باراي.

ئاياغلارنى تېز ئېرۇرلەر شامالدىن،
جانۋاردۇر ھىچ گۇمانسىز ھالالدىن،
ھەم يەپ ئىچىپ تاپقان ئىكەن كامالدىن،
ئاڭا مىنىپ ئۆلسىلەر بولماس ماماتى.

گۆر ئوغلى ھاۋازخاننىڭ كۆڭلىگە تە-
سەللى بېرىپ، ئۇنى مىڭ مۇشەققەتتە ئورنى-
دىن تۇرغۇزۇپ، ئالدىغا تائام قويدى.
گۆر ئوغلى لەشكەرلەر ئارىسىدىن قول-
دىن ئىش كېلىدىغان باتۇر چەۋەندازلارنى
تاللىدى، شاھزادە ھاۋازخاننى ياساپ-جاب-
دۇپ ئاتقا مىنگۈزدى. ئاندىن ئۇلارنى باش-
لاپ ئاشۇ ئۇچار ئاتنى تاپماق ئۈچۈن يولغا
چىقتى.

ئۇلار چۆل-باياۋان، تاغۇ دەشتلەر-
نى كېزىپ يۈرۈپ ئاۋال ھىندى ئېلىگە
كەلدى. قەلئە ھىندىنىڭ ھاكىمى پەتتارخان
گۆر ئوغلىنىڭ كەلگىنىنى ئاڭلاپ، لەشكەرلەر-
رى ۋە شەھەر خەلقىنى باشلاپ ئۇنىڭ ئىس-
تىقبالىغا چىقتى. ئاندىن، گۆر ئوغلى سۇلتان
بىلەن كۆرۈشۈپ: بۇ قەلئەگە نىمە سەۋەپ
بىلەن كەلدىڭىز؟ — دەپ سورىدى.

گۆر ئوغلى ھاۋازخان ئاشق بولغان
ئاتنىڭ ۋەفەسىنى باشتىن-ئاخىر سوزلەپ:
ئەگەر سىزنىڭ تەۋەيىگىزدە شۇنداق ئات
بولسا بىزگە بەرسىڭىز! — دەپ ئىلتىماس
قىلدى.

پەتتارخان ھىندى: ئەي پادىشاھى
ئالەم، بىزنىڭ تەۋەيىمىزدە بۇ سۈپەتلىك
ئات يوق. بۇنداق ئات ھەققىدە باشقىلاردىن
ھەم ئاڭلىدىم، — دىدى.

گۆر ئوغلى بۇلار بىلەن خوشلىشىپ
قەلئە كوجۇراتقا ماڭدى. يول بويى ئاشۇ
ئاتنىڭ خەۋىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈپ ئاخى-
رى پايتەخت كوجۇراتقا كەلدى.

كوجۇراتنىڭ پادىشاھى ئەرشيۇن ھىن-
دى گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ كەلگىنىنى ئاڭلاپ

ھاۋاز سۆزى تەھىققدۇر ئاتا بىلىڭىز،
مەن بولۇرمەن ھايات جاھان قىلىڭىز،
تېپىپ بېرىپ مېنى خوشنۇد قىلىڭىز،
سەن پۈتمىسەڭ ئىچەي قەسەم ئايەتى.

گۆر ئوغلى شاھزادە ھاۋازخاندىن ئۇ
ئاتنىڭ تەسەپ-تەرىپىنى ئاڭلاپ: ئەي
ئوغلۇم، بىر ئاتنى دەپ ئۆزىڭىزنى مۇنچە
جەۋرى-جاپاغا مۇپتىلا قىلماڭ! ئىنشائىلا،
شۇ تەرىقە ئات قايسى ئىقلىمدا بولسا، ئۇنى
سىزگە ھازىر قىلىپ بېرەي! — دەپ تەسەللى
بېرىپ مۇنداق دىدى:

يىغلىماڭ جانم بالام،
مۇددىئاغا مەن باراي.
قالماس ئىشنىڭ ھىچ ناتامام،
قايسى ئاداغا مەن باراي.

قىلما جۇزۇ سەن ياش ئېلىپ،
كەزگۈم جاھاننى ئاختۇرۇپ،
پەرھات كەبى تاغلار كېزىپ،
سۈيى سىماغا مەن باراي.

مەشرىق بىلەن مەغرۇپنى،
ھەم رۇم، ئەجەم، خاقانىنى،
ئورۇس، پەرەڭنىڭ جايىنى،
ئىزلەپ جاپاغا مەن باراي.

كۈھى دەشت ئىزلىي چىقىپ،
چۆل-باياۋاننى كېزىپ،
بېرەي ساڭا مەن كەلتۈرۈپ،
كۈللى قازاغا مەن باراي.

نىڭ تەۋەيىمىزدە بۇنداق ئات يوق ھەم بۇ ھەقتە ئاڭلاپمۇ باقمىدۇق، — دەپ جاۋاپ بەردى.

گۆر ئوغلى ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ ئەمىر - لەشكەرلىرى بىلەن دەريايى مۇھىت تەرىپىگە قاراپ راۋان بولدى ۋە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ دەريايى مۇھىت لېۋىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ يەردە لەشكەرلىرىنى بىر كۈن دەم ئال-دۇرۇپ، ئەتىسى يەنە يولنى داۋاملاشتۇردى. ئۇلار كېتىۋاتقان باياۋاننىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاجايىپ چىرايلىق بىر كاتتا باغ بار ئىدى. گۆر ئوغلى لەشكەرلىرى بىلەن بۇ ھەشەمەتلىك چاھار باغنىڭ ئالدىغا كېلىپ قارسا، باغنىڭ دەرەخلىرى مېۋىگە كىرىپتۇ. ئەمما ھېچقايسىسى پىشماپتۇ. باغنىڭ گۈللەرى رەڭگا - رەڭ ئېچىلىپ خۇش-پۇراق چېچىپ تۇرۇپتۇ. دەرەخلەردە بۇلبۇللار سايىرىشىپ تۇرۇپتۇ. سۈنبۇل، بىنەپشە، ئوت - ئەنبەرنىڭ خۇشخۇي ھىدى ھەممە تەرەپنى قاپلاپتۇ. باغنىڭ ئىچىدە سۈزۈك سۇلار ھەر تەرەپكە شاقىراپ ئېقىپ تۇرۇپتۇ، ئېرىقلاردا، سۇنىڭ تېگىدە تاش ئورنىدا ئۈنچە - مەرۋايىتلار تۇرۇپتۇ، يەنە بىر تەرەپتە سەنىگى مەرمەردىن بىنا قىلىنغان راۋاق، ئالتۇن - كۈمۈش بىلەن زىننەتلەنگەن تۈرلۈك شەكىلدىكى ئايۋان - سارايلار قەد كۆتىرىپ تۇرۇپتۇ. ساراينىڭ ئالدىدىكى شاھ سۈپىنىڭ ئۈستىدە ئالتۇندىن ياسالغان بىر تەخت تۇرۇپتۇ. بىراق بۇ ھەشەمەتلىك باغدا بىرەر ئىنساننىڭ دىدارى - مۇ كۆرۈنمەس ئىدى.

گۆر ئوغلى: مۇنداق كاتتا چاھار باغ ئىنساندىن خالى ئەمەستۇر. باغنىڭ ئىگىسىنى تېپىپ ئۇچار ئات ھەققىدە بىرەر خەۋەر ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپ بىرنەچچە كىشىنى ئەۋەتتى.

ئۇلار چاھار باغنىڭ ئىچىدە بىرەر

ۋەزىر - ئەمىرلەر بىلەن مەسلىھەتلەشتى: گۆر ئوغلى سۇلتان شەھرىمىزگە لەشكەر باشلاپ كەپتۇ، ئۇنىڭغا قانداق مۇئامىلە قىلىمىز؟ ئۇلار بىلەن جەڭ قىلامدۇق ياكى تەسلىم بولۇپ باش ئېگەمدۇق، — دىدى.

ۋەزىر - ئەمىرلەر دىدىكى: ئەي پادىشا، ئۇلار بىلەن جەڭ قىلماي، ھەممىز ئالدىغا چىقىپ باش ئېگىپ ئەمىرگە بويسۇنايلى! ئاڭلىساق، ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلغانلار - نىڭ ھەممىسى كۈچى يەتتەي مالى دۇنيا، خوتۇن - بالا - چاقا ۋە شەھرىدىن ئايرىلىپ قاپتۇ. شۇڭا ئۇرۇشماي بويسۇنساق، ئۇ بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنى يەنە ئۆزەڭگە بەرسە ئەجەپ ئەمەس.

ئەرشىيۇنغا ۋەزىر - ئەمىرلىرىنىڭ بۇ مەسلىھەتى خوپ كېلىپ، تۆھپە - سوغاتلارنى كۆتىرىپ، گۆر ئوغلىنىڭ ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالدى.

گۆر ئوغلى سۇلتان ئەرشىيۇن ھىندى - نىڭ قارشىلىق قىلماي چىن دىلى بىلەن ساداقەتلىك كۆرسىتىپ باش ئەككىنىگە خوشال بولدى ۋە ئەرشىيۇن ھىندى باشلىق ئەمىر - ۋەزىرلەر ھەمدە شەھەر خەلقىگە ياخشى سۆزلەرنى قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى شاد قىلدى.

گۆر ئوغلىنىڭ كۆرسەتكەن بۇ مېھرىۋانلىقىغا ئەرشىيۇن ھىندىنىڭ كۆڭلى شاد بو - لۇپ ئۇنىڭدا گۆر ئوغلىغا قارىتا بىر مۇھەببەت پەيدا بولدى. ئۇ گۆر ئوغلى باشلىق ھەممە ئەمىر - بەگلىرىنى شەھەرگە تەكلىپ قىلىپ، ئۇلارنى بىرقانچە كۈن مېھمان قىلدى. گۆر ئوغلى سۇلتان بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنى يەنە ئەرشىيۇنغا بېرىپ: ئەي بۇرا - دەر، سىزنىڭ تەۋەيىڭىزدە ئۈچ كۆزى بار ئۇچار قانات ئات بارمۇ؟ — دەپ سورىدى. ئەرشىيۇن: ئەي سۇلتانى ئالەم، بىز -

ئىدى. ئارھام زەنگى سۇلتان ئەھمەدى زەم-
چىنىڭ قولىدا مۇسۇلمان بولغان ئىدى.
بۇ زەنگىلەرنىڭ چوڭى ئالىپىز زەنگى
گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈش-
تى ۋە ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا مۇنداق سوئال-
جاۋاپلار بولۇپ ئوتتى.

زەنگى:

ئىچۈك ئىشتىن مۇندا ئازغىشىپ كەلدىڭ،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.
يولنى بىلىمەي بۇ يەرلەرگە سەن كەلدىڭ،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.
گۆر ئوغلى:

بۈگۈن چۈشتى بىزگە سەۋدا زەنگىلەر،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.
جەڭ قىلساڭ قىلۇرمىز مەن ھەم جەڭچىلەر،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.
زەنگى:

قايدا كۆردۈڭ ئۇ ئاتنى ماڭا دىگىل سەن،
تېپىپ بېرەي ئۇ ئاتنى ئېلىپ يانغىل سەن،
ئاڭا ھەيىبەت بىلەن زەرىپ ئۇرمىغىل سەن،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.
گۆر ئوغلى:

كۆرگەن دىدى قاناتى بار ئۇل ئاتنىڭ،
پايانى بار مىنسە ئاڭا نىجاتنىڭ،
كېزىپ كەلدۇق بىز بەش ئايلىق يولنى،
مۇندا بىزلەر ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.
زەنگى:

كىم كۆرۈپتۇ ئۇ ئاتنىڭ قايدا ئۇچقاننى،
كىمىلەر دىدى ساڭا ئاتنىڭ تەڭرىپىنى،

كىشى ئۇچۇرلىرىدىن دەپ يۈرگەندە، تۇيۇقسىز
بىر ئوردىغا دۇچ كەلدى. كۆردىكى، ئوردى-
نىڭ ئىچىدە بىر مۇنچە زەنگىلەر قاپاق تېرەك-
تەك يىقىلىپ يېتىپتۇ.

بۇ زەنگىلەر باققا كىرگەن كىشىلەرنىڭ
شەپسىنى ئاڭلاپ ئويغاندى ۋە يىگىتلەرنى
كۆرۈپ ئېيتتىكى: ھەيھات، ئەي چۆل - بايا-
ۋان سەرگەردانلىرى، بىزنىڭ ماكانىمىزغا ئەن-
دىشە قىلماي كىرىپ ئايلىنىپ يۈرۈپسىلەر،
سىلەر قانداق ئادەملەر؟ بۇ باققا ئېزىپ
كىرىپ قالدىڭلارمۇ؟ بۇ باغنىڭ ئىچىدە ماڭ-
دىغان يول يوق. ئارقاڭلارغا يېنىپ بۇ باغ-
دىن چىقىپ كېتىڭلار! ئەي چۆل - باياۋانلار،
بۇ بىزنىڭ بېغىمىزدۇر. بىزلەر قىرىق زەنگى
بىر تۇققاندۇرمىز. ھەربىرىمىزنىڭ تۆت - بەش
مىڭدىن لەشكىرىمىز بار. بىزلەر بارلىق لەش-
كىرىمىز بىلەن مۇشۇ باغنىڭ مەۋسىنى يەپ
ھايات كەچۈرمىز. سىلەر باغنىڭ مەۋسىنى
يەپ كەتسەڭلار، بىز نىمە يەيمىز ۋە قانداق
ھايات كەچۈرمىز؟ تېزىدىن ئارقاڭلارغا
يېنىڭلار!

يىگىتلەر ئېيتتىكى: ئەي زەنگىلەر، بىز
سىلەرنىڭ بېغىڭلارغا پىشىمىغان توك غوراڭ-
لارنى يىگىلى كەلمىدۇق، بىزنىڭ پادىشاھىمىز
گۆر ئوغلى سۇلتان. ئۇ كىشىنىڭ دۇنيالىقتا
بىر ئوغلى بولۇپ ئۇنىڭ ئىسمى شەرىپى-
شاھىزادە ھاۋازخانەدۇر. ئۇ شىكارغا چىقىپ
ئۈچ كۆزى بار ئۇچار قانات ئاتقا ئاشىق
بولۇپتۇ. ئۇ شۇ ئاتنىڭ ئىشىدا تائام يىمەي،
جېنى ھەلقۇمىغا كېلىپ، بىر تېرە، بىر سۆ-
گەك بولۇپ قالدى. ئاتىسى گۆر ئوغلى سۇل-
تان ئاشۇ ئاتنى تاپماق ئۈچۈن لەشكىرلىرىد-
ى ئېلىپ بۇ يەرگە كەلدى. پادىشاھىمىز
بىزگە: باققا كىرىپ بېقىڭلار، ئىگىسىنى تېپىپ
شۇ ئاتنى سوراڭلار! دەپ بۇيرۇغان.
بۇ زەنگىلەرنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمان

زەنگى:

شول كىشىنى كۆزۈم بىلەن بىر كۆرەي،
ئاتنى تېپىپ ئالدىڭىزغا كەلتۈرەي،
مىنگۈزۈپ مەن ئاتقا ئۇنى يولغا سالاي،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.

گۆر ئوغلى:

بالام شولدۇر ئاتلىرىنى دەر ھاۋاز،
شىرىن سۇخەن، ئەلگە بەسى دىلناۋاز،
تەئىرپ قىلسام ئوغلۇم ۋەسىپىن ئىشقى بار،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.

زەنگى:

ئالېمىز ئېيتۇر كۆردۈم بالاڭ بەختلىك،
ئاشۇ ئاتقا قىلىسۇنلار ساختىلىق،
لايىق ئىكەن ئوغلۇڭغا زەررىن تەختلىك،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.

گۆر ئوغلى:

گۆر ئوغلى دەر زەنگى بەرگىل بولسا ئات،
سۆز سورايسەن بەرمەي تۇرۇپ نەچچە قات،
ئەمدى بىزنى ھاياي قىلماي سەن ئۇزات،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.

ئالېمىز زەنگى: «ئەي گۆر ئوغلى،
بىزلەر بۇرۇنلا سىزنىڭ تەرىپ-تەۋسىيىڭىزنى
ئانلىغان ئىدۇق. ئەلھەمدۇلىللا شۈكرى، بىز-
لەر ھەممىمىز مۇسۇلمان، زەررە دائىل ئىمان-
دۇرمىز. سىزدەك بىر كاتتا پادىشا بىزنىڭ
ئالدىمىزغا بىر ئاتقا مۇھتاج بولۇپ كېلىپسىز.
ھەلىقۇ بىر ئۇچار قانات ئات ئىكەن، ئون
مىڭ ئۇچار قانات ئات بولسىمۇ دەرھال ئال-
دىڭىزغا ئەپچىقىپ تۆھپە قىلدۇر ئىدۇق.

كۆرمەي ئېردى ئاتنىڭ مۇندا ئىكەن،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس،

گۆر ئوغلى:

يوشۇرۇرسەن ئاللا ماڭا بىلدۈردى،
ۋەسىپىدىن ئېيتىپ ئاندىن رىسقىم كەلتۈردى.
جان-دىلىم ئۆلۈم ۋەھىمىنى سۈندۈردى،
مۇندا بىزلەر ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.

زەنگى:

سەن ئۆمرۈڭدە شۇنداق ئاتنى كۆرگەنمۇ،
كۆرسەڭ كۆرگەندۈرسەن، ئاڭا مىنگەنمۇ،
سالىڭ مۇنچە بولۇپتۇ، مۇندا كەلگەنمۇ،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.

گۆر ئوغلى:

مەن كەلمىگەن ئەمدى كەلدىم كۆرەي دەپ،
كەلتۈردىلەر رىسقىم ئاتنى تاپاي دەپ،
تەرىپ قىلار خەلق ئاتنى ئۇچار دەپ،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.

زەنگى:

ئاتنى كۆرگەن كىشىنى مەن بىر كۆرەي،
ماڭا لايىق بولسىلەر ئاتنى تۇتاي،
لايىق ئەمەس بولسىلەر يولغا سالاي،
مۇندا يول يوق، بۇ باغ ئىچى يول ئەمەس.

گۆر ئوغلى:

خۇدا بەرگەن بىر ئوغلۇم بار دۇنيادا،
شۇ ئات ئۈچۈن يىغلايدۇ كۆڭلى زىدە،
ئاتقا مىنبەي دائىم يۈرەر پىيادە،
بىزلەر مۇندا ئاتنى ئىزلەپ كېلىپمىز.

تاملىرىغا ئالتۇندىن قوزۇق قېقىلغان،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۇ قوزۇقتا ئالتۇن يۈگەن ئېسىلغان،
ئىككى يېرىگە گۆھەرلەردىن كۆز قويغان،
يۈگىنىگە ئۈنچە - مارجان تىزىلغان،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئوقۇرىنىڭ قوزۇقلىرى پولاتتىن،
چىققان كىشى چۈشەلمەيدۇ ئوقۇردىن،
ھال قالمىدى ئاتقا يىمەك تاپۇردىن،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

كىشى بەرگەن يىمىگە ھەرگىز توپمايدۇ،
ۋەھشىتى كۆپ سۇغارغىلى قويمايدۇ،
بىر مۇقامدا ھەپتىدە بىر قونمايدۇ،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۆزى كېتىپ ئۆزى كېلىپ تۇرىدۇ،
ئوتلاپ يۈرۈر ئاندا - مۇندا قونمايدۇ،
ئات كۆرسىلا كىشىنەپ تۇرماي قاچىدۇ،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۇچۇپ يۈرۈپ كېزىدۇ ئۇشۇ دۇنيانى،
كۈھى دەشتدۇر ئاتنىڭ چۈشەر ماكانى،
گاھى زىمىن، گاھى يوقلار سامانى،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

بويۇن بەرمەي قاچىدۇ ھەرگىز يامانغا،
پەرۋاز قانۇر بىلىشىڭىز شۇلدەم ئاسمانغا،
كېلىپ توختايدۇ ئۆزىنىڭ ماكانغا،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

باغرى قارا، قوساقلىرى سۈتتىن ئاق،
قۇيرۇقلىرى قىزىلدۇر يايلى زەڭگەرراق،
دولسى كۆك، ساغرىسى بوز، پۇتلىرىدۇر ئاق،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئېكەن سىز ئېيتقان ئات ھازىر بۇ يەردە
ئەمەس. بىزنىڭ بىر سىڭلىمىز بار، ئۇنىڭ
ماكانىغا بۇ يەردىن بەش كۈندە بارغىلى
بولىدۇ. ئۇ سىڭلىمىز كاتتا جادىگەردۇر. ئۇ
ئاتنى سەككىز خىل تىلىمات بىلەن يېنىدا
ساقلاۋاتىدۇ. سىڭلىمىزدىن باشقا كىشى ئۇنىڭ
يىمەك - ئىچىمىگىنى بېرەلمەيدۇ. ئۇ ئاتنىڭ
قېشىغا سىڭلىمىزدىن باشقا ھېچكىم بارالمايدۇ.
ئۇ ئاتنىڭ ئاتا - ئانىسى دېۋىدۇر. ئۇلار ئات
سۈرىتىدە بولۇپ جۈپلەشكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن
ئانىسىدىن ئات سۈرەتلىك تۇغۇلغاندۇر. ئۇ
ئاتنىڭ يىمىگە چىش سالىمىغان پاخىلان
گۆشى، ئىچىشىگە سۈت بىلەن شېكەر قوشۇپ
بېرىدۇ، ئۇ ئاتنىڭ ئىسمى «يادىتران» دۇر، —
ددى ۋە مۇنداق نەزمە ئوقۇدى:

ئۇ ئاتنىڭ تەڭرىپىنى ئىشت گۆر ئوغلى،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.
خۇدايىم بەرگەندە بىزگە ئۇ ئاتنى،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۇ ئاتنى باقىدۇ بىزنىڭ سىڭلىمىز،
ئاتنىڭ قېشىغا بىز بارالمايمىز،
ئاتقا يەم بەرمەكتىن زېردىكەندۈرمىز،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۇ ئاتقا بىزلەر يېقىن بارىدۇق،
ئىگەر - يۈگەن ئاتقا ھەرگىز سالىمىدۇق،
ئۆمرىمىزدە ئاڭا ھەرگىز مىنىمىدۇق،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

ئاتخانسى باردۇر بەلەن ياسىغان،
ئوقۇرغا پولاتتىن قوزۇق قېقىلغان،
تاملىرى ھۈپپەت جۈشىدىن ياسىغان،
مەندىن سورساڭ ئۇل قىسمى ئات بىزدە بار.

سۇباتىنى ئاق نەھرىدىن سۇۋۇغان،
تۆپىسىگە نەقىش نىگار ئەيلەگەن،

ياخشى ئاسراپ ئاتنى مۇندا ئۇندۇردۇق.
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

بەرسەم ساڭا ئول ئاتنى ئۈگىنىپ قالارمۇ،
ياخشى يىمەك تېپىپ بېرىپ باقارمۇ،
ئىگەر - يۈگەن سېلىپ توقۇپ مەنەرمۇ،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

ئالسىرىز ئېيتۇر ئاتقا بولغىل خەۋەردار،
قېچىپ كەتسە پۇشمانلار قىلۇرسىز بىسيار،
قاچۇرۇپ قويۇپ يىغلاشماڭلار زار - زار،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

ئالسىرىز زەندىگى گۆر ئوغلىغا ئاتنىڭ
تەرىپ - تەۋسىيەنى قىلىپ، ئۇلارنى ھەمەشە -
رىسىنىڭ مانانىغا باشلاپ ماڭدى. ئۇ بىر
نەۋكىرىنى سىڭلىسىغا خەۋەر قىلىش ئۈچۈن
ئالدىن ئەۋەتتى. خەۋەرچى كېچە - كۈندۈز
يول يۈرۈپ جادىگەر قىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپ:
ئاڭلىڭىز گۆر ئوغلى سۇلتان دىگەن پادىشانى
لاۋۇ - لەشكەرلىرى بىلەن باشلاپ كېلىۋاتە -
دۇ. ئوردىڭىزنى چاققانراق سېرىپ - سۈپۈ -
رۈپ تەق قىلىڭ. ئاڭلىڭىز ماڭا شۇ ئىشنى
بۇيرۇدى، - دەپ مەلۇم قىلدى.
جادىگەر قىز: ئاكام گۆر ئوغلى سۇل -
تاننى بۇ يەرگە نىمە سەۋەپتىن ئەكىلىدە -
كەن؟ ئۇلار بىلەن بىزنىڭ ھېچ ئالاقىمىز
بولمىسا، - دەپ سورىدى.
نەۋكەر ئاتنىڭ ۋەقەسىنى بايان قىلىپ
مۇنداق دىدى:

ۋاقىپ بولسۇن دەپ ئەۋەتتى ئاڭلىڭىز،
كەلگۈدەككىش مۇندا گۆر ئوغلىنى بەگ.
ئاتنى ئىزلەپ كېلىپتۇ ئاڭلىڭىز،
كەلگۈدەككىش مۇندا گۆر ئوغلىنى بەگ.

ئاڭلىشىپ كەلگۈدەككىش ئول ۋەلى،
شاھ ئىمىش گۆر ئوغلى خەلقنىڭ ئەبىزەلى،

كۆزلىرى چىراقتەك يالتىراپ تۇرار،
لەختە - لەختە ئۇ ئات تۇرۇپ چالغۇنار،
تۆت پۇتىنى يەرگە ئۇرۇپ كۆپ چاپار،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

لايىغىدا باردۇر ئۇنىڭ نۇختىسى،
ئەۋرىشىدەك خوپ تۈگۈلگەن نۇختىسى،
ئالتۇندىندۇر تۆت پۇتىنىڭ تاقىسى،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

يۈگىنىنىڭ جابدۇقلىرى كۈمۈشتىن،
ھۈنەر تاپقان ئىكەن ئۇنى سوقۇشتىن،
ھەزەر قىلماق كېرەك ئۇنى مىنىشتىن،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

جۈجەيلىرى پولاتتىن، ھالقا كۈمۈش،
ئىگەرنىڭ قاشلارى شاخى مارجاندۇر،
ئىگىرىنى سورسىڭىز غەرق ئالتۇندۇر،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

قامچىسىنىڭ دەستىسى دانە گۆھەردۇر،
قامچىسىنىڭ تىغى كۈمۈش سىجدۇر،
ياراتقۇچى ئۇنى خەللاق ئۆزىدۇر،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

يوپۇقلىرى ئۇ ئاتنىڭ ئەتەس كىچىكچاپتۇر،
ئۇچىسىغا توقۇسا ئىگەر ئات ئويناپ تۇرۇر،
ئۇچىسىدىن ئالسا ئىگەر شول دەم چالغىنىر،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

ئول ئاتقا بىز ئادەم سۈتى ئىچۈرگەن،
تۆتمەسىگە قوي - پاخاننى كەلتۈرگەن،
ئوت - ئەنەبەر بىلەن زەپىران بەرگەن،
مەندىن سورساڭ ئول قىسمى ئات بىزدە بار.

ئۇنى بېقىپ بىزلەر مىنەي كۆندۈدۇرۇق،
يىمەكنى چار تەرەپتىن كەلتۈردۇق،

باشلاپ كەلدىم. ئەمدى سىز بۇ ھۆرمەتلىك مېھمانلارنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈ - ۋېلىڭ. بۇنداغ ئۇلۇغ مېھمانلارنى ئىزلەپچۇ تاپالمايسىز! - دەپ بۇ نەزەمنى ئوقۇدى:

ئەي سىڭىل ھۇشيار بول،
ئۆيۈڭگە مېھمان كەلدىلەر.
خىزمەتكە سەن تەييار بول،
بىل گۆر ئوغلى سۇلتان كەلدىلەر.

گۆر ئوغلى دەپ ئات كۆتىرىپ،
سورار ئەجەم مۈلكى ئەرەپ،
قۇتلۇق ئاياغ خوش شىرىپ،
گۆر ئوغلى سۇلتان كەلدىلەر.

سۆزلە زۇبانىڭ ئىشتەيلى،
رەھمەت ۋىسالىڭ ئىستەيلى،
بىز خىزمىتىنى قىلايلى،
دەردىڭگە دەرمان كەلدىلەر.

ھالىڭنى ئېيتىپ ئاڭلار ئوشۇل،
سۆزۈمنى سەن قىلغىل قوبۇل،
ئەل كەلدى دەپ بولما مالال،
بىلىمەسەن، ئول خان كەلدىلەر.

بولما سىڭىل مەستانىدىن،
ئۇمىت تىلە ئاستانىدىن،
رۇم، ئەجەم خاقانىدىن،
بىر ھۈكىمى ئەتىيان كەلدىلەر.

سەن مەن بىلەن ھەمىخانە بول،
بىر ئاتنى دەپ كەلدى ئوشۇل،
قىلما ئۆزۈڭنى بى ھوسۇل،
بىر خەلقى ئىنسان كەلدىلەر.

ناقايىلىك بولسا سېنىڭ،
يۈزۈم كىتەر بۈگۈن مېنىڭ،

قىزىق مىڭ يىگىت بىلەن سەركەردىسى،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

ئاتنى دەپ كەلسە بىر جابدۇق بىلە،
مىنىمەي باقتىڭ ئۇنى كۆپ غەم بىلە،
ئاتنى باردۇر دەپ كېلىپتۇر شاھ - گادا،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

كەلدىلەر ئول شاھ ماڭا مېھمان بولۇپ،
ئاتنى بەر گۆر ئوغلىغا خوشۋاقت بولۇپ،
ئات ئۈچۈن كەپتۇ ئۇلار ھەيران بولۇپ،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

ئاتنى ئال ئۇنىڭ قېشىغا بول راۋان،
بېقىشىڭدىن سۈبھى - شام تاپقىل ئامان،
بىر كۈنى ئۇ ئات قاچادۇر بى گۇمان،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

سەن بۇ سەۋدانى بېشىڭدىن قىل يىراق،
ھە قانچە باقساڭ بولىمدى ساڭا ئۇلاق،
تۇرمىسا يا ئۆيدە بىر كۈنلۈك سولاق،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

ئاكىڭىز مېنى سىزگە ئىبەردىلەر،
كېلىدۇ گۆر ئوغلىدەك بىر ياخشى ئەر،
رەھمەت ئالغىل زەنگى قىز تاپقىل نەزەر،
كەلگۈدەكمىش مۇندا گۆر ئوغلى بەگ.

جادىگەر قىز بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ،
ئوردىسىنى پادىشاغا لايىق قونالغۇ قىلىپ
تەييارلىدى.

ئالېرىز زەنگى گۆر ئوغلى باشلىق ئەمىر -
بەگلەرنى باشلاپ يېتىپ كەلدى. ئۇ، گۆر ئوغلى
سۇلتاننى ھۆرمەت - ئىززەت بىلەن تەخت ئۈس -
تىگە ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن سىڭلىسىغا قاراپ:
ئەي سىڭلىم، مەن سىزنى ياخشى كۆرگە -
نىمىدىن بۇ ئۇلۇغ مېھمانلارنى ماكانىڭىزغا

قايتىپ كەلدى. قەلئە سىراندېپ شەھرىدە ئىرۇج شاھ ھىندى باشلىق كىشىلەر بىلەن كۆرۈشۈپ، تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن، بىرقانچە نامىلەر يازدۇرۇپ، چا- پارمەنلەردىن قەلئە - قەلئەلەردە قالغان لەشكەرلەرگە ئەۋەتتى. نامەدە مۇنداق يېزىلغان ئىدى:

«ئەي پادىشاھلار، ئاڭلىدىم دەڭلار، مەنكى گۆر ئوغلى سۇلتاندۇرمەن. سىزلەرگە ئۈمىت بىلەن نامە ئىبەردىم. بۇ نامەم يېتىپ بارغان ھامان قەلئە سىراندېپ شەھرىگە يېتىپ كەلگەنلەر. ئەگەر ئەۋەتكەن نامەمگە بويى-ئۇنماي بويۇنتاۋلىق قىلساڭلار، لەشكەر باشلاپ بېرىپ شەھرىڭلارنى ۋەيران، ئۆزەڭلارنى ھەيران ۋە سەرگەردان قىلۇرمەن.» شەھەرلەرنىڭ پادىشاھلىرى نامە ئېلىپ بارغان چاپارمەنلەرنى ئىززەت - ئەتىھرام بىلەن كۈتۈپ ئېلىشتى ۋە شاھانە توھپىلەر ئېلىپ قەلئە سىراندېپقا كېلىشتى.

گۆر ئوغلى سۇلتان ئىرۇج شاھ ھىندىنى سىراندېپ شەھرىگە ھاكىم قىلىپ، شەھەر ئەھلى بىلەن خوشلاشتى ۋە لاۋۇ - لەشكەرلەرنى ئېلىپ شام شەھرىگە راۋان بولدى. بىرقانچە ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن شام شەھرىگە يېتىپ كەلدى. شاھ جاھانگىر پادىشاھ - رىشخان گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ كەلگەننى ئاڭلاپ، مۇلازىمەتلىرى بىلەن ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشۈپ ئوردىغا باشلاپ كىردى ۋە گۆر ئوغلى سۇلتاندىن ھال سورىدى.

گۆر ئوغلى سۇلتان ھىندىستاندىكى ۋە قەلئەنى، باشتىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى تولۇق بايان قىلدى. پادىشاھ ئىغرىشخان يەتتە ئىككىگە ئەۋەتكەن لاۋۇ - لەشكەرلىرى جەم بولغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ كۆرسەت- كەن خىزمەتلىرىگە لايىق ئىنئاملار بېرىپ،

نۇرغا تولغاي ئۆلسەڭ تېنىڭ،
بىر باغرى بەريات كەلدىلەر.

لايىق ئەمەس بەتخۇي كىشى،
بولماس ئۇنىڭ مەھزۇر ئىشى،
دۇئا قىلاي يازۇ - قىشى،
بىر جانغا جانان كەلدىلەر.

قىلغىل ھايا ئەدەپ بىلەن،
گۆھەر ياتۇر سەدەپ بىلەن،
مېنىڭ ئىشىم سېنىڭ بىلەن،
بىر داغى ئارمان كەلدىلەر.

نومۇس بىلەن قىل سېخىلىق،
بولغاي ساڭا ئول ئاتىلىق،
دۇنيا ئىشى ئولگۈنچىلىك،
بىر نالە ئەفغان كەلدىلەر.

ئالېرىز مەن ھەم ئارمان ئۆزۈم،
پېرەرمۇ دەپ سەندە كۆزۈم،
پولغايمۇ راۋا ئېيتقان سۆزۈم،
گۆر ئوغلى سۇلتان كەلدىلەر.

جادۇ قىز ئاكىسىنىڭ سۆزىنى رەت قىلالماي، ئىلاجىسىز ماقۇل بولۇپ، ئاتنى ئىگەر - جابدۇقلىرى بىلەن گۆر ئوغلى سۇلتانغا تەقدىم قىلدى. گۆر ئوغلى سۇلتان بۇ ئۇچار قاناتلىق ئۇچ كۆزلۈك ئاتنى قولغا كەلتۈرگىنىگە بىسىار شات بولۇپ، ئۇلارغا ئاتىسى ئەدھەم ساقادىن قالغان گۆھەر شامچىراغلاردىن ئون دانە ئىنئام قىلدى.

ئالېرىز زەنگى بىلەن جادۇ قىزمۇ بۇ گۆھەرلەر ئۈچۈن غايەت خوشال بولدى. ئاندىن، گۆر ئوغلى سۇلتان زەنگىلەر بىلەن خوشلىشىپ، قىرىق مىڭ لەشكىرى بىلەن بىر قانچە ئاي يول يۈرۈپ قەلئە سىراندېپقا

ئۆز شەھەرلىرىگە يولغا سالدى. گۆر ئوغلى سۇلتان ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن بەلىخ شەھەرگە راۋان بولدى. گۆر ئوغلى سۇلتاننىڭ كەلگەن خەۋەر-رىسىنى ئاڭلىغان قەيىناتىسى شاھ مەھمەد مەتخان شەھەر خەلقى بىلەن ئالدىغا چىقىپ،

ئۇنى داغدۇغا بىلەن شەھەرگە باشلاپ كىردى. ئوردىدا ھەرقايسى ئۆز ئورۇنلىرىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن، گۆر ئوغلى ئۇزۇن سەپەردىن ساق - سالامەت كەلگەنلىكىگە شۈكرى ئېيتىپ مۇنداق دېدى:

چاپا ۋە زۇلۇم دەردىدىن يۈرۈپ باغرىمنى قان ئەيلەپ،
تېنىمنى تەخت - پەندىگە ئالدىم ناتىۋان ئەيلەپ،
جاھاننى دۈشمەن ئەھلىگە تۇتارمەن چۈن نىشان ئەيلەپ،
ھاياتلىق تاغدىن ئاشتىم ئۆۋرۈمنى سان ئەيلەپ،
ياراي دەردىمنى باغرىمدىن مۈشكۈلۈم ئاسان ئەيلەپ.

بۇ دۇنيا جىلۋىسى كۆڭلۈمنى ئالدى نەچچە پەند بىرلە،
بۇ جان بولماي بۇ دۇنيادا يۈرەلمەس خەستە تەن بىرلە،
قىلىپ مەن دۇنيانى ھاسىل قىيامەت مەشئەل ئەنت بىرلە،
مۇيەسسەردۇر ھەممە ئەشيا ئۆزۈمدە تەرپ كان بىرلە،
تېخى دۇنيا ۋاپا قىلماس كېتەر باغرىمنى قان ئەيلەپ.

ئەسر بولدۇم بۇ دۇنياغا تامام ھاجەتلىرىم قالدى،
مېنى پەنت بىرلە بۇ دۇنيا جۇدالىق دەشتىگە سالدى،
دىلىم جۇش ئۇردى دۇنيا دەپ تېپىپ ھەم يېنىغا ئالدى،
پاراغەت زۇلۇم سەيرىگە مېنى رەھىم ئەتەي چالدى،
يۈرەرمەن ئالتە كۈنلۈك دۇنياغا مەغرۇر جان ئەيلەپ.

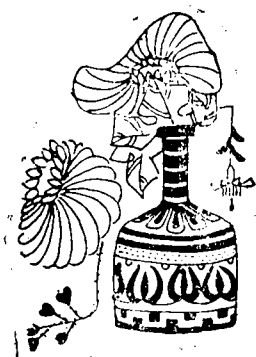
ھىچ تۇتمايدۇ ھەرگىز مەغرۇر دۇنيا ئۈچۈن كۆڭلۈم،
باھارنى كۆرمىدى ھەرگىز بىر زامان ئۈچۈن كۆڭلۈم،
گۈلىستاندىن كېچىپ، قەستلەپ يۈرەر بۆلبۇل ئۈچۈن كۆڭلۈم،
پەقەت ئىشىم دائىم ھەر زامان دەۋران ئۈچۈن كۆڭلۈم،
يېقىن پۇرسەتتە ئايرىلىغۇم، يۈرەرمەن ئەپتىھان ئەيلەپ.

قىيامەت بولسەلەر بىر كۈن، تۇرار ھەق ئالدىدا بەندە،
ھارارەت زەربىدىن بارچە ھوزۇردۇر تەشنا تەندە،
قايناغا ئەمىر ئېتەركىن دەپ يۈرەرلەر بارچە ماتەمدە،
ھىساۋىنى ئالدىۇ بەر دەپ قارا گۆر ئىچىگە كىرگەندە،
ئۇنى بىلگەن كىشى تۇتماس بۇ دۇنيانى يامان ئەيلەپ.

قورقارمەن ياررەب، دېنىڭ كۆڭلۈمنى روشەن ئەت،
ھېرىس دۇنياغا كۆڭلۈمنى كامالىڭ بىرلە دۈشمەن ئەت،
ياشمىنى ئاققۇزۇپ كۆزدىن ئۆزەڭ دەريايى ئىمارەت،
ئېلىپ دۇنيايى خاشەكنى، ئۆزەڭ راست يولغا پەرمان ئەت،
كېتەرەمەن دۇنيادىن بىر كۈن، قويۇپ تەرك جاھان ئەيلەپ.

گۆر ئوغلى دەر كېتەر بارچە خالايتى ئاھ - ۋاھ بىلەن،
يېنىپ دۇنيانى تاپقانلار، يۈرەر كۈن، ھاۋا بىلەن،
تەكەببۇر توۋابىنى ئارتىپ، بوينىغا دائىم گۇنا بىلەن،
ئۇلاردىن ئىبرەت ئالغايىسەن رەپىق بول ماسۋا بىلەن،
بىر كۈن كۆپ نادامەتتە كېتەرسەن باغرىڭنى قان ئەيلەپ.

گۆر ئوغلى سۇلتان بىر تەرەپتىن خالايتىڭ دەردىنى ئادىللىق بىلەن سوراپ، يەنە
بىر تەرەپتىن تائەت - ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى.

نەشەرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقېيۇم خوجا

قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدىكى يادىكارلىق — «مائىتىرى سىمىت» (مائىتىرىنىڭ ئۇچ-دۈ-شى) نى 1959 - يىلى قۇمۇل ناھىيىسىدىكى تىيانشان گۇڭشېسى تۆمۈرتى دادۇيىنىڭ «باشتۇرا» دەپ ئاتىلىدىغان مەھەللىسىدىكى چارۋىچى يەھيا رېھىم دىگەن كىشى مال بېقىپ يۈرۈپ، تۆمۈرتىنىڭ «كىچىك-كىداۋان» دەپ ئاتىلىدىغان جايىدىكى قارىغايلىقتا تاشلار ئارىسىدىن تېپىۋالغان ۋە شۇ يىلى بۇ بىباھا قولىيازىنى قۇمۇل ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ مەسئۇلى مەرھۇم يولداش ئىسمايىلغا تاپشۇرۇپ بەرگەن. بۇ قىممەتلىك تارىخىي يادىكارلىقنى تېپىش ۋە ئۇنى ساقلاپ قېلىشتا ئالاھىدە تۆھپە كۆرسەتكەن ئۇيغۇر چارۋىچىسى يەھيا رېھىم 1978 - يىلى دۇنيادىن ئۆتتى.

ئىكەنلىگىمۇ ئېنىق يېزىلغان. ئەسەرنىڭ ھەر بىر ۋارىيانتىنىڭ 8 - ۋە 10 - قۇرلىرى ئوتتۇرىسىدا دىئامېتىرى 0.5cm كېلىدىغان تۆشۈكچە بولۇپ، ئۇ كىتاپنى تۈپلەش ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن. چەتئەل ئالىملىرى بۇ ئەسەرنى 27 پەردىلىك چوڭ تىپتىكى دىراما ئەسىرى دەپ تونۇيدۇ. چۈنكى ئەسەرنىڭ توخرى تىلى (توخار تىلى - يەنە قەدىمقى قارا شەھەر تىلى) نۇسخىسىدا ئۇنىڭ نامى «مائىترىيا سادىتىناتاك» دەپ يېزىلغان بولۇپ، «ناتاك» سۆزى سانسىكرىت (ئەنەتكەك ياكى قەدىمقى ھىندى تىلى) تىلىدا «دىراما» دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇنىڭدا يەنە ھەر بىر بۆلۈم (پەردە) نىڭ ئالدىدا، ئورۇن، سەھنىگە چىققۇچى قەھرىمانلار ۋە ئورۇنلانغۇچى كۈيلەر كۆرسىتىلگەن. لېكىن ئەسەرنىڭ بىزنىڭ قولمىزدىكى قۇمۇل نۇسخىسىدا كۈي ۋە سەھنىگە چىققۇچى قەھرىمانلار كۆرسىتىلمەي پەقەت ئورۇن خاتىرىلەنگەن. شۇنداق بولسىمۇ، بىز ئەسەرنىڭ بۇ قەدىمقى ئۇيغۇرچە نۇسخىسىنى ئوقۇغىنىمىزدا، ئۇنىڭ يەنىلا قويۇق دىراما تۈسىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالايمىز. قەدىمقى بۇددىزىم ئەسەرلىرىنىڭ ئەسلى نۇسخىلىرىنىڭ ئۆز زامانىسىدا باشقا تىللارغا تەرجىمە قىلىنغاندا، مەزمۇن ۋە ئۇسلۇپ جەھەتتە ئوخشىمىغان دەرىجىدە پەرق قىلىنغانلىقى بىزنىڭ چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ كۆرۈشۈشىمىزگە ئەرزىيدۇ. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئا. ۋۇن. لېكوك باشچىلىقىدىكى گېرمانىيە ئارخېئولوگىيە ئەترىدى تۈر-پانىنىڭ مۇرتۇق ۋە سىڭگىم قاتارلىق جايلاردىكى خارابىلەردىن قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «مائىترى سىمت» نىڭ پارچىلىرىنى تاپقان. گېرمانىيىلىك گابائىن خانىم 1957 - ۋە 1961 - يىللىرى مائىترى ھەم بېرلىن پەنلەر ئاكادېمىيىسىدە ساقلىنىۋاتقان بەزى پارچە ۋاراقىلارنىڭ فوتوسى بىلەن تەتقىقاتىنى ئېلان قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ «قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى» دىگەن ئەسىرىدە، قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «مائىترى سىمت» نىڭ تۈرپاندىن تېپىلغان پارچە-لىرىغا ئاساسەن، ئۇنى «ئۇيغۇر تىياتىر سەنئىتىنىڭ دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللىنىشى دىيىش مۇمكىن» دەپ كۆرسىتىپ ئۆتدۇ. ئالىملار بۇ ئەسەرنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدىكى نۇسخىسىنى توخرى (توخار) تىلىدىكى نۇسخىسىغا سېلىشتۇرغاندا، قەدىمقى ئۇيغۇرچىسىنىڭ توخار-چىسىغا مەزمۇن جەھەتتىن ناھايىتى يېقىن ئىكەنلىكىنى، لېكىن ئۇسلۇپ جەھەتتىن ئۇنىڭدىن پەرق قىلىدىغانلىقىنى بايقىغان.

ئەسەرنىڭ ئەڭ قەدىمقى ئەسلى نۇسخىسى (يەنى سانسىكرىتچە نۇسخىسى) «مائىترىيا» مىلادى 3 - ئەسىردە ھىندىستاندا مەيدانغا كەلگەن دەپ قارالماقتا. ئۇنىڭدىن كېيىنكى زامانلاردا بىر بىرىگە پۈتۈنلەي ماس كەلمەيدىغان خەنزۇچە تەرجىمە نۇسخىلار، جۈملىدىن ساق تىلىدىكى (قەدىمقى خوتەن ساق تىلىدىكى) تەرجىمە نۇسخىسىمۇ مەيدانغا كەلگەن بولۇپ، بۇلار ئەسلىدىكى سانسىكرىتچە نۇسخىسىدىن كۆپ يىمراقلشپ كەتكەن. ھازىر بۇ ئەسەرنىڭ بىر ئاز ئوخشاشمايدىغان ماۋزۇلاردىكى سانسىكرىتچە، تىبەتچە، خەنزۇچە، سوغدىچە ۋە توخارچە تەرجىمە نۇسخىلىرىنىڭ بارلىقى مەلۇم.

ئەسەرنىڭ بىزنىڭ قولىمىزدا ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيدا ساقلىنىۋاتقان بۇ نۇسخىسى قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «مائىترى سىمت» نىڭ ھازىرغىچە تېپىلغان بىرقەدەر تولۇق ساقلىنغان بىردىن - بىر نۇسخىسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ①

① ئەسەرنىڭ ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيدا ساقلىنىۋاتقان قۇمۇل نۇسخىسىدا 25 بۆلۈم (پەردە) ۋە ئۆز زامانىسىدا تاس يىگەن تۇتۇق دىگەن ئادەم تەرىپىدىن يېزىلغان «يۈكۈنچ ئۇلۇش» (كە-رىش قىسمى) بار.

«ئەسەر» دە تەسۋىرلەنگەن مائىترى — سانىكىرىتچە [Maitreya] دىن كەلگەن خاس ئىسىم بولۇپ، ئۇ بۇددىستلار تەسەۋۋۇرىدا كەلگۈسىدە دۇنياغا كېلىدىغان بۇددا (بۇرخان) دۇر. مائىترى، بارلىق بۇددىزىم مۇرىتلىرى تەلەۋرىدىغان قۇتقۇزغۇچى خۇدا ھىسابلىنىدۇ. ئۇ ئادەتتە Aditja دەپمۇ ئاتىلىدۇ. گەرچە ئۇ بۇددىزىم تارىخىدىكى ئالاھىدە مەشھۇر شاگىرتلاردىن بولمىسىمۇ، ئەمما دىنىي ئەپسانىلەردە ئۇنىڭ ساكيامۇنىنىڭ ھەمراھى ئىچىدىكى مۇھىم شەخس ھىسابلىنىدىغانلىقى ۋە ساكيامۇنىنىڭ ئۇنى توپچىغا دىگەن جايدا ئۇچراتقانلىقى، ئۇنى ئۆزىنىڭ 5 مىڭ يىلدىن كېيىنكى ۋارىسى قىلىپ بەلگىلىگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

«مائىترى سىمىت» تېكىستىدە جانلىق ئۇسلۇپ ۋە تەسىرلىك ئەدەبىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق، بۇددانىڭ ھەممىگە قادىرلىقى، مائىترىنىڭ مېھرىۋانلىقى بايان قىلىنغان، بۇددا (بۇرخان)، تەڭرى، مائىترىلارنىڭ ئالەمدىكى جانلىقلار (ئىنسانلار، ھايۋاناتلار، ئۇچار قاناتلار، ئومۇمەن بارلىق جانلىقلار) نى ئازاپتىن قۇتۇلدۇرغانلىقى ھەققىدىكى ھىمايىلەر سۆزلەنگەن. ئەسەردە بۇددىزىم نەزىرىيىسى، پەلسەپىسى ۋە بۇددىزىم نۇقتىئىنەزەرلىرى شەرھىلەنگەن. دىن تاشقىرى، نۇرغۇنلىغان تەسەللەر قوللىنىلغان، دىئالوغلاردا پېرسۇناژنىڭ خاراكتېرى ۋە ئالاھىدىلىكى تېخىمۇ ئېنىق گەۋدىلەندۈرۈلگەن. ئەسەردە مائىترىنىڭ دۇنياغا كېلىشى، ياخشى ئالامەتلىرى، شەپقەتلىك ئۇستازىدىن ئايرىلىپ، توپىن بولمىشى، ساكيامۇنىنىڭ ئىنىگى ئانىسى گاۋۇتامى خاتۇن بۇرخانغا ئاتاپ تىككەن توننى قولىدىن — قولغا ئايلاندۇرۇشى، تەڭرى بۇر — خاندىن كەلگۈسىدىكى بۇتنى تىلىشى، جانلىقلارنى قۇتقۇزۇش يولىدا قىلغان ساخاۋەتلىك، ساۋاپلىق ئىشلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنىپ بۇددا دىنىنىڭ مەنىسى چوڭقۇر، خىلمۇ — خىل ۋە مۇرەككەپ ئەقىدىلىرى مەدھىيەلەنگەن. ئەسەر ئومۇمەن باشتىن — ئاياق بارلىق بۇددىزىم مۇرىتلىرى تەلەۋرىدىغان قۇتقۇزغۇچى بۇرخان — مائىترىنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى تەسۋىرلەيدۇ.

بۇددىزىم ئۆزىنىڭ 2 مىڭ يىلدىن كۆپرەك تارىخىدا داۋاملىق راۋاجلىنىپ ۋە پارچە — لىنىپ نۇرغۇن دىنىي مەزھەپلەر ۋە دىنىي پەلسەپىۋى ئېقىملارغا بۆلۈندى. بۇددا دىنىدا ئاساسەن ئىككى چوڭ مەزھەپ بولۇپ، بىرىسى «ھىنايانا»، ئىككىنچىسى «ماھايانا» دەپ ئاتىلىدۇ. «ھىنايانا» مەزھىبى «ھەممە مەۋجۇت» دىگەنگە ئېتىقات قىلىش بىلەن ساكيامۇنىنىڭ ئەقىدىسىنى ساقلاپ قالغان بولۇپ، ئازاپ سەۋەبلىرىدىن ئالاقىنى ئۆزگەندىرەلمەيلا نىرۋاناغا (مەقسەتكە) يەتكىلى بولىدۇ، ساكيامۇنىمۇ بۇددا (بۇرخان) غا ئايلىنغان، كېيىن مائىترىمۇ شۇنداق ئىلاھى دەرىجىگە يەتەلەيدۇ، كىشىلەر ھەرقانچە قىلىشىمۇ بەقەت «ئارخات» ① لا بولالايدۇ دەپ قارايدۇ. «ماھايانا» مەزھىبى ئۆزىنى پۈتۈن جانلىقلارنى ئازاپ دەستىدىن قۇتقۇزىدىغان چوڭ ھارۋىغا ئوخشىتىدۇ. ئۇلار ھىنايانا مەزھىبىنى دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە شەخسەن ئۆزى چۈشىدىغان كىچىك ھارۋىغا ئوخشىتىدۇ. ئومۇمەن ماھايانا مەزھىبى يات تەرىقەت بىلەن بۇددا دىنىنىڭ ئارىلاشما گەۋدىسى بولۇپ، لاپ ۋە گەپ كۆپتۈرمىچىلىك بىلەن تولغان. ئۇلار ئۆزلىرىنى بىز باشقىلارنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلەيمىز. تەركى دۇنيا بولمايمۇ ئىستىقامەت بىلەن بۇددىساتۋالىق ھەم بۇددالىققا يەتكىلى بولىدۇ... ۋەھاكازا دەپ قارايدۇ.

① ئارخات — (ئارخانت) — سانىكىرىتچە [Arhat] دىن كەلگەن خاس ئىسىم. رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە «ئارخانت» ساكيامۇنىنىڭ ئەڭ قابىل ياردەمچىسى، بارلىق شاگىرتلارنىڭ ئالدى ھىساپ — لىمىدىكى، ئۇنىڭ ئورنى ھىنايانا مەزھىبىدە ئەڭ يۇقۇرى ھىساپلىنىدۇ.

دېمەك ھىنايانا مەزھىپىنىڭ ئىدىيىسى بىلەن سۇغۇرۇلغان «مائىتىرى سىمىت» نىڭ قەدىمىي ئۇيغۇرچە نۇسخىسى بىزگە ئۆز زامانىسىدىكى، ئىدىقۇت ئۇيغۇر خاقانىلىقى تەۋەسىدە ھىنايانا مەزھىپىنىڭ ئۈستۈن ئورۇندا تۇرغانلىقىنى، ئىدىقۇت ئۇيغۇر خاقانىلىقى ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيىتىگە ئوخشاشلا بۇ مەزھەپنىڭمۇ راسا گۈللەنگەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئەسەرنىڭ قەدىمىي ئۇيغۇرچىغا قاچان تەرجىمە قىلىنغانلىقى مەسىلىسىدە، مىلادى 8 - 9 - ئەسىرلەردە تەرجىمە قىلىنغان دېگەن كۆز قاراش ئاساسىي ئورۇندا تۇرماقتا. «مائىتىرى سىمىت» نىڭ 3 - بۆلۈمىنىڭ ئاخىرىدىكى بىر ئابزاس سۆز بىزگە ئەسەرنى كىم تەرجىمە قىلغانلىقىنى ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ:

«... ئالقۇسا ساتارلارېخ ئۆتكۈرمىس، تۈپكەرەمس، ۋائىباس ساستىر بوسىغوتىمس، ئاريا چانترا بودىسۇت كىسى ئاچارى ئەنەتكەك تىلىنتىن توخرى تىلىنچە ياراتىمس، پىرتا-راكىست... رماياژىك توخرى تىلىنتىن تۈرك تىلىنچە ئەۋرىمس مائىتىرى سىمىت نوم بىتىگدە ئانىرۈتى ئارخانتىنك ئاۋدانى ئاتلىغ ئۈچۈنچ ئۆلۈس تۈكەدى.»

[بارلىق شاسىتىلارنى پىششىق ئىگەللىگەن ۋە تەتقىق قىلغان، ۋائىباس شاسىتىرى ئۈگەنگەن ئاريا چانترا بودىساتى-ۋا ئاچارى (ئۇستاز) ئەنەتكەك تىلىدىن توخرى تىلىنچە ياراتقان؛ پىرتا-راكىست... رماياژىك توخرى تىلىدىن تۈرك تىلىغا ئۆزىگە مائىتىرى سىمىت نوم بۈتۈكتە ئانىرۈتى ئارخانتىنك ئاۋدانى ئاتىلىق ئۈچىنچى ئۆلۈش (بۆلۈم) تۈگىدى.] ئەسەرنىڭ تىلى ئېنىق، راۋان، يېقىملىق ۋە ئوبرازلىق بولۇپ، ئۇ قەدىمىي ئۇيغۇر تىلىغا ئىنتايىن يۇقۇرى ماھارەت بىلەن ئىجادىي يوسۇندا تەرجىمە قىلىنغان، شۇنداقلا ئوخشاش ۋاسىتىسىدىن ناھايىتى ئۈنۈملۈك ۋە جانلىق پايدىلىنىلغان، تەرجىماننىڭ تىل ماھارىتى ئەسەرگە بەدىئىي جەھەتتىن ھۆسۈن قوشقان. ئەسەردىكى نۇرغۇنلىغان سۆز - ئاتالغۇلار تا ھازىرغىچە ئۇيغۇر تىلىدا ئەينەن ئىشلىتىلىپ كەلمەكتە، شۇنىڭغا ئاساسەن، تەرجىماننى ئۆز زامانىسىنىڭ يېتىشكەن بۇددىستى ۋە ئۆز ئانا تىلىنىڭ پىشقان ئۈستىسى، قەدىمىي ئۇيغۇرلاردىن چىققان ئەدىب ۋە ئاتاقلىق تەرجىمە ئۇستازى دەپ تەسەۋۋۇر قىلىشقا ئورۇنسىز بولمايدۇ. قولىمىزدا ھازىرچە تەرجىماننىڭ تەرجىمىۋانى توغرىسىدا ئېنىق ماتىرىيال يوق. لېكىن شۇنى ئېنىقكى، تەرجىمان توخرى تىلىنى تولۇق بىلىدۇ، ئەڭ مۇھىمى ئۇ قەدىمىي ئۇيغۇر تىلىدا ئىنتايىن يۇقۇرى سەۋىيىگە ئىگە. تەرجىماننىڭ ئىسمى توغرىسىدا شۇنى ئالاھىدە كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئىسلام دىنى تۈركىي خەلقلەر ئارىسىدا ئومۇملىشىشقا باشلىغاندا، مەشھۇر ئەربابلار ۋە زىيالىلار ئۆزلىرىگە ئەرەپ (پارسى) ئىسىم قوللانغانلىقى ھەمەمگە ئايان بولغىنىدەك، قەدىمىي ئۇيغۇرلار بۇدا دىنىغا ئېتىقات قىلغان دەۋرلەردە، ئۇيغۇر بۇددىست زىيالىلىرىمۇ سانسەكرىتچە (ياكى توخرىچە) ئىسىم ياكى تەخەللۇسلارنى ئىشلەتكەن. ①

① ياۋروپا ئالىملىرىنىڭ تەرجىمان پىرتاراكىست (بەزى قۇرلاردا پىرتانراكىست دەپمۇ يېزىلغان) نىڭ يۇرتى توغرىسىدا مۇنداق قاراشلار بار: گېرمانىيىلىك گابائىن خانىم پىرتاراكىستنى «il ba lik» لىق يەنى ئىلى رايونىدا تۇغۇلغان، دەپ قارايدۇ. فرانسىيىلىك خامىلتون (J.Hamilton) ئىلى بالىق ilbalik ياكى elbalik دەپ تىرانسكرىپتسىيە قىلىدۇ. ئۇ بۇ سۆز «پايتەخت» دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ پايتەختى «قۇچۇ» (ھازىرقى تۇرپان ۋادىسى) نى كۆرسىتىشى مۇمكىن، دەپ قارايدۇ.

بۇددا دىنىنىڭ راۋاجلىنىشى ۋە ھەرقايسى جايلارغا تارقىلىشقا ئەگىشىپ، ئەسەرنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنىڭ نۇرغۇن نۇسخا كۆچۈرۈلگەن بولۇشى ۋە كۆچۈرۈلگەن ۋاقىتتە ئوخشاش بولمىغان بولۇشى مۇمكىن. ئەسەرنىڭ قولمىزدىكى قۇمۇل نۇسخىسىنىڭ ئىدىئۇت ئۇيغۇر خانلىقى (مىلادى 850—1250 - يىللار) دەۋرىدە كۆچۈرۈلگەنلىگىدە گۇمان يوق. بۇ نۇقتىنى ئەسەرنىڭ يۈكۈنچ ئۆلۈش (كىرىش قىسمى) دىكى: [...] يەمەبۇ بۇ ياناغ ئاڭ ئۆڭرە ئەۋرەر بىز تەڭرى بۈگۈ ئىل بىلگە ئارسلان تەڭرى ئۇيغۇر تەركەنمىز قوتېڭا ئالقامېس ئون ئۇيغۇر ئىلى.. ئوتتۇز تىگىت ئوغلانى توقۇز ئىلچى بىلگەسى.. مىڭ تاپىنۇر تۈمەن ئىچىرەكلىرى بىرلە مىڭ يىلقا تەڭرى ئىل ئاسايۇ يارلىقماقلارې بولۇنۇنلار...]

[...] تەڭرى بۈگۈ ئىل بىلگە ئارسلان تەڭرى ئۇيغۇر تەركەنمىز ئالىلىرىغا بېغىشلايمىز. (ئۇ) مەدھىيەلەشكە ئەرزىيدىغان ئون ئۇيغۇر ئېلى، ئوتتۇز تىگىت ئوغلانى، توققۇز ئەلچى ئەقىلدارى، مىڭ (تۈرلۈك) ھۆرمەت كۆرسىتىدىغان تۈمەن ئوردا ئىچىدىكىلەر بىلەن بىللە مىڭ تۈمەن يىلغا قەدەر ئەل تۇتسۇن...] دىگەن سۆزلەر ئېنىق يورۇتۇپ بېرىدۇ. «مائىتىرى سىمىت» گەرچە تەرجىمە ئەسەر بولسىمۇ، ئۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قىممەتلىك تارىخىي، مەدەنىي مىراسى بولۇش سۈپىتى بىلەن قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىنى ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا زور قىممەتكە ئىگە ماتىرىيال ھىساپلىنىدۇ. ئەسەرنىڭ يېزىلىش ئۇسۇلى، تىل خۇسۇسىيىتى ۋە فونىتىكىلىق ئالاھىدىلىگى قاتارلىق مەسىلىلەر تېخىمۇ چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

1980 - يىلىنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا ئاپتونوم رايونلۇق تارىخىي مۇزېيىدا «قەدىمقى يېزىقلارنى تەتقىق قىلىش ئىشخانىسى» قۇرۇلدى. شۇندىن ئېتىۋارەن قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «مائىتىرى سىمىت» نى تەتقىق قىلىش خىزمىتى ئوڭۇشلۇق قانات يايدى. ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسىنىڭ مۇزېيىمىزدا ساقلىنىشى بىزنى كۈچلۈك ماتىرىيال ئاساسى بىلەن تەمىنلىدى. مۇزېي رەھبەرلىكىنىڭ قىزغىن قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى ئارقىسىدا ئىشخانىدىكى خادىملار ھازىرغىچە ئەسەرنىڭ يۈكۈنچ ئۆلۈش (كىرىش قىسمى) ۋە بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى بۆلۈم قاتارلىق 5 بابىنى دەسلەپكى قەدەمدە تەتقىق قىلىپ چىقتى. تېخىمۇ قىممەتلىك بولغىنى، ئەسەرنىڭ ئەسلى تېكىستى تولۇق ۋە توغرا تىرانسكرىپتسىيە قىلىنغاندىن تاشقىرى، يەنە ئۇنىڭ ھازىرقى ئۇيغۇر تىلىغا قىلىنغان يەشمىسى، خەنزۇچە تەرجىمىسى ۋە بىر - قەدەر تولۇق ئىزاھاتى بىر ۋاقىت ئىچىدە پۈتۈپ، ئەسەر جىمىدى نەشرگە تەييارلىنىۋاتىدۇ. ئەسەرنىڭ يۇقۇرىدا تىلغا ئېلىنغان بۆلۈملەرى بىر توپلام قىلىنىپ نەشرىدىن چىقىشتىن ئىلگىرى، كەڭ كىتاپخانىلارنى خەۋەردار قىلىش ئۈچۈن، بۇ قېتىم «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە ئەسەردىن پارچە تونۇشتۇردۇم. ئاخىرىدا ئەسلى تېكىستتىكى قىسمەن ئاتالغۇلارغا ئايرىم ئىزاھ بېرىلدى. شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش كېرەككى، قەدىمقى تىل - تەتقىقاتىدىكى تەرجىمە - لەردە مەنە تەرجىمىسى ياكى ئەدەبىي تەرجىمە ئاساس قىلىنمايدۇ، بەلكى سۆزمۇ - سۆز تەرجىمە قىلىش ئۇسۇلى قوللىنىلىدۇ. شۇڭا بىزمۇ تېكىستلارنى ئەنئەنە بولۇپ كېلىۋاتقان سۆز - مۇ - سۆز تەرجىمە قىلىش ئۇسۇلى بىلەن يېشىپ بەردۇق.

ئەسلى تېكىستنىڭ تىرانسكرىپتسىيەسىنى (ئەينەن ئوقۇلۇشىنى) ھازىرقى ئۇيغۇر

يېزىغىدا بېرىشكە توغرا كەلدى. لېكىن، ھازىرقى ئۇيغۇر ئېلىپبەسىدە قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدىكى «ě» تاۋۇشىنى توغرا ئىپادىلىگۈچى بەلگە (ھەرپ) بولمىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ تاۋۇش ھازىرقى ئۇيغۇر يېزىغىدىكى «ئې» ئارقىلىق ترانسكرىپتسىيە قىلىندى. مەسىلەن:

balīk — بالېق، atıoı — ئارىغ،

balīktakī — قېلىنچ، kīlīnq —

يېغىلمىس — yīoıilmīs، تېنېلېق — tīnlīoı

... قاتارلىقلار. تېكىستتىكى «..» (ئىككى چېكىت) تىنىش بەلگىنى كۆرسىتىدۇ. كۆپ چېكىت (... ..) لەر ئەسلى ئوچۇق بولمىغان، يىرتىلىپ كەتكەن يەرلەردىكى سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. بەشىمىدىكى تىرناق () ئىچىگە ئېلىنغان سۆزلەر تېكىست مەزمۇنىغا قاراپ ئۆزىمىز تولۇقلىغان سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. كىچىك تىرناق ئىچىگە ئېلىنغان (؟) سوئال بەلگىسى، مۇشۇ بەلگە قويۇلغان ئاتالغۇنىڭ مەنىسىنىڭ دىگەندەك ئىشەنچلىك ئەمەسلىكىنى بىلدۈرىدۇ.

1. يۈكۈنچ بۆلۈمىدىن:

«يۈكۈنچ» بۆلۈمىنى ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئۆتكەن چۈتاس يىگەن (Qūtas ygān) ئاتلىق بۇددىزىم مۇرىتى ئۆزىنىڭ بۇددىزىم قانۇنىغا، راھىپلارغا ۋە مائىتىغا بولغان قاتتىق ئىخلاسىنى بىلدۈرۈش يۈزىدىن ئۆز نامىدىن ئالاھىدە يازدۇرغان. «يۈكۈنچ» [yūkūnq] سۆزى — يۈكۈنۈپ باش ئۆزماق، سەجدە قىلماق، دۇئا قىلماق، چوقۇنماق، ھۆرمەت - ئېھتىرام دىگەن مەنىلەرگە ئىگە. «يۈكۈنچ» بۆلۈمىدە، ئاساسەن سەدىقە بەرگۈچىنىڭ «ئۈچ ئەردىنى» (بۇرخان، نوم، راھىپ)لارغا بولغان ساداقەتمەندلىكى يېزىلغاندىن تاشقىرى، ئۇنىڭدا يەنە ھىنايانا مەزھىبىنىڭ كۆز قارىشى تەكىتلەنگەن.

ئەدىبىي ئىستىلى جەھەتتە «يۈكۈنچ» بۆلۈمىنىڭ تىلى بىلەن ئەسەرنىڭ تىلى ئوخشاش بولۇپ، ئىنتايىن قېلىپلاشقان، ئۇنىڭدا بەدىئىي تەسۋىرلەر گۈزەل ئوبرازلىق ۋە جانلىق بولۇپ، كىشىنى زوقلاندۇرىدىغان، كامالەتكە يەتكەن قەدىمقى ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلى نامايەن قىلىنغان. «يۈكۈنچ» بۆلۈمى بىلەن «ئەسەر» نىڭ ھەرقايسى بۆلۈملىرى ئوتتۇرىسىدا بىۋاسىتە باغلىنىشى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ يەنىلا ئەسەردىن ئايرىلمايدۇ. بۇ خۇددى مەلۇم ئاپتورنىڭ ئۆز ئەسىرىگە مەلۇم كىشىنى مۇقەددىمە يېزىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلغىنىدەك، «يۈكۈنچ» بۆلۈمىمۇ پۈتۈن «ئەسەر» گە بىغىشلىما (كىرىش) ئورنىدا قوشۇلغان. «يۈكۈنچ» خاتىمىسىدە، تەتقىقات ئۈچۈن ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك بولغان مەزمۇنلار پۈتۈلگەن. بۇنىڭدا سەدىقچى ئالاھىدە تەكىتلەپ: «... يەنە مەدھىيەلەشكە ئەرزىيدىغان ئايغا، ئارزۇ قىلىنغان كۈنگە، تاللانغان ياخشى پەيتكە، قۇتلۇق ۋە قۇللۇق قىلىدىغان ۋاقىتقا، قۇتلۇق قويىلىرى، رۇئىن 3 - ئاينىڭ 22 - كۈنىگە، مەنىكى ئۈچ ئەردىگە ئېتىقاتچان كۆڭۈللۈك qūtas ygān turuk ئايالىم تۈزۈن بىلەن كەلگۈسىدە كېلىدىغان مائىتىرى بۇرخانغا ئۇچرىشايلى دەپ، بىر مائىتىرى ھەيكىلىنى بېزمەتتۇق، بىر مائىتىرى سىمىت نومىنى كۆچۈرتكۈزدۇق.....» دەپ بايان قىلىدۇ. بۇ ئاب - راستا يەنە سەدىقە بەرگۈچى ئۆزىنىڭ خاقانى، ئاتا - بوۋىسى، قېرىنداشلىرى، ئوغۇل - قىزلىرى ۋە كېلىنلىرىنىڭ ئىسمىنى ئىزھار قىلىدۇ. بۇ مەلۇماتلار بىزنى ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى قەدىمقى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسىم - ناملىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم دەلىل بىلەن تەمىنلەيدۇ.

سەدىقە بەرگۈچى ئاخىرىدا يەنە: «... قايسى ۋاقىتتا ئالدىجاناپ مائىتىرى بودىسۋىت تۈرتى تەڭرى يېرىدىن تۆۋەنگە چۈشكەندە، بىز يەنە بارلىق قېرىنداش ئاندىن كىتۇماتى شەھەرگە بىللە چۈشەيلى. مائىتىرى بودىسۋىت بۇرخان بەختىنى تاپقاندا، بىز ھەممىمىز ئۇ يەردە بۇرخان بەختىگە مەدھىيە ئوقۇيلى، شۇ چاغدا بۇ نومنى شۇ يەردە ئالتۇنلۇق قەغەزگە يازدۇرايلى...» دەپ يېزىپ «يۈكۈنچ» بۆلۈمىنى تامادىلايدۇ. تۆۋەندە «يۈكۈنچ» بۆلۈمىدىن ئۆزۈندىلەرنى كەلتۈرىمىز:

(1) تېكىست: يۈكۈنچ تۆرت پىتر ①

[.....]

..... يەنە بىر ئوغۇردا ئاداقى ئاغلارلا ئىچىلىگ ئۇدچى قىپىزى يوغۇرۇت ساتقالى بالىققا بارىپ ئىردى. يارىم يولتا ئوغۇل ئاغرىپى كىردى.. ئاڭى يارىمى قورپ، كۆزى تەلىپىپ، ئاناسىپ ئاتاىۇ ئىغىلايۇر - سىغىتايۇر ئىردى.. تۈگەل بىلىگە تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئانىلىك ئەمگەكن كۆرۈ، سەرۈ ئۇماتىپ ئاناسىپنىڭ ئەت ئۆزىن بەلگۈرتۈپ، يىلىغ - يۇمشاق ساۋىن ئايىتۇ، ئېدۇق ئەلىگىن ئاۋىچىتا ئىسىن ئىلىپ، كەنچ كىيەسىن يۇپ، ئەسەن تۈگەل بالىققا تەگۈرۈ ئىلىتىدى. يانايەمە يىنچىكە يىپ ئەگىردەچى كۈۋەنچاڭ كۆڭۈللۈك ئىلىلەرنىڭ كۈۋەنچ كۆڭلىن تۇرغۇرغالى - تارقارغالى قۇنچۇلار ئەت ئۆزىن بەلگۈرتۈپ، ئېدۇق ئەلىگىن ئىكىگ تۇتۇپ، يىپ ئەگىرە يارلىقادی.. يەنە كۈۋەز قانچى كۆڭۈللۈك ساسىپچى ئەرنىڭ كۈۋەنچىن سىغالى - بۇزغالى ئۈچۈن ئېدۇق ئەت ئۆزىن ساسىپچى ئەت ئۆزىن بەلگۈرتۈپ، ساسىپچىتا كىرىپ ئولمايپا ئولۇردى..]

(1) يەشمىسى: يۈكۈنچ بۆلۈم تۆتىنچى ۋاراق

[.....]

..... يەنە بىر چاغدا ئىغىر ئايلاق ھامىلىلار پادىچى قىزى قىتق ساتقىلى شەھەرگە كېتىپتىپ، يېرىم يولدا (ئۇ قىزنىڭ) ئوغۇل تولغىنى تۇتۇپ قالدى. (ئۇنىڭ) كۆزى تەلىپىپ، ئاناسىنى قىچقىرىپ، يىغلاپ ھەسرەت چىكەتتى. ھەممىگە قادىر تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئۇنىڭ ئازاۋىنى كۆرۈپ چىدىيالىماي، (دەرھال) ئاناسىنىڭ قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، سىلىق - يۇمشاق سۆز قىلغاچ، مۇقەددەس قولى بىلەن ئاۋىچىتا ① ئىشىنى ئىشلەپ، كەنجى تايىنى يۇيۇپ، ئامان - ئەسەن شەھەرگە يەتكۈزۈپ قويدى. ئۇندىن باشقا يەنە نازۇك يىپ ئىگۈرگۈچى مەغرۇر كۆڭۈللۈك ئاياللارنىڭ تەكەببۇرلۇغىنى توختىتىش ۋە تارقىتىش ئۈچۈن مەلىكىلەر قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، مۇبارەك قولى بىلەن يىك تۇتۇپ، يىپ ئىگىردى. ئۇندىن باشقا مەغرۇر قاتتىق كۆڭۈللۈك ساسىپچى ② ئەرنىڭ تەكەببۇرلۇغىنى تۈگىتىش ئۈچۈن مۇقەددەس تېنىدە ساسىپچى ئەر قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، ساسىپچىتا كىرىپ، داۋاملىق كوزا ياساپ ئولتۇردى.)

(2) تېكىستنىڭ داۋامى:

[كانتار ئىلتەكى پۇسكارا سارى ئىلىگ بەگنىڭ كۈۋەنچ كۆڭۈللۈك تاغ ساڭرىن يىمىرگەلەر]

① پىتر (ptr) - سانسىكرىتتە [pattara] دىن كەلگەن سۆزنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇرچىدا

يېزىلمىشى بولۇپ، «ۋاراق، ياپراق» دىگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ.

ئۈچۈن، ئۇلۇغ قارى تويىن ئەت ئۆزىن بەلگۈرتۈپ ئىكى يىگىرىمى بەرە يىردە ئۆتۈرۈ ياداغ بارۇ يارلىقاپ قۇتقارۇ يارلىقادې، تاقى يەمە ئىنىسى نانىتى تىگىنىڭ قۇتقارغالىر ئۈچۈن ئانانتىرس يازۇقلۇغ تېنلىغ ئوسۇغلۇغ ئاۋس تامۇقا بارې يارلىقادې.. كىتۇرمانى ئاتلاغ برامان ئۈرپىن قۇتقارغالىر ئۈچۈن ئاي تەڭرى كۆركىن بەلگۈرتۈپ، نوم نوملايۇ يارلىقاپ قۇتقارۇ يارلىقا - دې.. سۈپىرى كانتارۇلار ئىلىگىن قۇتقارغالىر ئۈچۈن قۇڭقا ئۈچې ئەت ئۆزىن بەلگۈرتۈپ، قۇڭقا ئۈچې ئەتۈزپ قۇتقارۇ يارلىقادې.. مۇنىتادا ئۇلانې ئۈكۈس تۈرلۈگ ئۇلۇغ يارلىقانچۇچې بىلىگ كۈچىنىستە سانسىز تۈمەن تېنلاغلارقا ئاساغ - تۈسۈ قىلىقۇ يارلىقادې. ئىكىنىتى سارۋاتىنا ئاتلاغ بىلىگ بىلىگ ئۈزە ئاساغ - تۈسۈ قىلىماقې ئانتاغ ئەرتى. قۇتقارۇلتاچې تېنلاغلارنىڭ كۆڭۈل - كۆڭۈز، تۈز - يىلتىز قىلىنچ ئەرىگىلەرىن ئوتتۇرۇق كۆرۈر ئەرتى.. بارمۇ مۇنۇڭ كۆڭۈزۈنتە قۇتقارۇلماقلاغ ئۇرۇغ - تارىخ ئازۇ يوقمۇ، (بارمۇ) مۇنۇڭ كۆڭۈلۈنتە كۆڭۈزۈنتە قورقۇنچ ئاينىچلىغ ئەدگۈ تۈز يىلتىز ئازۇ بۇتۇقمازمۇ.. قايبۇ دىئان سامار كۈچىنىستە سەكىز تۈرلۈگ تۈزۈن يولتا ئىنگۈسىن - ئىنمەگۈسىن ئوتتۇرۇق ئۇقا يارلىقار ئەردى.....]

(2) يەشىمى:

(گانتار ئېلىدىكى پۇسكارا سارى ③ ئىلىك بەگىنىڭ تاغ تۇمشۇغىدەك تەكەببۇر كۆڭلىنى يىمىرىش ئۈچۈن ئۇلۇغ ياشانغان تويىن قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، ئون ئىككى بەرە ④ يەرگىچە پىيادە بېرىپ قۇتقازدى. تېخى يەنە ئىنىسى نانىتى ⑤ تىگىنىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئاي تەڭرى قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، نوم نوملاپ (تەپسىر قىلىپ) قۇتقازدى. سۈپىرى ⑥ كانتارۇلار ⑦ ئىلىگىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن غۇڭقا ئۈچى (غۇڭقا چالغۇچى) قىياپىتىنى كۆرسىتىپ، غۇڭقا چېلىپ قۇتقازدى. بۇنىڭدىن باشقا كۆپ تۈرلۈك ئۇلۇغ مېھرىبان ئەقىل - پاراسەت كۈچىدە سانسىز تۈمەن جانلىقلارغا پايدا-مەنپەئەت يەتكۈزدى. سارۋاتىنا ئاتلىق ئەقىل - پاراسەت بىلەن پايدا مەنپەئەت يەتكۈزمىگى مۇنداق ئىدى. قۇتقۇزۇلىدىغان جانلىقلارنىڭ كۆڭلى - كۆكسىنى، ماھىيىتىنى، قىلىمىش - ئەتمىشلىرىنى ئېنىق كۆرەتتى. بۇنىڭ كۆڭلىدە قۇتۇلۇشنىڭ ئۇرۇغى بار - يوقلۇغىنى، بۇنىڭ كۆڭلى - كۆكسىدە قورقىدىغان ئەيىبنىدىغان ياخشى ماھىيەت زادى تېپىلىدىغان ياكى تېپىلمايدىغانلىغىنى ۋە قايسى دىئان سامار ⑧ كۈچىدە سەككىز تۈرلۈك توغرا يول ⑨ دىن چۈشىدىغان ياكى چۈشمەيدىغانلىغىنى تەتۈكۈس بىلەتتى.

... ..
... ..
(... ..)

(3) تېكىست: يۈكۈنچ ئىكى يىگىرىمى پىتر

[تىگىن ئۈگە ئانىڭا ئابىلىك قىلىمى، بىس ئازۇن تېنلىغ - لارىغ ئۇرۇنچاق تەگىنىمىس، بىس يىگىرىمى ئاسانىگى نايۇت سانىنچا تېنلىغ ئوغلىنى نىڭ ئۇمۇغى - ئېناغى، كىن كەلىر ئۆدۈن سەكىز تۈمەن ياسىلىغ تېنلىغلارنىڭ ئۆزىنىستە - ياسىنىتا، تۆرت ئەردىنېن ياراتېغلىغ، سەكىز تۈمەن تۆرت مىڭ كەنت - ئۇلۇسلاردا، بارچادا باستىن ئاچىسىز - قېزىسىز، قېشىغىسىز قېشۇرېغىسىز ياغېسىز - بۆرسىز، باسېنچىسىز - ئىينچىسىز، ئىرتىسىز - بىرتىسىز، مۇڭسۇز - تاقىسىز، تەلىم - تەسىم، باي باراملاغ، سانسىز ئۆكۈس كوتىسۇار باياغۇنلار ئەۋلەرى بارقلارى ئۆزە تېقەپىستەك يىگى

سەككىز يىگىرىمى ئۇلۇغ ئەردىن ئىتىلىمىس قايىلارېن بەلىتىلەرىن ياراتاغلار، يىر تەگىرىنىڭ دىدىمىڭا بەسەگىگە ئوغساتى، قۇتلۇغدا - قۇتلۇغ، كىتۇماتى ئاتلاغ كەنت ئۇلۇستا سەككىز يىگىرىمى ۋىتىياستان ساساتار بوسغۇنىمىس كۆزۈنۈر قۇت تەگىرىسىگە ئۇلەسى بىراخ-جايۇ ئاتلاغ ئۆگ ئىسىگە ئوغساتى (كونتىن تۇغۇلۇپ)، بەلگۈلۈگ بولۇپ، بۇرخان قۇتبىن بولۇ، يارلىقاداچى تۈزۈت تەگىرى يىرىنئەكى (ئۇچ؟) دىئان ئاتلاغ قارىسېدا ئولۇرۇ يارلىقار، ئاياغقا تەگمىلىگ مائىتىرى بودىسۋت قۇتبىڭا، يانا يانا يالېنسا يىنچىكە ئۆتۈگ ئۆتۈنۈ، ئەت ئۆزۈمىن ئۆرۈنچاق تۇتۇزۇ، قوپ ئازۇنئاقى ئەت ئۆزىمىن يىنچۈرۈ تۈپۈن يۈكۈنۈرمەن.]

(3) يەشمىسى:

(تىگىن دانىشمەن نامىغا ئاتاپ ئابىنىڭ 10 قىلغان، بەش دۇنيا جانلىقلىرىنى گۆرۈگە قويغان، ئون بەش ئاسانگى نايۇت 11 سانچە جانلىق ئوغلانلىرىنىڭ ئۆمىت - ئىشەنچىسى، كەلگۈسىدە سەككىز تۈمەن يېشىغا يەتكەن جانلىقلارنىڭ ۋۇجۇدىدا تۆرت ئەردىنى 12 بىلەن يارىتىلغان، سەككىز تۈمەن تۆرت مىڭ شەھەر دۆلەتلەردە ھەممىدىن ئىلگىرى باياشات، كەڭ - كۈشادە، ياغسىز (دۈشمەنسز) - بۆرسىز، جەبرى - زۇلۇمسىز، ئالۋاڭ - ياساقسىز، غەم - ئەندىشىسىز، ھەددى - ھىساپسىز، باي - پاراۋان، سانسىزلىغان كۈتساۋار 13 بايلارنىڭ ئۆي - ۋاقىلىرى بىلەن لىقىمۇ - لىق تولغان، كوپا ۋە يوللىرى ئون سەككىز خىل كاتتا ئەردىنلەر بىلەن ئىتىلگەن، يارىتىلغان يەر تەگىرىنىڭ تاجىسىغا 14، يېزىمىگە ئوخشاش قۇتلۇقتىن - قۇتلۇق كىتۇماتى 15 ئاتلىق كەنت - ئۇلۇستا ئون سەككىز خىل سەھرى كارامەتلىك شاستىر 16 لارنى ئۈگەنگەن قىياپەتتە كۆرۈنىدىغان قۇت تەگىرىسىگە ئوخشاش براھىمايو 17 ئاتلىق براھىمانلار ئىلگىدىن براھىماۋاتى 18 ئاتلىق ئانغا ئوخشاش قاتۇندىن تۇغۇلۇپ، دۇنياغا كېلىپ، بۇرخان بەختىگە ئېرىشكۈچى تۈزۈت 19 تەگىرى يېرىدىكى (ئۇچ) دىئان ئاتلىق ئوردىدا ئولتۇرۇپ، يارلىق قىلىغۇچى ھۆرمەتسىكە سازاۋەر ئالجاناپ مائىتىرى بودىسۋت بەختىگە قايتا - قايتا يېلىنىپ، ئىنچىكە ئۆتۈنچ ئۆتۈنۈپ، تېنىمىنى گۆرۈگە قويۇپ، پۈتكۈل ئازۇندىكى ۋۇجۇدۇم بىلەن باش ئېگىپ يۈكۈنمەن.)

2. بىرىنچى بۆلۈمدىن ئۆزۈندە:

«ئەسەر» نىڭ بىرىنچى بۆلۈمىنىڭ ساقلىنىپ قالغىنى 8 ۋاراق (16 بەت) بولۇپ

ئۇلار:

1-، 4-، 5-، 6-، 7-، 14-، 15-، 16- ۋاراقلار. قالغان بەتلەر يوقالغان. ھازىر قولمىزدا بار يۇقۇرىدىكى 8 ۋاراقنىڭ خېلى كۆپ قىسمى (بەزى ۋاراقلارنىڭ تەڭ يېرىمىدىكى قۇرلار) ئۆچۈپ، تىتىلىپ كەتكەن. شۇنداق بولسىمۇ ساقلىنىپ قالغان ۋاراقلاردىكى قۇرلاردىن بۇ بۆلۈمنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى چۈشىنىشكە بولىدۇ. ئاساسلىق ھالدا مائىتىرىنىڭ دىكسانىت دىگەن ئەلدىن كېلىپ، براھمان قاندىسىنى تاشلاپ، توپىن بولۇشقا تەييارلىنىپ يولغا چىقىدىغانلىقى ۋە باشقا ۋەقەلەر سۆزلىنىدۇ.

(4) تېكىست: باستىنقى بىر پىتر

[نامۇ بۇت .. نامۇ درام .. نامۇ ساڭ.

ئەمىتى بۇ نوملۇغ ساۋاغ ئاڭ ماڭت ئىلتە،

راچاگرى كەنت ئۇلۇستا ئۇقمېس كەرگەك. ئانتا ئۆتۈرۈ ۋايسرۋانى ماخاراچىنىڭ ئۈچ ئۇلۇغ كۈچلۈك ئېنانىچ بويۇقلىرى، قاستى ساداكارى خايماۋاتى بۇراناكۇ بۇلار ئۈچەگۈ كۆك قالىغداق يولقا ئۇچا كەلىپ، بىر ئىكىنىتىگە نومۇلۇغ ساۋ سۆزلەسۈ بۇراناكۇ ئىنچە تىپ تىدى: كۆرۈڭلەر كۈچلۈكلەر.. بۇ يىر تۈنچۈدە ئاڭسىز - ئۆكۈس نومۇلۇغ تەلىم - تەسىم، چوغ - يالىن بەلگۈلۈك بولمېس ئەرۈر. ئانتا ئۆتۈرۈ خايماۋاتى ئىنچە تىپ تىدى، ئەمەتى قىتا ياغرۇ ئۆدە بەلگۈلۈك بولمېس ئەرۈر كىم تەڭرى - تەڭرىسى بۇرخان قۇتېن بولۇ يارلىقاپ بىر باغداسىپ (؟) قۇرۇپ، يىتى - يىتى كۈن دىنتار دىئانلىغ مەڭى تەگىنۇ ئارتۇرۇ يارلىقادې. تاقى يەمە نەڭ نوم - نوملايو يارلىقا مادې. بۇلتى. ئۇلۇغ ئىلىگ ئەزىرۇتا... باراناس كەنتتە..... ئۈچ تەگىزىنچ ئىكى يىگىمى بۆلۈك

... .. ماھانامى دا ئۇلاتى بىس بانچىكى تويىن تەڭرى بۇرخان قۇتعارۇ... ئون ياڭى ئارخانت تويىنلار بولتار تەڭرى بۇرخان بىرلە بىر يىگىمى.]

(4) يەشمىسى: بىرىنچى (بۆلۈم) بىرىنچى ۋاراق

(نامۇ 20) بۇت، نامۇ درام 21) نامۇ ساڭ 22). ئەمدى بۇ نومۇلۇق 23) سۆزنى ماگىت 24) ئەلدىكى راچاگرى 25) شەھەر دۆلىتىدىن ئۇقۇش كېرەك. ئاندىن كېيىن ۋايسرۋانى ماھارا - جىنىڭ 26) ئۈچ ئۇلۇغ كۈچلۈك ئېنانىچ بويۇقلىرى 27) يەنى ساداكارى 28)، ھايماۋادى 29)، بۇراناكۇ قاتارلىق ئۈچەيلەن كۆك ئاسماندىكى يول بىلەن ئۇچۇپ كېلىۋېتىپ، بىرى ئىككىنچىسىگە نومۇلۇق سۆز سۆزلەشتى. بۇراناكۇ مۇنداق دىدى: «قاراڭلار كۈچلۈكلەر، بۇ دۇنيادا ئىنتايىن كۆپ، نۇرغۇنلىغان نومۇلۇق تەلىملەر چوغ - يالقۇن بەلگىلىك بولۇۋاتىدۇ.» ئاندىن كېيىن ھايماۋادى مۇنداق دىدى: «يېقىنقى ۋاقىت ئىچىدىلا بەلگىلىك بولۇۋاتىدۇكى، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان، بۇرخان بەختىنى تېپىپ، بىر باداشقان قۇرۇپ، يەتتە - يەتتە كۈن دىنتار 30) دىئانلىغ شاتلىقنى ئۆتكۈزدى. (تېخى) ھىچقانداق نوم تەپسىر قىلمىدى. تاپتى. ئۇلۇغ ئىلىگ ئەزىرۇتا 31).... باراناس 32) كەنتتە..... ئۈچ جىلد ئون ئىككى بۆلەك ماھانامى قاتارلىق بەش بانچىكى 33) تويىن 34) تەڭرى (بۇرخان) قۇتقۇزۇپ،

... ..
... ..

ئون يېڭى ئارخانت تويىنلار تەڭرى بۇرخان بىلەن ئون بىر بولدى.)

(5) تېكىست: باستېنقى تۆرت پىتر

[... ..
... ..

ھايماۋاتى ئىنچە تىپ تىدى. ئاياغقا تەگىملىگ مائىتىرى بودىسۇت دىك-سانىپت ئىلتىن كەلىپ، باسانىگ تاغقا تەگىدۈكتە برامان تۆرۈسەن قودۇپ، تەڭرى بۇرخان نومېنتا ئەۋىگ - بارقىغ قودۇپ، ساچىن ساقالېن يۇلۇپ، ۋازانىپات قېلىپ تويىن بولۇر.. ئۇل ئانتاغ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننىڭ ئۇلۇغى ئۇلۇغقا تەگىملىگ مائىتىرى بودىسۇتنىڭ تويىن دىنتار بولغۇلۇق ئۇلۇغ تۆرۈلۈگ..... ياڭى كۈنۈڭ كۆرۈنچلەرىگ كۆرگەلى تەڭرىدەم قۇۋراغ

يېغىلۇرلار..... ئىسكە بارېر بىز.. ئانتا ئۆتۈرۈ..... ئىنچە تىپ تىدى.. ئانتاغا ئەرسەر تۈزۈن مائىتىرى بۇدسۇت قايۇتا ئەركى، ئۆتۈرۈ ساداكارى ئىنچە تىپ تىدى، بۇ بىزنىڭ ئىنىمىز تۈرك تۈركىسى ئۇلۇستا بالېقتا ئۆتۈرۈپ، ... ياڭاقاغىتىن يورېر ئۈچۈن ئاياغقا تەگمىلىگ مائىتىرى بۇدسۇتنىڭ ئەدگۈسىن... ئەمىتى مۇڭار كۆركۈرۈ ئايۇ بىرنىڭ. ئانتا ئۆتۈرۈ خايماۋاتى ئىنچە تىپ تىدى؛ ئەسدىگىل سەن، ئەمىتى ساڭا ئاياغقا تەگمىلىگ مائىتىرى بۇدسۇتنىڭ ئەدگۈسىن- ئەردەمىن كۆنى ئايۇ بىرەيسىن كىم، ئول ساڭا ئاۋانت تىلىتاغ بوزۇن. قالتى... ئىكى يىگرمى ياسىلاغ تېنلېغىلارنىڭ ئۆزىنىتە- ياسىنىتا ساكىمۇنى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بىرلە سوقۇسۇپ، ئەدگۈ قېلىنچ بۇيان بۆگ-تەك، تاپاغ- ئۇرۇغ قېلىتېلار ئەرسەر ئانچۇلايۇ يەمە كىن ئۆدۈن سەكىز تۈمەن ياسىلىغ تېنلېغىلارنىڭ ئۆزىنىتە- ياسىنىتا تۈزۈن مائىتىرى بۇرخان بىرلە توسۇسۇپ، ئەدگۈ قېلىنچ قازغانغايسەن.

... ..
... ..
[.. ..]

(5 يەشمىسى: بىرىنچى (بۆلۈم) تۆتىنچى ۋاراق

... ..)

... .. ھايماۋاتى مۇنداق دىدى:..... ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بۇدسۇت دىكسانىت ③۵ ئەلدىن كېلىپ، پاسانىگ ③۶ تاغقا تەككەندە بىرامان ③۷ قائىدىسىنى تاشلاپ، تەڭرى بۇرخان نومىدا ئۆي- ۋاقىنى تاشلاپ، چېچىنى- ساقىلىنى چۈشۈرۈپ، ۋازانىپات ③۸ قىلىپ تويىن بولىدۇ. ئۇ ئۇنداق تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىنىڭ ئۇلۇغ (چوڭ) ئوغلى ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بۇدسۇتنىڭ تويىن دىنتار بولۇپۇلۇق ئۇلۇغ مۇراسىملىق يېڭى كۈنى (ۋە) كۆرۈنۈشلەرنى كۆرگىلى تەڭرىلىك جامائەت يىغىلىدۇ؛ ئىشقا باردىمىز. ئاندىن كېيىن... .. مۇنداق دىدى: «ئۇنداق بولسا، ئاليجاناپ مائىتىرى بۇدسۇت قەيەردە ئىكەن؟» ئاندىن كېيىن ساداكارى مۇنداق دىدى: «بىزنىڭ ئىنىمىز تۈرك تۈركەس دۆلەتدە، شەھرىدە ئۇچرىشىپ..... تەرەپتىن يۈرۈش ئۈچۈن ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بۇدسۇتنىڭ ياخشىلىغىنى ئەمدى بۇنىڭغا كۆرسىتىپ ئېيتىپ بېرىڭ.» ئاندىن كېيىن ھايماۋاتى مۇنداق دىدى: «ئاڭلىغىن سەن (بوراناكۇ)، ئەمدى ساڭا ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بۇد- سۇتنىڭ ياخشىلىغىنى پەزىلىتىنى توغرا ئېيتىپ بېرەيىكى، ئۇ ساڭا ئاۋانت تىلىتاغ ③۹ بولسۇن. (سەن) ئون ئىككى ياشلىق جانلىقلارنىڭ ئۆز ھاياتىدا ساكىمۇنى ④۰ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بىلەن ئۇچرىشىپ، ياخشى قىلىش قىلغان، خىزمەت كۆرسەتكەن، ئىززەت- ھۆرمەت قىلغان بولساڭ، شۇنداق قىلىپ يەنە كەلگۈسىدە، سەككىز تۈمەن ياشانغان جانلىقلارنىڭ ئۆمرىدە- ھاياتىدا ئاليجاناپ مائىتىرى بۇرخان ④۱ بىلەن ئۇچرىشىپ، ياخشى قىلىش توپىلغايسەن.....)

3. ئىككىنچى بۆلۈمدىن ئۈزۈندە:

«ئەسەر» نىڭ ئىككىنچى بۆلۈمى «ئەسەر» نىڭ ئەڭ مۇھىم بۆلۈمى ھىساپلىنىدۇ. ئۇنىڭدا ۋەقەلىكلەر خىلمۇ- خىل ۋە مۇرەككەپ، پېرسۇناژلار كۆپ، بەدىئىيلىگى ئۈستۈن، گۈزەل تەسۋىرلىرى ۋە ئاجايىپ ئوخشىتىشلىرى بار.

2 - بۆلۈمدە ۋەقە بادارى براھماننىڭ ئۆيىدىن باشلىنىدۇ. مائىتىرى قاتارلىق 16 ئوغۇل تاڭ سەھەردە ئۇستازى بادارى براھماننىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۆزلىرىنىڭ تەڭرى بۇرخان (ساكيامۇنى) نىڭ قېشىغا بېرىپ، تويىن بولماقچى بولۇۋاتقانلىرىنى ئېيتىدۇ ۋە ئۇنىمۇ ئۆزلىرى بىلەن بىللە بېرىشقا دەۋەت قىلىدۇ. لېكىن، بادارى براھمان ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىقىنى، ئۇلار بىلەن بىللە بارالمايدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ ۋە ئۇلار تەڭرى بۇرخاننىڭ ئالدىغا بارغاندا ئالدى بىلەن ئۇنىڭ 32 تۈرلۈك بەلگىسىگە دىققەت قىلىشى كېرەكلىكىنى، ئاندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ كۆڭلىدە ئويلىغان مەسىلىلىرىنى سوراپ كۆرۈشلىرىنى؛ تەڭرى بۇرخاننىڭ 32 تۈرلۈك بەلگىسى تولۇق بولسا ۋە ئۇلارنىڭ سۇئاللىرىغا ئېنىق جاۋاپ بەرسە، ئاندىن ئۇنىڭ شاگىرتى بولۇشلىرىنى جەپكىلىيىدۇ. مائىتىرى ئۇستازىنىڭ ئىجازىتىنى ئېلىپ ۋە ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ، دىكسانپۇت ئېلىدىن ماتىيادىس دۆلىتىگە قاراپ يولغا چىقىدۇ. ئۇ يولغا چىققاندا يول ئۈستىدە مەڭگىلىك - تۈمەنلىگەن كىشىلەر ئۇنىڭغا زور ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ. بەزىلىرى ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭىدۇ. ھەتتا چول - باياۋانلاردىكى يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ئارسلان، يولۋاس، پىمىل قاتارلىقلارمۇ ئۇنى كۆرگەندە، خۇددى كۆندۈرۈلگەندەك يۇۋاشلىنىدۇ، پىللار خارتۇملىرى بىلەن نىلىۋېر گۈل - لىرىنى تۇتۇپ ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. شىر، يولۋاسلار يەر بېغىرلاپ يېتىپ ئۇنىڭ تاپانلىرىنى يالايدۇ ۋە زۇۋانغا كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ يامان قىلمىشلىرىدىن ۋاز كېچىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلىشىدۇ..... بۇلار بۇددا دىنى مۇرىتلىرىنىڭ نەزىرىدە كەلگۈسىدە مەيدانغا كېلىدىغان قۇتقازغۇچى ئىلاھ مائىتىرىنىڭ سۈپىتىنى تېخىمۇ بەك كۈچەيتىدۇ. ئاخىرى مائىتىرى تەڭرى بۇرخان بىلەن ئۇچرىشىدىغان قەتئى ئىرادە بىلەن، ھېرىپ - چارچاشتىن قورقماي، ئۇزۇن يول يۈرۈپ، تەڭرى بۇرخان ئالدىغا يېتىپ بېرىپ مەقسىدىگە يېتىدۇ.

(6) تېكىست:

ئىككىنچى ئۇلۇس ئالتې پىتر

[..ياسرو كۆڭلىن ئىنچە تىپ سىزىك ئايتىڭلار، بىزنىڭ باخسەمپىز باردارى برامان نە ئوسۇغلۇق - تۈزلىۈگ ئەركى، نەچە ياسلاغ - سېسلاغ ئەركى، تىتىلارېڭا قايۇ ساساتارلار بوسقۇرۇر ئەركى: تاقى يەمە ئىنچە تىپ سىزىك ئايتىڭلار.. تۆپۈ نەگۈ بولۇر ئەركى.. تۆپۈدىن تايماق نەگۈ بولۇر ئەركى، بۇ مۇنتاغ تۈرلۈگ ئايتىمپىس سىزىكلەرىڭىزنى ئادارتىلايۇ يارلىقاسار، ئۆتۈسۈزلەر ئىنچە ئوقۇڭلار.. سىزىكسز تۈگەل بىلىگە تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئەرمىس نە ئۇچۇن تىپ تىسەر كىم قايۇ قۇتلۇغ تېنلاغلارنىڭ ئىكى قېرىق قۇت بۇ يانلاغ ئىرۇ بەلگۈسى تۈگەل بار ئەتسەر.. ئول تېنلاغ تۈگەل بىلگە بىلىگىلىك بۇرخان ئاتانۇر..]

(6) يەشمىسى:

ئىككىنچى بۆلۈم ئالتىنچى ۋاراق

(يوشۇرۇن كۆڭۈل بىلەن مۇنداق دەپ گۇمانىڭلارنى سوراڭلار: «بىزنىڭ ئۇستازىمىز بادارى برامان قانداق قىياپەتلىك، نەسەپلىك؟ ياش قورامى قانچىدە بار؟ شاگىرتلىرىمىز قانداق - قانداق شاستىرلارنى ئۈگىتىدۇ؟» تېخى يەنە مۇنداق دەپ گۇمانىڭلارنى سوراڭلار:

«تۆپە (چوققا) قانداق بولىدۇ؟ تۆپىدىن تايماق قانداق بولىدۇ؟» (ئۇ) سىزلىرىنىڭ سورىغان مۇشۇنداق تۈرلۈك گۇمانلىرىڭلارنى ئېنىق ئايرىپ بەرسە، ئاندىن سىلەر شۇنداق ئۇقۇڭلارنى، ئۇ شۇبھىسىز تۈگەل دانا تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بولىدۇ.)

(7) تېكىستنىڭ داۋامى:

[سىزلىرىنىڭ ئارا قايۇسى ئۇلۇغ ئەرسەرسىزلىرى.. ئول ئۆڭرەكى سىزلىكىڭ ئايىتىسۇن. ئانتادا باسا كەزىكچە كەنتۈ - كەنتۈ بوسقۇنمېس ۋىت ئوپاۋىت ياۋاگان لوكاياتا ئولاتى ساساتارلار ئىچىنتەكى تەرىك - تەرىك يۈرۈڭلەر سىزلىك ئايىتىڭلار. تاقى يەمە يۈلتۈز كۆرۈم ئىچىنتەكە ئالپ - ئالپ سىزلىك ئايىتىڭلار.. ئول ئايىتمېس سىزلىكلەرىڭلارنى تېدىڭ - سېز - تۇتۇغۇز كىگىچ بىرۈ ئوسار.. تىمىن ئۆك ئانېك تېتىسېسى بولۇڭلار.. ئالپ بۇلغۇلۇق بۇرخان قۇتۇلۇڭ ئەردىنىلىك ئوتتۇرىغا كىرىپ، قۇتۇلماقلاڭ يولۇڭ ئەدگۈلۈك ئەردىلىلەر كۆڭىلچە ئىدىڭلەر. قاچان سىزلىر مەڭگۈلۈك مەڭگە تەكسەرسىزلىر ماڭا يەمە ئەدگۈلۈك ئۇلۇس يانتۇرۇ ئېدىڭلار. ياسقا سېسىقا تەگمېس قارى قاڭچىڭىزىلارنى قانداق كۈسۈسلۈك قىلماڭلار..]

(7) يەشمىسى:

(سىزلىرىنىڭ ئارىڭىزىلاردا قايسىڭىزىلار چوڭ بولسىڭىزىلار، شۇ ئاۋال گۇمانىنى سورد - سۇن. ئاندىن كېيىن (چوڭ - كىچىكلىك) رېتى بويىچە ئۆزەڭلار ئوقۇغان «ۋىت ئوپاۋىت ياۋاگان لوكا ياتا» ④۲ قاتارلىق شاستىرلار ئىچىدىكى تىرەن - چوڭقۇر ئوقۇملار توغرىسىدا گۇمانىڭلارنى سوراڭلار. تېخى يەنە يۇلتۇز كۆرۈم (مۇنەججەملىك) ئىچىدىكى ئىنتايىن قىيىن (مەسىلىلەر توغرىسىدا) گۇمانىڭلارنى سوراڭلار. ئۇ سىلەر سورىغان گۇمانىلارغا تۇتۇل - ھاي ئېنىق جاۋاپ بېرەلسە، دەرھال ئۇنىڭ شاگىرتى بولۇڭلار. تەستە تاپقىلى بولىدىغان بۇرخان بەختلىك ئەردىنىلىك ئارالغا كىرىپ، قۇتۇلماقلىق يولنى خەيرىلىك ئەردىنىلىرى بىلەن كۆڭۈلدىكىدەك بېزەڭلار. سىزلىر قاچان مەڭگۈلۈك شاتلىققا ئېرىشىشىڭىزىلەر ماڭىمۇ ياخشىلىق نېسۋىسىدىن ئەۋەتمەيىڭلار. ياشانغان قېرى ئاتاڭلارنى ئارماندا قالدۇرماڭلار.)

(8) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئانتا ئۆتۈ تۈزۈن مائىتىرى قانداق ئاچىتىدا ئولاتى بىس يىگىرمى ئۇرپلار بىرلە بادارى براماننىڭ ئېناغ ساۋېن تەگىنىپ، ياسلارې سەۋىلىۈ - ئېغلايۇ بادارى برامانغا كىسانتى قىلىپ، بىس يۈز برامان ئۇرپلارغا تەگۈرۈ بارارى برامان بالىقىمىنىپ ئۇنۇپ باردىلار. ئانتا ئۆتۈ دىكسانىت ئىلتەكى قالپن قارا بودۇن ئىنچە ئىدىتىلەر.. تۈزۈن مائىتىرى باخسېسى بادارى برامانغا قودۇپ، ماتىيادىس ئۇلۇسقا بارىمېس، قالتې ئامراق ئۆگىنىتىن قاڭچىتىن ئادالىمېس ئوسۇلۇغ بولۇپ، مىڭ - مىڭ، تۈمەن - تۈمەن ئەرمەن ئىسىلەر ئۇلۇغ كىچىك ئوغلانغا تەگى بۇلۇڭتىن - يىڭاقتىن تويىن - تويىن يېغىلىپ، ئېغلايۇ - سېغىتايۇ تۈزۈن مائىتىرىغا ياقىن كەلىپ، ئاغار ئايماقېن ئىنچە تىپ تىدىلەر:]

(8) يەشمىسى:

(ئاندىن كېيىن ئالجاناپ مائىتىرى قاندىشى (قېرىندىشى) ئاچىتى ④۳ قاتارلىق ئون بەش ئوغۇل بىلەن بىللە بادارى براماننىڭ سەممى سۆزىنى ئاڭلاپ، ياشلىرىنى ئېقىتىپ

يىغلاپ، بادارى برامانغا كاسانتى. (تۆۋە) قىلىپ، بەش يۈز برامان ئوغلىغا (ئۇنىڭ سۆزىنى) يەتكۈزۈپ، بادارى برامان شەھرىدىن چىقىپ كەتتى. ئاندىن دىكسانىپ ئەلدىكى نۇرغۇن ئاددى پۇقرا مۇنداق (سۆز) ئىشتىتى: «ئالجاناپ مائىتىرى ئۈستازى بادارى برامانى قويۇپ، ماتىيادىس دۆلىتىگە بارغۇدەك.» (بۇ سۆزنى ئىشتىتىپ) خۇددى ئامراق ئاتا-ئانىدىن ئايرىلغاندەك بولۇپ، مىڭلىغان-تۈمەنلىگەنەر-ئاياللار، ئۇلۇغ-ئۇششاق ئوغلانلارغىچە تەرەپ-تەرەپتىن توپ-توپ بولۇپ يىغىلىپ، يىغا-زارە قىلىشىپ، ئالجاناپ مائىتىرىغا يېقىن كېلىپ، زور ھۆرمەت بىلەن مۇنداق دىيىشتى: (9)

تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئەدگۈلۈك قۇت تەڭرىسى برامانلار ئارىسى ئىزىدا تەڭرى قوپ ئۇمۇغىسىز-ئېنەغىسىز تېنىلغانلارنىڭ ئۇمۇغى-ئېنەغى، ئالقۇ دىكسانىپ ئىلىنىڭ ئاتلىغى ئالقۇقا تۈز يارلىقنىچۇچى بىلىگىلىگ ئىزدىگىز، بىزنى ئۈزەكى ئامراق بىلىگىز قانتا باردى .. بىزنى قودۇپ، قانچا بارغالى ساقىنۇرسىز .. بۇ مۇنتاغ تۈرلۈك ئام-راقىتىن ئادىراق ئاچىغ ئىمگەك قانتاران بەلگۈردى ئەركى .. بۇ مۇنتاغ ئىرنىچ يارلاغ، ئاغاز يارلاغ، كۆز ياسلىغ نەچۈكىن قودۇپ بارىرسىز.]

(9) يەشمىسى:

(«خەيرىلىك، بەخت تەڭرىسى، برامانلارنىڭ پاكى، ئەزىزۇئا تەڭرىسى بارلىق ئۇمىتىسىز-ئىشەنچسىز جانلىقلارنىڭ ئۇمىت-ئىشەنچى، پۈتكۈل دىكسانىپ ئېلىنىڭ شۆھرىتى، ھەممىگە تۈز (بىردەك) مېھرىبان، پاراسەتلىك ئىدىگىز. (ئەمدى) بىزگە بولغان مۇھەببەتلىك پاراسىتىڭىز نەگە كەتتى؟ بىزنى قويۇپ، نەگە كەتمەكچىسىز؟ بۇ مۇنداق تۈرلۈك ئامرىغىدىن ئايرىلىدىغان ئاچچىق ئازاپ نەدىن پەيدا بولىدى؟ مۇشۇنداق بىچارە، دەرتىمەن ئاغزى يارىلىق، كۆزى ياشلىق (جانلىقلارنى) نىمىشقا تاشلاپ كېتىسىز.)

(10) تېكىستنىڭ داۋامى: ئىككىنچى ئۇلۇس يىتى پىتر

[ئانتا ئۆتۈر ئايغاغا ئەگمىلىك مائىتىرى بودىسۇت كۆزۈنۈر ئەزىزۇئا تەڭرى ئوسۇغلۇغ ئول دىكسانىپ ئىلتەكى بودۇن-بوقۇنۇغ بۇسۇسلۇغ-قادغۇلۇغ كۆرۈپ، ياڭىلار بەگى ئوسۇغلۇغ ئوڭارۇ تەگىزىنۇ قادىرلۇ قايتىپ ئامراق ئاتاسى بىر: بىرەمۇك ئوغلاغۇ ئوغلىتىن ئەمەيۈرچە بايقلاغ بودۇنقا ئىنچە تىپ تەدى: ئارتۇق بۇسۇسلۇغ-قادغۇلۇغ بولماڭلار. يىرتىنچۇ يىر سۇۋۇنۇڭ تۆرسى مۇنتاغ ئەرۇر .. نەئۇچۇن تىپ تىسىر، نەچە ئۈركىچ بۇ تېنلاغ ئوغلانې بىس تۈرلۈك سەۋىگىلىك مەڭى تەگىنسەرلەر .. سور سۇۋ ئىچمىس ئوسۇغلۇغ تودماز-قانمازلار، نەچە ئۈركىچ ئامراقلاغۇ قۇۋراغ بىرلە مەڭىسلەسەر-ئۆگۈرۈنچۈلەسەر كىنىگە ئامراقىتىن ئادىراق ئاچىغ ئەمگەك كەلمەگى بار ..]

(10) يەشمىسى: ئىككىنچى بۆلۈم يەتتىنچى ۋاراق

(ئاندىن كېيىن ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بودىسۇت 44) كۆرۈنەر ئەزىزۇئا تەڭرىگە ئوخشاش ئۇ دىكسانىپ ئەلدىكى ئىل-خەقنى غەملىك-قايقۇلۇق كۆرۈپ، پىللار بېگىگە ئوخشاش ئوڭغا ئايلىنىپ، قايرىلىپ-بۇرۇلۇپ، ئامراق ئاتىسى بىردىن-بىر سەھمىسى نازۇك ئوغلىنى بەزلىگەندەك شەھەرلىك خەلققە مۇنداق دىدى: ئارتۇقچە غەم-قايقۇلۇق بولماڭلار. يەر-جاھاننىڭ (ئالەمنىڭ) قانۇنى مۇشۇنداق بولىدۇ. نىمە ئۈچۈن دىسە، بۇ جانلىق ئوغلانى بەش تۈرلۈك مۇھەببەتلىك شاتلىققا قانچە ئۇزۇن ۋاقىت ئېرىشىشىمۇ،

خۇددى شور سۇ ئىچكەندەك (شاتلىققا) تولىمايدۇ، قانمايدۇ. ئامراق كۆرىدىغان جامائەت بىلەن قانچە ئۇزۇن ۋاقىت ھوزۇرلانسىلا، شات - خورام ئۆتسە، ئاخىرىدا ئامرىغىدىن ئايرىلا - ماقەتەك ئاچچىق ئازاپنىڭ كەلمىگى بار.)

(11) تېكىستنىڭ داۋامى:

[نەچە ئۈرۈكچ بۇ ئەت ئۆزۈڭ ئائىيۇ - چىلتەيۇ، كۆيۈ - كۈزەدۇ توتسار، ئول ئوق تۈپىنىتە ئۆلمەگى بار .. ئانېن بىلگە يالڭۇق ئوغلې ئەدگۈ قىلىنچ قىلمەپس كەرگەك. كىم ئازۇن - ئازۇنتا كۈلگە تەك باسا بارىر .. كۆرۈ تېتىماز. ئەمتى يەمە بۇ يىر سۇۋدا نومىلىۇغ چاكىرىت ئىلىگ قان بەلگۈرمەپس ئەرۈر .. كىم ئاڭار ئۇمۇغ - ئېناغ تۇتسار تۆرت تۈرلۈگ تۈيپىن تۈسەن ئۆگىدىر بىرۈ يارلىقار .. ئامارىڭا پىردىكا سانبۇت قۇتۇڭا ئالغەپس بىرۈر .. ئامارىڭا تۈزكەرنىچىسز بۇرخان قۇتۇڭا ئۇرۇغ - تارىخ ساچار. ئۈستۈنكى ئۇلۇغ كۈچلۈگ قۇت ۋاخىك لار ئاڭار ياقىن بارسارلار، ئالغەپسز ئازۇنلۇغ ئاساغ ئالېرلار.]

(11) يەشمىسى:

(بۇ تېكىستنى قانچە ئۇزۇن زامان ئايپ - قەدىرلەپ، ئاسىراپ تۇتسىمۇ، ئۇنىڭ تۈۋىدە ئۆلمەكلىك بار. شۇڭا ئەقىللىق ئادەم بالىسى ياخشى قىلىمىش قىلىشى كېرەككى، (ئۇلارنىڭ ياخشى قىلىمىشلىرى) ئازۇن - ئازۇندا كۆلەڭگىدەك كەينىدىن (ئەگەششپ) بارىدۇ، كۆرۈپ ۋاز كەچمەيدۇ. ئەمدى يەنە بۇ يەر - سۇدا (جاھاندا) نومىلىق چاكىرىت ئىلىگ ④۵ خان پەيدا بولىدى. كىم ئۇنىڭغا ئۈمىت - ئىشەنچ باغلىسا، تۆت تۈرلۈك تۈيىن ھەققى بىلەن مۇكاپات بېرىدۇ. بەزىلەرگە پىردىكاسانبوت ④۶ بەختى ئۈچۈن ئالغەپس ئاتا قىلىدۇ. بەزىلەرگە، ئادىل بۇرخان بەختى ئۈچۈن ئۇرۇق چېچىپ زىرائەت تېرىيدۇ. ئۈستۈنكى ئۇلۇغ كۈچلۈك قۇت ۋاخىكلار ④۷ ئۇنىڭغا يېقىن بارسا، يوقالمايدىغان ئازۇنلۇق پايدا ئالىدۇ.)

(12) تېكىستنىڭ داۋامى:

[تاقى تامۇ پىرىت يىلقىي ئازۇننىتا توغەپس ئىرىنچ يارامغ تېنلېغلار ئانىڭ ئەدگۈ - سېن ساقىنېپ، ئانچاقىما ئۆدە سۈزۈڭ كۆڭۈل ئۆرتسەرلەر .. ئول ئەدگۈ قىلېنچ كۈچىنىتە ئۈچ ياۋلاق يولۇغ ئۆزلەردىن ئوزار .. قۇتۇرۇلۇرلار. ئەمتى بىزىگە يەمە يارۇق - يالترېقلاغ يالاۋاچى كەلتى. ئانىڭ يارلىقېن تۈگەل قىلېپس كەرگەك. ئانېن ئەمتى بۇ ئۆلۈستىن ئۇنۇپ بارىرمەن. سىزىلەر ئارتۇق بۇسانماڭلار. ئانتا ئۆتۈرۈ مېڭ - مېڭ، تۈمەن - تۈمەن تېنلېغلار كەنتۈ ئۆگەلەرىن، قاڭلارېن ئەۋلەرىن - بارقلارېن قودۇپ، ئاياغقا تەگمەلىگ مائىتىرى بودىسۇت ئىيە باردېلار. ئانتا ئۆتۈرۈ بۇرخانلېغ چاكىرىت ئىلىگ خاننىڭ ئۇلۇغې ئوغلې تۈزۈن مائىتىرى بودىسۇت دىكسانېت ئىلىتىن]

(12) يەشمىسى:

(تېخى دوزاق پىرىت ④۸ ھايۋانلار ئازۇندا تۇغۇلغان بىچارە دەرتىمەن جانلىقلار ئۇنىڭ ياخشىلىغىنى ئويلاپ، شۇنچىلىك ۋاقىتتا سۈزۈك كۆڭۈل تۇرغۇزسا، شۇ ياخشى قىل - مىش كۈچىدە، ئۈچ يامان يوللۇق روھلاردىن ئۆزىدۇ، قۇتۇلىدۇ. ئەمدى بىزگەمۇ نۇرلۇق - يالتراقلىق ئەلچىسى كەلدى. ئۇنىڭ يارلىغىنى تۈگەل ئورۇنلاش كېرەك. شۇڭا، ئەمدى

بۇ ئەلدىن چىقىپ كېتىۋاتىمەن. سىزىلەر ئارتۇق غەم قىلماڭلار» ئاندىن كېيىن مەڭگىلىگەن - تۈمەنلىگەن جانلىقلار ئۆز ئانىلىرىنى، ئاتىلىرىنى، ئۆي - ۋاقىلىرىنى تاشلاپ ھۆرمەتكە سازا - ۋەر مائىتىرى بىرلىشىپ مەڭگىلىگەن ئاندىن كېيىن بۇرخانلىق چاكرىرت ئىلىگە خاننىڭ چوڭ ئوغلى ئالجاناپ مائىتىرى بىرلىشىپ دىكسانىت ئەلدىن

(13) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ماتىيادىس ئۇلۇسقا تەگىنچە، قايۇ - قايۇ ئۇلۇسقا تەگىسەر، سانسىز - ئۆكۈس تېنىلىپىلار ئۇلۇغ ئاغار ئاياغىن ئۆتۈرۈ ئۈنەرلەر ئەردى.. ئۆكۈس تۈرلۈك تاپا - ئۇدۇغ قېلىۋىلار ئەردى.. قاچان بالىقتىن - ئۇلۇستىن ئۈنۈپ بارسار، ئەرۈس - ئۆكۈس تېنىلىپىلار، ئەدگۈ - ئۆگىلىلەر ئامراقلاغۇ قۇۋراغلارېن قودۇپ، تېتىپ، تۈزۈن مائىتىرى بىرلىشىپ باسسىمىتا بارىلار ئەردى.. سانسىز - ئۆكۈس ئازۇنتا مائىتىرى ئەدگۈ ئۆزلى ساقىچ بېسۈرەپس ئۈچۈن، ئالغۇ ئەدگۈنۈڭ ئىدىسى بولمىس ئۈچۈن قايۇ ئاداغ - سەمەگە تەگىسەر، ئۇل ئاراغدا ئەرگىمە قادار ياۋلاق ئارسلان، بارس، ياڭادا ئۇلاتى كەيمەكلىلەر ياۋالمەپس ياۋاس بولۇر.. بولۇرلار ئەردى. ياڭالار تۈمسوغلارېنتا لىخۇئا چەچەك يۈرگەپ، تۈزۈن مائىتىرى بىرلىشىپ ئۆتۈرۈپىمىتا كەلپ، ئوڭارۇ تەگىزىنپ ئاغار ئاياغ قىلىۋىلار ئەردى. ئارسلانلار، بارسلار باغېرېن تۈسۈپ، سۈزۈڭ كۆڭلىن مائىتىرى بىرلىشىپ ئادا قېن ئۇلېن يالغايۇرلار ئەردى.....]

(13) يەشمىسى:

(ماتىيادىس 49) دۆلىتىگە يەتكەچە قايسى دۆلەتكە بارسا، سانسىز نۇرغۇن جانلىقلار ئىنتايىن زور ھۆرمەت بىلەن ئالدىغا چىققاتتى. كۆپ تۈرلۈك ھۆرمەت - ئېھتىراپ بىلدۈرەتتى. شەھەر - دۆلەتتىن چىقىپ ماڭغاندا، نۇرغۇن جانلىقلار، ياخشى نىيەتلىكلەر ئامراق كۆرىدىغان جامائەتلىرىنى قويۇپ - تاشلاپ، ئالجاناپ مائىتىرى بىرلىشىپ كەينىدىن ماڭاتتى. سانسىز - نۇرغۇن ئازۇندا 50 مائىتىرى ياخشى نىيەتلىك ئوي (پىكىر) يۈشۈرۈش ئۈچۈن، بارلىق ياخشىلىقنىڭ ئىگىسى بولۇش ئۈچۈن، قايسى ئورمانلىققا يەتسە، شۇ ئورمانلىقتىكى ياۋايى ۋەھشى ئارسلان، يولۋاس، پىل قاتارلىق يىرتقۇچ ھايۋانلار كۆندۈرۈلگەندەك يۇۋاش بولاتتى. پىللار تۈمشۈقلىرىدا نىلۈپەر گۈللىرىنى يۆگەپ، ئالجاناپ مائىتىرى بىرلىشىپ ئالدىغا كېلىپ، ئوڭغا ئايلىنىپ زور ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. ئارسلانلار، يولۋاسلار يەر بېغىرلاپ يېتىپ، سۈزۈك كۆڭۈل بىلەن ئالجاناپ مائىتىرى بىرلىشىپ پۇتنىڭ ھۇلىنى (تاپىنىنى) يالايتتى.....)

4. ئۈچىنچى بۆلۈمدىن ئۆزۈندە:

«ئەسەر» نىڭ ئۈچىنچى بۆلۈمى بىرقەدەر تىلۋۇق ۋە ياخشى ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، ھەر بەتكە 31 قۇردىن خەت يېزىلغان. بۇنىڭدا ۋەقە كاپىلاۋاستۇ شەھەردى - دىكى نىكۇدارام ئىبادەتخانىسىدىن باشلىنىدۇ ۋە ساكىيامۇنىنىڭ ھامىچىسى ۋە ئىنىگىسى «ماھاپىر جاپاتى گائۇتامى خاتۇن» نىڭ ساكىيامۇنىغا ئاتاپ، ئۆز قولى بىلەن كېۋەز تېرىپ، تىتىپ - ئادالاپ، يىپ ئىگىرىپ، بۆز توقۇپ ئۆز قولى بىلەن تون تىككەنلىگى، سانتۇدان ئىلىك بەگ مەڭگىلىگەن نۆم ئاڭلاشقا روخسەت قىلغانلىقى قاتارلىق بىر مۇنچە گۈزەل تەسۋىرلەر بىلەن تولغان تەسۋىرلىك ۋەقەلەر بايان قىلىنىدۇ. تۆۋەندە ئۇنىڭدىن ئۆزۈندە تونۇشتۇرىمىز:

(14) تېكىست: ئۈچۈنچ ئۇلۇس بىر پىتر
[نامۇ بۇت، نامۇ دارام، نامۇ ساڭ. ئەمىتى بۇ نوملۇق ساۋاغ كاپىلاۋاستۇ بالېقتاقى
نىكودارام ئاتلىغ ساڭرامتا ئۇقىمىس كىرگەك.. ئانتائۇترو ماھاپرا جاپاتى گائۇتامى قاتۇنۇڭ
پاتىنى ئاتلىغ يۇمۇسچى قېز، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىڭ سىراۋىست كەنتىن كاپىلاۋاستۇ
بالېقتا كەلگۈسىن ئايتىغالى بالېقتىن ئۈنۈپ، نىكودارام ساڭرامغا باردى.. ساڭرام
قاپىغىڭا تەگىپ، ماھانامى ئۇراڭۇڭ ئۈنۈتەيۈ ئايتىتۇ تۇردى.. ئانتا ئۆتۈرۈ تەلىم ئۆكۈس
ساڭرامغا.. قۇنچۇلار ئارا بىر ئۇپاسانچ ئېسىلەر ئۈنۈنە كەلىپ، ئول پاتىنى قېز كۆرۈپ،
ئىنچە تىپ ئايتىتى.. قانتا ئەردىڭ، نە ئىسكە كەلنىڭ.. ئۆتۈرۈ پاتىنى قېز ئىنچە تىپ تىدى..
تۈگەل بىلگە تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىڭ كاپىلاۋاستۇ بالېقتا كەلگۈسىن ماھانامى ئۇراڭۇ
بەگكە ئايتىغالى كەلىم ئەردى.. ئۆتۈرۈ ئول ئۇپاسانچ ئىنچە تىپ تىدى.. تەڭرى تەڭرىسى
بۇرخانىڭ كەلىمگى ساڭا نە كىرگەك ئەرۈر.. پاتىنى قېز ئىنچە تىپ تىدى.. ساڭلارنىڭ
قاتۇنى ماھاپرا جاپاتى گائۇ تامى كەنتۈ ئىلىكىن ئۇلۇغ ئەمگەكىن ئىسلەپ، تەڭرىدەم كەس
ئاتلاغ ئاغىغا ئۈلەسى بۆز توقۇپ، ئاراغ يۇپ، ئانۇق قىلمىس ئەرۈر..]

(14) يەشمىسى: ئۈچۈنچى بۆلۈم بىرىنچى ۋاراق
(بۇتقا چوقۇنلىلى، (بۇددا) قانۇنغا بويسۇنالىلى، راھىپلارغا ئىخلاىس قىلايلى. ئەمدى
بۇ نوملۇق سۆزنى كاپىلاۋاستۇ ⑤۱ شەھرىدىكى نىكۇ دارام ⑤۲ ئاتلىق ساڭرامدىن ⑤۳ ئوقۇش
كېرەك. ئاندىن كېيىن ماھاپرا جاپاتى گائۇتامى ⑤۴ خاتۇنىڭ پاتىنى ⑤۵ ئاتلىق خەزمەتچى
قىزى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىڭ سىراۋىست ⑤۶ كەنتىن كاپىلاۋاستۇ شەھرىگە قاچان
كېلىدىغانلىغىنى سوراش ئۈچۈن شەھەردىن چىقىپ، نىكۇ دارام ساڭرامغا باردى. ئۇ ساڭرام
قاچىقىسىغا كېلىپ، ماھانامى ئۇراڭۇنى ⑤۷ چاقىرىپ (ئۇنىڭدىن) سورىدى، ئاندىن كېيىن
ساڭرامغا كەلگەن نۇرغۇنلىغان مەلىكىلەر ئارىسىدىن بىر راھىبە چىقىپ، پاتىنى قىزنى
كۆرۈپ مۇنداق دەپ سورىدى: «سەن قەيەردىن ئىدىڭ، نىمە ئىشقا كەلىدىڭ؟» كېيىن
پاتىنى قىز مۇنداق دىدى: «ھەممىگە قادىر تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىڭ كاپىلاۋاستۇ
شەھرىگە (قاچان) كېلىدىغانلىغىنى ماھانامى ئۇراڭۇ بەگدىن سورىغىلى كەلگەن ئىدىم.»
كېيىن ھىلىقى راھىبە مۇنداق دىدى: «تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىڭ كەلىمگى ساڭا نىمىگە
كېرەك ئىدى؟» پاتىنى قىز مۇنداق دىدى: «ساڭلارنىڭ خاتۇنى ماھاپرا جاپاتى گائۇتامى
بۆز قولى بىلەن ئىنتايىن جاپالىق ئىشلەپ تەڭرىلىك كەش ئاتلىق گۆھەرنى ئارىلاشتۇرۇپ
بۆز توقۇپ پاكىز يۇيۇپ تەييارلاپ قويغان ئىدى.»

(15) تېكىستنىڭ داۋامى:
[ئاننى باسا مەنى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاناغ ئايتىغالى ئىدىدۇر. بۇ ساۋاغ ئىسىدىپ
ئول ئۇپاسانچ ئىسلەر مۇڭادىپ - ئادىنىپ ئىنچە تىپ تىدى: قوپ قۇنچۇلاردا قۇتادىمىس
ئۇغلاغۇن ئۇلغادىمىس گائۇتامى قاتۇن ئەرۈر.. ئىنچىپ يەمە قاماغ ئۇزناماقتا قودىقى-ي ياۋاز
يىرتىمىس بۆز توقىماق ئەرۈر.. يانا گائۇتامى قاتۇن ئېدۇق ئىلىگىن بۆز نەچۈك توقى-يۇر
يارلىقادى ئەركى.. ئانى ئىسىدىپ پاتىنى قېز ئىنچە تىپ تىدى.. يالۇڭۇز بۆز توقىدى ئەرسەر
نە ئەمگەك ئەردى.. ئۆتۈرۈ ئول ئۇپاسانچ ئىسلەر ئىنچە تىپ تىدى: ئانتادا ئادان تاقى

نەگۈ قىلدى ئەركى .. ئۆتۈرۈ پاتىنى قېزى ئىنچە تىپ تىدى .. كەپەز تارساغۇق ئۆدە گائۇتامى قاتۇن كەنتۇ ئىلىگىن ئۇرۇغ ساجىتى .. ئوتاغۇ ئۆدە كەنتۇ ئىلىگىن ئوتادى، سۇۋاغۇ ئوغۇردا سۇۋتىن سۇۋاپ ئاچىتى .. ئۆزىلىگىن ئىدىدى .. كەنتۇ ئۆزى ئارىتېپ، قانلاپ ئۆز ئىلىگىن تىدىپ، ئۆزى ئەگىرىپ ئۆزى بۆز توقىدى ..]

(15) يەشمىسى:

(شۇندىن كېيىن مېنى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىنىڭ (قاچان كېلىدىغانلىقىنى) سورىغىلى ئەۋەتتى. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ھىلىقى راھىبە ھەيران بولۇپ دىدى: «بارلىق مەلىكىلەرگە بەخت كەلتۈرگەن، ئۇلارنىڭ نازاكتىنى كۈچەيتكەن گائۇتامى خاتۇندۇر. شۇنداق تۇرۇپ، بارلىق چىۋەرلىكنى تۆۋەنلىتىدىغان ناچار (ۋە) ئاسان يىرتىلىدىغان بۆز توقۇپتۇ. گائۇتامى خاتۇن يەنە نىمىشقا مۇقەددەس قولى بىلەن بۆز توقۇيدىكەن؟» ئۇ (سۆزنى) ئاڭلاپ پاتىنى قىز مۇنداق دىدى: «يالىغۇز بۆزلا توقۇغان بولسا نىمە جاپا بولاتتى ...» كېيىن ھىلىقى راھىبە مۇنداق دىدى: «ئۇندىن باشقا يەنە نىمىلەرنى قىلدى؟» كېيىن پاتىنى قىز مۇنداق دىدى: «كېۋەز تېرىيدىغان مەزگىلدە، گائۇتامى خاتۇن ئۆز قولى بىلەن ئۇرۇق چاچتى. ئوتاش مەزگىلدە ئۆز قولى بىلەن (ئوت) ئوتىدى. سۇغۇرۇش مەزگىلىدە سۇ بىلەن سۇغۇرۇپ پەرۋىش قىلدى. پاختىنى ئۆز قولى بىلەن تەردى. ئۆزى تازىلاپ، ئۆز قولى بىلەن تىتىپ، ئۆزى يىپ ئىگىرىپ، ئۆزى بۆز توقۇدى.»

(16) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئۆتۈرۈ ئول ئۇپاسانچ ئىنچە تىپ تىدى .. مەن يۈكەرۈ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئاغزىنى ئانتاغ ئىسىم مەسىم بار .. ماھاپىر جاپاتى گائۇتامى قاتۇن ... ۋىپاسى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانغا تاتالاغ سۇچىلىك ئاسىن ئىچگۈن يىدلاغ - يىپارلاغ تۇتۇكىن تاپانمىس ئۇدۇنمىس ئەرۈر ... ئەدگۈ قىلىنچ كۈچىتتە ئاتۇ ساكلار ... - لۈك قۇنچۇي قاتۇن بولۇپ، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننىڭ ئىگىدەپس ئاناسى بولمىس ئالتى يىگىرمى ياسلاغ قىزلارنىڭ ئەتى يىنى كۆركى مەنگۈ ئەرۈر .. يانا يەمە ئۈلگۈسۈز - سانساز تاپاچىلار تەڭرە تولى تاپىنو - ئۇدۇنۇ تۇرۇر .. نە ساۋ ئەركى .. نە ئۈچۈن ئۆز ئىلىگىن كەپەز تارىپ تود تولى كىسى ئوسۇغلۇغ بۆز توقىدى ئەركى .. ئانتا ئۆتۈرۈ پاتىنى قېزى ئىنچە تىپ تىدى، ئۇلۇغ كىرتگۈنچ كۆڭۈل ئاغار ئېناغېن بۇ مۇنتاغ تۈرلۈك ئىسى ئىسىلەدى .. مۇنتا تود تولىيلاغ نە ساۋ ئول .. تاقى يەمە بەرۈ ئىسىدىك، بۆز توقماقنىڭ تىلىتاغى نەگۈ ئەردى تىپ تىدىلەر .. ئانى سىزىگە ئايۇ بىرەيىن .. قاينۇ]

(16) يەشمىسى:

(كېيىن ھىلىقى راھىبە مۇنداق دىدى: «مېنىڭ ئىلگىرى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننىڭ ئاغزىدىن مۇنداق ئىشتىكىنم بار ئىدى. ماھاپىر جاپاتى گائۇتامى خاتۇن ... چاغدا ۋىپاسى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننى لەززەتلىك ئاش - تائاملار، ئىپارلىق خۇشپۇراقلا بىلەن كۈتۈپ ھۆرمەت بىلدۈرگەن ئىكەن ... ياخشى قىلمىشلار ئارقىلىق بارلىق ساكلار ... لىك مەلىكە خاتۇن بولۇپ، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننىڭ ئىنىگە ئانىسى بولغان ئىكەن؛ ئۇنىڭ بەدەن -

چىرايى ئون ئالتە ياشلىق قىزلارنىڭكىدەك مەڭگۈ ياش تۇرىدىكەن. يەنە سان - ساناقسىز خىزمەتكارلىرى ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىپ، ھۆرمەت كۆرسىتىپ تۇرىدىكەن. «بۇ قانداق گەپ؟ ئۇ نىمە ئۈچۈن ئۆز قولى بىلەن كېۋەز تېرىپ خارلانغان كىشىگە ئوخشاش بۆز توقۇيدۇ؟» ئاندىن كېيىن پاتىنى قىز مۇنداق دېدى: «(ئۇ) ئۇلۇغ ساداقەتمەن كۆڭۈل، قاتتىق ئىخلاسلار بىلەن مۇشۇنداق تۈرلۈك ئىشلارنى ئىشلىدى. بۇ خارلانغان دىگەن قانداق گەپ؟ ئەمدى يەنە ئاڭلاڭ، بۆز توقۇشنىڭ سەۋىيىسى نىمە دىسىڭىز، ئۇنى سىزگە ئېيتىپ بېرەي...»

(17) تېكىست: ئۈچۈنچ ئۇلۇس ئىكى پىتر

[ئۇدۇن تۈگەل بىلگە تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بۇرخان قۇتتىن بۇلتى.. تۈزۈن مائىتىرى بۇدسۇتتاغ ئەۋدەن - بارقتىن ئۈستۈرۈپ تويىن قىلتى. ئانتاداكىن مىڭ توغپىرلاردىن يۇلىمىس ياكى تويىنلار بىرلە قاڭغى سانىتۇدان ئىلىگ بەگىگ، ئۆگى ماھاپر جاپاتى گائۇتامى قاتۇنۇغ تاقى ئادان ساكى تۈزۈگ بەگ ئىسى بۇدۇن - بۇقۇنۇغ ئۆگۈرتۈرگەلى - سەۋىتىرگەلى ئۈچۈن كاپىلاۋاستۇ بالققا كەلى يارلىقداي. ئول ئوغۇردا ساكى تۈزۈگ بەگلەر ئانتاغ بىر بەدۈك تۈرۈ تۇرغۇردىلار. قاچان تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئىركەك ئەرەنگە نوم نوملايۇ يارلىقاسار.. ئانتا ئىسلەر، قۇنچىۋى بەگلەر ئارتىپ... كىرگەك.. ئانتا ئۆتۈ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئاڭ ئىلىكى بىر قۇرلا نوم نوملايۇ يارلىقامىدا سەكىز تۈمەن ساكىلار قۇتقا تەگدى.]

(17) يەشمىسى:

(ھەممىگە قادىر تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بەختىنى تاپقان چاغدا ئالجاناپ مائىتىرى بۇدسۇتنى ئۆي - ۋاقىدىن چىقىپ راھىپ قىلدى. ئاندىن كېيىن تاجىلىرىنى ئېلىۋەتكەن مىڭ نەپەر يېڭى راھىپ بىلەن ئاتىسى سانىتۇدان ئىلىگ بەگىگ، ئاننىسى ماھاپر جاپاتى گائۇتامى خاتۇننى يەنە ئۇندىن باشقا ساكى ئۇرۇغىدىكى بەگلەر، بەگ ئاياللىرى (ۋە) خەلقلىرىنى شاتلاندىرۇش - سۈيۈندۈرۈش ئۈچۈن كاپىلاۋاستۇ شەھرىگە كەلدى. شۇ مەزگىلدە ساكى ئۇرۇغىدىكى بەگلەر شۇنداق بىر كاتتا مۇراسىم ئۆتكۈزدى. تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئەرلەرگە نوم تەپسىر قىلغاندا، ئۇ يەردىكى ئاياللار مەلىكە بەگلەرى... كېرەك. ئاندىن كېيىن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئەڭ ئالدىدا بىر قۇرلا نوم نوملىغاندا، سەككىز تۈمەن ساكى بەختكە ئېرىشتى.)

(18) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئىككىنچى ئوغۇرلۇغ نوم نوملايۇ يارلىقا مەپسىتتا ئالتى تۈمەن ساكىلار قۇت بولۇ تەگىنىلەر. ئۈچۈنچ قاتا نوم نوملايۇ يارلىقامىسىتا تۆرت تۈمەن ساكىلار قۇت بولمىلار.. قاماغ بىرلە سەككىز يىگىرى تۈمەن ئىركەك ئەرەن ساكىلار نىزۋانى باسپىنچ تىن ئۆزىلەر.. بىر يەمە ئىنچىپ ساكى تۈزۈلۈگ ئىسلەر قۇت بولمايۇ ئەرۈر.. ئول ساۋىغ كۆرۈپ، ساكى تۈزۈلۈگ قۇنچۇيلار ئاڭسىز - بوسۇسلۇغ ساقىنچىلىغ كۆڭۈللىرى يىدىرىنچىلىگ بولۇپ، بىر ئىككىنچى يىغلايۇ كەڭرەنۇ ئىنچە تىپ تىدىلەر.. تېلىتاغىن نە ئۈچۈن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئەرەنگە نوم نوملاپ، بىزىنگە ئىسلەرگە نە گۈلۈك نەمە - لايايۇ يارلىقاماز ئەركى.. مۇنچۇلايۇ سۆزلەسىپ، قاماغىن يىغىلىپ ماھاپر جاپاتى گائۇتامى قاتۇنقا ئىنچە تىپ ئۆتۈنىلەر.]

(18) يەشمىسى:

(ئىككىنچى قېتىملىق نوم نوملىغاندا، ئالتە تۈمەن ساكى بەختكە ئېرىشتى. ئۈچىنچى قېتىم نوم نوملىغاندا توت تۈمەن ساكى بەختكە ئېرىشتى. ھەممىسى بولۇپ ئون سەككىز تۈمەن ساكى (ئەر) نىزۋانى ⑧ زۇلۇمدىن قۇتۇلدى. شۇنداق قىلىپ، ساكى ئۇرۇغىدىكى مەلىكلەر ئىنتايىن قاتتىق قايىنۇغا چۆمۈپ، كۆڭۈللىرى بۇزۇلۇپ، بىر - بىرىگە يىغلىشىپ، ھال ئېيتىشىپ مۇنداق دېيىشتى: «نېمە سەۋەپتىن نېمە ئۈچۈن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئەرلەرگە نوم نوملاپ بېرىدۇ - يۇ، بىز ئاياللارغا نوملاپ بەرمەيدۇ؟» ئۇلار مۇشۇنچىۋالا سۆزلىشىپ، ھەممىسى يىغلىپ ماھاپىر جاپاتى گائۇتامى خاتۇنغا مۇنداق دەپ ئۆتۈندى:

(19) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئۇ دۇمبار چەچەككە يۈلەسى بۆگۈ بىلىملىك بۇرخانلار ئەلپىن ئەمگەكىن يىر سۇۋدا بەلگۈرۈر ئەرمىلەر.. ئانتاغ ئەلپ بولغۇلۇق قۇتلۇغ تېنلىغ بىرلە تۈسۈمىس ئەرۈر بىز.. ئەمى يانا بىزنىڭ ئارپىي نوملۇغ يارلىغ يارلىقاماز.. كۆرۈ قانېنچىز كۆركىن يەمە كۆرگەلى بولماز بىز. ئەمى سىز ئىنچە قاتىپىلاننىڭ كىم، بىز يەمە سىزنىڭ قۇتۇگۇزتا نوم ئىستىگەلى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانېغ كۆرگەلى بولالىم. ئانتا ئۆتۈرۈ ئول ساكى تۆزۈلۈگ گائۇتامى قاتۇن ئول ئىسلەر ئۆتۈنمىس ساۋالارىغ ساكلار بەگى سانتۇدان ئىلىگ خانقا تۆتۈزۈ ئۆتۈنتى. ئىلىگ خان يەمە بوسۇغ يارلىقادې.. بۈگۈنتە ئېنىارۇ قۇنچۇپىلار نوم تىڭلازۇن. بۇ بوسۇغ يارلىغ ئىسىدىپ... يىغىلىپ تۈۋلەپ كاپلاۋاستۇ بالېقتىن ئۈنۈپ نىكۇدارام ساگرامغا باردىلار ئەردى.]

.....

(19) يەشمىسى:

(ئۇدۇمبار ⑨ گۈلىنى كۆتەرگەن دانىشمەن تالانتلىق بۇرخانلار مۇشكۈل جاپالار بىلەن دۇنيادا مەيدانغا چىقىدۇ. بىز ئەنە شۇنداق تەستە تاپقىلى بولىدىغان بەختلىك جانلىق بىلىمەن ئۇچراشقانمىز، ئەمدى يەنە بىزگە زادى نوملۇق يارلىق بەرمىدى. كۆرۈپ قانغىلى بولمايدىغان جامالىنى يەنە كۆرۈشكە ئېرىشەلمىدۇق. ئەمدى سىز شۇنداق غەيرەت قىلدىڭىز، بىز يەنە سىزنىڭ شاراپىتىڭىز بىلەن نوم ئاڭلاشقا، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولايلى.» ئاندىن كېيىن ساكى نەسەپلىك گائۇتامى خاتۇن ئۇ ئاياللارنىڭ ئۆتۈنگەن سۆزلىرىنى ساكلار بېگى سانتۇدان ئىلىگ خانغا يەتكۈزدى. ئىلىگ خان كەڭچىلىك يارلىغى چۈشۈردى: «بۈگۈندىن باشلاپ مەلىكلەر نوم ئاڭلىسۇن.» بۇ كەڭچىلىك يارلىغىنى ئاڭلاپ... ئاياللار يىغىلىپ قوزغىلىپ كاپلاۋاستۇ شەھرىدىن چىقىپ نىكۇدارام ساگرامغا مېڭىشتى.)

.....

5. تۆتىنچى بۆلۈمدىن ئۆزۈندە:

«ئەسەر» نىڭ 4 - بۆلۈمىنىڭ باشتىكى 1 - ۋارىغى، 3 - ۋارىغى، ئوتتۇرىدا 12 - ۋارىغى ۋە ئاخىرىدىكى بىرنەچچە ۋاراقلىرى يۇتۇپ كەتكەن. ساقلىنىپ قالغان ۋاراقلىرى ئىچىدە كۆپرەگىنىڭ بەزى قۇرلىرى سېسىپ - تىتىلىپ بۇزۇلغانلىقتىن بەزى ۋەقەلىكلەرنى

تولۇق يېشىپ بېرىشكە بولمىدى. شۇنداقتەن ساق بەتلىرى ئىچىدىكى مۇھىم مەزمۇنلاردىن «مائىتىنىڭ تويىن بولمىشى»، «گائۇتامى خاتۇن بۇرخانغا ئاتاپ تىككەن تونىنى قولىدىن - قولىغا ئايلاندۇرۇشى» قاتارلىقلار ئۈزۈندە قىلىپ تونۇشتۇرۇلدى.

(20) تېكىست: تۆرتىنچى ئۇلۇس توقۇز پىتر

[... ئىنچە يارلىقدا.. كاپىلاۋاستۇ بالىقتاقى گائۇتامى خاتۇننىڭ ئالتۇن ئۆڭلىك بۆزىن بۇرسۇڭ قۇۋراغا ئۈلگەلى ئالتىڭ ئەردى. ئەتى قالىپ-ن قۇۋراغ يې-غېلىمى-سى ئەۋرۈ.. ئول بۆزۈگ كەلۈرۈپ، قۇۋراغ ئارا كەزىكچە يورپىغىل كىم، گائۇتامى خاتۇننىڭ كۈسۈسى قانزۇن. بۇ يارلاغ ئەسدىپ، ئاياغقا تەگمىلىگ ئانانت ئول ئالتۇن يالپىز-غىلىغ بۆزۈگ قاماغ تويىن قۇۋراغ ئارا كىگۈرۈپ، باسلايۇ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان تاپا ئىلتىدى. ئاتۇ تېنلاغلار ... ساقىپ-نىۇ يارلىقاپ، ئول تونۇغ سارپۇتىرى، مۇتكالايان ... ئانرۇتى - دائۇلاتى ئارخاننىلارقا ... تەگۈرۈپ تۇتتى. ئارتى تىپ ساقىپنىلار. ئۈچ قات يىر سوۋ ... تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بىرلە]

(20) يەشمىسى: تۆتىنچى بۆلۈم توقۇزىنچى ۋاراق

(... مۇنداق دىدى: كاپىلاۋاستۇ شەھرىدىكى گائۇتامى خاتۇننىڭ ئالتۇن رەڭلىك بۆزىنى بۇرسۇڭ ⑩ جامائەتكە ئۈلەشتۈرگىلى ئالغان ئىدى، ئەمدى بارلىق جامائەت يىغىلىپتۇ، ئۇ بۆزنى كەلتۈرۈپ، جامائەت ئارا رەت بويىچە تارقاتقىنى، گائۇتامى خاتۇننىڭ ئارزۇسى قانسۇن. بۇ يارلىقنى ئىشتىپ، ھۆرمەتكە سازاۋەر ئانانت ⑪ ئۇ ئالتۇن يالپىز-راقلىق بۆزنى بارلىق تويىنلار جامائىتى ئارا كىگۈزۈپ، ئالدى بىلەن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان تەرەپكە سۇندى. بارلىق جانلىقلار ئويلاپ، ئۇ تونى سارپۇتىرى ⑫، مۇتكالايان ⑬ ... ئانرۇتى ⑭ قاتارلىق ئارخاننىلارغا ⑮ ... يەتكۈزۈپ تۇتتى. باشقا دەپ ئويلىدى. ئۈچ قات يەر - سۇ ... تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان بىلەن)

(21) تېكىستنىڭ داۋامى:

[... ئارتى يوق. ئىنچىپ يەمە يىرتىنچۇدە ... ئوسۇغلۇغ ئادان بۆز ئارتى بۇلتۇقماز. بۇ ئالتۇن ئۆڭلۈگ بۆز ئوغرىنتا ... تېنلاغلارقا ئەدگۈ قېلغالى ساقىپنۇر ... تۇتا يارلىقدا يىزىمە بۇ بۆزۈگ تەگمىلىگ ئەرمەزىز. ئۆتۈ ئانانت كەزىكچە ... بىرلە تۈزۈن باسپىن ماخاسىراكلار بۇ بۆزۈگ تۇتمادىلار ئەرسەر، ئالقۇ مىنى ئۈچۈن تۇتمادىلار. ئەتى مەن يەمە بۇ بۆزۈگ تۇتماسىم كەرگەك. ئۆتۈ تۈزۈن مائىتىرى بودىسەۋت ئانانت تويىپىنىتەن ئول بۆزۈگ ئالدى. تۈزۈن ئانانت يەمە ئول بۆزۈگ مائىتىرىغا سۇنۇپ، كەنتۈ كەزىكتە ئورناندى ئولۇردى.]

(21) يەشمىسى:

(... زادى يوق. شۇنداق قىلىپ يەنە يەر - جاھاندا ... ئوخشاش ئالاھىدە بۆزنى زادىلا تاپقىلى بولماس ... بۇ ئالتۇن ئۆڭلۈگ بۆز شۇ چاغدا ... جانلىقلارغا ياخشىلىق

قىلىشنى ئويلار... تۇتۇپ، بىز يەنە بۇ بۆزگە تېگىشلىك ئەمەسمىز. ئاندىن كېيىن...
ئانانت نۆۋەت بويىچە... بىلەن ئاق كۆڭۈل...
... باشتا ماھاسراۋاك ⑥ لارنىڭ بۇ بۆزنى تۇتمىغانلىقى بولسا، پۈتۈنلەي مەن
ئۇچۇن ئىدى. ئەمدى مەنمۇ بۇ بۆزنى (ئالدى بىلەن) تۇتماسلىغىم كېرەك. ئاندىن كېيىن
ئالجاناپ مائىتىرى بودىشۇت ئانانت توپىندىن ئۇ بۆزنى ئالدى. ئاق كۆڭۈل ئانانت ئۇ
بۆزنى مائىتىرىغا سۇنۇپ، ئۆز رېتىدە ئورۇن ئېلىپ ئولتۇردى.

(22) تېكىستنىڭ داۋامى:

[ئانانت ئۆتۈرۈ ئاياغقا تەگمىلىگ مائىتىرى بودىشۇت ئول يالپىن-ايۇ تۇرۇر ئالتۇن
ئۆڭلۈك بۆز... ئورنىپتا تۇرۇپ، ئۇلۇغ ئاغار ئايماقپن تەڭرى تەڭرىسى بۇرقانقا ئىنچە
تېپ ئۆتۈنتى.. قوپ قاماغ... قۇتادىمىس تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان... ئالقۇ كەدگۈ -
تېناغۇ بۆز ئارا... ئەرۈر. ياراغاي ئەردىنىگ... قىلىنغان. ئاندىن ئەمدى...
مەنتەدە ئالپ يارلىقغا ي... سانسىز كالىپ ئارۋۇنلاردا بىز... ساقىنۇ سۆزلەيۈ، يىتتىچىسىز
ئەمگەك... ئول ئاياغ ساقىنۇ يارلىقاسار]

(22) يەشىمى:

(ئاندىن كېيىن ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بودىشۇت ئۇ يالپىراپ تۇرىدىغان ئالتۇن
ئۆڭلۈك بۆز... ئورنىدا تۇرۇپ، ئۇلۇغ ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلەن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانغا
مۇنداق دەپ ئۆتۈندى: بارلىق... قۇتلۇق قىلغۇچى تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان... بارلىق
بۆز ئارا... ئىدى. ياراملىق ئەردىنى... قىلىنغان، ئۇنى ئەمدى... مەندىن
ئالغاي... سانسىز كالىپ ئارۋۇنلاردا بىز... ئويلاپ، سۆزلەپ چەكسىز ئازاپ... ئۇ
ھۆرمەتلەشنى (؟) ئويلسا،

(23) تېكىستنىڭ داۋامى:

[بۇ بۆزۈگ تۇتا يارلىقازۇن.. بىزىگە ئەدگۈلۈگۈن، ئادانغۇقا ئاساغلىغىپن.. ئانانت
ئۆتۈرۈ تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان نە تېلىتاغىن گائۇتامى قاتۇتتىن ئول بۆزۈگ تۇتا يارلىق-
مادې.. ئول ئوق بۆزۈگ تۈزۈن مائىتىرى... تۇتا يارلىقادې...]

(23) يەشىمى:

(بۇ بۆزنى تۇتسۇن. بىزگە ياخشىلىغىنى، باشقىلارغا مەنپەئەتنى (يەتكۈزسۇن). ئاندىن
كېيىن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان نىسە سەۋەپتىن گائۇتامى خاتۇندىن ئۇ بۆزنى ئالغىلى
ئۇنىمىدى. ... دەل شۇ چاغدا بۆزنى ئالجاناپ مائىتىرى... تۇتسۇن دىدى...
... ..)

(24) تېكىست: تۆرتىنچى ئۇلۇس ئون پىتىر

[تۈزۈن مائىتىرى ئارتۇقتا - ئارتۇق سۈزۈلۈپ، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخاننىڭ ئىككى قېرىق
ئىرۈ بەلىگۈ قۇت بۇيانىپن، سەككىز يىگىرىمى تۈرلۈگ ئاگانىيۈك (؟) ئەدگۈسۈن يۈكەرۈ
تۇرغۇرۇپ، ئەرتىگۈ سۈزۈگ كۆڭلى تۇرغۇردې.. ئول سۈزۈگ كۆڭۈل كۈچىنە ئەلىك تۈرلۈگ
لاساۋىپىگا ئاتلىغ كۆڭۈلتەكى ئەدگۈ قېلىنچ تىردى.. ئۆتۈرۈ ئىنچە تېپ قۇت قولتى: سىزنىڭ

ئەت ئۆزۈڭۈز نەتەگ ئەرسەر، ئانچۇلايۇ يەمە مەنىڭ ئەت ئۆزۈم بولزون .. بۇ مۇنتاغ قوت ... ئوق ئەلىك تۈرلۈگ لاكساۋىسىگا ئاتىلاغ كۆڭۈلتەكى ئەدگۈ قىلىپىچى قۇردى .. ئارا ئەدگۈ قىلىپىچى ئادىغاناغۇ ... مۇنچا يۈز بىر تۈر-لۈگ ...]

(24) يەشمىسى: تۆتىنچى بۆلۈم ئونىنچى ۋاراق

(ئالجاناپ مائىتى ئارتۇقتىن - ئارتۇق سۈزۈلۈپ، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخانىنىڭ ئوتتۇز ئىككى خىل ياخشى بەلگىسى، بەخت - سائادىتىنى، ئون سەككىز تۈرلۈك ئاگانىيۇك (؟) (بۇ ئاتالغۇنىڭ مەنىسى ئېنىق ئەمەس - ئاپتور) ياخشىلىغىنى قەدىرلەپ، ئىنتايىن سۈزۈك كۆڭۈل تۇرغۇزدى. ئۇ سۈزۈك كۆڭۈل كۈچىدە ئەللىك تۈرلۈك لاكساناۋىپگا 67 ئاتلىق كۆڭلىدىكى ياخشى قىلمىشلىرىنى يىغدى. كېيىن مۇنداق دەپ: سىزنىڭ تېنىڭىز قانداق بولسا، مېنىڭ تېنىمۇ خۇددى شۇنداق بولسۇن، دەپ بەخت تىلىدى. بۇ مۇنداق قۇت - ... ئەللىك تۈرلۈك لاكساناۋىپگا ئاتلىق كۆڭۈلدىكى ياخشى قىلمىشى مەلۇم بولدى ... ئارا ياخشى قىلمە - شى سېزىلىپ، ... مۇنچە يۈز بىر تۈرلۈك ...)

(25) تېكىستنىڭ داۋامى:

[قىلىپىچ كۈچىتتە ئالتۇن ... ئۆڭلۈگ ئۆڭى قېرىتېسى ... ئانتاۋترو تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان گائۇتامى قاتۇننىڭ كەنتۈ ... ئەڭرىمېس ئالتۇن ئۆڭلۈگ بۆزۈگ ... تۈزۈن مائىتىدىن ئالپ كەدە يارلىقاپ، يالتمىيۇ - ياسۇيۇ ئەزروئا تەڭرىنىڭ تۈنىن توپىنە - لاراغ ئوقۇپ، ئىنچە يارلىقادى: بولغاي كىن كەلىگە ئۆدە سەككىز تۈمەن ياسىلاغ تېنىلاغ - لارنىڭ ئۆزىنى - ياسىنىتا مائىتى ئاتلاغ ئانچۇلايۇ كەلىمىس ئاياغقا تەگمىلىگ كۆنى تۈزۈن ... ئالتۇن نوملار ئۆقمەپس تەڭرى بۇرخان بەلگۈلۈگ ...]

(25) يەشمىسى:

(قىلمىش كۈچىدە ئالتۇن ... ئۆڭلۈك ئۆڭى چىرايى ... ئاندىن كېيىن تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان گائۇتامى خاتۇنىنىڭ ئۆزى ... توقۇغان ئالتۇن ئۆڭلۈك بۆزى ... ئالجاناپ مائىتىدىن ئېلىپ كېيىپ، ... يالتماپ - چاقىپ، ئەزروئا تەڭرىنىڭ كەدە ئۇنى بىلەن توپىنلارنى چاقىرىپ، مۇنداق دېدى: كەلگۈسىدە سەككىز تۈمەن ياشانغان جانلىقلارنىڭ ھاياتىدا مائىتى ئاتلىق ئاشۇنداق كەلگەن ھۆرمەتكە سازاۋەر ھەقىقىي ئالجاناپ ... بارلىق نوملارنى بىلىدىغان تەڭرى بۇرخان بەلگۈلۈك ...)

(52) تېكىستنىڭ داۋامى:

[توسۇن ئەرنىڭ تۇرغۇرداچى .. تەڭرى يالغۇقنىڭ باخسىي ئاتى كۆتۈرۈلمەس تەڭرى يالغۇقۇغ، يىر سۇۋۇغ كەنتۈ بىلگە بىلىگىن ئوقۇپ، تانۇقلاپ، ئالتۇ ئەمگەكلىگەرنىڭ ئالقىنە - چاقىن ئوقۇتغالى، قالتى بۇ ئۆدۈن ئالتۇ ئەمگەك ئالقىنىماقېڭا نوم نوملار ئەرسەر، مەن ئىنچىپ ئەدگۈ نوم نوملاغاي. ئاڭ ئىلكى، ئورتۇدا، ئۆزۈنچۈدە ئەدگۈ - ئەدگۈ يۈرۈڭلۈگ،

ئاراغ - سۈزۈگ، يارۇق - ياسۇق تۇرقارۇ، تولۇ - تۈگەل تەڭرى يالڭۇققا ئادارت -
... .. مەن بۇ ئۆدۈن نىرۋان مەن. تاقى يەمە ئول تىتە -
سىلەرى مائىتىرى تۈزلۈگ ... قالىتى مەنىڭ بۇ ئۆدۈن تىتىسى]

(26) يەشمىسى:

(توسۇن ئەرلەرنى كۆندۈرگۈچى، تەڭرى ئىنسانلىرىنىڭ ئۇستازى، نامى چىققان تەڭرى،
ئىنسانلارنى، يەر - جاھاننى ئۆز دانىشمەنلىكى بىلەن ئوقۇپ، ئىسپاتلاپ بارلىق ئازاپلىقلارنىڭ
ئازاۋىنىڭ تۈگەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن شۇنداقلا بارلىق ئازاپ - ئوقۇبەتنىڭ تۈگىشى
ئۈچۈن نوم نولىسا (تەپسىر قىلسا)، مەنمۇ شۇنداق قىلىپ ياخشى نوم نولىغايمەن. ئەڭ
دەسلەپتە، ئوتتۇرىدا (ۋە) ئاخىرىدا ناھايىتى ياخشى مەنىلىك، ساپ (ۋە) سۈزۈك، يورۇق
يالىتىراپ تۇرىدىغان، تولۇق - تۈگەل، تەڭرى ئىنسانلىرىغا ئايرىم -
مەن بۇ چاغدا نىرۋان مەن. ئۇندىن باشقا ئۇ شاگىرىتلىرى
مائىتىرى نەسەپلىك مېنىڭ بۇ چاغدا شاگىرت)

(27) تېكىستنىڭ داۋامى:

[... تۈزلۈگ ئاتانۇرلار ئەرەسەر، ئىنچىپ ... سانسىز تۈمەن تىتىسلارغا ئۇدۇزۇپ ...
تەڭرىگەي .. قالىتى مەن بۇ ئۆدۈن ئەرۈس - ئۆكۈس تىتىسلارغا ئەسەنگۈلۈگ يولغا ... ئەر -
سەر مەن .. ئانئا ئۆتۈرۈ ئاياغقا تەگمىلىگ مائىتىرى بۇدسۇت بىر ئەرەسەر ئالتۇن ئۆڭلۈگ
ئۆڭ قېرىتىپ بولۇپ، ئىككىنچىگە كىن كەلەر ئۆدەتە بولغۇلۇق كەنتۈ چوڭىن يالپىن ئىسىدىپ،
ئاڭسىز سۈزۈلۈپ، تەڭرى تەڭرىسى بۇرخان ئاداقىنىتا يىنچۈرۈ يۈكۈنۈپ، ئ. چە تىپ ئۆتۈنتى ..
ئادىنچىغ - مۇڭادىنچىغ ئاياغقا تەگمىلىگ تەڭرىم تېنلاغ]

(27) يەشمىسى:

(... نەسەپلىك ئاتانسا، شۇنداق قىلىپ سانسىز - تۈمەن شاگىرتلارنى ئەگەشتۈرۈپ،
... يەتكۈزگەي. يەنە مەن بۇ چاغدا نۇرغۇنلىغان شاگىرتلارنى ئىسەنلىك يولغا ... سام، ئاند -
دىن كېيىن ھۆرمەتكە سازاۋەر مائىتىرى بۇدسۇت بىرىنچىدىن ئالتۇن ئۆڭلۈك چىرايىغا ئىگە
بولۇپ، ئىككىنچىدىن كەلگۈسىدە ئۆزىنىڭ چوڭىدەك يالقۇنلۇق ئاڭلاپ، ئىنتايىن سۈزۈلۈپ،
تەڭرى بۇرخان ئايىمىغا باش ئۇرۇپ مۇنداق دەپ ئۆتۈندى: ئاجايىپ خىسەلەتلىك، ھۆر -
مەتكە سازاۋەر تەڭرىم جانلىق)

(28) تېكىست: تۆرتىنچى ئۇلۇس بىر يىگىمى پىتر

[بولۇ تەگ - مەنەيىن .. قالىتى سىز سوقانچىغ - تاتاڭلاغ نوم نو - لاپ، ئەرۈس - ئۆكۈس
تېنلاغلارغا ئەدگۈ قېلىۇر ئەرەرسىز .. ئانچۇلايو يەمە مەن كىن كەلەر ئۆدۈن مائىتىرى تۈزلۈگ
تىتىسلارمىقا باستىن ئەدگۈ، ئورتۇدا ئەدگۈ، ئاداقىتا ئەدگۈ ئۈچ تۈزلۈگ ئادىرۇقېتا نوم نو -
لاپ، سانسىز - تۈمەن تېنلاغلارغا ئاساغ تۇسۇ قېلايىن .. ئۆتۈرۈ تۈزۈن مائىتىرىنىڭ سۆزلەمس ئۇنى
ئۈچ مىڭ ئۇلۇغ مىڭ ئۇلۇغ يىر سوۋدا ئالقۇ ئىستىلىتى. (ئۈستۈن) كوك تەڭرى ئالتى تۈزلۈگ
تەبرەدى ... تالۋى - ئۆگۈز سۇۋې يايقانتى، سۈمىر تاغلار ... تەڭرىلەر ئوردۇلارې تىترەدى.
كۆك قابىغىتا كوزاتار خۇا - چەچەكلىگ ياغۇر ياغدى .. يېدىلاغ - يىپارلاغ يەل يىتە -

لىپ، يىمىچكە - يىمىچكە ... يۈزكەن (؟) ياغۇر ياغدى .. ئۈستۈن تەڭرى ئالتېن يالڭۇق ئالقۇ
ئۆگىرەدىلەر - سەۋىدىلەر، ئايالارېن قاۋسۇرۇپ سۈزۈگ كۆڭلىن تۈزۈن مائىتىرى تاپا كۆرۈ،
ئابىسكىلاغ ... گەلى ئانۇق ئەردىلەر .. ئۆتۈ تۈگەل بىلگە بىلىگىلىك چاكرىرت ئىلىگ خان
مائىتىرلاغ تىگىن ئۆگە ئوغۇللۇغ تىترۇ كۆزىن كۆرۈپ، يانا يەمە ئاغىنچىسىز قاتىغ كۆڭلىن
تۈكەمس بۇيانىن ئىنچە تىپ ئوقۇپ كۈلچىرە يارلىقادی. [...]

(28) يەشمىسى: تۆتىنچى بۆلۈم ئون بىرىنچى ۋاراق

(بولاي. ئەمدى سىز لەزەتلىك، تاتلىق نوم نوملاپ، نۇرغۇنلىغان جانلىقلارغا ياخشىلىق
قىلىشىڭىز، شۇنىڭغا ئوخشاش مەنمۇ كەلگۈسىدە مائىتىرى نەسەپلىك شاگىرتلىرىمغا باشتىمۇ ياخشى
ئوتتۇرىدىمۇ ياخشى (ۋە) ئاخىرىدىمۇ ياخشى ئۈچ تۈرلۈك ئالاھىدە نوم نوملاپ، سانسىز - تۈمەن
جانلىقلارغا پايدا - مەنپەئەت يەتكۈزەي. ئاندىن كېيىن ئالىجاناپ مائىتىرىنىڭ ئۇنى جاھان - ئالەمنىڭ
ھەممىسىگە ئاڭلاندى كۆك تەڭرى ئالتە تۈرلۈك تەۋرىدى دەريا - دېڭىز سۇلىرى
چايقالدى. سومىر تاغلار (دىكى) تەڭرىلەر ئوردىلىرى تىترىدى. كۆك ئاسماندىن
كوزاتار ⑧ گۈل - چىچەكلىك ياغۇر ياغدى. ئىپار ھىدلىق شامال چىقىپ ئىنچىكە - ئىنچىكە
(سىم - سىم) ياغۇر ياغدى. ئۈستۈن تەڭرى، تۆۋەندە ئىنسانلارنىڭ ھەممىسى شات
لاندى، سۈيۈندى. (ئۇلار) ئالغانلىرىنى جۈپلەپ، سۈزۈك كۆڭلى بىلەن ئالىجاناپ مائىتىرى
تەرەپكە قاراپ ئابىسكىلىق ... گىلى تەييارلاندى. ئاندىن كېيىن تۈگەل بىلگە دانا چاكرىرت
ئىلىك خان مائىتىرلىق تىگىن (شاھزادە) دانا ئوغۇلنى ئۆتكۈر كۆزى بىلەن كۆرۈپ، يەنىمۇ
تەۋرەنمەس كۆڭلى بىلەن شۇنداق دەپ ئوقۇپ كۈلۈمسىرىدى
... ..)

ئىزاھلار

- ① ئاۋىچتا - سانسىكرىتچە [Aveśa] دىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. «مۇقەددەس،
سېھرىگەرلىك» دىگەن مەنىدە.
- ② ساسىچى - سانسىكرىتچە [śācī] دىن كەلگەن ئىسىم بولۇپ، «سەدىقە» دىگەن مە -
نىدە. ئۇنىڭغا يەنە ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىسىم ياسىمەنۇچى قوشۇمچە «چى» ئۇلىنىپ «ساسىچى»
يەنى «سەدىقچى» بولغان.
- ③ پوسكارا سارى - خاس ئىسىم بولۇپ، ئارىلاشما سانسىكرىتچە (ھىب-رىتچە)
[puṣkarasārin] دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ بىر پادىشانىڭ نامى.
- ④ بەرە - ئۈزۈنلۈك ئۆلچىمى بولۇپ، سانسىكرىتچە [yojana] دىيىلىدۇ. بۇ ئاتالغۇ
تۇخارچىدىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن.
- ⑤ نانتى - سانسىكرىتچە [nanda] دىن كەلگەن ئىسىم بولۇپ، غەرىپنىڭ ئىگىسىنى كۆر -
سىتىدۇ. نانتى تىگىن «شاھزادە نانتى» دىگەن مەنىدە.
- ⑥ سۇپرىي - سانسىكرىتچە [supriya] دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ گاندارۋالارنىڭ پادىشاسى
ھىساپلىنىدۇ.

⑦ كانتارۋ — سانسىكرىتچە [gandharva] دىن كەلگەن بولۇپ، (1) (ئىنسانلار ئۇس-تەھدىكى) جىنلارنى، (2) ئىندىرانىڭ مۇزىكانتلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

⑧ دىئان سامار — بۇددىزم ئاتالغۇسى بولۇپ، دىئان — سانسىكرىتچە [dhyāna] دەگەن سۆزدىن كەلگەن. ئۇ «سۈكۈتتە ئولتۇرۇپ خىمال سۈرۈش»، «يامانلىقتىن ۋاز كېچىش»، «ساۋاپ ئورمانلىقى» دىگەن مەنىدە. سامار — سانسىكرىتچە [samādhi] دىگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، مەنىسى يۇقۇرقىغا ئوخشاش. ئۇ بۇددىستلارنىڭ تۇيغۇسىدىكى چوڭقۇر ئوي-خىيالنى كۆرسىتىدۇ.

⑨ سەككىز تۈرلۈك توغرا يول — بۇددىزم ئاتالغۇسى، قەدىمقى ئۇيغۇرچىدا «سەككىز تۈرلۈك تۈزۈن يول»، سانسىكرىتچە — [Aryaṣṭāḡikamarga] دىيىلىدۇ. ئۇ نىرۋانغا بېرىشنىڭ سەككىز خىل توغرا ئۇسۇلى ۋە يولىنى كۆرسىتىدۇ. بۇددىزمىنىڭ قارىشىچە مۇشۇ يول بىلەن مېڭىپ، «بەندىلىكتىن ئەۋلىيالىققا يەتكىلى»، «ئېزىتىۋ قىرغاقتىن ئويغىنىش قىرغىقىغا ئۆتكىلى» بولارمىش. شۇڭا ئۇ يەنە «سەككىز كېمە ياكى سەككىز سال» دەپ ئاتىلىدۇ.

⑩ ئابىسك — سانسىكرىتچە [Abhiseka] دىن كەلگەن دىنىي ئاتالغۇ بولۇپ: (1) ئىبادەتخانا ئىچىدە پادىشالىق تەختىگە چىقىدىغانلارنىڭ ماڭلىيىغا ماي سۈرتۈلىدىغان بىر خىل «مۇقەددەس مۇراسىم» نى كۆرسىتىدۇ. (2) مەرتىۋە ئۆستۈرۈش، ئابروى، نىوم تەپسىرقىلىش قاتارلىق مەنىلەرگە ئىگە.

⑪ ئاسانگى نايۇت — بۇدا دىنى ئاتالغۇسى بولۇپ، مەنىداش سۆزلەر. نايۇت — سانسىكرىتچە [Nayuta] دىيىلىدۇ. بۇ، «سان-ساناقسىز» دىگەن مەنىدە. «ئاسانگى» نىڭ مەنىسىمۇ يۇقۇرقىغا ئوخشاش.

⑫ ئەردىنى — سانسىكرىتچە [Ratna] سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، «مەرۋايىت، گۆھەر، ئەڭگۈشتەر» دىگەن مەنىدە.

⑬ كۇتساۋار — سانسىكرىتچە [Puru-kutsava] دىن كەلگەن بولسا كېرەك. ئۇ، ئىندىرانىڭ رەقىبىنى كۆرسىتىدۇ.

⑭ تاج — قەدىمقى ئۇيغۇرچە تېكىستتە «didim» دىيىلگەن. بۇ ئەسلى سوغدىچە [dydm] دىن كەلگەن سۆز بولۇپ، «تاج، سەلتەنەت» دىگەن مەنىگە ئىگە.

⑮ كىتۇماتى — سانسىكرىتچە [ketumatī] بولۇپ، بۇدا دىنىدىكى «ئون تاغ پادىشا-سى — 十山王» نىڭ بىرىنى كۆرسىتىدۇ.

⑯ شاستىر — سانسىكرىتچە [sastra] دىن كەلگەن بولۇپ، سۇتىرانىڭ شەرھىسى ھىساپلىنىدۇ.

⑰ براھمايو — سانسىكرىتچە [Brahmayu] بولۇپ، بەنارستىمىكى براھمانىلار پادىشاھىنىڭ نامى. براھمان — سانسىكرىتچە [Brahmana] دىن كەلگەن ئاتالغۇ بولۇپ، (1) بىر خىل ئىجتىمائىي ئابروىنى كۆرسىتىدۇ؛ (2) دىنىي تېرمىن بولۇپ «پاك، پاك قىلمىشلىق» دىگەن مەنىدە.

⑱ براھماۋاتى — سانسىكرىتچە [Brahmāvatī] دىگەن خاس ئىسىم بولۇپ، ئۇ، مائىت رىنىڭ ئانىسىنى كۆرسىتىدۇ.

①۹ توۋت — سانسكرىتچە [tusita] دىن كەلگەن بۇددىزىم ئاتالغۇسى. بۇددا نوملىرىدا ئېيتىلىشىچە، بۇ تەڭرى يېرىدە ئىچكى-تاشقى ئوردا-قەسىرلەر بار بولۇپ، تاشقىرىسىدا «ئام-رائىماق ئۇلۇس» تا تۇرىدىغان تەڭرىلەرنىڭ بىر قىسمى تۇرىدىكەن، ئىچكى قەسىرى مائىتىرى تۇرىدىغان «پاك تۇپراق» لاردىن بىرى ھىساپلىنىدىكەن، بەزى نوملاردا يەنە مائىتىرنىڭ شاگىرت-مۇرىتلىرى بۇنىڭ نامىنى دائىم تىلغا ئېلىپ ئەسلىسە، ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن مۇشۇ تەڭرى يېرىدە تۇرارمىش. بۇ يەردە تۇرغۇچىلارنىڭ بەدىنىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىكەن، ئۇ نۇر ئالەمنى يورۇتىدىكەن.

②۰ نامۇ — سانسكرىتچە [namah] سۆزىدىن كەلگەن بولۇپ، «بويسۇنماق، ئېتىقات قىلماق» دېگەن مەنىدە.

②۱ درام — سانسكرىتچە [dharma] سۆزىدىن كەلگەن بولۇپ، «بۇددىزىم قانۇنى»، قانۇن، قائىدە دېگەن مەنىدە.

②۲ ساڭ — سانسكرىتچە [sangha] سۆزىدىن كەلگەن بولۇپ، «راھىپ» دېگەن مەنىدە. ھەرقانداق بۇددا نومى «نامۇ بوت، نامۇ درام، نامۇ ساڭ» (بۇتقا چوقۇنايلى، بۇددا قانۇنلىرىغا بويسۇنايلى، راھىپلارغا ئەخلاىس قىلايلى) دېگەن سۆزلەر بىلەن باشلىنىدۇ. «بوت، درام، ساڭ» قەدىمقى ئۇيغۇرچىدا «ئۈچ ئەردىنى» (يەنى ئۈچ گۆھەر، ئۈچ ئەڭگۈشتەر)، سانسكرىتچىدا «tri-ratna» دىيىلىدۇ.

②۳ نوم — سوغدىچە [nwm] سۆزىدىن كەلگەن بولۇپ، (1) قانۇن، قائىدە؛ (2) كىتاپ، بۇددىزىم كىتابى دېگەن مەنىدە.

②۴ ماگىت — سانسكرىتچە [Magadha] دىن كەلگەن بولۇپ، مەركىزىي ھىندىستاندىكى بىر دۆلەتنىڭ نامى. ئۇ يەر بۇددىزىمنىڭ بۆشۈكى ھىساپلىنىدۇ.

②۵ راجاگرى — سانسكرىتچە [Rajagrha] دىن كەلگەن سۆز بولۇپ، ماگىت دۆلىتىنىڭ پايتەختى. ئۇ ساكىيامۇنى دىن تارقاتقان مەركەزلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئورنى ھازىرقى ھىندىستاننىڭ بېھار شتاتىدىكى «ئىلايا» دېگەن جايىنىڭ ئەتراپىغا توغرا كېلىدۇ.

②۶ ۋايسراۋانى ماھاراج — سانسكرىتچە [Vaiśravaṇa-maha-raja] بولۇپ، بۇددىزىم رېۋايتىدىكى ئالەمنى قوغدىغۇچى ئاسمان پادىشاھلىرىنىڭ 4-سىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ، بەدىنى يېشىل، ئوڭ قولىدا كۈنلۈك، سول قولىدا ئاق سۆسەر تۇتقان ھالدا تەسۋىرلىنىدۇ.

②۷ ئىنانچ بۇيرۇق — قەدىمقى تۈركچە ئەمەل ناملىرى بولۇپ، ئىنانچ — «ئىشەنچلىك» دېگەن مەنىدە، ئۇ يۇقۇرى مەمۇرى ئەمەلىنى؛ بۇيرۇق — بۇيرۇقچى بەگلىكلەرنى يەنى ھەربى ئەمەلىنى كۆرسىتىدۇ.

②۸ ساداكارى — سانسكرىتچە [śatakri] دېگەن سۆز بولۇپ، ئۇ ياكسا گېنېراللىرىدىن بىرىنىڭ نامى.

②۹ ھايمافادى، بۇراناكۇ — سانسكرىتچە [haimavata] [pūrṇaka] بولۇپ، ياكسا-لارنىڭ نامىنى بىلدۈرىدۇ.

③۰ دىنتار — سوغدىچە [dyn-dr] دىن كەلگەن سۆز بولۇپ، «مانى دىنى مۇرىتى»، «تاللانغان» دېگەن مەنىدە. بۇ يەردە بۇددا دىنىنىڭ ئەۋلىيا راھىپلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

③۱ ئەزرۇئا — سوغدىچە [zrw'] نام بولۇپ، ئەسلىدە مانى دىنى ئىلاھىنى كۆرسىتەتتى.

قەدىمقى ئۇيغۇرلار براھمان دىنى ھىندى دىنىنىڭ ئىجاتچىسى بولغان ئىلاھ براھمانى «ئەزىزۇئا» نامى بىلەن ئاتىغان. مانى دىنى ئورخۇن ئۇيغۇر خاقانلىقى دەۋرىدىلا ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەت دىنى ئىدى. كېيىن ئۇيغۇرلار بۇددا دىنىغا ئېتىقات قىلدى.

③۲ باراناس — [vārānasi] دىن كەلگەن ئاتالغۇ بولۇپ، قەدىمقى شەھەر بەگلىكىنىڭ

نامى.

③۳ بەش بانچىكى — ساكىيامۇنىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى بەش شاگىرتى: ئاناتاكا ئۇن دىنا [Ānātakauṇḍina]، ئاس-ۋايات [Aśvjit]، بادارىكىا [Bhadrika]، داسابلا كاشاپا [Daśablakāśayapa] ۋە ماخانا مالىكا [Mahānāmālika] لارنى كۆرسىتىدۇ. بۇلار ئەسلىدە ساكىيامۇنىنىڭ ئاتىسى سۇددۇخادانا [Śuddhodana] (قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدا «سانتۇدان ئىلىگ بەگ») نىڭ ھەقەم-سايىلىرى بولۇپ، ساكىيامۇنى ئاتىسىنىڭ نەسەبىتى ۋە توسۇشىغا ئۇنىماي ئۆي-ۋاقدىنى تاشلاپ، بۇددا دىنىنى تارقىتىش ئۈچۈن چىقىپ كەتكەندە، ئۇنىڭ ئاتىسى يۇقۇرىدىكى بەش ئادىمىنى ساكىيامۇنىغا ھەم-را بولۇپ ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا ئەۋەتكەن. ئۇلار ساكىيامۇنىنىڭ تۇنجى قېتىملىق نوم تەپسىرىنى ئاڭلاپ، ئوي-ۋاقدىلىرىدىن ۋاز كېچىپ راھىپ بولغان. بانچىكى — سانىسكىرىت تىلىدا [pañcu-ka] بولۇپ، «بەش» دىگەن مەنىدە.

③۴ تويىن — خەنزۇچە «道人» دىن كەلگەن دىنىي ئاتالغۇ بولۇپ، «راھىپ» دىگەن

مەنىدە.

③۵ دىكسانىت — قەدىمقى دۆلەت نامى.

③۶ پاسانگ — پاسانگ دەپمۇ يېزىلىدۇ. ئۇ، ماگىت دۆلىتىدىكى بىر تاغنىڭ نامى.

③۷ برامان — سانىسكىرىتچە [Brahmana] دىن كەلگەن ئاتالغۇ بولۇپ، (1) بىر خىل ئىجتىمائىي ئابروپىنى يەنى ھىندىستاندىكى براھمانلارنىڭ دەرىجە پەمىلىسىنى كۆرسىتىدۇ؛ (2) دىنىي تېرمىن بولۇپ، يۈرۈش-تۇرۇشى ساپ ئادەملەرنى كۆرسىتىدۇ. دىمەك برامان — «پاك، پاك قىلمىشلىق» دىگەن مەنىدە.

③۸ ۋازانىپات — سانىسكىرىتچە [Pāsupata] دىن كەلگەن ئاتالغۇ بولۇپ، راھىپ بول-غۇچىلارنىڭ چاچ-ساقاللىرىنى چۈشۈرۈپ، بۇتقا چوقۇنۇشنى كۆرسىتىدۇ.

③۹ ئاۋانت تىلتاغ — سانىسكىرىتچە [Herupratya-ya] دىيىلىدۇ؛ ئاۋانت — سوغ-دىچە [‘nB’nt] بولۇپ، «ۋەج-سەۋەپ» دىگەن مەنىدە. تىلتاغ — قەدىمقى تۈركچە ئاتالغۇ بولۇپ مەنىسى «ئاۋانت» بىلەن ئوخشاش.

④۰ ساكىمۇنى — سانىسكىرىتچە [Śakyamuni] دىگەن خاس ئاتالغۇ بولۇپ، «ساك-لارنىڭ ئەۋلىياسى» دىگەن مەنىدە. ئۇ [Siddhārtha] (ساكىيامۇنىنىڭ ئەسلى ئىسمى) نىڭ ھۆرمەت نامى. ساكىيامۇنى بۇددا دىنىنى ئىجات قىلغاندىن كېيىن، يۇددىزىم مۇرىتلىرى ئۇنى ھۆرمەتلەپ مۇشۇ نام بىلەن ئاتىغان.

④۱ بۇرخان — يۇددىزىم ئىلاھى بۇددانىڭ قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاتىلىشى.

④۲ ۋىت ئۇپاۋىت — ياۋاگان اوكاياتا — بىر خىل شاستىرنىڭ نامى. لوكاياتا — سانىسكىرىتچە [Loka-yata] دىيىلىدۇ.

④۳ ئاچىتى — ئادەم ئىسمى.

④۴ بودسۋت — سانسىكىرتچە [Bodhisattva] سۆزىنىڭ ئۆزگەرگەن شەكلى بولۇپ، «ھەر قانداق ئادەمنىڭ ھىس - تۇيغۇسىنى بىلىدىغان» دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇ ساكىيا - مۇنىنىڭ دەرۋىشلىك قىلىپ يۈرگەن تېخى بۇدداغا ئايلانغان ۋاقتىدىكى نامى ئىدى. كېيىن بۇددىزىم ئىدىيىسىنىڭ ئەمەللەشتۈرگۈچىلىرى مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغان.

④۵ چاكرىرت — سانسىكىرتچە [Cakravatiraja] دىن كەلگەن خاس ئىسىم بولۇپ، ئۇ قەدىمقى ھىندى ئەپسانىسىدىكى «مۇقەددەس خان» ھىساپلىنىدۇ.

④۶ پىردىكاسانبۇت — سانسىكىرتچە [Pratyeka-bodhi] دىن كەلگەن چۈنكى bodhi» يەنە «Sambodhi» دەپمۇ يېزىلىدۇ. «پەۋقۇلئاددە سەزگۈ» دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

④۷ قۇت ۋاخسىك — «قۇت» — قەدىمقى ئۇيغۇرچە «بەخت» دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ يەردە «قۇت» سۆزى ۋاخسىكىنىڭ ھۆرمەت نامى بولۇپ كەلگەن. ۋاخسىك — سوغدىچە [W'XŠK] بولۇپ، «قوغدىغۇچى ئىلاھ» نى كۆرسىتىدۇ.

④۸ پىرىت — سانسىكىرتچە [Preta] دىن كەلگەن بولسا كېرەك. ئۇ، «جىن - ئالۋاس - تى» دىگەن مەنىدە.

④۹ ماتىيادىس — سانسىكىرتچە [Madhayadea] دىگەن ئاتالغۇ بولۇپ، «ئوتتۇرا دۆلەت» دىگەن مەنىدە. ئۇ ئوتتۇرا ھىندىستاندىكى بىر دۆلەتنىڭ نامى.

⑤۰ ئازۇن (~ ئازۇن) — سوغدىچە [zwn] دىگەن ئاتالغۇدىن كەلگەن بولۇپ «دۇنيا، ئالەم، جاھان» دىگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ.

⑤۱ كاپىلاۋاستۇ — [Kapilavastu] قەدىمقى شەھەر بولۇپ، بۇددا دىنىنىڭ ئىجتاپچىسى ساكىيامۇنى مۇشۇ شەھەردە تۇغۇلغان. بۇ شەھەرنىڭ ئورنى ھازىرقى نىپال تەۋەسىگە توغرا كېلىدۇ.

⑤۲ نىكۇدارام — بۇددا ئىبادەتخانىسىنىڭ نامى.

⑤۳ ساڭرام — سانسىكىرتچە [Sangharama] دىن كەلگەن بولۇپ، «ئىبادەتخانا» دىگەن مەنىدە.

⑤۴ ماھاپىرا جاپاتى گائۇتامى — سانسىكىرتچە [Mahaprajapati] بولۇپ، «نۇرلۇق ئايال، تالانتلىق ئايال» دىگەن مەنىدە. ئۇ ساكىيامۇننىڭ ھامىسى ۋە ئىنىگائىسى ۋە بار - لىق ئاياللارنىڭ (ئاياللار مۇناستىرىنىڭ) ئەڭ بۇرۇنقى باشلىغى ھىساپلىنىدۇ.

⑤۵ پاتىنى — گائۇتامى خاتۇننىڭ خىزمەتچى قىزىنىڭ ئىسمى.

⑤۶ سىراۋىست — سانسىكىرتچە [Sravsti] دىگەن ئاتالغۇ بولۇپ، «ئەۋلىيالار تۇرىدىغان جاي» دىگەن مەنىدە. ئۇ قەدىمقى دەۋردىكى بىر پادىشالىق شەھىرى بولۇپ، كاپىلا - ۋاستۇ شەھىرىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى 500 يول كېلىدىغان جايدا. بۇ شەھەر مىلادى 600 - يىللىرى خارابغا ئايلانغان.

⑤۷ ماھانامى ئوراكۇ — سانسىكىرتچە خاس ئىسىم بولۇپ، ساكىيامۇننىڭ ئەڭ بۇرۇنقى بەش شاگىرتىنىڭ بىرى (Mahanaman) نى كۆرسەتسە كېرەك.

⑤۸ نىزۋانى — سوغدىچە [nyz'Bny] بولۇپ: 1) زوق - ھەۋەس، ئىشقىۋازلىق؛ 2) دەھشەتلىك، قورقۇنچىلۇق؛ 3) دىلخەستلىك، ئازاپ دىگەن مەنىلەرگە ئىگە.

⑤۹ ئۇدۇمبار — سانسىكىرتچە [Udumbara] بولۇپ، ئۇ بىرخىل پۇراقلىق گۈلنىڭ نامى.

- ⑥0 بۇرسۇڭ (بۇرساڭ) — خەنزۇچە «佛僧»، سانسىكرىتچە [Buddha-san'gha] دىيىلىدۇ. «بۇددا راھىپلىرى» دىگەن مەنىدە.
- ⑥1 ئانانت — سانسىكرىتچە [Ananda] بولۇپ، «خوشاللىق، شاتلىق» دىگەن مەنىدە. چۈنكى ئاناندا دەل ساكىيامۇنى بۇددا بولغان كۈنى تۇغۇلغان ئىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى ۋە تەجرىبىلىكلىكى بىلەن ئالەمگە مەشھۇر ئىكەن. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئۇ ئەڭ بۇرۇنقى بۇددا نۇمى (سۇترا) تەھرىرلىگەن ئىكەن.
- ⑥2 سارپوترى — ساكىيامۇننىڭ شاگىرتلىرىدىن بىرىنىڭ نامى، ئەقىللىق ھىساپلىنىدۇ.
- ⑥3 ماھامۇتكالايان — سانسىكرىتچە [Māhāmaudgalyāyana] دىگەن ئاتالغۇدىن كەلگەن ئىسىم بولۇپ، ئەسلى براھمان ئۇرۇغىغا ئەللىق. ئۇ قەدىمقى ھىندىستاندىكى ماگىت ئېلىنىڭ پايتەختى راجاگارىخا [Rājagṛha] شەھىرىدىن (بۇ شەھەر مىلادى 7 - ئەسىردىلا خارابىلىققا ئايلانغان). ئۇ ساكىيامۇنغا چوقۇنغاندىن كېيىن، ساكىيامۇننىڭ «10 چوڭ شاگىرتى» نىڭ بىرى ھىساپلانغان.
- ⑥4 ئانىروتى — بىر ئارخانتنىڭ نامى.
- ⑥5 ئارخانت (بۇ ئارخات) — رىۋايەت قىلىنىشىچە «ئارخانت» ساكىيامۇننىڭ ئەڭ ئىسىل شاگىرتى ۋە ئەڭ قابىل ياردەمچىسى ھىساپلىنىدىكەن. ئارخانت (ئارخات) ھىنايانا بۇددىزمى غايىسىدىكى ئەڭ مەرتىۋىلىك، ئەڭ يۇقۇرى ئورۇن ھىساپلىنىدۇ.
- ⑥6 ماھاسراۋاك — خاس ئىسىم. بىر ئارخانتنىڭ نامى.
- ⑥7 لاکساناۋىپىگا — سانسىكرىتچە خاس ئىسىم.
- ⑥8 كوزاتار — سانسىكرىتچە [Kasturī] دىن كەلگەن بولۇپ، ئۇ بۇددا دىنى ئەپسانە - لىرىدىكى بىر خىل ئىسىل پۇراقلىق گۈلنىڭ نامى.

ئەلەشمەر ئاۋايى

(بېشى ئومۇمى 11 - ساندا)

ئەشەرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرېھىم توختى

يەنە ھۆيۈپنىڭ جاۋايى

دېدى ھۇدھۇدكى ئى خىيالىڭ بارچە ھىچ،
شەرھىدە بۇ قىلۇ قالڭ بارچە ھىچ.
(ھۆيۈپ ئېيتتىكى: بارلىق خىياللىرىڭنى چۈشەندۈرۈپ دىگەن گەپلىرىڭ ھىچنىمىگە ئەر -
ئىمەيدۇ.)

گەرچە زىيا گۈلشەنى دىلگەش دۇرۇر،
كۆزگە سۇ بىرلە ھاۋاسى خۇش دۇرۇر.
(گۈزەل ۋە دىلغا يېقىملىق گۈللۈك باغ بولۇپ، ئۇنىڭ ھاۋاسى ۋە سۇلىرى كۆزگە
چىرايلىق كۆرۈنۈپ تۇرسىمۇ،)

ئاندا تۇباۋەش ياغاچلار جىلۋە ساز،
گۈللىرى يۈز لەۋن بىرلە ئىشۋە ناز.
(ئۇنىڭدا جەننەتنىڭ تۇبا دەرەخلىرىدەك دەرەخلەر جىلۋە قىلىپ، رەڭمۇ - رەڭ گۈللەر
ناز قىلىپ تۇرسىمۇ،)

ھەم ۋەفاسىز كەلدى نە سىرىن گۈلى،
ھەم باقاسىز سەرۋ بىرلە سۈنبۈلى.

(لېكىن ئۇ باغنىڭ سىرىنى گۈللىرى ۋاپاسىز، سەرۋىسى بىلەن يېشىل مايسىلىرى مەڭگۈ-
لۈك ئەمەستۇر.)

چۈن باھارىغا خاران سالۇر شىكەست،
بولۇر ئۇل گۈللەر قارا تۇپراققا پەست.
(چۈنكى ئۇ گۈللەرنىڭ باھارىغا كۈز شىۋىرغانلىرى زەربە بېرىپ، گۈزەل، زىبا گۈللەر -
نى توزۇتۇپ، قارا يەرگە تۈكەدۇ.)

قەسرىنى ھەم چەرخ چۈن دەۋران قىلۇر،
خەستە ئاشىق كۆڭلىدەك ۋەيران قىلۇر.
(پەلەك گۈزەل گۈلباغچا سارايلىرىنى خۇددى دىلى سۇنۇق ئاشىقنىڭ كۆڭلىدەك ۋەي -
ران قىلىپ تاشلايدۇ.)

شاھىغە داغى جاپايىنى روزىگار،
تەخت ئۆزى تەختىدىن بېرۇر قارار.
(زامان ئۆزىنىڭ جاپاسىنى جاھان شاھىغا سېلىپ، ئۇنى شاھلىق تەختىدە تۇرغۇزۇپلا
جىنازىدىن ئورۇن بېرىدۇ.)

باغىغا گۈلچەھرەلەردەك يوق ۋافا،
شاھىغا بەرمىھەرلەردەك يوق باقا.
(گۈزەللەرنىڭ ھۆسىنى - جامالىدا ۋاپا بولمىغىنىدەك، بۇ جاھاندا زامان شاھلىرىغىمۇ ئەبە -
دىيلىك يوق.)

سەندىن ئاندا كىم دىسۇن خۇد ئەي زەئىق،
بىر تىكەن بەرگىگە ئېرىمەس سەن ھەرىق.
(ئەي ئاجىز! قىيامەت كۈنى سەندىن: ئۇ دۇنيادا نىمە قىلىدىك؟ دەپ سورايدۇ. ئۇ
چاغدا سېنىڭ قىلمىشلىرىڭ تىكەننىڭ بىر يوپۇرمىغىغا ئەرزىمەيدۇ.)

ئەر ئىسەك قافى باقاغا ئەزم قىل،
ئەۋجىدە بىر شاھ ۋەسلى ئىستەگىل.
(ئەر بولساڭ مەڭگۈلۈك دۇنياغا يۈرۈش قىلىپ، بىرلا شاھنىڭ ۋەسلىنى ئىزلىگىن.)

كىم بۇ گۈلشەنغە كامال ئاندىن دۇرۇر،
ھەم خارانۇ ھەم زاۋال ئاندىن دۇرۇر.
(چۈنكى بۇ گۈلشەنگە كامالەت تېپىشمۇ، كۈز شىۋىرغانلىرىدا زاۋال تېپىشمۇ ئاشۇ
شاھتىن كېلىدۇ.)

شەھىزە زىبۇ فەر جامالىدىن ئانىڭ،
 ئەزل فەۋق ھەم جالالىدىن ئانىڭ.
 (زىننەت، ھەشەمەت ئۇنىڭ جامالىدىن، مەنسەپكە ئۆزلەش ۋە مەنسەپتىن چۈشۈش ئۇ-
 نىڭ ئۇلۇغلىغىدىن كېلىدۇ.)

قەسىر ئاباد ئەيلەگەن ھەم ھىكمىتى،
 سوڭرە ۋەيران داغى قىلغان قۇدرىتى.
 (شاھنىڭ سارايلىرىنى ئاۋات قىلغان ئۇنىڭ ھىكمىتى بولسا، كېيىن ۋەيران قىلغانەۇ ئۇ-
 نىڭ قۇدرىتىدۇر.)

ھىكايەت

بىر قەلەندەر بار ئىدى مەبھۇت رەڭ،
 سۈبھى - شام ئانىڭ غىزاسى ئېردى بەڭ.
 (رەڭگى تاتىرىپ يۈرىدىغان بىر قەلەندەر بار ئىدى، ئۇنىڭ كۈن بويى قىلىدىغان ئىشى
 نەشە چېكىش ئىدى.)

تۈرك ئەھلىدەك نەمۇدارى ئانىڭ،
 جۈرئەداندا لېكىن ئەسرارى ئانىڭ.
 (ئۇ تۈرك ئادىمىدەك كۆرۈنىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ سىرى مەيخانىدا ئىدى.)

چۈن «غىزا» يەپ ئۆزىنى ئەيلەر ئېردى لال،
 ئىش ئاڭا قىلماق خىياللىرى ماھال.
 (ئۇ نەشە چېكىپ ئۆزىنى بىخۇت قىلىۋېلىپ، تېگى يوق، بېھۇدە خىياللىرىنى سۈرەتتى.)

تۈشتى بىر كۈن كۆپرەك ئول نەشە «غىزا»،
 مۇنقەنىنى چەكتى بۇ ۋەيران ئارا.
 (كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ نەشەنى قانغىچە چېكىۋېلىپ، ۋەيرانە بىر خارابىگە كىرىپ،)

تەكپە سالىدى بىر بۇزۇق دىۋارغە،
 سائىر ئالدى ئالەمى ئەسرارغە.
 (ئەسكى تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ، خىيال سۈرۈشكە باشلىدى.)

كۆردى ئۆزىنى بىر نەچچە گۈلشەندە شار،
 تىكرەسىدە جەمەت ئەسبابى مۇدار.
 (ئۇ ئۆزىنى باغۇ بوستانلاردا خوشال ھالدا كۆردى، ئۇ يەردە ئۇنىڭ كۆڭلى خالىغان
 نەرسىلىرىنىڭ ھەممىسى بار ئىدى.)

مەسكەنى، قەسىرى بىناسى بەس قەۋى،
زىبى ئانىنىڭ گامى كارى مانەۋى.
(ئۇ باغۇ بوس-تانلاردا ناھايىتى مۇستەھكەم بىنا ۋە قەسىرلەر بار ئىدى. ئۇلارنىڭ نە -
قەشلىرى خۇددى مانى سالغان نەقىشلەرگە ئوخشايتتى.)

ئۆزى بىر تەخت ئۈستىدە جەمەشەدۈش،
يانىدا گۈلچىرە ئى خۇرشدۈش.
(ئۇ، تەخت ئۈستىدە جەمەشەتكە ئوخشاش ئاتۇراتتى، يېنىدا بىر ئاي يۈزلۈك گۈزەل
بار ئىدى.)

ئەيش ئېتىپ ئول خۇسروۋى ئالى ماقام،
تاپىپ ئول گۈلچىرەدىن ھەر لەھزە كام.
(ئۇ بەگگە خۇددى بىر ئالى مەرتىۋىلىك پادىشاھكە، دەممۇ - دەم ئاي يۈز - ۈك ئۇ
گۈزەلدىن ئىشرەت تاپاتتى.)

بۇ خىياللات ئىچىدە ئۇ كاشانەنى،
ياتمىش ئېردى گۈشەنى ۋەيرانەنى.
(ئۇ بۇ شىرىن خىياللار بىلەن خارابىنىڭ بۇلۇڭىدا ياتاتتى.)

كىم بۇزۇقنىڭ گۈشەسىدىن بىر چايان،
نىش نەۋكىدە ئەجەل زەھرى ئايان.
(ۋەيرانە تامىنىڭ بۇلۇڭىدىن نەشتىرىدە ئەجەلنىڭ زەھرى بار بىر چايان)

چىقتى ئول ۋەيران تاۋاپىن مەيلى ئېتىپ،
سانجار ئېردى نىش ھەريانكىم يېتىپ.
(چىقىپ ئايلىنىپ يۈرەتتى، ئۇ، ئۇچرىغانلا نەرسىگە نەشتىرىنى سانجىيتتى.)

نۇش لەبدىن كام ئالۇردا ھەر زەكش،
ئول چاياندىن ئېرىنىگە سانجىلدى نىش.
(بەگگى بەھۇدە خىيال بىلەن يېتىپ ئاي يۈزلۈك گۈزەلدىن مەقسىدىنى ھاسىل قىلىۋات
قاندا، چايان كېلىپ ئۇنىڭ لېۋىنى چىقىۋالدى.)

قەچقىرىپ قوپتى قەلەندەر بىقارار،
زاھىر ئەيلەپ ئىزتىرابۇ ئىزتىرار.
(قەلەندەر ۋاقىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئۇ تىترەيتتى، بىئارام بولۇپ، دات -
پەريات قىلاتتى.)

نى گۈلۈ گۈلشەن ئىدى، نى قەسر تەخت،
 نى ياندا مەھۋەشۇ فرۇز بەخت.
 (ئۇنىڭ ئالدىدا نە گۈلشەن، نە ساراي، نە تەخت، نە ئاي-جاماللىق گۈزەل كۆرۈن-
 مەيتتى.)

ئول خىياللىرى تاپىپ بارى خەلەل،
 يەپ ۋە لېكىن ئېرىنىگە نىش ئەجەل.
 (ئۇنىڭ خىياللىرى بەربات بولۇپ، ئۆزى ئاخىرى ئەجەلنىڭ نەشتىرىنى يەپ ئۆلدى.)
 بىلدى ھەرنە قىلغانى ئېرمىش خاتا،
 قىلمىدى سۇدى پۇشايىمانلىق ئاڭا.
 (ئۇ قىلمىشلىرىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى بىلدى، پۇشايىمان قىلدى، لېكىن پايدىسى
 بولمىدى.)

ساڭا مۇتلەق ھەم ئاندىن كەلدى ھال،
 يول دىماغىڭغا تاپىپ پاسىد خىيال.
 (ئەي قۇش! سەنمۇ ئەنە شۇ قەلەندەرگە ئوخشاش بولمىغۇر خىيالغا چۈشۈپ قاپسەن.)
 چۈن ئەجەل نىشنى يىبان سەسكەنگە سەن،
 غەفلەتنىڭ ئۇيقۇسىدىن ئويغانغاسەن.
 (سەنمۇ ئەجەلنىڭ نەشتىرىنى يىگەن چېغىڭدا، ئاندىن سەسكىنىپ، غەپلەت ئۇيقۇسىدىن
 ئويغىنىسەن.)

ھەرنىچە قىلساڭ قىلغانۇ زارلىق،
 قىلغۇسى يوق بىر سەرمويى ئاسغ.
 (ئۇ چاغدا قانچە يىغلاپ، زارلىغىنىڭ بىلەنمۇ ئەسقاتمايدۇ.)

ئاڭلا غۇڭكىم، كىمىدىن ئولمىش سەن يىراق،
 قالغۇسى جاننىڭ ئارا داغى يىراق.
 (سەن كىمىدىن يىراقلىشىۋاتقانلىغىڭنى، جېنىڭ جۇدالىقتا قالدىغانلىغىنى چۈشىنىشنىڭ
 كېرەك.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدۇدۇددىن سوئالى
 (يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇپۇپتىن سوئالى)

كۆرمىسەم مەشۇق رۇخسارىن دەمى،
 تىرەدۇر ئول دەم كۆزۈمگە ئالەمى.

(مەشۇغۇمنىڭ جامالىنى بىردەم كۆرمىسەم، ئالەم كۆزۈمگە قاراڭغۇ كۆرۈنۈپ،)

بىر نەفەس ئانسىز قارارىم يوق تۇرۇر،
دەرد - غەمدە ئىختىيارىم يوق تۇرۇر.
(ئىختىيارىمىز غەمگە چۆكسەن. ئۇنىڭسىز بىردەمىمۇ تۇرالمايمەن.)

ئارەزى نەززارەسى كامىم مېنىڭ،
ۋەسلىدىن كۆڭلۈمدە ئارامىم مېنىڭ.
(ئۇنىڭ جامالىغا قاراپ ئولتۇرۇش مېنىڭ، ئارزۇيۇم، ئۇنىڭ ۋىسالىغا يەتسەم ئارام
تاپسەن.)

ئانداق ئانىڭ بىلە ئۆلپەتدۇر ماڭا،
كىم ئېرۇر ئانسىز گۇمان شىددەت ماڭا.
(مەشۇغۇم بىلەن ھەمىشە تىلىگىم ئارام بېرىدۇ. ئەمما ئۇنىڭدىن ئايرىلسام گۇمان
شىددىتىگە دۇچار بولىمەن.)

قىلماسام لەھنىن زامانى ئىستىمائ،
جىسمىدىن روھىم قۇشى ئەيلەر ۋەراڭ.
(ئۇنىڭ ئاۋازىنى بىردەم ئاڭلىمىسام، جىسمىدىن روھىمنىڭ قۇشى ۋىدالىشىدۇ.)

ئول سەنەم ئىشقىن نەچۈك تەرك ئەتكەمەن،
ئايرىلىپ ئاندىن قاينى كەتكەمەن؟
(شۇنداق ئىكەن، ئۇ مەشۇغۇمنىڭ ئىشقىدىن قانداق ۋاز كېچسەن؟ ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ
نەگىمۇ بارارمەن؟)

ھۇدھۇدنىڭ ئول قۇشغە جاۋاۋى
(ھۆپۈپنىڭ جاۋاۋى)

ددى ھۇدھۇدىكى: ئى ئىشنىڭ سوزۇ گۇداز،
سالبان كۆڭلۈڭگە ئوت ئىشقى ماجاز.
(ھۆپۈپ ئېيتتىكى: سېنىڭ ئىشلىرىڭ كۆيۈپ ئۆرتەنمەك بوپتۇ، كۆڭلۈڭگە ماجاز (غەيرى
ھەقىقى) ئىش بۇ ئوتنى ساپتۇ.)

تۈشكەننىڭ ئىشقى ھەقىقىدىن يىراق،
ئۆرتەگەن كۆڭلۈڭ ئارا داغۇ پىراق.
(ساڭا چۈشكەن ئىشقىنىڭ ئوتى ھەقىقى ئىشقى ئەمەس، كۆڭلۈڭنى ئۆرتىگەن پىراقىنىڭ
دېغىمۇ ھەقىقى ئەمەس.)

ئەسلى يولدىن كۆڭلۈڭ ئەتكەن ئىجتىناپ،
 پەرۇ سارى ئەزمنى كۆرگەن ساۋاپ.
 (سېنىڭ كۆڭلۈڭ ئەسلى يولدىن يىراقلىشىپتۇ، غەيرى يولغا مېڭىشنى توغرا يول دەپ
 يۈرۈپسەن.)

چەشمەنى ھەيۋاندىن ئۆتكەن خوشك لەب،
 بەرگىدىن دەفئى ئەتىش قىلغان تەلەب.
 (ئابى ھايات بۇلغىدىن لېۋىڭ قۇرۇق ئۆتۈپسەن، يوپۇرماقتىن سۇسىزلىقنى قاندۇ -
 دۇشنى تەلەپ قىلىپسەن.)

دۈررى يەكتادىن قىلىپ غافىل كۆڭۈل،
 ژالە سارى ئەيلەگەن مايىل كۆڭۈل.
 (تەڭداشسىز گۆھەردىن كۆڭلۈڭ بىخەۋەر قاپتۇ، كۆڭلۈڭ شەبنەمگە مايىل بولۇپ قاپتۇ.)

مىھر خاۋەر يۈزىدىن قىلغان ئەدۈل،
 شەمئى مەشئەل پەرتەۋىن ئەتكەن قەبۇل.
 (قۇياشنىڭ نۇرىدىن يۈز ئۆرۈپ، چىراقنىڭ يورۇغىنى قوبۇل قىلىپسەن.)

سۈرەتى زاھىر بىلە تاپقان فەرىب،
 تاپمىغان مەئنى جامالىدىن نەسىب.
 (سىرتقى كۆرۈنۈشىگە ئالدىنساڭ، ھەقىقى مەنە جامالىدىن نەسۋە تاپالمايسەن.)

ھۆسن زاھىرنىڭ نە نەۋى بولغاي ئىشى،
 يۈزدە بەلغەم بىرلە قان ئارايىشى.
 (ھۆسنى - جامال دىگەن قانچىلىك نىمە ئىدى؟ ئۇ، بەلغەم بىلەن قاننىڭ يۈزىگە
 تېپىپ چىقىشىدۇر.)

يۈزنى نە ۋەسفىن دىدىڭ ھۆرى چىگىل ①،
 بەلغەمۇ قاندىن ئىسە ئاقۇ قىزىل.
 (سەن يارىڭنىڭ چىرايىنى چىگىلنىڭ ھۆرلىرىگە ئوخشايدۇ، دىدىڭ، گۈزەلنىڭ يۈزىدىكى
 ئاق ۋە قىزىللىق بەلغەم بىلەن قاننىڭ تەسىرى ئەمەسمۇ!)

ھۆسن زاھىرنىڭ ۋافاسى يوق تۇرۇر،
 ھەم سۇباتى ھەم باقاسى يوق تۇرۇر.
 (ھۆسنى - جامالدا ۋاپا يوق ھەم ئۇ، مەڭگۈلۈكمۇ ئەمەس.)

① چىگىل - بىر تۈركى قەبىلىنىڭ نامى، ئادەملىرى ناھايىتى گۈزەل بولغان.

ئاشىقى شەيدا بولۇرغە ئەرزىمەس،
ئىشقىدىن رەسۋا بولۇرغە ئەرزىمەس.
(شۇڭا ئۇ شەيدا بولۇشقا ۋە رەسۋا بولۇشقا ئەرزىمەيدۇ.)

كىم ئاڭا باقى ئىمەستۇر خۇبۇلۇق،
ئارىيەتتۇر شەكىلدە مەھبۇبۇلۇق.
(ئۇنىڭدىكى گۈزەللىك مەڭگۈلۈك ئەمەس، ئۇنىڭ شەكىلىدىكى گۈزەللىك بولسا ئارىيەتتۇر.)

گەر بۇ كۈندۈر خۇب، تاڭلا خۇب ئىمەس،
خۇبكىم بۇ نەۋۋدۇر مەرغۇب ئىمەس.
(يۈگۈنى گۈزەللىشىپ، ئەتىسى سەتلىشىپ كېتىدىغان مۇنداق گۈزەللىك گۈزەللىككە كىرمەيدۇ.)

يۈز تۈمەنىڭ سەندەك ئۇلسا ئاشىقى،
بولمىغاي ئاشىقلىغىنىڭ لايىقى.
(مۇنداق گۈزەللىك ئاشىقلىرى يۈز تۈمەنىڭ بولغاندىمۇ يەنىلا ئۇلارغا لايىق كەل-
مەيدۇ.)

ئانى سۆيىكىم ھۆسنى بولغاي بەركامال،
بولمىغاي مۇمكىن قۇياشقا ھىچ زاۋال.
(شۇڭا سەن شۇنداق مەشۇقنى سۆيگىنىكى، ئۇ ھۆسنى - جامالدا كامالەتكە يەتكەن ۋە قۇياشتەك زاۋالسز بولسۇن.)

بەرسەلەر ئىشقى ئەھلى يۈزجان ھەر بىرى،
ھۆسنى يۈزىڭ مۇنچەغە قىلغان كىمى.
(ئاشىقلارنىڭ ھەر بىرى ئۇنىڭ ئۈچۈن يۈزلەپ جان بەرگەندىمۇ، ئۇنىڭ ھۆسنىگە يۈز مىڭلىغان ئاشىقلار يەنىلا ئازلىق قىلىدۇ.)

ھىكايەت

بارئىدى شەيخى ئارستوفا مۇرىد،
ھەلقەئى دەرسدە ئېردى ئول مۇفىد.
(شەيخ ئارستونىڭ بىر مۇرىدى بولۇپ، ئۇ ئارستودىن ئىلىم ئۈگىنەتتى.)

ئەيلەبان ئانى ھېكىم ئەرجمەند،
جۈمەلەئى شاگىردلار ئىچىرە پۇسەند.

(ئۇلۇغ ھېكمىم ئۇ شاگىرتىنى شاگىرتلىرى ئارىسىدا ئەزىز بىلەتتى.)

ئاغا مەخفى ئىلىملەرنى ئېيتىپان،
تەقىل ئىكەن دىن ئالدا ئۆرگەتەپان.
(ئارىستو ئۇنىڭغا كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپلا مەخپى ئىلىملەرنى ئۆگەتكەن ئىدى.)

تۆرت يۈز ھىكمەت ئىلىدىن ئالىم ئول،
بارچەدىن ئارتۇق ئارىستودىن كەم ئول.
(ئۇ تۆت يۈز شاگىرتىنىڭ ئىچىدە ھەممىسىدىن بىلىملىك ئىدى، پەقەت ئارىستودىنلا
تۆۋەنرەك تۇراتتى.)

كۆڭلىدە مۇنداق خىيال ئەيلەپ ھەكمىم،
كىم ئىسكەندەرگە ئانى قىلغاي نەدىم.
(شۇڭا، ئارىستو ئۇنى ئىسكەندەرگە ھەمىسۆھبەت قىلىپ قويۇشنى ئويلىدى.)

كىم ئۆزى بىر سارىكىم قىلسا خىرام،
بولغاي ئول بەرزەندىدەك قايىم ماقام.
(ئارىستو ئۆزى بىر تەرەپكە كېتىپ قالسا، ئۇ ئارىستونىڭ ئۆز بالىسىدەك ئۇنىڭ
ئورنىدا ئولتۇراتتى.)

ھىكمەت ئىچىرە نۇكتەنى مەۋزۇن بىلە،
سۆز دىگەي مەجلىسىدە ئەڧلاتۇن بىلە.
(ئارىستو ئۇنىڭ، ئىلىم - ھىكمەت مەجلىسلىرىدە ئەڧلاتۇن بىلەن سۆھبەتتە بولۇشنى
ئۇمىت قىلاتتى.)

بارۇر ئېردى يول بىلە بىر قاتلا ئول،
ئۇردى كۆڭلىگە بىراۋنىڭ ئىشقى يول.
(بىر كۈنى ئۇ شاگىرت يولدا كېتىۋاتقىنىدا، بىر گۈزەلنىڭ ئىشقى كۆڭلىگە تەسىر
قىلدى.)

كۈڧر دەيرىدىن چىقىپ ماھ پەيكەرى،
كافىرى سەنگىن دىلى سىيەنەرى.
(بۇتخانىدىن كۈمۈش تەنلىك، ئايغا ئوخشايدىغان، ئەمما تاش يۈرەك بىر گۈزەل
چىقىپ كەلدى.)

ناز ئىلە يۈز دىننى يەغما قىلغۇچى،
ھىكمەت ئەھلىن زاشەيدا قىلغۇچى.

(ئۇ نازىنىن ناز - خۇلقى بىلەن دىنىنى يۈز قېتىملاپ ۋەيران قىلىپ، ھىكمەت ئىگە - لىرىنى ئۆزىگە ئاشىق قىلدۇرالايتتى).

ئول ھېكم ئولغاچ گىرىفتارى ئانىڭ،
كۆڭلىنى قىلدى ئەجەپ زارى ئانىڭ.
(ئۇ ھېكم گۈزەللىك ئىشقىغا گىرىپتار بولدى، ئۇ ھېكمىنىڭ كۆڭلىنى بەكمۇ ئىستىزار قىلدى).

باغلاپ ئانىڭ ۋەسلىنى يەتمەككە بەل،
سەئىيلەر ئەيلەپ ئاراغە سالدى ئەل.
(ھېكم ئۇنىڭ ۋەسلىگە يەتمەككە بەل باغلاپ، كۆپ كىشىلەرنى ئارىغا سالدى).

تا كۆرۈپ خەرج ئەيلەبان بىسىار نەقد،
رام ئېتىپ ئول دىلەربانى قىلدى ئەقد.
(نۇرغۇن پۇل خەجلىپ يۈرۈپ ئۆزىگە رام قىلىپ ئۇ نازىنىنى ئاخىرى نىكاھىغا ئالدى).

ئەيدىكىم ئول بۇت ۋىسالى بەردى دەست،
كۇفر ئەھلى يەڭلىخ ئوالدى بۇتپەرەست.
(ئېيتىشلارچە، ئۇ نازىنىنىڭ ۋەسلىگە يېتىپ كاپىرلاردەك بۇتپەرەست بولۇپ كەتكەن ئىشى).

كېچە - كۈندۈز كۆز ئاندىن ئالمايىن،
ۋالە ئولدى سەفەخە كۆز سالمايىن.
(ھېكم كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭدىن كۆزنى ئۆزەيدىغان، كىتاپ سەھىپىلىرىگە قاراپمۇ قويمايدىغان بولدى).

بولدى ئول مەھۋەشقا ئانداغ شىتەئى،
كىم سەبەق بەختىدىن ئانداغ گۇفتەئى.
(ھېكم، ئۇ ئاي يۈزلۈك گۈزەلگە مەپتۇن بولۇپ، ئۆز - ئۆزىگە: «بەخت ساۋاقلرىنى ياخشى ئوقۇغان ئىكەنمەن»، دەپتتى).

ئەيلەبان ئۇستاد ئانىڭ نەززارەسى،
ددى ئەيلەي پەند بىرلە چاردسى.
(ئۇستاز ئارىستو شاگىرتىنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ چارىسىنى قىلاي دىدى).

بەردى ئىستەپ كۆپ نەسەت بىرلە پەند،
بولمىدى ئول پەند بالاغە سۇد مەند.

(شاگىرتىنى ئىزلەپ تېپىپ ئۇنىڭغا كۆپ پەندى - نەسىھەتلىرىنى قىلدى. لېكىن بۇ نەسىھەتلەر ئۇنىڭغا كار قىلمىدى.)

كۆردىكىم ئىلمۇ ھۈنەر زايە بولۇر،
نەچچە يىللىق زەھمىتى زايە بولۇر.
(ئۇ، ئىلمۇ ھۈنەرنىڭ، نەچچە يىللاپ چەككەن جاپاسىنىڭ زايە بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى.)

نېچە پىكىر ئەتتى ھەكمى بى نەزىر،
كۆرمىدى ئول ئىش داۋاسىدىن گۆزىر.
(ئىلىم ھەكمەتتە تەڭداشسىز ھېكىم قانچە قىلىپمۇ شاگىرتىنى قۇتقۇزۇپ ئېلىشقا ئىلاج تاپالمىدى.)

مەخپى ئاندىن ئۆزى تۇتتى چارەغە،
بەردى مۇھلىك رەھرەۋى مەھ پارەغە.
(ئاخىرى ئارىستو بىر چارە ئويلاپ تاپتى - ئۇ شاگىرتىغا بىلىندۈرمەي، نازىنىغا ھالاكەتلىك بىر دورا بەردى.)

كىم يىقىلدى ئاھ - ئەفغان ئەيلەبان،
دەمبەدەم ئول ناتىۋانلىغ ئارتىبان.
(ئۇ گۈزەل دورىنى ئىچتى - دە، زار قاخشاپ يىقىلدى. ئۇنىڭ تېنى بارغانسېرى ئاجىزلىشىشقا باشلىدى.)

چارەلەر قىلدى يىگىت، سۇد ئەتمىدى،
ئول سەنەمدىن ناتىۋانلىغ كەتمىدى.
(يىگىت مەشۇقغا تۈرلۈك داۋالارنى قىلىپ باقتى، لېكىن ئۇنىڭ كېسلى ساقايىمىدى.)

ئاجىز ئولغاچ چارەدىن ئول دەردەمەند،
كەلدى ئۇستاز ئالدىغا زارۇ - نەۋەند.
(ئۇ دەرتەن نازىنىغا چارە قىلىشقا ئاجىز كېلىپ، پەردىشان ھالىدا ئۇستازىنىڭ ئالدىغا كەلدى.)

باش قۇيى سالىپ مالالەتلەر بىلە،
شەرىھى ھال ئەتتى خىجالەتلەر بىلە.
(ئۇ كۆڭۈلسىزلىك بىلەن بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ئۇستازىغا ئەھۋالنى خىجالەت بىلەن بايان قىلدى.)

كۆردى چۈن ئۇستاز ئانداغ ئېھتىياج،
كەلدىكىم بىچارەغە قىلغاي ئىلاج.
(ئۇستازى شاگىرتىنىڭ قىيىن ئەھۋالىغا چۈشۈپ قالغىنىنى كۆرۈپ، ئۇ بىچارىگە يار-
دەم قولىنى ئۈزۈش قارارىغا كەلدى.)

دېدىكىم، قوپ سەن بۈگۈن خىزمەتكە بار،
تۇر ئىسكەندەر ھەزرەتىدە بەندەۋار.
(ئارىستو ئۇنىڭغا: ئۆرنىڭدىن تۇر! خىزمەتكە بېرىپ، ئىسكەندەرنىڭ ھوزۇرىدا قۇللارچە
تۇرغىن!)

مەنمۇ داۋا ئەيلەيمىن بىمارىڭگە،
يەتكۈرەي سەھەت پەرىۋەش يارىڭگە.
(مەن سېنىڭ كېسەل مەشۇقىڭغا داۋا قىلاي، پەرىگە ئوخشاش بۇ يارىڭنى ساقاي-
تاي، — دىدى.)

ئول قەبۇل ئەيلەپ راۋانى تۇتتى يول،
سۇندى ئۇستازى ئىلاج ئەيلەرگە قول.
(ھاكىم ئۇستازىنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز يولىغا راۋان بولدى. ئۇستازى نازد-
نىنىڭ كېسىلىگە داۋا قىلىشقا تۇتۇندى.)

مۇسھىلى ساز ئەتتى بىھەد زورمەند،
بەردىكىم ئانى سۈمۈردى مۇستەمەند.
(ئارىستو ناھايىتى كۈچلۈك سۈرگە دورىسىنى ياساپ ئۇنى گۈزەلگە ئىچكۈزدى.)

دىدى مەھرەملەرگە كىم ۋاقىپ تۇرۇڭ،
تەشت ئىلىتىپ ئول ئىشكىتە ئولتۇرۇڭ.
(ئارىستو مەھرەملەرگە: بىر داس ئېلىپ كېلىپ ئىشك ئالدىدا ھازىر بولۇپ تۇرۇڭلار!)

ھەر نەكىم خارىج بولۇر تۆكمەڭ ئۇنى،
بىر ئاياق ئىچرە سالىپ ئاسراڭ ئۇنى.
(گۈزەلدىن نىمە چىققان بولسا، ئۇنى تۆكۈۋەتمەي بىر قاقچا سېلىپ ساقلاپ قويۇڭ-
لار! — دىدى.)

چىققاچ ئېيتىپ سۆزلەر ئول ئالى مەھەل،
قىلدى مۇسھىل داغى بۇنىادى مەھەل.
(ئۇ ئالى مەرتىۋىلىك ھېكىم بۇ سۆزلەرنى دەپ بولۇپ چىقىپ كېتىشى بىلەن تەڭ
سۈرگە دورىسى ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى.)

قىلدى يۈز مۇسەھىل چە ئىخراجى موۋار،
 ئولتۇرۇپ ئېردى ئىشىكىدە ئۇستاز.
 (گۈزەلگە بېرىلگەن سۈرگە دورىسى ئۆزىنىڭ يۈز باراۋېرىدە غەلە - غەش نەرسىلەرنى
 سۈرۈپ چىقاردى، ئۇستاز تېخى ئىشىك ئالدىدا ئولتۇراتتى).

خەستەنىڭ تابۇ تاۋانى قالمادى،
 جىسمىدە بىر قەترە قانى قالمادى.
 (كېسەلنىڭ تېنىدە ماغدۇر، جىسمىدا بىر تامچە قان قالمىدى).

كەچقۇرۇن قىلغاچ يىگىت ئەزەمى ۋۇساق،
 دىدى دانا كىم كىرىپ يارىڭغە باق.

(كەچقۇرۇن يىگىت ھوجرىسىغا قايتقاندا ھېكىم ئۇنىڭغا: ئۆيگە كىرىپ يارىڭغا قاراپ
 باق! — دىدى).

كىرگەچ ئىستەر ئېردى شوخى دىلەكەشى،
 كۆردىكىم ياتىمىش كەرىم - ناخۇشى.
 (ئۇ ئۆيگە كىرىپ كۆرۈمىسىز ۋە كەيپىسىز ھالدا ياتقان يارىنى كۆرۈپ،)

تانۇماي دىدى مېنىڭ يارىم قانى؟
 سەرۋ بويلۇق ماھى رۇخسارم قانى؟
 (ئۇنى تونۇيالماي: مېنىڭ يارىم قېنى؟ بوي - تۇرقى كېلىشكەن ئاي يۈزلۈگۈم قېنى؟ —
 دىدى).

ئىشىتىپ كىردى ھەكىمى كاردان،
 ئەقلى كۆلدەك ئالىمى بىسىپاردان.
 (ئەقلى دېڭىزدەك، كۆپىنى بىلىدىغان ھېكىم ئۆيىدىن چىققان ئاۋازنى ئاڭلاپ ئۇ يەرگە
 كىرىپ:)

دىدى تابشۇرغان ئىنانى كەلتۈرۈڭ،
 نازىنىنى ئاشىقىغە يەتكۈزۈڭ.
 (قاچىنى ئېلىپ كېلىڭلار! نازۇك گۈزەلنى ئاشىقىغا يەتكۈزۈڭلار! — دىدى).

بارىبان كەلتۈردىلەر چۈن زەفنى،
 كىم ئىشىتمەسدۇر بۇ يەڭلىغ ھەرىپىنى.
 (كىشىلەر بېرىپ قاچىنى ئېلىپ كەلدى، كىشىلەر ئۇنىڭدا ئاڭلاپمۇ باقمىغان نەرسىلەرنى
 كۆردى).

مۇختەلىپ ئەخلەت بىلە مەملۇ ئىدى،
مۇھلىكۇ مەكرۇھ، لەۋسى بۇ ئىدى.
(ئۇ قاچا خىلدۇ - خىل پاسكىنا، يىرگىنىشلىك ۋە سېسىق، كىشىلەرنى ھالاك قىلغۇچى
نەرسىلەر بىلەن تولغان ئىدى.)

دىدى ئالغىلىكىم پەرىزاتنىڭ بۇدۇر،
گۈل جەبىنىلىك سەرۋ ئازادىنىڭ بۇدۇر.
(ئارىستو شاگىرتىغا: مانا بۇ نەرسىنى ئال، بۇ سېنىڭ مەڭزى گۈلگە ئوخشاش، قامىتى
زىبا، پەرىزاتتەك گۈزەل مەشۇغۇڭ بولىدۇ، - دىدى.)

بۇدۇر ئۆلكىم مۇبتالا بولمىش ئىدىڭ،
ئاشقى ۋالە ھۇڭا بولمىش ئىدىڭ.
(سېنىڭ ئاشىق بولغان نەرسىلىرىڭ مانا شۇ ئىدى، دىدى.)

ئول يىگىت ئۇستازىدىن بولدى خىجىل،
كۆرگەچ ئانى ئۇستازى مۇزىمەھىل.
(ئۇ يىگىت ئۇستازى ئالدىدا ناھايىتى ئۇيالىدى ۋە ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى.)

دىدى: ئەي پەرزەندە كۆردۈم ئېھتىياج،
يوق ئاڭا، بىلىكىم ساڭا قىلدىم ئىلاج.
(ئارىستو ئېيتتىكى: ئەي پەرزەندىم، مەن ئۇنىڭغا ئەمەس، بەلكى ساڭا داۋا قىلدىم،)

سەن داغى ئاشىق سەنۇ، مەھبۇبۇڭ ئول،
زار - شەيدا ئەيلىگەن مەتلۇبۇڭ ئول.
(ئاشىق بولۇپسەنۇ، مەھبۇبۇڭ شۇ ئىكەن، ئۇ ساڭا شەيدا قىلغۇچى ئارزۇ بولۇپتۇ.)

بۇيلە ئاشىقلىقىدىن ئەي ئالۋدە زاد،
پاك ئىشقى ئەھلى قاشىدادۇر ئۇيات.
(بۇ خىل ئاشىقلىق، پاك ئىشقى ئەھلى ئالدىدا ئۇيات بىر ئىشتۇر!)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدھۇددىن سوئالى
(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سائىل دىدى تارتىپ پىغان،
كى ئى سەن ئولغان ۋاقىپ سىررى نەھان.

(يەنە بىر قۇش يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتتىكى: ئەي مەخپى سىرلارنى بىلگۈچى،)

يولدا جانىمغا ئۆلۈمدىن بىم ئىدى،
جان بۇرۇن مەنزىلدە ئوق تەسلىم ئىدى.
(بۇ يولدا جېنىمغا ئۆلۈم خەۋىرى بار ئىدى، مەن يولغا چىقىشتىن بۇرۇنلا جېنىمنى
تاپشۇرغان ئىدىم.)

خەۋى مۇستەۋلى، يەقىن بىھەدزەئىنى،
بۇيلە يولغا نەيلەپ ئولغايمەن ھەرىق.
(خەۋىپ كۈچلۈك، ئىرادەم ئاجىز، مەن مۇنداق يولدا قانداق يۈرەلەيمەن؟)

ھۆيۈپنىڭ جاۋاۋى

دىدى ھۇدھۇدكى نەھفى خەستە دىل،
نىچە قىلغۇڭ ئالەم ئىچرە قالۇ قىل.
(ھۆيۈپ ئېيتتىكى: ئەي ئاجىز، دىلى سۇنۇق، ھەرقانچە سۆزلىگىنىڭ بىلەن،)

كىمكى كەلدى ئاقىۋەت بارغۇسىدۇر،
كۆكسىنى تىغى ئەجەل يارغۇسىدۇر.
(كىمكى تۇغۇلغان ئىكەن، ئۆلىدۇ، كۆكسىنى ئەجەل تىغى يارىدۇ.)

زى ھايات ئۆلمەك ئۈچۈندۇر ئاقىبەت،
بۇيلە تەھقىق ئەتتى ئەھلى مەئرىفەت.
(مەرىپەت ئەھلى شۇنداق ھۆكۈم قىلغانىكى، ھايات ئىگىسى دۇنياغا ئاخىرقى ھىساپتا
ئۆلۈش ئۈچۈن كېلىدۇ.)

يوقكى ئارىق، كىمكى يوقدۇر ئۆيلە گول،
بۇ مۇھەققەت ئەمىردىن غافىلدۇر ئول.
(پەقەت دۇنيانىڭ ماھىيىتىنى تونۇپ يەتمىگەن نادانلارلا بۇ ھەقىقەتتىن خەۋەرسىزدۇر.)

مىڭ يىل ئولساڭ دەر ئارا تا بىر زامان،
كىم ئەجەل ئاخىر ساڭا بەرمەس ئامان.
(دۇنيادا مىڭ يىل ياشىساڭمۇ، ئەجەل ئاخىرى ساڭا يەنىلا ئامانلىق بەرمەيدۇ.)

ئەۋلىيا بۇ ۋەرتەغە بولمىش ئەسىر،
ئەنبىياغە بۇ يۈرۈشدىن يوق گۈزىر.

(بىلگىنىكى، ئەۋلىيالارمۇ، پەيغەمبەرلەرمۇ ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالالمىغان.)

ۋەھم قىلماقدىن قۇتۇلماق يوقدۇرۇر،
قايغۇرۇپ ئازادە بولماق يوقدۇرۇر.
(ۋەھىمە، ئەندىشە قىلغان بىلەن ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغىلى بولمايدۇ.)

دېشۋە بەرمەك بىرلە يوق ئازادلىق،
ھەم قىلۇر تەخى ئەجەل جەلادلىق.
(ئەجەلگە پارە بېرىپمۇ قۇتۇلغىلى بولمايدۇ. ئاخىر ئەجەلنىڭ تەخى ئۆزىنىڭ جاللاتلە -
غىنى قىلدۇ.)

يىغلاماق بىلە ۋە يالبارماق بىلە،
چارە يوقتۇر جۇر بۇ يول بارماق بىلە.
(يىغلاش، يالۋۇرۇش بىلەنمۇ ئەجەلگە چارە قىلغىلى بولمايدۇ.)

زاھىدۇ پاسىق بىلە شاھۇ. گادا،
قىلمايىن بولماس بۇ يول قەتئىن ئادا.
(مەيلى تەقۋادار ياكى پاسىق بولسۇن، مەيلى شاھ ياكى گاداي بولسۇن، بۇ يولنى
بەربىر بېسىپ ئۆتىدۇ.)

قورقماقدىن كىمسەگە يوق پائىدە،
غەير كۆرمەگىلىك ھۇمۇمى زايىدە.
(ئۆلۈمدىن قورقۇش ھېچكىمگە پايدا كەلتۈرمەيدۇ. ئۆلۈمدىن غەم يېمىش ئارتۇقچە بىر
ئىش بولىدۇ.)

ھىچ نەۋى ئولماس چۇ ئۆلمەكدىن گۇزىر،
ئەۋلا ئۆلكىم بولغاسىن پەرمان پەزىر.
(ئۆلۈمدىن ھېچكىم قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، ياخشىسى، تەقدىرگە تەن بەرگەن تۈزۈك.)

ھىكايەت

نەقلىدۇركىم ئەۋج رىقەت كەۋكەبى،
مىھتەرى ئەزەم سۇلەيمانى نەبى.
(يۇلتۇز ماكانلىق، ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغى سۇلايمان پەيغەمبەر توغرىسىدا شۇنداق رىۋايەت
قىلىندۇكى):

بىر كۈن ئېردى تەخت ئۈزە ئارام گىر،
ئالدا دىۋۇ پەرى پەرمان پەزىر.
(بىر كۈنى ئۇ تەختتە ئولتۇراتتى، ئالدىدا دىۋە - پەرىلەر بولۇپ، ئۇلار ئۇنىڭ پەر-
مانىنى تۇتقان ئىدى.)

جىنس مەخلۇقات ئىنىس، ۋەھش تەير،
كۆرمەي ئانىڭ خىزمەتىدىن ئۆزىنى غەير.
(ئالەمدىكى بارچە مەخلۇقات - ياۋايى ھايۋانلار، جانىۋارلار، ئادەملەر ۋە پۈتۈن قۇش-
لار ئۇنىڭغا بوي سۇناتتى.)

نافىز ئول بارىغا فەرمانى ئانىڭ،
ئام مەجمۇئىغا ئېھسانى ئانىڭ.
(ئۇنىڭ بۇيرۇقى ھەممە مەخلۇقاتقا ئۆتەتتى ۋە ئۇلارغا ئۇنىڭ ياخشىلىقى تېگەتتى.)

تۇرمىش ئېردى ئالدا بىر ئەھلى ھۇش،
ھۇش ئۇنى ئەيلەپ تەفەككۇردىن خەمۇش.
(ئۇنىڭ ئالدىدا تەپەككۇردىن جىم بولغان ھالدا بىر دانا كىشى تۇراتتى.)

بۇيلە ھالەتتە يېتىشتى بىر مەلەك،
قابىزى ئەرۋاھ جەللادى پەلەك.
(شۇ ھالەتتە بىر پەرىشتە يېتىپ كەلدى، ئۇ جان ئالغۇچى ئاسمان جاللادى ئەزرائىل ئىدى.)

قىلدى پەيغەمبەرگە تەزىمۇ سالام،
سۆڭرە ئەرز ئەتتى كى ئەي پەخرى كرام.
(ئۇ سۇلايمان پەيغەمبەرگە تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، ئەرز قىلىپ ئېيتتىكى:
ئەي ئۇلۇغلۇقنىڭ ئىپتىخارى،)

ئەسىرۇ مەخپىدۇر ئىلاھى ھىكمىتى،
كىم ئېرۇر ئاندا خىرەدنىڭ ھەيرىتى.
(خۇدانىڭ ھىكمىتى تولىمۇ مەخپى، بۇ ھىكمەتلەرگە ئەقىل ھەيران قالدۇ.)

بۇ ئەزىزى كىم قاشىڭدا بىر زامان،
تۇرمىش ئۆلمەكەندىن ئاڭا يوقدۇر گۇمان.
(يېنىڭدا بىر مەزگىل تۇرغان بۇ ئەزىزگە ئاۋام يېتىپ كەلدى، ئۇنىڭ ئۆلۈمى شۈبھىسىز
بولۇپ قالدى.)

ئۆمرىگە تولىمىش ئەجەل پەيمانەسى،
ھۆكۈم يەتمىش كىم بولۇپ ھەمەخانەسى.
(ئۇنىڭ ئەجەل پەيمانىسى تولدى، ئۇنىڭغا ئۆلۈم ھۆكۈمى چۈشتى.)

ھەم بۇ سائەت قەتلى تىغىنى سالغامەن،
ھىند ئىقلىمىدە جاننى ئالغامەن.
(مۇشۇ سائەتتە ئۇنىڭغا ئۆلۈم تىغىنى سالغامەن. جېنىنى ھىندى مەملىكىتىدە ئالىمەن.)

ئۇشبۇ ئىشدا غالىپ ئولىمىش ھەيرەتم،
دەمبەدەم ئارتار ئۆزۈمگە ۋەھشەتم.
(بۇ ئىشقا تولىمۇ ھەيرانمەن، دەممۇ - دەم ئۆزەمدىن ئەنسىرەيمەن.)

ئول بۇ مەنىدە تەكەللۇمدىن راۋان،
كىم نەبى ئالدا تۇرغان ئاتاۋان.
(پەيغەمبەرنىڭ ئالدىدا تۇرغان ئۇ بىچارە گەپنى ئوچۇق قىلدى.)

كەلدى يەر ئۈپتى تۆكتى بەس نىياز،
سوڭرە دىدى يارەسۈلى سەرفەراز.
(ئۇ كېلىپ يەرنى سۆيىدى ۋە ئۆز مۇھىتاجلىغىنى بىلدۈرۈپ ئېيتتىكى: ئەي ئۇلۇغ پەيغەمبەر،)

بۇ كۈن ئۆز ھالىغا ھەيران مەن بەسى،
مەرگ ۋەھمىدىن پەرىشان مەن بەسى.
(بۈگۈن ئۆز ھالىغا تولىمۇ ھەيرانمەن، ئۆلۈمنىڭ ۋەھمىدىن تولىمۇ پەرىشان بولۇۋاتىمەن.)

چارە قىلگىم بولساين بۇ مۈلك ئارا،
كىم كۆزۈمنى ۋەھم ئەيلەبدۇر قارا.
(كۆزۈمنى ۋەھمە قاراڭغۇلاشتۇردى، بۇ مەملىكەتتىن كېتىشىمگە چارە قىلغىن!)

يەلگە ئەمر ئەتتى سۈلەيمان ئول نەفەس،
كىم ئانى ئىلىت ئانداكىم قىلغاي ھەۋەس.
(سۇلايمان پەيغەمبەر شامالغا بۇيرۇق قىلىپ: بۇ ئادەمنى ھەۋەس قىلغان يېرىگە ئېلىپ بارغىن،)

قايسى يەردە كىم دىسە بەرگىل قارار،
دەفئە قىل كۆڭلىدىن ئانىڭ ئىزتىرار.

(قايرىدە تۇرىمەن دېسە شۇ يەردە قويۇپ، كۆڭلىدىكى بىئاراملىقنى كۆتەرگىن! دىدى.)

يەل ئانى ئىلتىپ ئۇچۇردى تۇند تىز،
بارى ئەزاسىغا سالپ رۇستىمىز.

(شامال ئۇنى شىددەت بىلەن ئۇچۇرۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە ئىچىدە قويدى.)

كىم ئىشارەت قىلدى ھىندۇستان سارى،
ئاندا يەتكەچ ئۆتمىدى ئاندىن نارى.
(ئۇ بىچارە ھىندىستان تەرەپىنى ئىشارەت قىلدى، شامال ئۇنى ھىندىستانغا ئېلىپ
بېرىپ، ئۇ يەردىن نېرىغا ئۆتمىدى.)

دىدى بۇ يەردە ماڭا ئارام بەر،
كىم ئېرۇر بولماقچە مەتلۇبۇم بۇ يەر.
(ئۇ: ماڭا بۇ يەردە ئارام بەر!، مېنىڭ تىلىگىم شۇ يەردە تۇرۇش ئىدى، — دىدى.)

تۇشتى راكىب بادى رەخشى تىز تەگ،
ئۆزنى يەتكۈردى بۇ ھالەتتە مەلەك.
(شامال ئاتقا مىنگەن بىچارە يەرگە چۈشۈپ يۈگۈرۈك ئاتتەك ئۆز ئورنىغا يېتىپ بار -
دى. شۇ چاغدا جان ئالغۇچى پەرىشتەمۇ يېتىپ كەلدى.)

تەڭرى سۇنۇمغا دىبان كۆپ ئاپىرىن،
ئانى ھەم قىلدى پائالەرگە قەرىن.
(پەرىشتە تەڭرىنىڭ ئىشىغا كۆپ ئاپىرىن ئوقۇپ، ئۇ بىچارىنىڭ جېنىنى ئالدى.)

يەل بىلە ھەمىتەڭلىك ئەتسە گەر كىشى،
روھ قەبىزى كەلدى ئەزرائىل ئىشى.
(ئەگەر كىشى شامال بىلەن تەڭ ماڭغان تەقدىردىمۇ، ئەزرائىل يەنىلا ئۇنىڭ جېنىنى
ئېلىۋېرىدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكى پاك زات،
جۈملەئى ئۆمرۈمدە كۆرمەيمەن مۇرات.
(يەنە بىر قۇش ئېيتتىكى: ئەي پاك نىيەتلىك كىشى، ئۆمرۈمدە مۇرادىمغا يەتمىدىم.)

دائىما غەم بىرلە ئىلتىپ سەر - بەسەر،
شادلىقتىن مەندە يوق ئېرىمىش ئەسەر.

(ھەمىشە غەم - قايغۇ بىلەن يۈرىمەن. مەندە خوشاللىقتىن ئەسلا ئەسەر يوق.)

يول بارۇرغا خاتىرى خۇررەم كېرەك،
دەھر رەنجىدىن مالالەت كەم كېرەك.

(سەپەردە خاتىرجەملىك كېرەك، دۇنيانىڭ مۇشەققەتلىرى ۋە كۆڭۈلسىزلىكلىرى
ئازراق بولغىنى ياخشى.)

چۈن مېنى غەمپەرۋەر ئەتمىش رۇزىگار،
ھەر زامان بىر غەم بىلە جانىم فىگار.
(تەرىكچىلىك مېنى غەمكىن قىلىپ قويدى. جېنىم ھەر زامان غەم - قايغۇدىن يارىدار
بولۇپ تۇرىدۇ.)

نى كۆڭۈل خۇشلۇق بىلە يول قەتئە ئېتەي،
كۆڭلى خۇشلار قايدا كەتسە مەن كېتەي؟
(شۇنداق ئىكەن، بۇ يولنى قانداق قىلىپ كۆڭۈل خوشلۇقى بىلەن بېسىپ ئۆتمەن؟
كۆڭلى خوشلار بارغان يەرگە بارالايمەنمۇ؟)

ھۆپۈپنىڭ جاۋاۋى

دىدى ھۇدھۇدىكى نەژەندى غەم سەردىشت،
زاتىگە غەمدىن باھانە سەرنەۋىشت.
(ھۆپۈپ ئېيتتى: ئەي غەم بىلەن يۇغۇرۇلغۇچى، ۋۇجۇدۇڭدىكى غەم ساڭا باھانە
بولۇۋېتىپتۇ.)

بۇيلە ۋادى قەتئىدى ئىشتىباھ،
غەمنى ئەتمىشلەر ئىرانلەر زاد راھ.
(مۇنداق ۋادىنى كېسىپ ئۆتۈشتە غەم - قايغۇ شۈبھىسىزكى، ئەرلەرنىڭ يول ئوزۇغى
بولىدۇ.)

يول غەمى كەلىش ئىرانلارنىڭ ئىشى،
يولدا غەمسىزنى كىشى دىمەس كىشى.
(يولنىڭ غەمى ئەرلەرنىڭ ئىشىدۇر، سەپەردە غەمسىز يۈرگەن ئادەمنى كىشىلەر ئەسلا
ئادەم دىمەيدۇ.)

غەمدىن ئەيلەرلەر ئىرانلار شادلىغ،
بۇ مۇقەييەدلىق دۇرۇر ئازادلىغ.

(ئەركەك كىشى غەمدىن خوشاللىق ھىس قىلىدۇ، غەم بىلەن بەنت بولۇشنى ئاراملىق دەپ ھىساپلايدۇ.)

غەم يېرىدۇر مەنەتى ئاباد جاھان،
ئاندا بىر نەۋۇ ئەلگە بىر غەمدۇر ئايان.
(دۇنيا غەمنىڭ يېرىدۇر، ئۇ ئەمگەك بىلەن ئاۋات بولىدۇ، دۇنيادا ھەر بىر ئەلگە بىر غەم ئايان بولۇپ تۇرىدۇ.)

ئالەم ئەھلى كۆڭلىدە ئالەم غەمى،
خۇد نىدۇر كۆپرەك بەنى ئادەم غەمى.
(جاھان ئەھلىنىڭ كۆڭلىدە جاھاننىڭ غەمى بولىدۇ. نىمە ئۈچۈن ئادەم ئەۋلادىنىڭ غەمى كۆپ بولۇشى كېرەك؟)

لىك ئۇلار كىم كەلىدىلەر ئەھلى يەقىن،
يول غەمدىن كەلىدىلەر دائىم ئەمىن.
(لېكىن تەڭرى يولنى تۇتقان كىشىلەر يولنىڭ غەمدىن دائىم خاتىرجەم بولۇپ كەلدى.)

كىمىگە ئەۋۋەللى غەم مەرغۇپ ئېرۇر،
ئادەمدىن سوڭقى غەم مەتلۇپ ئېرۇر.
(كىمكى دۇنيانىڭ غەمى بىلەن بولۇپ كەتسە ئۇنىڭغا كېيىنكى غەم — يەنى ئاخىرەت يولى غەمى دۇچ كېلىدۇ.)

گەر بۇرۇنقىدىن ئىسەڭ زارۇ نەزەند،
يولدىن ئۆزنى شاد قىل ئەي مۇستەمەند.
(ئەي مۇھىتاج، دۇنيانىڭ غەمى بىلەن زارلانغان بولساڭ، ئاخىرەت يولى بىلەن ئۆزەڭنى شاد قىل.)

سوڭقىدىن غەمكىن ئىسەڭ قىل شادلىق،
كىم تاپار ئاندىن كۆڭۈل ئازادلىق.
(ئاخىرەت غەمىدىن غەمكىن بولساڭ خوشاللىق ھىس قىل، چۈنكى ئاخىرەت غەمىنى يىمەكەندىن كۆڭۈل ئازادلىك تاپىدۇ.)

غەمدىن ئەيلەر شادلىق ئەھلى ۋىداد،
بار ئۇلارغە نامۇراد ئولماق مۇراد.
(مۇھەببەت ئەھلى غەمدىن شادلىق ھىس قىلىدۇ، مۇرادىغا يېتەلمىگەنلەر مۇرادىغا يېتىدۇ.)

يول غەمىدۇر كىمىگە مەقسۇد ئۈچۈن،
كىم يەر ئول غەمنى كۆڭۈل بەھبۇد ئۈچۈن.
(ھەر كىمكى يولنىڭ غېمىنى پەقەت، كۆڭۈلنى شاتلاندۇرۇش ئۈچۈن يەيدۇ.)

ئاندا كىم يوقدۇر بۇغەم ئەر ئېرمەس ئول،
زار غەمدىن تاپتى قەتئىي ئېتكەلى يول.
(بۇ يولنىڭ غېمىنى يېمىگەن ئادەمنى ئەر دىگىلى، بۇ غەم سەپەر ئۈستىدە ئوزۇق بولىدۇ.)

ھىكايەت

مىسىردە بار ئېردى ئالى ھىمىمەتى،
ئالەمى مەئىندە ساھىپ دەۋلەتى.
(مىسىردا ئالى ھىمىمەتلىك بىر كىشى بار ئىدى، ئۇ مەنىلەر ئالىمىدە دۆلەت ئىگىسى ئىدى.)

ئىشرەت ئەسبابى ئىدى تەييار ئاڭا،
نى خىيال ئەتمەك يۈز ئول مىقدار ئاڭا.
(ئۇنىڭغا ئەيش - ئىشرەت لاۋازىمەتلىرى تەييار ئىدى. نىمىنى خىيال قىلسا، شۇ نەرسە ئالدىدا يۈز ھەسسىلەپ تەييار بولاتتى.)

جەننەت ئاسا قەسر ئىچىدە مەنزىلى،
ھۆر ۋەش مەنزۇر ئاڭا، ھەم مەھەلى.
(ئۇنىڭ جەننەتتەك سارايللىرى، ھۆرلىرى ۋە مەھەللىرى بار ئىدى.)

لىك ئول ئالى سۇفاتى پاك زات،
بار ئېردى بارچەغە بىئىلتىقات.
(لېكىن ئۇ ئالى سۈپەتلىك زات ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە بىپەرۋا قارايتتى.)

دەرد - غەم ئېردى ئاڭا يارۇ نەدىم،
ھىجر زىنداندا يۈسۈفدەك مۇقىم.
(ئۇ زاتقا دەرد - غەم ھەمىسەۋھىيەت ئىدى، يۈسۈف پەيغەمبەرگە ئوخشاش ھىجران زىنداندا تۇراتتى.)

دىدىلەر كۆڭلۈڭدە ئەندۇھ بىرلە ھۇفت،
بىزگە روشەن ئەيلە بۇ رازى نەھۇفت.
(كىشىلەر ئۇنىڭغا: كۆڭلۈڭدىكى غەم - قايغۇلاردىن، مەخپىي سىرلىرىڭنى بىزگە ئاش - كارا قىلغىن!)

كىم مۇھەببەت بارى ئەسبابى نەشات،
كىم كۆڭلۈگە بولغاي ئاندىن ئىنسېبات.
(خوشاللىقنىڭ بارلىقى شارائىتلىرى سەندە تەييار، ئۇلاردىن كۆڭۈل بەكمۇ ئازادە بولىدۇ.)

خاتىرىنىڭ ئىچىن دەمى خۇررەم ئەمەس،
غەمىدىن ئۆزگە كۆڭلۈگە ھەمدەم ئەمەس.
(شۇنداق ئىكەن، نېمىشقا خوشال ئەمەسمەن؟ كۆڭلۈگە غەمىدىن باشقىسى ھەممە -
پەس بولمامدۇ؟ - دېيىشتى.)

دىدى يول ئەھلىغە زىنداندىر جاھان،
نىگەكىم مەتلۇبى كۆزدىندۇر نىھان.
(ئۇ كىشى: بۇ دۇنيا يولۇچىلارغا زىنداندىر، چۈنكى ئۇلارنىڭ تەلەپ قىلىدىغىنى
ھامان پىنھان بولىدۇ،)

ئىش بۇدۇر، كىم ئەيلەگەي قەتئە ئۇشبۇ يول،
كۆڭلىنىڭ مەتلۇبىغە يەتكۈنچە ئول.
(كىمكى بۇ يولغا چۈشكەن ئىكەن، ئۇ بۇ يولدا تاكى كۆڭۈل مەقسىدىگە يەتكىچە
ماڭىدۇ،)

كىمىسە زىنداندا قاچان خۇررەم بولۇر،
بەيتۇل ئەھزاندا قاچان خۇررەم بولۇر.
(زىنداندا ياتقان كىشىنىڭ خوشاللىق تاپقىنىنى كىم كۆرگەن ئىدى؟)

مەنكى ياردىن ئايرىلىپ دەرەندە مەن،
گەر ئىرەم باغدامەن زىنداندا مەن.
(ياردىن ئايرىلىپ ھەسرەتتە قالدىم، باغى ئىرەمدە تۇرساممۇ ئۆزەمنى زىنداندا
تۇرغاندەك ھىس قىلىمەن.)

بولماغۇنچە ۋەسىل گۈلزارىغە خاس،
بولمۇغۇم غەخۇار خارىدىن خالاس.
(ۋەسىل گۈلزارىغا يەتمىگىچە قايغۇ - ئەندىشىدىن خالاس بولالمايمەن، - دىدى.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدۇددىن سوئالى
(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سايىل دىدىكى بىنەزىر،
مەن ئانىڭ ئەمرىگە كىم پەرمان پەزىر.

(يەنە بىر قۇش ئېيتتىكى: ئەي جاھاندا مىسالى يوق - مۆتىۋەر، مەن ھامان ئۇنىڭ پەرمانىنى تۇتىمەن.)

مەن مۇتئە ئەمرى بىلە پەرمانىغە،
يوق مۇقەييەد قەھر ئىلە ئەسانىغە.
(ئۇنىڭ ئەمىر - پەرمانىغا ئىتائەت قىلىمەن، ئەمما ئىتائەتتىنمۇ ئۇنىڭ قەھرىگە ياكى مەرھىمىتىگە باغلاپ ئالمايمەن.)

ھەرنە ئەمىر ئەتسە تاپارمەندىن ھەمۇل،
ئول بىلۇر رەد ئەيلەسە ياخۇد قەبۇل.
(ئۇ نىمىنى بۇيرۇسا، مەن شۇنى قىلىمەن، قىلغانلىرىمنى رەت قىلامدۇ ياكى قوبۇل قىلامدۇ، بۇنى پەقەت ئۆزى بىلىدۇ.)

نى بۇيرۇسا ئول ئىشىمدۇر يازۇ قىش،
يوق ماڭا رەددى قوبۇلى بىرلە ئىش.
(مېنىڭ ئىشىم قىش - ياز ئۇنىڭ بۇيرۇغىنى بىجىا كەلتۈرۈش. ئۇ رەت قىلامدۇ، قوبۇل قىلامدۇ، بۇنىڭ بىلەن كارىم بولىايدۇ.)

ئەمرىگە ئىقداۋ تائەتدۇر ماڭا،
چۈن ئادا قىلسام سائادەتتۇر ماڭا.
(ئۇنىڭ بۇيرۇغىنى ئورۇنلاش ماڭا ئىبادەت بولىدۇ ھەم ئۇنى سائادەت، دەپ بىلىمەن.)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى
(ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

ئىدى ھۇدھۇد خوپ سۆزدۇر بۇ سۆزۈڭ،
خۇبراقكىم دىمەگەي ئانى ئۆزۈڭ.
(ھۆپۈپ ئېيتتى: بۇ سۆزلىرىڭ ناھايىتى ئوبدان، لېكىن بۇنى ئۆزەڭ دىمىگەن بولساڭ ياخشى بولاتتى.)

كىمىسە ئە بۇ يولدا «ھەيىي لايەزال»،
بۇ تەرىق ئىچرە نەسىپ ئەتمىش كامال.
(قۇدرىتى تەڭداشسىز تەڭرى بۇ يولدا كىمگە كامالەت نېسىپ قىلسا،)

كىم ئانىڭ فەرمانىغە بولدى مۇتئە،
كەلدى بۇ يولدا ئانىڭ جايى رەفئە.

(ئۇ خۇدانىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئورنىمۇ يۇقۇرى بولىدۇ.)

ئەمىرىدىن چەككەن بويۇن مەردۇد ئېرۇر،
غەيرىدىن ئۆزىمەي كۆڭۈل مەترۇد ئېرۇر.
(ئۇنىڭ بۇيرۇغىدىن بويۇن تولغىغان كىشى قوغلايدى بولىدۇ، باشقىدىن كۆڭلىنى
ئۆزەلمەيدۇ - دە، تاشلاندى بولۇپ قالىدۇ.)

نى ھۇمايۇن پال مۇقىبل بەندەدۇر،
كىم ئانىڭ فەرمانىغا ئەفكەندە دۇر.
(ئۇنىڭ پەرمانىنى قوبۇل قىلغان ۋە ئۇنىڭ پەرمانىغا بويسۇنغان كىشى بەخت -
سائادەت تاپىدۇ.)

ئەمىرىگە تائەت ئېرۇر كامى ئانىڭ،
يوق بۇ ئىشسىز ھەردەم ئارامى ئانىڭ.
(ئۇنىڭ بۇيرۇغىغا بويسۇنۇشنى مەقسەت دەپ بىلىدۇ، بۇنىڭسىز ئۇ ھەرگىز ئارام
تاپالمايدۇ.)

لىك ھەر نىچە ئىتائەت ئەيلەسە،
ئەمىر ھۆكىمى بىرلە تائەت ئەيلەسە.
(لېكىن ھەرقانچە ئىتائەت قىلىپ پەرمانى بويىچە ئىبادەتتە بولغان كىشى،)

بۇ ئىشنى بىرلە مۇباھات ئەيلەمەس،
كىبرىنى جانغا ئاپات ئەيلەمەس.
(ئىبادەت قىلىم دەپ كىبرىنى ئۆز جېنىغا ئاپەت قىلىۋالمايدۇ.)

تائەت ئېتسە ئارزۇ كۆپ ئېردى رەنج،
بارى يوقى ئانىڭ ئالدىدا شىكەنج.
(ئىبادەتنى ئارزۇ قىلغانلارغا ئۇنىڭ مۇشەققىتى كۆپ بولىدۇ، قىلغان ئىبادەت جەۋرى -
جاپا بولۇپ قالىدۇ.)

بولماسا مەقبۇل گىردارى ئانىڭ،
بەلكى يوق تاڭ بولسا ۋادارى ئانىڭ.
(ئۇ زاتلارنىڭ ئىبادىتى قوبۇل بولماي، ئەكسى نەتىجە كۆرسەتسە، ئۇنىڭدىن ئەجەپ -
لىنىشكە بولمايدۇ.)

قىلمىسا ئۆزى تاپاخۇردىن ئەزىز،
تائەتتىگە كۆرسە قىممەت بىر پەشز.

(ئىبادەت قىلىدىم دەپ كۆرەڭلەپ، ئىبادەتنىڭ ساۋابىنى بىر پۇل قىلىپ قويماسلىق كېرەك.)

ئول دۇرۇر كويى سائادەت ئەيلەگەن،
نەفىئ تەقۋايۇ ئىبادەت ئەيلەگەن.
(شۇنداق قىلغانلارلا سائادەت يولغا ماڭدۇ، تەقۋادارلىق ۋە ئىبادەت قىلىشنىڭ پايدىسىنى كۆرىدۇ.)

بەر يىگەندۇر تائەتۇ تەقۋاسىدىن،
بەرەرەۋەر بولغان بۇ ئىش مەئناسىدىن.
(ئۇلار تەقۋادارلىقى ۋە تائەتنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى تېپىدۇ، ئۆزىگە مەنپەئەتدار بولىدۇ.)

تەمسىل

تەڭرى ئادەمنى ياراتماسدىن بۇرۇن،
روھ شەمىن تەنگە ياقماسدىن بۇرۇن.
(تەڭرى ئادەمنى يارىتىشتىن، ئۇنىڭ تېنىدە روھ چىرىغىنى ياندۇرۇشتىن بۇرۇن،)

كىم مالائىك خەيلىغە ئېردى ھۇجۇم،
تائەتۇ تەقۋادا ئادابى - رەسۇم.
(ئۇنىڭ پەرىشتىلەرگە بولغان پەرمانلىرى ئېغىر ئىدى. ئىبادەتنىڭ قائىدە - رەسمىيەتلىرى ناھايىتى كۆپ ئىدى.)

بارىغە سەرۋەر ئازازىل ئېردى بەس،
مۈشكۈلۇ ئېقىدەلەرگە چارە رەس.
(پەرىشتىلەرگە ئازازۇل باشلىق ئىدى، مۈشكۈل ۋە ھەل بولمىغان مەسىلىلەرگە ئۇ چارە قىلاتتى.)

نېچە مىڭ يىل ئۆپلە تائەت ئەيلەدى،
تەڭرى ئەمرىگە ئىتائەت ئەيلەدى.
(ئۇلار نەچچە مىڭ يىللار شۇ بويىچە ئىبادەت قىلىپ، خۇدانىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلىپ كەلدى.)

كىم ئېرۇر ۋەسفىدە ئانىڭ نۇتقى لال،
ئەقىل ئاللىدا ئېرۇر ئەمرى ماھال.
(ئازازۇلنىڭ تەرىپىنى بايان قىلىشقا سۆز كەملىك قىلاتتى، ئۇنىڭ ئەقلىنى سۈپەتلەش مۇمكىن بولمايدىغان بىر ئىش ئىدى.)

نەقىل مۇنداغدۇركى سەنھى خاكدا،
يەنە بۇ ئالى توقۇز ئەفلاكدا.
(رەۋايەتلەردە شۇنداق ئېيتىلىپتۇكى: يەر يۈزىدە ۋە توقۇز قەۋەت ئاسماندا،)

قالماشيدۇر سەجدە قىلغۇنچە ماكان،
كىم يۈز ئاندا قويماش ئول ناتاۋان.
(ئازازۇل تەڭرىگە سەجدە قىلىپ باش قويىمىغان بىرمۇ جاي قالماپتۇ.)

تەڭرى چۈن ئادەمنى مەخلۇق ئەيلەدى،
ئۆزنى ئاشىق، ئانى مەشۇق ئەيلەدى.
(تەڭرى ئادەمنى ياراتتى، ئۆزىنى ئاشىق، ئادەمنى مەشۇق قىلدى.)

ئەمىر قىلدىكىم مالا ئىك سەر - سەر،
سەجدە قىلسۇنكىم بۇدۇر ئەبۇلبەشەر.
(تەڭرى بارلىق پەرىشتىلەرگە ئادەم ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلىشقا ئەمىر قىلدى.)

چۈن مالا ئىككە بۇ ئەمىر ئەتتى ئىلاھ،
قىلدىلەر ئادەم جانابىن سەجدە گاھ.
(خۇدا پەرىشتىلەرگە ئادەمنى ئۇلۇغلاپ ئۇنى سەجدىگاھ قىلىشقا پەرمان قىلدى.)

ئول نىچە مىڭ يىل ئىبادەت ئەيلىگەن،
ئەمىر ئىلە تەقۋا ۋە تائەت ئەيلىگەن.
(نەچچە مىڭ يىل ئىبادەت قىلغان، تەقۋادارلىق ۋە ئىتائەتتە بولغان ئازازۇلنى،)

چۈن غۇرۇر ئەتتى ئىشىگە ئاشكار،
خەيىل ئارا رەد قىلدى ئانى كىردىگار.
(ئۆزىنىڭ قىلغان ئىبادىتىگە مەغرۇرلانغانلىقى ئۈچۈن، تەڭرى پەرىشتىلەر ئارىسىدىن
قوغلاندى قىلدى.)

كۆڭلىدىن ئالىپ ئىبادەت زەۋقىنى،
سالىدىلەر بويىنغە لەئىنەت تەۋقىنى.
(ئۇنىڭ كۆڭلىدىن ئىبادەت قىزغىنلىغىنى ئېلىپ تاشلاپ، بويىنغا لەئىنەتنىڭ بويۇنچە -
خىنى سالىدى.)

نەچچە مىڭ يىل بولدىكىم مەردۇد ئېرۇر،
نەچچە مىڭ يىللىق ئىشى نابۇد ئېرۇر.

(شۇندىن بۇيان قانچە مەڭ يىل بولدىكى، ئۇ قوغلاندىدۇر، ئۇنىڭ نەچچە مەڭ يىللىق ئىبادىتى نابۇت بولدى.)

ئاڭلاكم بۇ يولدا قىلمايدۇر ئىلاھ،
ئۆزى كۆرمەكلىكىدىن ئارتۇقراق گۇناھ.
(چۈشەنگىنى، خۇدانىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئىبادىتىدىن مەغرۇرلىشىشتىن ئارتۇق گۇناھ بولمايدۇ.)

ئۆزى كۆرمەك تائەتتىن كۆرمەككەدۇرۇر،
قىلغانىن كۆڭلىگە كەلتۈرمەك دۇرۇر.
(ئۆزىنى بىلىش قىلغان ئىبادىتىنى كۆرۈش دىمەكتۇر. ئىنسان قىلغان ئەتكەنلىرى كۆڭ-
لىدىن ئۆتكۈزۈپ تۇرۇشى كېرەك.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدھۇددىن سوئالى
(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سايىل دىدىكى سەرفەراز،
كىمكى بولسا ھەق يولىدا سەرفەراز.
(يەنە بىر قۇش ئېيتتىكى: ئەي ئالى مەرتىۋىلىك، كىمكى خۇدا يولىدا مەرتىۋە
تاپسا،)

نەفى ئانىڭ نى ئىكەن ئىزھار قىل،
چۈن ماڭا مۇبەھەم ئېرۇر شەرھ ئەيلەگىل.
(ئۇنىڭ كۆرىدىغان پايدىسى نىمە بولىدۇ؟ بۇنى ماڭا ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بەرسەڭ!)

كىم بۇ يولدا مەن ئېرۇرمەن پاكىز،
بارىن ئويناپ مەن تۆكۈپ ئەجزۇ نىياز.
(مەن بۇ يولدا پاك سەنئەتكارمەن، بىلگەنلىرىمنى ئاجىزلىق بىلەن ئويناپ
كېلىۋاتىمەن.)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى
(ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى ھۇدھۇدكىم بۇ ئىش دىشۋار دۇرۇر،
سەھىل ئېتەر تەڭرى ئاڭا كىم يار ئېرۇر.
(ھۆپۈپ ئېيتتى: بۇنى چۈشەندۈرمەك قىيىن، خۇدا مەدەت بەرسە ئوڭاي بولىدۇ.)

تاپسا بۇ دۆلەتنى ھەر ئالى نەھار،
مۇندىن ئارتۇق يوقدۇرۇر بۇ يولغا زار.
(كىمكى بۇ دۆلەتكە ئېرىشسە بۇ يولغا ئۇنىڭدىن ئارتۇق ئىنتىزار كىشى بولمايدۇ.)

يەنى بۇ يول زادىدۇر بىزارلىق،
زادۇ تۈشە قەيدىدىن ئازادلىق.
(بۇ يولنىڭ ئوزۇغى — ئوزۇقسىزلىق يول ئوزۇغى تەييارلىقلىرىنىڭ كىشىدىن ئازات بولۇشتۇر.)

لىك ئانىڭ شەرتى بۇدۇركىم راھەرەۋ،
ھەرنىكىم بارۇ يوقنى جەۋ - بەجەۋ.
(لېكىن ئۇنىڭ شەرتى شۇكى، بۇ يولدا ماڭغۇچىلار بار - يوقنى.)

تائەتۇ زوھەد، زىيانۇ سۇدىنى،
ھەق يولىدا بۇد ئىلە نابۇدىنى.
(ئىبادىتىنى، پايدا - زىيىنىنى، ھەقكە ئاتىغان بارىنى ۋە يوقنى،)

جەم ئېتىپ سالغان نىياز ئوتىغا پاك،
كۆيدۈرۈپ كۈل ئەيلەپ ئانى زەۋقىناك.
(— ئۇلارنىڭ ئاجىزلىقىنىڭ ئوتىدا كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىپ،)

كۈلنى ساۋۇرغاي ھاۋاغە سەر بەسەر،
ئول سۈپەتكىم قالمىغاي ئاندىن ئەسەر.
(كۈلنى ھىچبىر ئەسەر قالمىغىچە ھاۋاغا سۈرىۋېتىش.)

سوڭرە كۆڭلىگە سالپ ئەفغان يېلى،
ئول چۈمەنغە ئەستۈرۈپ بوستان يېلى.
(ئاندىن كۆڭلىگە نالە - زار شامىلىنى سېلىپ، ئۇ چىمەنگە بوستاننىڭ شامىلىنى يەتكۈزۈپ؛)

قىلغانىن مۇتلەق چىقارغاي كۆڭلىدىن،
ھەرنە قىلمىش ئېردى بارغاي كۆڭلىدىن.
(قىلغان - ئەتكەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋەتسۇن.)

چۈن ۋۇجۇدىدىن بۇ سۈفەت قىلدى ئەدەم،
سوڭرە يول ئەزىمىگە ئۇرغاي قەدەم.
(ۋۇجۇدىنى مانا مۇشۇنداق يوق قىلغاندا، ئاندىن بۇ يولغا قەدەم قويغىلى بولىدۇ.)

ئول قەدەم بۇدۇركى يوقۇ بارنى،
ئۆرتەگەيكىم بار - يوق ئاسارنى.
(ئۇ قەدەم شۇ بولدىكى: بار - يوقنىڭ ھەممىسى ئۆرتەپ تاشلىنىدۇ.)

بۇ قەدەم قويغاچ يىتەر مەتلۇبىغە،
ھىجر باردىپ قاۋۇشۇر مەھبۇبىغە.
(بۇ قەدەم قويغانلار تەلىككە يېتىپ، مەھبۇبى بىلەن قوشۇلىدۇ.)

ھەمكايەتى ئىبراھىم ئەدھەم
(ئىبراھىم ئەدھەمنىڭ ھەمكايەسى)

ئولكى بۇ يولدا ئىشى تەسلىم ئىدى،
ئىبنى ئەدھەم شاھ ئىبراھىم ئىدى.
(ئۇ پادىشا ئىبراھىمنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇنىڭ تۇتقان يولى ئۆزىنى تەڭرىگە تاپشۇرماق بولغان ئىدى.)

ھەق يولىدا مۇرشدى دىن ئېردى ئول،
پاكبازۇ پاك ئايمىن ئېردى ئول.
(ئەدھەم ھەق يولىنى چىڭ تۇتقان پاك ۋۇجۇدلۇق كىشى ئىدى.)

كىم بۇ يولدا مۈلك تەختۇ كىشۋەرىن،
ئوينادى تاشلاپ باشىدىن ئەفسەرىن.
(ئۇ بۇ يولدا دۆلەت، مال - مۈلۈك ۋە تاجۇ - تەختىنى تاشلاپ،)

ژەندە كەيدى كۆرگۈزۈپ يۈزىنىڭ نىياز،
يولغا چۈشتى شاھ رەندى پاكباز.
(گادايلىق جەندىسىنى كىيىپ سەپەرگە چىقتى.)

بەلخىدىن ئەزىمى نىشاپۇر ئەيلىدى،
ئانى ۋەيران، مۇنى مەئەۋر ئەيلىدى.
(بەلخنىڭ پادىشاھىنى تاشلاپ، نىشاپۇرنى ماكان قىلدى.)

بۇ ماكان بولدى چۇ ئول گۆھەرگە كان،
يەتتە يىل بىر تاغ ئارا قىلدى ماكان.
(نىشاپۇر ئۇ گۆھەرگە كان بولدى، ئۇ بىر غارنىڭ ئىچىدە يەتتە يىل ئۆتمۈر ئۆتكۈزدى.)

ئاندا سۇلتان «سائىمۇررەر» ئېردى كۈن،
ئول سۈپەتكىم «قائىمۇللەيل» ئېردى تۈن.
(ئۇ، غار ئىچىدە كۈندۈزى روزا تۇتۇپ، كېچىسى ئۆرە تۇرۇپ ئىبادەت قىلدى.)

جەم ئېتىپ ۋادىدا كۈندۈز خەسۇ خار،
بىر قوچاق باغلار ئىدى مەردانە ۋار.
(ئۇ كۈندۈزى ۋادىدىن ئۆتۈن - چاۋا يىغىپ، يىققانلىرىنى بىر قۇچاق قىلىپ
باغلايتتى.)

ئەڭلىگە باغلاپ بارىپ بازارىغە،
ساتار ئېردى شام ئۈچۈن ئىپتارىغە.
(ئوتۇننى يۈدۈپ بازارغا ئاپىرىپ كەچكى ئىپتارلىغى ئۈچۈن ساتاتتى.)

بەس رىيازەتتىن ھىلال ئولمىش ئىدى،
جىسىم ئول يەڭلىغىكى نال ئولمىش ئىدى.
(بۇ خىل مۇشەققەتلىك ئەمگەكتىن ئۇنىڭ قەددى ھىلال ئايدەك ئېگىلىپ، ئۆزى قو-
مۇشتەك ئورۇقلاپ كەتكەن ئىدى.)

بىركۈن ئەڭنىدە ئوتۇن جىسىمدا رەنج،
شەھەرگە بارۇر ئىدى ئول كان گەنج.
(بىر كۈنى ئۇ مىڭ مۇشەققەت بىلەن ئوتۇننى يۈدۈپ، شەھەرگە كېتىۋاتاتتى.)

تۇتتىلار بۇ يولنى ئەقتابى زامان،
قىلغانى ئانىڭ سۈلۈكىنى ئىمتىھان.
(زامانەنىڭ بىر ئۇلۇغى سىناپ بېقىش مەقسىدىدە ئۇنىڭ يولنى توستى.)

ئۇردى بىر يۇمرۇق بىرى بوينىغە رىست،
ددى، ئول پەقرى پانا يولدا ھىست.
(ئۇنىڭ بىر ئادىمى بوينىغا بىر مۇشت ئۇرۇپ، ئۇنى دەرۋىشلىك يولىغا تاشلا!
ددى.)

كىم ئانىكىم سەن تىلەرسەن قالدى ئول،
بەلخىدىن مەن بۇ تەرەپ تۇتقاندا يول.
(ئەدھەم: سەن تەلەپ قىلغان نەرسە مەن بۇ تەرەپكە يولغا چىققاندا بەلخىدە قېپ-
قالغان. -- ددى.)

دېدىلەركىم ناتامام ئېرىمىش ھۇنۇز،
بۇ ئوتۇن ئاستىدا خام ئېرىمىش ھۇنۇز.
(ئۇنىڭ ئالدىنى توسقانلار: بۇ تېخى كامالەتكە يەتمەپتۇ، ئوتۇن ئاستىدىكى بۇ بەندە
تېخى خام ئىكەن،)

بەلخ ئانىڭ چىقمايدۇر ئېرىمىش يادىدىن،
كىم باش ئۇردى خاتىرى ناساردىن.
(بەلخ تېخى بۇنىڭ يادىدىن چىقماپتۇ، پەردىشان خاتىرىسى يەنىلا ئۇنى ئەسلەۋاتىدۇ،)

نەچچە يىل چەكسە بۇ يەڭلىخ رەنج - دەرد،
مۈلكىنىڭ يادىدىن ئولغاي كۆڭلى فەرد.
(بۇ يەنە نەچچە يىل مۇشۇنداق جاپا چەكسە، ئاندىن يۇرت يادى كۆڭلىدىن ئايرىل-
دىغان ئوخشايدۇ، — دىيىشتى.)

يىل ئۆتۈپ يانە ئول ئىكى - ئۈچ ھەددى،
تاپىدىلاركىم بارۇر ئېردى ئول نەھىق.
(يىللار ئۆتتى. ھىلىقى كىشىلەر ئاجىزلىشىپ كەتكەن ئەدەمگە يەنە يولدا ئۇچرىشىپ
قالدى.)

يانا بىر مۇش ئىمتىھانغا ئۇردىلەر،
ئازمۇن شەرتىن بىجا كەلتۈردىلەر.
(ئۇلار سىناش مەقسىدىدە ئۇنىڭ بويىنىغا يەنە بىر مۇشت ئۇردى.)

چىقىمىدى بۇ قاتلا سۇلتاندىن نەفەس،
مۇتەھىنلەر بولدىلەر فەريادەرەس.
(بۇ قېتىم سۇلتاندىن ھىچقانداق ئۇن چىقىمىدى، ئۇنى سىنىقچىلار پەريات كۆتىرىشتى.)

دېدىلەر تاپىپ ئول ئائىن بىرلە كام،
كىم سۈلۈك ئىچرە ئىشى بولمىش تامام.
(ئۇلار: ئەدەم رىيازەت بىلەن مەقسىدىنى تاپتى، ئۇنىڭ ئىشى كامالەتكە يەتتى، —
دىيىشتى.)

شۈكىرلەر بۇ ئىشە ئىشقا ئەتىدىلەر،
ئۆزىنى سۇلتانغە پەددىدار ئەتىدىلەر.
(ئۇلار، شۈكىرى قىلىشىپ ئۆزلىرىنى سۇلتان ئالدىدا ئاشكارا قىلىشتى.)

بىر - بىرىگە ھەمدەمۇ دەمساز، بولۇپ،
كەئبە ئەزەمى قىلدىلەر ھەيراز بولۇپ.

(ئۇلار بىر - بىرىگە ھەممەنەپەس ۋە سىرداش بولۇشۇپ كەتتىگە سەپەر قىلىشتى).

شەھەنە ئاندىن سوڭرە يەتتى شاھلىق،

راھرەۋلەر يەتكۈزۈپ ئاگاھلىق.

(يول ھەمراھلىرىنىڭ يۇقۇرقىدەك ئاگاھلاندۇرۇشلىرى بىلەن، ئەدەم ھەقىقىي شاھلىققا ئېرىشتى).

غەير يادى كۆڭلىدە تاپار ئىدى،

پەردە يەڭلىغ مانىنى ئەسرار ئىدى.

(ئۇ غەيرىنىڭ خىيالىدا بولۇپ قالسا، بىرلار پەردىسى ئۇ خىيالىنى توسۇۋالاتتى).

كۆڭلىدىن «بىلىكۈل» چۇ زائىل بولدى ئول،

پەردە قوپقاچ پىشىگەگە تاپتى يول.

(ئۇ ھەق يولىدا ھەممىدىن ۋاز كەچكەندىن كېيىن، پەردە كۆتىرىلىپ ئۇنىڭ ئالدىدا يول ئېچىلدى).

بۇ پاناغا كىمكى تاپتى دەست رەس،

ئانى دەرلەر پاكباز ئەي بولمەۋەس.

(ئەي ھەۋەس قىلىۋېتىش! كىمكى دۇنيانىڭ لەززەتلىرىدىن قول ئۈزەلمەس، ئۇنداق كىشىنى پاك ئىنسان، دەيمىز).

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدۇددىن سوئالى

(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سايىل دىدى ئەي ھۇشمەند،

مەندە باردۇر ھىممەتى بىھەد بەلەند.

(يەنە بىر قۇش ئېيتتى: ئەي دانا، مەندە يۈكسەك ھىممەت بار).

گەر بۈيۈك ھىممەتنىڭ ئەلگە نەفىى بار،

ماڭا نەفى ئولماق كېرەكدۇر ئاشكار.

(بۇ ھىممەتتىن ئەلگە نەپ تەگسە، تۇرغان گەپ، ئۆزەمگە نەپ تېگىدۇ).

مەن زەئىف ۋە ھىممەتم ئەسرۇ قەۋى،

سۆز بۇ مەئىدە دە، ئەستۇر مەئىۋى.

(ئۆزەم ئاجىز مەنۇ، لېكىن ھىممەتم ناھايىتى كۈچلۈك. بۇنى مەئىۋى جەھەتتە نىمە دەپ ئاتايدۇ؟)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى (ھۆبۇپنىڭ جاۋابى)

ددى ھۇدھۇدكە بۇ دەئۋاڭ بولسا خوب،
تاپقۇڭ ئاندىن ئۇشبۇ يولدا نەفە كۆپ.
(ھۆبۇپ ئېيتتىكى: ئەگەر بۇ داۋايىڭ راست بولسا، سەن بۇ يولدا ناھايىتى كۆپ نەپە
كە ئېرىشسەن.)

پەست ئەلنىڭ گەر بۆيۈكدۇر ھىممىتى،
بار ئانىڭ خورىدا ئىززۇ رىئەتى.
(ئەگەر ئاجىز خەلقنىڭ ھىممىتى يۇقۇرى بولسا، ئۇنىڭ ئىززەت - مەرتىۋىسىمۇ ئۇنىڭغا
يارىشا بولىدۇ.)

گۆھەر ئۆلدى ھىممەت ۋە ئادەم سەدەنى،
بۇ سەدەنغە ئول گۆھەردۇر بۇ شەرەنى.
(ئادەم سەدەپ بولسا، ھىممەت سەدەپتىكى گۆھەردۇر. گۆھەر سەدەپكە شەرەپ
كەلتۈرىدۇ.)

ھىممەت ئولسا مەسنەدى جاھ ئولماسۇن،
مۈلك - مال ئانچە دىلخۇاھ ئولماسۇن.
(كىشى ھىممەتلىك بولسا، ئۇ مەنسەپكە ۋە مال - مۈلۈككە ئانچە بېرىلىپ كەتمەسمۇ
بولىدۇ.)

كىم قويۇبدۇر نەقدىدىن پىرايەسى،
بىلكى ھىممەت بەس دۇرۇر سەرمايەسى.
(چۈنكى ھىممەت ئۇنىڭ سەرمايىسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.)

كىمەگە ھېچ ئىشغە گەر يەتمەس ئىلىك،
باك يوق گەر ھىممىتى بولسا بىيىك.
(بىر كىشىنىڭ ھېچقانداق ئىشقا قولى يەتمەسمۇ، ئۇنىڭ ھىممىتى ئۈستۈن بولسا
بولغىنى.)

ئېرگە ھىممەتتىن ئېرۇر يۈز ئېتىبار،
جاھ، مۈلك، گەنجىنىڭ مى ئېتىبار.
(ئەر ھىممەت بىلەن ئېتىۋار تاپىدۇ، شۇنداق ئىكەن ئۇنىڭ ئالدىدا مەنسەپ ۋە مال -
مۈلۈكنىڭ قانچىلىك ئېتىۋارى بولاتتى؟)

مال ئۆلۈپ گەر يوق كىشىنىڭ ھىممىتى،
 ئەھلى مەئنى ئالدا يوق ئىززىتى.
 (كىشىنىڭ مال - مۈلكىلا بولۇپ ھىممىتى بولمىسا، ئۇنداقلارنىڭ بىلىملىك كىشىلەر ئال-
 دىدا ئىززىتى بولمايدۇ.)

كىمكى بولغاي ھىممەتى ئالى ئاڭا،
 بەر بېرۇر بۇ ھىممەت ئىقبالى ئاڭا.
 (كىشىدە ئالى ھىممەت بولسا، مۇنداق ھىممەت ئۇنىڭغا بەخت - ئىستىقبالىنىڭ مۇسۇمنى
 بېرىدۇ.)

شەھىر ھىممەت پەست ئەگەر بەردى خۇدا،
 خۇشراق ئاندىن ھىممىتى ئالى گادا.
 (پادىشاغا خۇدا ھىممەتنى كەمرەك بەرگەن بولسا، ئۇنداق پادىشادىن ھىممىتى يۇقۇرى
 گاداي ياخشىراق بولىدۇ.)

پادىشاھكىم بولسا ھىممەت ئىچرە پەست،
 كەلدى ھىممەتلىك گادادىن نىر دەست.
 (ھىممەتسىز پادىشا، ھىممەتلىك گادانىڭ ئىلكىگە چۈشۈپ قالىدۇ.)

ئادەمنىڭ زىبى ھىممەتتىن دۇرۇر،
 نەفسىنىڭ تەئىبى ھىممەتتىن دۇرۇر.
 (ئادەمنىڭ گۈزەللىكى، ئۇنىڭ ئەدەپ - ئەخلاقىمۇ ھىممەتتىن بولىدۇ.)

پەست ھىممەت گەر تاپار بەختى بەلەند،
 مۇدىرى كۈھىدەك ئېرىمەس ئەرجۈمەند.
 (ھىممەتسىز ئادەم يۈكسەك بەختكە ئېرىشكەن تەقدىردەمۇ ئۇنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى
 ھىممەتلىك سەھراققا يەتمەيدۇ.)

مىڭ ئەدەد قوي بىرلە مۇزدۇرى چوپان،
 مۇزد ئېلىپ قويىلارغا بولمىش پاسبان.
 (بىر ياللانما پادىچى مىڭ تۇياق قوينى بېقىپ مۇھاپىزەت قىلىدۇ ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن
 ئىش ھەققى ئالىدۇ.)

چۈن بۇرىدىن قويغا يەتسە تەمتەراق،
 ئول چوپاندىن ئاندا بىر ئىت ياخشىراق.
 (ئەگەر قويىلارغا بۇرىدىن زىيان يەتسە، پادىچىدىن ئىت ياخشىراق بولىدۇ.)

ئولكى گەنجى بار، يوق ھىممەت ئاڭا،
بۇ چوپانۇ قويغەدۇر نىسبەت ئاڭا.
(غەزىنىسى بولۇپ ھىممىتى بولمىغان ئادەمنى خۇددى شۇ قويلار بىلەن پادىچىغا
نىسبەت قىلسا بولىدۇ.)

گەنجى ئول بىر نەگەھىيان پىش ئەمەس،
ئۇيىلەكەم ئول قويغە چوپان پىش ئەمەس.
(غەزىنىسى بولۇپ ھىممىتى بولمىغان ئادەم بىلەن، پادىچى تۇرۇپ قويىنى
ساقلىيالىمىغان ئادەم ئوخشاش بولىدۇ.)

رىند ساھىب ھىممەت ئاندا چۈن يېتەر،
ئول سۈرۈكنى بىر گاداغە بەزىل ئىتەر.
(ھىممىتى يۇقۇرى كەمبەغەل ئۆزىنىڭ مال پادىسىنى توغرا كەلسە بىر قەلەندەرگە
سەدىقە قىلىۋېتەلەيدۇ.)

رىندىغە ھىممەت بىلە بولسە كەرەم،
نەقد ئەنجۇمدۇر ئاڭا خەرجۇ دەرەم.
(ھىممەتلىك ۋە سېخى كەمبەغەلگە خەجلىي دىسە يۇلتۇزمۇ پۇل بولىدۇ.)

ھىكايەت - تەمسىل

بۇيىلە سۆز مەنقۇل ئېرۇر ئەخبار ئارا،
ھىممەت ئەھلى ھالىدىن ئاسار ئارا.
(ھىممەتلىك ئادەملەر توغرىسىدا مۇنداق سۆز ئېيتىلىدىن - ئېيتىلىشقا تارقىلىپ
كەلمەكتە:)

كىم قىيامەتكىم ئېرۇر «يەۋمەننۇشۇر»،
ئاندا ھەركىم قەبرىدىن ئەيلەپ زۇھۇر.
(قىيامەت كۈنى ئۆلۈكلەر تىرىلىپ گۆرلىرىدىن تۇرىدۇ.)

زاھىدۇ پاسىق، گادا يۇ مۇھتەشەم،
ئەرسەئى مەھشەر ئارا قويغاي قەدەم.
(تەقۋادار، گۇناھكارلار، گادايلار، بايلار ۋە شاھلار مەھشەرگاھ مەيدانىغا كېلىدۇ.)

شەيخ جام ئول مۇرشىدى ئالى ماقام،
زەندە فىل مەستدەك ئەيلەپ خىرام.

(ئالى مەرتىۋىلىك شەيخ ئەھمەد جامى مەس پىلدەك مېڭىپ،)

دەۋزەخ ئەھلى سارى چۈن قىلغاي گۈزەر،
سالىبان شەيرەت كۆزى بىرلە نەزەر.
(دوزاق ئەھلى تەرەپكە ئۆتۈپ، ئۇلارغا شەيرەت كۆزى بىلەن قارايدۇ.)

كۆرگەچ ئاندا ئەلگە گۈنەگۈن ئەزاپ،
ھەممىتى بەھرىغە تۈشتى ئىزتىراپ.
(دوزاختا ئەلنىڭ تارتىۋاتقان خىلمۇ - خىل ئازاپلىرىنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ
ھەممەت دېڭىزىدا دولقۇن كۆتىرىلىدۇ.)

تەڭرىگە ئىزھار مۇناجات ئەيلەگەي،
بۇيلە ئايىنى مۇناجات ئەيلەگەي.
(ئۇ تەڭرىگە مۇنداق دەپ مۇناجات قىلدۇ:)

كىم ئىلاھى ئەھلى دەۋزەخنى تامام،
ھەرنە بولغاي شەيخ - شابۇ، خاس، ئام.
(ئەي ئىلاھىم، دوزاختىكى قېرى - ياشنىڭ، خاس ۋە ئاۋامنىڭ،)

بارچەنىڭ قىلغان گۇناھىن ئەفۋەقىل،
يارلىقاپ لۇتپ ئەيلەپ ئازاد ئەيلەگىل.
(ھەممىسىنىڭ گۇناھىنى كەچۈرگىن، پەرمان قىلىپ ئۇلارنى دوزاختىن ئازات
قىلغىن!)

ساڭا بۇلۇتپۇ كەرەم ئاسان ئېرۇر،
بۇ ئۇلۇس بارۇ يوقى ئاسان ئېرۇر.
(بۇ رەھىم - شەپقەتنى قىلماق سەن ئۈچۈن ئاسان، بۇلارنىڭ ھەممىسىگە ئاسانلىق
بەرگىن!)

گەرمۇڭا رازى ئىمەسسەن بەرماڭا،
ئۇيلە جىسمى كىم تۇمۇغ بولغاي تولا.
(ئەي خۇدا، بۇنىڭغا رازى بولمىساڭ، ماڭا دوزاخ تولۇپ - تاشقىدەك جىسىم
ئاتا قىل.)

گەر ساڭا بولسا ئازاپ ئېتەمەك غەرەز،
مەن بولاي بۇ ئاتاۋانلارغا ئۆزەر.

(ئەگەر سېنىڭ غەزىبىڭ ئازاپ سالماق بولىدىغان بولسا، بۇ بىچارىلەرنىڭ ئورنىغا مېنى ئازاپلىغىن.)

رىند ئالى ھىممىتى ئالى جاناپ،
چۈن شافائەتتە بۇ نەۋۋ ئېتكەي خىتاپ.
(بۇنداق سۆزنى پەقەت ئالى ھىممەتلىك، ئالى جاناپ ئادەملەرلا قىلالايدۇ.)

بۇ سۈپەتكىم زاھىر ئەتكەي كۈشى،
ئاڭا لايىق ھەقدىن ئولغاي بەخشى.
(بۇ سۈپەتنى تىرىشىپ ئايان قىلغان كىشى ھەقتىن ئۆزىگە يارىشا ياخشىلىققا ئېرىشەلەيدۇ.)

چۈن ھۇمايى ھىممىتى ئاچقاي قانات،
يۈز تۈمەنىڭ خەلق تاپقايلا نىجات.
(دۆلەت قۇشنىڭ ھىممىتى قانات ئاچسا، تۈمەنىڭلاپ خەلق ئازاپتىن قۇتۇلدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدھۇددىن سوئالى
(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سايدىل دىدىكى پاك سەير،
كىمىدە ئىنساپ بولغاي، بارمۇ خەير.
(يەنە بىر قۇش ئېيتتىكى: ئەي پاك ئەخلاقلىق زات، كىشىدە ئىنساپ بولسا ياخشىلىققا ئىگە بولالامدۇ؟)

ھەق ماڭا ئىنساپ قىسمەت ئەيلەمىش،
قۇۋۋەت جانىم بۇيلە نىمەت ئەيلەمىش.
(خۇدا ماڭا ئىنساپنى قىسمەت قىلىپتۇ، نىمەتنى جېنىمغا ئوزۇق قىلىپتۇ.)

بۇ سۈپەتكە ئۈلكى بولسا نىسبىتى،
بارمۇ ئول ھەزرەتتە ئانىڭ قۇربىتى.
(بۇ سۈپەتكە ئىگە بولغان كىشى تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا يېقىن بولالامدۇ؟)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى
(ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

ددى ھۇدھۇدكىم بۇ نەقىلدۇر ھەسەن،
بارچە خەلق ئاللىدا مۇستەھسەن بۇ فەن.

(ھۆپۈپ ئېيتتىكى: ناھايىتى گۈزەل مۇنداق بىر رىۋايەت بار، ئۇنى ھەممە خەلق بىلىدۇ.)

ئارىغە ياخشى كۆپ ئەۋساق ئېرۇر،
لىك ئۇلارنىڭ ئەرشرەبى ئىنساڧ ئېرۇر.
(ئادەملەردە نۇرغۇن ياخشى سۈپەتلەر بار، ئۇ سۈپەتلەرنىڭ ئەڭ ئۇلۇغى ئىنساڧتۇر.)

كىمگە كىم ئىنساڧ يوق ئىنسان ئىمەس،
بۇنىڭ ئوتتۇرىدا جۈزئۇقسان ئىمەس.
(ئىنساڧسىز ئادەم ئىنسان ھەمساڧلانمايدۇ. ئۇنداق ئادەم نۇقساندىن خالىي بولالايدۇ.)

بۇ سۈفەت كەلدى ئىرەنلەرنىڭ ئىشى،
بۇيلە دۆلەتغە يېتىشمەس ھەر كىشى.
(بۇ خىل سۈپەت ئەركەك ئادەمنىڭ ئىشى. مۇنداق دۆلەتكە ھەممىلا ئادەم ئېرىشەلمەيدۇ.)

ئادەم ئېرمەس ئولكى ئانئىنساڧ ئېرۇر،
ئادەم ئىنساڧ ئىستىمەس ئەمما ئېرۇر.
(نا ئىنساڧ كىشى ئادەم ئىمەس، ئادەمگە ئىنساڧنى خۇدا بېرىدۇ.)

ئىستىمەسلەر ئەلدىن ئىنساڧ ئەھلى ھەق،
كىم ئۇلەرگە كەلدى مۇنسىپلىق سەبەق.
(ھەقىقەت ئەھلى ئەلدىن ئىنساڧ ئىزلىمەيدۇ، چۈنكى ئۇلار ئىنساڧنى بىلىم دەپ بىلىدۇ.)

بەرمەي ئىنساڧ ئولكى ئىنساڧ ئىستەدى،
ئۆزى ئانئىنساڧ مۇتلەق ئەيلەدى.
(ئۆزى ئىنساڧسىز تۇرۇقلۇق، باشقىلاردىن ئىنساڧ ئىزلىگەن ئادەم مۇتلەق ئانئىنساڧ ئادەمدۇر.)

ھىكايىتى خۇجە پەرسا رەھمەتۇللا ئەلەيھى
(خۇجا پەرسا ھىكايىتى)

خۇجە ئى دىن پەرۋەر ئالى نەسەب،
كىم ئاتىغە پەرسا ئېردى لەقەب.
(ئالى نەسەپلىك، دىندار بىر زات بار ئىدى. ئۇنى «خۇجا پەرسا» دەپ ئاتايتتى.)

مەككە سەيىرىن ئالدىدە جەزم ئەيلەدى،
كەئبەنى ئىسلامغە ئەزم ئەيلەدى.
(ئۇ مەككەگە بېرىشنى نىيەت قىلىپ، ئەھلى ئىسلامنىڭ كەئبىسى — بەيتۇللاغا قاراپ
يولغا چىقتى).

خۇاجە ئەبۇ نەسىر ئېردى خىزمەتكار ئاڭا،
خادىمۇ پەرزەندى، خاسۇ يار ئاڭا.
(خىزمەتكار خوجا ئەبۇ نەسىر ئۇنىڭ ھەم خىزمەتكارى، ھەم پەرزەندى بولۇپ،
يولدا ئۇنىڭغا ھەمرا بولدى).

چۈن مۇشەررەف بولدىلەر مەقسۇدىغە،
شۈكر زاھىر ئەيلەبان مەئبۇدغە.
(خۇجا پەرسا كەئبەگە بېرىش مەقسىدىگە يەتتى. ئۇ خۇداغا شۈكرى ئىزھار
قىلىپ،)

قىلدىلەر ھەرنىكى پەرز ئېردى ئادا،
خەلق ھەججىن مەقبۇل ئەيلەرگە دۇئا.
(خەلقنىڭ ھەج زىيارىتىنى تەڭرىنىڭ قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن ھەممە پەرزلەرنى ئادا
قىلدى).

كىم قوبۇل ئەيلەپ ھەق ئېتىكاي ئىلتىپات،
خۇاجەنى مەجمۇئە كۆردىلەر ياراق.
(ھەممە ھاجىلار خوجەنى دۇئاغا ياراملىق كىشى، ئۇنىڭ دۇئاسىنى خۇدا قوبۇل
قىلدۇ،)

ئالتى يۈزىڭ رەھ نەۋەررى مەقشۇناس،
خۇاجەغە كۆرگۈزدىلەر بۇ ئىلتىماس.
(ھەقىنى تونۇغان، يىراق مۇساپىلەردىن كەلگەن ئالىمە يۈزىڭ ھاجى، خوجا
پەرساغا ئىلتىماس قىلشتى).

ساھىبى قۇد نىسبى فەسلۇلىختاپ،
ئول جامائەتغە دىدى مۇنداڭ جاۋاپ.
(سائادەت ئىگىسى، ھەقىقەتچىل خۇجا پەرسا جامائەتكە مۇنداق جاۋاپ بەردى):

كىم ماڭا بۇ ئىشقا تارتىپسىز رەقەم،
مەن خۇد ئاندىن تاشقارى قويماق قەدەم.
(سىلەر مېنى لايىق كۆرۈپسىلەر، مەنمۇ سىلەر لايىق كۆرگەن ئىشتىن باشقىغا قەدەم
باسمايمەن).

گەر مۇڭا بائىس دۇرۇر پەزلۇ كامال،
ئالەمى ئىنساپ ئارا بى قىلۇ قال.
(ئەگەر دۇئا قىلىشقا پەزىلەت ۋە كامال سەۋەپ بولدىغان بولسا، ئىنساپ ئالىمىدە سۆز يوقكى،)

مەندىن ئەنسەبدۇر بۇ ئىش بۇ نەسرغە،
كىم دۇئا قىلغاي بۇ ئەھلى ئەسرغە.
(بۇ ئىشتا ئەبۇ نەسىر مەندىنمۇ ياراملىقتۇر، زامان ئەھلى ئۈچۈن ئۇ دۇئا قىلسۇن.)

چۈن بۇ يەڭلىغ ئانى تەئىپ ئەيلەدى،
ئەل دۇئاسىن ئاڭا تەكلىپ ئەيلەدى.
(خۇجا پەرسا ئەبۇ نەسىرنىڭ تەرىپىنى قىلىپ خەلق ئۈچۈن دۇئا قىلىشنى
ئەبۇ نەسىرگە تەكلىپ قىلدى.)

خۇجىنىڭ ئىنساپتىن ئول ئەھسان بىلە،
ئەل قوبۇل ئەيلەپ سەراسەر جان بىلە.
(خۇجا پەرسانىڭ ئىنساپ ۋە ياخشىلىغىنى خەلق چىن كۆڭلىدىن قوبۇل قىلدى.)

خۇجى ئەبۇ نەسىر ئەتتى مەنبەرنى ماكان،
ئەل دۇئاسىن ئەيلەپان ۋىردى زەبان.
(خۇجا ئەبۇ نەسىر مۇنبەردىن جاي ئېلىپ، ئەل ئۈچۈن دۇئا قىلىشقا تۇتۇش قىلدى.)

تەڭرى ئاللىدا مۇناجات ئەيلەدى،
خەلق ئۈچۈن ئىزھار ھاجەت ئەيلەدى.
(خۇدانىڭ ئاللىدا مۇناجات قىلىپ، خەلقنىڭ ھاجىتىنى ئىزھار قىلدى.)

خۇجى مۇنبەرنىڭ تۈپىن ئەيلەپ مەقام،
سادىق ئىلە «ئامىن» دەر ئېردى ۋەسەسەلام.
(خۇجا پەرسا بولسا مۇنبەرنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ، سادىق نىيەت بىلەن دۇئا قىلىپ
«ئامىن» دەيتتى.)

يەتكەچ ئاخىرغە دۇئا بىرلە سوئال،
ددى سايىلىكى ئىلاھى زۇلجالال.
(خۇجا ئەبۇ نەسىر دۇئانىڭ ئاخىرىدا: ئەي ئۇلۇغلۇق ئىگىسى بولغان خۇدا،)

كۆرمەسەڭ لايىق دۇئا ئايىنىنى،
قىلماغىل زايە ئانىڭ ئامىنىنى
(مېنىڭ دۇئايمىنى لايىق كۆرمىسەڭمۇ، لېكىن خۇجا پەرسانىڭ «ئامىن» دىگەن تىلىگىنى
زايە قىلمىغايسەن! — دىدى.)

ئالتى يۈزىڭ خەلق چۈن بولدى نەقىر،
زار يىغلاپ ھەم سەغىرۇ، ھەم كەبىر.
(ئالتە يۈزىڭ ھاجى بۇنى ئاڭلاپ، پەريات چېكىپ، زار يىغلاشتى.)

ئاپىرىنلەر دەپ ئۇلار ئەۋسافىغا،
ھەم ئاتا ۋە ھەم ئوغۇل ئىنساڧىغا.
(ئۇلار ئاتا بىلەن ئوغۇلنىڭ ئىنساۋىغا ئاپىرىن ئوقۇشتى.)

مۇندىن ئەھسەن كىمگە يوقدۇر بۇ سۇفەت،
ئاڭلاماس ئانى جۈزئەھلى مەئرىفەت.
(كىشى ئۈچۈن بۇنىڭدىن پاخشىراق سۈپەت بولمايدۇ، مەرىپەت ئەھلىدىن باشقا ئادەم
ئۇنى چۈشەنەلمەيدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ ھۇدۇدۇدىن سوئالى
(يەنە بىر قۇشنىڭ ھۆپۈپتىن سوئالى)

يەنە بىر سايىل دىدىكىم خەيل ئارا،
بەندەگە گۇستاخلىق بارمۇ راۋا.
(قۇشلار توپىنىڭ ئىچىدىن يەنە بىر قۇش ئېيتتى: بەندىگە ئەدەپسىزلىك قىلىش راۋا
بولامدۇ؟)

سىدرەگە كىم كەلدى ئالى شاھلىق،
گەرقۇشى قىلسا ئايان گۇستاخلىق.
(جەننەتتىكى «سىدرە» دەرىخىگە ئالى شاھلىق نېسىپ بولدى. ئەگەر بىر قۇش ئۇ
سىدرەگە ئەدەپسىزلىك قىلسا،)

جۈرئەتى جەننەدە بولغايمۇ ئىقاب،
يوقسا ئىستىغناغە بولغايمۇ ھىساب.
(بۇ جۈرئەتكە ھىساب بولامدۇ ياكى ئۇنىڭدىن تاشقىرى دەپ قارىلامدۇ؟)

ھۇدۇدنىڭ جاۋابى
(ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى ھۇدۇدكىم بۈكىم قىلىدىڭ سوئال،
بىل جاۋابىدە ئانىڭ سەن ئىككى ھال.
(ھۆپۈپ ئېيتتى: سەن بۇ ھەقتە سوراپ قالدىڭ، بۇنىڭدا ئىككى ھالەت بار.)

كىمىسەكى گۇستاخ بولۇپ شاھ ئالدىدا،
پاكراق مەخسۇس دەرگاھ ئالدىدا.
(كىمكى شاھنىڭ ئالدىدا بىئەدەپلىك قىلغان بولسا، ئۇ پەقەت شاھ دەرگاھىدا تۇرىدىغان،
پاك نىيەتلىك خاس كىشىلا بولۇشى مۇمكىن.)

ئۆزلۈكىنىڭ قەيدىدىن بولغاي خالاس،
ئۆزگە ئول، يوق بىرلە قىلغاي ئىختىساس.
(ئۇ، ئادەتتە مەنەپەئەتلىك بەنتىدىن قۇتۇلغان بولىدۇ، شۇڭا، شاھ ئۇنى يېقىن كۆرىدۇ.)

ھەر نەبۇدەر ئول دىگەندەك دۇر يەقىن،
بارلىق، يوقلۇق بولۇپ دەفئە ئورتادىن.
(ئۇ نىمىنى دىسە، جەزمەن ئۇنىڭ دىگىنىدەك بولىدۇ. بارلىق بىلەن يوقلۇق ئوتتۇرىدىن
كۆتىرىلىپ كېتىدۇ.)

مۇندا زاھىردە ئەگەر جۈرئەت دۇرۇر،
لىك مەئنى يولىدىن ۋەھدەت دۇرۇر.
(ئەمما بۇ كۆرۈنۈشتە، جۈرئەتتەك تۇرسىمۇ، ئەمما ئەمىلىيەتتە ئەقىلغا يېقىن ئىش ئەمەس.)

پاكراقتۇر ئىش سەۋداسىدا پەست،
ئاشقۇ ئاشۇقتە ۋە مەجنۇن مەست.
(ئىش مەجنۇنلۇقىدا يۈرگەن ئاشىقلار ئادەتتە پاك بولىدۇ.)

كىم مۇھەببەت قىلمىش ئولغاي ئانى زار،
بولغاي ئەيتۇر ھالدا بى ئىختىيار.
(چۈنكى ئۇلارنى مۇھەببەت زار قىلغان بولۇپ، ئۇلار ئۇنىڭدىن باشقا نەرسىنى
ئويلىمايدۇ.)

نى ئىناد ئولغاي، نى كىر ئاندا ئۇەر،
جۈز مۇھەببەتكىم ئاڭا يوقدۇر غەرەز.
(ئۇلاردا بويۇنتاۋلىق ۋە كىر بولمايدۇ، ئۇلاردا مۇھەببەتتىن باشقا ھېچقانداق
غەرەز يوق.)

ئويلە ھەق مەشۇقى بولغاي مۇتلەق ئول،
كىم دىيالماغاي ھەدىسى جۈزھەق ئول.
(شۇلاردەك بولغاندىلا ھەقنىڭ مەشۇقى بولغىلى بولىدۇ، ھەق سۆزىدىن باشقا سۆزنى
دىمەيمىز.)

ھىكايەت

بار ئىدى دىۋانەنى ئالى سۇپات،
خەلق «مەجنۇنلەق» ئېيتىپ ئاڭا ئات.
(ئالى سۈپەت بىر دىۋانە بار ئىدى. خەلق ئۇنى «خۇدانىڭ مەھنۇنى» دەپ ئاتايتتى.)

چۈنكى ھەق يادى ئاڭا مەھبۇپ ئىدى،
تۈن - كۈن بۇ ياد ئىلە مەغلۇپ ئىدى.
(چۈنكى ئۇ كېچە - كۈندۈز خۇدانى ياد ئېيتىشنى ياخشى كۆرەتتى.)

سۆز دېسە ھەقىقە قىلۇر ئېردى خىتاپ،
ھەق تىلىدىن ئوق بىرۈر ئېردى جاۋاپ.
(ئۇ سۆز قىلىسلا تەڭرىگە خىتاپ قىلاتتى، كىشىلەرگە دەل تەڭرى تىلىدىن جاۋاپ بېرەتتى.)

بىر باھار ئەيىپام ئەزم ئەيلەپ سەپەر،
ئۆزىگە بەيتۇللاھنى ئەيلەپ مەقدەر.
(بىر باھاردا ئۇ سەپەر قىلىپ، بەيتۇللاغا بارماقچى بولدى.)

چۈن رىيازەتتىن تىنى ئېردى نەھىق،
مىنىش ئېردى مەركەبى ئول ھەم زەئىق.
(ئۇ جاپا - مۇشەققەتتىن ئاجىزلاپ كەتكەن ئىدى، مىنگەن ئۇلغىمۇ ئورۇق ۋە ئاجىز ئىدى.)

تۈن قاراڭغۇ بولدى ۋە تۈتتى ياغىن،
كۆردى مەجنۇن سەئىب ئول يول بارماغىن.
(كەچ بولۇپ يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. مەجنۇنغا يول مۇشكۈل بولۇپ قالدى.)

بىر بۇزۇق كۆردى ۋە ساكىن ئولدى ئول،
دىدى ئەي تەڭرىم ئېشەككىن ۋاقىپ ئول.
(ئۇ بىر ۋەيرانىنى كۆرۈپ شۇ يەردە توختىدى ۋە: ئەي خۇدا، ئېشىگىدىن خەۋەر ئالغىن! - دىدى.)

كىردى مەركەپنى قويۇپ ۋەيرانەغە،
ئۇيقۇ غالىپ بولدى ئول دىۋانەغە.
(مەجنۇن ئېشەكنى ۋەيرانىنىڭ سىرتىدا قويۇپ، ئۆزى ئۇ يەرگە كىردى، ئۇنى ئۇيقۇ باستى.)

ياتتى باش ئاستىغا قويۇپ بىر كېسەك،
ئول بۇزۇقلىق تاشقىرى قالدى ئېشەك.
(ئۇ بېشىغا بىر كېسەكنى قويۇپ ياتتى، ئېشىكى ۋەيرانىنىڭ تېشىدا قالدى.)

كۆزى بارغاچ ئۇيقۇغا ئەبرى باھار،
تىزلىك قىلدى ياغىغىغا ئاشكار.
(كۆزى ئۇيقۇغا كېتىش بىلەن باھار بۇلۇتىدىن شاقىراپ يامغۇر يېغىشقا باشلىدى.)

تۆكىنى ۋەيران ئىچرە ھەر ياندىن سۈنى،
تەلبە باشىدىن ئۇچۇردى ئۇيقۇنى.
(ۋەيراندىن يامغۇر ئۆتۈپ، دىۋانىنىڭ ئۇيقۇسىنى قاقچۇرۇۋەتتى.)

قوپتى ئولتۇردى تۇرغۇنچە ياغىن،
چۈن ياغىن تۇردى بىلىپ بارۇر چاغىن.
(ئۇ ئورنىدىن قوپۇپ يامغۇر توختىغىچە ئولتۇردى، ئۇنىڭ يولىغا چىقىش ۋاقتىنى بىل-
گەندەك يامغۇرمۇ توختىدى.)

چىقتى مەركەپنى قىلۇرغە تىز تەك،
يوق ئىدى ۋەيرانە تاشدا ئېشەك.
(مەجنۇن ئېشەكنىڭ دېرىگىنى قىلىپ تاشقىرىغا چىقتى، ۋەيرانىنىڭ تېشىدا ئۇنىڭ ئېپ-
شىگى كۆرۈنمەيتتى.)

قويدى يۈز مەجنۇنغا بىھەد ئىز تىراپ،
تەڭرىگە قىلدى غەزەپ بىرلە خىتاپ.
(مەجنۇن بىشارام بولۇپ، خۇداغا ئاچچىق بىلەن خىتاپ قىلدى:)

كىم ساڭا مەركەپنى تاپشۇردۇم بۇ دەم،
ياخشى ئاسراڭنىڭ كەرەم قىلدىڭ كەرەم.
(ئېشىگىنى ساڭا تاپشۇرغان ئىدىمغۇ، ماڭا قىلغان ساخاۋىتىڭ شۇ بولدىمۇ!)

ئەل سېنىڭ مېھمانلىغىڭغا بارمىسا،
مەركەپىن ۋادى سارى باشقارمىسا.
(مەن سېنىڭ مېھماندارچىلىغىڭغا بارمىغان بولسام، ئېشىگىنى باياۋاندا قويمىغان بولاتتىم.)

بولماغاي ئېردى بۇ بىپەرۋالىغىڭ،
غەۋلەت ئىچرە مەھزىنىڭىڭىڭ.
(ئۇ ھالدا سېنىڭ بۇ بىپەرۋالىغىڭمۇ بولمايتتى.)

ئاسراماقدىن مەركەپىم ئار ئەيلەدىڭ،
تىپرە تۈندە نا پەيدىدار ئەيلەدىڭ.
(سەن ئېشىگىمنى ئاسراشتىن نومۇس قىلىپ، قاراڭغۇ تۈندە ئۇنى يوقىتىپ قويدۇڭ! —
ددىدى.)

كوگرانىپ ھەر يان ئۇرار ئېردى قەدەم،
غايىبىدىن ئىستەرگە مەجنۇنى دەزەم.
(مەجنۇن بىسەرەمجان بولۇپ، يوقاتقان ئېشىگىنى ئىزلەپ ھەر تەرەپكە چاپتى.)

كىم چاقىلدى بىر ئەجەپ رەخشەندە بەرق،
ئەيلەدى ئالەمنى ئەنۋارىدا غەرق.
(ئاجايىپ بىر يورۇق چاقماق چېقىلىپ، ئالەمنى نۇرغا چۆمدۈرۈۋەتتى.)

مەركەبىن كۆردىكى ئوتلايدۇ يۈرۈپ،
خار - خەسغە ھەر تەرەپ ئاغزىن ئۇرۇپ.
(دېۋانە كۆردىكى، ئېشىگى ئوت - چۆپلەرنى يەپ ئوتلاپ يۈرۈپتۇ.)

كۆرگەچ ئانى تەلبە بولدى شادمان،
مىندى داغى يولغا چۈشتى ئول زامان.
(ئۇنى كۆرۈپ بۇ تەلۋە خوشال بولدى ۋە مىنىپ يولغا چۈشتى.)

تونىلۇقلارنى باشىدىن تاشلادى،
لۇتپىلەر بىرلە ناۋازىش باشلادى.
(دېۋانە ئاچچىغىنى كۆڭلىدىن چىقىرىپ تاشلاپ، خۇداغا رەھبەت ئېيتىشقا باشلىدى.)

كى مېنىڭ جىسىمىم ئارا جانىم پىدا،
بەلكى يۈز جانىم ساڭا بولسۇن پىدا.
(جىسىمىدىكى جېنىم ساڭا پىدا بولسۇن! يۈز جېنىم بولسۇن ساڭا پىدا قىلىمەن.)

گەرچە ئول دەم مەركەبىمگە باقمادىڭ،
غايىپ ئەيلەپ بوينىمغا يىنى تاقمايدىڭ.
(ئۇ چاغدا ئېشىگىمگە قارىماي، ئۇنى يوقىتىپ قويغاچقا،)

ماڭا يۈزلەندى ئەجەپ ئاشۇپتەلىق.
قەھرىدىن قىلدىم ساڭا ئالىپتەلىق.
(ماڭا ئاجايىپ بىر پەرىشانلىق يۈزلىنىپ، ئاچچىغىمىدىن ساڭا قالايمىقان سۆزلەرنى قىلدىم.)

چۈن ئېشەكنى تاپشۇرۇپ ئېردىم ساڭا،
ئانى تاپشۇرماق كېرەك ئېردى ماڭا.
(چۈنكى ئېشەكنى ساڭا تاپشۇرغان ئىدىم، ئۇنى ماڭا قايتۇرۇپ بېرىشك كېرەك ئىدى.)

ئاسراماقدىن چۈنكى تەقىسىر ئەيلەدىڭ،
توند كۆرگەچ مېنى تەدىر ئەيلەدىڭ.
(ئېشەكنى ساقلىمىدىڭ، خاپا بولغانلىغىمنى كۆرۈپ ئاندىن چارىسىنى قىلدىڭ.)

چارە ئەيلەپ چاقماقنى چاقىبان،
كۆز يورۇتۇپ مەشئەلنى ياقىبان.
(چاقماق چاقتۇرۇپ، مەشئەلنى يېقىپ، كۆز ئالدىمنى يورۇتۇپ،)

كۆزۈمگە ئانى نەمۇدار ئەيلەدىڭ،
دەر مەھەل بۇ لۇتپ ئىزھار ئەيلەدىڭ.
(ئېشىگىمنى كۆزۈمگە كۆرسىتىپ، ماڭا مەرھەمەت ئىزھار قىلدىڭ.)

توندىققا گەرچە مەن ئېرىدىم مۇھىق،
سەن ھەم ئېرىمەسەن ھەرىقى بەس مۇرىق.
(خاپا بولۇشقا مەن ھەقىق ئىدىم، ئەمما سەن مېنىڭ خاپا بولمايدىغان ھەمىسە بىتىم
ئىدىڭ.)

كىم ۋەقتىدا ئەيلەبان زاھىر ماڭا،
غايىبىمنى ئەيلەدىڭ ھازىر ماڭا.
(يوقالغان ئېشىگىمنى ماڭا ۋاقىتدا كۆرسىتىپ بەردىڭ.)

دىگەنمىنى بىمادار ئەتتىڭ مېنى،
قىلغانىمدىن شەرىمسار ئەتتىڭ مېنى.
(دىگەن سۆزلىرىمگە مېنى ئۇيالدۇرۇپ قويدۇڭ.)

سەن نىكىم قىلدىڭ ئۇنۇتتۇم مەن تامام،
سەن ھەم ئۆتكەننى ئۇنۇت لۇتپ ئىلە ئام.
(سېنىڭ قىلغىنىڭنى مەن تامامەن ئۇنتۇدۇم، ئەمدى سەنمۇ مەرھەمەت قىلىپ مەندىن
ئۆتكەننى ئۇنتۇغىن.)

مەن ئۇنۇتتۇم ئەيلەبان زاھىر ۋىفاق،
سەن داغى كۆڭلۈڭنى مەندىن ئەيلەساق.
(مەن قىلغىنىڭنى ئۇنتۇدۇم، سەنمۇ كۆڭلۈڭدە ماڭا قارىتا داغ قالدۇرمىساڭ!)

مەن سېنى دەپ قىلما غۇمدۇر خىجىل،
سەن مېنى ھەم قىلما ئېتىپ مۇنپەئىل.
(مەن سېنى خىجىل قىلمايمەن، سەنمۇ مېنى شەرمەندە قىلما.)

مەن سېنى بۇ قىسسەدە تۇتتۇم مائاف،
سەن داغى ئانى ئۇنۇتساڭ ياخشىراق.
(بۇ ئىشتا مەن سېنى كەچۈردۈم، سېنىڭمۇ ئۇ گەپلەرنى ئۇنتۇپ قالغىنىڭ ياخشى بو-
لىدۇ.)

ئۆزىنى ھەردەم سىتايىشلار قىلىپ،
ھەقىقى ھەم مۇنداق ناۋازىشلار قىلىپ.
(مەجنۇن ئۆزىگىمۇ تەسەللى بەردى، خۇداغىمۇ ئۆزى خالىق ئېيتتى.)

تەلبە رازى گەرچە نامەتقۇل ئىدى،
چۈن مۇھەببەتتىن ئىدىن، مەقبۇل ئىدى.
(مەجنۇننىڭ تەڭرىگە سۆزلىگەنلىرى ناماقۇل گەپلەر بولسىمۇ، لېكىن مۇھەببەت يۈزىسە-
دىن ئۇ گەپلەر قوبۇل كۆرىلەتتى.)

بولسە ھەر مەجنۇن بۇ يەڭلىغ زار ئاڭا،
ھەم يىتەر گۈستاخلىق ھەم ناز ئاڭا.
(مەجنۇنلارنىڭ تەڭرىگە قىلغان بۇ خىلدىكى سۆزلىرى ھەم بىئەدەپلىكتىن، ھەم ئەر-
كىلەشتىن بولىدۇ.)

تەڭرىگە چۈنكىم بۇ ئەل مەھبۇپ ئېرۇر،
ھەرنە مەھبۇپ ئەيلەسە مەرغۇپ ئېرۇر.
(چۈنكى ئۇلار خۇدانىڭ مەھبۇپلىرى بولۇپ، ئۇلار نىمىلا قىلسىمۇ، قىلغانلىرى خۇداغا
خۇش كۆرۈنىدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكى رەھ نەۋەرد،
غەيرىدىن مەن بولمىشام ئازاد-پەرد.
(يەنە بىر قۇش ئېيتتى: ئەي، يوللارنى بېسىپ ئۆتكۈچى، مەن باشقىلاردىن يىگانە كى-
شىمەن.)

ئۆزى ئەيلەپ مەن خىيالى بىرلە خۇش،
بولغالى بىر كۈن ۋىسالى بىرلە خۇش.
(مەن ئۆزەمنى ھەقىقەت خىيالى بىلەن خوشال قىلىپ، ئاخىرى بىر كۈن ئۇنىڭ ۋىسا-
لىغە يېتىمەن دەپ ئىشىنىمەن.)

مەن چۇ ئاندىن ئايرۇ ئالمان بىر نەفەس،
 ئانى ئىستەپ نى سەفەر ئەيلەي ھەۋەس.
 (مەن ئۇنىڭ خىيالدىن بىر دەمىمۇ ئايرىلالمايمەن، شۇنداق ئىكەن، ماڭا سەپەر ھەۋەس
 سىدە بولۇشنىڭ ھاجىتى نىمە؟)

ھۇدھۇدىنىڭ جاۋابى (ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

ھەر كىشى ھەددى ئەمەس بۇ نەۋۇلاپ،
 كىم ئۆزى ۋەسىغىگە دىگەي ھەرگەزەب.
 (ھەرقانداق كىشىنىڭ ئۆزىنى ماختاشقا، يالغان سۆزلەپ، پوچىلىق قىلىشقا ھەددى يوق!)

سەمۇنى كۆرگىم چىكىپ جان ئاي-يىل،
 ئۆز - ئۆزۈڭنى ۋەسى ئېتەرسەن مۇتەسىل.
 (ئاي يىللاپ جان تىكىپ، جاپا تارتساڭ، ئەمما ئۆزۈڭنى توختىماي ماختىساڭ،)

ئۆزى غەيرىدىنكى دەرسەن پەرد بۇ،
 ئالدا مەقبۇل ئىكەن مەردۇد ئۇ.
 (ئۆزۈڭنى باشقىلاردىن ئالاھىدە، يىگانە كىشىمەن دىسەڭ، تەڭرى ئالدىدا چوقۇم قوغ-
 لاندۇ بولىسەن.)

سەن دىمەكەدىن راست كەلمەس بۇ ماقال،
 تا، نى نەۋۇ ئېركىن ئانىڭ ئالدا ھال.
 (سېنىڭ سۆزلىگەنلىرىڭنى راست دىگىلى بولمايدۇ، كىم بىلىدۇ ئاخىرقى ھىساپتا تەڭ-
 رى ئالدىدا قانداق ئەھۋال يۈز بېرىدۇ؟)

سەن بۇ دەئۋادىن ئۇرارسەن خۇد نەفەس،
 تا ئاڭكارنى نەۋۇ ئىكەن بۇ مۇلتەمەس.
 (مەنمەنچىلىك بىلەن داۋا قىلساڭ، ئۇنىڭ ئالدىدا قانچىلىك پايدا بولىدۇ؟)

ھەر نە سەن دەرسەن ئاڭا يوق ئېتىبار،
 مۇتتە بەردۇر نەۋۇل ئېتسە ئاشكار.
 (سېنىڭ دىگەنلىرىڭنىڭ تەڭرى ئالدىدا ھىچقانداق ئېتىۋارى بولمايدۇ. ئەمما ئۇ نىمە -
 نى قىلسا شۇ ئەتىۋارلىق بولىدۇ.)

سەن دىمەكەدىن ئىش كىپايەت بولماغاي،
 تا قوبۇل ئاندىن ئىنايەت بولماغاي.

(قوبۇل قىلىمىسا ۋە ئىلتىپات كۆرسەتمىسە، سېنىڭ دىگەنلىرىڭ ھېساپ بولمايدۇ.)

دىمىگەن خۇشراق يەنە بۇ نەۋە سۆز،
تىككەن ئەلادۇر ئانىڭ لۇتقىغە كۆز.
(شۇڭا بولمىغۇر سۆزلەرنى قىلماي، ئۇنىڭ مەرھىمىتىنى ئۈمىت قىلغىنىڭ ياخشىراق.)

ھىكايەت بايەزىد بەستامى
(بايەزىد بەستامنىڭ ھىكايىسى)

شەيخ بەستامى ئەمىنى گەنجى راز،
ئەھلى مەئىنى تەختى ئۆزى سەرەراز.
(شەيخ بايەزىد بەستامى تەڭرى سىرلىرى غەزىنىسىنىڭ ئىشەنچلىك غەزىنىچىسى،
ھەقىقەت ئەھلى تەختىنىڭ سۇلتانى ئىدى.)

چۈنكى بۇ دارۇلئانادىن قىلدى ئەزم،
رەۋزەنى دارۇلباقاغا تۈزدى بەزم.
(ئۇ پانى دۇنيادىن باقى دۇنياغا سەپەر قىلغان ئىدى.)

بىر كۈن ئانى تۈشىدە كۆردى بىر مۇرىد،
دىدى: ئەي ئىچكەن مەي «ھەل مەن مەزىل».
(بىر كۈنى بايەزىدنىڭ بىر مۇرىدى ئۇنى چۈشىدە كۆرۈپ: ئەي مۇھەببەت ھەيىمىنى
يەنە بارمۇ؟ دەپ ئىچكەن كەشى!)

بىزگە ھالىڭىدىن ئايان ئەتكىل خەبەر،
كىم ساڭا نى قىلدى ھەيىي دادىگەر.
(بىزگە ئۆز ئەھۋالىڭىدىن خەۋەر بەرگەن! باقى دۇنيادا ئادىل خۇدا ساڭا قانداق
مۇئامىلە قىلدى؟)

فۇرقەتتىڭدە چۈن بەسى كۆردۈك ئەلەم،
تاكى ئىتىمىنان بولغاي بىز ھەم.
(سەندىن ئايرىلىپ تولا جەڭر - چاپلارنى كۆردۈك، سېنىڭ ئەھۋالىڭنى بىلسەك بىز -
لەرگىمۇ خاتىرجەملىك بولار؟ - دىدى.)

مۇرشىدى كامىل دىدىكىم ئول زامان،
كىم لەھەد قەترى ماڭا بولدى ماكان.
(كامالەتلىك شەيخ بەستامى شۇ چاغدا: گۆرنىڭ تېگى ماڭا ماكان بولدى.)

ئول مەلەكلەركىم ئېرۇر ئەھلى سوئال،
 بولدىلەر ھازىر قىلۇرغە قىلۇ قال.
 (بەندىلەردىن سوراق سورايدىغان پەرىشتىلەر مەندىن سوئال سورىماقچى بولۇپ يېتىپ
 كېلىشتى.)

دىدىلەركىم گىردىگارنىڭ كىم دۇرۇر؟
 خالىق پەرۋەر دىگارنىڭ كىم دۇرۇر؟
 (ئۇلار مەندىن: خۇدايىڭ كىم؟ ياراتقۇچىڭ كىم؟ ... دەپ سوراشتى.)

مەن دىدىم بۇ سۆزنى مەندىن سورىماڭىز،
 گەر جاۋابى دىمىسەم يازغۇرماڭىز.
 (مەن: مەندىن بۇ سوئالنى سورىماڭلار، جاۋاپ بەرمىسەم گۇناھقا بۇيرۇماڭلار،)

ئەيلەڭىز بارىپ سوئال ئاندىنكى ئول،
 بەندەلىك سارى ماڭا بېرۇرمۇ يول.
 (سىلەر بۇ سوئالنى تەڭرى دەرگاھىغا بېرىپ ئۇنىڭ ئۆزىدىن سوراڭلار! ئۇ مېنىڭ
 بەندىلىڭىگە يول بەرگەنە - يوق؟)

قۇللۇغۇمغا گەر قەبۇل ئېيتسە خىتاپ،
 ئول خىتاپ ئۇق سىزگە كاپىدۇر جاۋاپ.
 (ئۇ قۇللۇغۇمنى قوبۇل قىلىپ، مېنى بەندەم دەپ خىتاپ قىلسا، ئۇ خىتاپ سىلەرنىڭ
 سوئاللىڭلارغا جاۋاپ بولالايدۇ.)

بەندەئى ئاڭلاڭ مېنى دەرگاھىدا،
 مەسنەدى ئىقبال ئىززۇ جاھىدا.
 (شۇ چاغدا، مېنى ئۇنىڭ دەرگاھىدا ئىززەت - ئابرويلۇق بەندە ئىكەن، دەپ بىلىڭلار!)

گەر قوبۇل ئىقبالدىن نەۋەد مەن،
 ھىجر ئارا ئاۋارەئى جاۋىد مەن.
 (ئەگەر ئۇنىڭ قوبۇلىدىن ئۈمىتسىز بولۇپ، ئۇنىڭ ھىجرىدە سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن
 بولسام،)

مېنى رەد ئەھلىدىن ئول سائەت بىلىڭ،
 ھەرنە ئىستەر كۆڭلىڭىز ئۆلدەم قىلىڭ.
 (مېنى تەڭرى تەرىپىدىن رەت قىلىنغان ئادەم، دەپ بىلىڭلار ۋە نىمە قىلىشنى خالى-
 ساڭلار شۇنى قىلىڭلار! - دىدىم.)

چۈن بۇ يەڭلىغ تاپتىلەر مەندىن جاۋاپ،
كەلدى ئول سائەت خىتابى «مۇستەتاب».
(ئۇلارغا مەن شۇنداق دەپ جاۋاپ بېرىشىم بىلەن تەڭ، تەڭرىدىن خىتاپ بولدى:)

كىم سوئال ئەھلى بۇكىم مەسئۇلدۇر،
بەندەئى مۇستەھسەن مەقبۇلدۇر.
(سېلەر سوراق قىلىۋاتقان بۇ بەندە ياخشى ئادەم ۋە مەن قوبۇل كۆرگەن كىشىدۇر.)

بولمايىن رەۋشەن ئانىڭ يۈزىغە كۆز،
ئۆز دىمەكلىك بىرلە كەلمەس راست سۆز.
(خۇدانىڭ ئالدىغا بارماي تۇرۇپ، يۈزۈڭگە تەڭرىنىڭ رەھمەت نەزىرى چۈشمەي تۇرۇپ، ئۆزەڭنى قانچە ماختىغىنىڭ بىلەن ئۇ راست بولمايدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكىم ئەي رەفتى،
بولمىشام بەھرى كامال ئىچرە غەرق.
(يەنە بىر قۇش ئېيتتى: ئەي ھەمرا بولغۇچى، مەن كامالەت دېگەننى ئىچىگە غەرق بولغانمەن.)

ھەر كامالى نەفىس بولمىش ھاسىلىم،
ئاندىن ئولمىش ۋاسلىم كامى دىلىم.
(ۋۇجۇدۇم ھەممە جەھەتتىن كامالەتكە يەتكەن، شۇ كامالەتتىن كۆڭلۈمدىكى مەقسەتەملىرىمگە يەتكەنمەن.)

بۇ مۇرادىم مۇندە چۈن ھاسىل دۇرۇر،
يول ئازابىن تارتماق مۈشكۈل دۇرۇر.
(مۇرادىم ھاسىل بولۇپ تۇرسا، يەنە يول ئازاۋىنى تارتىپ نىمە قىلىمەن؟)

دۆۋىنىڭ جاۋاۋى

دىدى ھۇدھۇدىكى: مۇرادىڭدىن نۇفۇر،
كۆڭلۈڭگە غەفلەت سېلىپ جەھلى غورۇر.
(ھۆپۈپ ئېيتتى: ئەي كۆڭلىگە نادانلىق غورۇرى چۈشكەن، مۇرات - مەقسەتتىن قاچقۇچى!)

ئۆز خىياللىرىدىن قىلىپ مەغرۇرلۇق،
ئىشنىڭ ئەسلىدىن تاپىپ مەھجۇرلۇق.
(يولدىن چەتنەپ، ئۆزەڭچە مەغرۇرلىنىپ يۈرۈپسەن.)

بۇ خىيالنىڭ كەلدى بى ھاسىل خىيال،

①.....

(بۇ بېھۇدە، نەتىجىسىز خىيالدىۇر.)

ناقىس ئۆلدۈركىم، ئۆزىن كامىل دىگەي،
كامىل ئۆلدۈر نەپىي ئىسبات ئەيلەگەي.
(ئۆزىنى كامالەتكە يەتتىم، دەپ ھىساپلىغانلار ھامان كەمتۈك بولىدۇ، لېكىن كامالەتكە
يەتكەنلەر ئۆزىنى تۆۋەن چاغلايدۇ.)

ئۆز كامالىدىن دىمەس ئەھلى كامال،
ئەھلى نۇقسان ئىچرە بولۇر قىلۇ قال.
(نۇقسانلىق ئادەملەر ھەمىشە ئۆز كامالىتى ھەققىدە سۆز ئېچىشىدۇ. ئەمما كامالەتكە
يەتكەن كىشىلەر ھىچقاچان ئۆز كامالىتى ھەققىدە سۆز ئاچقان ئەمەس.)

بەسكى نۇقسان ئىچرە كامىلسەن بەسى،
ئالىم ئېيتىپ ئۆزى جاھىل سەن بەسى.
(سەن نۇقساندا كامالەتكە يېتىپسەنۇ، ئۆزەڭنى ئالىم چاغلاپ يۈرۈپسەن، ئەمەلدە
تازىمۇ نادان ئىكەنسەن.)

ئۆز كامالىدىن دىمەكدۇر مەھزى جەھل،
جەھلىدىن سۆز دىمەگەيكىم بولسا ئەھل.
(ئۆز كامالىتى ھەققىدە سۆز ئېچىش نادانلارنىڭ ئىشى، مەرىپەت ئەھلى مۇنداق
نادانلىق قىلمايدۇ.)

كىم ئۆزىن كامىل كۆرە ناقىسدۇر ئول،
ناقىس بەرمەيدۇر كامالى سارى يول.
(كىمكى ئۆزىنى كامالەتلىك دەپ ھىساپلىسا، دىمەك شۇ كەمتۈك، يېرىم - ياتا ئادەم،
شۈبھىسىزكى، كەمتۈكلۈك كامالەتكە يول بەرمەيدۇ.)

مەر كۈن تۇش كۆرگەچ ئۆزىنى بەركامال،
ئاخا يۈزلەندى ھەمۇل سائەت زاۋال.

(قۇياشمۇ دەل چۈش ۋاقتىدا ئۆزىنى كامالەتكە يەتتىم دەپ ھىساپلايدۇ - دە، ئارقە -
دىنلا زاۋاللىققا يۈزلىنىپ، كۈن پېتىشقا قاراپ ماڭىدۇ.)

باۋۇجۇدىكىم كامالى بار ئىدى،
چۈن ئانى كۆردى زاۋالى بار ئىدى.
(ئەمىلىيەتتە ئۇنىڭ كامالىتى بار ئىدى، ئۆزىنىڭ كامال تاپقانلىقىنى كۆرگەنلىكى
ئۇچۇن زاۋاللىققا قاراپ ماڭدى.)

گەر ئۆزىن كامەل دىگەن ناقىس ۋەشى،
خوشلۇق ئۆزى سابت ئەتكەن ناخۇشى.
(كەتۈكلەر ئۆزلىرىنى كامالەتلىك دىيىشىپ، كۆڭلى يېرىملىقىنى خوشاللىق بىلەن يېپىشىدۇ.)

ئانى ئىسلاھ ئەيلەمەك دىشۇار ئېرۇر،
كىم بىناسى كىيىر ئىلە پەدىدار ئېرۇر.
(نادانلىقنىڭ بىناسى - كىيىرىدىن قۇرۇلغان، شۇڭا ئۇنى ئىسلاھ قىلىش ناھايىتى قىيىن.)

بۇ كامال لىك ھەم قىلىپدۇرسەن گۇمان،
مەھزى نۇقسان بىل ئانى ئەي ناتۇۋان.
(ئەي ئاجىز، ئۆزىڭنى كامالەتلىك دەپ ئويلاپ قاپسەن، بۇ خىيالىڭنى نۇقسان دەپ
ھىساپلىغىن.)

ھەزرىتى شەيخ ئەبۇبەكرى ھىكايىتى
(ئەبۇبەكرى توغرىسىدا ھىكايەت)

شەيخ ئەبۇبەكرى نىشاپۇرى كى ئول،
مۈلك مەئنى سارى تاپىپ ئېردى يول.
(نىشاپۇرلۇق شەيخ ئەبۇبەكرى مەرىپەت مۈلكىدە يول تاپقان كىشى ئىدى.)

چىقتى بىر كۈن شەھرى نىشاپۇردىن،
سەيىر ئۈچۈن ئول خەتتە ئى مەئۇردىن.
(بىر كۈنى ئۇ تاماشا قىلىش ئۈچۈن ئاۋات شەھەر - نىشاپۇردىن چىقتى.)

شەيخلىق ئايىنىدىن غايەت فۇزۇن،
خادەمى مەجلىس نىھايەتدىن فۇزۇن.
(ئۇنىڭ شەيخلىق زىبۇ - زىننەتلىرى ناھايىتى پۇسۇن ۋە بىللە ئېلىپ يۈرگەن خىزمەتكار -
لىرى كۆپ ئىدى.)

ھەم مەھاپە، ھەم رىكابۇ، ھەم ئەلەم،
چۇق - چۇق ئەسھاب ئەپرادۇ خىدەم.
(شەيخنىڭ مەپىلىرى، ئات - ئۇلاقلىرى، مۇرىتلىرى، بالا - ۋاقا ۋە خىزمەتكارلىرى ناھايىتى
كۆپ ئىدى.)

شەيخ چۈن نەززارە قىلدى بۇ شۈكۈھ،
كەينىدە، ئالدىدا بۇ يەڭلىغ گۈرۈھ.
(شەيخ ئالدى - كەينىدە گۈرۈھ - گۈرۈھ بولۇپ كېتىۋاتقان بۇ ئادەملىرىگە نەزەر سالىدى.)

بىر خىمالى كۆڭلىگە چۈشتى ماھال،
كىم ئانى مەغلۇب قىلدى ئول خىمال.
(شۇ پەيتتە ئۇنىڭ كۆڭلىدىن بىر خىمال كەچتى، بۇ خىمال ئاخىر ئۇنى مات قىلدى.)

بۇ مەھەلدە بىر ئېشەك قىلدى فىغان،
چىقتى ئاندىن بىر بۆيۈك يەل ناگەھان.
(دەل شۇ چاغدا بىر ئېشەك ھاڭرىدى ۋە يەل قويۇپ بەردى.)

شەيخنە بۈرەمزدىن ۋەقت ئولدى خۇش،
ۋەجد رەقىس ئەيلەپ يىقىلدى قىلدى خۇرۇش.
(بۇ ئىش شەيخنىڭ كۈلكىسىنى قىستاپ، ئۇنى خوش چاغ قىلىپ قويدى. ئۇ قاقاقلاپ
كۈلمەن، دەپ قوللىرىنى پۇلاڭلىتىۋەتتى، ئېشەك ئۈستىدىن يىقىلىپ چۈشتى.)

چۈن ئاڭا بۇ نەۋد ھال ئولدى پەدىد،
قىلىدىلەر ئىنكار ئەسھاب ۋە مۇرىد.
(ئۇ بۇ ئەھۋالغا دۇچ كېلىۋېتتى، يارانلىرى ۋە مۇرىتلىرى ئۇنى ئىنكار قىلىشتى.)

بىر تەرەپ بولغان زامان ئول ئالەمى،
ئەيلەبان گۇستاخلىق بىر مەھرەمى.
(شەيخ ئۆز ھالىغا كەلدى، بىر مەھرەمى ئۇنىڭدىن ئەدەپسىزلىك بىلەن:)

كەينىيەت سوردىكى نى ھال ئېردى بۇ؟
شەيخ ئەيتىدىكى رەقىمى رازجۇ.
(بۇ نىمە ئەھۋال؟ - دەپ سوردى. شەيخ دىدىكى: ئەي مەخپى سىرلارنى ئىزلەگۈچى
بۇرادەر!)

چۈن نەزەر سالىدىكى خەلق ئەيلەپ ھۇجۇم،
تابىئىم دۈرلەر بۇ ئىشدىن نەفس شۇم.

(ئەتراپىمدا كېتىۋاتقان خەلقىمگە قاراپ تەمەننا قىلغان ئىدىم، شۇم نەپسىم ماڭا شۇ خەيالىنى ساپتۇ.)

كۆڭلۈم سالىدىكى ئېرشاد ئەھلى دىن،
تالىبى سالىدىكى ئىمىداد ئەھلىدىن.
(بۇنى ماڭا دىن ئەھلى ۋە بۇ يولنى بۇرۇن بېسىپ ئۆتكەنلەر بىلدۈرۈپ قويدى.)

نى جۈنەيد، شىبلى ۋە نى بايەزىد،
نى ئۆبەيد، نۇرى ۋە ئەبۇسەئىد.
(جۈنەيد، شىبلى، بايەزىد، ئۆبەيد، نۇرى، ئەبۇ سەئىدلەر.)

قايسى بىر تاپىپ ئىدى ئىرکانۇ جاھ،
پەقر بوستانىدا بۇ خەيلى سۇپاھ.
(دەرۋىشلىك بوستانىدا مېنىڭچىلىك مۇنچە ئادەملەرگە، خىزمەتكارلارغا ئېرىشىمگەن ئىدى.)

نەفس چۈن كۆڭلۈمگە سالىدى بۇيلە تاب،
بۇ مەھەلدە ئول ئېشەك بەردى جاۋاب.
(شۇلارنى ئويلاپ مەغرۇرلانغان ئىدىم، بۇنىڭ جاۋاۋى ئېشەكتىن بولدى.)

چۈن جاۋابىم تاپتىم ئانداغكىم كېرەك،
بائىسى بۇ ۋەجدىم ئېردى ئول ئېشەك.
(مەن غۇرۇرلانغان خىيالىمغا لايىق جاۋاب ئالدىم، ئېشەكتىن يېقىلىپ ۋايداتلىدىم.)

شەيخ كىم ئەيلەب ئېشەك فەرياد ئاڭا،
بۇيلە يەتسە نەيلەگەي ئېرشاد ئاڭا.
(شەيخ ئېشەكنىڭ ھاڭرىشى بىلەن بۇ ھالغا چۈشۈپ قالسا قانداق بولىدۇ.)

جاھ ئول بولغايسى ئەيلەب ۋەجد ھال،
باشىدىن يەلدەك چىقارغاي ئول خىيال.
(تەمەننا خىيالى كاللىدىن خۇددى يەلدەك چىقىپ كەتسە ياخشى بولىدىكەن.)

ئۇيلە ئىنسانى ئەھلىدىن كەلگەي بۇ ئىش،
كىمكى ئول مۇنسىپ دۇرۇر بىلگەي بۇ ئىش.
(بۇ ئىش ئىنساپلىق كىشىلەرنىڭ قولىدىن كېلىدۇ، ئۇلار شۇنداق قىلىشنى مۇناسىپ دەپ بىلىدۇ.)

يوقسە بىر مەغرۇر دۇنى بولمەۋەس،
بۇ بىيىك دەۋلەتتە تاپماس دەست رەس.
(بىر پەستلىك غۇرۇرغا بېرىلگەن ئادەم مۇنداق بۈيۈك دۆلەتكە ئېرىشەلمەيدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكى ئى مۇھتەرەم،
بۇ مەھەل يولغا قاچان قويسا قەدەم.
(يەنە بىر قۇش دىدىكى: ئەي ھۆرمەتلىگىم، بىز سەپەرگە ئاتلانغاندىن كېيىن،)

ئۆزى چۈن مەشغۇللۇقتىن شاد ئېتەي،
يەتسە غەم ئۆزى نى نەۋد ئازاد ئېتەي.
(يولنىڭ غېمى ئىچىدە قانداق شات بولسەن؟ يەتكەن غەملەردىن قانداق قۇتۇلسەن؟)

نى قىلايىكم كۆڭلۈمە يەتكەي سورۇر،
كىم ماڭا ئاندىن دەمى يەتكەي ھوزۇر.
(قانداق قىلسام كۆڭلۈمگە خوشاللىق يېتىدۇ؟)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى

(ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى ھۇدھۇد ئۆزى گەر شاد ئەيلەسەڭ،
ھەرسۈپەت قايغۇدىن ئازاد ئەيلەسەڭ.
(ھۆپۈپ ئېيتتىكى: ئەگەر ئۆزۈڭنى قايغۇدىن ئازاد قىلىپ كۆڭلۈڭنى شات ئېتىمەن دېسەڭ،)

ئۆزى ئانىنىڭ يادىغا مۇئاد قىل،
شادلىغ ئىستەرسەن ئانى ياد قىل.
(ياراتقۇچىنى يادلاپ ماڭغىن.)

شادلىغ كىم ئېرمەس ئانىنىڭ يادىدىن،
بولماغاي خۇشراق خىرەد ئېرشاددىن.
(چۈنكى، ئۇنى ئەسلەشتىن باشقىسى خوشاللىق ئەمەس، ئۇنىڭ مەرھىمىتىدىن ياخشى-
راق خوشاللىقمۇ يوق.)

ئاندىن ئايرۇ ئەيشىدىن غەم ياخشىراق،
سۆزدىن يۈز قاتلا مائەم ياخشىراق.

(ئۇنىڭ يادىدىن ئايرىلىپ تاپقان خوشاللىقتىن غەم ياخشىراق بولىدۇ، ئۇنى تىلغا ئالماي قىلغان سۆزدىن مائەم يۈز ھەسسە ئارتۇقتۇر.)

غەمكى ئاندىن بولسە بىلگىل شادلىغ،
ھەر بەلىيىيەت قەيدىدىن ئازادلىغ.
(ئەگەر غەم ئۇنىڭدىن كەلگەن بولسا، ئۇنى خوشاللىق دەپ بىل ئۇ غەم سېنى ھەر خىل بالا كىشەنلىرىدىن ئازات قىلالايدۇ.)

ھىكايەت خۇاجە ئابدۇللا ئەنسارى رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى
(خۇجا ئابدۇللا ئەنسارى ھىكايەتى)

خۇاجە ئابدۇللا ئەنسارىكى ئەقىل،
ئەيلەيالماس مىڭ ئىشىدىن بىرنى نەقىل.
(خۇجە ئابدۇللا ئەنسارىنىڭ ئىشلىرىنىڭ مىڭدىن بىرىنىمۇ نەقىل قىلىشقا ئەقىلنىڭ كۈچى يەتمەيدۇ.)

دىدىكىم ئۆلدۈر كۆڭۈلنىڭ خۇشلىغى،
پەقىر يولىدا كىراھى ۋەشلىغى.
(ئۇ كۆڭۈل خوشاللىغىنى دەرۋىشلىك يولىدا ئالى تەبىئەتلىك بولۇشتىن تاپقان.)

كىم كۆڭۈلدە ئاندىن ئۆزگە بولماغاي،
يادىدا جاناندىن ئۆزگە بولماغاي.
(خۇددى خىيال جاناندىن ئايرىلمىغاندەك كۆڭۈلدە ئۇنىڭدىن باشقىسى بولمىسا،)

ھەركۆڭۈل مۇنداغدۇر ئانى بىل كۆڭۈل،
يوقسە بەھرۇ كان ئىسە ئاندىن تۈگۈل.
(مۇنداق كۆڭۈلنى كۆڭۈل دەپ بىلگىن، ئۇنداق بولمىسا، ئۇ كۆڭۈل دېڭىز ۋە كان بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭدىن كەچ.)

كۆڭۈل ئۆلدۈركىم ئاڭغا مەسكەن دۇرۇر،
يوقسە گۈلشەن بولسا ھەم گۈلخەن دۇرۇر.
(كۆڭۈل ياراتقۇچىنىڭ ماكانى، ئۇنداق بولمايدىكەن، ئۇ كۆڭۈل گۈلشەن بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنى ئوتخانا دەپ بىلىش كېرەك.)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكى ئىي بەختىيار،
چۈن ئانىڭ ئىشقىنى قىلدىم ئىختىيار.

(يەنە بىر قۇش دىدىكى: ئەي بەختكە يار بولغۇچى، مەن ئۇنىڭ ئىشقىنى ئىختىيار قىلدىم)

ناگىھان ۋەسلىگە بولسام سەرفەراز،
نى تىلەي ئاندىن قىلىپ زاھىر نىياز.
(مۇبادا ئۇنىڭ ۋەسلىگە مۇيەسسەر بولسام، ئۇنىڭدىن نىمە تىلىسەم بولىدۇ؟)

ئاندىن ئىستەرسىمەنى ئەۋۋەل بىلەي،
ۋەسلىگە يەتكەن زامان ئاندىن تىلەي.
(نىمە ئىستەيدىغانلىغىمنى ئاۋال بىلىۋالاي، ۋەسلىگە يېتىشىم بىلەنلا، ئۇنىڭدىن شۇنى تىلەي...)

دۇدھۇدىنىڭ جاۋابى

(ھۆيۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى ھۇدھۇدىكى ئى شۇئارىڭ خاملىق،
ھۇشى ۋادىسىدا بى ئاراملىق.
(ھۆيۈپ ئېيتتى: ئەي خام تەلەپ، ئەقىل - ھۇش ۋادىسىدا بىئارام بولۇپ يۈرگۈچى،)

چۈن ساڭا ئول مەقسەد مەتلۇب ئېرۇر،
ئاندىن ئۆزىگە بار يوق بابۇد ئېرۇر.
(ئۇنىڭ ئۆزىگە يەتمەك سەن ئۈچۈن مەقسەت، ئۇنىڭدىن باشقىسىنىڭ ھەممىسى سەن
ئۈچۈن نابۇت بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.)

چۈن مۇيەسسەر بولدى مەتلۇبۇڭ سېنىڭ،
كىردى ئاغۇشۇڭغا مەھبۇبۇڭ سېنىڭ.
(مەقسىدىڭگە مۇيەسسەر بولساڭ، مەھبۇبىڭنىڭ قۇچىغىغا كىرگەندەك بولسەن.)

تايراق سەن كۆڭلۈڭگە ئولدۇر ھەۋەس،
جانىڭ يوق ئاندىن ئۆزىگە مۇلتەمەس.
(مەھبۇبىڭدىن قانچە يىراق بولساڭ، ئۇنىڭ ھەۋەسى سەندە شۇنچە كۈچلۈك
بولىدۇ.)

ئەمدىكىم تاپتىڭ قىلىپ قەتئى فىراق،
ئىستەمەك نە بولغاي ئاندىن ياخشىراق.
(جۇدالىقنى بېسىپ ئۆتۈپ ۋىسالىغا ئېرىشسەڭ، ئۇنىڭدىن ياخشىراق يەنە نىمىنى
ئىستەيتتىڭ!؟)

ئول دۇرۇر چۈن تەن بىلە جاندىن مۇراد،
ئاندىن ئۆزىگە نى بولۇر ئاندىن مۇراد.

(ئۇنىڭ ۋىسالى جېنىڭنىڭ مۇرادى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە نىمە مۇرادىڭ بولاتتى؟)

تاپقاچ ئانى غەيرىدىن كۆڭلۈڭنى ئۇز!
بار - يوقۇڭنى ئانىڭ ئىشىقىدە بۇز!
(مەھبۇپ ۋىسالىنى تاپقاندا، كۆڭلۈڭنى غەيرىدىن ئۇزگەن، بار - يوقۇڭنى ئۇنىڭ
ئىشىقىغا بېغىشلا!)

ھەزرىتى شەيخ ئەبۇسەئىد ھەكايىمى
(شەيخ ئەبۇسەئىد ھەزرىتىلەردىن ھەكايىمى)

بۇ سەئىد ئول غەرق دەريايى ۋۇسۇل،
كىم ئانىڭ ۋەسقىدە ئاجىزدۇر ئوقۇل.
(ئەبۇ سەئىد ۋەسلىنىڭ دەرياسىغا چۆمگەن كىشى ئۇنى سۈپەتلەشكە ئاجىزلىق
قىلدۇ.)

ئولكى زاتىغە لەقەب خەرراز ئىدى،
تۈن - كۈن مەتلۇب ئىلە ھەمراز ئىدى.
(ئۇ كېچە - كۈندۈز مەھبۇپ ۋىسالىنى ئىزلەش بىلەن مەشغۇل ئىدى.)

مەككەدە بىر كۈن دۇئا ۋاقتىدا خەيل،
قىلىدىلەر ھەقدىن مۇراد ئىستەرگە مەيل.
(بىر كۈنى مەككەدە جامائەت دۇئا - تالاۋەت ۋاقتىدا، تەڭرىدىن مۇرات - مەقسەتلە -
رىنى تىلەشتى.)

ئول خالايتى «ئەۋلىيا ئۇللا» ئىدى،
بارچە ھەق ئەسرارىدىن ئاگاھ ئىدى.
(ئۇ جامائەت ئەۋلىيالاردىن بولۇپ، تەڭرى سىرلىرىدىن خەۋەردار ئادەملەر ئىدى.)

بارچەسى تەقۋا ۋە تائەت ئەيلەبان،
ھەقىنى ئىستەرگە مۇناجات ئەيلەبان.
(ھەممىسى تائەت - ئىبادەت بىلەن بولۇپ، ھەقىنى ئىستەپ مۇناجات قىلىشۋاتاتتى.)

يۈزنى سۈرتۈپ بارچە بەيتۇللاھىغە،
ئاشىنالىق ئىستەپ ئول دەرگاھىغە.
(ئۇلار بەيتۇللاغا يۈزلىرىنى سۈرتۈشۈپ، تەڭرى دەرگاھىدىن دوستلۇق ئىزلىشەتتى.)

لىك ئول سىررى ھەقايىق مەخزەنى،
 ۋەسل باغى گۈللەرنىڭ گۈلشەنى.
 (لېكىن ھەقىقەت سىرلىرىنىڭ غەزىنىسى، ۋىسال بېغىدىكى گۈللەرنىڭ گۈلشەنى بول-
 غان ئەبۇسەئىد)

ئول تەلەپ ئەھلى ئارا خامۇش ئىدى،
 كۆڭلى ۋەھدەت جامىدىن بېھۇش ئىدى.
 (ئۇ تەلەپ ئەھلى ئىچىدە شۇك ئولتۇراتتى، چۈنكى ئۇنىڭ كۆڭلى ياراتقۇچىنىڭ مۇ-
 ھەببىتى تەسىرىدىن بېھۇش ئىدى.)

ئەل دۇئا قىلغاندا ناگام سالىسا كۆز،
 ئاغزىغا گامى كېلىۋر ئېردى بۇ سۆز.
 (دۇئا قىلىۋاتقانلارغا نەزىرى چۈشسە، تىلغا ھامان مۇنداق بىر سۆز كېلەتتى:)

كىم ئىلاھى ھەرنە خەلق ئەيلەر تەلەپ،
 مەن تاپمىچەن كۆرمەيمەن رەنجۇ تەئەپ.
 (ئەي تەڭرى، بۇلارنىڭ تەلەپ قىلىۋاتقىنىنى مەن جەۋر - جاپا كۆرمەيلا تاپتىم.)

سەنكى ئەل مەتلۇبىسەن مەن تاپمىشام،
 ئىستەمەكەدىن لاجەرەم كۆز ياپمىشام.
 (ئەلنىڭ تەلەپ قىلىدىغىنى سەن، مەن سېنى تاپتىم، شۇڭا يەنە ئىستەش نىيىتىم
 يوق.)

سەندىن ئايرۇچۇن ئىمەسمەن بىر نەفەس،
 لەغۇ ئېرۇر تاپقانى قىلماغلىق ھەۋەس.
 (سەندىن بىردەمى ئايرىلالمايمەن، شۇنداق ئىكەن، تاپقانى يەنە تاپمىچەن دەپ يۈ-
 رۇش بېھۋەدلىك بولمامدۇ؟)

مەن چۇ ۋەسلىك بىرلە تاپمىش مەن كۇشاد،
 بۇ تەلەپ ئەھلىگە ھەم بەرگىل مۇراد.
 (مەن ۋەسلىك خوشاللىقىغا ئېرىشتىم، ئەمدى بۇ جامائەتتىكىمۇ مۇرادىنى بەرگىن!)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوۋالى

يەنە بىر سايىل دىدىكىم ئەلەم كىش،
 بۇ سەفەركىم كۆڭلىمىزنى قىلدى رىش.

(يەنە بىر قۇش دىدىكى: ئەي جاپاكەش! بۇ سەپىمىزىمىز كۆڭلىمىزنى جاراھەت قىلدى.)

قەتئىي ئېتىپ شەھ بەزمىگە بولساق ئەندىس،
تۆھپەنى ۋاجىب دۇرۇر بىھەد نەفىس.
(بۇ يولنى بېسىپ ئۆتۈپ ئۇ شاھنىڭ بەزمىسىگە ئۇاپەت بولسىمىز، ئۇ يەرگە ناھايىتى
گۈزەل سوغىلارنى ئېلىپ بارساق ياخشىراق بولىدۇ.)

شەھنى كۆرمەك تۆھپەنى مەقبۇل ئىلە،
بىزنى ئاندىن ئاگاھ ئەت مەئقۇل ئىلە.
(ئۇ شاھنىڭ يېنىغا قانداق سوغىلار ئېلىپ بارساق ياخشىراق بولىدۇ، بىزگە چۈشەن-
دۈرۈپ بەرسەڭ!)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى (ھۆبۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى: ھۇدھۇدكى سوتاللىڭ خوبدۇر،
تۆھپەنى شاھ ئالدىدا مەرغۇبىدۇر.
(ھۆبۈپ ئېيتتى: سوتاللىڭ ئورۇنلۇق، شاھنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتە سوغا بىلەن بېرىش
لازىم.)

بىر نىمە تاپىغىلىكى ناياب ئولغاي ئول،
يوقكى دۇررى لەئىل سىراب ئولغاي ئول.
(بۇ سوغا كەم تېپىلىدىغان نەرسە بولسۇن، ئۇنچە - ياقۇتتەك كۆپ ئۇچرايدىغان نەر-
سە بولسا بولمايدۇ.)

باردۇر ئول مەخزەندە نەقدى بىھىساب،
دۇررى گۆھەرگە خۇد ئاندا نى ھىساب.
(ئۇنىڭ خەزىنىسىدە ياقۇت - گۆھەرلەر ھەددى - ھىساپسىز، شۇڭا ئۇ نەرسىلەرنى ئېلىپ
بارغان بىلەن ھىساپقا ئۆتمەيدۇ.)

ئول ماللىك تائەتى تەقۋاسىدۇر،
پاكىرۇلەرنىڭ شەرىفى ئەنفاسىدۇر.
(ئۇ قىممەتلىك نەرسە - پەرىشتىلەرنىڭ تائەت - تەقۋاسى ۋە پاك كىشىلەرنىڭ ئۇ -
لۇغ نەپەسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.)

زۈھد ئەھلىدىن ئىبادەت ئاندا كۆپ،
 جەۋھەرى تەقۋاي تائەت ئاندا كۆپ.
 (ئۇ خەزىنىدە زاھىدلارنىڭ تائەت - ئىبادەتلىرى، ھەتتا تائەتنىڭ جەۋھەرلىرىمۇ ئىز -
 تايىن كۆپ.)

ئەننىيادىن ھەم رىيازەت بى ئەدەد،
 ئەۋلىيادىن ھەم ئىبادەت بى ئەدەد.
 (ئۇنىڭدا پەيغەمبەرلەرنىڭ چەككەن چەكسىز رىيازەتلىرى ۋە ئەۋلىيالارنىڭ ھىساپ -
 سىز ئىبادەتلىرى بار.)

ھەرنىكىم ئاندىن شەرىپ ئېرىمەس گۇمان،
 ئۇل ھاماندۇر ئاندا ۋە تۇفراق ھامان.
 (ئۇ خەزىنىدە ئۇلۇغلىغى شۈبھىسىز نەرسىلەر قۇم - تۇپراقتەك ھەددى - ھىساپسىزدۇر.)

لىك ئاندا تۆھپە سۆزۈ دەرد ئېرۇر،
 بىر ئەسەرلىغ ئاھ غەم پەرۋەرد ئېرۇر.
 (ئۇ خەزىنىگە نىسبەتەن سوغا پەقەت دەرت بىلەن غەملا بولىدۇ.)

بارگاھى ئىززى ئىستىغنادۇر ئۇل،
 يۈز تۈمەن مىڭ ئەرشىدىن ئەللا دۇر ئۇل.
 (ئۇ دەرگاھ ئىززەت - ھۆرمەتنىڭ دەرگاھى، ئۇ يۈز - تۈمەن مىڭ ئەرشىدىنمۇ ئەللا دۇر.)

ئاندا كۆيدۈر ئىززۇ ئىستىغنا ۋە ناز،
 ئولكى يوقتۇر ئۇل ئېرۇر ئەجرۇ نىياز.
 (ئۇ دەرگاھىدا ئىززەت - ئابىروي كۆپ. ئاجىزلىق، ھاجەتمەنلىك ۋە بىچارىلىق
 يوق.)

سەن ئۆزۈڭ بىرلە نىيازى دەرد ئىلىت،
 جىسىم زار جان غەم پەرۋەرد ئىلىت.
 (ئۇ شاھ قېشىغا ئۆزەڭ بىلەن بىللە دەرتنى ئېلىپ بار. زارلانغان ۋە ئاجىزلاشقان،
 غەملىك جېنىڭنى ئېلىپ بار.)

كىم بۇ، تۆھپە يوقدۇر ئۇل دەرگاھىدا،
 نى تىلەر ئەجزۇ زەبۇنلۇق شاھىدا.
 (ئۇ دەرگاھىدا بۇ خىل سوغات يوق، چۈنكى ئۇ شاھنىڭ ئۆزىدە ئاجىزلىق، بىچارى -
 لىق يوق ئەمەسمۇ؟)

ئاندا يەتكۈز سوز ئىلە دەردى فانا،
ئىستەر ئولساڭ ئۆزنى قىلماق ئاشنا.
(ئۆزەڭنى تەڭرىگە ئاشنا قىلىشنى ئىستىسەڭ ئېلىپ بارىدىغان سوغىتىڭ پەقەت دۇن-
يانىڭ دەردى بولسۇن.)

ھىكايىتى شەھزادە (شاھزادە توغرىسىدا ھىكايە)

شەھرى يارى بار ئىدى شاھلارغا شاھ،
ئالەم ئەھلى باشدا «زىللى ئىلاھ».
(بىر شاھىنشاھ بار ئىدى. ئۇ تەڭرىنىڭ جاھان ئەھلىنىڭ بېشىغا چۈشكەن سايىسى
ئىدى.)

تلجى مېھرۇ ئاندا كەۋكەبىدىن گۆھەر،
مۈلك خاۋەر ھەددىدىن تاباختەر.
(قۇياش ۋە يۇلتۇزلار ئۇنىڭ تاجىسىنىڭ ئەتراپىغا ئورناتقان گۆھەرلەردەك ئىدى،
مەملىكەت زىمىنى شەرقتىن - غەربكە سوزۇلاتتى.)

بار ئىدى ئوغلى كىم چەرخى كۈھەن،
كۆرمەمىش ئېردى ئانىڭدەك سەرۋ تەن.
(ئۇنىڭ دۇنيالىقتا كۆرگەن بىرلا ئوغلى بار ئىدى، دۇنيا ئۇ ئوغۇلدەك سەرۋى بە -
دەنلىك يىگىتىنى ئەسلا كۆرمىگەن ئىدى.)

ھۆسنى ئەۋجى ئۈزرە تابان ئەختەر ئول،
لۈتپ دۇرچى ئىچرە رەخشان گەۋھەر ئول.
(ئۇ ھۆسۈن ئاسىمىدا پارقىراپ تۇرغان يۇلتۇز، گۆھەر ساندۇغى ئىچىدىكى يالىتىراپ
تۇرغان گۆھەر ئىدى.)

ھەم ساباھەت شاھىدا شەمئى تەراز،
ھەم مالاھەت گۈلشەندە سەرۋ ناز.
(ئۇ كېچىدە يورۇپ تۇرغان نۇرلۇق چىراق، گۈزەللىك باغچىسىدا ئۆسكەن سۇۋادان
ئىدى.)

شاھ ئانى ئاسراپ نىھانى قەسر ئارا،
ھۆسنىدىن ئوت تۇشمەسۇن دەپ ئەسر ئارا.
(شاھ، ئۇنىڭ گۈزەللىگىدىن ئالەمگە ئوت تۇتۇشۇپ كەتمەسۇن دەپ ئەنسىرەپ، ئۇنى
ئوردا سارىيىدا مەخپى ساقلايتتى.)

دەھر ئارا ئافەت تۈشەرنى چاغلابلان،
ئاتلانىپ تۈشمەك يولىنى باغلابلان.
(ئۇنىڭ ئالەمگە ئاپەت كەلتۈرۈشىنى بىلىپ، پادىشاھ ئاپەتنىڭ ئالدىنى ئالغان ئىدى.)

ئۇل قىلىپ گۈلشەن ھەرىجەدە ماقام،
باغ ئارا تاۋۇسدەك ئەيلەپ خىرام.
(شاھزادە گۈلزار ھەرىجەنى ماكان قىلىپ، باغلاردا توزغا ئوخشاش يايىراپ يۈرەتتى.)

شەھ چۇ چەقماقدىن ئاڭما مانمە بولۇپ،
ئۇل چۈمەندە ئىشق ئىلە مانمە بولۇپ.
(پادىشاھ ئۇنى سىرتقا چىقىشتىن توساتتى، ئۇ چىمەندە ئىشق بىلەن بەنت ئىدى.)

ناگماھان چەكنى ئەجەل جامىنى شاھ،
تەختىنى شاھزادە قىلدى جىلۋە گاھ.
(پادىشاھقا ئۇشتۇمتۇت قازا يېتىپ، ئورنىغا شاھزادە ئولتۇردى.)

خۇتبەئى دۆلەت ئوقۇلدى زاتىغە،
سلىككەئى رېئەتۇ قىلدى ئاتىغە.
(ئۇنىڭ ھەققىگە دۆلەت خۇتبىسى ئوقۇلدى. ئۇنىڭ يۇقۇرى مەرتىۋىلىك نامى بىلەن ئاقچىلار چىقىرىلدى.)

ئاتلانىپ بىركۈن تاماشا قىلغالى،
كۆڭلى مۈلكى سەيرىدىن ئاچىلغالى.
(بىر كۈنى سەيلە قىلىپ كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن ئۇ يولغا ئاتلاندى.)

كىردى ئاپەت سالغالى مەيدان ئارا،
سالىدى گەردۈن سىرىنى مەيدان ئارا.
(ئۇ ئاپەت سېلىش ئۈچۈن مەيدانغا كىرىپ، پەلەكنىڭ سىرىنى مەيدانغا سالىدى.)

ئات چاپىپ مەيداندا چەۋگان ئوينىدى،
خەلق باشت گۈي ئېتىپ جان ئوينىدى.
(ئۇ مەيداندا ئات توپى ئوينىدى. توپ ئەمەس بەلكى بېشى ۋە جېنىنى ئوينىتى.)

قايسى جانىكىم تاكاۋۇر سۈردى تىز،
شەھرى مۈلك ئەھلىگە سالىدى رۇستەخىز.
(ئۇ قايسى تەرەپكە ئېتىنى يۈگۈرتۈپ كەلسە، شۇ تەرەپتىكى شەھەر خەلقىگە بىر قې-
تىم غەۋغا سالاتتى.)

كۆرگەن ئەل دىۋانەئى زار ئۆلدەلەر،
ئىشقى دامىغە گىرىفتار ئۆلدەلەر.
(ئۇنى كۆرگەنلا ئەل ئۇنىڭ ئىشقى دامىغا گىرىپتار بولاتتى).

ئافەت سالىپ ئولۇسقا بەس ئەزەم،
ياندى گۈلشەن سارىكم ئانداغ نەسم.
(پادىشا خەلققە زور بىر ئاپەتنى سېلىپ قويۇپ، مەيىن شامالدەك گۈللۈك باغچىسىغا
يېنىپ كەلدى).

شەھەر خەلقى بارىپ ۋە غوغا چېكىپ،
ئىشقىدىن فەرياد ۋاۋەيلا چېكىپ.
(شەھەر خەلقى ئۆز جايلىرىغا قايتقاندىن كېيىن، شاھزادىنىڭ ئىشقىدىن پەريات
قىلىشىپ)

قالمايىن ئانى ئېرىشتىلەر بارى،
قەسر باغىغا يېتىشتىلەر بارى.
(ئۇنىڭ كەينىدىن ساراينىڭ بېغىغا يېتىپ بېرىشتى).

شاھ زالىم ئەيلەبان مۈلكىن خاراپ،
تۈشتى ۋە قىلدى خالايمىققا ئىتاب.
(زالىم پادىشا ئۆز مۈلكىنى خاراپ قىلىپ ئاتتىن چۈشۈپ، ئاچچىق بىلەن پەرمان
چۈشۈردى:)

كىم بۇ غەۋغا ئەھلىنى ھەريان سۈرۈڭ،
كەتمىگەنلەرنى جازاغا يەتكۈزۈڭ.
(بۇ غەۋغا كۆتەرگەن خەلقنى ھەر تەرەپكە قوغلاڭلار! ئوردا ئالدىدىن كەتمىگەنلەرنى
جازالاڭلار!)

نەچچە سۈردىلەر خالايمىق كەتمىدى،
سەيئى كۈشىش ئاندا كۆپ سۇد ئەتمىدى.
(توپلانغانلار نەچچە قېتىم قوغلانغان بولسىمۇ، لېكىن ھېچ ئۈنۈم بولمىدى).

شەھرى خەلقى سەربەسەر مەجنۇن بولۇپ،
بەلكى مەجنۇندىن داغى ئەپزۇن بولۇپ.
(شەھەر خەلقىگە مەجنۇنلۇق يېتىشتى، يەتكەندىمۇ مەجنۇندىنمۇ ئارتۇقراق سەۋدايلىق
چۈشتى).

تۈن - كۈن ئاشۇفتە ۋە دىۋانەۋار،
تۆتىدىلار شەھ باغى دەۋرىدە قارار.
(ئۇلار كېچە - كۈندۈز دىۋانلەردەك، پادىشاھ بېغىنىڭ ئەتراپىدا تۇرۇپ ئېلىشتى).

شەيخ، شاب، رىند، زاھىد، خاس، ئام،
قىلىدىلەر ئىشقى جۇنۇن كويىن ماقام.
(قېرى - ياش، زاھىد - سوپىلارنىڭ ھەممىسى ئىشقى جۇنۇنلۇغىنى مۇقام قىلىشتى).

شەھ چۇ ئەلنىڭ سەئىب كۆردى ھالەتتىن،
غالىپ ئۆز ھالىغە داغى ھەيرەتتىن.
(پادىشاھ خەلقنىڭ بۇ دىۋىۋار ئەھۋالىنى، ئۇلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ھەيرانلىقىنىڭ
كۈچىيىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى).

كۆردى بۇ غەۋغانى كىم پايانى يوق،
چارە قىلماغلىق ئاڭا ئىمكانى يوق.
(شاھ بۇ غەۋغانى ۋە ئۇنىڭغا چارە قىلىشنىڭ ئىمكانىيىتى يوقلۇغىنى بىلىپ،)

ئول خالايق سارى پەيغام ئەيلەدى،
بىر كىشىدىن بۈيلە ئەيلاپ ئەيلەدى.
(ئۇ خالايققا پەرمان چۈشۈردى:)

كىم بۇلاردىن ئىشقىغە مەغلۇپ ئېرۇر،
ھەر بىرى بىر شىۋەگە مەنسۇپ ئېرۇر.
(بۇلاردىن كىمكى مېنىڭ ئىشقىم ئالدىدا مەغلۇپ بولسا،)

ھەركىم ئۆز پەندە قىلسۇن ئېھتىجام،
ھەرپەسىدىن ئەيلەسۇن بىر ئىش تەمام.
(شۇ كىشى ئۆز كەسپىدە بىرماھارەت كۆرسىتىپ، ھۆنىرى بىلەن بىر ئىشنى پۈتتۈرسۇن:)

يارلىغىم ئولغاندا ھازىر ئەيلەسۇن،
ھەركىم ئۆز فەزلىنى زاھىر ئەيلەسۇن.
(ھۈنىرىنى ھازىر قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىغىنى ئاشكارا قىلسۇن!)

كۆڭلۈمە خۇش كەلسە ھەركىمنىڭ ئىشى،
ئالسىمە بولسۇن مۇلازىم ئول كىشى.
(كىمنىڭ ئىشى كۆڭلۈمگە ياقسا، ئۇ مېنىڭ خىزمەتكارىم بولسۇن!)

ئانى ئۆز بەزمىم ئارا دەمساز ئېتەي،
سۆھبەتتىم دەمدەمۇ - ھەمراز ئېتەي.
(سۆھبەت - بەزمىلىرىمدە ماڭا ھەمسۆھبەت، سىرداش بولسۇن!)

دىل پىسەندىم بولمىسا بويىنىن ئۆزەي،
كۆپ ئوقۇبەت بىرلە ئانى ئۆلتۈرەي.
(ئەگەر دىلىمغا ياقمىسا بويىنىنى ئۆزۈپ ئۇنى ئازاپ بىلەن ئۆلتۈرەي!)

بۇيلە ھۆكۈم ئەتتى چۇشاھى زۇلم فەن،
تۇشتى ئۇششاق ئالدا بىھەد مەھەن.
(زۇلۇمنى كەسىپ قىلغان پادىشاھ ھۆكۈم قىلىپ، ئاشىقلىرى ئالدىغا چەكسىز جەۋرى -
جاپانى قويۇپ قويدى.)

ئەل بولۇپ بۇ ۋەئەدەغە ئۈمىدۋار،
ئىشلار كىنچە تۇتدىلەر قارار.
(ئەل بۇ ۋەدەگە ئۈمىتۋار بولۇپ، ھەر كىم ئۆز ئىشىنىڭ ئارقىسىغا چۈشتى.)

كېچە - كۈندۈز سەئىيى ئېتىپ ئەل سەربەسەر،
ئەھلى فەزل، ئىلىم ھەم ئەھلى ھۈنەر.
(پۈتۈن ئىلىم - پەزىلەت ئىگىلىرى، ھۈنەرۋەنلەر، شاھنىڭ پەرمانىنى بىجى كەلتۈرۈش
ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز تىرىشىشتى.)

بارچە ئىشدىن ئۆزى مەئزۇل ئەتىدىلەر،
شەھ بۇيۇرغان ئىشغە مەشغۇل بولدىلەر.
(ھەممە ئادەم باشقا ئىشلىرىنى قويۇپ، شاھ بۇيۇرغان ئىشقا بەنت بولدى.)

باردى ئالىم نۇسخە تەسنىق ئەتكىلى،
كەتدى مۇتىرىپ سەۋت تەلىپ ئەتكىلى.
(ئالىملار كىتاپ تەسسى قىلىشقا، مۇزىكانتلار ئاھاڭ ئىجات قىلىشقا كىرىشتى.)

شائىر ئەتدى مەدھى گۈستەرلىك ئايان،
كىم نەزەر قىلغاي ئاڭا شاھى زامان.
(پادىشاھنىڭ نەزىرى چۈشۈپ قېلىشنى ئۈمىت قىلغان شائىرلار، شاھنىڭ خىسەلەتلىرىنى
بايان قىلىشپ مەدھىيە سەھىپىلىرىنى يېمىشتى.)

سۈردى مۇنشى ۋەسقى ئۈزرە خامەنى،
كىم پىسەن ئېتىككەيمۇ شاھ ئول نامەنى.

(ئىنشاچىلار، كاتىپلار پادىشانىڭ سۈپەتلىرىنى يېزىشقا قەلەم تەۋرىتىشتى.)

زەرگەر ئولتۇردى ئايان ئەيلەپ ھۈنەر،
كىم ياساغاى شاھىغە لايىق كەمەر.
(زەرگەرلەر ھۈنەرلىرىنى كۆرسىتىپ شاھقا لايىق كەمەر ياسىغىلى تۇرۇشتى.)

جامە باقى ئامادە قىلدى كارگاھ،
قىلغالى زەربەفتنى كەيمەككە شاھ.
(كىيىم تىكۈچىلەر كارخانىلارنى قۇرۇشۇپ پادىشاغا ئالتۇن يىپلىق زەرباپ رەختلەردىن
كىيىم توقۇشقا كىرىشتى.)

ئاشكارا ئەيلدى نەججار تەخت،
توختاغاى دەپ ئاندا شاھ نىكەت.
(ياغاچچىلار شاھ ئۈچۈن تەخت ياساشتى.)

ئەيلەدى قەۋۋاس ئۆزى سەنئەتخە بەند،
شاھقا تۈشكەيمۇ دەپ ئول دىلپەسەند.
(ئوقيا ياسىغۇچىلار «شاھ يارىتىپ قالسا ئەجەپ ئەمەس» دىگەن ئۈمىت بىلەن ئوقيا
ياساشقا تۇتۇش قىلىشتى.)

ئوقچى ئەيلەپ ئۆزى مېھنەتخە ئەسر،
كىم بۇ شاھىد شەھىغە بولغاي دىلپەزىر.
(ئوق ياسىغۇچىلارمۇ شاھقا يارىغۇدەك ئوق ياساش ئۈچۈن ھۈنەرگە كىرىشتى.)

ھاسىلەن ئول شەھەر ئېلىدىن خاس - ئام،
ئۆز ئىشكە ھەربىرى ئەيلەپ ئېھتىسام.
(قىسقىسى، شەھەرنىڭ پۈتۈن خەلقى، شاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن، ئۆز
ھۈنرىگە كىرىشىپ كېتىشتى.)

كىم بۇ شاھىد شاھىغە تۈشكەي قەبۇل،
تا مۇرادىغە ئانىڭ بولغاي ھەسۇل.
(ئۇلارنىڭ ھەر بىرى، ھۈنرىم شاھقا ياراپ قېلىپ مۇرادىمغا يەتسەم ئىدىم، دەپ
ئويلايتتى.)

گەرچە كەلسە ئالىغە رەنجۇ تەئەب،
بولغاي ئول، كامى مۇرادىغە سەبەب.

(تارتقان جاپالىرىنى مۇرادىغا يېتىشنىڭ سەۋىيىسى بولۇپ قالدۇ، دەپ بىلىشەتتى.)

بىر كېچە ئىشەتگەھىدىن چىقىدى شاھ،
شاھ قىلغان خەلق كارىغا نىگاھ.
(بىر كېچىسى شاھ ئەيش - ئىشەت ئورنىدىن چىقىپ خەلقنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىنى
بىلىپ بېقىش ئۈچۈن،)

بىر - ئىككى مەھرەم نەدىمى بىرلە ئول،
تۇتتى شەب رەۋلەر كەبى شەھر ئىچرە يول.
(بىر - ئىككى يېقىن ئادىمى بىلەن كېچىسى ماڭىدىغان ھەييارلارغا ئوخشاش شەھەر
ئىچىگە قاراپ ماڭدى.)

تا ئول ئەل ئەھۋالىغا قىلغاي نەزەر،
بارچەنىڭ سەير ۋاقتىغە قىلغاي گۈزەر.
(شاھ خەلقنىڭ ئەھۋالىغا نەزەر سېلىپ باقماقچى بولدى.)

قايسى بىرى ئىشگە قىلدى ئىلتىپات،
ددى: كۆڭلىدە شاھ ئالى سۇفات.
(ئالى سۈپەتلىك شاھ قايسى بىرىنىڭدۇر ئىشىغا كۆز سالغاندىن كېيىن كۆڭلىدە:)

كىم بىزنىڭ مەخزەندە بۇ ئىش باردۇر،
بەلكى مۇندىن ياخشىراق بىسىياردۇر.
(بىزنىڭ ئامبارلىرىمىزدا بۇنىڭدىنمۇ ياخشىراقلىرى كۆپقۇ؟ دەپ ئويلىدى.)

تاكى يەتتى بىر غەربى زارغە،
ئاشىق ئازۇردە ۋۇ ئەفكارغە.
(پادىشاھ دىلى سۇنۇق بىر غەربىنىڭ يېنىغا كەلدى.)

ئانى قىلغان ئىش جاندىن ئائۇمىد،
ھىجر پەيدا ۋە نىھاندىن ئائۇمىد.
(ئىش ئۇنى جېنىدىن ئۈمىت ئۈزدۈرگەن ئىدى.)

باغرىنىڭ خۇناپىدىن ئول ناتاۋان،
كۆز يولىدىن ھەر تەرەپ ئەيلەپ راۋان.
(ئۇنىڭ باغرى قان بولۇپ، كۆز ياشلىرىنى ئېقىتىپ يىتىلايتتى.)

قان بىلە تۇپراق ئارا كۆڭلىدە تاب،
 نىم بىسىمىل قۇشنىدەك ئەيلەپ ئىزتىراب.
 (قان بىلەن تۇپراق ئارىسىدا يېتىپ كۆڭلى بىئارام ھالدا چالا بوغۇزلانغان قۇشتەك
 تەپچەكلەيتتى.)

ھەردەم ئۆزىگە نالە ۋە ئەفغان تۈزۈپ،
 نالە ۋە فەريادى ئەل كۆڭلىنى بۇزۇپ.
 (ھەر نەپەستە پەرياد ۋە نالە قىلاتتى. نالسى خەلقنىڭ كۆڭلىنى بۇزاتتى.)

ئىشقى تىغى خەستە كۆڭلىنى چاك ئېتىپ،
 كۆڭلىنى ئۆزلۈك مەنەتتىن پاك ئېتىپ.
 (ئىشقىنىڭ تىغى ئۇنىڭ كۆڭلىنى جاراهەتلەندۈرگەن، كۆڭلىنى ئۆزلۈك-نىڭ جەۋرى -
 جاپاسىدىن تازىلەۋەتكەن ئىدى.)

ئىشقى جەۋرىدىن چېكىپ ئانچە ئەنا،
 كىم ۋۇجۇدىن ئەيلەپ مەخپىي پەنا.
 (ئۇ ئۆزىنى يوقاتقانلىغىنى مەخپىي تۇتۇپ، ئىشقىنىڭ دەردىدىن ئازاپلىناتتى.)

بۇ پانا تۇپراققا ئەيلەپ ئانى پەست،
 ھەرسەرى مويىغە ئەيلەپدۇر شىكەست.
 (بۇ «يوقىلىش» ئۇنى تۇپراققا يىقىتقان ئىدى.)

دەپكى ئۆز فەنىدە ھەر ئاشۇپتە ھال،
 كۆرگۈزۈپ ئەينى ماھارەتتىن كامال.
 (ئۇ، ھەر بىر ئاشىق ئۆز ھۈنەرلىرىدىن مۇكەممەل نەرسىلەرنى تەييارلاۋاتىدۇ،)

تاڭلا شاھ بەزمىنى ئەيلەپ جىلۋەگاھ،
 ھەر بىرىگە لۇتقىلەر كۆرگۈزسە شاھ.
 (ئەتە شاھ بەزمىدە بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە مەرھەمەت كۆرسىتىدۇ،)

ماڭا يوقىكىم تۆھپەنى جۇز ئاھ - دەرد،
 نەيلەپ ئولغايمەن ئۇلارغا ھەم نە بەرد.
 (ماڭا دەرتتىن باشقا نەرسە تەگمەيدۇ، مەن قانداق قىلىپ ئۇلارغا تەڭ بولالايمەن؟)

لۇتپ بولسا، ياسىياسەت شاھىدا،
 كىم ماڭا يول بەرگەي ئول دەرگاھىدا.

(پادىشاھ مەرھەمەت قىلىسىمۇ ياكى غەزەپ قىلىسىمۇ، ئۇنىڭ دەرگاھىدا باشقىلار ماڭا يول بېرەمدۇ؟)

ئۆزنى لايىق لۇتپ - ئېھسانغا دىمان،
كىم سىياسەت قىلغالى ھەم ئەزدىمان.
(مەن مەرھەمەتكىمۇ لايىق ئەمەسمەن، غەزەپكەمۇ ھەم ئەرزىمەيمەن.)

كاشكى تىخى سىياسەت سۈرسە ھەم،
ئۆز قىلىچىن بويىنۇمە يەتكۈرسە ھەم.
(پادىشاھ غەزەپ قىلىچىنى بويىنۇمغا سۈرسە ئىدى،)

ئۆمۈردىن مۇنچە شەرەپ بەسدۇر ماڭا،
كام مۇندىن ئۆزگە ئېرمەسدۇر ماڭا.
(ماڭا ھاياتتىن ئۆلۈم شەرەپلىك بولغان بولاتتى، مېنىڭ بۇنىڭدىن باشقا مەقسەتسىزەمۇ يوق ئىدى.)

لىك چۈن يوق مەندە ئانچە ئېتىبار،
قەتلىغە داغى ئۈمىدىم قايدا بار.
(لېكىن ماڭا ئۈنچىلىك ئېتىۋارمۇ يوق، شۇنداق ئىكەن، ئۆلۈمدىن ئۈمىت قىلالايمەنە؟)

ۋاھكىم مۇھلىك دۇرۇر دەرد - خەمم،
ئاندىن ئۆز ھالىغە بولىش ماتەمم.
(دەرت - ئەلەم مېنى ئاخىرى ھالاك قىلىدىغان بولدى، ئۆز ئەھۋالىغا ماتەم تۇتىدۇ - خان بولىدۇم، دەيتتى.)

شاھ كۆرگەچ بۇ غەرىب ئەھۋالىنى،
بۇ غەرىبى زارغە بۇ ھال نى.
(پادىشاھ بۇ بېچارە غېرىپنىڭ مۇنداق ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ،)

كۆڭلىگە ئەيلەپ ئەسەر مېر ئېيتتى پاش،
كىردى ئول ۋەيرانغا ئانداغىكىم قۇياش.
(كۆڭلى يۇمشاپ، ئۇ غېرىپنىڭ ۋەيرانىسىگە كىرىپ كەلدى.)

لۇتپ كۆرگۈزدى ۋە كۆڭلىنى ئوۋلادى،
بەلكى روھىن جىسىم ئۆيىدىن قاۋلادى.

(ئۇنىڭغا مەرھەمەت كۆرسىتىپ، كۆڭلىنى ئوۋلىدى، بەلكى جىسمى ئۆيىدىن روھىنى قوغلىدى.)

ئاشىقى بىچارە كۆرگەچ بۇيلە ھال،
 غايەت ھەيرەتتىن ئۈمىد گۈنىگى لال.
 (بىچارە ئاشىق شاھنىڭ يوقلاپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ھەيران بولۇپ تەلى گەپكە كەلمەي قالدى.)

قىلدى ئۇل ھالەتتىن ئەيلەپ كۆڭلى غەش،
 مېھمان ئالدا جاندىن پەشكەش.
 (بۇ ھالەتتىن ئېسى كېتىپ، مېھمانغا چېنىنى تارتۇق قىلدى.)

بىل بۇ نەۋۋ ئۆلمەكنى جاندىن ياخشىراق،
 مىڭ ھاياتى جاۋىداندىن ياخشىراق.
 (مۇنداق ئۆلمەكنى ھايات ياشىغاندىن ياخشىراق دەپ بىلمەك كېرەك.)

بۇيلە ئۆلمەك ئادەمگە بەرسە دەست،
 ئادەم ئېرىمەس جانغە بولسە پاي بەست.
 (ئادەمگە مۇنداق ئۆلۈم مۇيەسسەر بولسا بولغىنى، مۇنداق ئۆلۈمدىن باش تارتقان ئادەم ئادەم ئەمەس.)

قىلدى ئانى ئىشقا ئارا ئۇل دەردى سوز،
 روھى شەمئىن مەشئەلى گىتى پۇرۇز.
 (ئىشقىنىڭ ئوتى غېرىپ ئاشىقنى كۆيدۈرۈپ ئۇنىڭ روھىنى ئالەمنى يورۇتقۇچى نۇر قىلدى.)

ئەشەك، كۆپەك شەمئىنى ھەر تىرە شام،
 كۆركى ئەيلەر مېھرىغە قايىم ماقام.
 (قاراڭغۇ كېچىلەرمۇ كۆز يېشىنى ئاققۇزۇپ كۆيۈۋاتقان شامنى قۇياشنىڭ ئورنىدا دەپ بىلىدۇ.)

فانىيا، ئىستەر ئىسەك مەقسەدغە يول،
 ئاھ، دەردۇ سوز بىلە خۇرسەندە بول.
 (ئەي نالە قىلغۇچى، مەقسەتكە يېتىمەن دېسەك، دەرت تارتىشتىن خۇرسەن بولساڭ بولىدۇ.)

يەنە بىر قۇشنىڭ سوئالى

يەنە بىر سايىل دىدىكى ئىي پاك قۇش،
راھبەرلىك فەنىدە چالاك قۇش.
(يەنە بىر قۇش دىدىكى: ئەي يولباشچىمىز بولغان پاك قۇش،)

كىم بۇ يولنىڭ شىددەتى ھەددىدىن ئۆزۈن،
تۇنى ئانىڭ ھەد نىھايەتتىن ئۆزۈن.
(بۇ يولنىڭ مۇشكۈلى ھەددىدىن ئارتۇققەن، كېچىلىرىمۇ ئىنتايىن ئۇزۇن ئىكەن.)

بۇ بالا دەشتىن قاچان قەتئىي ئېتىكامىز،
ئەسلى مەنزىلغە نىيەتلىمىز يېتىكامىز.
(بۇ بالانىڭ چۆللۈكىنى قاچان بېسىپ ئۆتەرمىز؟ بارار يېپىرىمىزگە قانداق؟
يېتەرمىز؟)

بىزنى بۇ ئىشتىن خەۋەردار ئەيلەگىل،
سۈرئەت ئارامىنى ئىزھار ئەيلەگىل.
(بىزنى بۇ يولنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلىپ، يۈرۈشىمىز ۋە قاچان ئارام تېپىشىمىز
توغرىسىدا بىزگە سۆزلەپ بەر!)

شەرھ قىل ئاغاز ئىلە ئەنجامى،
ئەۋۋەل ئەمگەك، سوڭرە ئەيشى كامى.
(بۇ يولنىڭ بېشى بىلەن ئاخىرىنى، ە-پەنەنەتلىرى بىلەن راھەتلىرىنى بىزگە
چۈشەندۈرگىن!)

ھۇدھۇدنىڭ جاۋابى (ھۆپۈپنىڭ جاۋابى)

دىدى ھۇدھۇدكىم ئەيا رەھرەۋ رەفق،
بۇ سوئالنىڭ ۋاقتى ئالدى بەس دەقتى.
(ھۆپۈپ ئېيتتىكى: ئەي ھەمرايم، سېنىڭ بۇ سوئالنىڭ تولىمۇ ئىنچىكە، نازۇك
سوئال بولدى.)

چۈن سورارسەن بۇ سەفەر كەيفىيەتى،
مەنزىل، ۋادى، نىشأتى شىددەتتىن.

(سەن بۇ سەپەرنىڭ قانداقلىغىنى، مەنزىللىرىنى بېسىپ ئۆتەدىغان ۋادا ۋە چۆل -
جەزىرىلەرنى سوراۋاتسەن.)

كىم، نىچە ۋادى ۋە مەنزىلدۇر بۇ يول،
ئەمدى مەن شەرھ ئەيلەيىن سەن ۋاقىپ ئول!
(بۇ يولدا قانداق چۆل - ۋادىلار ۋە مەنزىللىر بار، مەن بايان قىلىپ بېرىمەن، سەن
ۋاقىپ بولغىن.)

ئالدىمىزدا يەتتى ۋادىدۇر ئەزىم،
ھەر بىرىدە بەھدۇ ئەندازە بىم.
(ئالدىمىزدا يەتتە چوڭ چۆل - باياۋان بار، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىدە كۆپلەپ قورقۇنچ -
لۇق ئىشلار ئۇچرايدۇ.)

بىك ھەر ۋادىدا مەنزىل بەھساپ،
كىم ھىسابىدىن قىلۇر تەبئى ئىختىناپ.
(لېكىن ھەر بىر ۋادىدا ھىساپسىز مەنزىللىر بار، ئۇنى ھىساپلاشتىن كىشىنىڭ تەبىئىتى
يىرگىنىدۇ.)

يەتتى ۋادى ئەسلى مەنزىللىر پۇرۇد،
ئەيلەلى ئول ئەسلى شەرھىغە شۇرۇد.
(بۇ يەتتە ۋادا بۇ سەپەردە بېسىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك ۋادىلاردۇر. ئەمدى ئۇلارنىڭ
ئەسلى ئەھۋالى توغرىلىق بايان قىلىپ بېرىمەن:)

ۋادىنى ئەۋۋەل تەلەپ ۋادىسىدۇر،
باشلاغان ئوليان شەرەپ ھادىسىدۇر.
(بىرىنچى ۋادا - تەلەپ ۋادىسىدۇر. ئۇنىڭغا باشلىغۇچىغا شەرەپ مەنسۇپ بولىدۇ.)

ئىشقى ۋادىسىدۇر ئاندىن سوڭرە بىل،
ئول ئوت ئىچرە بار - يوقىنى ئۆرتەگىل.
(ئىككىنچى ۋادا - ئىشقى ۋادىسىدۇر. ئۇنىڭدىكى ئوتلاردا بار - يوقۇڭىنى ئۆرتەسەڭ
بولىدۇ.)

ئىشقى چۈن قىلدى ۋۇجۇدۇڭنى ئەدەم،
مەئرىفەت ۋادىسىغە ئۇرغىل قەدەم.
(ۋۇجۇدۇڭ ئىشقى بىلەن پاكلانغاندىن كېيىن، ئاندىن مەرىپەت ۋادىسىغا قەدەم
قويسەن!)

سۆڭرە ئىستىقناغە ۋادىدۇر ۋەسە،
پەستدۇر جەنىدە بۇ چەرخ رەفە.
(ئۇنىڭدىن كېيىنكىسى ئىستىقنا ۋادىسىدۇر. بۇ ۋادا ئالدىدا ئاسمانمۇ پەس تۇرىدۇ.)

ۋادىنى تەۋھىد بىل ئاندىن نارى،
فەرد بولماق نىچە بارساڭ ئىلگارى.
(ئۇندىن كېيىن «تەۋھىد» ۋادىسى بار، ئۇنىڭغا ئىچكىرىلەپ كىرگەنسېرى، جاھاندىن ئالاقەڭ ئۈزۈلىدۇ.)

مۇندىن ئۆتسەڭ ۋادىنى ھەيرەت دىگىل،
جەھد ئىلە بۇ ۋادىنى قەتئە ئەيلەگىل.
(ئۇنىڭدىن ئۆتسەڭ ھەيرەتلىق ۋادىسى بار. بۇ ۋادىنى غەيرەت قىلىپ بېسىپ ئۆتسەن!)

بارچەدىن سۆڭ ۋادىنى فەقرۇ فانا،
ئۆتمەس ئاندىن سەير ئەتسەڭمۇ يانا.
(ئەڭ ئاخىرقى ۋادا — پەقىرلىق ۋە يوقلۇق ۋادىسىدۇر، قانچە قىلساڭمۇ ئۇ ۋادىدىن ئېرىغا ئۆتەلمەيسەن!)

قەتئە ئولۇر مۇندا سۈلۈك ئەھلىغە كام،
ئىش بولۇر ئۆزگە قىلىغ بىرلە تامام.
(بۇ ۋادىغا يەتكەندە سۈلۈك ئەھلىنىڭ مەقسىدى ھاسىل بولىدۇ.)

لىك مەنزىلىدىن خەبەر بەرمەس بىراۋ،
كىم بۇ يولدىن يانمىدى بىر راھەرەۋ.
(لېكىن ئۇنىڭ مەنزىللىرىدىن ھېچكىم خەۋەر بەرمەيدۇ، چۈنكى بۇ يولغا كەتكەنلەرنىڭ ھېچ بىرى قايتىپ كەلمىگەن.)

تەلەپ ۋادىسىنىڭ سۈپىتى

بۇ يەنى ۋادى داغى ئىجىمال ئېرۇر،
لىك تەپسىلىدە كۆپ ئەشكال ئېرۇر.
(بۇ ۋادا مۇرەككەپ، ئۇنى ھەر خىل شەكىل بىلەن چۈشەندۈرۈشىدۇ.)

چۈن تەلەپ ۋادىسىغا قويساڭ قەدەم،
ئالگە ھەردەم كېلۇر يۈزىڭ ئەلەم.

(تەلەپ ۋادىسىغا قەدەم قويغىنىڭدا ئالدىڭىغا يۈز مىڭ خىل دەرت - ئەلەم دۇچ كېلىدۇ.)

ھەردەم ئاندا يۈز مالالەت يۈزلەنۈر،
ھەر نەفەس مىڭ سۇئىپ ھالەت يۈزلەنۈر.
(ھەر قەدىمىڭدە يۈز تۈرلۈك جاپا، ھەر نەپىسىڭدە مىڭ تۈرلۈك كۆڭۈل-سەزلىك-لەر ئۇچراپ تۇرىدۇ.)

ئىستەمەك رەنجى - كۆڭۈلنى زار ئېتەر،
تابىماغلىق روھىنى ئەفكار ئېتەر.
(ئىستەكنىڭ جەۋرى - جاپالىرى كۆڭۈلنى زار قىلىدۇ، دىرەك تاپالماسلىق روھىڭنى ئازاپلايدۇ.)

جاننى كۆيدۈرمەك بولۇپ مەھرۇملۇق،
ۋەسلىنىڭ مىئادى نامەلۇملۇق.
(مەھرۇملۇق جاننى كۆيدۈرىدۇ، ۋەسلىنىڭ ۋەدىسىمۇ تېخى نامەلۇم بولىدۇ.)

رەنج كۆشش سانجىبان جىسمىڭغا نش،
دۈررى ناياب ئەيلەبان جانىڭنى رىش.
(جەۋرى - جاپالار ۋۇجۇدۇڭغا نەشتىرىنى سانجىسا، تېپىپىلماس گۆھەرنىڭ ئارزۇسى جېنىڭنى يارا قىلىدۇ.)

ئىستەبان تاپماق دۈررى نايابىنى،
مۇندادۇر تەرك ئەيلەمەك ئەسبابىنى.
(بىباھا گۆھەرگە ئېرىشىش ئۈچۈن دۇنيادىكى بارلىق نەرسىلەردىن ۋاز كېچىش لازىم.)

مال - ەۋلەك، ھەرىندۇر سالىككە بەند،
تۆرت تەكبىرى پانا ئۇرماق بەلەند.
(ھەرقانداق نەرسە «سالىك» گە بەنتتۇر. مۇنداق بەنتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن تۆت قېتىم تەگبىر ئېيتماق لازىم.)

ھەرىنىكىم غەيرى تەلەبدۇر تاشلاماق،
ئۆزىنى مەقسەد مەنزىلىغە باشلاماق.
(غەيرى تەلەپلەرنى تاشلاپ، مەقسەت يولىغا قەدەم ئېلىش لازىم.)

قالمىسا ئالەم مەتائىدىن جىھات،
ئۆزىگە نەۋۇ ئولغاى ساڭا ئۆلدەم سۇپات.
(سەندە دۇنيانىڭ مال - مۈلكىدىن ھىچنەرسە قالمىسا، ئۇ ھالدا سۈپىتىڭدۇ باشقىچە بولىدۇ.)

گەنجىدىن يەتكەي ئەسەر ۋەيرانىتە،
زات نۇرىدىن يارۇغلۇق جانىغە.
(خەزىنىدىن ۋەيرانغا تەسىر يېتىدۇ، تەڭرى نۇرىدىن روھقا يورۇقلۇق يېتىدۇ.)

ئول يارۇغلۇق شەۋق ئوتىن تىز ئەيلەگەي،
كىم تەلەپ رەخشىن سۈبۇك خىز ئەيلەگەي.
(ئۇنىڭدىن چۈشكەن يورۇقلۇق شەۋقنىڭ ئوتىنى تېزلىتىدۇ.)

ئۆزدە تاپقايسەن تەلەپنى بىرگە يۈز،
تاغلار بولغاى سېنىڭ ئالڭىدا تۈز.
(ئۆزەڭدىكى تەلەپنىڭ بىرىگە يۈزلەپ جاۋاپ تاپسەن، تاغلارمۇ سېنىڭ ئالدىڭدا تۈزلىنىدۇ.)

جانىگە يەتكەي تەلەپنىڭ راھەتى،
قالماغاى رەنجۇ تەئەپنىڭ شىددەتى.
(جېنىڭغا راھەت يېتىپ، جاپا - مۇشەققەتنىڭ شىددىتى قالمايدۇ.)

دۇرغا تاپقان سارى كۆڭلۈك خاسلىق،
بولغاى ئاسانراق ساڭا غەۋۋاسلىق.
(كۆڭلۈك گۆھەرگە خاسلىق تاپقانسىڭىز ساڭا دېڭىزغا شۇڭ. غەۋۋىمۇ شۇنچە ئاسان بولىدۇ.)

لەمئە كۆرگۈزگەن سارى مېھرى ۋىسال،
ئەيلەگەي شامىڭ سەھەرگە ئىنتىقال.
(ۋىسال قۇياشى نۇرىنى چاچقانسىڭىز، قاراڭغۇ كېچىلىرىڭ تاڭغا يۈزلىنىدۇ.)

ئالڭا كەلسە ئەگەر فىلى دەمان،
كۆرگەسەن پاشە ھامانۇ ئول ھامان.
(ئەگەر ئالدىڭغا يىرتقۇچ پىل كەلسەمۇ ئۇ ساڭا پاشىدەك كۆرۈنىدۇ.)

گەر يولۇڭنى تۇتسا يۈز شىرۇ پەلەڭ،
بولغاى ئالڭىدا نىچۈككىم مۈرلەڭ.

(يۈزلىگەن شىر، يولۋاسلار يولۇڭنى توسىمىمۇ، ئۇلار سېنىڭ ئالدىڭدا ئاقساق
چۈمۈلسەردەك بولۇپ قالدۇ.)

ئەۋدەھادىن يەتمىگەي كۆڭلۈڭگە رەنج،
ئۆيلە بولمىش بولغاي ئول مەشتۇپ گەنج.
(ئەۋدەھادىن خاپىلىق تارتمايسەن، ئۇ خەزىنىلەرنى قوغداپ ياتىدۇ.)

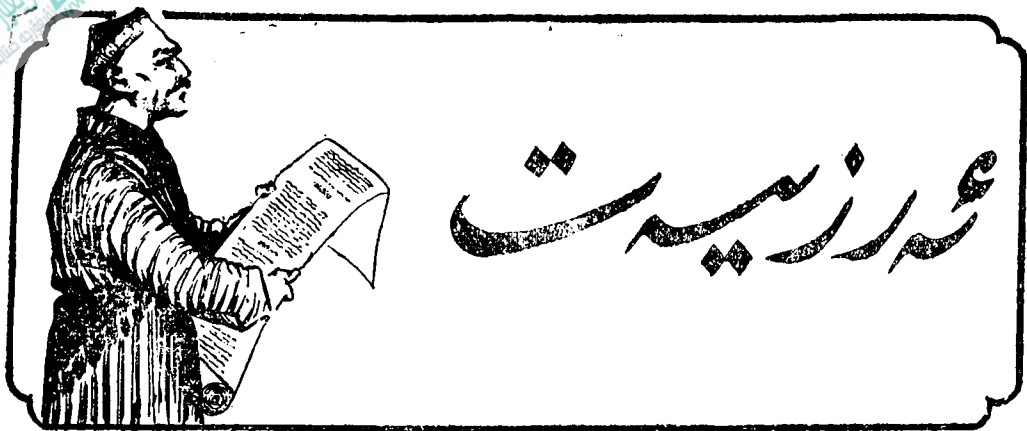
كۈفر ئىلە ئىمانغا ئورغايسەن ئىلىك،
بۇ تەمەدىنىكىم ئاچىلغاي بىر ئىشك.
(كۆپىر بىلەن ئىماندىن قولۇڭنى يۇساڭ، تارتساڭ، ساڭا باشقا بىر ئىشك
ئېچىلىدۇ.)

چۈن ئىشك ئاچىلدى نەكۈپرۇ نەدىن،
ئىچكارى كىرگەچ قۇتۇلدۇڭ بارچەدىن.
(ئۇ ئىشكىتىن كىرىشك بىلەن ھەممىدىن قۇتۇلسەن.)

كۈفرۇ ئىمان راھرەۋغە كىش ئىمەس،
ئەسل يولدا بەندراھى پىش ئىمەس.
(كۆپىر ۋە ئىمان بۇ يولنى بېسىپ ئۆتكۈچىنىڭ دىنى ئەمەس، ئۇ بۇ يولدا تەسالى-ئۇ
بولالمايدۇ.)

(تۈگىدى)

موللا توختى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخاممەت

ئاقسۇلۇق مۇئەللىپ موللا توختىنىڭ بۇ ئەسىرى مانجۇ ھۆكۈم-رانلىرىنىڭ ئۆيى-ئۆيى مېھنەتكە شەرتى ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان رەھىمسىز بۇلاڭ - تاللىشى، يەرلىك مەمۇرىيەتنىڭ خەلقكە چاچقان ئېغىر ۋە ئادالەتسىز ئالۋاڭ - ياساقلىرى ئۈستىدىن قىلىنىغان تارىخىي شىكايەت.

مۇئەللىپ بۇ ئەسىرىدە، ئۆزىنىڭ دىخانىچىلىقتىن ئەسلا خەۋىرى يوق نامرات ۋە كەسپىي موللا ئادەم ئىكەنلىكىنى، تېرىشچانلىق بىر ماڭدام يېرى بولمىسىمۇ، ئاقسۇنىڭ ئارال دېگەن يۇرتىنىڭ ئالۋاڭ - ياساق دەپتىرىدە ئۇنىڭ نامىغا ئۈچ خىل يەرنىڭ ئالۋىتىشى خەتلىپ قويۇلغانلىقىنى، ئالۋاڭ - ياساقنىڭ كۆپلۈكى، ھەتتا ئەمەلدارلارنىڭ خېنىملىرى تىرىقچىلىرىغا ياقىدىغان خىنە ئۈچۈندۇ ئەلگە ئالۋاڭ چېچىلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. ئەسەردىن ئۇنىڭ بۇ ئالۋاڭ - ياساقلارنى تۈلەپلەپمەي قاتەۋ - قات قەرزگە بوغۇلۇپ، ئائىلە بويىچە ۋەيران بولغانلىقىنى، مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان بالىسىنىڭ ئوقۇشتىن قالغانلىقىنى، بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ، بۇ ناھەق ئالۋاڭنى ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئېلىپ تاشلاشنى ئىلتىماس قىلماقچى بولۇپ، ئاقسۇ ھاكىمى چۈن ۋاڭ (سولانېگ) گە بۇ ئەرزىيەت بىلەن كەلگەنلىكىنى، ئەرزىنى چۈن ۋاڭغا تاپشۇرۇشتىن بۇرۇن ئاقسۇ شەھىرىدىكى مازارلاردا دۇئا تەلىپ بىلەن يۈرگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ ئالالايمىز.

ئەسەردە بايان قىلىنغان موللا توختىنىڭ ئۆزىنىڭ ئەھۋالى ئەينى دەۋردە پۈتۈن ئۆيى-ئۆيى مېھنەتكە شەرتى ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان رەھىمسىز بۇلاڭ - ياساقنىڭ ھەددىدىن تاشقىرى ئېغىرلىقى ۋە تۈرلۈك شەكىللەر بىلەن ئىپادىلەنگەن ئىقتىسادىي تالان - تاراج خەلقىنى كۆپ قېتىملاپ مانجۇ ھۆكۈمرانلىرىنىڭ زۇلۇم - زورلۇقلىرىغا قارشى كۆتۈرىلىشىگە مەجبۇر.

قىلغان ئىدى، 19 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن تارتىپ 60 - يىللىرىغا قەدەر بولغان بۇ بىر تارىخىي جەرياندا، بىز خوتەن، يەركەن، قارغىلىق، قەشقەر، ئاتۇش، ئاقسۇ، كۇچار، تۇرپان، قۇمۇل، غۇلجا قاتارلىق جايلاردا خەلق قوزغىلاڭلىرىنىڭ ئارقىدۇ - ئارقا كۆتىرىلىپ تۇرغانلىقىنى بىلىمىز. بۇ تارىخىي ئەھۋال ۋە ئالۋاڭ - ياساقلارنىڭ ئېغىرلاشقان ۋاقىتلىرىنى مولچەرلەپ، موللا توختىنىڭ بۇ ئەسىرىنى 19 - ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرى ئەتراپىدا يېزىلغان دەپ تەخمىن قىلىش مۇمكىن. ئەسەردە ئېيتىلغان چۈن ۋاڭ ئادەم ئىسمى ئەمەس، ئۇ خەنزۇ تىلىدىكى چىڭۋاڭ (شاھزادە) سۆزىنىڭ ئاھاڭ جەھەتتىن ئۆزگىرىپ قالغىنى. سولانبەگدۇ بىر ئەمەلدارنىڭ خاس ئىسمى ئەمەس، بۇنىڭدىن پەقەت بىز ئاقسۇنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ھاكىمىنىڭ سولانلاردىن قويۇلغان بەگ ئىكەنلىكىنىلا بىلىۋالالايمىز. شۇڭلاشقا ئەسەرنىڭ ئۆزىدە ئېيتىلغان مەلۇماتلاردىن، بىز ئەسەرنىڭ يېزىلغان كۈنىگىچە ۋاقىتنى ئېنىقلاشقا مۇيەسسەر بولالمايدۇق.

ئەسەردە، بىر تەرەپتىن ئالۋاڭ - ياساقلار دەستىدىن باش كۆتىرىلمەي قالغان خەلقنىڭ ئېچىنارلىق ئەھۋالى ئەكس ئەتسە، يەنە بىر تەرەپتىن دىنىي جاھالەت بىلەن كەشەنلىنىپ قالغان خەلقنىڭ قالاڭلىقى ۋە نادانلىقىمۇ ئەكس ئەتكەن. موللاتوختى، بۇ ئەرزىنى چۈن ۋاڭنىڭ قولغا يەتكۈزسە، ئۇ چوقۇم ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى نا ئادىل ئالۋاڭنى يارلىق چۈشۈرۈپ كۆتىرىۋېتىدۇ، دەپ ئۈمىد قىلىدۇ ۋە چۈن ۋاڭنى پۈتۈن كۈچى بىلەن ماختايدۇ. ئېھتىمال، چۈن ۋاڭنىڭ شەننىگە ئوقۇلغان مەدھىيىلەر ئېھتىيات يۈزىسىدىن بولغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئومۇمەن، مۇئەللىپ موللا توختىنىڭ بۇ ئەسىرى رايونىمىزنىڭ 19 - ئەسىردىكى ئىج - تىمائىي ئەھۋالى توغرىسىدىكى تەتقىقاتلاردا مۇھىم تارىخىي ھۆججەت تەرىقىسىدە خىزمەت قىلالايدۇ.

ئۆز دىيارىمدا مۇسافىرمەن غەرىپ بولدۇم يانا،
تۈشتى باشىمغا بۇ كۈنلەر كەلدىلەر دەۋرى قازا.

قەرز ئۈچۈن، ئالبان ئۈچۈن بولدى مېنىڭ ھالىم خاراپ،
ھەزرىتى چۈن ۋاڭ بىگىم ھالىمغا رەھىم ئەتكەي يانا.

ئۈچ خو دەھىك باشىمدا ئاسماندەك تۇردىلەر،
دەھىكىمنى يوق قىلىپ ئازادە قىلسا پادىشا.

كەلسەلەر ئالبانچىلار خىنە پۇلى دەپ تۈتسەلەر،
پۇل تاپالمايمەن تېنەپ دىشۋار بولۇر ھالىم يانا.

ھەممە دەردىمىدىن يامان بولدى ماڭا ئالبانچىلىق،
تاقتىم يوقتۇر مېنىڭ ئالبانچىلار قىلدى جاپا.

قۇتقارپ ئالبانچىلىقتىن قىلسەلەر ئازاد مېنى،
ھەزرىتىڭنىڭ ۋاقتىدا بىر يادىكار قالسۇن ماڭا.

مەن تېنەپ ئاۋۋارە بولدۇم نەچچە يىللاردىن بېرى،
رەھىم قىلغايىمۇ بېگىم ھالىم زەبۇن بولدى يانا.

ئۆيۈبان ئالتۇن باشىدىن قىلسەلەر ئازاد مېنى،
جەننەتۈل مەئۋا ئىچىدە جايى مەنزىلدۇر يانا.

بىر بالام بىرلەن ئىنىم بىز دەربەدەر بولدۇق يانا،
قەرز ئۈچۈن ئالبان ئۈچۈن ئاۋارە جان بولدۇم يانا.

كېچەلەر كۈندۈزلەر ھەم دەرس ئوقۇر ئېردى بالام،
قەرز ئۈچۈن ئالبان ئۈچۈن ھەم دەرسىدىن قالدى يانا.

شەرى مۇللا، شەرى ۋە قاھى ھەم ئوقۇر ئېردى بالام،
بىز غېرىب ئاۋۋارەلەرگە ۋاڭ بېگىم بولغاي يانا.

دەرس زايى بولدىلەر قەرز بىرلە ئالبان دەردىگە،
ھەزرىتى چۈن ۋاڭ بېگىم ئازادە قىلغايىمۇ يانا.

مەن قەدىم ئالبانچى ئېمەس كەلدى ماڭا دەۋرى قازا،
ھەزرىتى چۈن ۋاڭ بېگىم ئالبانچىدىن قىلسە ئادا.

دەربەدەر بولدۇم يانا، بى خانۇمان بولدۇم يانا،
فەرزەندلەرم ھەر بىر تەرەق زىرۇ زەلىل بولدۇم يانا.

شېئىر ئەيتماقچە نەھەددىم قۇدرىتىم يەتمەس مېنىڭ،
بۇ مېنىڭ دەردىم تولا بۇ ئەرز مەئلۇم قىلدىما.

داغ دۇنيا قىلدىلەر، يەر بىرلە يەكسان قىلدىلەر،
بۇ فەلەكىنىڭ كاجلىگى ئاخىر خاراپ قىلدى يانا.

× ×

يەنە قەرزدارلارم قىستاپ كى ئارام بەرمادى ئالبان،
مېنىڭ ھالىمغە رەھىم ئەيلەپ كى ئازاد قىلسەلەر ۋاڭ خان.

ماڭا فەرزەندلارمى بىرلە فۇتۇبىدۇر ئۈچ خۇ دەھىك،
خاراپ قىلدى مېنى دەھىك كى مەن قەرزدار بولۇپ قالغان.

بېگىم ئازاد قىلۇرلەرمۇ مېنى ئالبانىچىدىن ۋاڭ خان،
يەنە بىزلەرگە مۈشكۈلدۇر، بېگىمگە ئەسلا بۇ ئاسان.

يەنە بىزلەرنى ئالباندىن كى ئازاد قىلسەلەر ۋاڭ خان،
ساۋابى ئاخىرەت بولغاي بۇ ئالباندىن ئامان قىلغان.

بۇ قەرز بىرلەن بۇ ئالبانغە مېنىڭ ھالىم خاراپ بولغان،
بۇ ھالىم رەھىم ئېتەرگە كۆپ ئۈمىدىم بار ئۇلۇغ ۋاڭ خان.

بۇ ئۈچ خۇ دەھىكىمنى يوق قىلىپ ئازاد قىلۇرغە مەن ئۈمىد تۇتقان،
كى مەرفۇلقۇلۇم قىلماق ماڭا مۈشكۈل، ساڭا ئاسان.

بۇ ئالبان دەردىگە ھەيران قۇلۇڭ موللا توختى سەرگەردان،
مېنى ئالبانىچىدىن ئازاد قىلۇر دەپ مەن بېگىمدىن كۆپ ئۈمىد تۇتقان.

قەدىم ئالبانچى ئېمەسدۇرمەن، غۇلامىڭ بىر دۇئا گۇيمەن،
مېنى ئاۋۋارە جان قىلدى بۇ قەرز بىرلەن يەنە ئالبان.

ماڭا تۆرت بەش يىل بولدى قۇلۇڭ مەن دەرەدەر بولغان،
كى مەن مۇز تەر بولۇپ قالغان ئەجەب بى خاتۇمان بولغان.

بېگىمنىڭ ئىلتىفاتىدا يۈرۈپ ئېرىدىم ئەجەپ ئوبدان،
ئەجەپ بىرنەچچە يىللاردىن تىنەبۇ ھەيران بولۇپ قالغان.

يىگىرمە نەچچە يىل مەي بەن بولۇپ مەن داڭزافاڭدا ئىلتىفات بىرلەن،
بېگىمنىڭ ۋاقتىدا ئوبدان يۈرۈپ مەن ئىلتىفات تاپقان.

فەلەك كاج ئەيلەدى ياندى مېنىڭ بەختىم ئەجەپ دەۋران،
مېنىڭ كى تالىم كاجلىك قىلىپ بولدۇم ئەجەپ يەر بىرلە مەن يەكسان.

بېگىمنىڭ ئىلتىفاتىغە يېتىپ مەن نەچچە يىل ئەۋۋەل،
كى مەن ئۈچ تۆرت يىللاردىن ئەجەپ مەن خانەئى ۋەيران.

مېنىڭ فەرزەندلەرىم ھەربىر تەرەفى زارۇ زەلىل بولغان،
بۇ قەرز بىرلەن بۇ ئالبان دەردىدە مۇبىتلا بولغان.

ئاتا ۋە ھەم بابام كەلگەن ئىكەن دەھىد دىيارىدىن،
نىشانە دەھىك يېتىپ كەتكەن فۇتۇبىدۇر ئۈچ خۇ ئالبان.

خوجام پادىشا ئىزىلار ئېراشپ كەلگەن ئىكەن بابام،
كى مەن مۇزىتەر بولۇپ قالدۇم خاراپ قىلدى مېنى ئالبان.

كى مەن تۆرت بەش يىللاردىن خۇداغە ئاھ - ۋاھ قىلغان،
غېرىبلىق نالە زارىمدىن خۇدايىم ئىلتىفات قىلغان.

يەنە جانۇ دىلىم بىرلە كۆزۈمدىن ياشلارم تامغان،
كېچە - كۈندۈز تەلەپ بىرلە خۇداغە ئاھ - ۋاھ قىلغان.

غېرىبلىق ئاھى بىرلەن بۇ كۆزۈمنىڭ ياشلار غەلتان،
ئىجابەت قىلسەلەر مەندەك غېرىپ ئاھىنى سۇبھان.

كۆزۈم ياشى دىلىم ئاھى خۇداغە يەتسەلەر ئەفغان،
بېگىم ئازاد قىلۇرلەرمۇ مېنى غەم قايغۇدىن ۋاڭ خان.

كېچە - كۈندۈز بۇ غەم بىرلە مەنەم ھەيران سەرگەردان،
يەنە قەرز بىرلە بۇ ئالبان مېنى ئاۋۋارە جان قىلغان.

باشىغە تۇشتى بۇ كۈنلەر ئاجايىپ تۇرغەن تۇرغە،
بۇ ھالىم رەھىم ئېتەرلەرمۇ ئادالەتلىك ئۇلۇغ ۋاڭ خان.

كى مەن كەلدىم مازارلاردىن شەھەرلەردە يۈرالماسمەن،
تۇتۇپ سۆدراپ خاراپ ئەيلەر بۇ قەرز بىرلە مېنى ئالبان.

ساۋابى ھەج بولۇر ئاخىر قۇلىنىڭ كۆڭلىنى ئالغان،
ھەزار يىللىق ئىبادەتدۇر غېرىبلار دادىنى سورغان.

بېگىم ئەدلى ئادالەتدىن يېتەر مەقسۇدىغە ئاسان،
خېتىمدە بولسە كۆپ نۇقسان مائاف قىلغايىمۇكىن ۋاڭ خان.

خوجام پادىشالارىمدىن ئىلتىفات بولغان نىشان دەھىك،
ۋەبا يىلى ئەيتىپ كەتتى فۇتۇبىدۇر ئۈچ خۇ دەھىك.

كى مەنغۇ يەتتە سەككىز يىل بۇ ئالبان تارتىشىپ يۈردۈم،
كى مەن مۇزىتەر بولۇپ قالدۇم ئەجەپ دىشۋار تۇرۇر دەھىك.

خاراپ قىلدى مېنى ئەمدى يەنە بۇ ئۈچ خۇ دەھىك،
بېگىم ھالىغىمىز رەھىم ئەيلەپ قۇلۇم قىلغايىمۇكىن دەھىك.

ئارالغىمىز دەقتەر ئېماقغىمىز فۇتۇبدۇر بىزگە بۇ دەھىك،
قەدىم ئالبانچى ئېمەسدۇرمەن ماڭا دەۋرى قازا دەھىك.

بېگىم ئازاد قىلىپ بىزنى فۇتۇككە بىر قۇلۇم سوقسە،
ساۋابى ئاخىرەت بولغاي ئادا بولغايىمۇكىن دەھىك.

بۇ خەلقلىرىنى تانۇماسمەن بۇ خەلق يۇرتىنى بىلماسمەن،
يەنە قەرز بىرلە بۇ ئالبان فەرىشان قىلدىلەر دەھىك.

بۇ خەلقنىڭ يۇرتىدا يوقتۇر مېنىڭكى يەر سۈيۈم ھەرگىز،
يەنە قەرز بىرلە بۇ ئالبانگە بىچارە قىلىپ دەھىك.

كېلۇر ئالبانچىلار ئىستەپ خىنە پۇل تۇشتى دەپ قىستاپ،
مېنىڭ مۇز تەرلىكىم قىستاپ خاراپ ئەتتى مېنى دەھىك.

ماڭا تۆرت بەش يىللاردىن باشلىغىمىز تۇشتى بۇ كۈنلەر،
بېگىم مەرفۇد قۇلۇم قىلسە يوقالسا ئۈچ خۇ دەھىك.

قۇلۇمدا پۇلۇمۇ بار چاغدا بىلىمىس ئېردى بۇ دەھىك،
كى مەن مۇزىتەر بولۇپ قالدىم كى ئاۋۋارە قىلىپ دەھىك.

مازارۇ ھەم ماشايىخە كى شەيخۇ پارە خۇان بولسام،
مۇرادىمىز يېتەر ئېردىم ئادا بولغايىمۇكىن دەھىك.

بېگىمدىن مەن تىلەيدۇرمەن كى ئالتۇن تامغە لىق دەھىك،
بېرۇرمۇ بىز غېرىبلارغە يەنە ئالتۇن نىشان دەھىك.

× ×

سەھەرلەر قوقۇپ مۇناجات ئوقۇپ،
دورۇدى نىجات ئىسمى ئەزەم ئوقۇپ.

ئىسمى زات ئوقۇپ مەن دۇئالار قىلىپ،
بۇ چۆللەر ئىچىدە ۋەزىفەم ئوقۇپ.

بايابلار دە مەن ئاء ۋايلا بان،
دۇئالار قىلۇرمەن رۇبائى ئوقۇپ.

تەلەپ قىلدۇم مەن دۇئالار قىلىپ،
بۇ قۇرئان ئىچىندە رەببىنا زۇلمىنا ئوقۇپ.

كېچە - كۈندۈز توختامايدۇر ياشىم،
يىگىرمە يەتتە ئايدىن ۋەزىفەم ئوقۇپ.

بو كۆزدىن ياشىم ژالەلەر ئەيلەدى،
دۇئالار قىلۇرمەن مۇناجات ئوقۇپ.

كى ئازاد قىلۇرمۇ بۇ ئالبانىچىدىن،
بۇ ئالبانىچىلىققە كى ئەفسۇس ئوقۇپ.

ئىجابەت بولۇرمۇ بۇ ئاھىم مېنىڭ،
كى مەقسۇدكە يەتكۈر مۇرادىم ئوقۇپ.

× ×

ئالبانىچىلىقنىڭ دەردى تولادۇر،
ئازادە قىلسە ئەي پادىشاھىم.

ئالبانىچىلىقتا ئاۋارە بولدۇم،
ئازادە قىلسە ئەي پادىشاھىم.

يۇرت خەلقىنىڭ كى ئالبان پۇلخە،
پۇل تەپ بېرەلمەي ئاۋارە بولدۇم.

ئازادە قىلسە ئالبانىچىلىقىدىن،
قەرزىم تولادۇر پادىشاھىم.

رەھىم ئەتسەلەرغۇ بىزدەك گەداغە،
ئەجرىنى بەرسۇن قادىر خۇدايىم.

كەلدى باشىمغە بۇ تۇرۇە ئىشلار،
قانداق قىلۇرمەن ئەي پادىشاھىم.

بۇ تۇرغە ئىشلار تەقدىر ئىشىدۇر،
تەدبىر قىلۇرغە يوقتۇر ماجالىم.

سەئى سەبەدە باردۇر ئىلاجى،
ئازادە قىلسە ئەي پادىشاھىم.

مەي مۇچلەرگە قەرزدار بولۇپمەن،
مۇزتەر قۇلمەن ئەي پادىشاھىم.

بىرنەچچە ئايغۇ بەنددا ياتىپ مەن،
ئۆز خۇي فەئلىم باردۇر گۇناھىم.

تەسبىھ تەھلىل ئازدىم يېڭىلىدىم،
خەيرۇ شەررى تەقدىر ئىلاھىم.

بۇ سۆزنى قىلماق ھەددىم ئېمەستۇر،
ئەفۇ ئەيلەگەيمۇ ئەي پادىشاھىم.

مەن نەچچە يىلدىن قىلماي تىجارەت،
تېنەپ قالىپ مەن ئاۋۋارە بولدۇم.

مەندەك غەربىنىڭ كۆڭلىنى ئالسا،
مەن خالى قىلماي قىلسام دۇئايم.

بۇ تۇرغە ئىشلار باشىدا،
ھالىمغە يەتسە ئەي پادىشاھىم.

بەرسۇن خۇدايىم ھەجنىڭ ساۋابى،
ئول زۇلجىلالىم قادىر خۇدايىم.

دەردىم تولادۇر بۇسۆزنى قىلدىم،
رەھىم ئەيلەگەيلەر ئەي پادىشاھىم.

ھالىمنى ئېيتسام دەردىم تولادۇر،
شەققەت قىلۇرغە ئەي پادىشاھىم.

مۇزتەر قۇلمەن قىلسام دۇئايم،
مەقبۇل قىلۇرغە پەرۋەردىگارىم.

دەرگاھ ھەققىدە بولسە ئىجابەت،
بەخشىش قىلۇرمەن ئەي پادىشاھىم.

ھەم كېچە - كۈندۈز قىلسام دۇئايم،
مۇندىن بۆلەككە يوقتۇر ماجالىم.

بىرنەچچە ئايدىن بولدۇم تەلەپكار،
ھەممە ئىزىزلار قىلسۇن مەدەدكار.

مەن نەچچە ئايدىن تەلەپلەردە،
مۈشكۈل كۈشايىش ھەزرەتلەردە.

ھەر ئىككى ئالەم دۆلەتلەرسىنى،
ئاباد قىلسۇن رازاق خۇدايم.

مەن نەچچە ئايدىن ياتتىم مازاردا،
سۇلتان سىررى ھەم بۇزۇكۋاردا.

بىر كەم قىرىق كۈن شول بۇزۇكۋاردا،
يىگىرمە بىر كۈن ئالتۇن مازاردا.

قىرىق يەتتە كۈن مەن چىھىل يەك ئاتادا،
چاھاردە كۈن ھاجىر ئانامدا.

بىرنەچچە كۈن مەن مەھمۇد ئاتادا،
گۈنبەز ئىچىدە ياتتىم مازاردا.

ئايۋان قاشىدا چوڭ كۆل باشىدا،
تۇفراق باشىدا گۈنبەز ئىچىدە.

ھەزرەتلەرنىڭ تەلەپلەردە،
مەن نەچچە ئايدىن يۈردۈم مازاردا.

دۇئا قىلۇرمەن مەن بىر تەلەپكار،
شول بۇزۇكۋارلار قىلسۇن مەدەدكار.

مۇزىتەر قۇلمەن مەن بىر دۇئاگو،
قىلسە ئىجابەت پەرۋەردىگارم.

كەلكۈن

موھەررىردىن:

«كەلكۈن» — ئۇيغۇر چىغاتاي شېئىرىيىتىدە تەبىئەت ھادىسىلىرىنى تېپا قىلغان، كەم ئۇچرايدىغان نادىر مىراسلاردىن بىرى. بۇ ئەسەردە ئاتۇشتا بولۇپ ئۆتكەن بىر قېتىملىق چوڭ بالايى ئاپەتلىك كەلكۈننىڭ تەپسىلى ئەھۋالى نەزمە يولى بىلەن خاتىرىلەپ قالدۇرۇلغان.

ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى ئاتۇش تەختىيۈنلۈك داڭلىق ئۆلىما ۋە شائىر سالىھ داموللا ھاجىم نىزامىدىن ئوغلى (تەخەللۇسى — نىزامى) بولۇپ، ئەدىپىنىڭ ئەرەپ تىلى بىلەن يازغان شېئىرلار دىۋانى — «ئەرەبى دىۋان»، ئەرەپ تىلى ۋە گىرامماتىكىسىغا دائىر ئۆي-خۇر تىلىدا يېزىلغان كىتائى — «ئۇنۋانۇ سەرب»، نەزمە بىلەن يېزىلغان «ئىقدولمەرجان»، «تەجۋىد تۈركى»، «مىشكات راۋىلەرنىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار. شائىرنىڭ ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان شېئىرلار دىۋانى مەدەنىيەت ئىنقىلاۋى قالايمىقانچىلىقىدا يوقىلىپ كەتتى.

شائىرنىڭ «كەلكۈن» ناملىق بۇ نادىر ئەسىرىنىڭ قوليازمىسىنى ئوغلى مۇھەممەت سالىھ ساقلاپ قالغان. ئەسەرنى بۇ قېتىم مەجمۇئەمىزگە مۇھەممەت سالىھ ئۆزى تەييارلاپ بەردى.

زامان تۈرلى جاپا ۋە زۇلم، مېھنەتلەر قىلار ئولدى،
يۈرەكلەر قان بولۇپ، دەريا كېيى ياشلار ئاچار ئولدى.

گۈلىستانى ئاماننى ئەيلەبان دائىم خازان بەلكىم،
غەمۇ سەدگۈنە ئەندۇھ ئىشكىلىرىن ئاچار ئولدى.

مۈكەددەر قىلدى ھەر ئەيشى مۇسەققانى ئەجىبا ئول،
تامامى ھەسرەتى داغۇ بالالارغا مادار ئولدى.

ئەجەب دەھشەتلى سىلەب ئاستىن ئارتۇشتا زۇھۇر ئەيلەب،
ھەمە كىشىلەردە ھەسرەتدىن فىغانۇ ئاھ-زار ئولدى.

بۇغازدىن چىقتى بۇ سىلەب ئەژدەردەك ئۇرۇپ ئاھەك،
سەھەر ۋەختىدە قۇۋۋەتلىك ساداسى شار-شار ئولدى.

بۇتۇن ساي جىلغا ۋادىلەر تولۇپ ساھىلغا دەم ئوردى،
تېشىپ يۇرت ئىچرە كىردى ئول زامان كىشىلەر قاچار ئولدى.

لىغىلداپ ئاقتى ئۈچ مىڭ گەز ئورۇندا قورشاپ ئالدى ۋاھ،
ئۇشول دەم تەۋبە يارەبى ساداسى سەدھەزار ئولدى.

يۇلۇپ كەتكەن دەرەخلەر سانى بىر ئاللاغا مەلۇمدۇر،
ئېرىق، كۆۋرۈك، توما، ئۆستەڭ، تىگەن، تۇغلار بىكار ئولدى.

ئەجەل بايراقىنى ۋەيران قولىدا تۇتتى ئۆركەشلەپ،
دەرىغا، مۇردىلەر ئەلھۆكىمىللاھ بىشۇمار ئولدى.

ھاۋانىڭ گۈلدۈرى سۇنىڭ ئۇشۇ كۈن گۈر-گۈرى ئۆرلەپ،
پەلەك ئەۋجىگە ھەيۋەتلىك ھەممەنى قورقۇتار ئولدى.

كىلەردى ئىلگىرى ئازراق مۇنداق سەيلى ۋەھشەتلى،
ھۇجۇم قىلماس ئىدى ئەفسۇس ئەجەب بۇ زۇلىمىدار ئولدى.

تەئەججۇپ سەددى ئىسكەندەر كەبى مەھكەم ئىمارەتلەر،
گۈرۈلدەپ تاغ مەسەللىك مەۋج ئۇرغاندا غۇبار ئولدى.

قىيامەت بولدى ياتوپان بالاسى كەلدى دەپ ئويلاپ،
بۇ تىللەر لال ئولۇپ قورقۇپ، يۈرەكلەر بىقارار ئولدى.

ھۇجۇم راسلاپ سەھەردە ئاھ غەفلەت پەردىسىن قاپلاپ،
تۇيۇقسىز شاقىراپ ئاھىستە يۇرتلەرنى باسار ئولدى.

بۇلەر پاچىچەن، تىجەن، قۇمباغ، ئازغان، ئۆزىملىك، شالا،
تۇقايۇ، تەختىيۇن، ئارغۇ، بۇيامەت ھەم مازار ئولدى.

ئىتارچى، كۆنچ، ئاچچىق ھەمدە مەشھەد بەزى ئۈستۈن تاغ،
بازار، ئوتتۇراغ، ئۆستەڭ بويى، باغرىق ھەم ئۇچار ئولدى.

يىگىرمە بىر مۇبارەك كەنتلەردە كۈن تۇتۇپ سىلەپ،
داۋام ئۈنپەتتە سائەت مەۋج ئۇرۇپ بىردەك ئاقار ئولدى.

ئېغىر بىر ھادىسە بولدى كۆتەرمەككىن قېرىنداشلار،
سۆڭەكلەر ئۇشتۇلۇپ ئى داغ بەل پۇشتلەر دۇتار ئولدى.

ئېقىپ سۇ ئىچرە كۆزدە غەرق بولغانلار ئامىن دەپ،
ئەلەيھىم رەھمەتۇللاھى تەرەپلەردىن چىقار ئۆلدى.

بىرىنى تام باسب ئۆلدى، بىرىدە ئاھۇ ۋاۋەيلا،
دەرەخ ئۈستىگە قاچىپ رەببى يەسىرىنى ئوقار ئۆلدى.

غەرق ئۆلدى خەبەرسىز ئەل ئەجەل دەپ بەزى مەرھۇملەر،
بىرى ئۆزىنى ئىلاج ئولماي دۇغاب سۇغا ئاتار ئۆلدى.

ئارالۇ دۆڭدە ئۆلدى ھەم دەرەختتە بەزىلەر جۈتدىن،
قاچىپ سۇدىن يەنە سۇدا غەرق ئولغانلار بار ئۆلدى.

ئىندائى ئەشەدۇ ئۆرلەپ ھاۋاغا، ئەلۋىدائ ئەيتىپ،
شەھىد ئولماقغا مۇنداق ئەينى رەغبەت ئىختىيار ئۆلدى.

بۇلارنىڭ مۇنداق چۈنكى تۇرماق ئانداق مۇھال ئولسا،
شەھادەت رۇتبىسىدا كەتمىگى خۇب ئىتبار ئۆلدى.

چىرىمداندىن كەبەن ئەيلەپ ئۆزى غەسال ئولۇپ سىلەپ،
قارا قۇمىدىن قەزىپ قەۋرى ئۆزى دەفنى قىلار ئۆلدى.

ئەجەب ماھىر ئالىپتۇر ئۇ بىرىنچى ئۈستىدىن تەلىم،
تۆمۈردەك تار-مار ئىلىمدا شەكسىز ئىشتىھار ئۆلدى.

كۆرۈڭ تېخى ئەجەل ئىلكىدە ئول جاللاى بىرەھمەت،
تەرەھھۇمىسىز بۆشۈككە چوق گۆدەكلەرنى چاقار ئۆلدى.

تەئەججۇب قىل تۆمۈزدا بادى سەر-سەر بىرلە كۆپ يامغۇر،
سوغۇق پەسلى زىمىستاندەك تەرەپلەردىن ئۇرار ئۆلدى.

بىرى جاندىن، بىرى مالدىن، بىرى ئاش ۋە ئوزۇقلاردىن،
بىرى ئەسبابى خانە جاي زىمىندىن ئايرىلار ئۆلدى.

بىرى ۋەيران، بىرى ھەيران، بىرىدە قالىمىدى ھەيۋان،
بىرىدە بولمىغاچ نەرسە پەقىرۇ خاكسار ئۆلدى.

بۇلار ھازىر تالادا، جايى بولماي ئەينى سەرگەردان،
ئولۇپ، كەففە، باراڭدا قىيىلىپ ئۆيلەر تۇتار ئۆلدى.

بۇلارنىڭ بەزىسى ئالدى بېرىپ جاننى بۆيۈك ئارام،
ۋەتەنسىز بەزىلەر ئاشۇ ئۇزۇقدىن قىيىنلار ئولدى.

ئۆلەر كەتتى، بۇلەر قالدى، بۇلاردىن ھال سوراش لازىم،
ئۆلەرگە خەتمە قۇرئان ھەم دۇئا خۇش يادىگار ئولدى.

كۈزۈ يازلىق ئىكەنلەر خۇش ھاۋالىق بوستانلار ھەم،
گۈزەل باغۇ چىمەن، ئالى ئىمارەت تارمار ئولدى.

يېشىم قاندەك ئېقىپ، باغرىم كاۋاپ بولدى ئايا ھەسرەت،
ۋۇجۇدۇم قىل مەسەللىك بۇ مۇسبەتتىن نىزار ئولدى.

تۇماندەك دۇدى ئاھۇ داغ ھەسرەتلەر ھاۋاغا ئۆرلەپ،
ھاۋا ھەتتا قارا توننى مۇسبەتتىن كىيەر ئولدى.

كىيىن بۇ مۇردىلەرنى ھەر تەرەپىدىن تاپتى خىشاۋەند
بۇ گىچ-گىچ قۇم ئىچىپ ئۆلگەن شەھىدلەر ئاشكار ئولدى.

بىز ئارتۇش ئەھلى ھەسرەتتىن پانا بولساق ئەيىپ قىلماڭ،
بۇ يەڭلىغ زور مۇسبەتكە قايۇ كىملەر چىدار ئولدى.

قاراسەيلۇلئەرەم نىدۇر بۇنىڭ ئالدىدا ئى ساھىب،
قارا كۈنلەر، قارا سۇلەر، قارا ماتەم، قارار ئولدى.

قىلىڭلار ئەھلى ئارتۇش يېڭى تەمىر ئائۇمىت ئولماي،
كى ئارتۇش شەۋكىتىگە بۇ مۇسبەت كۆز تۇمار ئولدى.

كىمەرسە ئۆلمىگەن، جايۇ ئىمارەت يەردىن ئايرىلغان،
زەئىپ بىچارىلەرگە قىلسا ياردەم نىكسار ئولدى.

قازا دەفتەرنى قاتلاپ، سەيلى ئاتلاپ بەلكى تاقلاپ،
ھۇجۇم ئەسكەرلىرىنى كاتتا يايلاققا ياپار ئولدى.

بېرىپ ئاندا خاراب ئەتتى بۈتۈن جاي ھەم ئىكەنلەرنى،
ئۇشۇنداق كاتتا يايلاق يەرلىرىگە قۇم تىقار ئولدى.

ئىكەن جاي ئاندا تۇرسۇن بۇ قارا سۇ نەچچە يىللاردىن،
بۇ زەينەك ئەمدى تۈزگەن كۆپ زىمىنلەرنى بۇزار ئولدى.

كېرەكتىن چىقتى بۇ يەرلەر سالاھىيەتسىز نەچچە يىللار،
تامام زەي شور، قارا لايدىن خاراپىلىققا دۇچار ئولدى.

ئەدەتسىز چار پايىلار تەلىمۈرۈپ مەيداندا مۇ-مۇ دەپ،
تىرەن پاتقاققا پاتىپ ھېچ چىقالماستىن ئۆلەر ئولدى.

ۋەتەن ئەھلى سۆيۈملۈك يەرلىرىن ھەم يۇرتلىرىن تاشلاپ،
قوپۇپ كۆچمەن بولۇپ، ئاھ دەپ تەرەپلەرگە كېتەر ئولدى.

ۋەتەندىن ئايرىلىپ ئاللاغا يىغلاپ يۇرتلىرىن ئەسلەپ،
بۇلارنىڭ باشى ئۆي بولماي تالادا قاينىقار ئولدى.

كۆرۈڭ بۇ سۇ قاراڭغۇلۇق، مارالبېشى ھەمدە ئۆردەڭلىك،
قارا قىلچىڭگە بارىپ كاتتا ئاپەت تۇغدۇرار ئولدى.

قىلىڭلار كاتتا ياردەم بۇ خۇسۇستا ئى قېرىنداشلار،
ۋەتەن سۆيگەن جۇۋانلاردىن بۇ جاھاندا ھۇشيار ئولدى.

كىشىكىم قىلسە ياردەم تاقىتىچە ئول كىشى بىشەك،
خۇدانىڭ رەھىمىتىنىڭ سايىسىدا سايىدار ئولدى.

بۇ يولدا قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ غەيرەتلى باتۇرلار،
تولا كىشىلەرنى ساھىلغا ئېلىپ بىردىن چىقار ئولدى.

كىرىپ سۇ ئىچىرە يانماستىن، ئۆزى ئات بىرلە قالماستىن،
بۇلارنى زادى قورقماستىن بۇ سۇدىن قۇتقۇزار ئولدى.

ئىلاھى مەغپىرەت قىل بۇ غەرىقلەرگە ۋە رەھىمەت قىل،
كى ئانلار بۇ ۋاقىتتا شەھىدى بەختىيار ئولدى.

ئۇ يەردە ئەيلەپ سىراپ ئەفۇ ئەيلەپ ئابى كەۋسەردىن،
بۇ يەردە دۇغ دۇغاپ سۇدىن بۆلەردە سىنەتار ئولدى.

يۈز ئۆرۈپ بۇ شەھىدلەر بىياقا دۇنيادا تۇرماقدىن،
شەھىدۇ كەربالاغە جەننەتۈلمەنۋادا يار ئولدى.

ئەمەل قىلماي شەرىئەتكە ئويۇن، كۈلكە، تاماشالار،
تولا بىزلەرنى غەفلەت كۆرىمىدە ئۇخلىتار ئولدى.

خۇراپات ئىچىرە چۆمدۇق ئول سەلەفلار يولدىن ئازدۇق،
زالالەت زۇلمىتى ئىچىرە جاھالەت ئىنتىشار ئولدى.

شارابۇ پاھىشە بازلىق ئىشىمىز غەدرە، غەممازلىق،
ھەسەت، كىنە، ئاداۋەت، بىننامازلىق ھەم قىمار ئولدى.

بۇلاردىن كۆز يۇمۇپ لەھۋۇ لەئىبەلەرنى ھىجاب ئەيلەپ،
چوقۇر، ئازغۇن، ئۇزۇن ئۇيقۇ، قېلىن غەۋلەت شۇئار ئولدى.

بۇ ھەقدە ئەمرى مەرۇپ نەھىي مۇنكەر بىتتى بىزلەردىن،
سۈكۈت ئەتمەك گۇنادىن ئالىمى ئىسلامدا ئار ئولدى.

سەن ئى نازىم ئۆزۈڭنى پاك قىلماي ئېيتقىنىڭ نەسۇد،
ئەمەل يوق كىمىسە ئۇقبادا زەبۇن ھال خار - زار ئولدى.

قالۇر دەپ يازدى سالىھ بۇ جاھاندا كاتتا تارىخى،
كى ئالەم ئىچىرە بۇ قىسسە ھەجەپمۇ نامۇدار ئولدى.

مىڭ ئۇچىيۇز ئاتىمىش ئۈچ ھىجرى جەمادىيە سىنانى ئاي،
ئىدى قۇدرەت قولى بىزگە بۇ تەقدىرنى سىزار ئولدى.

لۇغەت

يۈز تۈرلۈك	سەد گۈنە
دۇغ	مۈكەددەر
كۆڭۈللۈك تۇرمۇش	ئەيشى مۇسەففا
مەركىزىي نۇقتا	مادار
كەلكۈن	سىلەپ
كەلكۈن	سەيل
ئارقا تەرەپ	پۇشت
ئۇلارغا ئاللا رەھمەت قىلسۇن	ئەلەيھىم رەھىمەتۇللاھى
خۇدا ئاسان قىلغىن	رەببى يەسىسر
شېھىتلىك دەرىجىسى	شەھادەت رۇتبىسى
ئۆلۈكنى يۇيغۇچى	غەسسال
مەشھۇر	ئىشتىھار

كۆپ، جىق، نۇرغۇن	چوق
ئورۇق، زەئىپ	نەزا
ئورۇق - تۇققان	خىشاۋەند
قەدىمقى زاماندا ئەرەبىستاندا	سەيلۇلئەرەم
يۈز بەرگەن تارىختا مەشھۇر	
سۇئاپىتى	
قۇرۇلۇش، بىناكارلىق، ئىسلاھات	تەمىر
ياخشىلىقى كۆپ	نىكسار
تۈزۈلۈش	سالاھ
بېشى ئايلىنىش، بېشى چۆگىلەش	قاينىقىپ
سۇدا غەرق بولغانلار	غەرىقلار
ئەجداتلار	سەلەقلار
تارقىلىش	ئىنتىشار
خىيانەت	غەدرى
ھاۋايى - ھەۋەس	لەھۋۇلەئىب
تۇيۇقسىز كەلگەن بالايى - ئاپەت	بالائى ناگىھان
ھىجرىيە كاللىندارىدا 6 - ئاي	جەمادىيە سىسەنى

ئۇيغۇر خەلق قوشاقلاردىن

يۈرەك باغرىم پايلىمايدۇ،
يارنىڭ ئوتىغا.

ئالدىم قولۇمغا بىر راۋاپ،
چىقىتىم سېنى ئىزلەپ سوراپ.
تاپسام سېنى جاھان كېزىپ،
ئالسام شۇئان قەندەك شوراپ.

ئاق كۆينەكنى كىيمەيمەن،
ھاۋارەڭ بويىپ بەرگىن.
كىشى سۆيگەننى سۆيەيمەن،
مەيلىمگە قويىپ بەرگىن.

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
خويمۇ كۆيىدۇ چىراق.
ناخشا ئېيتسام ئاڭلىماس،
يارنىڭ ئۆيى بەك يىراق.

ئادەم دىگەن ھۆل نىمە،
ئوت كەتمەيدۇ يۈرەككە.
كۆيدۈرسەڭمۇ كۆيدۈرگىن،
قارىمايمەن بۆلەككە.

بارغىلىق باغ بولسىچۇ،
ئولتۇرغىلى جاي بولسىچۇ.
يەر بىلەن ئات چاپقىلى،
تۈپ - تۈزلە بىر ساي بولسىچۇ.

ئالما پىشتى، قوغۇن پىشتى،
ئەجەپ تاتلىق پۇرايدۇ.
بىر قاقاقلاپ كۈلگەنلىرى،
يۈرەكلەردە ئوينىدايدۇ.

ئاق بوز ئېتىم سەمرىمەيدۇ،
ئېڭىز ئوتىدا.

يارنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن،
مەيدەدە بار مۇشتەك گادا.

بەھىشكە كىرسەڭ بىللە مەن،
دوزاقتا كىرسەڭ ھەم يانا.
دوزاقتا كۈل بوپ كۆيگەچە،
كۆيىمەن يارىم ساڭا.

دەريالارغا كەلگەن سۇ،
ھەر توقايدا توختايدۇ.
كۆڭلۈمدىكى شۇ يارىم،
قىزىلگۈلگە ئوخشايدۇ.

دەرىزەڭنىڭ ئارقىدا،
ئېچىلىپتۇ تاۋاگۈل.
كۆيۈپ كەتتى بۇ يۈرەك،
قانداق قىلاي ھاۋاگۈل.

دۇتارنى چېلىۋەرسەم،
تۈگىمەس مېنىڭ پەدەم.
ئارا يىراق بولسىمۇ،
ئۈزۈلمەس مېنىڭ ۋەدەم.

دۇتارنى ئۆزەم چېلىپ،
سۇنسا ئۆزەم يەملەيمەن.
ياردىن كۆڭلۈم ئايرىدى،
كەتسەم ئەمدى كەلمەيمەن.

ئىگىز يەرگە چىقماڭ يارىم،
كۆرۈشتى دەيدۇ.
تال بويۇڭنى ئەگمە يارىم،
سۆيۈشتى دەيدۇ.

ئىگىز يەرگە چىققان بىلەن،
كۆرۈشكەن ئەمەس.
تال بويۇڭنى ئەككەن بىلەن،
سۆيۈشكەن ئەمەس.

باققا بۇلبۇل قونۇپتۇ،
گۈل بىلەن ئويناشقىلى.
ناخشا ئېيتتىم سىزگە مەن،
باغ ئارا مۇڭداشقىلى.

باققا كىرگەن چارۋىلاننىڭ،
بوينىغا زەنجىر سالاي.
باشتا بەرسەم مەن كۆڭۈلنى،
ئەمدى قانداق ئايرىلاي؟

باغدىكى سېرىق قۇشقاچ،
ئاسمان بويلاپ ئىگىز ئۇچ.
تامام بولدى سۆزلىرىم،
ئامان بولۇڭ، خەير - خوش!

بەختى بولسا گۈلنى ئالسۇن،
مەيلى بولسا غۇنچىنى.
بولسا جېنىم ساق - سالامەت،
كۆرۈشەرمىز بىر كۈنى.

بۇغداي باغلىغان باغلىق،
يۈرەكنى داغلىغان ياغلىق.
خەق مېنى ساراڭ دەيدۇ،
سېنىڭ دەردىڭدە مەن ئاغرىق.

بۈگۈن ئايغا ئون يەتتە،
مەن ئۆزەم خىجالەتتە.
مەندىن باشقا يار تۇتساڭ،
سورىغىم قىيامەتتە.

بۇغداينى ئالا قىلغان،
يۈگىمەچ بىلەن لويلا.
مەن ساڭا نىمە قىلدىم،
ئولتۇرۇپ تازا ئويلا.

بىزنىڭ يارنىڭ يوللىرى،
ئالتە داۋان، يەتتە خادا.

يار مەندىن يامانلاپتۇ،
مەن يارىمغا ناماقۇل.

ئىشك ئالدىدا ستەدە،
ئاتقا سېلىپ بەر بىدە.
خۇما كۆزنىڭ دەردىدە،
بولدى يۈرىگىم زىدە.

ئىشك ئالدى تالىڭىز،
يىراقتا قايتۇ يارىڭىز.
يارىڭىزنى كۆرگەچە،
تىرناقچە قايتۇ جانىڭىز.

ئىشىڭىڭىزدىن ئۆتكەنگە،
كۆيۈپ قالدۇ دەمەسەن؟
كۆيۈك ئوتى يامان ئوت،
ئۆلۈپ قالدۇ دەمەسەن؟

جانغا كۆيەر يار بولسا،
يۈرەكلىرىڭ ئازادىدۇر.
سايىرسا بۇلبۇل بولۇپ،
جاننىڭ ھۇزۇر، ئارامىدۇر.

كەتمەن كۆتىرىپ بارىپ،
ئاچقان سۇلىرىڭ تازغۇ.
بىزنى يامان دەپ بېرىپ،
تۇتقان يارلىرىڭ تازغۇ.

كەپتىرىڭگە دان بەرمەي،
ئاچتا ئۆلسۇن دىدىڭمۇ؟
ئايدا، يىلدا كەپ قويۇپ،
ئوتتا كۆيسۇن دىدىڭمۇ؟

كېچە كەلدىم شۇ دالانغا،
سەرۋى بويلىق يار كەلىدى.
سەرۋى بويلىق يارنى دەپ،
كۆزلەرگە ئۇيقۇ كەلىدى.

ئېقىن دەريانى كەچۈرگەن،
قارلىق تاغدىكى مۇزدۇر.
مېنى مۇنداق كۆيدۈرگەن،
قاراقاشك بىلەن كۆزدۇر.

ئېتىمىگە قان تۆكۈلدى،
قان ئەمەس ياشىم مېنىڭ.
سەن ئۈچۈن كەلسە بالا،
كەتكۈدەك باشىم مېنىڭ.

ئېتىمنى قويۇپ بەردىم،
ئىگەرى يوق يۈگەنسز.
مەن سىزگە كۆيۈپ قالىدىم،
چىرايمىدىن بىلىگەنسز.

گۈللەر تېرىدىم تۈزدە،
ئاچىلىدۇ كەچ كۈزدە.
سىزنىڭ كۆزىڭىز گۈلدە،
بىزنىڭ كۆزىمىز سىزدە.

خەق ئاراسى بولمىسا،
كۆرۈپ تۇرسام پاتمۇ - پات.
يۈرىگىمگە قان ئۇيۇپتۇ،
لەيلى گۈلدەك قاتمۇ - قات.

خويمۇ ئوبدان سىرلاپتۇ،
ئىڭىز ئوردا تەختىنى.
خالايمىقلار تىلەڭلەر،
ئىككىمىزنىڭ بەختىنى.

ئىشىڭىڭىزدىن مەن ئۆتەرمەن،
يۆتىلىپ، گۈل كۆتىرىپ.
گاھ ئۈمىتلىك ئۆتەرمەن،
گاھى ئۈمىتنى ئۇزۇپ.

ئىشك ئالدى قىزىلگۈل،
ئاتنى باغلاڭ مىرزا قۇل.

سەن كېتەر سەن، مەن قالۇرمەن،
ئۆيىدە يالغۇز كىم بىلەن؟

مەن ئۆزەم يالغۇز بالا،
بېشىغا كەلدى مىڭ بالا.
ئوتقا قاقلاپ، سۇغا سالساڭ،
كۆيىمەن يەنە ساڭا.

مەن قېشىڭغا بارغاندا،
چىقالمىغان تېغىم بار.
ئىشەنمىسەڭ كۆرۈپ باق،
يۈرىڭىمدە دېغىم بار.

مەن بىرگەپ قىلاي سىزگە،
خۇشخەۋەر بېرىڭ بىزگە.
كۆڭلۈمدە ئاداۋەت يوق،
ئاشىق بولسەن سىزگە.

مەن يىراقتىن يارنى كۆردۈم،
ئاق تۇخۇم پەيىنىگە.
يار مېنى كۆردىمىكىن،
ئوسما قويۇپ ئەيىنىگە.

ناخشا ئېيتىمەن يارىم،
ئاڭلىغىن دىلىڭ بىلەن.
ئالتە كۈنلۈك ئۆمرۈڭنى،
ئۆتكۈزگىن مېنىڭ بىلەن.

ناخشا ئېيتىمەن يارىم،
ئۈنۈمدىن تونالامسەن؟
مەن كۆيگەن شۇ ئوتلاردا،
سەن كۆيۈپ چىدالامسەن؟

ئوڭ قولۇڭدا ئاغاچچا،
سالىمىنى سالالامسەن؟
سەندىن كۆڭلۈم ئاغرىدى،
چاي قۇيۇپ ئالالامسەن؟

كېچە بولسا ياتمايدۇ،
تېرەك باشىدا قارغا.
بارساڭلار سالام دەڭلا،
بىزنى سورىغان يارغا.

كېچىلەپ ئۆتۈپ كەتتى،
بەش ھارۋىدا يۇلغۇنچى.
چۈشۈمگە كىرىپ قاپتۇ،
مېنىڭ يارىم گۈل غۇنچى.

كۆل بويىدا بوستاندا،
ئۈندىمىكىن تال، تېرەك؟
يامانلىغان يارىمغا،
بولدىمىكىن يار كېرەك؟

كۆزىڭىزنىڭ قارىسى،
قارىمۇقنىڭ دانىسى.
مېنىڭ بىر ئۆز يارىم بار،
قارچۇغىنىڭ بالىسى.

مانتا سالدېم قاسقانغا،
بىللە يەيلى داسقاندا.
يامان چاغدا ئايرىلدۇق،
ئاشىقلىق ياراشقاندا.

مەن ئاتىمنى سالمايمەن،
دەريادىكى لۆم - لۆمگە.
ھەسرەت بىلەن يىغلايمەن،
ئۆتۈپ كەتكەن ئۆمرۈمگە.

مەن بازارغا بارمىسام،
نەقىدە تۇرماس بازار.
مەن يارىمنى كۆرمىسەم،
گالدىن ئۆتمەيدۇ غىزا.

مەن بېلىمنى باغلىۋالدىم،
قىل بىلەن ھەم سىم بىلەن.

سەن مېنى خىل كۆرمىسەڭ،
ئەينەكتىكى ئەپتىگە باق.

سۇ بېشىدا ئولتۇرۇپ،
سۇنى لېيىتقان ئۆزىڭىز.
ياخشى - يامان سۆز قىلىپ،
كۆڭۈل سۈۋۇتقان ئۆزىڭىز.

تالاغا چىقىپ باققىن،
سالىقنى بىر شامال بارمۇ؟
دەردىڭدە يۈرەك كۆيدى،
بۇنىڭغا ئامال بارمۇ؟

تاماكىنى تارتقان بىلەن،
غىزا بولمايدۇ.
چۈشىدە كۆرگەن بىلەن،
كۆڭۈل قانمايدۇ.

تاغدىن چۈشتى تاق ئېيىق،
سۇدىن چىقتى ئاق بېلىق.
نەدىن كەلدى بۇ لايىق،
قاراپ قالدى خالاىق.

تولۇن ئايغا تىل تەگمىسۇن.
ئاساي تىل تۇمار.
تىل سالغانغا قارىمىسۇن،
كۆزلىرى خۇمار.

تاغمۇ - تاغلارنى كەزدىم،
دوستلار بارمىكىن.
دوست ئاغرىغى يامان ئىكەن،
دورا بارمىكىن.

ئۇلۇق - ئۇلۇق سۇ بويىدا،
سۇدىن نەپ ئالسام.
دوستلار ئۈچۈن بىلىنمەيدۇ،
شۇنچە دەرت تارتسام.

ئوڭ يېنىمدىن ئاي چىقادۇر،
سول يېنىمدىن كۈن ماڭا،
ئايدا باقسام كۈن قالدۇر،
ئاھ مېنىڭ دەردىم تولا.

ئوتلىرى قىلدى كاۋاپ،
باغرىمنى يېرىپ باقسىلا.
سۇ قويۇپ ھىچ ئۆچمىدى،
چارىسىنى تاپسىلا.

چىلان باققا كىرمەڭلەر،
چىلان باغدا ئىلان بار.
چىرايلىقنى سۆيىمەڭلەر،
چىرايلىقتا پىلان بار.

سەن تىرىك دەمەسەن مېنى،
مەنغۇ تىرىك ئۆلگەندىمەن.
تىرىك ئايرىلغان شۇ يارنىڭ،
ئوتىدا كۆيگەندىمەن.

سەن بۇلۇڭدا ياتقاندا،
پەنجىرەڭدىن ئاتاي تاش.
باغرىم سۇ بولۇپ ئاقتى،
بىر باقساڭچۇ قەلەمقاش.

سەھەردە ئۇيقۇدا ياتسام،
ئاتنى قامچىلاپ ئۆتتۈڭ،
ياگېپىڭ يوق، ياسۆزۈڭ،
يۈرەككە ئوت سېلىپ كەتتىڭ.

سۇنى سەپتىم سۇپىغا،
گۈلنى سالىدىم قۇتىغا.
يارىم كەتتى يۇرتىغا،
مېنى قويۇپ ئوتتىغا.

سۇ بېشى ئەگمە بۇلاق،
سەكرەپ ئۆتەلمەس ئارغىماق.

ئۇشبۇ خەتنى مەن يازدىم،
كوپ جايليرىدا ئازدىم،
ئازساممۇ ئازغاندىمەن،
غەمنىڭ ئۈستىدە يازدىم.

شايبى چاپنىم بولسا،
شامال چىقسا كەيسەممەن،
كۆڭلۈمدىكى يار بولسا،
ھەر كۈنلۈكى كۆرسەممەن.

شاخلاپتىمۇ، شاخلاپتۇ،
ھاي- ھاي تېرەك شاخلاپتۇ.
ئاشۇ تېرەك ئاستىدا،
يارىم مېنى شاخلاپتۇ.

يارىم بەرگەن شۇ مارجان،
كېچە - كۈندۈز بوينۇمدا.
مەن يارىغا ساقلىدىم،
بىر جۈپ ئالما قويىنۇمدا.

يارىم بولساڭ سەھەركەلگىن،
قورقماي ئۆلۈمدىن.
مەيلىك بولسا ئۈزگەچ كەلگىن،
جۇخار گۈلۈڭدىن.

يارغىنەم گۈل بېرىدۇ،
باغدا تۇرۇپ گۈل ئىچىدە.
گۈلنى مەن قانداق ئالاي،
شۇنچە خالايتى ئىچىدە.

يارىم كېلىدۇ باققا،
ئىچىم كۆيدۇ پا- پا.
لەپ قىلىپ تەتۈر قاراپ،
مېنى قىلىدۇ خاپا.

يارىم ياتىدۇ يالغۇز،
گۈلنىڭ تۈۋىدە نەمدە.

مۇڭداشقىلى يارى يوق،
ئۇخلاپ قالىدۇ غەمدە.

يارنى تۇتتۇم دەپتىمەن،
ئىچىمگە ئوتنى ساپتىمەن.
چاغلماي كۆڭۈل بېرىپ،
ئەمدى دەرتتە قاپتىمەن.

يارىم دۇتار چالىدۇ،
خۇمار بولدۇم دۇتارىغا.
دۈشمەنلەر كۆرمىسۇن دەپ،
چىقىمدىم ئاشكارىغا.

يارىم ماڭا قارايدۇ،
بۇغداي نېنى ياقمايدۇ.
بۇغداي نېنى ياققاندا،
چوڭ ساندۇقتا ساقلايدۇ.

يارىمنىڭ ئېتى ئايىسى،
ئۆيىنىڭ ئارقىسى مايىسى.
نېمە ئۈچۈن سۆزلىمەيسەن،
ۋەدە قىلغىنىڭ قايسى؟

يارىم كېلەدۇر يورغىلاپ،
ئالدىغا باردىم توغرىلاپ.
نەچچە جۈپ قىزنى قويۇپ،
سۆيىدۇم سېنى مەن ئارىلاپ.

يانداي بۇلاق قاينىغاندەك،
يارىمنىڭ كۆزى.
شەكەر، ناۋات بىلىنەدۇر،
سۆزلىگەن سۆزى.

يارىم ئۆتتى يانىمدىن،
كۆيدۈرۈۋەتتى جانىمدىن.
ئۆلمەي تىرىك ئايرىلدىم،
كۆيگەن گۈزەل يارىمدىن.

چەكتى يۈرەك كۆپ ئازاپ،
قايدا باردۇر دورىلار؟

قارسام كۆزۈم يەتمەس،
تاغنىڭ ئارقىدا يۇرتۇڭ.
پىژ - پىژ قىلىپ يۈرەكتە،
ئۆچمەيدۇ سېنىڭ ئوتۇڭ.

قارسام كۆزۈم يەتمەس،
قىچقارسام ئۈنۈم يەتمەس.
مەن يارىمنى ياد ئەتسەم،
گېلىمدىن غىزا ئۆتمەس.

قاپقارا كۆيدۈرمە قاش،
باغدا تېپىشقان باغرى تاش.
ئاقتى كۆزۈمدىن قانۇ - ياش،
ئەمدى بولايلى چىن ئاداش.

قىزىلگۈل ئاراسىدا،
ئۆيىڭىز بارىمدى يارىم؟
نىمانچىلا قارايسىز،
سۆزىڭىز بارىمدى يارىم؟

قۇم سېرىلدى قۇم تاققا،
بىز سېرىلدۇق گۈل باققا.
ۋەدىسى يالغان يارىم،
ھىچ كەلمەيدۇ بۇياققا.

قۇرغۇي بالىسى ئالىم،
لاچىن بالىسى زالىم.
يۈرەكلەر كاۋاپ بولدى،
قانداق قىلىمىز يارىم؟

قۇرغۇي بولۇپ ئەگىمەن،
يارىم سېنىڭ جاڭزاڭنى.
ئاڭلايمەن ئاۋازىڭنى،
بىر كۆرمەيمەن ياڭزاڭنى.

يۈرىگىم غەلۋىرگە ئوخشاش،
قويىسلا تۇرماس تېرىق.
دەرت - ئەلەم، قايغۇ بىلەن،
بولدى چىرايىم ساپ - سېرىق.

يۈرەگىم چاكى - چاك كەتتى،
لېۋىڭدىن سۇ ئىچەرمەنمۇ؟
ئوتۇڭدا زار - زار يىغلاپ،
ئەجەل يەتمەي ئۆلەرمەنمۇ؟

ھاۋادا پارچە بۇلۇت،
يامغۇر يېغىپ ئۆتكەن يوق،
ئىككى ئاشىق بىر بولۇپ،
مۇرادىغا يەتكەن يوق.

ھاۋا تۇتۇلۇپ قاپتۇ،
يامغۇر تامىچىلاي دەيدۇ.
مەن يارغا نىمە قىلغان،
مەندىن ئايرىلاي دەيدۇ.

ھاۋانى تۇمان باستى،
تۇماننى، شامال ئاچتى.
ئىچىم دەرتكە توشقاندا،
كۆڭلۈمدىكى يار ئاچتى.

ئەركىن بازاردىن ئات ئالدىم
دۈمبىسى ئالا.

ئاستاندىن قىز ئالدىم،
ئالتۇندەك بالا.

ئوينىڭ ئارقىسى خامان،
پۇر - پۇر ئۇچىدۇ سامان.
قارا قاشنىڭ ئوتلىرى،
دوزاق ئوتىدىن يامان.

ئەتىياز شامالىدا،
ئۇششۇپ قاپتۇ غورىلار.

خەق سۆيگەننى سۆيىمەن،
ئۆزەننىڭ سۆيگىنى قەندەك.

قوغۇنلار پىلەكلەردە،
يات قوللار ئۆزەلمەيدۇ.
يارىم، رىشتىمىز مەھكەم،
مەلئۇنلار ئۆزەلمەيدۇ.

توپلاپ رەتلىگۈچى: ەۋختەر مەخسۇت

قوغۇنلۇققا قارىسام،
تولا ئىكەن خەمىگى.
يارىم قالدى يىراقتا،
خېلى باردۇر كەلمىگى.

قوغۇن تېرىدىم قەندەك،
سەنمۇ تېرىدىن مەندەك.

ئىسلامبەگ

(خەلق داستانى)

ئىسلامبېگىم شەيرەتلىك،
قىلىچ ئويناپ باش چاپار.
ئىسلامبەگ قىلىچىنى،
جەڭدە چېپىپ قان قىلدى.
چېرىكلەرنى ئۆلتۈرۈپ،
ھەممە يەرگە داڭ قىلدى.
كۆرسەتتى ئۇ باتۇرلۇق،
يالماۋۇزغا، چېرىككە.
تاغ - سايالارنى توشقۇزدى،
دۆۋە - دۆۋە ئۆلۈككە.
ئىسلام شۇنداق ئەر ئىدى،
ئەل - يۇرتقا خوپ تونۇلغان.
ئەلگە قىلغان ھىممىتى،
داستان بولۇپ توقۇلغان.

× ×

سۇلتان ھەزرەت خوتەندىن،
چىققان بىر باتۇر ئىدى.
چېرىكلەرگە جەڭ باشلاپ،
ئىسلامبەگنى چېلىدى:

باغدا گۈللەر ئېچىلدى،
چۆللەر بولدى بوستانى.
رېۋايەتتە ئاڭلاندى،
ئىسلامبەگنىڭ داستانى.

× ×

ئىسلام سۈيى تۆۋەن ئاقۇر،
تاشنى - تاشلارغا چاقۇر.
ئىسلامبەگ كەپتۇ دىسە،
داپنى - داپلارغا چاقۇر.
ئاخشام كەلگەن تۆت ئاتلىق،
تۆتلىسى بوز ئاتلىق.
تۆتەيلەننىڭ ئىچىدە،
ئىسلامبېگىم سۇمباتلىق.
مىسران تېغى دىگەن جاي،
خويمۇ ئوبدان جاي ئىكەن.
چامباشچىلىق سېھرىگە،
ئىسلامبېگىم باي ئىكەن.
مىسران تېغى كەينىدىن،
تارام - تارام سۇ ئاقار.

قاغىسىمۇ چېرىكلەر،
ئىسلام خازان بولسۇن دەپ.
ئاۋام خەلق تىلىدى،
ئىسلام ئامان بولسۇن دەپ.
قۇتۇلدۇردى دوستلىرى،
ئۇنى ئاخىر زىنداندىن.
قىلىچ تۇتۇپ ئۇ يەنە،
ئورۇن ئالدى مەيداندىن.
ئەلنى يىغىپ ئىسلامبەگ،
قىلدى شۇنداق خىتاپنى:
يوقتىمىز جەڭ بىلەن،
كەلگەن زۇلۇم - ئازاپنى.
يىغلىماڭلار خوتەنلىك،
ئاخىر راۋاج تاپىمىز.
چېرىكلەرنىڭ بېشىنى،
قىيما قىلىپ چاپىمىز.
دارىن بىلەن جەڭ قىلدۇق،
زالىملارنى ئۆلتۈرۈپ.
تۈگىتىمىز چېرىكىنى،
قەھرىمىزدە كۆيدۈرۈپ.
شەھىت بولساق جەڭلەردە،
رەسۇل قىلغاي شاپائەت.
جەننەت بىزگە يار بولۇپ،
ئاۋام كۆرگەي پاراغەت...

× ×

ئىسلام سۈيى تۆۋەن ئاقۇر،
تاشنى - تاشلارغا چاقۇر.
كەپتۇ دىسە ئىسلامبەگ،
داپنى - داپلارغا چاقۇر.
ئاھ، ئىسلامبەگ يېتىپتۇ،
يېنى يەرگە پېتىپتۇ.
ئاغزىڭنى ئاچ سۇ بېرىي،
تامغاقلېرىڭ قېتىپتۇ...

ئىسلامبېگىم قوپسلا،
قىلىچلىرىنى ئالسلا.
دۈشمەنلەرنىڭ بېشىغا،
غەزەپ بىلەن سالسلا.
كۆكرەك كېرىپ ئىسلامبەگ،
كىردى مەيدان ئىچىگە.
تىترەپ كەتتى چېرىكلەر،
ئۇنىڭ تاغدەك كۈچىگە.
جەڭ قىلدى ئۇ مەرتلەرچە،
ئارغىماقنى ئوينىتىپ.
سۈردى يۈزىڭ چېرىكىنى،
دالىلارنى بويلىتىپ.
پولات شەمشەر قىلىچى،
يۈزلەپ - يۈزلەپ جان ئالدى.
ئىسلامبەگ يۈرت ئىچىدە،
قەھرىمان دەپ نام ئالدى.
قانچە - قانچە چېرىكلەر،
ئىسلامبەككە باش ئەگدى.
قازا كېلىپ غايىپتىن،
ئاڭا ئۈچ پاي ئوق تەگدى.
يارىسىنى شۇ ھامان،
دوستلىرىغا تاڭدۇردى.
جەڭگە كىرىپ قايتىدىن،
قىساسنى قاندۇردى.
ئىسلامبېگىم تۇتۇلدى،
ئاخىر جەڭدە بىر كۈنى.
قەستلەپ كەلگەچ ئۇزۇندىن،
دارىن دىگەن شۇم ئۇنى.
سالدى ئۇنى چۈشەكەپ،
تۆۋرەق قەپەز ئىچىگە.
ئېلىپ ماڭدى تۇيدۇرماي،
خوتەن شەھرىگە كېچىدە.
يامۇلدىكى ئامباللار،
خوشال بولدى شۇ ھامان.
ئىسلامبەگنىڭ ئىشلىرى
بەربات بولدى دەپ تامام.

ئارمان بىلەن دۇنيادىن.
روھى قۇۋۋەت تاپسۇن دەپ،
بىز تىلەيمىز خۇدادىن.
ئىسلامبەگدەك بولۇڭلار،
ياۋ بېشىنى تۆكۈڭلەر.
ئىسلامبەگنىڭ قەۋرىسىگە،
دۇئا قىلىپ ئۆتۈڭلەر.

× ×

ئىسلامبەگنىڭ داستانى،
جەڭدە بولغان ھىكايەت.
يېزىلغاندۇر داستانغا،
ئۇنىڭ ئىشى نەھايەت.
ئىسلامبېگىم كەتتىلەر،

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئارا تۈرۈك ناھىيىسىدىن يەھيا ئەينىدىن
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ەۋختەر مەخسۇت

مېلىس ناخشىلىرى

كەچك تۇرۇپ باشىمغا،
تۈمەنىڭ بالا كەلدى.
جاھانغا پاتىمىغان سەكە،
قازانغا قانداق پاتقانەن؟
قازانغا پاتساڭ پاتقانەن،
تۇۋاقنى قانداق ياپقانەن؟
ئالا ئاتنىڭ تاقاسىدىن،
چاپاننىڭ ياقاسىدىن.
شەرىمدىن كېتەي دەيمەن،
ۋاپاسىزنىڭ چاپاسىدىن.
يۇقۇرى مەلىدە ناخشا ئېيتسام،
تۆۋەن مەلىدە تىڭشايدۇ.
چىمەن دوپپا كىيىپ ئالغان،
مېنىڭ يارىمغا ئوخشايدۇ.
سانالىق سەككىز ئاي بولدى،
جۇدا بولدۇم ۋىسالىڭدىن.
يۈرەگىم خۇن بولۇپ ئاقتى،
سېنىڭ ئىشقى پىراغىڭدىن.

چاكانداڭنى سوقۇپ سالساڭ،
قازاندا چاپنىڭ بولمامدۇ؟
ئاجىزلارغا كۆڭۈل بۆلسەڭ،
ساۋابى ئاندىن بولمامدۇ؟
قىزىل گۈل تۈۋىدە سىنچاي،
ئىچىپ ئاۋارە بولدۇممەن.
سېنىڭدەك بىۋاپا يارغا،
كۆيۈپ ئاۋارە بولدۇممەن.
پەغانلار كەلدى جانىمغا،
ئۇيانىمدىن - بۇيانىمغا.
ھەسرەت چېكىپ ئۆتەرمەنمۇ،
يىغلاپ مەن خۇدايىمغا.
ئاتىدەك مېھرىۋان قايدا،
ئانىدەك غەمگۈزار قايدا.
غېرىپلىق ماڭا يەتتى،
قېرىنداشلىرىم قايدا؟
ئاتامنىڭ ئېيتقىنى كەلدى،
ئانامنىڭ ئېيتقىنى كەلدى.

كەتتى دەپ كۆڭلۈڭنى بۇزما،
كەتمەسمە نالەش ساڭا.
يىغلىسام ياشىمنى ئېيتاي،
ياغلىغىڭ قالسۇن ماڭا.

كۆككەنە كەپتەر بولۇپ،
سايلاردا گۈگۈكلاپتىمىز.
بىۋاپا سەن يار ئۈچۈن،
زارۇ - زار يىغلاپتىمىز.

كۆككەنە كەپتەر ئەمەسمەن،
كۈندە - كۈندە كەلگىلى.
ئايدا - يىلدا بىر كېلەرمەن،
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگىلى.

سايدا ئۈنگەن ساي دەرەخنىڭ،
سايىسى سايغا چۈشەر.
شۇ جۇگاننىڭ مەيلى بولسا،
بىر كۈنى قولغا چۈشەر.

ياغلىغىمنى كۆك بوياقتىم،
بىر يېقىنى ھاۋارەڭ.
يېڭى باغدا ئالماپىشتى،
كۈندە كېلىپ ئالما يەڭ.

كۆككەنە كۆينەك كىيىپسىز،
كۆپلەنگۈچى باردۇر ساڭا.
ھەپتەدە كۆرسەم بويۇڭنى،
ھەر كۈنى ناشتا ماڭا.

ئاققەنە كۆينەك كىيىپسىز،
كۆككەنە جىمىك تۇتۇپ.
پوتا سالىمىدە جۇگان،
قاپسىزغۇ ئىكەك تۇتۇپ.

ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ يۈرۈرمەن،
مەن غېرىپ تاغ باشىدا.

يۈرۈشۈم پاشا ئەمەسمۇ،
ئولتۇرسام يار قاشىدا.

مەن كىچىك نادان ئەمەسمەن،
قەدرىڭنى بىلىمىگىلى.
گۈل قىلىپ باشىمغا سانچاي،
بۇ جاھاندا ئۆلمىگىلى.

زەپەرەڭ نەدە بولۇر،
سۇدىن توۋەن لايدا بولۇر.
ھەر كىشىنىڭ ئەقلى بولسا،
يارنىڭ كويىدا بولۇر.

بۇ مېلىس مېلىس بولامدۇ،
بىزنىڭ يارنى چىلىماي.
بىزنىڭ يار مېلىسقا كەلسە،
ئالما قىلىپ ئوينىتاي.

كەچىككەنە كەپمە بولسا،
سارايىنىڭ كېرەگى يوق.
كۆڭلۈمدىكى يارىم بولسا،
بايلىقنىڭ كېرەگى يوق.

خەت يېزىپ نامە ئەۋەتتىم،
مېھرېۋان يارىم ساڭا.
ئوقۇتۇپ سەن ئاڭلىساڭ،
مەلۇم بولۇر ھالىم ساڭا.

كېچە - كۈندۈز يىغلىماقتىن،
ئۆزگە ئىش يوقتۇر ماڭا.
بۇ مېنىڭ يىغلاغمىنى،
كىم بېرىپ ئېيتۇر ساڭا.

ئىشىك ئالدى تاختا كۆۋرۈك،
ئاتلاپ قانداق ئۆتەرمەن؟
يار ئوتى يامان تۇرسا،
ئاتلاپ قانداق كېتەرمەن؟

ئەجەپ ئوخشاپتۇ بۇ بۇغداي،
كۆرۈنگەن خامانمىدۇ؟
ئالتە ئاي بولدى كۆرمىدىم،
سۆيگەن يارىم بارمىدۇ؟

ماچاڭ ① يولى يانتاقلىق،
پۇتقا سانچىسا جان تاتلىق.
شۇ كۈنلەردە يار تۇتسام،
ئۆلۈپ كەتتى رەھمەتلىك.

ئاي يۈزۈڭنىڭ شولسى،
چۈشتى چىنە - پىيالىگە.
كەلمەمدۇ رەھىمىڭ سېنىڭ،
مەندەك يېتىم بىچارىگە.

ئاق جۈجەمنىڭ شېخىنى،
قارا جۈجەمگە ئۇلسام.
كۆڭلى قارا ئالدامچىنى،
بۇ جاھاندا قويىمىسام.

ساغرىپ ئۆلمەس كىشى،
ياردىن ئايرىلغان بىلەن.
مەنمۇ ئۆلمەسمەن ياردىم،
سەندىن ئايرىلغان بىلەن.

ئالتە ئاي يوللار مېڭىپ،
پۇتۇمدا دەرمان قالدى.
قارچۇغام قولۇمغا چۈشتى،
ئىچىمدە ئارمان قالدى.

دىل ئىكەننى بىلىمدۇق،
دىلۋار ئىكەننى بىلىمدۇق.
مىسقىلى مەڭ تەڭگىلىك،
گۆھەر ئىكەننى بىلىمدۇق.

قالغاچ ئۆزى قارا،
ئۇچسا ئۇنىڭ باغرى ئالا.
ئالتە ئاي ئوتىدا كۆپسەم،
بىلىمگەن كۆڭلى قارا.

يارى تۇتتۇم دەپتىمەن،
ئىچىمگە ئوتنى ساپتىمەن.
كەينىدىن ئەگەشتۈرۈپ،
قىينىسا بىلىمەپتىمەن.

ئالمىلىق باققا كىرىپ،
بىر ئالمىنى دەمدۇ كىشى.
ئالمىدەك يارى تۇرۇپ،
دىۋانىنى دەمدۇ كىشى.

قاشنىڭ قارىسى سەندە،
دەتنىڭ تولىسى مەندە.
جامالىڭنى بىر كۆرۈپ،
ئاي يۈزۈڭگە مەن بەندە.

كەرچى، كۆكيار تاغلىرى،
ئىپپار پۇرايدۇ باغلىرى.
قاچان كۆڭلۈمدىن كېتەر،
چىنىگە قۇيغان چاپلىرى.

دەت كەلدى، پىغان كەلدى،
مەن ئەمدى ساقايىماسمەن.
يارىمدىن خەۋەر ئالسام،
ساقىيۇرمەن، ئۆلمەسمەن.

كەتسەڭ كېتىۋەر يارىم،
سەن بىلەن نىمە پەرۋايىم.
قول سېلىپ چىقىپ كەتسەم،
شەر - شەردە مېنىڭ يارىم.

كۈندە - كۈندە كەلسىڭىز،
قۇم چۆگۈندە چېيىم بار.

يار كېلىپمۇ ياتىدۇ،
ئاتىنى باغلاپ ياتىدۇ.
ئاتىغا بانا قىلىپ،
يארىنى ساقلاپ ياتىدۇ.

ئاسمانغا چىقالامسەن،
بۇلۇتتىن مىنالامسەن؟
ئۆزى كەلمىگەن يارىنى،
چىللاپ كەلتۈرالامسەن؟

ئىگىز تاغلار تۇمانسىز،
كۆيۈپ قالدۇم تۇيمايسىز.
سىزنى بىزگە قوشمىغان،
نىيىتى يامان ئىمانسىز.

ئىشىگىڭىزدىن ئۆتكەنگە،
شۇ كۆۋرۈكنى سالىدىڭىز؟
ئۈنەش كۈنلۈك ئالەمدە،
شۇ كويلارغا سالىدىڭىز؟

ساماۋەرىم بولسىدى،
چايلار قايناپ تۇرىسىدى.
بىر چىنە چاينى ئىچكۈچە،
ياردىم ئويىناپ تۇرىسىدى.

ئىشىك ئالدى قۇم بولسا،
زىلۋا تېرەك ئۆسمەمدۇ.
كۆڭۈلدىكى يار بولسا،
كۆڭۈل تاغدەك ئۆسمەمدۇ.

مېلىسلارنى ئوينايىمىز،
ئارلىقتىكى قىرماقتا.
بىزنىڭ يارلار ئوينايدۇ،
بارماقتىكى تىرناققا.

چىراقلار ئۆچۈپ قاپتۇ،
پەرلەپ قويسا بولمامدۇ؟
بىزنىڭ يارلار كەلمەپتۇ،
چىللاپ قويسا بولمامدۇ؟

تۇر ئۈستىدە تۇرۇپمەن،
قانداق ئېيتاي ناخشىنى.
بىزنىڭ يارلار كەلمىسە،
كىمگە ئېيتاي ناخشىنى.

قولۇمدىكى قۇشۇمنى،
پىشايۋانغا ئۆگەتتىم.
ئىچىمدىكى دەردىمنى،
مېلىس ئېيتىپ تۈگەتتىم.

ئىزلىمەس كۆڭلۈم مېنىڭ،
ئىزلىگەننىڭ يارى بول.
كىم سېنى يارىم دىسە،
بېرىپ شۇنىڭ گۈلزارى بول.

قېشىڭىزنىڭ قارىسى،
قارامۇقنىڭ دانىسى.
ساڭا مېنىڭ ئەل بولىغىم،
ئاسمان - زېمىن ئارىسى.

تەپسەم ساندۇق ئاچىلۇر،
گۈل باشىغا سانچىلۇر.
شۇ مېنىڭ خەستە كۆڭلۈم،
يارىنى كۆرسە ئاچىلۇر.

قارىسام كۆزۈم يەتمەس،
قىچقارسام ئۈنۈم يەتمەس.
سەن يارىنى خىيال قىلسام،
گېلىمدىن غىزا ئۆتمەس.

تاغ. تۈۋىدە ئۆيۈم بار،
لەمەن قالاپ چوغۇم بار.

يېڭى يار تۇتقان كىشى،
سەۋدايى ئاغرىق بولغۇدەك.

قارا قاشىم بار مېنىڭ.
قارا قاش لازىم ئەمەس.
بىر ئاداشىم بار مېنىڭ،
ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس.

ئېرىقنىڭ ئىچى ئالا،
بىزنىڭ ياركىچىك بالا.
كىچىك بولسا چوڭ بولا.
ھەركىم كۆيگەندەك بولا.

ئات مىندىم ئىگەر بىلەن،
باشقۇردۇم يۈگەن بىلەن.
يۈرىگىم كاۋاپ بوادى،
سىزگە ئېيتىمىغان بىلەن.

ئاتنى مىندىم يۈگەنسەز،
پۇت-قوللىرىم كېلەڭسىز.
ئۆزەڭ بىلىپ كەل دېسەم،
شۇنداققىمنا كېلەمسىز؟

كۆردۈڭمۇ قەلەم قاشنى،
چايناپ بېرىدۇ ماشنى.
ئىچ دېسەڭمۇ ئىچمەيمەن،
يارىم ئەتمىگەن ئاشنى.

يارىم ئۆتتى يانىمدىن،
كۆيۈپ ئۆتتى جانىمدىن.
ئۆلمەي تىرىك ئايرىلدىم،
جاندىن ئەزىز يارىمدىن.

بېغىڭغا كىرىپ ئېلىپ،
ئۆرۈك ئىرغىتاي يارىم.
ناخشامغا قوشۇپ ئېلىپ،
سېنى يىغلىتاي يارىم.

داپ چېلىپ، ناخشا ئېيتىپ،
مېلىسلارنى ئوينايىمىز.
ئاڭلاڭلار خالايمىقلار،
ھېرىپ قالدۇق توختايىمىز.

ئاسماندا تولۇن ئايىم،
تۇرپاندا مېنىڭ جايىم.
ئاڭلاڭلار خالايمىقلار،
گۈل قىسقان مېنىڭ يارىم.

مۇنارىغۇ، مۇنارىم،
كۆردۈڭمۇ مۇنارىمنى.
ئىزلەيمۇ تاپالمايسەن،
مېنىڭدەك مۇنايمىنى.

سۇ بېشى سىڭگىم ئارا،
لەمچىن بىلەن خاندۇ ئارا.
سەككىز ئاي ئوتىدا كۆيسەم،
بىلىمگەن كۆڭلى قارا.

ھاۋادىن يېغىن ياغسا،
ئۆيگە تامىدۇ تامچا.
سەن يارنى خىيال قىلسام،
پۇتۇم ئات، قولۇم قامچا.

ھاۋادا پارچە بۇلۇت،
يامغۇر يېغىپ ئۆتكەن يوق.
ئىككى ئاشىق بىر بولۇپ،
مۇرادىغا يەتكەن يوق.

ئايدىڭ بولدى كۈندۈزدەك،
قويلار ياتۇر يۇلتۇزدەك.
يار قېشىغا مەن بارسام،
ياتار ئۇ قىزىلگۈلدەك.

قاشنى قاشقا ئۇلسا،
بۇغدايغا باغلىق بولغۇدەك.

كۈندە نەچچە كېلىمەن،
قەلەندەردەك كوچاڭغا.

تار كوچاڭدىن ئۆتمەيمەن،
دەرىزەڭدىن پاتمايمەن.
كۆيگەندىن بىلمىسەڭ،
مۇرادىمغا يەتمەيمەن.

ئېيتىڭلار مېنى يارغا،
چېقىڭلار مېنى يارغا.
ناخشا ئېيتقان گۇنايمىغا،
ئېسىڭلار مېنى دارغا.

مېھرىڭ بىلەن قارايسەن،
زۇلپۇڭ بىلەن باغلايسەن،
مەن ساڭا نىمە قىلغان،
ئۆلتۈرگىلى چاغلايسەن؟

گۈلىيار-گۈلىيار ئەمەسمۇ،
تېڭى مەيدان ئەمەسمۇ.
بىزنى ۋەيران قىلغانلار،
ئۆزى ۋەيران ئەمەسمۇ.

بىۋاپالىق قىلىڭ سەن،
سېنى ھەرگىز دىمەسمەن.
ئالدىمىسا خۇدا جاننى،
دەردىڭدە مەن ئۆلمەسمەن.

ئىككى كۆزۈڭ ئوخشايدۇ،
چىمەندىكى بۇلاققا.
بىر كۆرۈپ جامالىڭنى،
ئەجەپ قالدۇم پىراققا.

خەلقى ئالەم ئالدىدا،
قالدىم ئەمدى سوراققا.
مەن قاچانمۇ يېتەرمەن،
يارىم بىلەن مۇراتقا.

بۇ دالان ئىگىز دالان،
پەنجىرى كېسەك دالان.
بىزنىڭ يارىنىڭ خالتىسى،
ئۈزۈم، ياڭاق، قەن، چىلان.

ئېچىلمىغان گۈللەردىن،
ئېچىلسا تىكەن ياخشى.
بىۋاپا يار سۆيگەندىن،
تەنھا يۈرگەن مىڭ ياخشى.

ئېتىمنى قويۇپ بەردىم،
كۆرۈنگەن دالا-تۈزگە.
كۆرسەڭلەر سالام دەڭلەر،
بىزنىڭ يار قارا كۆزگە.

يارىم ساڭا گۈل بېرەي،
ماڭا كەلدى بۇ تەلەي.
كۆڭلۈمدىكى سەن تۇرساڭ،
ئۆلەيمۇ كۆڭۈل بەرمەي؟

قىزىلىڭلۇدىن باشقىنى،
باققا كىرىپ ئۈزمەيمەن.
كۆڭلۈمدىكى يارىم بار،
باشقىسىنى سۆيەيمەن.

شايى-شايى ئەمەسمۇ،
ئەتلەس پۇلغا كەلمەسمۇ.
بىلمەي دوست بولۇپ قاپتۇق،
بىۋاپاكەن ئەمەسمۇ.

ئاغرىنىمىدىن مېنىڭدىن،
ئانچە-مۇنچە ئويلاپ قوي.
بارچە گۇنا ئۆزەڭدە،
پىشانەڭنى سىلاپ قوي.

ئەجەپمۇ ياراشىپتۇ،
ئەتلەس كۆينەك ئۇچاڭغا.

ئۆستەڭ بويىدا تاللار،

ئاللا سالىدۇ باللار.

ئاللىسىغا كۆيمەڭلەر،

ئوتقا سالىدۇ باللار.

ئېشەكچى دىمەڭ بىزنى،

قەشقەر يولىدا كارۋان.

سارغايىدى دىمەڭ بىزنى،

يار دەردىدە سارغايغان.

ئىشكىنى قىيا ئاچقىن،

بوينۇڭنى كۆرۈپ ئالاي.

بوينۇمنى قىسىپ تۇرۇپ،

دەردىمنى تۆكۈپ ئالاي.

ئىلخودىن كەلگىچە،

تېرەككە يولەنگەنسەن.

مېنى مۇنچە كۆيدۈرۈپ،

نىمىشقا تۆرەلگەنسەن؟

بۈگۈن ئايغا ئونسەككىز،

لېۋەن يار ئەجەپ كەپسىز.

باشقىلاردىن ئاڭلىسام،

سىز مېنى يامان دەپسىز.

پىشايۋاندا تۇرۇپسەن،

شەرەت قىلىپ ئاتتىم تاش.

كۆيگىنىمنى بىلىمىدىڭ،

كۆڭلى قارا، باغرى تاش.

يانغاننى چىراق دەڭلەر،

كۆيگەننى پىراق دەڭلەر.

ئۆزى كەلسەن يارنى،

كۆڭۈلدىن پىراق دەڭلەر.

ئۆستەڭ بويىدا شاتۇت،

غۇنچە بويلۇقنى يار تۇت.

غۇنچە بويلۇق يارىڭغا،

ئالما بىلەن ئانار تۇت.

ئوما بولدى ئوغاق سال،

چاچلىرىڭغا تاغاق سال.

يارىڭ ماڭسا سەپەرگە،

ئويناپ كۈلۈپ يولغا سال.

ئاسماندىكى ئايىم يوق،

كۆڭلۈمدىكى يارىم يوق.

دەرتلەرنى تولا تارتقاچ،

ئاۋالقىدەك ھالىم يوق.

كۆيدۈمغۇ مەن كۆيدۈمغۇ،

يارىم ساڭا كۆيدۈمغۇ.

كۆيگەنگە ئىشەنمەسەن،

دەرت-كويۇڭدا يۈردۈمغۇ.

ئەجەپمۇ كۆيىسەن ساڭا،

كۆيگىنىمنى بىلەمسەن؟

تەلىمۈرۈپ كۆزۈم سەندە،

بىر قارىساڭ ئۆلەمسەن؟

ئىگىز تاققا چىقتىمەن،

سېرىلدىم چۈشەلمەيمەن.

قىلىڭىغا كۆيدۈمەن،

ۋەدەڭگە ئىشەنمەيمەن.

ئاي مەسەللىك يارىم سەن،

كۈن مەسەللىك يارىم سەن.

چۈشۈمگە كىرىپ قاپسەن،

بۇ دۇنيادا بارمۇ سەن؟

چاينى ئىچتىم جۈزىدا،

تولدۇردۇم پىيالىدا.

سوراپ بېقىڭ يارىمدىن،

كىم باردۇر خىيالىدا؟

ئالما بىلەن سېلىپ تازا،
يىغلىتىپ ئويىناپ.

يىغلىماڭ قىز، يىغلىماڭ قىز،
ئەتە كېلەرەمىز.

ئالتە پارچە ناۋات شېكەر،
ئالغاچ كېلەرەمىز.

ئۈچتىن-ئۈچتىن ئىزمە تۈگدۈم،
گۆھەر ئەمەسمۇ.
بىرنى كۆرۈپ، بىردىن كەچكەن،
سەن يار ئەمەسمۇ.

ئاتلار ئورۇق، يوللار يىراق،
گوبى ئەمەسمۇ.
گوبىدىكى بىزنىڭ يارغا،
ئۇۋال ئەمەسمۇ!

مەن يارنى كۆردۈم،
مەستانە بولدۇم.
خەقتىن يوشۇرۇپ،
ئاشكارا بولدۇم.

ئاشكارا قىلغان،
قارا كۆزۈڭدۈر.
ئاۋارا قىلغان،
شىرىن سۆزۈڭدۈر.

بارماڭ دەيدۇ، تۇرماڭ دەيدۇ،
مەيلىم ئۆزەمنىڭ.
سەكسەن تاياق ئۇرغان بىلەن،
يارىم ئۆزەمنىڭ.

ئالتۇن غۇلۇپ سەكسەن يەردە،
كىلىتى مەندە.
بىزنىڭ يارلار كەتكەن بىلەن
كۆڭلى مېنىڭدە.

ئاي يۈزۈڭنىڭ شولسى،
چۈشتى پىيالە-چىنىگە.
ئەجەپ رەھمىڭ كەلمىدى،
مەن غېرىپ بىچارىگە.

ئۆگزەڭگە چىقىۋاپسەن،
ئېچىلغان قىزىلگۈلدەك.
ناز بىلەن قاراپ قوياڭ،
جانغا-جان قوشۇلغۇدەك.

ئاتمىش ئالتە دەريا سۈيى،
بىر بولۇپ ئاقتى.
سەن يارىمنى كۆرەي دەسەم،
ئۆقەتنىڭ ۋاقتى.

ئىگىز - ئىگىز دالانلارغا،
شوتا قويۇڭلار.
قىز-چوكانلار توختاپ قاپتۇ،
پوتا سېلىڭلار.

قۇرۇق ئۈزۈم بېرىپ يۈرۈپ،
ئۇنۇتتۇڭ مېنى.
زىنداندىكى گۇناھكار دەك،
قۇرۇتتۇڭ مېنى.

قاتا-قاتار كۆرۈنگەنلەر،
كارىز داراغى.
بىزنىڭ يارنى كۆرسەتمىگەن،
يولنىڭ يىراغى.

لەمچىنلەردىن ئۆتمىگۈچە،
خاندو كۆرۈنمەس.
ئاقبوز ئاتنى ەنمىگۈچە،
يارىم كۆرۈنمەس.

قوشقۇۋۇقتىن قىز چىقىدۇ،
غۇلۇپنى تولغاپ.

سەن يارىمنى كۆرۈۋالسام،
كۆڭلۈم ئاچىلۇر.

ئىگىز-ئىگىز تاغ باشىدا،
چىراق كۆيەدۇر.
چىراق ئەمەس يارىنىڭ ئوتى،
باغرىم كۆيەدۇر.

ئېتىم جەدە، ئېتىم جەدە،
مىنگىنىم نەدە؟
غانجوغادە بەش جىڭ شاراپ،
ئىچكىنىم نەدە؟

قارا ئاتىم، قارا يايلا،
قارا ئاغامچا.
ئىگە توقۇم يولدا قالدى،
بېلىمدە قامچا.

يامان يولۋاس يولدا ياتىپ،
شىرغا يول بەرمەس.
ئاتىسىدىن قاغىش ئالغان،
ئىلگىرى كەلمەس.

توپلىغۇچى: ئەخمەت ھۆسەين

ئىگىز-ئىگىز تاغ باشىدىن،
سېرىلدىم تۈزگە.
قىزىلگۈلنىڭ غۇنچىسىدەك،
ئېگىلدىم سىزگە،

ئېگىلمەڭ قىز، ئېگىلمەڭ قىز،
ئەرتە كېلەرەمز.
قىزىلگۈلنىڭ غۇنچىسىدىن،
ئالغاچ كېلەرەمز.

بىزنىڭ يارلار ئوبدان يارلار،
مېلىس ئوينىيدۇ.
شۇنداق ئوبدان يىگىتلەرگە،
پوتا سالمايدۇ.

ئاتىم بولسا، ئاتىم بولسا،
ئالا ئاتىم بولسا.
سەن يارىمنى سېغىنغاندا،
قاناتىم بولسا.

ھاۋامىكىن، بۇلۇتمىكىن،
ياغۇر تەپچىلۇر.

源 泉 (维吾尔文, 丛刊, 总第13期)

(ئۇرۇمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 №)
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
باسما تاۋىقى: 1605
1985 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

بۇلاق (ئومۇمىي 13 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نۇزدى ۋە نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى
فورماتى: 787 × 1092 مىللىمېتىر 1/16
1984 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى

تىراژى: 1—9000 باھاسى: 1.25 يۈەن

كىتاپ نومۇرى: M10098.896